

Giới thiệu Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert

Một cái bị gia tộc từ bỏ phế vật, mang theo một thân kinh người y thuật trở về đô thị.

Bản muốn điều thấp, lại bởi vì một trận ngoài ý muốn quán vào vô biên sóng to.

Một cây kim châm, có thể cứu người trong thiên hạ. Một cây ngân châm, có thể giết hết thầy địch.

Nghịch thiên y đạo, kinh thế chiến võ, để lộ một cái không giống thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tiểu lão công

"Ngô."

Một tiếng thống khổ rên rỉ, Tần Hạo mở mắt, đầu hấn đau muốn nứt, cái này còn là hấn nhân sinh bên trong lần thứ nhất uống rượu, không nghĩ tới lại là thống khổ như vậy.

Khi thấy bên người một bộ như là dương chi ngọc điêu khắc thành thân thể thời điểm, Tần Hạo trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn, phát ra một tiếng hoảng sợ hô to: "A."

"Lão công, ta còn muốn." Một cái lười biếng thanh âm từ nữ nhân trong miệng truyền tới, nàng ôm Tần Hạo, chần mèn lật lại, một đóa đỏ tươi hoa mai tại trên giường đơn nở rộ.

"Xử nữ."

Tần Hạo trong nháy mắt ý thức được vấn đề này, bất quá lúc này hấn đã không lo được suy nghĩ nhiều như vậy, bởi vì nữ người đã quán tới.

Tần Hạo một mặt nhận mệnh, tiếp nhận đối phương "Chà đập".

Khi bọn hấn tỉnh lại lần nữa thời điểm, đã là buổi chiều ba bốn điểm rồi.

Tần Hạo lúc này, cũng nhớ tới chuyện đã xảy ra.

Mình bất quá là muốn ném một chút mùi rượu, không nghĩ tới chỉ là một chén liền uống say, đằng sau liền là hấn nằm ở nơi đó, sau đó bị nữ nhân nhặt thi.

Nghĩ tới đây, Tần Hạo đơn giản có loại muốn gấp trở ngại xúc động.

Bất quá hấn còn nhớ rõ, mướn phòng về sau, mình liền thanh tỉnh, tựa như là mình thoát y phục của mình, sau đó nhờ đối phương quần áo.

Nghĩ tới đây, đầu hấn bên trên đỏ mồ hôi lạnh.

Mình cũng là một cái sơ ca, nhưng là nghĩ đến đêm qua động tác, đơn giản tựa như là duyệt tận ngàn buổi lão thủ đồng dạng.

"Người đã tỉnh." Một đôi sáng lấp lánh con ngươi nhìn chăm chăm Tần Hạo, thủy quang bốn phía.

"Vâng." Tần Hạo có chút cứng ngắc nói.

Nữ nhân một đầu cánh tay ngọc ôm lấy Tần Hạo, phi thường bá đạo tuyên bố: "Từ hôm nay trở đi, người chính là của ta tiểu lão công."

"Được."

Đều đã đem người ta lên, lại không chịu trách nhiệm kia cũng quá đáng rồi.

Lúc này, Tần Hạo mới xem như thấy rõ ràng nữ nhân dung nhan.

Tiểu xảo trắng tấp cái mũi, một đôi hai mắt thật to, mày liễu nguyệt, môi son phấn nộn, hơi nhếch lên, mang theo một tia nghịch ngợm cùng đáng yêu, làn da trắng nõn, đơn giản giống như là trong suốt đồng dạng, không có một chút tí vết.

Đây là một cái đẹp nổi lên nữ nhân, so cái gọi là đại mỹ nữ minh tinh, đều phải đẹp nhiều hơn.

Đây coi như là nhặt được một món hời lớn sao? Tần Hạo trầm nghĩ đến.

"Ta gọi Hạ Mộng Thiên, người tên gì?" Nữ nhân đem đầu dựa vào trên ngực Tần Hạo hỏi.

"Ta gọi là Tần Hạo." Tần Hạo thành thật trả lời.

Trao đổi tính danh, lưu lại số điện thoại, nữ nhân ngồi dậy, nàng lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, hiển nhiên nơi nào đó thương thế để nàng có chút đau đau nhức.

"Nhớ kỹ, về sau người chính là của ta tiểu lão công, có người muốn khi dễ ta, người nhất định phải giúp ta." Hạ Mộng Thiên trước khi rời đi, vút xuống một câu nói như vậy.

Không biết vì cái gì, Tần Hạo luôn có một loại bị gài bẫy cảm giác.

Hạ Mộng Thiên rời từ điểm về sau, nàng cầm ra điện thoại di động của mình, bấm một cái mã số.

"Thế nào, thành công không?" Điện thoại bên kia truyền tới một nữ hài thanh âm hưng phấn.

"Thành công, bất quá hẳn thật có thể giúp được ta sao?" Hạ Mộng Thiên có chút lo lắng nói.

Nàng tại dùng thân thể của mình cược, cược tương lai của mình.

"Người cũng biết lão đầu tử nhà ta, chẳng lẽ người còn không rõ ràng lắm ánh mắt của hắn." Nữ hài cười hắc hắc.

Hạ Mộng Thiên như thế yên tâm, khoe miệng nàng bốc lên một tia mê người cười, nói ra: "Người tiểu nha đầu này, về sau không nên cùng ta khóc nhè nói ta đoạt lão công của người là được rồi."

"Mới sẽ không đâu, nhân gia đời này đều không muốn kết hôn, muốn làm một cái độc thân phu nhân." Nữ hài dương dương đắc ý nói.

Hạ Mộng Thiên: "..."

Cúp điện thoại, nàng thần sắc có chút phức tạp, không biết mình một bước này đến cùng là đi đối vẫn là sai.

Về phần Tần Hạo, tại Hạ Mộng Thiên rời đi về sau, hắn cũng rời giường, rời khỏi nơi này.

Đón một chiếc xe, đi vào Tần Hạo mục đích, Bạch Hải đại học, nhìn một chút thời gian, 4:30, còn kịp.

Tần Hạo tìm tới chỗ ghi danh ghi danh, không có chuẩn bị ở ký túc xá, phụ thân hắn đã chuẩn bị cho hắn tốt chỗ ở.

Cuộc sống đại học, hắn muốn tới.

Đều nói cuộc sống đại học tốt, hắn phải thật tốt thử nghiệm một chút.

"Lão công, có người khi dễ ta." Một cái thanh âm thanh thúy vang lên, sau đó Tần Hạo liền cảm giác được cánh tay của mình bị ôm lấy.

Hắn nhìn nữ hài một chút, sau đó quả quyết rút về tay, hướng ngay tại đối với hắn trợn mắt mà là cao lớn học sinh nhún vai, nói ra: "Ta không biết nàng."

Tần Hạo quay người tiêu sái rời đi, chỉ để lại nữ hài một người trong gió lộn xộn.

"Hỗn đản." Nữ hài chà chà chân nhỏ, hung tợn nhìn chằm chằm Tần Hạo rời đi phương hướng, cắn răng nghiến lợi nói ra: "Chờ đó cho ta đi."

"Thiên Thiên, ta là thật thích người, người đáp ứng làm bạn gái của ta đi." Cao lớn nam sinh một mặt thâm tình nói.

Chu Thiên vượt vượt trán của mình, nàng sắp bị quần điên rồi.

Một tòa ba tầng biệt thự, trang trí cực kỳ kháo cứu, đây là Tần Hạo nơi ở, Tú Thủy vườn hoa, Bạch Hải thị bên trong tương đối cao ngán khu biệt thự.

Tần Hạo kỳ thật rất khó lý giải, nhà mình cái kia keo kiệt lão gia hóa, là thế nào bỏ được mua cho mình hạ dạng này một căn biệt thự.

Hắn từ trường học trở về, sờ lên bụng của mình, nhìn một chút thời gian, đã sáu giờ rồi, có vẻ như hắn cả ngày đều không có ăn cái gì.

"Ra đi ăn cơm." Tần Hạo trong nháy mắt làm ra quyết định.

Đi ra cư xá, tùy tiện tìm một cái quán cơm nhỏ, Tần Hạo no mây mây ăn một bữa cơm, lập tức vô cùng thỏa mãn.

Hắn chuẩn bị đi trở về đi ngủ, một ngày một đêm, hắn vất vả chỉ ít mười mấy giờ, đối lại bất kỳ người đàn ông nào chỉ sợ đều muốn chân cẳng như nhũn ra, Tần Hạo cũng có chút mỏi mệt.

"Huynh đệ, người nhìn rất mệt mỏi a." Một cái khoảng bốn mươi tuổi nam nhân ngăn cản Tần Hạo, trên dưới đánh giá hần một phen, cau mày nói.

Tần Hạo mí mắt đều không nhấc, hần ngáp một cái, nói ra: "Sau đó thì sao?"

"Ta nhìn người là có chút thận hư, lộ nhiều đi, ta có bổ thận thần dược, chỉ cần năm trăm một bình, một bình có thể uống cái trước đợt trị liệu, cam đoan có thể trị tốt người thận hư." Nam nhân cười tùm tùm nói, một bộ không sợ Tần Hạo không mắc câu đáng về.

"Như vậy nguơ bức?" Tần Hạo một bộ bị kinh sợ đáng về.

Nam nhân cuồng gật đầu, hần đắc ý nói: "Người nhìn ta thân thể này, trắng cùng một con trâu đồng dạng, liền là uống cái này thần dược uống ra tới."

Tần Hạo trên dưới đánh giá hần một phen, đơn bạc thân thể, giống như Nhất Trận Phong liền có thể thổi đi đồng dạng, thần sắc mỗi một, một điểm tinh thần đều không có, cái này cũng gọi là cường tráng? Hần rất im lặng.

"Để cho ta tới nhìn người một chút, thận kết sỏi, cao huyết áp, viêm dạ dày, bên hông bàn đột xuất, còn có mạch máu lự." Tần Hạo liếc mắt liền nhìn ra trên thân nam nhân mao bệnh.

"Làm sao người biết?" Nam nhân bị kinh trụ.

"Trung y vọng văn vẫn thiết, ta chỉ là dùng nhìn, còn muốn ta nói thêm nữa một chút sao?" Tần Hạo ngáp một cái, hần hiện tại thật rất rõ ràng.

Nam nhân thể mới biết, mình là gặp chân chính y đạo cao nhân, hần ngưng ngừng cười một tiếng, quay người liền chạy trốn.

Tần Hạo hít mũi một cái, hần lẩm bẩm nói: "Gia hỏa này cũng coi là hiểu một điểm dược lý, kia bình cái gì thần dược, thật đúng là có bổ thận hiệu quả."

Bất quá, chuyện này với hần vô dụng, hần chỉ là có một chút mỗi một, cũng không phải thật sự là thận hư.

Về đến trong nhà, Tần Hạo tắm một cái, liền ngủ thiếp đi.

Trong lúc ngủ mơ, hần còn tại cùng một nữ nhân triền miên, nhìn nữ nhân dung mạo, chính là Hạ Mộng Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Đệ nhất mỹ nữ

Ngày thứ hai tỉnh lại, trong cảm giác quần có chút mát mẻ mát, cái này khiến Tần Hạo rất im lặng.

Tắm một cái, đổi lại một bộ quần áo, Tần Hạo lúc này mới chạy tới trường học.

Tìm tới chính mình chỗ lớp, Tần Hạo đi vào, tất cả mọi người đã tới, trên mặt tất cả mọi người đều mang tiểu dung, hiển nhiên đối cuộc sống đại học cảm giác được rất mới mẻ.

"Ca môn, ngồi ở đây." Một cái tiểu bàn tử hướng Tần Hạo ngoắc.

Tần Hạo nhìn hần một cái, trực tiếp tại bên cạnh hần ngồi xuống.

"Ta gọi Trương Siêu."

"Ta gọi Tần Hạo."

Tần Hạo cũng nói ra tên của mình.

"Ca môn, ta nhận ra người, hôm qua liền là người ở cửa trường học cự tuyệt giáo hoa Chu Thiển, quá nguơ bức." Trương Siêu một mặt kích động nói.

Tần Hạo có chút mộng bức, mình lúc nào cự tuyệt qua giáo hoa?

"Liền là Chu Thiến a, Bạch Hải đại học văn học hệ giáo hoa, hiện tại toàn bộ trường học đều tại lưu truyền ngời truyền thuyết, không nghĩ tới ngời lại là đồng học của lớp chúng ta." Trương Siêu có chút kích động mà nói.

"Liền là cái kia loạn hô lão công nữ nhân? Nàng quá không trang trọng." Tần Hạo chẳng chặc đàng hoàng mà nói.

Không trang trọng, Trương Siêu im lặng, chỉ sợ Tần Hạo là cái thứ nhất nói như vậy Chu Thiến. Nếu là người khác gặp được chuyện như vậy, cao hứng còn không kịp đâu.

"Cũng có tin tức nói Chu Thiến rất tức giận, muốn tìm ngời phiền phức đâu." Trương Siêu nhìn qua Tần Hạo.

"Chỉ là một cái tiểu nữ nhân, ta còn không để trong lòng, dám tới tìm ta phiền phức, đừng trách ta đánh nàng." Tần Hạo ngu khí hồng hồng nói.

Vị này thật sự là không cảm giáo hoa xem như mỹ nữ a, Trương Siêu đã bó tay rồi, thậm chí hoài nghi Tần Hạo có phải hay không cong, bằng không, làm sao lại đối Chu Thiến như thế không cảm giác.

Lão sư còn không có đến, trong lớp hò hét ầm ĩ, đột nhiên, trong lớp toàn bộ yên tĩnh trở lại.

Một nữ hài đi đến, thờ phỉ phò nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Trương Siêu rút cổ một cái, Chu Thiến quả nhiên tới.

Tần Hạo quét đối phương một chút, căn bản cũng không để ý, giống như là không nhìn thấy Chu Thiến đồng dạng.

Cái này khiến Chu Thiến chán nản, nàng thả ra phong thanh, lúc đầu cảm thấy, đối phương nhìn thấy mình, khẳng định giết nãy cả mình, sau đó rất chột dạ, kết quả Tần Hạo giống là hoàn toàn không biết nàng đồng dạng, chỉ là nhìn sang, sau đó liền không vung nàng.

"Uy," Chu Thiến đi đến Tần Hạo bên người, tại mọi người chúc trong mắt hô.

Không có bất kỳ cái gì đáp lại, Tần Hạo lần này nhìn cũng không có nhìn Chu Thiến một chút.

"Uy, ngời là kẻ điếc đúng hay không?" Chu Thiến có chút phát điên.

Lúc này, Tần Hạo mới ngẩng đầu, một bộ bộ đáng giết mình hỏi: "Ngời là tại nói chuyện với ta?"

"Không phải nói chuyện cùng ngời vẫn là cùng ai?" Chu Thiến tức giận nói.

Tần Hạo cau mày, hần chẳng chặc đàng hoàng nói: "Vị bạn học này, ta không biết ngời, xin ngời đừng tùy tiện cùng ta bắt chuyện, ta không phải một cái ngời tùy tiện."

Bắt chuyện? Chúng ngời không lời, ngời sáng suốt vừa nhìn liền biết Chu Thiến là đến tìm phiền toái.

Mà Chu Thiến cũng là trợn mắt hốc mồm, gia hỏa này vậy mà không nhớ rõ mình rồi? Nàng bị đá kích quá sức, thật muốn điên, mà lại Tần Hạo còn nói nàng bắt chuyện, đây quả thực để Chu Thiến nghĩ choáng. Nàng thừa nhận Tần Hạo đáng đáp có chút tiểu soái, bằng không, nàng cũng sẽ không trong đám ngời liếc mắt liền thấy được Tần Hạo, muốn hần hỗ trợ xem như tấm mộc.

Nhưng là, liền xem như hần lại đẹp trai, cũng còn chưa tới muốn nàng ôm ấp yêu thương tình trạng đi.

"Ngời, ngời cũng quá không biết xấu hổ đi, ta có thể coi trọng ngời? Khôi hài, ngời cũng không nhìn một chút mình cái gì tính tình." Chu Thiến nói chuyện khá là quá phận.

Ngay lúc này, trên vai của nàng bị vỗ một cái, Chu Thiến vừa quay ngời lại, một cái bàn tay quất vào trên mặt của nàng.

Chu Thiến bụm mặt lui lại mấy bước, nàng bị đánh cho choáng váng.

Trước mắt là một ngời mặc đồ công sở nữ nhân, vén lên thật cao mái tóc, tinh xảo trang dung, trên ngời có một cổ không giận tự uy khí chất, để cho ngời ta không dám lơ mãng.

Chu Thiến có chút tự ti mặc cảm, tại loại nữ nhân này trước mặt, nàng cảm giác mình giống như là một cái vịt con xấu xí đồng dạng.

"Ngời vì cái gì đánh ta?" Chu Thiến có chút không rõ.

"Bởi vì ngời mắng nhà nàng nam nhân." Tần Hạo thờ dài một cái, đứng lên, sau đó ôm về sau nữ nhân kia.

Lúc này, đột nhiên có ngời kinh hô một tiếng: "Nàng là Hạ Mộng Thiên, Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ, cũng là Thanh Vân tập đoàn hiện tại chủ tịch."

"Hạ Mộng Thiên." Rất nhiều học sinh nhin không được kinh hô.

Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ tên tuổi, tuyệt đối đầy đủ vang dội.

Chỉ là, nàng lại là mình đồng học bạn gái, cái này quá kinh người.

Rất nhiều người hâm mộ nhìn qua Tần Hạo, đây quả thực là cả người cả của song thu a.

Chu Thiển trên mặt nóng bỏng, không phải là bởi vì bị đánh, mà là xấu hổ, mình vừa rồi nói như vậy đối phương, kết quả trong nháy mắt bị đánh mặt.

Đây chính là Hạ Mộng Thiên nam nhân, khó trách hôm qua hắn không nhìn chính mình. Cùng Hạ Mộng Thiên so sánh, nàng thật không tính là cái gì, chênh lệch quá xa.

"Lão công, ta có việc tìm người." Hạ Mộng Thiên nói với Tần Hạo, thanh âm trở nên rất ôn nhu, một chút cũng không có vừa rồi loại kia nữ cường nhân khí chất.

Tần Hạo nhẹ gật đầu, ôm Hạ Mộng Thiên cùng rời đi nơi này.

Chu Thiển không có nói thêm câu nào, tại tuyệt đối chênh lệch trước mặt, nói cái gì đều là tự rước lấy nhục.

Hai người ra phòng học, cách đó không xa ngừng một cỗ màu đỏ xe thể thao, Hạ Mộng Thiên mở cửa xe ra, hai người ngồi xuống.

"Tiểu lão công, có nhớ ta không?" Hạ Mộng Thiên cười khanh khách hỏi.

"Không muốn gọi ta tiểu lão công, ta không nhỏ, người biết." Tần Hạo một cái tay đặt ở Hạ Mộng Thiên trên đùi, nhẹ nhàng vuốt ve, cái này khiến Hạ Mộng Thiên trên mặt phôi khởi một đóa Hồng Vân.

"Tên vô lại." Sắc mặt nàng hồng hồng nói.

Lúc này Hạ Mộng Thiên, nơi nào còn có một điểm nóng nảy nữ cường nhân dáng vẻ, đơn giản tựa như là một cái tiểu nữ nhân.

"Tệ hơn còn có." Tần Hạo xấu vừa cười vừa nói.

Hạ Mộng Thiên giật nảy mình, nàng vội vàng nói: "Không nên ở chỗ này, nơi này không thích hợp."

Nàng phát động xe, rời đi trường học. Xe lái đến vùng ngoại ô một đầu không người trên đường, sau đó trên dưới chấn động.

Một giờ sau, nơi này mới khôi phục lại bình tĩnh.

Hạ Mộng Thiên nằm tại Tần Hạo trong ngực, sắc mặt hồng hồng, trên dưới mí mắt thẳng đánh nhau.

Cái này cái nam nhân sức chiến đấu, thật sự là quá cường hãn.

"Tìm ta có chuyện gì, chúng ta đi làm đi." Tần Hạo ôm Hạ Mộng Thiên nói.

"Àn." Hạ Mộng Thiên nhu thuận giống như là một cái tiểu nữ nhân, nàng triệt để bị cái này cái nam nhân chinh phục.

"Đã ngại thành nữ nhân của ta, có chuyện gì, cứ việc nói cho ta, ta đều có thể vì người giải quyết." Tần Hạo khò miệng bóc lên mỉm cười.

Hạ Mộng Thiên toàn thân chấn động, nàng ngẩng đầu nhìn qua Tần Hạo, hắn lời này là có ý gì?

"Đi thôi." Tần Hạo vỗ vỗ Hạ Mộng Thiên bả vai.

"Ta..." Hạ Mộng Thiên dám hướng giải thích.

Tần Hạo chỉ lắc đầu, nói ra: "Người không cần cùng ta giải thích cái gì, người chỉ phải nhớ kỹ, hiện tại người là ta Tần Hạo nữ nhân là được rồi, ta có thể vì người chống lên một mảnh bầu trời."

Thanh âm hắn cũng không lớn, ngữ khí cũng rất ôn nhu, nhưng là lại có một loại không thể nghi ngờ lực lượng ở trong đó.

Thật sâu nhìn xem Tần Hạo, Hạ Mộng Thiên lộ ra một vòng tiểu dung, nàng ngòn ngọt cười, nhẹ gật đầu.

Chương 3: Nữ nhân của ta

Một trận hào môn thịnh yển, hai cái cường đại gia tộc muốn thông gia.

Nơi này phú hào tụ tập, cũng có tay cầm Bạch Hải thị quyền cao đại lão.

Chỉ là, lúc này bầu không khí, lại có chút kiềm chế, bởi vì hai vị nhân vật chính thiếu một vị.

Một thanh niên nam tử, hai lăm hai sáu tuổi trên dưới, thân hình cao lớn, dung mạo anh tuấn, thân mặc một thân vừa vặn lễ phục, tại trong mọi người, lộ ra rất đặc biệt bất phàm.

Rất nhiều danh viện ánh mắt đều có chút đáng tiếc, đây chính là vốn là bên trong có tiềm lực nhất kim quy tế, các nàng nhưng không có cơ hội.

Bất quá, lúc này thanh niên nam tử trên mặt lại thiếu đi bình thường ổn trọng, có vẻ hơi khó coi.

"Hạ Mộng Thiên đâu?" Hắn đi đến một đôi đôi vợ chồng trung niên trước mặt, mang theo chất vấn khải khí.

Kia đôi đôi vợ chồng trung niên khề cau mày, sắc mặt của bọn hắn cũng khó nhìn, một tên tiểu bối dùng loại này khải khí nói chuyện cùng bọn họ, hiển nhiên quá mức.

"Thần Hồ, không cho phép vô lễ, Mộng Thiên hẳn là chỉ là đến muộn, chờ một chút đi." Một cái khác nam tử mở miệng, năm mười tuổi trên dưới, dung mạo cùng thanh niên ở giữa có chút tương tự.

"Đến muộn? Ta xem là không nguyện ý tới đi, Hạ tổng, ngài nữ nhi nếu là không đồng ý của hôn sự này, trực tiếp liền nói với chúng ta là được rồi, hiện tại rút thế nhưng là hai nhà chúng ta mặt, mọi người đều ở nơi này nhìn xem đâu, người nói nên làm cái gì?" Mẩu thân của Giang Thần Hồ mặt mũi tràn đầy cười lạnh.

Hạ Mộng Thiên phụ mẫu sắc mặt khó coi, bọn hắn khí quá sức.

"Yên tâm, nhà chúng ta nha đầu khẳng định sẽ đến, nàng nếu là không tới, ta hội cho các ngươi một cái giá thỏa mãn." Hạ Chấn Quốc lạnh lùng nói.

Mẩu thân của Hạ Mộng Thiên, lộ ra lo lắng thần sắc, nàng biết mình trượng phu tính cách, nữ nhi của mình làm ra cái này một việc sự tình ra, hẳn tuyệt đối rất tức giận.

Ngay lúc này, yển lại đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Hạ Mộng Thiên tới, bất quá lại không phải một người, nàng kéo Tần Hạo một cái cánh tay, đi tới cái yển hội này phía trên.

Cơ hồ tất cả mọi người tròn tròn mắt, bọn hắn tự nhiên nhận biết Hạ Mộng Thiên, nàng hẳn là hôm nay nhân vật nữ chính, nhưng lại kéo không phải nhân vật nam chính.

Một cái thanh niên xa lạ, trên mặt còn có một chút non nớt, nhìn chừng hai mươi.

Đây là tới đập phá quán, một chút chỉ sợ thiên hạ bất loạn gia hỏa có chút hăng hái nghĩ đến.

Giang Thần Hồ sắc mặt âm trầm, giống là có thể chảy nước đồng dạng.

"Vậy liền coi là các ngươi bàn giao?" Giang Thần Hồ cười lạnh chất vấn.

Hạ Mộng Thiên phụ mẫu nói không ra lời, bọn hắn khí run rẩy.

Tần Hạo cùng Hạ Băng Thiên hướng bên này đi tới, tại mọi người chú mục phía dưới, bọn hắn như là Kim Đồng Ngọc Nữ, hiển đến mức dị thường xứng.

"Hạ Mộng Thiên, ta muốn một lời giải thích." Giang Thần Hồ đi tới, nhìn chăm chăm Hạ Mộng Thiên.

Ánh mắt hắn bốc hỏa, toàn thân tản mát ra bức người hàn ý, hiển nhiên là giận tới cực điểm.

"Ngươi thì tính là cái gì, nữ nhân của ta, vì sao phải cho ngươi đồ bỏ giải thích?" Không có chờ Hạ Mộng Thiên mở miệng, Tần Hạo liền đứng dậy.

Hắn đem Hạ Mộng Thiên ngăn ở phía sau, trực diện Giang Thần Hồ.

"Nàng không có khả năng cùng với ngươi, ta không đồng ý." Hạ Chấn Quốc lạnh lùng nói.

Tần Hạo nhìn hẩn một cái, hẩn biết cái này cái nam nhân, hơn phân nửa liền là phụ thân của Hạ Mộng Thiên, bất quá, hẩn cũng không tính nhượng bộ.

"Ta nói nàng là nữ nhân của ta, nàng liền là nữ nhân của ta, không cần bất luận người nào đồng ý." Tần Hạo tranh phong tương đối.

"Làm càn, ngươi biết ta là ai không?" Hạ Chấn Quốc chỉ vào Tần Hạo, toàn thân đều đang run rẩy, hoàn toàn là bị tức giận.

Tần Hạo gạt đầu, hẩn ngược lại là rất nhẹ nhàng, hời hợt nói: "Ngươi là cha vợ của ta, ta đương nhiên biết, nhưng là vậy thì thế nào? Không mượn ngươi xen vào chúng ta."

Đám người trông mắt đều nhanh trốn lòi ra, ngưi bức như vậy người, bọn hẩn còn là lần đầu tiên nhìn thấy, ngay cả lão trượng người đều không tại hồ.

Mà lại, cái này cha vợ còn không phải bình thường người, Thanh Vân tập đoàn chân chính người nắm giữ, hứa bao nhiêu tuổi người đứng trước mặt của hẩn, ngay cả lời đều nói không nên lời.

Hạ Chấn Quốc dưới chân mềm nhũn, kém một chút bị tức ngất đi, may mắn người đứng bên cạnh hẩn đỡ lấy hẩn, mới không có đổ xuống.

Hạ Mộng Thiên ở phía sau bóp Tần Hạo một chút, nàng nhỏ giọng nói ra: "Đối cha ta khách khí một điểm, hẩn có cao huyết áp."

"Yên tâm, ta hiểu y thuật, chỉ cần người bắt tử, ta đều có thể cứu trở về." Tần Hạo quay đầu, chững chạc đằng hoàng mà nói.

Hạ Chấn Quốc kém một chút ngất đi, gia hỏa này, thật muốn tức chết chính mình.

"Đủ rồi, không muốn tại cái này náo loạn, Mộng Thiên, ta cho ngươi một cái cơ hội, rời đi cái này ma cà bông, cùng với ta, ta không lại so đo nhiều như vậy." Giang Thần Hổ quát nhẹ một tiếng, sau đó nhìn chăm chăm Hạ Mộng Thiên, hẩn nói nghiêm túc.

Hạ Mộng Thiên cười lạnh, nàng mặt mũi tràn đầy khinh thường nói: "Giang Thần Hổ, ngươi cho rằng ta không biết các ngươi Giang gia là có ý gì? Muốn mượn kết hôn tên tuổi, sau đó chiếm đoạt chúng ta Thanh Vân tập đoàn, ngươi cảm thấy ta hội ngốc mắc lừa sao?"

"Giang gia không có ý tứ kia." Giang Hoành Viễn đi ra, Trầm Thanh nói.

Hẩn nhìn thoáng qua con của mình, lộ ra một vòng mỉm cười, nói: "Mộng Thiên, hài tử nhà ta đối ngươi là chân ái, ngươi không cần thiết tìm một người làm bộ là bạn trai của ngươi, chúng ta đều biết, kỳ thật ngươi một mực không có có bạn trai."

"Ngươi điều tra ta?" Hạ Mộng Thiên sầm mặt lại.

Hạ Chấn Quốc thần sắc cũng khó nhìn, hiển nhiên đối Giang gia cách làm, cũng có chút bất mãn.

Giang Hoành Viễn cũng không quá quan tâm, hẩn cười nhạt một tiếng, nói ra: "Chúng ta Giang gia cũng muốn đối ngươi làm hiểu một chút không phải, mà lại nếu là ngươi có bạn trai, Giang gia cũng không nguyện ý bồng đánh uyên ương."

Hẩn giả bộ rất đại độ, không nghĩ mát Mộng Thiên lại không thêm chịu nể mặt mũi.

Nàng lộ ra một tia cười lạnh, trong thần sắc tràn đầy khinh thường.

"Tiểu hỏa tử, ta cho ngươi năm trăm vạn, đầy đủ ngươi hoa cả đời, ngươi bây giờ rời đi đi, không nên ồn ào, bằng không mà nói, ngươi cái gì cũng không chiếm được." Giang Hoành Viễn đưa ánh mắt về phía Tần Hạo.

Đây là uy hiếp, cũng là dụ hoặc. Năm trăm vạn, liền xem như Tần Hạo thật là Hạ Băng Thiên bạn trai, cũng sẽ động tâm, từ hẩn mặc phía trên, Giang Hoành Viễn cảm thấy Tần Hạo gia đình sẽ không có rất có tiền.

"Thề của ta hào là *****." Tần Hạo phun ra một tổ số lượng.

Giang Hoành Viễn ghi xuống, sau đó đánh ra một chiếc điện thoại, hẩn vừa cười vừa nói: "Tiểu hỏa tử rất thức thời, ngươi tra một chút tiền tới số không có, nếu là tới số, hiện tại liền đi đi thôi."

Tần Hạo nhìn thoáng qua điện thoại di động của mình, tiền quả nhiên là tới số.

Hẩn nhẹ gạt đầu, nói với Hạ Mộng Thiên: "Lão bà, ta có tiền, mang ngươi mua đồ tốt đi."

Hẩn lôi kéo Hạ Mộng Thiên, liền muốn rời khỏi.

"Ngươi đùa bỡn ta?" Giang Hoành Viễn tức giận.

Hẩn trong nháy mắt liền ý thức được không đúng, đối phương căn bản chính là đang đùa chính mình.

"Người tới, cho ta đem hẩn cầm xuống, không nên thương tổn Mộng Thiên." Giang Thần Hổ nói thẳng, đến trình độ này, không cần thiết khách khí, bọn hẩn Giang gia đã đủ mất mặt.

"Rất lâu không có đánh nhau." Tần Hạo bóp bóp nắm tay, không có có sợ hãi, ngược lại rất hưng phấn.

"Cẩn thận." Hạ Băng Thiên nhắc nhở, bất quá lại không phải quá lo lắng, nàng từ hảo hữu của mình nơi đó, đối Tần Hạo đã có hiểu một chút.

Tần Hạo cười to, gặp một đám bảo tiêu hướng mình lao đến, hấn chủ động nghênh đón.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4: Mỹ nữ đồng học?

Mười cái bảo tiêu, đến nhanh, về đi cũng nhanh.

Mọi người đều không nhìn thấy Tần Hạo động tác, bọn hấn liền bị đánh bay trở về.

Không đến mười giây, mười cái bảo tiêu, tất cả đều nằm trên mặt đất kêu rên, bọn hấn nhìn về phía Tần Hạo ánh mắt mang theo sợ hãi thật sâu.

Đây là quái vật gì? Thân thủ vậy mà đáng sợ đến loại tình trạng này.

Mà Hạ Băng Thiên cũng có chút thất thần, nàng rút cuộc mình bạch hảo hữu nói ý tứ, để nàng yên tâm đem sự tình giao cho Tần Hạo, khó khăn gì còn không sợ.

Có loại này thân thủ, Tần Hạo xác thực có triển vọng nàng che gió che mưa vốn liếng.

"Còn gì nữa không?" Tần Hạo lắc lắc cánh tay của mình, sau đó để mắt tới Giang Thần Hổ bọn hấn.

Giang gia người biến sắc, bọn hấn nhin không được lui lại.

Bất quá, Giang Thần Hổ lại ngăn tại cha mẹ của mình phía trước, hấn nhìn chăm chăm Tần Hạo, lạnh lùng nói: "Trách không được ngươi kiêu ngạo như vậy, nguyên lai là có chỗ ý lại, bất quá trên thế giới này không phải thân thủ tốt là được, đặc tội ta Giang gia, ta có là thủ đoạn đối phó ngươi."

"Làm sao mới xem như đặc tội các ngươi Giang gia? Là đem các ngươi tất cả đều đánh một trận toi bời sao?" Tần Hạo có chút không có hảo ý nói.

Giang Thần Hổ sắc mặt hơi đổi một chút, hấn cảnh cáo nói: "Ngươi đừng làm loạn."

"A Di Đà Phật, bản tăng pháp hiệu làm loạn." Tần Hạo chững chạc đằng hoàng mà nói.

Đám người kém một chút bật cười, gia hòa này là đến khôi hài sao?

Sau đó, bọn hấn liền không cảm thấy cái này có cái gì khôi hài, bởi vì Tần Hạo liền xông ra ngoài, một cước đem Giang Thần Hổ đạp bay ra ngoài, trực tiếp hướng về sau lần đến mấy mét, đụng ngã một cái cái bàn, cái này mới dừng lại.

Sắc mặt hấn đỏ lên, chỉ vào Tần Hạo, đầu nói không ra lời.

Tần Hạo ánh mắt, để mắt tới Giang Hoành Viễn.

Giang Hoành Viễn sắc mặt thay đổi, hấn vừa định muốn lui lại, liền bị Tần Hạo một cước đạp ra ngoài.

Mẫu thân của Giang Thần Hổ sắc mặt đại biến, nàng run rẩy nhìn qua Tần Hạo, sợ mình cũng bị đánh.

Bất quá, Tần Hạo nhưng không có hướng hấn động thủ dưới tình huống bình thường, hấn là không đánh nữ nhân.

"Lão bà, chúng ta đi thôi." Tần Hạo lôi kéo Hạ Băng Thiên, tiêu sái rời đi nơi này.

Hạ Chấn Quốc vợ chồng hai mặt nhìn nhau, bọn hấn cũng không biết nên làm gì bây giờ.

"Giang huynh, sự tình hôm nay..." Hạ Chấn Quốc nghĩ muốn nói xin lỗi.

Bất quá Giang Hoành Viễn lại căn bản cũng không ngừng hần nói chuyện, hần trực tiếp mắng: "Lăn."

Sầm mặt lại, Hạ Chấn Quốc hừ lạnh một tiếng, mang theo vợ mình rời đi, hần cũng là một cái người có mặt mũi, Giang Hoành Viễn dạng này mắng hần, nếu là hần còn lưu tại nguyên chỗ xin lỗi, vậy liền thật không có mặt.

"Ta muốn giết tiểu tử kia." Giang Thần Hồ sắc mặt âm trầm.

"Yên tâm, hần sống không được, còn có Hạ gia, bọn hần đã không biết điều, cũng đừng trách ta đối bọn hần không khách khí." Giang Hoành Viễn mặt mũi tràn đầy cười lạnh.

Trong mắt của hần hàn quang lấp lóe, hiển nhiên là động sát ý.

Hạ Chấn Quốc rời đi nơi này, hần rất tức giận, vừa định cho Hạ Mộng Thiên gọi điện thoại, điện thoại di động của hần liền vang lên.

"Mộng Thiên hiện tại cái kia bạn trai, ta rất thích, không muốn phản đối bọn hần cùng một chỗ." Đây là một tiếng nói già nua, bất quá lại trung khí mười phần, hiển nhiên thân thể rất tốt.

Hạ Chấn Quốc lộ ra thần sắc kinh ngạc, cha mình làm sao nhanh như vậy liền biết rồi?

"Nam hài kia rốt cuộc là ai?" Hạ Chấn Quốc nhin không được hỏi, trong lòng của hần tình huống, cha mình đã nói lời như vậy, tuyệt đối là biết nam hài kia tình huống.

"Đó là chân chính thiên chi kiều tử." Nói xong câu đó, bên kia liền đã cúp điện thoại.

Chân chính thiên chi kiều tử, đây là ý gì? Hạ Chấn Quốc có chút mộng bức, đây không phải chờ tại cũng không nói gì nha.

Bất quá, đã phụ thân hần đã nói như vậy, nam hài kia, khẳng định không đơn giản.

Hạ Chấn Quốc vuốt vuốt mình huyết Thái Dương, trong óc một mảnh loạn.

"Ngươi vừa rồi quá khốc." Hạ Mộng Thiên cùng Tần Hạo rời đi về sau, nàng một mặt sùng bái nói.

Tần Hạo cũng không cảm thấy có cái gì, bất quá chỉ là mấy người bình thường mà thôi, hần đánh bọn hần kỳ thật đều xem như lần phụ bọn họ.

"Ta nhìn cái gì Giang gia, sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi gần nhất tìm thêm một chút bảo tiêu, sau đó có chuyện gì, lập tức gọi điện thoại cho ta." Tần Hạo nhắc nhở.

"Ân, ta biết, ngươi cũng phải cẩn thận, Giang gia khẳng định hội ra tay với ngươi, ta hiện tại có chút hối hận, kỳ thật không nên đưa ngươi liên lụy vào." Hạ Mộng Thiên đột nhiên có chút lo lắng nói.

Giang gia xuất thủ, khẳng định không phải tay chân đơn giản như vậy, xã hội hiện đại, lợi hại nhất là vũ khí nóng, cũng không phải là quyền cước.

Bất quá, Hạ Mộng Thiên không biết, tại một ít người trong mắt, vũ khí nóng liền là một chuyện cười.

"Yên tâm, bọn hần thành thành thật thật, liên sự tình gì cũng sẽ không có, nếu là không đáng hoàng lời nói, đến lúc đó sẽ là kết quả gì, vậy ta liền không dám hứa chắc." Tần Hạo ưỡn ẹo nói, hiển nhiên không có đem cái gọi là Giang gia để ở trong mắt.

Nhìn thấy Tần Hạo tự tin như vậy, Hạ Mộng Thiên hơi yên tâm một điểm.

"Ngươi hôm nay đem cha ta tức giận đến quá sức, ta về trước đi an ủi hần một chút, hai ngày nữa lại đi tìm ngươi." Hạ Mộng Thiên nghĩ đến tình cảnh mới vừa rồi, nàng nhin không được thề lưỡi nói.

"Không có vấn đề, ngươi đi về trước đi, ta cũng muốn đi trường học." Tần Hạo gật đầu.

Hai người tách ra, Tần Hạo đón một chiếc xe, chạy tới trường học.

Lúc này, một cái mỹ nữ đang đứng tại trên giảng đài, sắc mặt âm trầm giống như là muốn chảy nước đồng dạng.

Mới vừa lên khóa ngày đầu tiên, liền có người dám trón học, đây tuyệt đối là trần trụi khiêu khích.

Tần Hạo dựa theo thời khoá biểu, tìm được phòng học.

Hần nhìn thoáng qua bức giảng, may mắn không có lão sư, chỉ là một cái xinh đẹp nữ sinh đứng ở nơi đó, Tần Hạo trực tiếp đi đến, tại mọi người trợn mắt hốc mồm ánh mắt bên trong, ngồi ở cái kia Trương Siêu phụ cận.

"Làm sao an tĩnh như vậy?" Tần Hạo có điểm kinh ngạc nói, hần không có hạ giọng, toàn bộ phòng học đều có thể nghe được Tần Hạo.

Trương Siêu cho Tần Hạo nháy mắt, đề hần đừng nói nữa.

"Ánh mắt người thế nào? Có phải hay không xảy ra vấn đề, ta hiểu một chút y thuật, để cho ta cho người xem một chút." Tần Hạo kinh ngạc nói.

Trương Siêu cuồng choáng, hấn một bộ tự cầu phúc đáng vẽ, sau đó rất kiên định đem đầu chuyển tới.

Không biết lúc nào, mỹ nữ kia chạy tới Tần Hạo bên người.

"Vị bạn học này, nơi này đã không có vị trí, người đến địa phương khác ngồi đi thôi." Tần Hạo nhìn nữ sinh một chút, rất khách khí nói.

Mỹ nữ không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Không khí nơi này, một mảnh ngưng trệ, quái dị tới cực điểm.

Trương Siêu ngồi nghiêm chỉnh, một điểm động tác cũng không dám có, thậm chí cũng không dám hướng bên này nhìn một chút.

Gặp mỹ nữ không hề rời đi, Tần Hạo nhàu mày, nói ra: "Mỹ nữ, ta biết mình đáng đáp rất đẹp trai, nhưng là người lại nhìn ta như vậy, ta hội không cao hứng, ngoan, người tìm cái vị trí ngồi xuống trước đi, một hồi lão sư nên tới."

Nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, Tần Hạo nhếch miệng, rất là khinh thường nói: "Đều nói Bạch Hải đại học là Hoa Hạ nhất lưu học phủ, không nghĩ tới lão sư vậy mà như thế không chịu trách nhiệm, cái này đều lên khóa mười mấy phút, lão sư đều không có tới, đơn giản không có tiết tháo, loại lão sư này, liền là hấn là bị đá cái mông."

Tiếng nói của hấn vừa dứt, chung quanh vang lên một mảnh mãnh rút khí lạnh thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Mỹ nữ phó hiệu trưởng

Tần Hạo lại không nhìn thấy, mỹ nữ kia mặt, là càng ngày càng đen.

"Tần Hạo." Mỹ nữ đột nhiên hô lớn một tiếng, đem Tần Hạo giật nảy mình.

Hấn ngẩng đầu, nhìn qua mỹ nữ, bất mãn nói: "Đồng học, làm sao người biết tên của ta? Ta không biết người nha."

Mỹ nữ thân sắc băng lãnh, lồng ngực không ngừng phập phồng, hiển nhiên bị Tần Hạo khí quá sức.

Một bên Trương Siêu nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, gia hỏa này cho tới bây giờ đều chưa kịp phản ứng, hấn xong đời.

"Đồng học, người tức giận như vậy làm cái gì, phải biết sinh khí dễ dàng để một nữ nhân già đi." Tần Hạo hào tâm nhắc nhở.

Cố Tuyết Kỳ ánh mắt giống như là đao đồng dạng, nếu là ánh mắt có thể giết người, hiện tại Tần Hạo chỉ sợ đều đã bị thiên đao vạn quả. Nàng lạnh lùng nói: "Nhắc nhở người mấy điểm, thứ nhất, hiện tại là thời gian lên lớp, mà người bên trên một tiết khóa, căn bản liền không đến, thứ hai, ta đối với người một chút hứng thú đều không có, thứ ba, ta chính là cái kia người muốn đá cái mông lão sư, không phải bạn học của người."

Con tôm, Tần Hạo vốn đang rất không quan trọng, nhưng là nghe được đối phương về sau, thân thể lại trực tiếp cứng đờ.

"Một điểm cuối cùng, ta là trường học phó hiệu trưởng, gọi là Cố Tuyết Kỳ, người có thể gọi ta Cố lão sư, cũng có thể gọi ta Cố hiệu trưởng, đối ở hôm nay hành vi của người, ta cảm thấy chúng ta ở giữa có cần phải hảo hảo nói chuyện, tan học về sau tới phòng làm việc của ta một chuyến." Cố Tuyết Kỳ lạnh lùng nói.

Tần Hạo gật đầu, hấn có loại muốn gặp trở ngại xúc động.

Hấn cảm thấy mình vừa mới khẳng định là mất mụ, liền xem như không có mất mụ, cũng là đầu hư mất, vậy mà không nghĩ tới đối phương là lão sư.

Liền xem như nhìn Trương Siêu cùng trong lớp các học sinh phản ứng, hấn cũng hấn là đoán mới đúng.

"Cố hiệu trưởng, ta..." Tần Hạo nhắc tay, muốn vấn hồi một chút.

"Ngậm miệng, ta hiện tại không muốn nghe đến người nói chuyện." Cố Tuyết Kỳ lạnh lùng nói.

Tần Hạo ngoan ngoãn ngậm miệng, hắn còn muốn hưởng thụ đẹp đại học tốt sinh hoạt đâu, đắc tội phó hiệu trưởng, vẫn là đạo sư của mình, hiển nhiên không phải một chuyện sáng suốt.

"Người làm sao không nói cho ta?" Chờ Cố Tuyết Kỳ sau khi lên đài, Tần Hạo mới trừng mắt Trương Siêu, nhỏ giọng hỏi.

Trương Siêu một mặt ủy khuất, hắn nhỏ giọng nói ra: "Ta cho người nháy mắt."

"Người kia là nháy mắt, ta còn tưởng rằng ánh mắt người hư mắt nữa nha." Tần Hạo im lặng.

"Tần Hạo đồng học, tại ta trên lớp, ta hi vọng người có thể giữ yên lặng." Cố Tuyết Kỳ thanh âm truyền đến.

Tần Hạo ngậm miệng lại, ta hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt.

Tan học về sau, Tần Hạo nghĩ muốn đi theo người chạy đi.

Bất quá, loại ý nghĩ này hiển nhiên thất bại, một thanh âm kêu hắn lại, Cố Tuyết Kỳ nhìn chằm chằm Tần Hạo, nàng mang trên mặt một tia cười lạnh.

Tần Hạo rất muốn làm bộ không có nghe được, bất quá nghĩ đến hậu quả của việc làm như vậy, hắn rất quả quyết từ bỏ.

"Lão sư, ta đang chuẩn bị nhắc nhở ngài muốn mang ta tới phòng làm việc đâu." Tần Hạo rất bình tĩnh, há miệng liền kéo.

Cố Tuyết Kỳ đều bị chẹn họng một chút, gia hỏa này da mặt thật sự là quá dày.

Nàng hừ lạnh một tiếng, đi ở phía trước đường.

Tần Hạo về mặt đau khổ, cùng sau lưng Cố Tuyết Kỳ.

Cố Tuyết Kỳ văn phòng cũng không phải là độc lập, đây là chính nàng yêu cầu, không bởi vì chính mình trở thành lãnh đạo, liền làm đặc thù hóa.

Hay vị lão sư chính ở chỗ này, một nam một nữ, nhìn thấy Cố Tuyết Kỳ đi tới, bọn hắn lập tức lộ ra lấy lòng tiểu dung.

Bất quá, khi thấy Tần Hạo thời điểm, bọn hắn biểu lộ cũng không phải là tốt như vậy, rất là ghét bỏ, một bộ đem Tần Hạo xem như rác rưởi đáng vẽ, cái này khiến Tần Hạo rất khó chịu.

"Cố hiệu trưởng, người học sinh này là phạm vào cái gì sai lầm rồi sao?" Người nam kia lão sư chừng ba mươi tuổi, hắn cười hỏi.

"Phạm vào một điểm sai lầm, ta tìm hắn tâm sự." Cố Tuyết Kỳ nhàn nhạt nói.

Nam lão sư gặp Cố Tuyết Kỳ đề ý chính mình, hắn có chút hưng phấn, phải biết bình thường Cố Tuyết Kỳ rất ít nói chuyện, dạng này cùng ai nói chuyện, chính là cho ai mặt mũi.

Hắn cảm thấy, mình bây giờ hẳn là tại Cố Tuyết Kỳ trước mặt nhiều biểu hiện một chút, có lẽ Cố Tuyết Kỳ liền coi trọng mình nữa nha.

Nghĩ tới đây, nam lão sư nói với Cố Tuyết Kỳ: "Cố hiệu trưởng, loại chuyện này làm gì ngài tự mình làm, ta đến cùng hắn tâm sự là được rồi, liền xem như cận bã, ta cũng có thể đem hắn giáo dục tốt."

Cố Tuyết Kỳ nghe được người nam kia lão sư, nàng nhú mày, hiển nhiên có chút không vui.

Bất quá Tần Hạo lại không muốn, hắn nhìn chằm chằm nam lão sư, khó chịu nói ra: "Người mới là cận bã đâu, cả nhà người đều là cận bã."

"Người còn dám mắng chửi người?" Người nam kia lão sư lập tức phát hỏa.

"Làm gương sáng cho người khác, không tu miệng đức, dạng này người cũng xứng làm lão sư, trách không được người hội đi tìm gà." Tần Hạo một mặt ghét bỏ.

Nam lão sư biến sắc, hắn nhìn chằm chằm Tần Hạo, lớn tiếng nói: "Người nói bậy bạ gì đó? Ta nào có đi tìm kia cái gì, người không muốn nói xấu ta."

Sau đó, hắn chuyển hướng Cố Tuyết Kỳ, có chút khẩn trương nói: "Hiệu trưởng, ngài tuyệt đối không nên tin tưởng hắn, hắn là nói bậy, dạng này cận bã, không nên lưu ở trường học, hắn là khai trừ hắn."

"Ha ha, thẹn quá thành giận, vẫn là chột dạ? Khai trừ ta, người chỉ sợ còn không có tư cách kia." Tần Hạo tức giận lên, căn bản cũng không quan đối phương là ai.

Hắn không có động thủ, đều đã coi như là có chỗ nhẫn nại, bằng không, hiện tại cái này nam lão sư, khẳng định đã nằm trên đất.

Người nam kia lão sư còn muốn nói gì nữa, lúc này, Cố Tuyết Kỳ lại nói: "Tốt, đừng nói nữa, Trương lão sư còn có Trịnh lão sư, các người hiện tại đi đi, đều đã tan việc, cái này là đệ tử của ta, chính ta quản lý liền tốt."

Nàng trong thanh âm có chút bất mãn, mặc kệ người nam kia lão sư có phải thật vậy hay không đi tìm gà, biểu hiện của hắn hôm nay, cũng không thể coi là một cái hợp cách lão sư.

Hay vị lão sư liếc nhau, gặp Cố Tuyết Kỳ thật sự tức giận, bọn hắn cũng không dám lưu tại nơi này, mau chóng rời đi.

Trong văn phòng chỉ còn lại hai người, Cố Tuyết Kỳ một đôi xinh đẹp con người nhìn chăm chăm Tần Hạo, nàng lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, người học sinh này khá là khó giải quyết, cùng trước kia những học sinh kia hoàn toàn không giống.

Cái này khiến Cố Tuyết Kỳ cũng không biết làm như thế nào dạy bảo Tần Hạo, hắn rất phách lối, nhưng lại không phải phú nhị đại cái chủng loại kia không coi ai ra gì, chỉ có tại chạm đến ranh giới cuối cùng của hắn thời điểm, Tần Hạo mới có thể phản kích.

Tần Hạo cũng rất hiểu lẽ, bởi vì hắn phản kích trương lão sư, nếu là thật sự, tất cả đều chiếm đạo lý.

Đây là một cái rất phức tạp học sinh, lần thứ nhất để Cố Tuyết Kỳ có loại khó giải quyết cảm giác, mà lại, trực giác nói cho nàng, kỳ thật Tần Hạo cũng không sợ nàng, sở dĩ đi theo nàng đến, chỉ có một nguyên nhân, bởi vì nàng là lão sư.

Nghĩ nửa ngày, Cố Tuyết Kỳ còn thật không tìm ra có thể giáo dục Tần Hạo địa phương.

"Người đề cho ta rất khó khăn." Cố Tuyết Kỳ nhẹ nhàng gõ bàn một cái nói.

"Đề cho ta trở về, chẳng phải không làm khó dễ." Tần Hạo mỉm cười.

Cố Tuyết Kỳ gật đầu, nói ra: "Tốt, người trở về đi."

Cái này ngược lại là đến phiên Tần Hạo sững sốt một chút, bất quá hắn rất nhanh kịp phản ứng, một đôi mắt tại Cố Tuyết Kỳ gương mặt xinh đẹp bên trên dạo qua một vòng, Tần Hạo cười hi hi nói: "Cố lão sư, người thật rất xinh đẹp."

Sau khi nói xong, hắn quay người mở cửa phòng rồi đi, lưu lại dờ khóc dờ cười Cố Tuyết Kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trả thù

Nhìn qua đóng lại cửa ban công, Cố Tuyết Kỳ khoe miệng bóc lên một vòng ý cười: "Thật đúng là một cái không giống bình thường người đâu, trách không được nữ nhân kia sẽ thích người."

Thoại âm rơi xuống, Cố Tuyết Kỳ cầm lên điện thoại di động của mình, bấm một cái mã số.

"Mộng Thiên, ban đêm mời người ăn cơm, nhất định phải tới nha."

Về phần Tần Hạo, hắn rời phòng làm việc, liền chuẩn bị đi trở về.

Bất quá, một người lại chặn Tần Hạo.

"Nhường một chút tạ ơn." Tần Hạo khề cười nói, hắn cảm thấy mình lúc này khẳng định rất có lễ phép.

Người tới không có cái gì nói nhảm, một cước trực tiếp hướng Tần Hạo đạp tới.

Tần Hạo thân thể có chút lui lại, tránh thoát một cước này.

"Có chút bản lĩnh." Một cái kiêu ngạo nữ tiếng vang lên.

Tần Hạo lúc này mới quan sát tỉ mỉ người tới, đây là một người mặc màu trắng áo thun nữ hài, ngang tai tóc ngắn, mang theo một đôi hoa tai làm bằng ngọc trai, ngũ quan xinh xắn, nhưng lại tuyệt đối không yếu đuối, ngược lại khí khái hào hùng mườì phần, chủ yếu nhất là kia một đôi đôi chân dài, thẳng

tấp mà thon dài, dáng người thướt tha, đường cong cực kỳ uy mỹ.

Lúc này nàng một đôi mắt to đang lườm Tần Hạo, giống như là muốn ăn hắn như vậy.

"Đồng học, giữa chúng ta giống như không biết." Tần Hạo gãi đầu một cái, có chút không giải thích được nói.

Hắn không biết đối phương vì cái gì công kích mình, Tần Hạo có thể khẳng định, hắn không có cố ý đắc tội đối phương.

"Không cần thiết nhận biết, ngươi chỉ cần biết rằng ta muốn đánh ngươi là được rồi." Nữ hài tính tình rất hot, vừa dứt lời, nàng liền động thủ.

Tần Hạo để qua nàng một quyền, sắc mặt hắn nghiêm túc xuống tới, nói nghiêm túc: "Vị bạn học này, ngươi muốn lại động thủ ta liền muốn hoàn thủ, mẹ ta nói, không cho ta ăn thiệt thòi."

"Có gan ngươi hoàn thủ thử một chút." Nữ sinh cười lạnh, đối với Tần Hạo nàng rất khinh thường, mặc dù đối phương một mà tiếp né tránh công kích của nàng.

"Thích đánh nhau không phải hảo hài tử, sẽ bị đánh cái mông." Tần Hạo hết sức chăm chú mà nói.

"Luu manh."

Nữ sinh sắc mặt lạnh lẽo, nàng lần nữa hướng Tần Hạo tiến lên.

"Tiểu Nguyệt, dừng tay." Ngay lúc này, một thanh âm vang lên, nữ hài động tác đột nhiên đình chỉ.

Nàng xoay người, nhìn hướng người tới, bất mãn nói: "Thiên Thiên, ta là tại báo thù cho ngươi ài."

Người tới chính là Chu Thiên, về phần nữ hài thì gọi là Đường Nguyệt, là Bạch Hải đại học giáo hoa một trong, luyện qua một chút võ công, có cộp cái danh xưng.

Rất nhiều Chu Thiên người theo đuổi, đều là Đường Nguyệt đuổi đi.

Nàng lần này gây sự với Tần Hạo, rất hiển nhiên là muốn cho hảo hữu báo thù.

"Ta là tại cho ngươi báo thù đâu." Đường Nguyệt bất mãn nói.

"Đánh ta người là Hạ Mộng Thiên, cũng không phải hắn, ngươi giúp ta phục cái gì thù?" Chu Thiên dở khóc dở cười.

Đường Nguyệt sững sốt một chút, thật đúng là đạo lý này, chỉ là để nàng đi đánh Hạ Mộng Thiên, vậy khẳng định là không thể nào, căn bản là với không tới.

"Mối thù của ta, ta sẽ đích thân báo trả về." Chu Thiên hàm hồ nói.

"Có chí khí." Đường Nguyệt duỗi ra ngón tay cái.

Chu Thiên đem ánh mắt rơi vào Tần Hạo trên thân, trên mặt nàng hiện lên một vòng đỏ ửng, sau đó giống như là hạ cái gì thiên đại quyết tâm, nói ra: "Tần Hạo, từ hôm nay trở đi, ta liền bắt đầu truy van ngươi, thẳng đến đưa ngươi từ Hạ Mộng Thiên trong tay cướp đi mới thôi, nàng dám đánh ta, ta liền cướp đi bạn trai nàng."

"Cái gì?" Đường Nguyệt tròn mắt đều nhanh tròn lòi ra, nơi đó có lối trả thù này biện pháp.

Tần Hạo cũng có chút mắt tròn, cô bé này trong đầu nghĩ gì thế?

Sau đó, Tần Hạo hướng Chu Thiên đi qua, sau đó sờ lên trán của nàng.

"Ngươi làm gì?" Chu Thiên hơi đỏ mặt, nàng lui về sau non nửa bước, bất quá nghĩ đến mục đích của mình, nàng lại đã ngừng lại bộ pháp, đứng ở nơi đó, một bộ khẳng khái phó nghĩa dáng vẻ.

"Không có phát sốt a, làm sao đang nói mê sáng." Tần Hạo về mặt vô cùng nghi hoặc.

Chu Thiên nghe rõ, Tần Hạo đây là tại nói nàng có bệnh, nàng trừng Tần Hạo một chút, tức giận nói: "Ngươi mới có bệnh đâu."

Tần Hạo cười to, cô bé này phản ứng còn không chậm.

Nhìn một chút sắc trời, Tần Hạo nhún vai, nói: "Tùy ngươi, ta muốn về nhà, gặp lại."

Nói xong cũng không đợi hai người kịp phản ứng, hắn vượt qua hai nữ sinh, rời đi nơi này.

"Ngươi thật muốn truy cầu hắn? Ngươi điên rồi?" Đường Nguyệt không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Chu Thiên.

Chu Thiến cười hi hi nói: "Đúng vậy a, ta đương nhiên muốn truy cầu hấn, không chỉ muốn truy cầu hấn, còn muốn cho toàn trường người đều biết ta đang theo đuổi tên kia."

Đường Nguyệt nao nao, sau đó lộ ra một vòng hiểu ý cười xấu xa: "Ngươi quá xấu rồi."

"Ai bảo hấn khi dễ ta, còn hại ta bị người đánh một bàn tay, thù này không báo không phải nữ tử." Chu Thiến hầm hừ nói.

Nàng mới không phải kia hiền lành rau xanh đâu, ai dám đắc tội nàng, nàng nhất định sẽ trả thù lại.

"Cái kia Hạ Mộng Thiến thật không cần trả thù sao?" Đường Nguyệt nói sang chuyện khác.

Chu Thiến nghĩ nghĩ, sau đó lắc đầu, có chút buồn bực nói ra: "Quên đi thôi, nàng cũng không biết thân phận của ta, mà lại nữ nhân kia cũng quả thật làm cho người không có cách nào hận."

Đường Nguyệt biết Chu Thiến một ít chuyện, cho nên cũng không có nhắc lại.

"Đi, ta mời ngươi ăn đồ nướng." Chu Thiến nói sang chuyện khác.

"Tốt, ta muốn ăn Hán Nã sơn thịt nướng, ăn bảy tám bàn." Đường Nguyệt nhăn tình sáng lên.

Hai người tay nắm rời đi, sự tình vừa rồi, trực tiếp quên hết đi.

Tần Hạo đón một chiếc xe, về đến nhà, hấn mặc dù không phải cái gì thổ hào, nhưng là tiền trong tay, cũng có hai ba mươi vạn, đều là lão đầu tử cho hấn, ngược lại là không cần tiết kiệm.

Huống hồ trường học cách hấn chỗ ở cũng không phải quá xa, hoa không có bao nhiêu tiền.

Mở cửa, Tần Hạo đi vào, bất quá trong nháy mắt ánh mắt của hấn liền híp lại.

Mấy người ngồi trong phòng khách, đang theo dõi hấn, trong đó hai người trong tay còn cầm súng ngắn.

Tần Hạo chỉ hơi hơi sững sốt một chút, hấn liền đóng cửa lại đi vào.

"Ngươi còn tính là thông minh." Giang Thần Hổ cười nhạt một tiếng.

"Ngươi không tính quá thông minh." Tần Hạo đi vào phòng, trên mặt hấn đồng dạng mang theo tiểu dung, đối mặt hòng súng đen ngòm, lại không có một chút lo lắng.

Giang Thần Hổ cười lạnh, hấn cảm thấy Tần Hạo là giả vờ, thân thủ của hấn cho dù tốt, cũng cuối cùng ngăn không được đạn.

"Tại Bạch Hải thị vẫn chưa có người nào tại đắc tội chúng ta Giang gia về sau còn có thể sống, ngươi cũng không ngoại lệ." Giang Thần Hổ thần sắc băng lãnh.

Nghĩ đến ban ngày chỗ bị sỉ nhục, hấn liền hận không thể đem Tần Hạo tháo thành tám khối.

"Ngươi muốn giết ta?" Tần Hạo ngồi tại Giang Thần Hổ trên ghế sa lon đối diện mặt, nhìn thẳng hấn.

"Ta lại muốn khen ngươi thông minh." Giang Thần Hổ trên mặt anh tuấn lộ ra một vòng tiểu dung, thù hạ của hấn cũng lộ ra châm chọc tiểu dung, đây là rất chuyện rõ ràng rành.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, nhẹ nói nói: "Vậy ta liền không có cái gì do dự."

Giang Thần Hổ đột nhiên cảm thấy không đúng, hấn lập tức hô: "Động thủ, giết hấn."

Kia hai cái cầm súng người lập tức liền bóp cò, bất quá bọn hấn vừa có ý nghĩ này thời điểm, cả người liền không có thể động, sau đó mắt tối sầm lại, lập tức lâm vào vô biên hắc trong bóng tối.

Hai cây sáng loáng ngân châm cắm ở mi tâm của bọn họ, cướp đi bọn hấn sinh cơ.

Chương 7: Bạch Mẫu Đơn

Giang Thần Hồ biến sắc, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, sắc mặt tái xanh mà hỏi: "Người đem bọn hắn thế nào?"

"Giết."

Tần Hạo nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Giang Thần Hồ thủ hạ khác lập tức ngồi xổm ở trước mặt hai người, thăm dò một chút hô hấp của bọn hắn, kia hai cái tay súng quả nhiên đã không có khí tức.

"Tiếp xuống người cũng muốn chết." Tần Hạo một đôi bình tĩnh con người nhìn chăm chăm Giang Thần Hồ, lập tức để Giang Thần Hồ đánh run một cái.

"Người không có thể giết ta." Giang Thần Hồ trong lòng nhảy một cái, hắn biết không tốt, trước mắt người này thật đáng sợ, ngay cả súng ống đều không làm gì được đối phương.

"Dựa vào cái gì? Cho ta một cái lý do." Tần Hạo khoe miệng bóc lên một vòng tiểu dung, biểu lộ có chút trào phúng.

Lý do, Giang Thần Hồ vắt hết óc, hắn nghĩ tới Tần Hạo tại ở lễ đính hôn hành vi, lập tức hai mắt tỏa sáng, nói ra: "Tiền, ta có thể cho người tiền, ta cho người năm trăm vạn, chỉ cần người không giết ta."

"Một ngàn vạn." Tần Hạo nói một con số.

Giang Thần Hồ hít vào một ngụm khí lạnh, hắn muốn nói Tần Hạo công phu sư tử ngoạm.

Bất quá khi nhìn thấy Tần Hạo kia ánh mắt lạnh như băng, Giang Thần Hồ không dám nói tiếp nữa.

"Hiện tại không có cách nào chuyển khoản, một ngàn vạn không phải số lượng nhỏ, cần đến quầy hàng làm, người thả ta đi, ta ngày mai cho người chuyển khoản." Giang Thần Hồ nói lời này, sau đó nhìn chăm chăm Tần Hạo, hắn đây là tại thăm dò, nếu là Tần Hạo thật đề cho hắn chạy thoát, hắn chắc chắn sẽ không chuyển tiền, mà lại là mảnh liệt hơn trả thù.

Bất quá, Giang Thần Hồ cảm thấy, như là mình, khẳng định sẽ không đồng ý.

"Được."

Nằm ngoài sự dự liệu của hắn, Tần Hạo đồng ý, muốn thả Giang Thần Hồ rời đi.

Còn không có đợi Giang Thần Hồ cao hứng, một cây ngân châm rơi vào trái tim của hắn trên vị trí, trực tiếp đâm vào đi vào.

Giang Thần Hồ chỉ cảm thấy trái tim có chút tê rần, sau đó cả người khí lực, trong nháy mắt giống như là đã mất đi một nửa đồng dạng, cái này khiến sắc mặt hắn trong nháy mắt khó coi.

"Cần này ngân châm ngoại trừ ta ai cũng nhổ ra không được, chỉ cần động một cái, người liền chết chắc, mà người có ba ngày cho ta chuyển khoản, trong vòng ba ngày tiền chữa trị tới số, ta sẽ cho người rút ra ngân châm, bằng không, chờ chết đi." Tần Hạo hững hờ nói, lập tức để Giang Thần Hồ trong lòng chột lạnh.

Hắn rút cuộc mình bạch Tần Hạo vì sao lại đề cho hắn chạy thoát, có chiêu này, hắn căn bản cũng không sợ Giang Thần Hồ phản bội, trừ phi Giang Thần Hồ cảm thấy một ngàn vạn so mệnh của hắn còn trọng yếu hơn.

"Ta đã biết, ngày mai nhất định sẽ tới số." Giang Thần Hồ sắc mặt khó coi, hắn có chút gian nan đứng lên, muốn rời đi nơi này.

"Đem hai người kia mang đi." Tần Hạo chỉ chỉ nằm dưới đất hai người.

Giang Thần Hồ khoát tay chặn lại, hắn hai người thủ hạ mang theo thi thể rời đi.

"Nhắc lại người một câu, tuyệt đối không nên ý đồ nhỏ ngân châm, ta dám cam đoan, chỉ cần người khẽ động cây ngân châm kia, người nhất định phải chết." Tần Hạo hạo tâm nhắc nhở, hắn cũng không phải thật quan hệ Giang Thần Hồ thân thể, mà là lo lắng cho mình kia một ngàn vạn không có.

Giang Thần Hồ sắc mặt khó coi, bọn hắn thối lui ra khỏi biệt thự.

Tần Hạo sờ lên cái mũi, hắn có chút buồn bực, nhìn qua trong phòng một cái phương hướng, thờ dài nói: "Đã tới, làm gì trốn trốn tránh tránh, chẳng lẽ Mẫu Đơn đại tỷ ngay cả ta đều sợ sao?"

"Người là một cái tiểu sắc lang, ta đương nhiên sợ người, khanh khách." Theo một cái giọng nữ dễ nghe vang lên, một nữ tử xuất hiện, nàng thân xuyên quần dài trắng, tóc dài tùy tiện búi một chút, ngũ quan cực kỳ tinh xảo, mặc dù nhìn rất tùy ý, lại cho người ta một loại ung dung hoa quý cảm giác.

Mẫu Đan, hoa chi người giàu sang vậy. Quả nhiên người cũng như tên.

"Mẫu Đan tỷ tỷ nói đùa, nói đi, người tìm ta có chuyện gì? Bất quá ta nói rõ trước, ta đã thời gian rất lâu không có làm qua loại kia hoạt động." Tần Hạo sờ lên cái mũi của mình, từ khi bị nữ nhân này quán lên về sau, hắn vẫn luôn cảm thấy đau đầu.

Đối phương là nghe đồn rằng lãnh khốc vô tình Bạch Mẫu Đan, nhưng là đối với hắn lại là xảo tiểu yên hề, mà mục đích của đối phương cũng vô cùng đơn giản, muốn đem Tần Hạo kéo vào trong bọn họ.

Thế giới sát thủ xếp hạng bảng hạng mười Bạch Mẫu Đan, tuyệt đối là một cái đề cho người ta nghe mà biến sắc tồn tại.

Tần Hạo cũng chỉ là đau đầu, hắn có đầy đủ lực lượng đối mặt Bạch Mẫu Đan.

"Chẳng lẽ người không thích tỷ tỷ sao? Chỉ muốn đi theo tỷ tỷ hử, tỷ tỷ cái gì đều có thể cho người." Nói đến đây, Bạch Mẫu Đan dừng một chút, cái này mới có chút ngượng ngùng nói ra: "Bao quát chính ta."

Nàng một bộ xấu hổ mang e sợ dáng vẻ, cái này khiến Tần Hạo nhìn nhịp tim đều đã bỏ sót nửa nhịp.

Nếu nói dung mạo hòa phong tình, Bạch Mẫu Đan hoàn toàn không thua Hạ Mộng Thiên.

Bình thường Bạch Mẫu Đan đều là như thế này đùa giỡn Tần Hạo, để Tần Hạo khó mà chống đỡ.

Bất quá lần này lại không đồng dạng, Tần Hạo mang trên mặt tiểu dung, hướng Bạch Mẫu Đan đến gần, tại Bạch Mẫu Đan giật mình ánh mắt bên trong, ôm chặt lấy eo nhỏ của nàng, loại kia tinh tế đạn non cảm giác. Để Tần Hạo trong lòng rung động.

"Đã dạng này, ta trước hết thu tỷ tỷ, đến, hôn một cái." Tần Hạo hướng Bạch Mẫu Đan trên môi hôn tới.

Bạch Mẫu Đan lúc này kịp phản ứng, nàng sắc mặt đỏ lên, một tay lấy Tần Hạo đẩy ra, sau đó tự thân lại thối lui đến đầy đủ địa phương xa, khí tức của nàng có chút hỗn loạn, u oán nhìn Tần Hạo một chút, sâu kín nói ra: "Đệ đệ biến thành xấu."

"Nam nhân không xấu, nữ nhân không yêu, tỷ tỷ không phải muốn đem mình cho ta không? Ta đồng ý." Tần Hạo tới gần, đây là hắn lần thứ nhất cùng Bạch Mẫu Đan giao phong bên trong chiếm thượng phong đâu, Tần Hạo thật cao hứng.

Bạch Mẫu Đan phiêu nhiên lui lại, nàng trợn nhìn Tần Hạo một chút, trực tiếp từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

"Muội muội ta muốn tới Bạch Hải thị, người tự cầu phúc đi." Bạch Mẫu Đan thanh âm truyền đến, lập tức để Tần Hạo tràn đầy nụ cười trên mặt cứng lại.

Cái kia ma nữ, vậy mà cũng muốn đến Bạch Hải thị sao? Tần Hạo nuốt nước miếng một cái, hi vọng nàng không phải tìm đến mình.

"Hạ tổng, Giang Thần Hồ dẫn người đi gây sự với Tần Hạo, bất quá bọn hắn không có đem Tần Hạo thế nào, mình lại chết mất hai người, Giang Thần Hồ càng giống là sinh một con bệnh nặng đồng dạng."

Một người trung niên đứng tại Hạ Mộng Thiên trước mặt, hướng nàng báo cáo.

"Biết, người đi xuống đi." Hạ Mộng Thiên gật đầu, ánh mắt của nàng chỗ sâu lại hiện lên thần sắc mừng rỡ.

Nàng quả nhiên là cuộc đứng, mặc dù không biết Tần Hạo rốt cuộc là tình hình gì lai lịch, nhưng là bằng vào hắn biểu hiện bây giờ, liền có tư cách làm hắn nam nhân, vì nàng chống lên một mảnh bầu trời.

"Thần bí nam nhân, người đến cùng là một cái gì bộ dáng người? Nếu không phải nha đầu kia không cho ta đi thăm dò lai lịch của người, ta chỉ sợ sớm đã đã không nhìn được." Hạ Mộng Thiên nhìn lên trước mặt văn kiện, nhưng là ánh mắt lại không có tiêu cự, hắn đang suy nghĩ có quan hệ Tần Hạo hết thảy.

Tần Hạo tự nhiên không biết điểm này, cơm tối đã đến giờ, hắn chuẩn bị ra đi ăn cơm.

Về phần nấu cơm, Tần Hạo không cân nhắc, hắn căn bản liền không biết làm cơm.

Vừa đóng cửa lại, Tần Hạo liền nghe đến một trận tiếng khóc, có chút quen thuộc, tràn đầy bi thống.

"Cố lão sư."

Tần Hạo trong lòng hơi động một chút, liền nghĩ đến chủ nhân của thanh âm kia, cái này khiến Tần Hạo có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới vậy mà cùng Cố Tuyệt Kỳ ở tại một cái cư xá.

Hắn có chút hiếu kỳ, hướng sát vách biệt thự đi qua, chuẩn bị nhìn một nhìn rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thôi cung quá huyết

Còn không có đợi Tần Hạo gõ cửa, một chiếc xe cứu thương liền đi tới, sau đó cửa bị mở ra, hiển nhiên người ở bên trong cũng đã thấy xe cứu thương đến.

Một thanh niên mở cửa, quét những bác sĩ kia một chút, đem bọn hắn đưa vào đi.

Tần Hạo đi theo những bác sĩ kia liền đi vào, những bác sĩ kia coi là Tần Hạo là cái này một nhà người, mà người thanh niên kia thì là cảm thấy Tần Hạo là bác sĩ, cho nên ai cũng không hỏi.

"Cổ lão gia tử ở đâu? Nhanh dẫn chúng ta qua đi." Cầm đầu là một cái trung niên bác sĩ, bốn mươi tuổi ra mặt, rất là trầm ổn, nhưng là lúc này trên mặt thần sắc tương đương ngưng trọng.

Thanh niên đem bọn hắn dẫn vào một cái phòng, một cái lão giả nằm ở trên giường, sắc mặt tái xanh, bên người bu đầy người, Cổ Tuyết Kỳ thành linh liền ở trong đó.

Bất quá lúc này nàng khóc đến lệ hoa đái vũ bộ dáng, toàn vẹn không có nửa ngày thời điểm thông minh tháo vát.

"Tất cả mọi người nhường một chút, không muốn vây quanh bệnh nhân."

Gặp một đám người đều vây quanh bệnh nhân, Chu Hồng có chút gấp, dạng này không khí không lưu thông, ngược lại sẽ để bệnh nhân tình huống càng thêm chuyển biến xấu.

Nghe được hắn, đám người mau để cho mở, hiện tại bọn hắn không có chút nào dám lãnh đạm, đều cầu nguyện lão gia tử không có chuyện gì, một khi lão gia tử không chịu đựng nổi, bọn hắn Cổ gia cũng liền xong đời.

Chu Hồng đi lên kiểm tra một phen, hắn vẻ mặt nghiêm túc.

"Bác sĩ Chu, gia gia của ta thế nào?" Cổ Tuyết Kỳ một mặt khẩn trương nhìn qua Chu Hồng.

"Cổ lão gia tử đi." Chu Hồng Thanh âm hơi khô chất chất, hắn mặc dù không muốn nói ra kết cục này, nhưng lại không thể không nói.

Oanh.

Cổ Tuyết Kỳ cảm giác được đầu một được, cả người mất tối sầm lại, kém một chút hôn mê bất tỉnh.

Những người khác trợn tròn mắt, không ai từng nghĩ tới vậy mà lại là như thế này một cái không muốn nhìn thấy nhất kết quả.

"Đều tại ta, nếu là sớm một chút mời bác sĩ đến cho gia gia kiểm tra thân thể, liền sẽ không có kết quả như vậy." Người thanh niên kia đỏ hồng mắt, một mặt tự trách.

Những người khác sắc mặt đều tái nhợt vô cùng, hiển nhiên không nguyện ý tiếp nhận loại kết quả này.

"Bớt đau buồn đi."

Chu Hồng trầm giọng nói, ngữ khí có chút nặng nề.

Tất cả mọi người đắm chìm trong đau xót bên trong, bầu không khí dị thường trầm trọng.

"Ai nói người chết rồi, hắn rõ ràng còn có thể cứu sống."

Một thanh âm đột nhiên trong phòng vang lên, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Tất cả mọi người nhìn qua Tần Hạo, một mặt nghi vấn, người này là ai? Bọn hắn đều nhìn thấy trong mắt đối phương không hiểu.

Đôi mắt ánh mắt của mọi người, Tần Hạo một chút cũng không có bất an, hắn rất bình tĩnh nói: "Bình thường bác sĩ tự nhiên không cứu sống hắn, nhưng là ta lại có thể."

Cố Tuyết Kỳ hai mắt đầm lệ mông lung, căn bản cũng không có thấy rõ ràng Tần Hạo tướng mạo, chỉ là đang nghe Tần Hạo về sau, nàng vọt thẳng quá khứ, một phát bắt được Tần Hạo tay, kích động mà hỏi: "Ngươi thật có thể cứu sống gia gia của ta?"

Tần Hạo cười khò, Cố Tuyết Kỳ lôi kéo tay của hắn phi thường dùng sức, móng tay thậm chí đều nhanh khảm vào hắn trong thịt.

"Đúng vậy, Cố lão sư, bất quá ngươi muốn còn như vậy dùng sức thiếu ta, ta sợ tay của ta liền muốn đoạn mất, đến lúc đó liền xem như có năng lực cứu người, đều cứu không được."

Lúc này Cố Tuyết Kỳ mới phát hiện sự thất thố của mình, nàng tranh thủ thời gian buông ra miệng, nói xin lỗi: "Thật xin lỗi, là ta sai rồi, ngươi không sao chứ."

Sau đó, Cố Tuyết Kỳ đột nhiên ý thức được không đúng, đối phương gọi mình Cố lão sư, mà lại nghe thanh âm của đối phương, giống là phi thường quen tai.

Nàng cái này quan sát tỉ mỉ lấy Tần Hạo, lập tức đem Tần Hạo nhận ra được, nhìn không được hoảng sợ nói: "Là ngươi."

"Muội muội, hắn là ai?" Thanh niên nhìn không được hỏi.

"Hắn là ta một cái học sinh Tần Hạo, là năm nay sinh viên mới vào năm thứ nhất." Đương nhiên, vẫn là Hạ Mộng Thiên nam nhân, câu nói này Cố Tuyết Kỳ là ở trong lòng nói.

Học sinh? Mọi người nhất thời lộ ra thần sắc thất vọng, bọn hắn cho rằng Tần Hạo chỉ bắt quá tại nói hươu nói vượn.

Cố Tuyết Kỳ lại không phải như vậy cho rằng, Hạ Mộng Thiên nam nhân, làm sao có thể đơn giản, nàng nhìn chăm chăm Tần Hạo, chăm chú hỏi: "Ngươi thật có thể cứu sống gia gia của ta?"

"Tuyệt đối có thể, chẳng qua nếu như Cố lão sư lại trẻ nài nữa, ta liền không dám hứa chắc." Tần Hạo nhún vai nói, nếu không phải đối cái này Cố lão sư rất có hảo cảm, Tần Hạo chưa hẳn nguyện ý xuất thủ.

"Vậy ngươi tranh thủ thời gian xuất thủ." Cố Tuyết Kỳ vội vàng nói, không còn dám chậm trễ thời gian.

Thanh niên nhìn không được, để một cái không phải bác sĩ người, đi giày vò mình đã qua đời gia gia, hắn nghĩ như thế nào đều khó chịu.

Hắn vừa muốn ngăn cản, Cố Tuyết Kỳ liền đi tới bên cạnh hắn, ở bên tai của hắn nhẹ nhàng nói một câu nói.

Thanh niên con mắt trừng lớn, hắn có chút giật mình nhìn Tần Hạo, hắn lại chính là trong truyền thuyết tên kia.

Lúc này thanh niên cùng Cố Tuyết Kỳ ý nghĩ đồng dạng, Hạ Mộng Thiên nam nhân, làm sao có thể là người bình thường, hắn đã xuất thủ, vậy liền thật sự có cơ hội chữa khỏi.

Tần Hạo hướng bên giường đi qua, hắn đột nhiên dừng lại, nhìn về phía Chu Hồng, hỏi: "Không ngại a?"

Đó cũng không phải vẽ vời thêm chuyện, Chu Hồng thân là bác sĩ, hắn đều hạ phán đoán, Tần Hạo lại lật đổ đối phương phán đoán, đối với một cái bác sĩ tới nói, đây tuyệt đối là lớn nhất vũ nhục.

Chu Hồng lắc đầu, hắn nói nghiêm túc: "Đương nhiên không ngại, nhân mạng vì lớn, ta hi vọng ngươi có thể đem Cố lão gia từ cứu trở về."

Chu Hồng tương đối lớn khí, hắn mặc dù tin tưởng phán đoán của mình, nhưng là cũng chờ mong có kỳ tích phát sinh. Hắn ý đức để hắn kiên trì nhân mạng vì lớn, về phần cái khác, đều không trọng yếu.

Tần Hạo hướng Chu Hồng dựng lên một cái ngón tay cái, sau đó hắn thần sắc nghiêm túc xuống dưới, tại tất cả mọi người ánh mắt mong đợi bên trong, Tần Hạo tay đập vào lão gia tử trước ngực.

Theo Tần Hạo tay nâng rơi, một chút lại một chút, một tia chân khí đi vào Cố lão gia tử thể nội, kích hoạt trái tim của hắn.

Đây là một cái cẩn thận sống, không phải là cái gì người đều có thể làm được, liền xem như có được chân khí, nhưng là muốn giống như là Tần Hạo dạng này tinh tế thao tác, cũng là một kiện cực kỳ khó khăn sự tình.

Tất cả mọi người nhìn qua Tần Hạo tay, có chút không rõ ràng cho lắm.

Chỉ có Chu Hồng có chút minh bạch, Cố lão gia tử hắn là chết bởi cơ tim tắc nghẽn, Tần Hạo đánh bộ vị, chính là trái tim.

Nhưng nếu là như vậy đánh liền chỗ hữu dụng, kia cơ tim nhồi máu liền sẽ không trở thành đáng sợ chứng bệnh, mà lại Chu Hồng phán đoán, lão gia tử đã đi.

Bất quá, hắn cuối cùng bảo trì bình thân, nhìn chăm chăm Tần Hạo động tác.

Một phút đồng hồ trôi qua, kinh người sự tình phát sinh, Cổ lão gia tử sắc mặt thời gian dần trôi qua hồng nhuận lên, hắn lồng ngực có chút chập trùng, vậy mà khôi phục hô hấp.

Cứu sống, cái này làm cho tất cả mọi người đều lộ ra mừng như điên thần sắc.

Chu Hồng một mặt không thể tưởng tượng nổi, đều bị hắn hạ tử vong phán đoán người, lại bị cứu sống, cái này khiến hắn mười phần chấn kinh.

"Người dùng chính là biện pháp gì?" Chu Hồng khiếp sợ hỏi, hắn một mặt cuồng nhiệt nhìn chăm chăm Tần Hạo.

"Thôi cung quá huyết, chỉ đơn giản như vậy." Tần Hạo thuận miệng nói.

"Có thể dạy ta sao?" Chu Hồng một mặt cuồng nhiệt mà hỏi.

Tần Hạo trên dưới đánh giá một phen Chu Hồng, sau đó lắc đầu, nói ra: "Tư chất người quá kém, cả một đời đều học không được."

Chu Hồng: "..."

Hắn làm nghề y nhiều năm như vậy, coi là nghe tiếng cả nước chuyên gia, tại y thuật phương diện phi thường có thiên phú, cái này còn là lần đầu tiên nghe người ta nói mình tư chất quá kém, hơn nữa còn là một cái chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi.

Cái này khiến Chu Hồng có một loại bị phản cảm giác, thật quá phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Người thật ô

"Tiếp xuống nên làm cái gì? Gia gia của ta hoàn toàn xong chưa?" Cổ Tuyết Kỳ thanh âm truyền đến, đánh gãy hai người nói chuyện.

Chu Hồng có chút ngưng ngừng cười một tiếng, hắn lúc này mới ý thức tới không ổn, mình vào lúc này lại nghĩ đến học y thuật, vạn nhất làm trễ nải cứu người, hắn nhưng không chịu nổi trách nhiệm này.

"Đưa đến bệnh viện làm thường quy trị liệu, hai ngày sau đó hắn là liền có thể trở về, đến lúc đó ta có thể sẽ giúp hắn thôi cung quá huyết, đồng thời cho cái toa thuốc cho hắn, hắn là liền không có vấn đề." Tần Hạo nhẹ nhõm nói.

Loại bệnh này với hắn mà nói, không tính là cái gì, vẫn là rất dễ dàng trị liệu.

"Cám ơn người Tần Hạo." Cổ Tuyết Kỳ một mặt cảm kích nói.

"Cám ơn người tiểu thần y."

Những người khác cũng mở miệng, nơi này đều là Cổ gia thành viên, mà Cổ lão gia tử là Cổ gia trụ cột, một khi thật xảy ra chuyện gì, bọn hắn Cổ gia sẽ gặp phải đả kích thật lớn.

Chu Hồng chỉ huy lấy cùng hắn tới bác sĩ cùng y tá, đem Cổ lão gia tử diu ra ngoài, đưa đến bệnh viện.

Những người khác cùng theo, về phần Cổ Tuyết Kỳ thì bị lưu lại, nàng nhận biết Tần Hạo, còn giống như là Tần Hạo lão sư, cho nên đề nàng chiêu đãi Tần Hạo.

"Không cần, kỳ thật ta cũng ở chỗ này, liền ở bên cạnh." Tần Hạo chỉ chỉ biệt thự của mình.

Cái này khiến tất cả mọi người có chút giật mình, bọn hắn biết sát vách biệt thự bị mua lại, nhưng lại không nghĩ tới biệt thự chủ nhân, lại chính là cái này tiểu thần y.

Cổ Tuyết Kỳ cũng không nghĩ tới vậy mà lại trùng hợp như vậy, Tần Hạo cùng mình đúng là hàng xóm.

Nàng cũng có chút may mắn, nếu không phải như thế, chỉ sợ gia gia mình thật liền không cứu được.

Cuối cùng Cố Tuyết Kỳ vẫn là lưu lại, nàng chiêu đãi Tần Hạo.

Tất cả mọi người rời đi, Tần Hạo sờ lên bụng của mình, lẩm bẩm thanh âm truyền đến, để hấn mặt mo ửng đỏ.

"Ách?" Cố Tuyết Kỳ có chút ngạc nhiên.

Tần Hạo cười khan một tiếng, nói ra: "Kỳ thật ta vốn là đi ra ăn cơm."

Mặc dù chỉ là giầy vò một hồi, nhưng là Tần Hạo chân khí cùng tinh thần lại tiêu hao không ít, cái này khiến vốn là có chút đói khát hấn đói hơn.

Cố Tuyết Kỳ lộ ra giật mình thần sắc, nàng khoát tay chặn lại vừa cười vừa nói: "Đi thôi, ta mời khách, ban đêm muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, không muốn khách khí với ta."

"Được."

Tần Hạo cũng không già mồm, mình cứu được đối phương gia gia một mạng, ăn một bữa cơm không quá phận.

Tần Hạo tuyền chung quanh một cái cực lớn tiệm cơm, cái này khiến Cố Tuyết Kỳ dờ khóc dờ cười, Tần Hạo thật đúng là không có chút nào khách khí, đây chính là chung quanh một nhà duy nhất cấp năm sao quán rượu.

Bọn hấn trong đại sảnh tìm một vị trí, điểm chín dạng đồ ăn, đại bộ phận đều là món chính, một trận này xuống tới, sợ không phải muốn tốt mấy ngàn.

"Lão sư tiền lương tháng này đều nhanh để người một trận này ăn không có, ta muốn là sinh hoạt phí tiêu hết, người cẩn thận ta cho người mặc tiểu hài." Cố Tuyết Kỳ lườm Tần Hạo một chút, ra vẻ cười lạnh nói. Nàng đương nhiên là nói đùa, tổ phụ khỏi từ hồi sinh, nàng tâm tình tốt hơn nhiều.

Tần Hạo sắc mặt cứng đờ, sau đó vẻ mặt đau khổ nói ra: "Vẫn là ta mời khách đi."

Nhìn thấy hấn một mặt sầu khổ, Cố Tuyết Kỳ nhin không được cười lên: "Ta đùa với người."

"Ta cũng là đùa với người, phục vụ viên, đến một bình năm 1982 Lafite, nếu không có nói, cái gì quý đến cái gì." Tần Hạo búng tay một cái, hướng phục vụ viên nói.

"Được rồi, tiên sinh." Một cái phục vụ viên đáp lại.

Cố Tuyết Kỳ sắc mặt biến thành màu đen, gia hỏa này thật đúng là không khách khí.

Năm 1982 Lafite xác thực không có, bắt quá phục vụ viên cho lên một cái rất đắt rượu đỏ, bày tới.

Tần Hạo mở ra, sau đó toàn đều đặt ở Cố Tuyết Kỳ trước mặt.

"Người có ý tứ gì?" Cố Tuyết Kỳ mở to hai mắt nhìn.

Tần Hạo biểu lộ có chút xấu hổ, nhưng là vẫn phi thường thành thật đáp lại: "Ta không biết uống rượu."

"Cái gì?" Cố Tuyết Kỳ kém một chút thổ huyết, gia hỏa này không biết uống rượu, lại muốn dạng này một bình rượu, nàng mặc dù không thiếu tiền, nhưng là vẫn cảm thấy Tần Hạo gia hỏa này quá hổ.

"Rượu đỏ đường nhan, giống như là Cố lão sư mỹ nữ như vậy, nên nhiều uống một chút." Tần Hạo giải thích.

"Ta cũng không biết uống rượu." Cố Tuyết Kỳ buồn buồn nói.

Tần Hạo rất tròn trĩnh, hai người nhìn xem đầy bàn đồ ăn, sau đó đối kia bình rượu đỏ ngấn người.

"Được rồi, dùng bữa đi." Cố Tuyết Kỳ dờ khóc dờ cười.

Tần Hạo nhún vai, hai người đối trên mặt bàn thức ăn mờ lăm, bắt quá cái này mặc dù là quán rượu cấp năm sao đồ ăn, lại không thể nói ăn ngon.

"Hương vị chẳng ra sao cả, có thời gian tới nhà của ta, ta phía dưới cho người ăn." Cố Tuyết Kỳ vừa cười vừa nói, về phần một bình rượu đỏ sự tình, cũng sớm đã quên hết đi.

Tần Hạo thần sắc cổ quái, hấn không nói gì.

Lúc này, Cố Tuyết Kỳ cũng đột nhiên ý thức được trong lời nói của mình nghĩa khác, nàng lập tức náo loạn một cái đỏ chót mặt, tranh thủ thời gian giải thích: "Người đừng hiểu lầm, ta không phải ý tứ kia."

"Có ý tứ gì?" Tần Hạo một mặt vô tội mà hỏi.

Gặp Tần Hạo giống như không có mình bạch chính mình ý tứ, Cố Tuyết Kỳ lập tức thở dài một hơi.

"Không có việc gì." Cố Tuyết Kỳ tranh thủ thời gian khoát tay, để Tần Hạo không cần suy nghĩ nữa.

"Cố lão sư." Tần Hạo đột nhiên hô một tiếng.

"Cái gì?" Cố Tuyết Kỳ lên tiếng, hơi nghi hoặc một chút, Tần Hạo trịnh trọng như vậy gọi mình có ý tứ gì?

"Người thật ô." Tần Hạo chừng chặc đang hoảng mà nói.

Cố Tuyết Kỳ sùng sốt một chút, nàng giờ mới hiểu được, Tần Hạo căn bản liền là biết nàng ý tứ, vừa mới rõ ràng là đang giả ngu, bây giờ lại đang cười nhạo nàng ô.

Cố Tuyết Kỳ trợn nhìn Tần Hạo một chút, rất muốn giờ lên nắm tay nhỏ cho hắn một chút.

Tần Hạo da mặt cũng rất dày, căn bản cũng không quan tâm, hắn tự mình ăn uống, cười hi hi nói: "Cố lão sư, có thời gian đi nhà người phía dưới cho ta ăn."

"Luu manh." Cố Tuyết Kỳ sắc mặt đỏ lên, nhưng trong lòng có chút loạn, mình bị một cái học sinh đùa giỡn.

Trên mặt bàn bầu không khí có chút vi diệu, hai người đều không nói gì thêm, Tần Hạo cũng cảm thấy, mình trò đùa mờ chính là không phải có chút quá.

Ngay lúc này, một đám người đi đến, đi ở trước nhất chính là một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, nhìn khí vũ hiên ngang, rất có khí thế.

Khi thấy người này thời điểm, Cố Tuyết Kỳ sắc mặt hơi đỏ một chút, nàng đột nhiên ôm lấy Tần Hạo cánh tay, sau đó nhỏ giọng tại Tần Hạo bên tai nói ra: "Giúp một chút, giúp ta cản một chút gia hỏa này."

Tần Hạo quét thanh niên một chút, hắn nhẹ gật đầu, để đùa xuống, liền muốn đứng lên.

"Người làm gì?" Cố Tuyết Kỳ hơi nghi hoặc một chút.

"Ta hiện tại liền đánh gãy chân hắn đem hắn ném ra." Tần Hạo đương nhiên nói.

Cố Tuyết Kỳ mắt trợn tròn, nàng cũng không phải ý tứ này.

"Không phải, người chỉ cần làm bộ cùng ta kết giao là được rồi, tuyệt đối không nên bị hắn xem thấu." Cố Tuyết Kỳ nhỏ giọng nói.

"Tốt a, ta có mà làm đi." Tần Hạo nghĩ nghĩ, một mặt khó xử đáp ứng.

Cố Tuyết Kỳ khí muộn, mình chẳng lẽ cứ như vậy chênh lệch sao? Vậy mà để Tần Hạo như thế khó xử, nếu không phải cần một cái tấm mộc, Cố Tuyết Kỳ hiện tại hận không thể trực tiếp đem Tần Hạo đập đến trên mặt đất cuồn dập.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ném ra

"Kỳ Kỳ."

Người thanh niên kia ánh mắt rất cực rơi vào Cố Tuyết Kỳ trên thân, hắn lập tức nhãn tình sáng lên, lộ ra thần sắc mừng rỡ.

Cố Tuyết Kỳ trong lòng nhện không được rên rỉ một tiếng, quả nhiên bị phát hiện, bất quá nàng cũng không có tránh né ý nghĩ, Tần Hạo dưới cái nhìn của nàng, tuyệt đối là một cái tuyệt hảo tấm mộc.

Ngay cả Hạ Mộng Thiên phiền phức đều chặn, hướng chỉ là nàng.

"Sở Minh, người tốt, không nghĩ tới trùng hợp như vậy." Cố Tuyết Kỳ mỉm cười, bất quá nàng cái tay kia, lại ôm Tần Hạo cánh tay, một khắc đều không

có buông ra.

Có người nhẹ nhàng đảo một chút Sở Minh, nhắc nhở hắn một màn này.

Sở Minh lúc này mới chú ý tới Tần Hạo tồn tại, sắc mặt hắn có chút cứng đờ.

"Vị này là?" Sở Minh hỏi, ánh mắt hắn chỗ sâu có chút lạnh.

Cố Tuyết Kỳ sắc mặt hơi đỏ lên, sau đó có chút thẹn thùng nói: "Cái này là bạn trai của ta Tần Hạo."

Sở Minh lần này thật là không cười được, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, trên mặt vô cùng khó coi.

Cuối cùng, hắn đem ánh mắt nhìn về phía Cố Tuyết Kỳ, thanh âm hơi khô chất chát: "Kỳ Kỳ, người tại cùng ta nói đùa đúng a?"

Cố Tuyết Kỳ lắc đầu, nàng rất kiên định nói: "Không phải nói đùa, hắn thật là bạn trai ta."

"Ta không tin." Sở Minh lắc đầu, hắn căn bản cũng không có nghe nói qua Cố Tuyết Kỳ đối với người nào có hảo cảm.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hắn đột nhiên hỏi: "Người muốn làm sao mới tin tưởng?"

"Người đừng làm loạn." Sở Minh lạnh lùng nói, đây là tại cảnh cáo Tần Hạo.

Chứng minh quan hệ của hai người, đơn giản là nóng người một chút, vô luận trước mắt người này có phải hay không Cố Tuyết Kỳ bạn trai, hắn đều không nghĩ đối phương mượn cơ hội này đi chiếm Cố Tuyết Kỳ tiền nghi.

"Tần Hạo, cái tên này ta giống như nghe qua, đúng, người là Hạ Mộng Thiên nam nhân, ha ha, ta liền biết Kỳ Kỳ là gạt ta." Sở Minh nhìn qua Tần Hạo mặt, đột nhiên lộ ra một nụ cười đắc ý, hắn nhớ tới Tần Hạo là ai.

Tần Hạo hơi kinh ngạc, đối phương vậy mà nhận biết mình.

"Kỳ Kỳ, ta biết người cùng Hạ Mộng Thiên là hảo tỷ muội, nhưng là cũng không cần tìm nàng nam nhân đến xem như tấm mộc cự tuyệt ta, ta có thể đợi người đến hồi tâm chuyển ý, ta là thật yêu người." Sở Minh thâm tình nói.

Cố Tuyết Kỳ có chút ngoài ý muốn, nàng cũng không nghĩ tới Sở Minh vậy mà nhận biết Tần Hạo.

Tần Hạo cũng là nao nao, Cố Tuyết Kỳ lại là Hạ Mộng Thiên hảo hữu, đây là nàng không có nghĩ tới.

Đưa mắt nhìn sang Cố Tuyết Kỳ, lúc này Cố Tuyết Kỳ ánh mắt có chút né tránh, một chút cũng không có chỉ lúc trước cái loại này nữ phó hiệu trưởng bá khí.

Sở Minh một mặt đắc ý: "Ha ha, Kỳ Kỳ, người không lừa được ta."

Hắn thật cao hứng, cùng vừa rồi bộ dáng như đưa đám hoàn toàn không giống.

Tần Hạo nhếch miệng, hắn quyết định đem cái này tấm mộc tiếp tục diễn tiếp.

Một tay lấy Cố Tuyết Kỳ kéo vào trong ngực, Tần Hạo trên mặt bốc lên một vòng cười tà: "Nàng đúng là Mộng Thiên tỷ muội, nhưng là cũng là nữ nhân của ta, ta là hai người bọn họ nam nhân."

"Cái gì? Đây không có khả năng." Sở Minh thần sắc cuồng biến, nhưng là vẫn là chưa tin.

"Không tin?" Tần Hạo khước miệng nhẹ nhàng vẫy một cái.

Sở Minh hít một hơi thật sâu, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, cười lạnh nói: "Tần huynh, cái này trò đùa không buồn cười, mà lại ta tin tưởng Hạ Mộng Thiên cũng sẽ không muốn nghe được dạng này một trò đùa."

"Kỳ Kỳ, người nơi này nốt ruồi thật phi thường gọi cảm, về nhà ta còn muốn nhìn." Tần Hạo tay chỉ Cố Tuyết Kỳ bên đùi, bất quá hắn chung quy là không có sờ lên.

Sở Minh lập tức sắc mặt tái xanh, hắn đỏ ngầu cả mặt, hung tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, ánh mắt kia đơn giản giống như là muốn xé xác hắn như vậy.

Tần Hạo thậm chí ngay cả Cố Tuyết Kỳ như thế tư mật vị trí đều nhìn qua, hắn đối Tần Hạo không còn có một điểm hoài nghi.

Cố Tuyết Kỳ sắc mặt huyết hồng, nàng ánh mắt lộ ra lấy một điểm cổ quái cùng trách cứ, bất quá cuối cùng không nói gì, mà là cúi đầu xuống, có chút xấu hổ đáng về.

"Đánh cho ta, chết ta phụ trách." Sở Minh gầm thét một tiếng.

Sau một khắc, phía sau hán những người kia liền liền xông ra ngoài, đều là bằng hữu của hán, còn có hai cái bảo tiêu.

Bọn hán mới mặc kệ đối phương có phải hay không cùng Cố Tuyết Kỳ có quan hệ đâu, Sở Minh để bọn hán đánh người, bọn hán liền đánh người, dù sao xảy ra sự tình, Sở Minh hội phụ trách.

"Sở Minh, ngươi không thể dạng này, ngươi điên rồi đi." Cố Tuyết Kỳ ngăn tại Tần Hạo phía trước, nàng không nghĩ tới Sở Minh vậy mà trước mặt mọi người muốn động thủ.

Mặc dù biết Tần Hạo khả năng có chút thân thủ, nhưng là đối phương cuối cùng có mười mấy người, liền xem như Tần Hạo lợi hại hơn nữa, cũng khẳng định không là đối thủ của đối phương.

"Thối nữ biểu tử, ta truy cầu ngươi nhiều năm như vậy, ngươi cũng không nguyện ý cùng ta, vậy mà cùng những nữ nhân khác đồng thời hạ một cái nam nhân, không nghĩ tới ngươi vậy mà hèn như vậy, sớm biết ta nên trực tiếp lên ngươi." Sở Minh thần sắc dữ tợn, hán mở miệng mắng to, lập tức để Cố Tuyết Kỳ sắc mặt khó coi.

Nàng từ nhỏ đã là thiên chi kiêu nữ, bị người khác chứng tình phủng nguyệt, lúc nào đã nghe qua dạng này ô ngôn uế ngữ, lúc này khí mặt mũi trắng bệch.

"Ba."

Một bàn tay quất vào Sở Minh trên mặt, Cố Tuyết Kỳ hung tợn nhìn chăm chăm Sở Minh, nàng thần sắc phẫn nộ.

"Xú nữ nhân, ngươi dám đánh ta?"

Sở Minh nổi giận, mình trước mặt mọi người bị một nữ nhân đánh, hán một bàn tay hướng Cố Tuyết Kỳ trên mặt rút tới.

Mắt thấy Sở Minh bàn tay cách mình mặt càng ngày càng gần, Cố Tuyết Kỳ lập tức hoa dung thất sắc.

Nàng nhắm mắt lại, biết mình khẳng định không tránh thoát, chờ đến đau nhức giáng lâm.

Bất quá, một lát sau, cảm giác đau đớn lại chưa từng xuất hiện.

Cố Tuyết Kỳ kinh ngạc mở ra, một thân ảnh cao to đứng tại tiền phương của nàng, một cái tay như là cái kẹp bắt lấy Sở Minh tay, không để cho hán bàn tay rơi xuống.

Vừa rồi Tần Hạo một nháy mắt xuất hiện tại Cố Tuyết Kỳ trước mặt, chặn một tát này.

"Buông tay."

Sở Minh phẫn nộ nói, hán cảm giác được cánh tay của mình đều sắp bị bóp gãy.

"Được."

Tần Hạo rất nghe lời, hán buông tay, bất quá trước đó hán lại dùng một điểm lực lượng, trực tiếp đem Sở Minh ngã văng ra ngoài.

Vị trí của bọn hán, cách cách cửa chỉ ít có mười mấy thước khoảng cách, lúc này Sở Minh lại trực tiếp bị văng ra ngoài, rơi ở ngoài cửa, biến thành lăn đất Hồ Lô, lăn trên mặt đất rất xa.

Vô luận là thực khách, vẫn là Sở Minh thù hạ, tất cả đều tròn mắt hốc mồm, nhìn về phía Tần Hạo ánh mắt giống như là đang nhìn một cái quái vật, đây rốt cuộc có còn hay không là người a, chỉ một cái đem người ném tới mười mấy thước khoảng cách, cái này cần muốn bao lớn lực lượng? Bọn hán cũng không dám tưởng tượng.

"Các ngươi còn chưa rút? Muốn ta ném các ngươi ra ngoài sao?" Tần Hạo ánh mắt đảo qua những Sở Minh đó thù hạ.

Những cái kia người đưa mắt nhìn nhau, bất quá nghĩ đến tình cảnh mới vừa rồi, liền ngay cả hai cái bảo tiêu đều rút cổ một cái, không dám động thủ.

Liền xem như Tần Hạo cái gì cũng không biết, một khi xuất thủ, chỉ là kia một nhóm người khí lực, bọn hán liền gánh không được, nếu thật là chịu ở trên người, không chết cũng bị thương.

Mười mấy người tất cả đều rời xa Tần Hạo, sau đó rời đi khách sạn, bọn hán nâng lên đã ngắt đi Sở Minh, vội vàng rời khỏi nơi này.

"Cám ơn ngươi, đứng, làm sao ngươi biết ta bên đùi có khóa nốt ruồi?" Cố Tuyết Kỳ hướng Tần Hạo nói lời cảm tạ, sau đó lộ ra thần sắc cổ quái.

Tần Hạo mắt tròn, hán liền là nói mò.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cường Y chi danh

"Ta thật là nói mò."

Một mực về đến đến biệt thự, Tần Hạo còn đang giải thích bên đùi viên kia nốt ruồi sự tình, chỉ là Cố Tuyết Kỳ nghiêm mặt, căn bản cũng không nói chuyện, không nghe giải thích của hắn.

"Người đến cùng thế nào mới có thể tin tưởng ta nói?" Tần Hạo dờ khóc dờ cười.

"Tiếp tục cho ta làm bia đỡ đạn." Cố Tuyết Kỳ cuối cùng mở miệng.

Tần Hạo kinh ngạc, có chút kỳ quái.

"Truy cầu ta người không chỉ Sở Minh một cái, còn có người khác, ta không muốn cùng bọn hắn dây dưa, cho nên những người này người liền giúp ta cản trở về." Cố Tuyết Kỳ nhìn chằm chằm Tần Hạo, dùng một chút tiếp tục mở miệng: "Coi như người trộm xem ta đại giới."

Tần Hạo mắt tròn tròn, mình lúc nào nhìn lên qua nàng, vừa rồi chỉ là một cái dễ dàng để cho người ta hiểu lầm trùng hợp mà thôi.

Nhìn thấy Cố Tuyết Kỳ một bộ người nhất định phải đáp ứng đáng về, Tần Hạo có chút đau đầu, bất quá hắn nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn gật đầu, nói ra: "Có thể, ta đáp ứng người."

"Thật?" Cố Tuyết Kỳ nhãn tình sáng lên.

Tần Hạo gật đầu, dù sao chẳng qua là khi một chút tâm mộc mà thôi, với hắn mà nói, lại sẽ không rơi một miếng thịt.

"Tốt, làm ban thường, ta mỗi ngày lái xe dẫn người đi đến trường." Cố Tuyết Kỳ lập tức lộ ra vui vẻ thần sắc, lúc này, nàng hoàn toàn không thêm để ý đùi viên kia nốt ruồi sự tình.

Tần Hạo có chút kịp phản ứng, thần sắc hắn cổ quái, nhìn chằm chằm Cố Tuyết Kỳ đùi, kích động: "Người vừa mới sẽ không là đang lừa ta đi, ta muốn nghiệm chứng một chút."

Cố Tuyết Kỳ gạt nãy mình, nàng tranh thủ thời gian lui lại, hoảng sợ nói: "Người muốn làm gì?"

"Nhìn một chút có hay không trĩ." Tần Hạo nói nghiêm túc, hắn tiến lên một bước.

"A, lưu manh."

Cố Tuyết Kỳ kinh hô, xoay người chạy.

Nhìn thấy Cố Tuyết Kỳ đáng về chật vật, Tần Hạo nhìn không được cười lên, nữ nhân này nơi đó có cái gì trĩ, căn bản chính là muốn mình tiếp tục làm bia đỡ đạn của nàng mà thôi.

Bất quá, nếu biết Cố Tuyết Kỳ cùng Hạ Mộng Thiên quan hệ, Tần Hạo cũng không để ý đương bia đỡ đạn của nàng, đương nhiên, đây hết thảy muốn cùng Hạ Mộng Thiên giải thích rõ ràng.

Hắn hướng chỗ ở của mình đi qua, bất quá khi đi tới cửa tiền thời điểm, một người cũng đã chờ ở nơi đó.

Hắc ám che lại người kia thân thể, bình thường người đi ngang qua, căn bản liền không thể nào thấy được hắn, hắn giống như là cùng bóng đêm hòa làm một thể.

"Dạ Hoàng, người người này làm sao âm hồn bất tán đâu." Tần Hạo có chút tức giận mắng nói.

Hiển nhiên, hắn cùng người vừa tới nhận biết, mà lại rất quen thuộc, bằng không, không có khả năng lần đầu tiên liền nhận ra đối phương.

Dạ Hoàng, nếu là có người nghe được cái tên này, khẳng định sẽ khiếp sợ, sát thủ bảng xếp hạng thứ bảy cao thủ, danh xưng trong đêm tối Hoàng giả, phạm là xuất thủ, cơ hồ không có có thất bại.

Lại, Dạ Hoàng thần bí khó lường, cho tới bây giờ, cũng không người nào biết Dạ Hoàng là nam hay là nữ.

Dạ Hoàng di chuyển bước chân, đi ra hắc ám, tại dưới ánh đèn xuất hiện, là một trương không có có tỳ vết người phương Đông khuôn mặt, anh tuấn để cho người ta đều tự ti mặc cảm.

Tần Hạo hiển nhiên không có loại tâm tình này, bởi vì hắc tự thân đáng đáp cũng không tệ, mặc dù không bằng Dạ Hoàng, nhưng là cuối cùng kém không phải quá xa.

"Ta muốn giết ngươi." Dạ Hoàng nhàn nhạt nói, ngữ khí không mang theo một tia cảm xúc, nhưng lại cấp cho người có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Tần Hạo bữu môi, hắc mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Ngươi đã thua ở là trong tay chín lần."

"Cho nên lần thứ mười ta chuẩn bị đánh bại ngươi." Dạ Hoàng nhàn nhạt nói, ánh mắt sắc bén, mang theo kinh người sát ý.

Tần Hạo ra hiệu đối phương xuất thủ, hắc căn bản cũng không sợ Dạ Hoàng, bất quá Tần Hạo cũng không có chủ quan, đối phương là đáng sợ nhất sát thủ một trong, đêm tối là đối phương sân nhà, hắc nếu là lớn ý, Dạ Hoàng liền chưa hắc không có cơ hội đánh bại hắc.

Thất bại đại giới, liền là tử vong, Dạ Hoàng nhưng không biết cái gì gọi là thủ hạ lưu tình.

Dạ Hoàng nhưng không có xuất thủ, hắc nhàn nhạt lắc đầu, nói ra: "Không phải hiện tại, ta bây giờ còn không phải là đối thủ của ngươi."

Tần Hạo nhú mày một cái, hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Hoàng vậy mà nói ra lời như vậy.

"Sau này hãy nói đi, ta ở tại nơi này." Dạ Hoàng chỉ chỉ cách đó không xa một ngôi biệt thự, cùng Tần Hạo biệt thự, cũng chỉ thiếu kém một tòa lâu.

Tần Hạo có chút khó tin, đối phương vậy mà cũng ở tại nơi này, hắc có một loại dự cảm xấu.

"Ngươi có ý tứ gì?" Tần Hạo tức giận hỏi. ,

"Chờ thực lực của ta đầy đủ, thuận tiện ra tay giết ngươi." Dạ Hoàng nói xong, hắc hướng chỗ ở của mình dạo bước mà đi, rất là nhàn nhã.

Cái này khiến Tần Hạo im lặng, hắc cố nén xuất thủ giáo huấn gia hòa này xúc động, trong lòng rất phiền muộn, bên người ở sát thủ giới xếp hạng thứ bảy sát thủ, sợ rằng cũng sẽ không an tâm đi.

Bạch Hải thị một nơi khác, Giang Thần Hồ nằm tại cha mình trước mặt, hắc suy yếu vô cùng, một vị Trung Y ngay tại vì Giang Thần Hồ kiểm tra.

Đây là một cái hơn năm mươi tuổi nam tử, tại Bạch Hải thị có Trung y thánh thủ xưng hào, thậm chí tại cả nước đều có không nhỏ danh tự.

Giang Thần Hồ hai cha con tràn ngập chờ mong, một khi căn này ngân châm bị rút ra, bọn hắc cũng không cần tốn tiền.

Lam Thuốc lắc đầu, hắc nhún vai, cười khổ nói: "Tha thứ tại hạ bất lực."

"Chẳng lẽ ngay cả Lam thần y điều trị không hết?" Giang Hoành Viễn có chút không tin.

"Trị không hết, liền xem như có thể trị hết, cũng không dám trị liệu." Lam Thuốc cười khổ nói.

Nghe được Lam Thuốc, Giang Hoành Viễn sầm mặt lại, hắc có chút tức giận nói ra: "Thầy thuốc tám lòng của cha mẹ, Lam thần y nói như vậy không khỏi có chút quá đi."

Lam Thuốc tự nhiên không sợ Giang Hoành Viễn, hắc là Trung y thánh thủ, chữa trị xong người vô số kẻ, đại nhân vật cũng không ít, là không ít người ân nhân, Giang Hoành Viễn nếu là thật sự dám đối với hắc thể nào, bọn hắc Giang gia chỉ sợ cũng sẽ không tốt hơn.

"Các ngươi đắc tội là một cái kỳ nhân, đối phương tinh thông y thuật, là chân chính y đạo thánh thủ, hơn nữa còn có cực kỳ cường hoành nội lực, loại người này có thể xưng kỳ nhân, gặp được một cái đều là thiên đại vinh hạnh, hắc xuất thủ tổn thương người, người khác cứu được liền là phạm vào kỵ hủ, một khi bị phát hiện, ta khó giữ được tính mạng." Lam Thuốc chăm chú giải thích.

Hai người mắt tròn, làm sao còn liên lụy đến nội lực phía trên.

"Kia bất quá chỉ là một cái chừng hai mươi tuổi tiểu tử, làm sao có thể lợi hại như vậy, Lam thần y ngươi không phải hồ đồ rồi đi." Giang Thần Hồ thở phò nói.

Nghe được Giang Thần Hồ, Lam Thuốc hơi có chút giật mình, hắc suy nghĩ một chút, lúc này mới khiếp sợ nói ra: "Các ngươi sẽ không phải đắc tội Cuồng Y đi?"

"Cái gì Cuồng Y?" Giang Hoành Viễn hai người đưa mắt nhìn nhau.

"Trong giới hạnh lâm có một cái tuổi trẻ hậu bối, tại ba năm trước đây bắt đầu làm nghề y, bởi vì hắc làm người bá đạo cường thế, được xưng Cuồng Y, hắc y thuật cực kỳ cao minh, lại một thân võ công có thể xưng Đẳng Phong Tạo Cực, y võ song toàn, đã từng có một cái Vũ Lâm thế gia bởi vì đắc tội hắc, kết quả bị hắc hủy diệt, nếu như hạ châm người là hắc, ta hi nhìn các ngươi nhanh đi xin lỗi, thật đề Cuồng Y tức giận, động một tí hủy gia diệt phái."

Lam Thước về mặt nghiêm túc, hẳn hướng hai người giải thích.

Một người hủy diệt một cái Vũ Lâm thế gia, Giang Hoành Viễn hai người tự nhiên không phải là không có kiến thức người, bọn hắn tự nhiên biết Vũ Lâm thế gia ý vị như thế nào, càng là biết bằng vào một lực lượng cá nhân hủy diệt Vũ Lâm thế gia ý vị như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tái Biễn Thước

Để bọn hắn tin tưởng Tần Hạo là một cái võ lâm kỳ nhân, làm sao đều có một loại cảm giác không được tự nhiên, đối phương quá trẻ tuổi, nói hắn là kỳ nhân, loại thuyết pháp này thật quá không chân thực.

"Ta không tin." Giang Thần Hồ y nguyên khó có thể tin, cảm thấy Lam Thước nói quá sự thật.

"Ha ha, bệnh của ngươi ta không dám đụng vào, ta cho các ngươi một cái đề nghị, đáp ứng hắn điều kiện, nên làm như thế nào liền làm như thế đó, thành ý mười phần xin lỗi, dạng này có lẽ không có vấn đề, một khi có cái gì ý đồ xấu, cửa nát nhà tan." Lam Thước nhắc nhở, thần sắc hẳn hết sức chăm chú.

"Lam thần y, ngươi dạng này trợ giúp cái kia Tần Hạo nói chuyện, sẽ không cùng hắn ở giữa có quan hệ gì a?" Giang Hoành Viễn đột nhiên mở miệng, ánh mắt âm trầm.

Hắn cảm thấy có chút không đúng, bởi vì Lam Thước thái độ có chút quá mức quý dị, phải biết Lam Thước mặc dù phi thường nổi danh khí, nhưng là bình thường nơi nào sẽ nói những lời này, từ hắn bình thường làm việc bên trong cũng nhìn không ra đến hắn hiểu rõ trong chốn võ lâm sự tình.

"Lòng tiểu nhân."

Lam Thước cười lạnh, hẳn xoay người rời đi.

Giang Hoành Viễn nghĩ muốn phát tác, lại bị Giang Thần Hồ gọi lại.

"Được rồi, Lam thần y cũng là vì muốn tốt cho chúng ta." Giang Thần Hồ nói, trên trán có mồ hôi lạnh xuất hiện.

Giang Hoành Viễn vừa định muốn nói chuyện, Giang Thần Hồ liền ra hiệu hắn nhìn một chút mặt đất.

Hai cái rõ ràng dấu giày xuất hiện tại mặt đất, đều năm sáu centimet sâu, cái này khiến Giang Hoành Viễn toàn thân chấn động.

Trong nhà hắn sàn nhà thế nhưng là đá cẩm thạch, lại có thể bị vô thanh vô tức đập sâu như vậy dấu chân, đây chỉ có tại trong phim ảnh mới có thể nhìn thấy cảnh tượng.

Giang Hoành Viễn thế mới biết, mình thật là xem nhẹ Lam Thước, đối phương căn bản cũng không phải là một cái bình thường Trung y, vẫn là một cái võ lâm cao thủ.

"Ngày mai chuẩn bị tiền, chuyển cho cái kia Tần Hạo, ngày sau gặp được Tần Hạo, tuyệt đối không nên trêu chọc hắn." Giang Hoành Viễn hạ quyết định.

Hắn là một người thông minh, tự nhiên biết cái gì nên làm như thế nào.

"Chuẩn bị một phần hậu lễ, ta tự mình đi đáp tạ Lam thần y." Giang Hoành Viễn nói tiếp.

"Phụ thân..." Giang Thần Hồ hô một tiếng, có chút không cam tâm.

Giang Hoành Viễn về mặt nghiêm túc, hẳn nhìn qua Giang Thần Hồ, nói nghiêm túc: "Hài tử, ta đã từng nói cho ngươi, người sống trên thế giới này, liền muốn có được dân được, cái này Tần Hạo thật đáng sợ, không phải chúng ta có thể đắc tội, cho nên chúng ta phải nhẫn, loại người này tuyệt đối không thể đắc tội, vì nhất thời khí phách, đi cùng dạng này người cùng chết, là không sáng suốt."

Giang Thần Hồ tự nhiên tinh tường, chỉ là trong lòng của hắn luôn luôn có một loại uất khí, vị hôn thê bị người đoạt, mình còn muốn cho đối phương tiền tài, sau đó còn chưa thể trêu chọc đối phương, vô luận là ai, đều không thể nào tiếp thu được, huống chi từ nhỏ đã cơ hồ không có nhận qua ủy khuất Giang Thần Hồ.

Bất quá, hẳn cuối cùng không phải một người ngu, nửa ngày rốt cục nhẹ gật đầu, tiếp nhận cha mình ý kiến.

Trong bệnh viện, Sở Minh nằm ở trên giường, ánh mắt hẳn đỏ bừng, tràn đầy hận ý.

Một người trung niên nam tử ngồi tại bên cạnh hắn, nhìn xem Sở Minh, hẳn cau mày, nói ra: "Tiểu Minh, ta đã sớm cùng ngươi đã nói, gặp được sự tình không nên cùng người khác động thủ, lấy thể lực của chúng ta, tùy tiện nói câu nói, liền có người đi thay ngươi giáo huấn đối phương, ngươi làm sao vẫn là như vậy xúc động."

Người này không là người khác, chính là phụ thân của Sở Minh Sở Thiên Phóng.

Sở Thiên Phóng vừa dứt lời, bên cạnh một cái trung niên nữ tử nhịn không được, nàng không vui nói ra: "Ngươi hài tử đều bị người đánh thành dạng này, ngươi chính ở chỗ này nói cái gì ngồi chễm chệ, có phiền hay không nhà."

Bất đắc dĩ nhìn lão bà của mình một chút, Sở Thiên Phóng lắc đầu, hẳn chỉ là đang giáo huấn hài tử mà thôi, nhưng là vợ hắn nhất là không nghe được chính là mình giáo huấn hài tử.

"Được rồi, ngươi nói cho ta người kia là ai, ta giúp ngươi giáo huấn hắn, bất quá chỉ này một lần, đánh con của ta, vô luận là ai đều phải trả giá thật lớn." Sở Thiên Phóng tùy ý nói, hẳn tịnh không để ý người là ai, tại Bạch Hải thị, còn không có mấy người hắn không dám động người.

"Đề Lão Ung xuất thủ, đánh gãy tên kia tứ chi là được rồi, một hồi đem danh tự của người kia nói cho Lão Ung, ta còn có chút sự tình muốn làm, trước đi xử lý." Sở Thiên Phóng thần nhiên nói, hẳn nhìn một chút thời gian, trên mặt lộ ra một vòng cấp sắc.

Không có chờ hai người trả lời, Sở Thiên Phóng liền rời đi.

"Sự tình gì, không đi qua gặp cái kia hồ ly tinh thôi, hừ." Sở Minh mẫu thân cười lạnh, nàng lão công mình đức hạnh gì, trong nội tâm nàng rất rõ ràng.

Bất quá, nàng chung quy là tuổi già sắc suy, tăng thêm Sở Thiên Phóng sẽ không quá mức phận, mà lại đối nàng vẫn là vô cùng tôn trọng, nàng cũng liền giả bộ như không biết, nhưng là nếu nói trong lòng không cao hứng, vậy khẳng định là có.

"Nhi tử, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ngày mai liền đề Lão Ung đi giáo huấn tên kia, dám đánh con của ta, nhất định phải hắn trả giá đắt."

Sở Minh gật đầu, trên mặt khó mà che giấu thần sắc kích động.

Tần Hạo cái này ngủ một giấc rất dễ chịu, nhưng là cũng dậy rất sớm, bởi vì có người tiến vào gian phòng của hắn.

Vuốt vuốt nhấp nhem mắt buồn ngủ, Tần Hạo từ trên lầu phòng ngủ đi xuống, hẳn nhìn chăm chăm người tới, đây là một cái hơn năm mươi tuổi nam tử trung niên, đứng chấp tay, tự nhiên có một phen Đại sư khí tượng.

"Chúng ta quen biết?" Tần Hạo nhú mày một cái.

Lam Thuốc cười nhạt một tiếng, ánh mắt của hắn rơi vào Tần Hạo trên thân, thần nhiên nói: "Đại danh đình đình Cuồng Y làm sao lại nhận biết tại hạ, ta chỉ là mộ danh mà đến, muốn kiến thức một chút Cuồng Y phong thái."

"Bây giờ nhìn xong, ngươi có thể xéo đi." Tần Hạo khoát tay, trực tiếp đuổi người.

Không xin phép mà vào, chủ nhân khẳng định hội không cao hứng, Tần Hạo cũng giống như vậy.

Lam Thuốc không có đi, trên mặt hẳn lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nói: "Tại hạ có mấy lời muốn nói với Cuồng Y."

"Ta không muốn nghe." Tần Hạo bĩu môi, hẳn mặc dù vẫn là đáng vẻ lười biếng, nhưng là trên thân đã tản mát ra băng lãnh khí tức, mà lại càng lúc càng nồng nặc.

"Ta nhất định phải nói." Lam Thuốc rất cố chấp.

Tần Hạo tròn mắt hơi híp, trong mắt lóe ra nguy hiểm ánh sáng.

"Ngươi liền xem như Tái Biễn Thuốc, nhưng là tốt nhất đừng khiêu khích gia hỏa này, nếu là hắn nổi giận, vài phút đánh cho tàn phế ngươi." Một thanh âm truyền đến, Dạ Hoàng đẩy cửa vào.

Tần Hạo nhìn thoáng qua chót cửa, nơi đó đã hoàn toàn hư mất.

"Có thời gian cho ta phôi một cái chìa khóa, không phải đoán chừng ngươi muốn mỗi ngày đổi khóa."

Dạ Hoàng không chút nào cảm thấy tự mình làm có cái gì không đúng, hẳn lười dề dề đi đến, .

"Cho ngươi một ngày thời gian, cho ta thay xong khóa, bằng không, ta đưa ngươi đánh ra Bạch Hải thị."

Tần Hạo nói với Dạ Hoàng một câu, sau đó đưa ánh mắt về phía Lam Thước: "Tái Biễn Thước, lại được xưng làm hạnh lâm Bồ Tát thủ, bị người cứu chữa qua người không dưới vạn người, người nghèo không lấy tiền, rất tốt, người có tư cách nói chuyện với ta."

Chân chính hạnh lâm bên trong người, mới biết được Lam Thước đến cùng là thế nào từ một người, liền ngay cả Tần Hạo đều không thể không bội phục dạng này người, cho hắn cơ hội nói chuyện.

"Đa tạ Cuồng Y." Lam Thước mỉm cười.

Tần Hạo ngồi ở trên ghế sa lon mặt, hẩn ngáp một cái, sau đó ánh mắt rơi vào Lam Thước trên thân.

"Ta nghĩ mời Cuồng Y ngày sau thủ đoạn không muốn ác như vậy cay, y thuật là cứu người, không phải dùng để làm chuyện xấu." Lam Thước nói ra mình lời muốn nói, đây là đại đạo lý, cũng là hắn muốn nói với Tần Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tần ca

Lam Thước cảm thấy Tần Hạo sẽ không như vậy mà đơn giản đáp ứng, sự thật chứng minh hắn sai.

"Được."

Tần Hạo trực tiếp điểm đầu, không có một chút chần chờ.

Như thế đến phiên Lam Thước có chút ngạc nhiên, hẩn sững sốt một chút, lúc này mới vui vẻ nói: "Cuồng Y quả nhiên hiểu rõ đại nghĩa, đã như vậy, tại hạ liền cáo lui, chỗ thất lễ xin hãy tha lỗi."

Sau khi nói xong, Lam Thước liền rời đi, không có một chút do dự.

"Người thật đáp ứng hắn rồi?" Dạ Hoàng hơi kinh ngạc.

"Nói giỡn thôi, ta nhưng không có tinh lực cùng dạng này lão cổ bản đi tranh luận cái gì, hẩn nói cái gì chính là cái đó chứ sao." Tần Hạo nhún vai.

Dạ Hoàng im lặng, là hẩn biết sẽ không như thế đơn giản, tình cảm Tần Hạo liền là khôì hài nhà chơi.

"Tốt, người tìm người cho ta sửa cửa, ta về trước khi đến nếu là không sửa được, ta hút chết người." Tần Hạo nói xong, không để ý tới Dạ Hoàng kia trở nên đen sì sắc mặt, hẩn đi ra khỏi phòng.

Một cỗ xe chờ ở bên ngoài, chính là Cố Tuyết Kỳ xe.

"Đi, đưa người đi trường học." Cố Tuyết Kỳ ngồi tại trong xe nói với Tần Hạo.

Đương nhiên, cái này không chỉ là muốn muốn cảm tạ Tần Hạo cứu được tổ phụ nàng, Cố Tuyết Kỳ càng là muốn Tần Hạo trở thành bia đỡ đạn của nàng, trợ giúp nàng ngăn trở càng nhiều phiền phức.

"Được."

Tần Hạo gật đầu.

Hắn mở cửa xe ngồi xuống, một cỗ hương thơm truyền vào chóp mũi, cái này khiến Tần Hạo nhận không được đại đại hít một hơi.

"Người làm gì?" Cố Tuyết Kỳ nhận không được náo loạn một cái đỏ chót mặt.

"Thơm quá a, đây không phải mùi vị nước hoa đi, là người mùi thơm cơ thể." Tần Hạo tán thưởng nói.

Cố Tuyết Kỳ hơi kinh ngạc, thân thể nàng trời sinh có một cỗ dị hương, cho nên xưa nay không dùng nước hoa. Người khác đều cho là nàng dùng nhãn hiệu gì nước hoa, nhưng là chân chính biết nàng đây là mùi thơm cơ thể, Tần Hạo là cái thứ nhất.

"Làm sao người biết?" Cô Tuyết Kỳ có chút hiếu kỳ hỏi.

Tần Hạo chỉ chỉ mình, cười hi hi nói: "Người quên ta là làm cái gì? Ta thế nhưng là một cái bác sĩ, Trung y vọng văn văn thiết, ta tất cả đều lành nghề, cho nên cái mũi co lại liền có thể ngửi thấy."

Cô Tuyết Kỳ lúc này mới chợt hiểu, nghĩ đến Tần Hạo y thuật, nếu là hắn nghe thấy không được, kia mới chính thức kỳ quái đầu.

"Vậy người có thể hay không giúp ta xem một chút trong thân thể ta có cái gì mao bệnh?" Cô Tuyết Kỳ ngược lại là có chút hiếu kỳ, đương nhiên, nàng không cảm thấy mình thân thể có cái gì mao bệnh.

"Mỗi lúc trời tối ngủ không được, nhiệt hỏa công tâm, người cần một cái nam nhân." Tần Hạo chừng chặc đàng hoàng mà nói.

"Lăn."

Cô Tuyết Kỳ sắc mặt đỏ bừng.

Bất đắc dĩ nhún vai, Tần Hạo liền biết nói thật ra không có người tin tưởng.

Một hồi Cô Tuyết Kỳ đột nhiên hỏi: "Thật?"

"Cái gì?" Tần Hạo nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Được rồi."

Một đường không nói chuyện, mãi cho đến trường học, Cô Tuyết Kỳ đem xe ngừng tốt, hai người từ xe chỉ bên trên xuống tới.

"Về sau liền nói cho người khác biết người là vị hôn phu của ta, chúng ta đặt là thông gia từ bé." Cô Tuyết Kỳ phân phó Tần Hạo.

"Vạn nhất bị Mộng Thiên biết, ta sợ nàng hiểu lầm." Tần Hạo vẫn có chút lo lắng.

"Yên tâm, Mộng Thiên nơi đó ta đi nói." Cô Tuyết Kỳ ngược lại là không có chút nào lo lắng.

Tần Hạo gật đầu, hắn cảm giác phải nói rõ bạch là được rồi.

Hai người đồng thời xuất hiện, hơn nữa còn là từ cùng một cái xe chỉ bên trên xuống tới, chung quanh học sinh lập tức mặt mũi tràn đầy giật mình, bọn hắn có chút không dám tin tưởng, rất nhiều người dụi dụi con mắt, đơn giản cho là mình nhìn lầm.

Rất nhanh, tất cả mọi người ý thức được, mình không có nhìn lầm, Cô Tuyết Kỳ xác thực cùng một cái nam sinh đi xuống.

Bọn hắn giật mình đến mức há hốc mồm, Cô Tuyết Kỳ thế nhưng là toàn trường cơ hồ tất cả nam sinh trong lòng nữ thần, thậm chí so với cái kia giáo hoa địa vị còn cao hơn, bây giờ lại giống như là bị người cầm xuống, trong lòng bọn họ thất vọng đồng thời sinh ra một con lửa giận, tên kia là ai? Dựa vào cái gì cầm xuống Cô Tuyết Kỳ.

"Hắn tựa như là Tần Hạo, Chu Thiển muốn truy nam sinh kia."

Đột nhiên có học sinh nhận ra thân phận của Tần Hạo, lập tức gây nên sóng to gió lớn.

Rất nhiều nam sinh đỏ mặt cả mắt, gia hỏa này sao có thể qua vận tốt như vậy, nghe nói hắn vẫn là Hạ Mộng Thiên nam nhân, hiện tại lại cùng Cô Tuyết Kỳ đi cùng nhau, thậm chí giáo hoa Chu Thiển còn muốn truy hắn.

"Tiểu tử này cũng không thể so với ta đẹp trai bao nhiêu a, các nàng con mắt mù sao? Vậy mà coi trọng hắn." Một cái nam sinh mặt oán khí nói thầm.

Chúng người không lời, liền hắn cái này hơn hai trăm cân thể trọng, chỉ sợ cũng cùng đẹp trai chứ không dính dáng.

Bất quá cũng không ít người là nam sinh kia đồng dạng ý nghĩ, bọn hắn cũng không thấy đến Tần Hạo so với mình đẹp trai hơn, nhưng là sự thật lại quá đã kích người.

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người, Cô Tuyết Kỳ trên mặt lộ ra một vòng tiểu dung, mục đích của nàng đạt đến.

"Tốt, chúng ta tách ra đi, người đi học đi thôi." Cô Tuyết Kỳ nhẹ nói.

Tần Hạo nhẹ gật đầu, bọn hắn mỗi người đi một ngã.

Tần Hạo không có đi đến phòng học, hắn bị một đám người ngăn lại.

Cầm đầu người kia, chính là đã từng đuổi theo Chu Thiển nam sinh kia.

Hắn ngăn tại Tần Hạo tiền trên đường, khuôn mặt lạnh lùng.

"Người chính là Tần Hạo." Nam sinh kia lạnh lùng hỏi, hắn một mặt cao ngạo, nhìn qua Tần Hạo ánh mắt mang theo phần nộ cùng khinh thường.

"Vâng."

Tần Hạo gật đầu.

Cao lớn nam sinh ánh mắt âm trầm, hắn lạnh giọng nói: "Rời đi Chu Thiển, không nên trêu chọc nàng, bằng không, ngươi sẽ hối hận."

"Người muốn cho hắn làm sao hối hận?" Ngay lúc này, cười lạnh một tiếng truyền đến.

Lại có người dám chất hỏi mình, cao lớn nam sinh phần nộ xoay người, hắn hé miệng liền muốn mắng.

Bất quá khi nhìn người tới về sau, cao lớn nam sinh chấn động trong lòng, lúc đầu muốn thốt ra thô tục trong nháy mắt nuốt xuống.

"Giang thiếu, ngài quen biết hắn?"

Người đến là Giang Thần Hồ, mặc dù hắn hiện tại sắc mặt phi thường không dễ nhìn, vẫn ngồi ở trên xe lăn mặt, nhưng là cao lớn nam sinh lại như cũ có thể nhận ra.

Tại toàn bộ Bạch Hái thị, Giang Thần Hồ đều là phải tính đến, cao lớn nam sinh trong nhà cũng rất có thế lực, nhưng là cùng Giang Thần Hồ so sánh, lại kém không chỉ một điểm.

Giang Thần Hồ không để ý tới hắn, mà là hướng Tần Hạo hư nhược nói ra: "Tần ca, tiền đã đánh tới, ngài giúp ta đem cây ngân châm kia rút ra đi."

Cao lớn nam sinh tâm bên trong run một cái, ngay cả Giang Thần Hồ cũng phải gọi Tần ca người, hắn cũng dám tìm đối phương phiền phức, đơn giản liền là đang tìm cái chết.

Gặp hai người không có chú ý mình, hắn cúi đầu xuống lặng lẽ chạy trốn.

Tần Hạo nhìn một chút điện thoại, hắn lúc ngủ điều thành yên lặng, không có chú ý, lúc này mới phát hạ, tiền xác thực đã vào trương mục.

"Không tệ, ngươi còn tính là nghe lời, tới." Tần Hạo gật đầu, hắn khoát tay áo, để Giang Thần Hồ tới.

Giang Thần Hồ để cho thủ hạ đem mình đẩy quá khứ, đi vào Tần Hạo trước mặt.

Tần Hạo nhẹ nhàng tại Giang Thần Hồ trước ngực vỗ, lập tức Giang Thần Hồ cảm giác được trước ngực có chút tê rần, sau đó một cây ngân châm bắn ra.

Tần Hạo nhẹ nhàng gảy một cái, ngân châm đi vào mặt đất xi măng, trực tiếp không thấy được.

"Ồ ư." Tần Hạo nhún vai.

Ngân châm lấy ra, Giang Thần Hồ cảm giác được khí lực của mình trong nháy mắt khôi phục, hắn lộ ra một vòng vui mừng, sau đó trực tiếp đứng lên.

Hết thấy giống như trước đây, cái này khiến hắn có một loại ở trong mơ cảm giác.

Nghĩ đến vừa rồi Tần Hạo biểu hiện, trên người hắn phát lạnh, trong lòng mình bạch, liền xem như Tần Hạo không phải Lam Thuốc nói cái gì Cuồng Y, cũng không phải mình có thể đắc tội.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đóng cái dấu

Giang Thần Hồ không có đi, hắn đứng tại Tần Hạo bên người.

"Còn muốn tìm ta phiền phức sao?" Tần Hạo cười tà một tiếng, trong ánh mắt lại có chút chờ mong.

Giang Thần Hồ lạnh cả tim, hần tranh thủ thời gian lắc đầu: "Không có sự tình, ta chỉ là muốn hỏi Tần ca có cái gì phân phó, vừa rồi tiểu tử kia, ngài nếu là cảm thấy hần phiền người, ta có thể giúp ngài giải quyết."

"Vì cái gì?" Tần Hạo hơi kinh ngạc, gia hỏa này bị mình giáo huấn một trận về sau, chẳng lẽ đổi tính.

Giang Thần Hồ biết Tần Hạo hỏi là cái gì, hần lộ ra một vòng tiểu dung, nói ra: "Ta cảm thấy Tần ca có bản lĩnh, muốn cùng Tần ca giao một người bạn, còn xin Tần ca không muốn ghét bỏ."

Hần đem mình thả rất thấp, trong lòng cũng là thực tình bội phục Tần Hạo.

"Có thể." Tần Hạo gật đầu.

Hần cũng không để ý, bằng hữu của hần không ít, so Giang Thần Hồ còn không chịu nổi người cũng có.

"Bằng hữu của ta, không thể khi dễ người vô tội, không làm được đến mức này, người vẫn là cách ta xa một chút tương đối tốt, bằng không, ta không ngại thay trời hành đạo."

Tần Hạo trên mặt là mang theo tiểu dung nói ra những lời này, nhưng lại để Giang Thần Hồ có một loại cảm giác lạnh như băng.

"Nhất định."

Giang Thần Hồ gật đầu, thần sắc chăm chú.

"Tốt, người đi đi, ta muốn đi học đi."

Sau khi nói xong, Tần Hạo thẳng đến phòng học.

Đợi đến Tần Hạo đi xa, Giang Thần Hồ bên người bảo tiêu mới hỏi: "Thiếu gia, chẳng lẽ ngài không muốn báo thù sao?"

"So với báo thù, ta càng muốn cùng hơn hần trở thành bằng hữu." Giang Thần Hồ nhìn qua Tần Hạo bóng lưng.

Tần Hạo không có trực tiếp đi phòng học, mà là đi tới nhà ăn, hần điểm tâm còn không có ăn đâu, lên lớp liền xem như trọng yếu đến đâu, cũng không có ăn cơm trọng yếu.

Hần đánh tốt cơm vừa mới ngồi xuống, hai nữ sinh liền ngồi ở bên cạnh hần.

Người vừa tới không phải là người khác, chính là Chu Thiển cùng Đường Nguyệt, hai người một trái một phải ngồi tại Tần Hạo bên người, lập tức để tất cả nam sinh con mắt đều nhìn thẳng, trong mắt bọn họ lóe ra chính là trần trụi ghen tỵ thần sắc.

Tần Hạo liếc mắt nhìn hai phía, thần sắc hần rất tự nhiên, vừa cười vừa nói: "Hai vị đồng học sớm a."

Gặp Tần Hạo không có một chút mất tự nhiên bộ dáng, Đường Nguyệt cười lạnh một tiếng, Chu Thiển thì là có chút ngạc nhiên, bất quá rất nhanh nài kíp phản ứng, đem mình muốn một cái trứng luộc nước trà lột ra, sau đó đưa tại Tần Hạo miệng phía trước.

"Ăn đi, ta chuyên môn mua cho người." Chu Thiển có vẻ như ngượng ngùng nói, trên mặt phiêu lên hai đóa Hồng Vân.

Một màn kia phong tình, để tất cả nam sinh đều ghen ghét Tần Hạo, gia hỏa này có tài đức gì, vậy mà để bọn hần giáo hoa tự tay lột trứng, bọn hần đơn giản hận không thể lấy thân tương thay.

Tần Hạo trực tiếp hé miệng, một ngụm đem trứng luộc nước trà nuốt vào, thuận tiện cắn Chu Thiển hai cái ngón tay.

"A."

Chu Thiển kinh hô một tiếng, như chớp giật đưa tay rút về, bất quá đã chậm.

Nghĩ đến mới vừa rồi bị Tần Hạo cắn vào miệng bên trong cảm giác, Chu Thiển sắc mặt đỏ bừng, nài tranh thủ thời gian xuất ra giấy ăn lau ngón tay của mình.

"Người dám chiếm Thiển Thiển tiện nghi." Một bên Đường Nguyệt nhìn không được, lập tức đối Tần Hạo trợn mắt nhìn.

Tần Hạo không có lên tiếng, ngược lại là Chu Thiển nhìn Đường Nguyệt một chút, lắc đầu, nài một mặt hạnh phúc nói ra: "Ai nha, Đường Nguyệt người đừng nóng giận, kia là nhân gia mình nguyện ý."

Nhìn bộ dáng của nàng, chỗ nào giống là tức giận, rõ ràng là hết sức cao hứng.

Cái này khiến rất nhiều nam sinh nghiêng răng nghiêng lợi, xem ra cái này Chu Thiển thật đúng là bị bắt rồi.

Đường Nguyệt biết Chu Thiển là có ý gì, nàng hít một hơi thật sâu, nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu.

"Nguyện ý không? Ha ha, không ở trong lòng mắng ta là được rồi."

Tần Hạo ánh mắt rơi vào Chu Thiển trên thân, giống như là muốn nhìn nhập nội tâm của nàng đồng dạng, cái này khiến Chu Thiển nhìn không được chột dạ cúi đầu.

Sau đó, Tần Hạo đứng lên, hẳn đã ăn xong, trực tiếp rời đi nơi này.

"Gia hỏa này quá phách lối." Đường Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, vừa rồi nếu không phải Chu Thiển ngăn cản, nàng thật rất muốn đánh Tần Hạo dừng lại.

Chu Thiển trên mặt y nguyên mang theo tiểu dung, nhưng lại nhỏ giọng nói: "Hắn phách lối không được thời gian dài bao lâu, rất nhanh chúng ta liền có thể nhìn thấy hắn bị đánh thành đầu heo đáng vẽ, kỳ thật Đường Nguyệt nguoi nếu là không thích hắn lời nói, cũng có thể tuyên bố muốn truy cầu hắn."

"Nguoi có ý tứ gì?" Đường Nguyệt mở to hai mắt nhìn.

"Nguoi đã quên tên kia sao? Hắn nhưng là không cho phép bất luận kẻ nào tiếp cận nguoi, nguoi nếu là biểu đạt ra đến đối Tần Hạo có hảo cảm, nguoi cảm thấy hắn hội làm thế nào?" Chu Thiển cười hi hi nói, trên mặt tất cả đều là xấu xa biểu lộ.

Đường Nguyệt sắc mặt âm tình bất định, nàng có chút do dự, tên kia xuất thủ nhưng không có cái gì phân tặc, một khi đánh nặng, đó là thật có khả năng gây nên tàn.

"Đến lúc đó chúng ta nhìn xem là được rồi, sẽ không có vấn đề."

Nghĩ đến Tần Hạo bị đánh đáng vẽ, Chu Thiển có điểm nhỏ kích động.

"Tốt, ta một hồi liền tuyên bố." Đường Nguyệt cắn răng một cái, vì hảo tử muội, mình liều mạng.

Chủ yếu nhất là nàng cũng nhìn Tần Hạo khó chịu, rất muốn giáo huấn hắn.

Lại một tin tức truyền đến, Đường Nguyệt chuẩn bị truy cầu Tần Hạo, không ngại cùng Chu Thiển cùng một chỗ trở thành bạn gái của hắn.

Tin tức này vừa truyền tới, tất cả mọi người chấn kinh, từng cái trợn mắt hốc mồm.

Rất nhiều người nghi vấn tin tức này tính chân thực, bất quá lại được cho biết, đây tuyệt đối là thật, bởi vì là Đường Nguyệt mình ở trường học Post Bar nói, cái kia tài khoản liền là Đường Nguyệt bản nhân.

Những nam sinh kia đơn giản muốn điên rồi, Đường Nguyệt cũng là bản trường học giáo hoa một trong, mặc dù được xưng cọt cái, nhưng là rất nhiều nam sinh trong lòng nữ thần.

Hiện tại nàng vậy mà cũng thích cái gì Tần Hạo, còn muốn truy cầu hắn, thậm chí bắt chước nga hoàng nữ anh, những nam sinh kia kém một chút sụp đổ.

Thời gian ngắn ngủi bên trong, Tần Hạo liền thành cơ hồ toàn trường nam sinh công địch.

Vô luận cái nào nam sinh có thích hay không hai cái này giáo hoa, nhưng là biết được hai cái này giáo hoa đều thích một người thời điểm, bọn hắn vẫn là chịu không được, hội có một loại bản năng địch ý.

Tần Hạo còn không biết đây hết thảy, hắn đi tới phòng học, tại mọi người kia ánh mắt phức tạp bên trong, tìm một vị trí ngồi xuống.

Rất nhanh, một người ngồi đi qua, chính là Trương Siêu, hắn nét mặt bây giờ đã không chỉ là bội phục, mà là đầu rạp xuống đáng vẽ.

Bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm có chút khó chịu, Tần Hạo hỏi: "Thế nào? Nguoi lại nhìn ta như vậy, cẩn thận ta đánh nguoi."

"Tần ca, không đúng, là Tần Dạ, ta quá bội phục nguoi, hai cái giáo hoa a, còn có nữ thần của chúng ta lão sư, nguoi làm như thế nào?" Trương Siêu một mặt kích động mà hỏi.

"Hai cái giáo hoa là có ý gì?" Tần Hạo cảm thấy có chút không đúng.

"Già, tiếp tục giả vờ." Trương Siêu đầy vẻ khinh bỉ.

Tần Hạo hí mắt, có chút nguy hiểm nhìn chằm chằm Trương Siêu, lập tức để Trương Siêu biểu lộ xiết chặt, bị Tần Hạo như thế xem xét, Trương Siêu thật là có chút sợ sệt.

"Chu Thiển tuyên bố muốn truy nguoi, hiện tại Đường Nguyệt cũng tuyên bố muốn truy nguoi, trời ạ, đây chính là trường học của chúng ta nổi danh cọt cái, người sống chó tiền, không nghĩ tới vậy mà cũng bị mị lực của nguoi khuất phục, nàng còn nói không ngại cùng Chu Thiển cùng một chỗ trở thành

bạn gái của ngươi." Trương Siêu đơn giản đem sự tình nói một lần.

Tần Hạo nghe xong liền biết là chuyện gì xảy ra, khoe miệng của hắn nhẹ nhàng thượng thiêu, có chút nguy hiểm nói: "Các nàng thật coi ta là làm con cừu con sao? Đã muốn làm bạn gái của ta, ta tất cả đều nhận."

"Con tôm?" Trương Siêu giật mình.

Ngay lúc này, Tần Hạo đứng lên, hắn đi ra ngoài.

"Ngươi đi làm cái gì?" Trương Siêu kinh ngạc nói, đồng thời có chút không đành lòng nhìn thẳng, bởi vì lúc này đi một mình tiến đến, chính là Cố Tuyết Kỳ.

Mặc dù bọn hắn cũng nghe đến truyền ngôn, nói Tần Hạo hôm nay là cùng Cố Tuyết Kỳ từ một cái trên xe xuống tới, nhưng là cuối cùng có chút không tin.

Rất nhiều người đều chuẩn bị nhìn Tần Hạo trò cười, ở nơi đó chờ mong.

"Ngươi đi làm cái gì?" Cố Tuyết Kỳ có chút ngoài ý muốn, mình vừa mới tiến đến Tần Hạo thế mà muốn đi.

Tần Hạo lần này ngược lại là không khăn trương, hắn cũng không có quên, mình phải làm bộ Cố Tuyết Kỳ bạn trai.

"Ta đi làm một ít chuyện, ngươi lên trước khóa đi."

"Ân."

Cố Tuyết Kỳ khẽ gật đầu.

Cái này làm cho tất cả mọi người đều giật mình, bọn hắn trông mắt đều nhanh tròn lòi ra.

Cố Tuyết Kỳ mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng là trong trường học liền là lấy dạy học cực kỳ nghiêm ngặt nổi danh, hiện tại thả Tần Hạo rời đi, đây quả thực là gián tiếp đã chứng minh quan hệ giữa bọn họ.

Nói cách khác truyền ngôn là thật, ở đây nam sinh, cơ hồ đều có thể nghe được mình tan nát cõi lòng thanh âm.

Về phần Tần Hạo, hắn rời đi nơi này về sau, đi tìm Đường Nguyệt cùng Chu Thiển.

Hai người là giáo hoa, thanh danh rất lớn, rất nhanh Tần Hạo liền nghe ngóng tung tích của hai người.

Võ thuật xã, tại Bạch Hải đại học rất nổi danh, đương nhiên cũng không là bởi vì bọn họ võ công rất lợi hại, chủ yếu là bởi vì trong đó có hai vị giáo hoa.

Chu Thiển là bình thường thành viên, mà Đường Nguyệt thì là phó xã trưởng.

Bất quá lúc này, võ thuật xã bên trong nhưng không bình tĩnh, Chu Thiển một mặt kinh ngạc nhìn qua một cái mặt bình tĩnh nam sinh, nàng kinh ngạc nói ra: "Ngươi không là ưa thích Đường Nguyệt sao? Hiện tại nàng muốn theo đuổi người khác, ngươi vậy mà thờ ơ?"

Nam sinh 1m76 tã hữu, thân thể nhìn dậy không nổi cũng không tính cường tráng, nhưng lại tất cả đều là cơ bắp, hắn lúc này đang đánh bao cát, nghe được Chu Thiển, nam sinh cười nhạt một tiếng, nói ra: "Thiên Thiên, ta lại không phải là đồ ngọc, hai người các ngươi làm rõ ràng như vậy, ta làm sao còn sẽ tức giận, bất quá chỉ là ngươi nghĩ muốn trả thù kia cái gì Tần Hạo mà thôi, Đường Nguyệt là không thể nào thích hắn."

Ngay tại nam sinh nói xong, Tần Hạo đẩy mở võ thuật xã đại môn, trực tiếp đi tiến đến.

Hắn liếc mắt liền thấy được Đường Nguyệt cùng Chu Thiển, Tần Hạo trực tiếp hướng hai người đi qua.

Không biết vì cái gì, lúc này Đường Nguyệt cùng Chu Thiển có một loại dự cảm xấu.

"Ngươi muốn làm gì?" Đường Nguyệt nhìn không được quát lớn, nàng ngăn tại Chu Thiển phía trước, bảo hộ hảo hữu của mình.

Tần Hạo khoe miệng bóc lên một vòng cười tà, hắn thân nhiên nói: "Ngươi không phải truy cầu ta sao? Muốn làm bạn gái của ta, ta đồng ý, hiện tại cho ngươi đóng cái dấu."

"Cái gì?"

Đường Nguyệt giật mình, còn không có đợi nàng kịp phản ứng, nàng đã bị Tần Hạo bá đạo ôm vào trong ngực, sau đó trực tiếp đối miệng nhỏ của nàng hôn một cái đi.

Đường Nguyệt thân thể cứng đờ, mắt mở thật to.

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, vậy mà đem mình bồi tiến vào.

Mà toàn bộ võ thuật xã cũng triệt để yên tĩnh trở lại, bọn hán nhìn lên trước mắt một màn này, đều cho là mình nhìn lầm, sau đó, tất cả ánh mắt đều rơi tại cái kia Chu Thiển sau lưng nam sinh kia trên thân.

"Người muốn chết."

Như là dã thú rống to từ nam sinh trong miệng phát ra tới, chấn võ thuật xã pha lê đều đang run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đánh là tình

Tất cả mọi người trong lòng gọi hồng бет, cái này chỉ sợ thật muốn xảy ra chuyện.

Nam sinh kia vòng qua Chu Thiển, như cùng một đầu Liên Báo đồng dạng, một quyền hung hăng đánh tới hướng Tần Hạo đầu.

Tần Hạo y nguyên hôn Đường Nguyệt, hán cũng không ngẩng đầu lên, một cái tay trực tiếp bắt tới.

Đụng.

Nam sinh nắm đấm đập vào Tần Hạo trong lòng bàn tay, bị hán một phát bắt được.

Đám người trong trường tràng cảnh chưa từng xuất hiện, tất cả mọi người lộ ra vẻ giật mình, bọn hán xã trường nắm đấm lại bị bắt lấy.

Lúc này, Đường Nguyệt rốt cục kịp phản ứng, nàng toàn thân run lên, bỗng nhiên cản Tần Hạo bờ môi một ngum, sau đó từ Tần Hạo trong lòng ngực lao ra.

"Người..."

Nàng chỉ vào Tần Hạo, xấu hổ giận dữ muốn chết.

Chu Thiển cũng mộng, làm sao cũng không nghĩ tới Tần Hạo hội náo một màn này, vậy mà đem Đường Nguyệt nộ hôn đầu tiên cướp đi.

Thân là Đường Nguyệt hảo hữu, Chu Thiển nhưng biết Đường Nguyệt đến cùng là cỡ nào bảo thủ một người, nàng thậm chí đều có chút không dám nhìn Đường Nguyệt, nếu không phải là bởi vì chính mình nguyên nhân, Đường Nguyệt cũng sẽ không bị Tần Hạo khi dễ.

"Quá yếu."

Tần Hạo lắc đầu, hán đem ánh mắt rơi vào nam sinh trên thân, nhưng sau đó nhẹ nhàng đẩy.

Nam sinh thân thể run lên, đập đập lui lại, hán kém một chút ngồi dưới đất.

Hán khó có thể tin nhìn chằm chằm Tần Hạo, đối phương vậy mà mạnh hơn hán nhiều như vậy.

Lúc này, nam sinh thậm chí đã tới không kịp phản nộ, hán chỉ là không thể tin được.

"Người bị ta con dấu, về sau liền là nữ nhân của ta, không cho phép lại cùng nam nhân khác có lui tới." Tần Hạo lại đem ánh mắt nhìn về phía Đường Nguyệt.

Đường Nguyệt xấu hổ giận dữ, nàng vẫn còn Tần Hạo tùy tiện đem nam sinh đánh bại trong rung động, lại nghe được Tần Hạo, không chút nghĩ ngợi một cước đạp tới.

Tần Hạo đứng ở nơi đó bất động, hán tùy ý Đường Nguyệt một cước đá vào trên người mình.

Đụng.

Một tiếng vang trầm, Tần Hạo không hề động.

"Ta liền biết ngươi không bỏ được đánh ta." Tần Hạo cười hi hi nói.

Nghe được Tần Hạo, tất cả mọi người lộ ra thì ra là thể cảm giác, Đường Nguyệt một cước kia mặc dù nghe rất đau, nhưng là khẳng định không dùng lực, bằng không mà nói, lấy Đường Nguyệt thực lực, người bình thường đều khó có khả năng đứng ở nơi đó bất động, ngay cả bọn hắn xã trưởng đều không chịu nổi, sẽ bị một cước đá bay ra ngoài.

"Nguyệt Nguyệt, ngươi thật thích hắn sao?" Cái kia bị Tần Hạo một chiêu đánh bại nam sinh cũng tin tưởng Tần Hạo, hắn đứng lên, nhìn qua Đường Nguyệt, một mặt thống khổ.

Đường Nguyệt khoát tay, nằng nóng này nói ra: "Ngươi hiểu lầm, ta không có ý tứ kia."

"Ha ha, ngươi không muốn giải thích, ta biết ngươi sợ ta khó chịu, không muốn thương tổn ta, nhưng là ta tôn trọng lựa chọn của ngươi, gia hỏa này xác thực so với ta mạnh hơn." Nam sinh đáng ghét nói, mặc dù Tần Hạo đẩy hắn một chút, nhưng là hắn liền đã biết mình còn lâu mới là đối thủ của Tần Hạo.

Từ Tần Hạo tình trạng cơ thể đến xem, hắn tuyệt đối là nội gia cao thủ.

Vũ giả chia làm ngoại gia cao thủ cùng nội gia cao thủ, từ bên ngoài cùng bên trong, luyện được Âm Kinh, liền coi như là ngoại gia Đẳng Phong Tạo Cực, lại hướng lên liền là đột phá nhân thể cực hạn, luyện được Hóa Kinh, sau đó đạt tới đỉnh phong, sinh ra một sợi nội tức, chính là nội gia cao thủ.

Về phần nội gia cao thủ phân giai, cũng không phải là nam sinh đủ khả năng biết.

Hắn tự thân còn thiếu một chút mới có thể tiến vào Âm Kinh, nhưng là Tần Hạo cũng đã là nội gia cao thủ.

Nội gia cao thủ, mới thật sự là Vũ giả, loại này tồn tại, cao cao tại thượng, vô luận là địa vị vẫn là tiền đồ, đều không phải bình thường ngoại gia võ giả có thể so sánh, căn bản chính là cách biệt một trời.

Đường Nguyệt sắc mặt khó coi, nàng lúc này mới phát hiện mình giải thích thế nào đều không dùng.

"Ngươi hỗn đản." Nàng một đôi mắt hung hăng nhìn chằm chằm Tần Hạo, nghĩ muốn phát tác.

Bất quá Tần Hạo lại liếm liếm bờ môi của mình, lập tức dọa Đường Nguyệt nhảy một cái, lập tức không để cho nàng dám tiến lên.

"Đánh là tình, mắng là yêu, ta không tức giận." Tần Hạo cười to.

Cái này khiến Đường Nguyệt có chút phát điên, gia hỏa này da mặt làm sao dày như vậy.

Tất cả mọi người lộ ra sợ hãi than thần sắc, cái này cộp cái vậy mà thật sự có bị người ăn hết một ngày, mà bọn hắn hung hãn xã trưởng, cũng không phải cái kia Tần Hạo đối thủ, bị hắn tùy tiện đánh bại.

"Còn có Thiên Thiên, chờ có thời gian ta lại đi cho ngươi đóng cái dấu, ngươi không phải nói muốn làm bạn gái của ta sao? Còn cùng Nguyệt Nguyệt cùng một chỗ, ta đồng ý." Tần Hạo đem ánh mắt rơi vào Chu Thiên trên thân, lập tức để Chu Thiên hoa dung thất sắc.

Nàng che lấy miệng của mình, một mặt hoảng sợ.

Đường Nguyệt có chút tức giận nhìn chằm chằm cô gái nhỏ này, nàng ra chủ ý ngu ngốc, kết quả để nụ hôn đầu của mình đều vứt bỏ, bây giờ muốn phát tác đều không được, nàng cũng cảm thấy Tần Hạo lợi hại.

Vừa rồi một cước kia, nàng liền xem như không dùng toàn lực, cũng dùng chỉ ít tám thành lực lượng, đối lại người bình thường, cũng sớm đã nằm trên mặt đất kêu rên, xương cốt ít nhất đoạn bên trên tụt mấy cái.

Nhưng là Tần Hạo lại giống như là người không việc gì đồng dạng, giống như là một cước kia căn bản cũng không có đá ở trên người hắn đồng dạng. Đường Nguyệt tự nhiên tưởng tượng mình một cước này đá vào Tần Hạo trên thân, đây chỉ có một loại giải thích, liền là Tần Hạo thực lực mạnh phi thường, mạnh đến hắn đều có thể không nhìn một cước này.

Bị loại người này quán lên, còn như vậy vô lại, Đường Nguyệt cảm giác mình ngày sau thời gian sẽ tràn đầy phiền phức.

"Tốt, không quấy rầy các ngươi, ta trước đi học, bái bai." Tần Hạo nói xong, quay người liền rời khỏi nơi này.

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, nếu không phải võ thuật xã bên trong bầu không khí phi thường cổ quái, bọn hắn còn cho là mình trong giấc mộng đâu.

"Liêu Vũ, chuyện này..." Chu Thiên cảm thấy mình phải cùng nam sinh giải thích một chút.

Bất quá nàng lời nói vẫn chưa nói xong, liền bị Đường Nguyệt đánh gãy: "Liền là ngươi thấy như thế, tốt, Thiên Thiên hiện tại cùng ta trở về, ta có chút việc muốn cùng ngươi nói."

Hiển nhiên, Đường Nguyệt không muốn Chu Thiên nói cho Liêu Vũ chân tướng, mặc dù nhiều một cái Tần Hạo dạng này con ruồi, nhưng là Đường Nguyệt lại cảm thấy, dạng này ngược lại là có thể giúp mình thoát khỏi Liêu Vũ.

Nàng đối Liêu Vũ tương đương không ưa, bất quá đối phương đối nàng lại quá nhiệt tình, một mực dây dưa đầu, mặc dù Liêu Vũ phi thường thân sĩ, nhưng là cuối cùng để Đường Nguyệt có chút tâm phiền.

Hiện tại mượn nhờ cơ hội này, để Liêu Vũ hết hi vọng, cũng là là một chuyện tốt.

"Người làm gì? Vì cái gì không hướng Liêu Vũ giải thích."

Hai người đi đi ra bên ngoài, Chu Thiên cau mày, có chút không vui nói.

"Để Liêu Vũ hết hi vọng, cũng coi như là một chuyện tốt, người đừng nói cho hắn chân tướng, bằng không, ta lo lắng hắn đi gây sự với Tần Hạo, vạn nhất đến lúc Tần Hạo xuất thủ đã thương hắn làm sao bây giờ?" Đường Nguyệt trợn nhìn Chu Thiên một chút, nha đầu này là từ tâm nhân a.

Chu Thiên lộ ra giật mình thần sắc, nàng cũng không có nghĩ tới điểm này.

"Không nói trước những này, người nha đầu này hôm nay đem ta lừa thăm rồi, ta nụ hôn đầu tiên đều bị tên kia đoạt đi, ta thua thiệt lớn." Đường Nguyệt cắn răng nghiêng lợi nói.

Chu Thiên có chút chột dạ, nàng thăm dò tính nói: "Nếu không chúng ta từ bỏ chinh hắn a?"

"Không được, ta cùng hắn thế bất lưỡng lập." Đường Nguyệt lắc đầu, nàng siết chặt nắm đấm, lạnh lùng nói.

"Chúng ta đánh không lại hắn nha." Chu Thiên mắt tròn.

Đường Nguyệt cười lạnh, nàng lạnh lùng nói: "Có người có thể đánh thắng được hắn

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ứng Chuẩn

Tần Hạo còn không biết, lúc này Đường Nguyệt đã thật nổi giận, nhất định phải trả thù hắn, thậm chí đều muốn mời người.

Liên xem như Tần Hạo biết cũng không quan trọng, có thể giáo huấn hắn người là có, nhưng là tuyệt đối không nhiều.

Tần Hạo hài lòng hướng phòng học đi đến, rất nhanh hắn dừng bước, nhìn hướng bên phải chính mình.

Một thanh niên đứng ở nơi đó, mặt không biểu tình, một đôi mắt như dao, nhìn chăm chăm Tần Hạo, cái này khiến Tần Hạo nghĩ đến trên thảo nguyên Lão Ưng.

"Người tìm ta?" Tần Hạo cười hỏi.

Lão Ưng nhẹ gật đầu, hắn thần nhiên nói: "Có người để cho ta phế tứ chi của người."

Tần Hạo sắc mặt không thay đổi, hắn nhẹ gật đầu, sau đó chỉ chỉ một cái phương hướng, nói ra: "Nơi đó."

Kia là một rừng cây nhỏ, hiện tại là thời gian lên lớp, không có mấy người ở nơi đó.

Bạch Hải đại học ưu điểm lớn nhất liền là chiếm diện tích cực lớn, mặc dù học sinh rất nhiều, nhưng muốn tìm ra một cái u tĩnh địa phương, lại vô cùng dễ dàng.

Lão Ưng nhẹ gật đầu, hắn có chút ngoài ý muốn nhìn Tần Hạo một chút, không nghĩ tới Tần Hạo hội trấn định như vậy.

Hai người một trước một sau hướng bên kia đi đến, Lão Ưng không có đánh lén dự định, hắn mặc dù lạnh lùng, nhưng lại cực kì quang minh chính đại, đã Tần Hạo dám đem phía sau lưng lưu cho hắn, hắn cũng tuyệt đối sẽ không làm tiểu nhân sự tình.

"Nhìn người hắn là cùng thật sự có tài, ta để người xuất thủ trước." Lão Ưng nhàn nhạt nói, thần sắc hắn cực kì hờ hững, lạnh lùng bên trong lộ ra lấy một cỗ tuyệt đối tự tin và kiêu ngạo.

"Thật?"

Tần Hạo thần sắc có chút cổ quái.

Nhẹ gật đầu, Lão Ưng một mặt hồ hững.

"Tốt."

Tần Hạo vươn ngón tay cái, sau đó hần liền xuất thủ.

Sau một phút, Lão Ưng nằm trên mặt đất, miệng lớn thờ dốc, hần trên người bây giờ không có một cái nào địa phương không thương, liền xem như thần kinh cứng cõi như hần, lúc này đều không thể động dù là một đầu ngón tay.

Lão Ưng trên mặt lạnh lùng thần sắc biến mất, hần hoảng sợ nhìn chăm chăm Tần Hạo, chặt vật mở miệng, hỏi: "Người là ai?"

"Cuồng Y."

Lão Ưng hít vào một ngụm khí lạnh, hần đơn giản muốn quất chính mình một bàn tay, trước mắt người này lại là Cuồng Y, hần lại còn làm cho đối phương xuất thủ trước, thậm chí càng giáo huấn đối thủ.

Đây thật là Thọ Tinh công ăn thạch tín, rõ ràng là đang tìm cái chết.

"Ta có mắt mà không thấy Thái Sơn, còn xin Cuồng Y thả ta một lần." Lão Ưng mở miệng, vậy mà tại cầu xin tha thứ, nếu để cho Sở Minh thấy được, chỉ sợ trông mắt đều sẽ trừng ra ngoài.

Tần Hạo cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc, hần nhìn không được nói ra: "Không nghĩ tới đại danh鼎鼎 Ưng Chuẩn vậy mà cũng sẽ cầu xin tha thứ, cái này có chút không phù hợp người Hắc báng cao thủ uy danh a?"

"Người biết ta?" Ưng Chuẩn giật mình.

Hần mai danh ẩn tích, không nghĩ tới vậy mà lại bị nhận ra.

"Kim Bạch Hắc tam báng, Hắc báng mặc dù xếp hạng cuối cùng, nhưng là có thể lên Hắc báng, đều là cao thủ chân chính, người Ưng Chuẩn càng là trong Hắc Báng người nổi bật, ta tự nhiên nhận biết người." Tần Hạo lộ ra một vòng tiểu dung.

Ưng Chuẩn ánh mắt âm tình bất định, hần nhìn qua Tần Hạo, thờ dài nói: "Đều nói Cuồng Y cùng cái chỗ kia có quan hệ, ta lúc đầu còn chưa tin, bây giờ lại tin tưởng, người quả nhiên là cái chỗ kia đi ra người."

Tần Hạo mỉm cười, không để ý đến Ưng Chuẩn gốc rễ.

"Người giết ta đi, ta sẽ không bán đứng phái ta người tới." Ưng Chuẩn nhắm mắt lại.

Hần nhận đối phương ân huệ, đây là muốn báo ân, cho nên tình nguyện mình tử vong, cũng không nguyện ý đem đối phương bại lộ.

"Người đi đi." Tần Hạo khoát tay.

Hần lười nhác giết đối phương, một cái Hắc báng cao thủ, mà lại Ưng Chuẩn bản nhân, xưa nay không có cái gì đại ác, thậm chí còn làm mấy món tính là không sai sự tình tốt, đây cũng là Tần Hạo hạ thủ lưu tình nguyên nhân.

"Người chuẩn bị thả ta đi?" Ưng Chuẩn cơ hồ cho là mình nghe lầm.

Cuồng Y chi danh, là phi thường đáng sợ, hần mặc dù xuất thủ không nhiều, nhưng là trong đó có một lần lấy sức một mình hủy diệt một cái Vũ Lâm thế gia, chó gà không tha, một người như vậy, hần là tâm ngoan thủ lạt mới đúng, không nên buông tha hần.

"Trở về nói cho để người tới người, nếu không muốn chết, cũng không cần chọc ta, ta không phải mỗi lần tâm tình đều tốt như vậy." Tần Hạo nói xong, quay người rời đi.

Ưng Chuẩn nhìn qua Tần Hạo rời đi bóng lưng, thần sắc có chút phức tạp, hần biết mình lần này xem như thiếu Tần Hạo một cái mạng.

Tần Hạo từ rừng cây nhỏ ra, hần thoải mái nhân nhả hương phòng học đi đến.

Đội đến hần trở về, một tiết khóa đều đã bên trên xong.

Vừa vặn Cố Tuyết Kỳ từ trong phòng học đi tới, nàng có chút im lặng, bất quá nghĩ đến hiện tại quan hệ của hai người, vẫn là hướng Tần Hạo nhẹ gật đầu.

"Đúng rồi, giữa trưa cùng ta cùng nhau về nhà, gia gia của ta xuất viện, giữa trưa mời người ăn cơm." Cố Tuyết Kỳ nói.

Cái này khiến phụ cận học sinh lộ ra vẻ giật mình, giữa hai người nghe đồn xem ra không có chạy, Cố Tuyết Kỳ cùng Tần Hạo ở giữa thật là loại quan hệ đó, không nghe thấy Cố Tuyết Kỳ gia gia đều muốn mời Tần Hạo ăn cơm.

"Không phải để hấn nhiều ở vài ngày viện sao?" Tần Hạo nhú mày.

"Nhà ta có tư nhân bác sĩ, trong nhà là giống nhau." Cố Tuyết Kỳ giải thích.

Tần Hạo lúc này mới thoải mái, hấn nhẹ gật đầu, nói ra: "Được."

"Người ở chỗ này chờ ta một chút, ta đi mở xe." Cố Tuyết Kỳ nói xong liền đi.

Những học sinh kia hâm mộ nhìn qua Tần Hạo, hai người vậy mà đều đã phát triển đến trình độ này, Tần Hạo còn tại Cố Tuyết Kỳ trong nhà ăn cơm.

Mà lại nghe Cố Tuyết Kỳ ý tứ, lại còn là gia gia của nàng mời, Cố lão tại toàn bộ Bạch Hải thị đều là số một danh nhân, làm người chính trực thanh cao, vô cùng có uy danh.

"Tần Hạo, ta càng ngày càng sùng bái người, người đơn giản liền là trấn nhỏ thần." Trương Siêu ra, một mặt sùng bái.

Tần Hạo sờ lên cái cằm, ánh mắt của hấn thâm trầm, một bộ rất có độ sâu bộ dáng, nói đến trang bức, Tần Hạo cũng tuyệt đối là nhất đẳng hảo thủ.

"Mời người nhận lấy ta đi, truyền thụ cho ta tán gái tuyệt kỹ, về phần giáo hoa ta liền không nghĩ, có thể ngâm đến lớp chúng ta hoa là được rồi." Trương Siêu nhỏ giọng nói, sau đó nhìn sang cách đó không xa một người nữ sinh.

Tần Hạo nhìn nữ sinh kia một chút, mơ hồ nhớ đối phương gọi là Chu Đình, đáng đáp không tệ, không nghĩ tới Trương Siêu thế mà coi trọng nữ sinh kia.

Tần Hạo thở dài một hơi, nhìn thoáng qua Trương Siêu, thần sắc có chút Tuyệt Vọng.

Cái này khiến Trương Siêu trong lòng chột lạnh, không biết Tần Hạo là có ý gì.

"Ta không dạy được người." Tần Hạo thở dài nói.

"Vì cái gì?" Trương Siêu mắt tròn.

Tần Hạo ánh mắt càng thâm thúy hơn, về mặt thành thật nói: "Bởi vì người không có ta loại này Tuyệt Thế đẹp trai nhan, chính dung đều cứu không được người."

"Ngọa tào."

Trương Siêu minh bạch Tần Hạo là đang nhạo báng mình, hấn trực tiếp hướng Tần Hạo dựng lên một ngón giữa, gia hỏa này quá đã kích người.

Lúc này, Cố Tuyết Kỳ xe cũng đến nơi này.

Nhìn thấy Trương Siêu thủ thế, Cố Tuyết Kỳ sắc mặt hơi trầm xuống, sau đó thân nhiên nói: "Trương Siêu đồng học, người là Bạch Hải sinh viên đại học, chú ý hành vi của mình cùng tổ chức."

Trương Siêu giật nảy mình, nhanh lên đem ngón giữa thu hồi lại.

"Tốt, không muốn dọa hấn, chúng ta đi thôi." Tần Hạo nhin không được buồn cười, biết Cố Tuyết Kỳ là có ý hù dọa Trương Siêu.

Cố Tuyết Kỳ lộ ra một vòng tiểu dung, nhẹ gật đầu, sau đó ra hiệu Tần Hạo lên xe.

"Ngày mai gặp." Tần Hạo cùng Trương Siêu chào hỏi, sau đó ngồi xe rời đi.

Trương Siêu hướng hai người dựng lên một ngón giữa: "Một đôi cầu nam nữ."

Sau đó, hấn một mặt phiền muộn, nhìn về phía hoa khô lộp ròi đi phương hướng, mặt mũi tràn đầy ai oán, hấn đến cùng thế nào mới có thể đuổi kịp đối phương? (

Chương 17: Quy củ

Trong phòng bệnh, Sở Minh sắc mặt âm trầm, Lão Ưng trở về, nhưng là để hắn làm sự tình hắn nhưng không có hoàn thành công.

"Thiếu gia, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng lại đi tìm cái kia Tần Hạo phiền toái, hắn là người không chọc nổi người, đừng nói là ngươi, coi như là phụ thân ngươi cũng không thể trâu vào." Lão Ưng nói xong, xoay người rời đi, nói hắn đã mang tới đây, về phần có nghe hay không liền là Sở Minh chính mình sự tình.

"Thao, giả trang cái gì ngu ngốc, cái này Bạch Hải thị liền không có ta không chọc nổi người." Sở Minh cười lạnh, hắn lơ đãng, đã Lão Ưng không xuất thủ, chính hắn liền nghĩ biện pháp xuất thủ.

Lấy điện thoại di động ra, Sở Minh bấm một số điện thoại.

"Là Lý ca sao? Buổi tối hôm nay có thời gian không có, ra họp gấp." Sở Minh cười hỏi.

"Được rồi, Hoàng Hậu từ ba."

Bên kia truyền tới một hùng hậu âm thanh nam nhân.

"Muốn chết."

Lão Ưng đứng ở ngoài phòng bệnh mất, hắn lắc đầu, cái này đem sự tình hắn vẫn là phải nói với Sở Thiên Phóng một tiếng.

Về phần Tần Hạo, hắn ngồi Cổ Tuyết Kỳ xe, về tới biệt thự, trực tiếp cùng theo tiến vào Cổ Tuyết Kỳ nhà.

Mới vừa vào cửa, Tần Hạo liền thấy một người, hắn lộ ra một vòng tiểu dung, trực tiếp tiến lên ôm lấy đôi phương.

"Mộng Thiên, người cũng ở nơi đây." Tần Hạo cao hứng nói, hắn lộ ra rất vui vẻ.

Đây là hắn một nữ nhân đầu tiên, cũng là duy nhất xác định quan hệ nữ nhân, mặc dù không có bao lâu thời gian chưa từng gặp qua, nhưng lại giống là quá khứ thời gian rất lâu.

Hạ Mộng Thiên sắc mặt đỏ lên, tại một đám người bên trong bị Tần Hạo ôm lấy, cái này khiến nàng có chút xấu hổ.

Bất quá nghĩ đến đây là Tần Hạo để ý biểu hiện của mình, nàng cũng liền bình thường trở lại, triệt để trầm tĩnh lại.

"Ta nghe nói người chữa khỏi bệnh của Cổ gia gia, cố ý đến nhìn một chút, không nghĩ tới người liền ở tại bọn hắn bên cạnh." Hạ Mộng Thiên giải thích.

Nàng ánh mắt lưu chuyển, rơi vào Cổ Tuyết Kỳ trên thân, cái này khiến Cổ Tuyết Kỳ đột nhiên có chút cảm giác chột dạ.

Nghĩ đến mình đêm qua đến chuyện làm bây giờ, nàng liền có chút chân tay luống cuống, nếu là lúc trước, nàng khẳng định đều trước tiên ôm lấy Hạ Mộng Thiên.

"Bất quá chỉ là may mắn gặp dịp thôi, cũng không có cái gì." Tần Hạo vò đầu, cười hắc hắc, hắn không cảm thấy cái này có gì đặc biệt hơn người, cũng không có cái gì tốt đáng giá nhắc lên.

"Tốt một cái không có cái gì? Người trẻ tuổi không kiêu không gấp, rất tốt." Một cái lão giả thanh âm truyền đến, Cổ Tuyết Kỳ gia gia ngồi tại trên ghế sa lon, mặc dù còn có chút suy yếu, nhưng là ánh mắt lại như cũ sáng lấp lánh, lộ ra phi thường có tinh thần.

Tần Hạo biết, cái này liền là Cổ Tuyết Kỳ gia gia, hôm qua đôi phương nằm ở trên giường, Tần Hạo không có quá chú ý, hôm nay đôi phương ngồi ở chỗ đó, Tần Hạo mới chú ý tới, đây là một cái cực kỳ có khí thế lão giả.

Trên người đôi phương không phải thương vị giả khí thế, mà là loại kia Hạo Nhiên chính khí, rất thẳng thắn, quang minh chính đại, một chút nhìn sang hạng giả áo túi com đều sẽ nhận không được dòi ánh mắt của mình, không dám cùng hắn đối mặt.

"Lão gia tử cũng không tệ, trong lòng ngực uẩn Hạo Nhiên chính khí, xem xét liền biết là đạo đức mẫu mực, chính nhân quân tử, không phải nho học Đại sư không thể có dạng này khí tượng." Tần Hạo cười nói, hắn phi thường tùy ý, hoàn toàn không có có người khác đối mặt Cổ lão gia tử cái chủng loại kia nom nớp lo sợ, phản mà phi thường thông dong.

Cổ lão gia tử hơi sững sờ, sau đó hắn lộ ra một vòng nụ cười thật to, nhìn qua Tần Hạo ánh mắt càng thêm thưởng thức.

"Ta liền biết có thể làm cho Mộng Thiên thấy vừa mắt tất nhiên là một vị dị nhân, bây giờ thấy một lần, quả nhiên không sai, chú ý chính trực cảm ơn Tần tiểu hữu ân cứu mạng." Cổ lão gia tử ngồi tại trên ghế sa lon hướng Tần Hạo chấp tay nói tạ.

Tần Hạo mỉm cười, nói ra: "Cổ lão khách khí, trị bệnh cứu người, chính là y gia bản phận, không cần nói lời cảm tạ, bất quá tiền xem bệnh còn xin cho."

"Bao nhiêu?" Cổ lão gia tử sững sốt một chút, sau đó cười hỏi.

"Mười vạn."

Tần Hạo nói một con số.

Cổ Tuyết Kỳ sắc mặt biến hóa, nàng cũng không phải cảm thấy số tiền này nhiều, chỉ là sợ Tần Hạo cho người nhà của mình cùng gia gia lưu lại một cái ấn tượng xấu.

"Tần Hạo, làm sao muốn nhiều như vậy?" Cổ Tuyết Kỳ đánh gãy Tần Hạo.

Tần Hạo lắc đầu, hần nói nghiêm túc: "Đây là gia sư quyết định quy củ, thiện nhân chữa bệnh mười vạn lên, ác nhân chẩn trị trăm vạn kim, đây là đối đãi nhà giàu sang, người nghèo chữa bệnh không cần tiền."

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, thế mà còn có quy củ như vậy.

Bất quá chú ý chính trực lại phi thường tán đồng, hần nhẹ gật đầu, cảm thán nói: "Lập xuống cái quy củ này, lệnh sư cũng là một vị kỳ nhân, quy củ không thể phá, lấy tiền tới."

Mười vạn nguyên cũng không ít, thật dày mười chồng tiền, chứa ở bên trong bọc nhỏ, đưa cho Tần Hạo.

Tần Hạo tiện tay liền đưa cho Hạ Mộng Thiên: "Lão bà, đưa cho người tiền tiêu vật."

Hạ Mộng Thiên nhìn Tần Hạo một chút, nàng từ khi tiếp quản công ty về sau, cái này còn là lần đầu tiên có người cho nàng tiền tiêu vật.

Như là người khác làm ra chuyện như vậy, đơn giản liền là một chuyện cười, nhưng là Tần Hạo làm như vậy, lại cho người ta một loại đương nhiên cảm giác.

"Mộng Thiên có tiền, rất nhiều tiền." Cổ Tuyết Kỳ nhắc nhở, trong nội tâm nàng không biết vì sao lại có một loại chua chua cảm giác.

"Cái này không giống, lão bà của ta, tự nhiên muốn hoa tiền của ta." Tần Hạo chững chạc đằng hoàng mà nói.

Hạ Mộng Thiên nhận lấy cái kia bọc nhỏ, nàng lộ ra nụ cười ngọt ngào, nói với Tần Hạo: "Tạ ơn lão công."

Tại Hạ Mộng Thiên trên mặt, tràn đầy hạnh phúc thần sắc.

Nàng mặc dù cường thế, được xưng Bạch Hải thị thứ nhất nữ cường nhân, nhưng là cuối cùng cũng là một nữ nhân, cũng cần nam nhân đến yêu thương.

Chỉ là, bình thường nam nhân không có tư cách này, cũng không có có năng lực như thế thôi.

Tần Hạo từ cho là mình có tư cách kia, cũng có cái năng lực kia, Hạ Mộng Thiên cũng cho rằng như vậy.

Mấy ngày nay Tần Hạo làm sự tình, nàng đều có nghe thấy, đối với Tần Hạo năng lực, càng ngày càng khẳng định.

"Tốt, các người vợ chồng trẻ liền không nên ở chỗ này tút ân ái, tranh thủ thời gian ngồi xuống ăn cơm chứ." Cổ lão mở miệng, chào hỏi mọi người, hần nhìn cháu gái của mình một chút, thần sắc có chút cổ quái.

Ở chỗ này là Cổ gia cả một nhà, ngày hôm qua người có một nửa đều ở đây, đều là Cổ lão gia tử hậu bối.

Mọi người ngược lại là vui vẻ hòa thuận, Tần Hạo có thể cảm giác được, cái này toàn gia người, trên cơ bản đều là phi thường lỗi lạc người, không có nhiều như vậy đồ xấu.

Cái này khiến hần rất buồn lòng, lộ ra tiểu dung, cùng mọi người trò chuyện.

Hạ Mộng Thiên ngồi ở một bên, nàng cùng Cổ Tuyết Kỳ thấp giọng giao lưu, ngoại trừ Tần Hạo, không ai có thể nghe được các nàng đang nói cái gì.

Tần Hạo mang trên mặt tiểu dung, bữa cơm này ăn xong, hần cùng Hạ Mộng Thiên cùng Cổ gia người một nhà cáo từ, về tới biệt thự của mình bên trong.

"Cái phòng này coi như không tệ, thật muốn vào ở tới." Hạ Mộng Thiên ánh mắt có chút nóng bỏng, rơi vào Tần Hạo trên thân, mang theo vẻ mong đợi.

Nếu là lúc trước, nàng chắc chắn sẽ không làm như vậy, càng ưa thích độc lập, nhưng là lần này, nhưng lại không biết làm sao vậy, lại có chút không hiểu lo lắng, cho nên nàng càng muốn hơn cùng Tần Hạo đi gần hơn một chút.

"Đây vốn chính là nhà của người, người tự nhiên có thể ở tiến đến." Tần Hạo đương nhiên mà nói, hần có thể cảm giác được Hạ Mộng Thiên cái chủng loại kia mơ hồ bất an, cho nên trả lời rất sung sướng.

Cái này khiến Hạ Mộng Thiên lộ ra một vòng tiểu dung, nàng hai tay ôm Tần Hạo cổ, quán đi lên. (

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Theo người lẫn lộn

Một trận loạn chiến kết thúc, Hạ Mộng Thiên nhu thuận nằm tại Tần Hạo trong ngực, giống như là một con mèo con mèo.

"Ban đêm theo giúp ta đi gặp một người." Hạ Mộng Thiên nói, thần sắc hơi có chút mờ mịt.

"Được."

Tần Hạo gật đầu, không có một chút chần chờ.

"Người kia rất lợi hại."

Do dự một chút, Hạ Mộng Thiên vẫn là nhắc nhở Tần Hạo.

Như không phải là bởi vì nhận áp lực quá lớn, nàng như thế nào sẽ dùng loại này cực đoan thủ đoạn, muốn tìm một cái núi dựa cường đại.

Tần Hạo là cái kia tỷ muội đề cử cho hắn, nhưng là Hạ Mộng Thiên đối Tần Hạo hiểu rõ, lại không phải rất nhiều.

Nàng mặc dù từ Tần Hạo trên thân cảm thấy cảm giác an toàn, nhưng là cuối cùng vẫn là có chút không có lực lượng.

"Nam nhân của người lợi hại hơn." Tần Hạo mỉm cười.

Nghe được Tần Hạo, Hạ Mộng Thiên xem như yên lòng, Tần Hạo giống như là có một loại an tâm ma lực, để nàng triệt để buông lỏng xuống.

Bóng đêm giáng lâm, Tần Hạo cùng Hạ Mộng Thiên cùng rời đi biệt thự.

Hắn mặc rất không giang cứu, một thân trang phục bình thường, mặc dù là đại chúng hàng hiệu, nhưng là cùng Hạ Mộng Thiên nàng cấp bậc này phú hào thật rất không xứng.

Tần Hạo lại không có chút nào quan tâm, hắn không dựa vào quần áo để người khác tôn trọng hắn.

"Đi nơi nào?"

Hai người vừa ra khỏi phòng, liền bị Dạ Hoàng ngăn lại, hắn quán có hào hứng đánh giá Hạ Mộng Thiên, nữ nhân này vậy mà đem Cường Y cuốn lấy.

Ở trong mắt người khác, Hạ Mộng Thiên thân là Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ, vẫn là thứ nhất nữ cường nhân, thậm chí tại toàn bộ Hoa Hạ đều phi thường nổi danh khí, nhưng là đối Dạ Hoàng tới nói, nàng căn bản là không tính là cái gì, chỉ ít ít cảm thấy Hạ Mộng Thiên là trào cao Tần Hạo.

Chân chính có thể xứng với Tần Hạo, có lẽ chỉ có sát thủ băng hắc Bạch Mẫu Đơn, hoặc là Bách Mỹ Đồ bên trên có tên Tiên tử hiệp nữ, có lẽ mới có tư cách xứng với Tần Hạo, nhưng là cũng coi là trào cao.

Hạ Mộng Thiên hơi nghi hoặc một chút, nàng từ Dạ Hoàng trên thân cảm nhận được khí tức nguy hiểm, trước mắt không giống như là một nhân loại, giống như là một cái muốn nhắm người mà phe đã thú đồng dạng.

Cái này khiến Hạ Mộng Thiên nhìn không được lui về sau một bước, thần sắc có chút cảnh giác.

"Ra đi tham gia một cái yến hội, cùng đi chơi đùa sao?" Tần Hạo hỏi.

"Có ăn ngon không?" Dạ Hoàng con mắt có chút sáng lên.

"Ăn không hết ăn ngon." Hạ Mộng Thiên trả lời.

Nàng đã nhìn ra, đối phương hẳn là bạn của Tần Hạo, cho nên cũng là không sợ, rất là ung dung nói.

Cái này khiến Dạ Hoàng có chút ngoài ý muốn, hẳn vừa rồi có ý tiết lộ ra một điểm sát ý, rơi vào Hạ Mộng Thiên trên thân, nếu là bình thường người, không nói là bị dọa đến tê liệt trên mặt đất, nhưng cũng tuyệt đối không dám mở miệng nói chuyện, hiện tại Hạ Mộng Thiên lại một chút sự tỉnh đều không có, nói chuyện đều là như vậy tự nhiên.

"Có thể trở thành gia hỏa này nữ nhân, quả nhiên không phải người bình thường." Dạ Hoàng cảm thán.

"Đa tạ khách lệ." Hạ Mộng Thiên mỉm cười.

Nàng kỳ thật cũng tỉnh táo, cái này Dạ Hoàng cũng hơn nửa không phải người bình thường, nàng cho Hạ Mộng Thiên mang tới áp lực, so với nàng nhận biết một chút lão gia hỏa đều khủng bố hơn.

Ý thức được điểm này, Hạ Mộng Thiên nhìn Tần Hạo một chút, hẳn đến cùng là một cái gì bộ dáng người, bằng hữu đều như thế phi phàm, mà chính hắn lại là bậc nào siêu nhiên?

"Lên xe đi."

Tần Hạo tự mình mang tới Hạ Mộng Thiên xe, sau đó hắn ngồi tại điều khiển vị phía trên, để cho hai người lên xe.

"Chỉ là ăn một bữa cơm sao?" Dạ Hoàng tò mò hỏi, hắn cảm thấy Tần Hạo hẳn là sẽ không nhàm chán như vậy.

Tần Hạo lắc đầu, hắn vừa cười vừa nói: "Có người muốn tìm nữ nhân ta phiền phức, ta đi giải quyết một cái phiền phức."

Dạ Hoàng nhin không được lật ra một cái liếc mắt, hắn dờ khóc dờ cười, tức giận nói: "Người đây không phải khi dễ người sao?"

Hắn thấy, Tần Hạo rõ ràng liền là khi dễ người, người trong võ lâm cùng thế tục người va chạm, kết quả có thể nghĩ.

"Như vậy đi, một hồi người chia ra tay, ta tới giúp người giải quyết, tỉnh ngày sau truyền đi, người khác nói người khi dễ người bình thường." Dạ Hoàng cảm thán nói.

"Người?" Tần Hạo có chút hoài nghi.

Dạ Hoàng biết Tần Hạo không tin mình, hắn tức giận nói: "Người chớ xem thường ta, năng lực của ta so trong tưởng tượng của người còn mạnh hơn nhiều."

"Hi vọng đi."

Điểm này Tần Hạo không ôm hi vọng.

Dạ Hoàng sắc mặt có chút biến thành màu đen, gia hỏa này một điểm đều không tin mình năng lực, hẳn nhưng là Dạ Hoàng, để sát thủ giới tuyệt đại đa số sát thủ đều muốn ngưỡng vọng tồn tại, sát thủ hạng bảy tồn tại, tại sát thủ giới bên trong, là có thể xưng thần đồng dạng tồn tại.

"Hừ, người hội đối ta vài phần kính trọng." Lúc này Dạ Hoàng giống như là một cái hòn sỏi hải tử.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hẳn là có ý nói như vậy, sát thủ hạng mười vị trí đầu sát thủ, cái nào đều không đơn giản, Dạ Hoàng tự nhiên có năng lực xử lý rất nhiều chuyện.

"Đừng rồi, người tìm đến ta làm cái gì? Đừng nói cho ta thật là vì giết ta, từ người lần thứ ba bị ta đánh bại về sau, ta cũng cảm giác được người đối ta không có sát ý." Tần Hạo đột nhiên hỏi.

Dạ Hoàng hơi kinh ngạc, hắn nhìn Hạ Mộng Thiên một chút, Tần Hạo nói chuyện vậy mà đều không tách ra Hạ Mộng Thiên, bọn hắn thế giới kia sự tình, để một người bình thường biết, có vẻ như cũng không phải là rất thích hợp.

Hạ Mộng Thiên toàn thân chấn động, cái này cái nam nhân lại là đến giết Tần Hạo.

Bất quá, nhìn thấy Tần Hạo cũng không thêm đề ý đáng sợ, nàng thở dài một hơi, sự tình phải cùng chính mình tưởng tượng bên trong không giống.

Nàng ngồi ở chỗ đó, Tĩnh Tĩnh nghe hai người nói chuyện, nàng biết Tần Hạo không có tránh đi mình, chính là muốn để tự mình biết thân phận của hắn, cũng là đối tín nhiệm của mình.

"Ta nghĩ rồi khỏi, nhưng lại không được an bình, cho nên muốn đi theo bên cạnh người hỗn, lấy thực lực của người, hẳn là có thể bảo trụ ta." Dạ Hoàng nói ra mục đích của mình, cái này khiến Tần Hạo trực tiếp đập phan lại.

Hắn quay đầu nhìn chằm chằm Dạ Hoàng, gia hỏa này lại là loại này dự định.

"Không được, người lập tức rút đi, ta không muốn gây những phiền toái này." Tần Hạo không chút khách khí nói.

Dạ Hoàng nhún vai, hất lộ ra một vòng vô lại tiểu dung: "Vô dụng, ta đã hướng sát thủ giới tuyên cáo, ngày sau chính là của ngươi tiểu đệ, liền xem như ta hiện tại xéo đi, bọn hắn cũng hội đến tìm ngươi gây chuyện."

"Ta muốn giết chết ngươi." Tần Hạo nghiêng răng nghiêng lợi.

Dạ Hoàng nhắm mắt lại, một bộ ăn chắc Tần Hạo đáng về.

"Thảo."

Tần Hạo phát điên, có trời mới biết gia hỏa này ở bên người, hắn sẽ có bao nhiêu phiền phức.

"Dù sao lấy thực lực của ngươi, chỉ cần Thanh Long không đến, liền không cần thiết sợ bọn họ." Dạ Hoàng mở to mắt, biết Tần Hạo là đồng ý, hắn vừa cười vừa nói.

"Vạn nhất Thanh Long đến đây?" Tần Hạo hỏi lại.

"Chờ chết đi."

Dạ Hoàng nửa ngày mới phun ra ba chữ.

Hạ Mộng Thiên có chút khản trương nhìn Tần Hạo một chút, thần sắc lo lắng.

"Ngươi đánh giá quá cao Thanh Long, hắn còn không có thực lực kia giết ta." Tần Hạo cười lạnh.

Dạ Hoàng toàn thân chấn động, hắn nhìn thật sâu Tần Hạo một chút, sau đó lộ ra một cái nụ cười thật to, nói ra: "Ta cảm thấy đây là ta cả đời này làm ra nhất quyết định chính xác."

"Ha ha."

Tần Hạo cười lạnh một tiếng.

Dạ Hoàng đột nhiên có một loại cảm giác không rét mà run, hắn đột nhiên cảm thấy, mình có phải làm sai hay không, có vẻ như có một loại cảm giác xấu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Gấu ôm

"Bên cạnh ta không cùng ăn không ngồi rồi."

Qua một đoạn thời gian rất dài, Tần Hạo mới mở miệng.

"Ta có thể làm hộ vệ của nàng." Dạ Hoàng chỉ vào Hạ Mộng Thiên.

Tần Hạo trực tiếp lắc đầu, hắn tức giận nói: "Dừng lại, muốn lúc trước, ta khẳng định đồng ý, lấy thực lực của ngươi, trừ phi là cười tại đầu ngươi bên trên sáu người kia xuất thủ, nếu không rất khó có người có thể làm bị thương Mộng Thiên, nhưng là hiện tại ngươi chính là một cái họa thủy, ta cũng không muốn liên lụy đến nàng."

Dạ Hoàng lúc đầu nghĩ nói mình có thể đương Tần Hạo bảo tiêu, bất quá nghĩ đến Tần Hạo thực lực, hắn quả quyết không có nói ra, tình bị chế giễu.

"Thật phé."

Tần Hạo lắc đầu cảm thán.

Dạ Hoàng mặt đen lên, sát thủ giới xếp hạng thứ bảy Dạ Hoàng, lại bị ghét bỏ, cái này nếu là truyền đi, chỉ sợ rất nhiều người trông mắt đều sẽ trừng ra ngoài.

Bất quá, lúc này Dạ Hoàng lại không có cách nào phản bác, bởi vì hắn thật tìm không thấy mình hữu dụng địa phương, thậm chí còn cần Tần Hạo bảo hộ.

"Được rồi, về sau ngươi liền ở bên cạnh ta, giúp ta thu thập một chút con tôm nhỏ, còn có, nếu là có người tin cậy, tìm hai cái tới bảo hộ Mộng Thiên an toàn."

Tần Hạo nghĩ nghĩ, còn là cho Dạ Hoàng một ít chuyện làm.

"Không có vấn đề."

Dạ Hoàng lập tức tinh thần tỉnh táo.

Về phần thu thập con tôm nhỏ cái gì, đối với hắn mà nói, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Tần Hạo không nói thêm gì nữa, xe đứng tại một cái ngoài trang viên mặt.

Đây chính là hôm nay tham gia yến hội địa phương, rất là khí phái, một cái đại trang viên, là thuộc về một người, phí tổn không ít.

Tại ngoài trang viên mặt có một cái quảng trường, ngừng lại tất cả đều là thể giới xe xịn.

Đương Tần Hạo bọn hắn đến thời điểm, cũng y nguyên hấp dẫn không ít ánh mắt.

Tại Bạch Hải thị Hạ Mộng Thiên cái tên này, tuyệt đối là số một số hai vang dội, tại cái gọi là thượng tầng trong hội, càng là trên cơ bản đều biết Hạ Mộng Thiên tọa giá.

Tần Hạo đi tới, hắn mở ra tay lái phụ cửa xe, sau đó lùi kéo Hạ Mộng Thiên đi tới, về phần Dạ Hoàng, hắn là mình mở cửa xe đi ra, sau đó đứng ở Tần Hạo đằng sau, như cùng một cái bảo tiêu đồng dạng.

Dạng này tổ hợp, có điểm quái dị, lão bản tự mình lái xe, bảo tiêu theo ở phía sau, loại tình huống này rất cổ quái.

Tần Hạo không để ý đến những cái kia ánh mắt quái dị, Hạ Mộng Thiên kéo hắn, hai người đi tại đỏ trên nệm, đi vào bên trong, tất cả mọi người theo lấy ánh mắt của bọn hắn mà động.

Những người này đại bộ phận đều biết, Hạ Mộng Thiên cự tuyệt Giang Thần Hồ, tìm một nam nhân khác.

Nam nhân kia còn đánh Giang gia một nhà, đối với trong truyền thuyết kia nam nhân, bọn hắn phi thường tò mò, bây giờ cuối cùng là gặp được.

Một thân hơi có vẻ giá rẻ quần áo, cùng cái vòng này rất có một loại không hợp nhau cảm giác. Ngược lại là đi theo phía sau bảo tiêu, càng giống là bọn hắn cái vòng này người, không, phải nói so với bọn hắn những người này càng cao quý hơn, y phục trên người hắn đều là đặt trước chế cấp, loại kia rất khó nhìn thấy chất liệu tốt, để rất nhiều nữ nhân đều phát sáng.

Rất nhiều người cũng nhìn không được lác lác đầu, loại tổ hợp này quá khó chịu.

Bảo tiêu mặc so cổ chủ muốn tốt hơn nhiều, loại cảm giác này để bọn hắn cực kỳ khó chịu, hắn là điều tới mới đứng.

Bất quá, Tần Hạo ba người hiển nhiên không có loại cảm giác này.

Bọn hắn đi tới yến hội chỗ sâu, một người trung niên đứng ở nơi đó, một đám người vây quanh hắn, như là chúng tinh phụng nguyệt đem hắn vây vào giữa.

Khi thấy Hạ Mộng Thiên đến đây thời điểm, hắn con ngươi lửa nóng, trong mắt tuôn ra quang mang, đơn giản hận không thể đem Hạ Mộng Thiên một ngụm nuốt vào.

Nhìn thấy người này, Hạ Mộng Thiên trên mặt không chút nào che giấu thần sắc chán ghét.

"Hạ tổng, ngươi rốt cuộc đã đến, ta chờ ngươi thật lâu rồi." Người trung niên kia cả sửa lại một chút quần áo, vừa cười vừa nói, hắn đi tới, liền muốn cho Hạ Mộng Thiên một cái ôm.

Hạ Mộng Thiên lui về sau một bước, nằng cao mày, một mặt ghét bỏ.

Trung niên nam nhân giống như là không nhìn thấy Hạ Mộng Thiên ghét bỏ, hắn không buông tha, tiếp tục lần đến gần, không ôm vào Hạ Mộng Thiên tuyệt đối không bỏ qua.

Ngay lúc này, một thân ảnh cao to ngăn tại Hạ Mộng Thiên phía trước, sau đó cùng trung niên nam nhân thật sâu ôm một cái.

"Ngao ô."

Một tiếng thống khổ hô to vang lên, trung niên nam nhân cảm giác được mình toàn thân xương cốt đều giống như muốn bể nát đồng dạng, hắn cảm thấy

ôm lấy mình không phải người, mà là một đầu gấu ngựa, bằng không, tại sao có thể có lấy khí lực lớn như vậy.

"Người làm gì?"

Một đám người quát lớn, còn có mấy người đáng vẻ hộ vệ lao đến, liền muốn động thủ.

Dạ Hoàng cười lạnh, hất quết mấy người hộ vệ kia một chút, một tia sát ý bạo phát đi ra, lập tức những người kia như là cứng ngắc lại đồng dạng đứng tại chỗ, thần sắc hoảng sợ.

Mấy người hộ vệ kia cũng coi là thấy qua việc đời người, lúc này lại ngay cả bước chân đều chuyển không động được một chút, bọn hắn cảm giác trước mặt mình giống như là đứng đây một tôn Từ Thần, chỉ cần bọn hắn dám động, liền lập tức sẽ bị đánh tới vực sâu vạn trượng.

Đáng sợ, kinh khủng, linh hồn của bọn hắn đều đang run rẩy, giống như là muốn thoát thể mà ra.

"Bất quá chỉ là hơi dùng một chút khí lực mà thôi, vậy mà dạng này biểu hiện, thật sự là quá mất mặt, người còn có phải là nam nhân hay không?" Dạ Hoàng thanh âm lạnh băng truyền đến, hất đem kia cái trung niên nam nhân buông ra, một mắt xem thường.

Trung niên nam nhân toàn thân đều đang run rẩy, kia là đau.

Hắn vén tay áo lên, nhìn thoáng qua cánh tay của mình, kia là bị Dạ Hoàng ôm chỗ ở, lúc này đã hoàn toàn trở thành màu xanh tím.

Tất cả mọi người ở đây đều lộ ra hoảng sợ thần sắc, giờ mới hiểu được nam tử trung niên vì cái gì như vậy không tốt, không phải là bởi vì hắn không phải một cái nam nhân, mà là lực lượng của đối phương quá kinh khủng.

Liền xem như bị thẳng ngu này ôm lấy, chi sợ cũng không gì hơn cái này đi.

Mấy người hộ vệ kia cũng run run một chút, bọn hắn kịp phản ứng, lại may mắn mình không có tiến lên, bằng không mà nói, loại này lực lượng khổng lồ, bọn hắn căn bản là không chịu nổi, thật đánh nhau, rất dễ dàng bị đánh tàn thậm chí đánh chết.

Vì một điểm tiền mất mạng, không đáng.

"Người..." Trung niên nam nhân chỉ vào Dạ Hoàng.

"Làm sao? Còn muốn ôm một chút?" Dạ Hoàng cười hi hi hỏi.

Trung niên nam nhân run run một chút, hắn trực tiếp lui lại, điên cuồng lắc đầu, lại bị ôm một chút, chi sợ xương cốt của hắn đều muốn đoạn hơn mấy căn.

Nhìn đối phương vừa rồi đáng vẻ, rõ ràng là vô dụng khí lực gì, chỉ là muốn giáo huấn một chút hắn mà thôi, nếu thật là dùng sức, hắn chi sợ lúc này đã muốn được đưa đến bệnh viện.

Đối mặt Dạ Hoàng, trung niên nam nhân không có dũng khí, nhưng là đối mặt Hạ Mộng Thiên, hắn lại sẽ không như thế.

"Hạ tổng, người cần phải cho ta một cái công đạo, bằng không mà nói, Thiên Vũ tập đoàn sẽ đem hành vi hôm nay xem như một loại khiêu khích." Trung niên nam nhân đưa mắt nhìn sang Hạ Mộng Thiên.

Hạ Mộng Thiên nhũ mày, nàng biết đối phương đang uy hiếp chính mình.

"Mạnh Thiên Cương, người muốn thế nào?"

"Ha ha, Hạ tiểu thư biết ta ý tứ." Lúc này, Mạnh Thiên Cương chuyển đổi xưng hô.

"Si tâm vọng tưởng." Hạ Mộng Thiên cười lạnh.

Nàng làm sao không biết đối phương kia bản thủ tâm tư, nàng đương nhiên sẽ không đồng ý, như bằng không, nàng cũng sẽ không hô Tàn Hạo cùng một chỗ tới trước.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Không phải bảo tiêu là tiểu đệ

Dạ Hoàng lại là lòng mảy mảy lại, hấn đánh gãy hai người đối thoại: "Thiên Vũ tập đoàn? Là Vinh Thiên Vũ sao công ty sao?"

Vinh Thiên Vũ, cái tên này để chung quanh yên tĩnh trở lại.

Mạnh Thiên Cương biểu lộ có chút cứng ngắc, hấn nhìn qua Dạ Hoàng ánh mắt mang theo thật sâu phần nộ, có một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt.

"Vinh tổng ở đâu là chúng ta tiểu nhân vật như vậy có thể với tới, chúng ta Thiên Vũ tập đoàn tổng giám đốc là Mạnh Thiên Vũ." Mạnh Thiên Cương cười lạnh nói.

Hấn cảm thấy Dạ Hoàng là cố ý tại bần thủ bọn hấn, bởi vì cùng Vinh Thiên Vũ so sánh, bọn hấn Thiên Vũ tập đoàn cái gì cũng không bằng.

"Tiểu Vinh lợi hại như vậy?" Dạ Hoàng một mặt kinh ngạc.

Người chung quanh hít vào một ngụm khí lạnh, bọn hấn cảm thấy cái này bảo tiêu có phải hay không bị điên, vậy mà xưng hô Vinh Thiên Vũ vì Tiểu Vinh.

"Người điên rồi sao?" Mạnh Thiên Cương sắc mặt cũng thay đổi, hấn cũng không muốn bị gia hỏa này liên lụy, sau đó nói mình đối Vinh Thiên Vũ bất kính.

"Ta gọi hấn một tiếng Tiểu Vinh, là vinh hạnh của hấn, người biết cái gì." Dạ Hoàng cười lạnh.

Mạnh Thiên Cương không muốn nói chuyện với Dạ Hoàng, gia hỏa này đừng đắc tội Vinh Thiên Vũ, kết quả đem bọn hấn cũng liên lụy đến bên trong, nói như vậy, chỉ sợ bọn họ toàn bộ Thiên Vũ tập đoàn đều không chịu nổi.

"Hạ Mộng Thiên, người quản tốt hộ vệ của mình, đừng cho hấn hồ ngôn loạn ngữ, miễn cho cho người đưa tới tai họa." Mạnh Thiên Cương lạnh lùng nói.

Hấn cảm thấy một cái bảo tiêu, hơn phân nửa không biết Vinh Thiên Vũ, hấn là Hạ Mộng Thiên nói cho hấn biết.

"Hấn không phải bảo tiêu của ta, người hiểu lầm, hấn là nam nhân ta tiểu đệ." Hạ Mộng Thiên nhàn nhạt nói, nằng đang giải thích thân phận của Dạ Hoàng.

Một cái bảo tiêu tự nhiên không biết Vinh Thiên Vũ, có lẽ là nói khoác lác, nhưng là hấn lại là Tần Hạo nhân vật thần bí này tiểu đệ, rất nhiều chuyện liên khó nói chắc.

"Cái gì?" Mạnh Thiên Cương sững sốt một chút, hấn giống như những người khác, đều bản năng tương dạ hoàng xem như bảo tiêu, bây giờ mới biết mình có chút ngớ ngẩn.

Liên xem như dạng này, hấn cũng không cho rằng Dạ Hoàng hội nhận biết Vinh Thiên Vũ.

"Quản tốt tiểu đệ của người, không muốn cho mọi người đưa tới tai họa." Mạnh Thiên Cương thần sắc bất thiện, nhìn chăm chăm Tần Hạo.

Tần Hạo liếc mắt nhìn hấn, sau đó thần nhiên nói: "Nói như vậy, Vinh Thiên Vũ so với các người Thiên Vũ tập đoàn muốn ngu bức nhiều?"

"Kia là tự nhiên, Vinh tổng Long Thiên tập đoàn chính là toàn bộ Hoa Hạ nổi danh đại tập đoàn, Thiên Vũ tập đoàn căn bản là không cách nào tới đánh đồng."

Mạnh Thiên Cương thần sắc băng lãnh, hấn mặc dù tại nói mình không bằng người khác, nhưng là lúc này biểu lộ lại phi thường kiêu ngạo.

"Ha ha, có cái kia Vinh Thiên Vũ điện thoại sao?" Tần Hạo nhìn Dạ Hoàng một chút.

"Ta tìm xem."

Dạ Hoàng lấy điện thoại di động ra, lật ra thời gian rất lâu, rồi mới lên tiếng: "Có, gia hỏa này điện thoại không phải quá trọng yếu, không có ghi chú, may mắn ta trí nhớ tốt."

Người chung quanh đều lộ ra vẻ không tin, Vinh Thiên Vũ số điện thoại đều không trọng yếu, không có ghi chú, bọn hấn coi là Dạ Hoàng tại nói mạnh miệng.

"Người đối tốt với hấn làm không?" Tần Hạo xác nhận tính hỏi một câu.

"Ta hấn không dám không nghe." Dạ Hoàng hững hờ mà nói.

Tần Hạo lúc này mới gật đầu, hấn nói thẳng: "Gọi điện thoại cho hấn, nói cho hấn biết đem Thiên Vũ tập đoàn làm sụp đổ, ta phi thường không thích cái này Thiên Vũ tập đoàn."

"Được."

Dạ Hoàng bấm điện thoại.

"Người liên tiếp tục thôi a." Mạnh Thiên Cương mặt mũi tràn đầy châm chọc, hần căn bản cũng không tin Tần Hạo cùng Dạ Hoàng.

Điện thoại kết nối, một thanh âm thanh âm trầm ổn vang lên: "Là Dạ tiên sinh sao?"

Oanh.

Mạnh Thiên Cương đầu chân động mạnh một cái, ánh mắt hần trừng lớn, hần nghe qua Vinh Thiên Vũ thanh âm, thanh âm này cùng Vinh Thiên Vũ rất tương tự.

"Không có khả năng, tuyệt đối không phải là hần." Trên mặt hần không có một chút huyết sắc.

"Không tệ, Tiểu Vinh tử, có kiện sự tình muốn người xử lý." Dạ Hoàng cả lợ phát phờ mở miệng, xưng hô Vinh Thiên Vũ vì Tiểu Vinh tử, không có chút nào khách khí.

Bên kia Vinh Thiên Vũ không có chút nào sinh khí, hần lộ ra một vòng tiểu dung, vừa cười vừa nói: "Dạ tiên sinh mời nói."

"Thiên Vũ tập đoàn biết không? Lão đại ta phi thường không thích trong bọn họ có cái gọi là Mạnh Thiên Cương, muốn người đem Thiên Vũ tập đoàn phá đổ, có thể làm được không? Người nếu là làm không được, ta tìm người khác đi." Dạ Hoàng nhìn Tần Hạo một chút, vừa cười vừa nói.

Bên kia Vinh Thiên Vũ chấn động trong lòng, hần biết thân phận của Dạ Hoàng, Dạ Hoàng lão đại, kia là một cái khái niệm gì, cả người hần đều ngòai thẳng.

Đợi đến Dạ Hoàng vừa dứt lời, Vinh Thiên Vũ liền trực tiếp nói: "Không có vấn đề, Dạ tiên sinh cho ta hai ngày thời gian."

"Tốt, cảm ơn." Dạ Hoàng nói xong, liền muốn cúp điện thoại.

"Dạ tiên sinh chờ một chút." Bên kia Vinh Thiên Vũ vội vàng nói.

Dạ Hoàng hơi không kiên nhẫn, khó chịu nói ra: "Liên tiểu tử người nói chuyện bút tích, còn có chuyện gì?"

Vinh Thiên Vũ cười khò, người khác đều hận không thể cùng hần nói hơn hai câu, vị này Dạ tiên sinh ngược lại tốt, căn bản liền không thèm để ý hần.

Lần này nếu không có chuyện, chỉ sợ Dạ Hoàng cũng sẽ không liên hệ hần.

"Dạ tiên sinh, ngài bây giờ tại vị trí nào? Ta muốn báo phỏng ngài một chút, còn có ngài lão đại." Vinh Thiên Vũ thận trọng nói.

"Hiện tại không có thời gian, chờ qua một đoạn thời gian lại nói, tốt, không muốn phí lời, ta treo." Dạ Hoàng nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

"Tốt."

Hần hướng Tần Hạo tranh công, một mặt đắc ý.

Tần Hạo liếc mắt nhìn hần, ép căn bản không hề coi ra gì, đối với bọn hần tới nói, cái này không tính là cái gì.

Gặp Tần Hạo không thèm để ý, Dạ Hoàng nhếch miệng, trên mặt hần hưng phấn biến mất.

"Ha ha, người cho rằng tìm một người gọi điện thoại liền là Vinh Thiên Vũ, thật sự là buồn cười, Vinh tổng loại kia đại nhân vật sao có thể là các người dạng này đạt được người có thể nhận biết." Một người trung niên nam nhân khinh thường, hần lúc này đứng ra, trợ giúp Mạnh Thiên Cương nói chuyện, hi vọng đến Mạnh Thiên Cương khẳng định cùng ưu ái.

Mạnh Thiên Cương sắc mặt cũng dễ nhìn hơn một chút, hần cảm thấy trung niên nam nhân nói không sai, có lẽ thật liền là như thế.

Thanh âm tương tự nhiều người đi, có lẽ đây chính là Hạ Mộng Thiên thiết một cái bẫy.

"Nghĩ muốn gạt ta, các người vọng tưởng." Mạnh Thiên Cương cười lạnh.

Ngay tại tiếng nói của hần vừa dứt, điện thoại di động của hần vang lên.

Mạnh Thiên Cương xem xét, đây là từ huynh trưởng mình đánh tới, chính là Mạnh Thiên Vũ.

Hần kết nối dây số, sau đó một mặt cung kính hô: "Đại ca."

"Thảo nê mã đắc tội người nào? Hiện tại Vinh Thiên Vũ muốn đánh đổ công ty của chúng ta, người hại chết ta rồi, chờ lấy ra đường xin com đi thôi." Mạnh Thiên Vũ gào thét thanh âm truyền đến, lập tức để hiện trường yên tĩnh trở lại.

Tần Hạo lộ ra một vòng tiểu dung, xem ra Dạ Hoàng làm việc vẫn là rất đáng tin cậy.

Về phần Mạnh Thiên Cương, đã hoàn toàn tròn tròn mắt, hần điện thoại di động rơi trên mặt đất cũng không biết, sau đó một đầu ngã rầm trên mặt đất.

Vừa rồi cái kia nói chuyện trung niên nam nhân cúi đầu xuống, sắc mặt tái nhợt, hần bị hù dọa, đối phương vậy mà thật nhận biết Vinh Thiên Vũ.

"Tốt, chúng ta trở về đi, những người này thật nhàm chán, không có gì hay." Tần Hạo lời kéo Hạ Mộng Thiên, tại tất cả mọi người ánh mắt kính sợ bên trong đi ra ngoài.

Dạ Hoàng vẫn là đi theo hai người đằng sau, y nguyên còn giống như là bảo tiêu đáng vẻ, chỉ là lúc này ai cũng không coi hần là làm hộ vệ.

Dù sao, không có có người nào bảo tiêu, có thể sai sử Vinh Thiên Vũ, Long Thiên tập đoàn tại toàn bộ Hoa Hạ, đều sắp xếp bên trên trước hai mươi đại tập đoàn, âm thầm còn có bao nhiêu thực lực, ai cũng không dám cam đoan.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tu La Đế Thiên

Thiên Vũ tập đoàn xong, bởi vì Vinh Thiên Vũ lên tiếng.

Không bao lâu, Mạnh Thiên Cương liền muốn đi trên đường cái xin cơm.

Mọi người chế giễu Mạnh Thiên Cương, trào phúng hần không biết tự lượng sức mình, vì chính mình tìm đến tai họa, lại quên vừa rồi mình cũng giống như nhau sắc mặt.

Cái vòng này, đồng tình loại vật này không có quá nhiều, càng nhiều hơn chính là bái cao giảm thấp, một khi nhìn thấy người khác không may, thậm chí so với mình đạt được chỗ tốt còn kích động hơn.

Trước đó đồng như trầy hời, lúc này lại là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, tất cả mọi người rời đi, chỉ còn lại trống rỗng trang viên, còn có một đám không biết làm thế nào bảo tiêu cùng người hầu.

"Lão bản kia, chúng ta tiền lương tháng này ngài trước cho chúng ta kết đi." Một cái bảo tiêu tiến lên, hần một mặt ngượng ngùng nói.

"Lăn."

Mạnh Thiên Cương gào thét.

Người hộ vệ kia sắc mặt cũng là tối đen, hần cười lạnh một tiếng, nói ra: "Móa nó, cho mặt không muốn, ngươi còn cho là mình vẫn là cái kia Thiên Vũ tập đoàn phó tổng sao? Đắc tội không thể đắc tội người, hai ngày này ngươi liền muốn xin cơm đi, ngươi đi xin cơm không sao, nhưng là các huynh đệ tiền lương lại không thể thiếu."

Người hộ vệ kia hiển nhiên cũng biết Vinh Thiên Vũ đến cùng là ai, cho nên phi thường tình huống Mạnh Thiên Cương tiếp xuống hạ tràng.

Những người giúp việc kia cũng kịp phản ứng, mau tới tiền nói ra: "Đúng a, lão bản, ta trong nhà có một chút sự tình, buổi tối hôm nay muốn không làm, ngươi đem tiền lương tháng này cho ta đi."

Mạnh Thiên Cương chỉ lấy bọn hần, thân thể đều đang run rẩy, đột nhiên hần phun ra một ngụm máu tươi, ngất đi.

"Được rồi, hần không trả tiền, chúng ta mỗi người tùy tiện cầm ít đồ, liền xem như tiền lương." Bảo tiêu nhún vai, căn bản cũng không đi quản Mạnh Thiên Cương.

"Hôm nay thật hả giận." Hạ Mộng Thiên ngồi tại trên xe, nàng rất cao hứng nói một câu.

Nghe được Hạ Mộng Thiên, Tần Hạo hơi kinh ngạc, hỏi: "Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy dạng này quá tàn nhẫn sao? Cái này Mạnh gia khẳng định xong đời, không dám nói cửa nát nhà tan cũng kém không nhiều."

"Tàn nhẫn? Nếu như chúng ta không bằng bọn hắn, bọn hắn hội để chúng ta thảm hại hơn, ta có lẽ liền sẽ vòng vì Mạnh Thiên Cương đồ chơi, cho nên ta không thương hại bọn hắn." Hạ Mộng Thiên lắc đầu, nàng phi thường tỉnh táo.

Dạ Hoàng vươn ngón tay cái, tán thán nói: "Người nữ nhân này không tệ, quả nhiên không hổ là Tàn Hạo coi trọng nữ nhân, miễn cưỡng xứng với hắn."

"Không nên nói bậy nói bạ." Tàn Hạo nhìn Dạ Hoàng một chút.

"Ta cũng là nghĩ như vậy, hi vọng mình có thể xứng với hắn, nếu là có làm chỗ không đủ, còn hi vọng Dạ đại ca có thể nhắc nhở một chút Mộng Thiên." Hạ Mộng Thiên mỉm cười.

Nếu là lúc này còn không thể cảm thấy được Tàn Hạo bất phàm, kia nàng liền quá ít.

Hiện tại Hạ Mộng Thiên rất có một loại xúc động, nghĩ muốn gọi điện thoại cho mình cái kia tỷ muội, nàng đến cùng cho mình giới thiệu một cái gì bộ dáng yêu nghiệt nam nhân, thật là để nàng cũng nhận không được rung động.

"Không có vấn đề, ta rất xem trọng người, bất quá người phải chú ý, để mắt tới gia hỏa này nữ nhân cũng không chỉ người một cái, cái nào cũng sẽ không so người chênh lệch, thậm chí có thể nói cái nào đều so với người còn mạnh hơn." Dạ Hoàng cười nói.

Tàn Hạo sắc mặt biến thành màu đen, gia hỏa này là chỉ sự thiên hạ bất loạn, cái gì lời cũng không dám nói.

"Người lại không ngậm miệng, ta liền để người vĩnh viễn không nói được nói." Tàn Hạo lạnh mặt nói.

Dạ Hoàng cười hắc hắc, ngược lại là ngậm miệng lại.

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, nàng ánh mắt rơi vào Tàn Hạo trên mặt, nói khẽ: "Ta sẽ cố gắng."

Tàn Hạo cảm giác được răng của mình đau, kia là bị đem hoàng khí.

"Người đừng nghe hắn nói mò, ta chỉ có người một nữ nhân." Tàn Hạo nói nghiêm túc.

"Àn."

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, chưa hề nói tương tin vẫn là chưa tin.

Tàn Hạo trừng Dạ Hoàng một chút, trong lòng đang suy tư, đến cùng là để Dạ Hoàng kéo trên một tháng bụng, vẫn là hướng về thân thể hắn hạ phán ngựa tương đối phù hợp.

Dạ Hoàng rung mình một cái, đột nhiên có một loại dự cảm xấu.

Hắn cảnh giác nhìn chăm chăm Tàn Hạo, đối với mình cảm giác vẫn là vô cùng tin tưởng, hiện tại có thể cho hắn loại cảm giác này người, tại toàn bộ Bạch Hải thị cũng chỉ có một cái Tàn Hạo.

Trở lại Tú Thủy hoa viên, Dạ Hoàng bị Tàn Hạo đuổi đi, về phần hắn cùng Hạ Mộng Thiên, thì là gọi hai phần thức ăn ngoài.

Cái gọi là tham gia yến hội, căn bản liền cái gì đều ăn không đến.

Đi theo Hạ Mộng Thiên cùng một chỗ, Tàn Hạo vừa ra trận liền bị chú ý, ép căn bản không hề tránh ở một bên ăn cái gì cơ hội.

Về phần Dạ Hoàng bụng giải quyết như thế nào, đó chính là hắn vấn đề.

Hạ Mộng Thiên lưu tại Tàn Hạo trong nhà, nàng quyết định mình liền ở lại đây.

Dạ Hoàng, cho Hạ Mộng Thiên rất lớn áp lực, cho dù không có nghe được Dạ Hoàng, nhưng là Tàn Hạo cùng Cố Tuyết Kỳ đi gần như vậy, Hạ Mộng Thiên cũng có chút lo lắng.

Nàng là Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ không tệ, nhưng lại cũng sẽ không mù quáng tự tin.

Trên thực tế, Cố Tuyết Kỳ dung mạo cũng không so với nàng chênh lệch, chỉ là Hạ Mộng Thiên lộ ra ánh sáng độ muốn cao một chút.

Triền miên lúc nửa đêm ở giữa, thẳng đến Cố Tuyết Kỳ thật sự là vô lực bất tỉnh ngủ mất, chiến đấu mới xem như kết thúc.

Tàn Hạo nhắm mắt lại, hắn ngủ thiếp đi, lấy thể chất của hắn, tự nhiên không đến mức quá mức mệt mỏi, chỉ là Hạ Mộng Thiên đã đi ngủ, hắn cũng không thể lại gầy vò.

Mới vừa ngủ không đến bao lâu, Tàn Hạo con mắt liền mở ra, con người lẳng lẹ tới cực điểm.

"Nhanh như vậy liền đến." Tàn Hạo trong lòng cảm thán.

Hắn cẩn thận xuống giường, mặc quần áo từ tế, mở cửa đi ra ngoài.

Trong tiểu khu, một trận ám chiến bộc phát, Dạ Hoàng có chút chật vật, hắn bị hai người áp chế, cho dù có thể dung nhập hắc trong bóng tối, cũng tránh không khỏi hai người áp chế.

Sát thủ giới xếp hạng thứ tám Tu La cùng thứ chín Đế Thiên, hai người xuất thủ lăng lệ, lại lúc đầu thực lực liền sẽ không so Dạ Hoàng yếu bao nhiêu, hai người liên thủ, Dạ Hoàng chỉ có chống đỡ công phu.

Bất quá, Dạ Hoàng cũng không lo lắng, bởi vì hắn tại Tần Hạo bên người, chỉ cần đối phương không cách nào đối với hắn nhất kích tất sát, liền nhất định kinh động Tần Hạo, nghĩ muốn giết hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

"Hai vị, có thể ở tay sao?"

Tần Hạo thân ảnh truyền đến, hắn ngáp một cái, một mặt buồn bực đứng tại cách đó không xa.

Tu La cùng Đế Thiên trong lòng giật mình, bọn hắn bỗng nhiên nhảy ra, thần sắc cảnh giác nhìn về phía Tần Hạo.

Có thể vô thanh vô tức ra hiện tại bọn hắn cách đó không xa người, thực lực tự nhiên không thua bọn họ.

Bọn hắn đều là nội gia cao thủ, nội gia chia làm Hậu Thiên, Tiên Thiên, Địa Tiên cùng Võ Thánh bốn cái cảnh giới, mười đại cao thủ đều là Tiên Thiên cảnh giới cao thủ.

Tiên Thiên lại phân làm Chân Nguyên, Ngưng Đan, Kim Đan ba cấp độ, cái này ba cấp độ chỉ ở giữa chênh lệch cực lớn.

Tu La cùng Đế Thiên đều là chân nguyên đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể Ngưng Đan, thực lực của bọn hắn, tại toàn bộ trên địa cầu đều là phải tính đến cao thủ, nhưng là cũng không có nghĩa là bọn hắn vô địch.

"Cuồng Y."

Tu La thân hình cao lớn thon dài, nhưng là dung mạo cực xấu, truyền ngôn Tu La trong thân thể chảy xuôi một tia chân chính Tu La nhất tộc máu, cho nên mới sẽ là loại này bộ dáng.

Trong thần thoại Tu La nhất tộc, nam xấu xí, nữ cực kỳ tuấn mỹ.

Về phần Đế Thiên, hắn thân hình cao lớn, trên người có một loại uy nghiêm, không giống như là sát thủ, giống như là một tôn Đế Vương.

"Là ta, các người đi thôi, hiện tại Dạ Hoàng cùng ta lẫn lộn, muốn xử lý hắn, để Thanh Long tới đi." Tần Hạo ngáp một cái, có chút uể oải nói.

Tu La cùng Đế Thiên hắn đều không để trong mắt, có thể đối thoại với hắn, chỉ có Thanh Long một người mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thanh Long

Tu La cùng Đế Thiên chưa đi, bọn hắn ánh mắt tinh táo, rơi vào Tần Hạo trên thân, mang theo một hơi khí lạnh.

"Tần Hạo, chúng ta sự tình, người tốt nhất đừng quản." Tu La nhàn nhạt nói, hắn mặc dù kiêng kị, nhưng chung quy là sát thủ giới xếp hạng thứ tám cường giả, tại sát thủ giới bên trong, càng là thần đồng dạng tồn tại.

Đế Thiên thần sắc nghiêm túc, nói: "Tần Hạo, chúng ta đều biết Dạ Hoàng phong cách hành sự, hơn phân nửa chỉ là chính hắn cố ý nói trở thành tiểu đệ của người, trên thực tế chuyện này cùng người không có quan hệ, hi vọng người không muốn cuốn vào."

Dạ Hoàng đứng ở một bên, hắn không nói gì, trước đó mặc dù hắn nói nhẹ nhàng, nhưng là thật đến thời khắc mấu chốt, Tần Hạo mới có thể chân chính làm ra quyết định.

Tiếp nhận vẫn là không tiếp thụ, giờ khắc này thấy rõ ràng.

"Ta hiện tại cảm thấy cái này tiểu đệ cũng không tệ lắm, các ngươi minh bạch ta ý tứ."

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hần để Dạ Hoàng triệt để yên tâm lại.

"Không biết điều." Tu La sắc mặt lạnh lùng.

"Cuồng Y, ta thật không muốn cùng ngươi sử dụng bạo lực." Đế Thiên thở dài một cái.

Tần Hạo lắc đầu, hần mỉm cười nói: "Ta đã nói rồi, các ngươi còn không được, để Thanh Long đến, hoặc là Ma Vương kia hàng có lẽ có cùng ta tư cách nói chuyện, nhưng là các ngươi còn thiếu một chút hỏa hâu."

"Cuồng vọng."

Tu La sắc mặt âm trầm, hần hải nhiên xuất thủ.

Một đạo huyết quang bộc phát, chớp mắt đã tới, thẳng hướng Tần Hạo, đâm về mi tâm của hần.

Tu La giết, chết dưới một kích này cường giả, nhiều không kể xiết, cho dù mười vị trí đầu lớn sát thủ, cũng không nguyện ý để Tu La Tu La giết hết toàn bộc phát.

Tần Hạo không sợ, hần y nguyên mang theo tiểu dung, ngay tại Tu La giết tới gần thời điểm, phô thiên cái địa ngân quang bộc phát, như là tinh thần, mang theo chân khí khổng lồ, kích bắn đi ra.

Ngân quang điểm điểm, cùng hồng quang va chạm, sau một khắc, hồng quang triệt để tan rã.

Tu La hiện thân, hần lao đảo lui lại, mi tâm bên trên mặt cắm một cây ngân châm, ở nơi đó nhẹ nhàng run rẩy.

Bất quá Tu La đi không có chết, bởi vì Tần Hạo không có muốn giết hần.

Hần nhẹ nhàng vẫy tay một cái, ngân châm từ Tu La mi tâm bay ra ngoài, rơi ở trong tay của hần.

Vừa rồi ánh sao đầy trời, chỉ bất quá chỉ là một cây ngân châm biến thành.

Tu La sắc mặt âm trầm như nước, hần hướng Tần Hạo chấp tay, đứng ở một bên, không nói gì.

Chỉ là nhìn dáng vẻ của hần, hiển nhiên tiếp nhận mình thất bại, không định xuất thủ nữa.

"Đế Thiên, ngươi ra tay đi." Tần Hạo đem ánh mắt nhìn về phía Đế Thiên.

Đế Thiên khoát tay, hần cười khở một tiếng, nói ra: "Quên đi thôi, ngay cả Tu La đều không phải là đối thủ của ngươi, ta càng đánh không lại ngươi, chuyện này chúng ta hội bẩm báo Thanh Long, để Thanh Long tự mình đến xử lý, bất quá lúc kia, sự tình cũng không phải là hiện tại đơn giản như vậy."

"Ngươi không nên làm ta sợ, vạn nhất ta bị dọa ra bệnh tới, nói không chừng trước xử lý hai người các ngươi, dạng này Thanh Long chỉ ít cũng sẽ muộn một chút biết tin tức này, các ngươi nói đúng hay không?"

Tần Hạo nhếch miệng cười một tiếng, hần chỗ nào nghe không hiểu đối phương trong lời nói uy hiếp cùng đe dọa, bất quá, nếu là hần có thể tùy tiện bị hù dọa, vậy hần cũng không phải là Cuồng Y Tần Hạo.

Đế Thiên lúc đầu đúng là uy hiếp Tần Hạo, bất quá bây giờ lại bị Tần Hạo uy hiếp.

Hần cười nhạt một tiếng, cũng không nói nhảm, nói một tiếng Tu La liền rời khỏi nơi này.

"Cuối cùng là an tĩnh." Tần Hạo ngáp một cái.

Dạ Hoàng cười khở, lúc này mới cái nào cùng cái nào, cũng chính là Đế Thiên cùng Tu La tới, cho nên mới bình tĩnh như vậy, đổi lại những người khác liền không đồng dạng.

"Ngươi lo lắng cộng long, chỉ cần không bị người miểu sát, ta liền có thể bảo vệ được ngươi, Thanh Long đến thì đã có sao? Thật dám động thủ, ta để hần lột một tầng da." Tần Hạo cười lạnh nói.

Hần ngược lại là chưa hề nói có thể giết Thanh Long, Tần Hạo vẫn là vô cùng có tự biết rõ.

"Ta hiện tại ngược lại là cảm thấy, thật là liên lụy ngươi." Dạ Hoàng thở dài nói.

Tần Hạo lật ra một cái liếc mắt, tức giận nói: "Hiện tại đừng bảo là những cái kia nói nhảm, hảo hảo cho ta làm tiểu đệ, so cái gì đều mạnh, tốt xấu để cho ta xuất thủ có giá trị."

"Nhất định." Dạ Hoàng lộ một vòng tiểu dung.

Tần Hạo lúc này đã quay người đi về phòng, hần khoát tay áo, ngáp không ngớt, đúng là có chút buồn ngủ.

Dạ Hoàng dung nhập hắc trong bóng tối, hoàn toàn biến mất.

Sát thủ giới chấn động, Dạ Hoàng thật trở thành Cuồng Y tiểu đệ, lại Tu La cùng Đế Thiên tự mình xuất thủ, lại còn là thất bại tan tác mà quay trở về.

Bọn hần không phải là đối thủ của Cuồng Y, kém không phải một điểm, đây là hai người nói lời.

"Nói các ngươi là phế vật, các ngươi quả nhiên là phế vật, ngay cả Cuồng Y đều đánh không lại, khó trách xếp hạng tại thứ tám thứ chín, liền Dạ Hoàng tên phế vật kia đều có thể áp chế các ngươi."

Tu La hai người bị một người ngăn chặn, đây là một cái toàn thân bao phủ tại áo bào đen bên trong người, thanh âm nghe không hiểu nam nữ, nhưng là nói chuyện lại phi thường ngang ngược.

"Lão Yêu, cái này cùng ngươi không có quan hệ, không phục lời nói, chính ngươi đi gây sự với Cuồng Y, ha ha, đừng tưởng rằng chúng ta không biết, ngươi cái này thứ sáu trình độ mười phần, thật chiến đấu, Dạ Hoàng có thể giết ngươi kêu cha gọi mẹ." Đế Thiên cười lạnh, thần sắc hần khinh thường, cùng cái này Lão Yêu quan hệ không phải quá tốt.

Trên thực tế, sát thủ giới thập đại, đều là người cạnh tranh, đồng dạng tình huống phía dưới, quan hệ tự nhiên cũng không khá hơn chút nào.

"Ngươi nói cái gì?" Lão Yêu sắc mặt lạnh lẽo, trên thân bộc phát ra kinh người sát ý.

"Ngươi muốn cùng chúng ta đánh một trận sao?" Tu La đứng dậy, xấu mạng trên mặt băng lãnh biểu lộ, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Đế Thiên cũng đứng ra, hai người rõ ràng muốn hai cái đánh một cái.

Lão Yêu hừ lạnh một tiếng, hần xoay người rời đi, thập đại bên trong, có thể ứng phó cái khác thập đại hai cái liên thủ, chỉ cần Thanh Long có thể làm được.

Lão Yêu xếp hạng mặc dù so hai người cao hơn, nhưng lại không có thực lực như vậy.

Gặp Lão Yêu rời đi, hai người cười lạnh một tiếng, đối cái này Lão Yêu, bọn hần đều không có hảo cảm, nếu là đối phương thật tiếp qua chia một ít, bọn hần không ngại liên thủ giết đối phương.

Liền tại bọn hần chuẩn bị rời đi thời điểm, một thân ảnh đứng ở trước mặt bọn họ.

Kia là một cái dung mạo cực kỳ phổ thông nam tử, một thân thanh sam, chấp hai tay sau lưng, chỉ là Tĩnh Tĩnh đứng ở nơi đó, lại cho người ta một loại khó mà vượt qua cảm giác.

"Thanh Long."

Tu La cùng Đế Thiên lui về phía sau mấy bước, lúc này mới hô một tiếng.

Người này lại chính là Thanh Long, đệ nhất thế giới sát thủ, rất nhiều Vũ giả trong mắt thần đồng dạng tồn tại.

Tu La cùng Đế Thiên hoàn toàn không nghĩ tới, Thanh Long vậy mà cũng đi tới Hoa Hạ.

"Thất bại rồi?" Thanh Long nhàn nhạt hỏi, thanh âm hần thoảng có chút khàn khàn, nhưng lại cực làm êm tai, liền xem như nam tử nghe đều cảm giác được trái tim tại rất nhỏ nhảy lên.

Tu La hai người thu nhiếp tinh thần, bọn hần gật đầu, thần nhiên tiếp nhận mình thất bại.

"Chuyện này, các ngươi không cần phải để ý đến, chờ ta sự tình xong xuôi, ta hội tự mình đi tìm Dạ Hoàng hỏi thăm tình huống." Thanh Long mở miệng, hiển nhiên hần quyết định tự mình xuất thủ.

Hai người liếc nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương ngang nhiên.

Thanh Long cái này Thần Thoại tồn tại, đã đều cũng có thời gian dài không có xuất thủ, ngay cả bọn hần cũng không nhớ rõ.

Dạ Hoàng gặp nạn rồi, hai người rất khẳng định cho rằng như vậy.

Bất quá, cái này cùng bọn hần không có quan hệ, hai người nhẹ gật đầu, bọn hần tiến vào trong bóng đêm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Không quen biết vị hôn thê

Tần Hạo lại không biết mình hành vi, tại cả cái sát thủ giới hành động bao lớn oanh động.

Hắn hiện tại có chút đau đầu, bởi vì làm khó rớt cuộc muốn ngồi xe của ai từ.

Cố Tuyết Kỳ cùng Hạ Mộng Thiên mắt lớn trừng mắt nhỏ, đều chờ đợi Tần Hạo lên xe.

"Mộng Thiên, người cùng Tần Hạo không tiện đường, nhanh đi làm đi, liền để ta chờ Tần Hạo cùng nhau đến trường đi thôi." Cố Tuyết Kỳ mở miệng cười.

"Không cần, Kỳ Kỳ, chính ta nam nhân, tự nhiên muốn chính ta đi tiễn hắn, liền không cần làm phiền người, về phần đi làm vấn đề, ta là tổng giám đốc, đến muộn cũng không có chuyện gì." Hạ Mộng Thiên cười nhạt một tiếng.

Hai người này nói chuyện đều vô cùng ôn hòa, nhưng là Tần Hạo nhưng từ bên trong cảm thấy một điểm mùi thuốc súng.

Cái này khiến Tần Hạo có chút lẩm bầm, không nên phát sinh tình huống như vậy mới đúng a.

"Tốt a, vậy chính người đưa đi." Cố Tuyết Kỳ nhún vai, một bộ không quan trọng dáng vẻ, sau đó ngồi vào trong xe của mình mất, nhanh chóng đi.

Tần Hạo thở dài một hơi, Hạ Mộng Thiên cũng lộ ra tiểu dung, giống như là một cái cướp đoạt đồ vật tiểu hài lấy được thắng lợi đồng dạng.

Nếu như bị người thấy được, khẳng định hội kinh ngạc.

Luôn luôn lấy cao quý ưu nhã trầm ổn xưng đệ nhất mỹ nữ Hạ Mộng Thiên, vậy mà cũng có thể như vậy một mất.

"Lên xe đi."

Hạ Mộng Thiên mở cửa xe, ngồi xuống.

Tần Hạo ngồi ở vị trí kế bên tài xế mất, hôm nay hắn không có chuẩn bị lái xe.

"Lão công, về sau ta mỗi ngày đưa người đến trường có được hay không?" Hạ Mộng Thiên đưa ánh mắt về phía Tần Hạo, xinh đẹp con mắt như hắc bảo thạch, lúc này trên mặt tràn đầy chờ mong.

"Được."

Tần Hạo không có lý do cự tuyệt, hắn trực tiếp đồng ý.

Hạ Mộng Thiên trên mặt lộ ra một vòng nụ cười mê người, nàng vui vẻ cười một tiếng, sau đó cũng không nói thêm cái gì, phát động ô tô, hướng Bạch Hải đại học chạy tới.

Xe không có tiến vào Bạch Hải đại học, đây là Tần Hạo yêu cầu, bởi vì Hạ Mộng Thiên xe quá hào, hắn mặc dù cũng không bài xích những này xa hoa đồ vật, nhưng lại cũng không muốn quá quá kiêu ngạo.

Hạ Mộng Thiên đương nhiên sẽ không làm trái Tần Hạo ý tứ, nàng ở bên ngoài đem Tần Hạo để xuống.

Đợi đến Tần Hạo đi vào sân trường về sau, Hạ Mộng Thiên lúc này mới rời đi.

Tần Hạo trực tiếp chạy về phía nhà ăn, hắn điểm tâm còn không có ăn đâu.

Hạ Mộng Thiên có thể ở công ty giải quyết, Tần Hạo cũng chỉ có tự mình động thủ.

Đánh một chút điểm tâm, Tần Hạo còn không có ăn xong, liền bị nhưng đánh gãy.

"Người chính là Tần Hạo." Một cái giọng nữ dễ nghe vang lên, có chút tiểu điều ngoa, mang theo thật sâu oán niệm.

Tần Hạo ngẩng đầu, cái này giọng nữ hắn chưa từng nghe qua, cũng không biết đối phương như thế nào như thế oán hận hắn.

Một nữ hài đứng trước mặt của hắn, thân trên một cái màu trắng nửa tay áo, nửa người dưới mặc một đầu quần short jean, một đôi trắng nõn tình tế thon dài đôi chân dài lộ ở bên ngoài, để rất nhiều mắt người đều nhanh nhìn thẳng.

Gặp Tần Hạo dò xét mình, nữ hài lộ ra thần sắc kiêu ngạo, nàng hừ lạnh một tiếng, thần sắc càng khinh thường.

"Tìm ta làm cái gì?" Tần Hạo vò đầu.

Hắn có thể khẳng định, mình tuyệt đối không biết đối phương, bất quá nhìn đối phương bộ dáng, giống như là đối với mình tràn đầy oán niệm, khẳng định là nhận biết mình, hơn nữa nhìn bộ dáng tuyệt đối là đến tìm hắn gây phiền phức.

"Có kiện sự tình muốn người xử lý." Nữ hài một mặt ngạo nghễ, nàng một bộ giọng ra lệnh.

"Nói."

Tần Hạo bắt động thanh sắc, hắn đối nữ hài mục đích có chút hiếu kỳ.

"Từ hôn, lập tức, lập tức, cái số này cho người, người đánh tôi, nói cho lão già chết tiết kia, nói không thích Lâm Lộ Dao, muốn cùng Lâm Lộ Dao giải trừ hôn ước." Nữ hài khí thế hùng hăng nói, một bộ không dung vi phạm dáng vẻ.

Tần Hạo mộng bức, hắn hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì.

Bất quá rất nhanh, Tần Hạo hần ý thức được một vài thứ.

"Người chính là Lâm Lộ Dao?"

Tần Hạo chỉ vào nữ hài, hần biểu lộ cổ quái.

"Đúng, vậy thì thế nào? Cái này cùng người không có quan hệ, tranh thủ thời gian gọi điện thoại." Lâm Lộ Dao đem một trang giấy đặt ở Tần Hạo trước mặt, phía trên có một chiếc điện thoại.

"Người là vị hôn thê của ta?" Tần Hạo tiếp tục hỏi.

Mặc dù nhưng vấn đề này có chút ngớ ngẩn, nhưng là hắn vẫn hỏi ra, bởi vì Tần Hạo mình thật không biết.

"Người không muốn si tâm vọng tưởng, ta là sẽ không gả cho người, không muốn cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga." Lâm Lộ Dao một mặt ngạo nghễ, tựa như là một cái kiêu ngạo tiểu thiên nga.

"Được."

Tần Hạo gật đầu.

Hắn lấy điện thoại di động ra, đánh cú điện thoại kia, chờ kết nối về sau, Tần Hạo không có chờ đối phương nói chuyện, hắn liền mở miệng: "Bên kia lão đầu kia, ta không biết người là ai, ta gọi là Tần Hạo, hiện tại có một cái gọi là Lâm Lộ Dao bà điên đứng trước mặt ta nói hươu nói vượn, nói là ta vị hôn thê, mặc kệ cái này có phải thật vậy hay không, hiện tại cái này hôn ước giải trừ, bởi vì ta không thích một người đáng đáp xấu bà điên, dạng này hội kéo thấp ta Tần gia gen chất lượng."

Nói xong, Tần Hạo không có chờ đối phương kịp phản ứng, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Lâm Lộ Dao trợn mắt hốc mồm, điện thoại bên kia một cái lão đầu cũng là trợn mắt hốc mồm.

Bất quá rất nhanh, lão đầu kịp phản ứng, hần xanh mặt, trực tiếp đem điện thoại phát tới.

Tần Hạo nhìn thoáng qua, điểm cự tuyệt, sau đó trực tiếp kéo hắc.

Nghe trong điện thoại truyền đến Đô Đô thanh âm, lão đầu kém một chút bạo tẩu, đây là qua nhiều năm như vậy, lần thứ nhất có tiểu bối dám treo điện thoại của hắn.

Nhìn thoáng qua trợn mắt hốc mồm Lâm Lộ Dao, Tần Hạo thuận thực, đem bữa sáng ăn xong, sau đó nhìn cũng không nhìn Lâm Lộ Dao một chút, liền rời khỏi nơi này.

Lâm Lộ Dao trợn mắt hốc mồm, thẳng đến Tần Hạo biến mất về sau, nàng mới phản ứng được.

Bà điên, xấu xí, kéo thấp hần Tần gia gen chất lượng, đây quả thực để nàng muốn điên.

Nàng từ nhỏ đã là thiên chi kiêu nữ, tại ca ngai bên trong lớn lên, đối tại dung mạo của mình càng là tự tin, lúc nào bị người dạng này hạ thấp qua, cái này kém một chút để Lâm Lộ Dao hoài nghi toàn bộ thế giới.

"Tần Hạo, người tốt, tốt vô cùng, cũng dám mắng ta, ta nhất định sẽ để người đẹp mặt." Lâm Lộ Dao nghiến răng nghiến lợi, nàng thật chính là vô cùng

phần nộ.

Tiếng nói của nàng vừa dứt, chuông điện thoại di động liền vang lên.

Lấy điện thoại di động ra xem xét, Lâm Lộ Dao lập tức lộ ra chột dạ thần sắc, bất quá nàng mới không dám giống như Tần Hạo, trực tiếp treo đôi phông điện thoại.

Nhận nghe điện thoại, Lâm Lộ Dao thận trọng nói ra: "Gia gia, người tìm ta có chuyện gì?"

Nàng rất chột dạ, nói chuyện đều có chút run rẩy.

Bất quá vượt quá nàng dự kiến, gia gia của nàng cũng không có cái gì lời khó nghe, mà là rất ôn hòa nói: "Cái kia Lộ Dao, người một cái tại Bạch Hải thị rất nguy hiểm, gia gia để một người quá khứ cùng người, là người nhận biết người."

"Thật? Vậy thì tốt quá, là Ngô tỷ đi, ngài để nàng đến đây đi." Lâm Lộ Dao lập tức lộ ra vui vẻ thần sắc.

"Ha ha, là thật rất tốt."

Lâm Lộ Dao gia gia nói xong, đã cúp điện thoại.

Lâm Lộ Dao nắm vuốt nắm tay nhỏ, nàng trên mặt mang cười lạnh: "Tần Hạo, chờ Ngô tỷ tới, ta liền để nàng hảo hảo giáo huấn người, nhìn người còn dám khi dễ ta."

Nghĩ đến Tần Hạo bị đòn bộ dáng, Lâm Lộ Dao liền không nhịn được lộ ra một nụ cười đắc ý.

"Đồng học, xin hỏi có thể cùng ta kết giao sao?" Ngay tại Lâm Lộ Dao ngẩn người thời điểm, một cái mặt mũi tràn đầy đầu đầu nam sinh, một mặt phong tao đứng ở trước mặt của nàng.

Gặp Lâm Lộ Dao lộ ra tiểu dung, nam sinh lập tức kích động, hắn còn tưởng rằng Lâm Lộ Dao là bị hắn Tuyệt Thế đẹp trai nhan mê đảo, đáp ứng hắn nữa nha.

"Đồng học, mặc dù ta đáng đáp là như vậy anh tuấn, nhưng là người cũng không cần dạng này si mê, thân yêu, ngày sau chúng ta liền là nam nữ bằng hữu." Nam sinh một mặt hưng phấn hướng Lâm Lộ Dao tay nắm tới.

Lâm Lộ Dao cái này mới phản ứng được, gặp nam sinh muốn bắt hắn, nàng giật nảy mình, theo bản năng một cước đạp ra ngoài.

Đụng một tiếng.

Nam sinh thân thể cứng ngắc, hắn che lấy một nơi nào đó, thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Lâm Lộ Dao thè lưỡi, nàng ném câu tiếp theo: "Ta không phải cố ý, là hắn muốn khi dễ ta."

Sau khi nói xong, nàng liền chạy mất dạng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Oan gia ngõ hẹp

Tần Hạo không có đem chuyện này để ở trong lòng, hắn thoải mái nhân nhả hướng phòng học đi đến, sáng hôm nay liền một tiết khóa, bên trên xong liền giải thoát rồi.

Bất quá, còn không có đợi Tần Hạo đi đến phòng học, một cú điện thoại liền gọi tới.

"Lão đầu, tìm ta làm cái gì?" Tần Hạo có chút ngoài ý muốn, gọi điện thoại qua người tới là phụ thân của hắn.

Chỉ là, phụ thân hắn rất ít chủ động gọi điện thoại cho hắn, mà lại thể gian này, cũng có chút không đúng, hắn là ban đêm mới đúng.

"Ta có một người bạn xảy ra chút việc, nghĩ mời ta giúp một chuyện." Bên kia truyền tới một trầm ồ thanh âm nam tử, mang theo mỉm cười cùng nhẹ nhõm.

"A, vậy ngươi đi làm đi, ta còn có chuyện, gặp lại." Tần Hạo nói xong, trực tiếp đã cúp điện thoại.

Hắn hiểu rõ vô cùng phụ thân của mình, tuyệt đối là hố em bé điển hình, lần này gọi điện thoại cho mình đến, khẳng định là có chuyện.

Cho nên Tần Hạo sớm cự tuyệt, dạng này liền xem như bất đắc dĩ đáp ứng, cũng có thể vì chính mình tranh thủ đến càng điều kiện tốt.

Rất nhanh, điện thoại vang lên.

Tần Hạo tiếp tục kết nối: "Còn có chuyện gì? Có phải hay không biết ta tiền sinh hoạt không đủ, đánh cho ta một vạn tới."

Điện thoại bên kia bị chen họng một chút, sau đó truyền đến Tần Hạo phụ thân im lặng thanh âm: "Ta một tháng tiền lương mới ba ngàn, cho ngươi đánh cái cái rắm một vạn, chuyện này ngươi nhất định phải giúp ta."

Tần Hạo bĩu môi, là hắn biết hội là như thế này, đến Vu lão đầu tử không có tiền, Tần Hạo căn bản cũng không tin, phụ thân hắn âm thầm làm một chút hoạt động, hắn đều tình tường, hắn tuyệt đối không phải mặt ngoài thành thật như vậy.

"Nói đi, đến cùng là làm cái gì? Đầu tiên nói trước a, để cho ta bán mình cũng không làm." Tần Hạo bĩu môi một cái nói, hắn cùng cha mình nói chuyện, vĩnh viễn là không gì kiêng kị, cho nên cũng không có cái gì kiêng kị.

Tần Duy Đường nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, hắn rất có một loại không biết dạy con cảm thụ.

"Là ta một cái lão bằng hữu, để ngươi bảo hộ cháu gái của hắn, thời gian không dài, hai tháng mà thôi."

"Không làm, không có thời gian, ta cho ngươi tìm một cái con dâu, ta sợ nàng ăn dấm." Tần Hạo lý trực khí tráng cự tuyệt, căn bản cũng không có một điểm chỗ thương lượng.

"Kia là ta và ngươi mẫu thân rồi đi kinh thành thời điểm, bảo đảm chúng ta một mạng bằng hữu." Tần Duy Đường thanh âm có chút trầm thấp.

Tần Hạo toàn thân chấn động, hắn tự nhiên biết mình phụ thân quá khứ, cũng tình tường cái này đại ân.

Đối phương cứu không chỉ là Tần Duy Đường vợ chồng, còn có Tần Hạo, lúc trước Tần Hạo ngay tại mẫu thân hắn trong bụng.

"Ta đã biết, cho ta địa chỉ." Tần Hạo thanh âm lập tức nghiêm túc xuống tới.

Đây là một cái đại ân, đối phương cứu được bọn hắn một nhà tử, đừng nói là bảo hộ hai tháng, liền xem như bảo hộ hai mươi năm, Tần Hạo cũng muốn đi làm.

Có ơn tất báo, bốn chữ này Tần Hạo nên cũng biết.

Huống hồ loại này đại ân, thật là dùng phương thức gì báo đáp, đều tuyệt đối không chê nhiều.

"Liền trường học các ngươi, Trạm Lam công ngụ."

Tần Duy Đường lập tức cấp ra địa chỉ, trên thực tế, hắn vốn là biết Tần Hạo nhất định sẽ đồng ý.

"Đúng rồi, nếu có thể, ta không ngại ngươi cho ta và mẹ của ngươi tìm thêm mấy vốc tức, nhà chúng ta còn tính là có tiền, còn có thể nuôi nổi các nàng."

Cuối cùng, Tần Duy Đường lại tặng thêm một câu, cái này khiến Tần Hạo có một loại cảm giác, tự mình làm qua sự tình, lão đầu tử này khả năng đều tình tường.

"Biết."

Tần Hạo nói một câu, sau đó đã cúp điện thoại.

Trạm Lam công ngụ, Tần Hạo hỏi một chút, thế mới biết Bạch Hải đại học Trạm Lam công ngụ đại biểu cho cái gì.

Một cái nhà trọ, liền là một ngôi biệt thự, chỉ có cực kỳ có quyền thế học sinh, mới có thể vào ở đi.

Loại này nhà trọ, tại toàn bộ trường học cũng chỉ có bảy tòa nhà.

Bất quá Tần Hạo cũng không kỳ quái, tại năm đó có thể bảo trụ cha mình một mạng người, tự nhiên không thể nào là người bình thường, hắn hậu nhân ở tại Trạm Lam công ngụ, kia là phi thường bình thường sự tình.

Đương nhiên, cũng có người không cam lòng, cảm thấy không công bằng, dựa vào cái gì có người có thể ở dạng này nhà trọ.

Trên thực tế, trên thế giới này chưa từng có công bình chân chính, chỉ có sức mạnh càng cường đại, mới có thể cùng người khác nói công bằng.

Tần Hạo không có đi lên lớp, hắn muốn đi thấy đối phương.

Đương Tần Hạo gõ mở Trại Lam công vụ cửa về sau, nhìn thấy trong môn người, hắn nhìn không được mở to hai mắt nhìn.

Oan gia ngõ hẹp, Tần Hạo chỉ có một loại cảm giác như vậy.

Bất quá rất nhanh, hắn liền có một loại bị tính kẻ cảm giác, chuyện này tuyệt đối không phải trùng hợp.

"Người tới làm gì?" Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, thờ phì phò nói.

Nghĩ đến Tần Hạo nói mình, nàng liền giận không chỗ phát tiết, nếu không phải từ gia gia mình nơi đó biết, Tần Hạo thân thủ rất tốt, nàng khẳng định liền đã động thủ.

"Trại Lam công vụ chỉ có một mình người ở?" Tần Hạo hỏi, hắn còn ôm một tia hi vọng.

"Kia là đương nhiên, thế nào? Người có ý kiến?" Lâm Lộ Dao ngạo nghễ nói, nàng hung tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, lồng ngực có chút đập trùng, kia là bị tức giận.

Tần Hạo che lấy trán của mình, một bộ như đầu bộ dáng, hắn hiện tại thật rất muốn cho mình lão từ gọi điện thoại, sau đó nói cho đối phương biết, mình không làm.

Bất quá nghĩ đến cha mình, Tần Hạo chung quy là nhìn được loại kia xúc động.

Sự tình khác Tần Duy Đường hội nói lung tung, nhưng là sự tình này, tuyệt đối sẽ không nói lung tung.

Tại bọn hắn một nhà người tâm bên trong, ân nhân tình cảm lớn hơn trời, tuyệt đối sẽ không tùy tiện nói đùa.

"Ta là người nhà người tìm đến bảo vệ người, cho nên từ hôm nay trở đi, ta cũng muốn vào ở Trại Lam công vụ, không đúng, còn có lão bà của ta cũng muốn vào ở tới." Tần Hạo chững chạc đằng hoàng mà nói, lập tức để Lâm Lộ Dao tròn tròn mắt.

Nàng hoài nghi mình nghe lầm, nhưng là rất nhanh, Lâm Lộ Dao liền biết, đây tuyệt đối không phải giả.

Nghĩ đến gia gia của nàng đã nói, suy nghĩ lại một chút sự tình vừa rồi, Lâm Lộ Dao liền biết mình bị gạt bẫy.

"Ta không đồng ý." Nàng tại kiên trì.

Tần Hạo thở dài một cái, hắn một bộ như cha mẹ chết đáng vẻ: "Nói thật, ta cũng muốn không đồng ý, nhưng là không có cách nào, đã đáp ứng, người phải bảo vệ lại là người, ta đơn giản muốn chết."

Lâm Lộ Dao trong ánh mắt bốc lửa, nàng hung tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, tức giận nói: "Ta chính là kém như vậy sao?"

"Vâng."

Tần Hạo gật đầu, không chút do dự thừa nhận.

Lâm Lộ Dao kém một chút thổ huyết, gia hỏa này thật là không có chút nào khách khí.

"Người không nguyện ý cũng không có cách nào, chuyện này quyết định như vậy đi, còn có, ban đêm lão bà của ta cùng ta cùng một chỗ chuyển vào tới." Tần Hạo nói tiếp.

"Lão bà người là Hạ Mộng Thiên?" Lâm Lộ Dao trong lòng có chút khẩn trương, nàng sợ tự mình tính kẻ Tần Hạo sự tình lộ tẩy, mặc dù chính nàng cảm thấy cái này không có cái gì, nhưng là có thể sẽ đối Hạ Mộng Thiên có ảnh hưởng không tốt.

Tần Hạo gật đầu, hắn một mặt kiêu ngạo, vừa cười vừa nói: "Đúng thế, cho nên ta nói người xấu, cùng lão bà của ta so sánh, người chính là một cái vịt con xấu xí."

"Ta xác thực không có nàng xinh đẹp."

Vượt quá Tần Hạo dự kiến, hắn lúc đầu coi là Lâm Lộ Dao hội phản bác mình, thậm chí chửi mình, kết quả nàng vậy mà rất nghiêm túc gật đầu, đồng ý Tần Hạo quan điểm, cái này khiến Tần Hạo rất có một ít cảm giác cổ quái.

Chương 25: Lão Yêu bị bắt

"Từ giờ trở đi, an toàn của ngươi tất cả đều từ ta phụ trách, ta để ngươi làm cái gì, ngươi tuyệt đối không thể phản đối." Tần Hạo nói nghiêm túc.

Lâm Lộ Dao tròn mắt hốc mồm, đây chính là cùng nàng nhận biết bảo tiêu không giống, nàng nhin không được nói ra: "Là ngươi hẳn là nghe ta mới đúng, ngươi là bảo tiêu, ta là lão bản."

Nàng hung tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, rất có một loại lý trực khí tráng cảm giác.

Tần Hạo lắc đầu, hần ưỡ oải nói: "Ngươi nói sai, ta không phải bảo tiêu, ta chỉ là bảo hộ ngươi an toàn, cũng không phải là thù hạ của ngươi, về phần ngươi là lão bản? Ngươi có tiền cho ta không? Chỉ sợ ngươi thuê không dậy nổi ta."

"Ngươi một tháng muốn bao nhiêu tiền?" Lâm Lộ Dao khinh thường, còn có nàng thuê không dậy nổi người? Cái này căn bản liền không có khả năng, liền là một tháng một trăm vạn, nàng cũng cầm ra được.

Tần Hạo đếm trên đầu ngón tay tính toán một cái, Thanh Long giá trị bản thân đại khái là ra một lần tay một tỷ, mà hần thực lực bây giờ xác thực không bằng Thanh Long, hơn nữa đối với mới là ân nhân, cho nên có thể đánh gãy.

"Một tháng một trăm triệu, ta đã cho ngươi đánh gãy." Tần Hạo chững chạc đằng hoàng mà nói.

"Ngươi sao không đi chết đi." Lâm Lộ Dao trực tiếp đóng cửa lại.

Tần Hạo cũng không có ngăn cản, dù sao ban đêm chuyển vào đến là được rồi.

Hần có chút đáng tiếc, biệt thự của mình, nhưng so sánh cái này Trại Lam công ngụ phải mạnh hơn.

Tần Hạo chính muốn rời khỏi, hần đột nhiên sừng sốt một chút, đứng tại chỗ, đại khái mười mấy phút, mang trên mặt nụ cười cổ quái cái này mới rời khỏi.

Trong lòng của hần một chút nghi hoặc giải khai, lại làm cho hần có chút dở khóc dở cười.

Tần Hạo không có đi lên lớp, bởi vì hần bị người ngăn chặn.

Lão Yêu xuất hiện, hần toàn thân bao phủ tại áo bào đen bên trong, cứ như vậy không chút kiêng kỵ xuất hiện tại trong sân trường, hù dọa không ít người.

Bất quá, cũng có người không có chút nào sợ hãi, coi là đối phương đang chơi c cosplay.

"Lão Yêu?" Tần Hạo lông mày nhíu lại.

Như là người khác tới, hần còn chưa hần nhận biết, nhưng là Lão Yêu lại liếc mắt một cái liền nhìn ra.

Trên thực tế, gia hỏa này cũng xưa nay không biết thu liễm, nương tựa theo mình sát thủ bằng tên thứ sáu thân phận, rất là phách lối.

Đối phương tìm đến mình, không cần phải nói Tần Hạo đều biết là bởi vì chuyện gì.

"Không tệ, ta là tới tìm ngươi." Lão Yêu nhàn nhạt nói.

"Bởi vì Dạ Hoàng." Tần Hạo mặt không biểu tình.

Lão Yêu gật đầu, hần cười lạnh liên tục, liền chuẩn bị xuất thủ.

Ngay lúc này, một đám cảnh sát lao đến, sau đó ngăn chặn hai người.

Tần Hạo lông mày nhíu lại, cảnh sát tìm đến mình làm cái gì?

Lão Yêu toàn thân bao phủ tại áo bào đen bên trong, hần cũng có chút sững sờ, lúc đầu nghĩ muốn xuất thủ, nhưng trong nháy mắt đã ngừng lại.

Liền xem như lấy Lão Yêu cuồng vọng, cũng không dám cùng cảnh sát công khai va chạm, kia là Hoa Hạ bạo lực máy móc, nếu là hần thật dám làm ra cái gì chuyện quá đáng, chờ đợi hần tất nhiên là vĩnh viễn đuổi bắt.

Đối mặt cái này Đông Phương cự long, Lão Yêu liền xem như lại tự đại, cũng không dám nói mình có thể chống lại.

"Cảnh sát, ta muốn báo cáo, hần là sát thủ giới xếp hạng thứ sáu sát thủ Lão Yêu, mau đem hần bắt lại." Tần Hạo la lớn.

Nghe được Tần Hạo, những cảnh sát kia hai mặt nhìn nhau, bọn hần coi là Tần Hạo đang nói đùa.

"Thật, ta không có nói đùa, trên người hần cất giấu hai thanh kiếm, là hần giết người dùng, không tin tưởng các người lục soát một chút." Tần Hạo nói tiếp.

Nghe được Tần Hạo, những cảnh sát kia cái này mới phát giác được khả năng không phải nói đùa, lúc ấy liền có hai người đem súng lục móc ra.

"Không được nhúc nhích, giờ hai tay lên."

Đây là một cái ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi nam nhân, nhìn hần là những người này lãnh đạo, hần một mặt chính khí, tự mình quá khứ soát người.

Sau đó, hai cái đoàn kiếm bị lục soát ra, kia cái trung niên cảnh sát rút ra đoàn kiếm, chấn động hàn quang lóe lên, kia bức người sát ý đơn giản để hần có chút hít thở không thông xúc động.

Trung niên cảnh sát trong lòng run lên, hần cũng coi là thấy qua việc đòi người, lập tức biết, hai thanh kiếm này đều giết qua người, mà lại không chỉ một.

Trong lòng của hần cuồng loạn, sát thủ giới xếp hạng thứ sáu sát thủ, hần biết mình hôm nay thật là đụng đại vận.

Bất quá, đây rốt cuộc là không may, vẫn là may mắn, thật liền không nói được rồi.

Trung niên cảnh sát lấy còng ra, trực tiếp cho Lão Yêu còng lại.

Thấy cảnh này, Tần Hạo nhìn không được phá lên cười, sát thủ bảng thứ sáu tồn tại a, lại bị một đám cảnh sát bắt lấy, cái này nếu là truyền đi, Lão Yêu mặt đều không có chỗ thả.

Lão Yêu cũng kém một chút nhìn không được, trên người hần phóng xuất ra một cỗ sát ý.

"Người cho ta thành thật một chút, người nếu là dám giết những cảnh sát này, liền xem như Thanh Long tới đều cứu không được người tin hay không?" Tần Hạo truyền âm, đang cảnh cáo Lão Yêu.

Lão Yêu khí tức trên thân trì trệ, hần tự nhiên biết Tần Hạo không phải nói giỡn thôi.

"Người cũng đừng cười, chúng ta hoài nghi cùng một chỗ hung sát án cùng người có quan hệ, cùng chúng ta trở về điều tra." Kia cái trung niên cảnh sát nhìn chằm chằm Tần Hạo, hần lạnh lùng nói.

Bất quá, trong lòng của hần đối Tần Hạo vẫn là vô cùng đề phòng.

Một cái nhận biết sát thủ giới xếp hạng thứ sáu người, tự nhiên không phải người bình thường, có lẽ là đồng dạng tồn tại đâu.

"Cảnh sát thúc thúc, ta thế nhưng là đại đại lương dân, người nhưng không nên nói bậy nói bạ." Tần Hạo nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, hần một mặt vô tội nói.

Cảnh sát, thúc thúc, trung niên cảnh sát khóe miệng hung hăng co quắp một chút, hần nhìn có già như vậy sao?

"Hừ, không muốn miệng lưỡi trơn tru, cùng chúng ta đi thi biết, đi thôi." Trung niên cảnh sát hừ lạnh một tiếng.

"Kiên quyết phối hợp cảnh sát thúc thúc điều tra, bất quá ta muốn cho lão sư gọi điện thoại, thông tri lão sư cả đời." Tần Hạo cười nói.

"Được."

Trung niên cảnh sát gật đầu, điểm này hần đương nhiên sẽ không ngăn cản Tần Hạo.

Tần Hạo bấm Cố Tuyết Kỳ điện thoại, chờ đến điện thoại kết nối, hần nói thẳng: "Cố lão sư, ta có chút việc muốn đi cục cảnh sát, cùng người nói một tiếng, không cần lo lắng ta."

"Cái gì? Người xảy ra chuyện gì rồi?" Cố Tuyết Kỳ giật nảy mình, nàng lúc đầu ngồi ở trong phòng làm việc mặt vội vàng trên tay mình công việc, lúc này trực tiếp đứng lên.

"Không biết, ta thế nhưng là đại đại lương dân, tốt, ta sẽ nói cho người biết một tiếng, chờ trở về lại cùng lão sư giải thích." Tần Hạo nói xong, đã cúp điện thoại.

Trung niên cảnh xem xét nhìn hần một cái, sắc mặt hơi hòa hoãn: "Giống như là một cái đảng hoàng học sinh."

"Cảnh sát thúc thúc, ta vốn chính là một cái đảng hoàng học sinh." Tần Hạo chăm chú giải thích.

Trung niên cảnh sát liền đương không có nghe được, hần khoát tay áo, một đám người đi ra ngoài.

Tần Hạo thành thật, đi theo trung niên cảnh sát đi ra ngoài, trên đường đi một đám học sinh cũng nhin không được nhìn về phía bọn hần, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Bất quá, bọn hần không nghĩ tới cùng Tần Hạo có quan hệ gì, đều cảm thấy phạm tội người là Lão Yêu, hần xem xét cũng không phải là người tốt lành gì.

Liền tại bọn hần sắp lên xe thời điểm, trung niên cảnh sát đột nhiên quay người, nói với Tần Hạo: "Đứng rồi, đừng lại gọi ta cảnh sát thúc thúc, ta gọi là Lý Đại Chính, là Bạch Hải thị đội cảnh sát hình sự đại đội trưởng, ngươi gọi ta Lý đội trưởng là được rồi."

"Được rồi, Lý thúc thúc." Tần Hạo gật đầu.

Lý Đại Chính có loại muốn thổ huyết xúc động, hần nhìn chăm chăm Tần Hạo, gặp hần một mặt đáng vẻ vô tội, cuối cùng nhin không được bắt đắc dĩ nói: "Không hô Lý đội trưởng, liền hô Lý ca, không muốn hô thúc thúc."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thiên tổ Đông Phong

Lão Yêu nữ đã bị lấy xuống, lộ ra một trương xinh đẹp mặt.

Hần nhìn bất quá hai lăm hai sáu tuổi trên dưới, ngũ quan tinh xảo, so những cái được gọi là nữ thần cũng muốn Mỹ Lệ, môi son phấn nộn, giản làm cho người ta có muốn hôn một cái xúc động.

Bất quá khi nhìn thấy Lão Yêu yết hầu thời điểm, mọi người cũng nhin không được buồn nôn một chút, vì chính mình vừa rồi ý dâm đối phương cảm giác được buồn nôn.

Lão Yêu so nữ nhân xinh đẹp hơn, nhưng lại không phải nữ nhân, mà là một cái nam nhân, hần là một người đáng đáp xinh đẹp quá phận nam nhân.

Tần Hạo cũng không nhin được lộ ra ngoài ý muốn, hần lúc đầu coi là Lão Yêu liền là một cái dài thù không dám gặp người gia hỏa, lại không nghĩ tới, đối phương vậy mà đáng đáp tuần mỹ như thế.

Lão Yêu nữ bị bóc roi, hần mặt không biểu tình, cũng không có có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

"Hần thật là sát thủ?" Lý Đại Chính có chút dao động, xinh đẹp như vậy gia hỏa, thấy thế nào cũng không giống là một sát thủ a.

"Không thể giả được, không qua chuyện của hần ngươi xử lý không được, cần để cho có nhiều chỗ người tới." Tần Hạo cười hì hì nói, hần nhắc nhở Lý Đại Chính.

Bất quá, Tần Hạo cũng không có trông cậy vào Lý Đại Chính có thể xử lý Lão Yêu, Lão Yêu chỉ là không muốn gây phiền toái, mới bị Lý Đại Chính bắt lấy, hần như là muốn đi, một phó thủ còng tay căn bản là ngăn không được hần.

"Ngươi là có ý gì? Ngươi rốt cuộc là ai?" Lý Đại Chính nhìn chăm chăm Tần Hạo, thần sắc vậy mà có chút khản trương.

Thân là đội trưởng cảnh sát hình sự, hần tiếp xúc qua một chút không tầm thường bộ môn, tự nhiên biết Tần Hạo đang nói cái gì.

Chỉ là, một cái học sinh vậy mà biết cái chỗ kia, đây quả thực có chút khó tin, Lý Đại Chính lần nữa khẳng định, trước mắt cái này Tần Hạo không phải người bình thường.

Tần Hạo nhún vai, hần tùy ý nói ra: "Ta chính là một cái học sinh bình thường, có thể là ai? Lý ca ngươi hỏi lời này thật có ý tứ."

"Ha ha."

Lý Đại Chính cười lạnh một tiếng, học sinh bình thường, lừa gạt quỷ còn tạm được.

"Kim Bảng thứ hai mươi Cuồng Y, nếu như cũng coi là người bình thường, ta tên sát thủ này bảng thứ sáu người, chỉ sợ ngay cả người tàn phế cũng không bằng." Lão Yêu đột nhiên mở miệng, đem Tần Hạo nội tình lộ ra.

Cái khác cảnh sát nghe như lọt vào trong sương mù, nhưng là Lý Đại Chính lại toàn thân run lên.

Thế gian này còn có một thế giới khác, cái kia chính là siêu tự nhiên giới, Kim Bạch Hắc tam bảng bao quát lấy Hoa Hạ tất cả cao thủ, Kim Bảng tối cao, có thể tiến vào bên trong, đối với người bình thường tới nói, đều là thần đồng dạng tồn tại.

Mà trước mắt người thanh niên này, lại là Kim Bảng bên trong cao thủ, cái này cũng quá kinh người.

"Người đang nói cái gì? Ta nghe không hiểu." Tần Hạo một mặt mờ mịt.

"Ha ha."

Cái này đến phiên Lão Yêu cười lạnh, luận đến giả ngu, Tần Hạo vẫn còn không tính là chuyên nghiệp.

Xe lái đến cục cảnh sát, hai người đều bị kéo xuống theo, sau đó tách ra thẩm vấn.

"Ta nhắc nhở các ngươi một chút, tuyệt đối không nên đối tên kia động thủ, nếu là hấn muốn giết người, còng lại đều không dùng." Tần Hạo nhắc nhở những cảnh sát kia.

Hắn chỉ muốn muốn Lão Yêu mất mặt, nhưng không có nghĩ để những cảnh sát này chết.

Người bình thường đối mặt Lão Yêu, liền xem như cảm thương đều không dùng.

"Nghe hấn." Lý Đại Chính vẻ mặt nghiêm túc.

Thẩm vấn Lão Yêu cảnh sát gạt đầu, thấy mình đội trưởng đều như vậy biểu hiện, bọn hấn tự nhiên không dám thất lễ.

Tần Hạo bị đưa vào phòng thẩm vấn, mà Lý Đại Chính gọi một cú điện thoại.

Bạch Hải thị Thiên tổ, nhận được một chiếc điện thoại, cái này để bọn hấn không biết nên khóc hay cười.

Lại có cảnh sát nói cho bọn hấn, mình bắt được Kim Bảng bên trên Cuồng Y, còn có sát thủ bảng thứ sáu Lão Yêu, cái này để bọn hấn đều kém một chút cười phun ra.

"Không phải bọn hấn điên rồi, chính là ta điên rồi." Mộc Vũ Thần nhin không được cười to, hấn căn bản cũng không tin.

Bất quá khi ảnh chụp truyền đến về sau, tiếng cười của bọn hấn im bật mà dừng.

"Thật là Lão Yêu."

Đây là một người trung niên, trên mặt hấn lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Lục Đông Phong, hấn là Bạch Hải thị Thiên tổ người phụ trách, đối với sát thủ bảng nổi danh mấy vị kia tư liệu, tuyệt đối quen thuộc.

Chỉ là sát thủ bảng mười vị trí đầu người, rất ít tại Hoa Hạ hoạt động, cho nên mới không có bị bọn hấn để mắt tới, nhưng là bọn hấn tuyệt đối sẽ không lạ lẫm.

"Nhanh đi, nếu không những cảnh sát kia liền nguy hiểm." Lục Đông Phong thần sắc đại biến.

Lão Yêu hung tàn, tại sát thủ giới bên trong đều là phải tính đến, gia hỏa này một khi bão nổi, chỉ là những cái kia phổ thông cảnh sát, căn bản là ngăn không được.

"Không cần quá lo lắng, không phải còn có một cái Cuồng Y đâu, gia hỏa này mặc dù thanh danh cũng không có gì đặc biệt, nhưng là hấn chắc chắn sẽ không lơ đãng nhìn xem Lão Yêu làm ra chuyện khác người gì." Mộc Vũ Thần nhắc nhở Lục Đông Phong.

"Đừng hi vọng Cuồng Y, hấn làm sự tình toàn bằng yêu thích, ai biết hấn có thể hay không quản." Lục Đông Phong lắc đầu, hấn dẫn đầu đi ra ngoài.

Mộc Vũ Thần bọn hấn đều đi theo Lục Đông Phong, lái xe hơi, gào thét mà đi.

Lý Đại Chính vừa định muốn thẩm vấn Tần Hạo, liền đạt được một tin tức, Lão Yêu chạy mất, thẩm vấn hấn hai cảnh sát, bị đánh ngất xỉu tại phòng thẩm vấn, mà còng tay đã cắt thành mấy tiết.

Tần Hạo lắc đầu, là hấn biết là loại kết quả này, Lão Yêu có thể bị mang đến, liền đã coi như là rất nể tình.

"Hấn làm sao bây giờ?" Có cảnh sát chỉ vào Tần Hạo hỏi, sợ Tần Hạo cũng trốn.

"Ta đến thăm vấn." Lý Đại Chính nói.

Tiếng nói của hắn vừa dứt, một thanh âm liền vang lên: "Không cần thăm vấn, thả hắn."

Một đám người xông tới, cầm đầu chính là Lục Đông Phong.

Lý Đại Chính đã từng hiệp trợ qua Lục Đông Phong làm việc, cho nên hắn nhận biết đối phương.

"Các người là ai? Nơi này có các người nói chuyện phân sao?" Một người cảnh sát bất mãn, lớn tiếng quát lớn.

"Ngậm miệng."

Lý Đại Chính trừng người cảnh sát kia một chút, sau đó đi đến Lục Đông Phong trước mặt, giơ tay lên hô: "Chào thủ trưởng."

Tất cả mọi người là giật mình, thủ trưởng, xưng hô này có chút dọa người.

"Ta giống như các người, cũng chỉ là vì nhân dân phục vụ, không tính là thủ trưởng, đúng, vị này gọi là Tần Hạo đúng không, thả hắn đi, hắn khẳng định không có phạm tội." Lục Đông Phong chỉ vào Tần Hạo, vừa cười vừa nói.

"Thế nhưng là..." Còn có người muốn tranh luận.

"Thả người." Lý Đại Chính khoát tay.

Tần Hạo còng tay bị mở ra, Lý Đại Chính vỗ vỗ Tần Hạo bả vai, vừa cười vừa nói: "Đều là một đợt hiểu lầm, bỏ qua cho."

Tần Hạo cổ quái nhìn thoáng qua Lý Đại Chính, gia hỏa này ngược lại là biết làm việc.

Quang minh lắm liệt bên trong, nhưng không mất biến báo, khó trách có thể làm đến vị trí hiện tại phía trên.

"Phiền phức chứ vị, Tần tiên sinh, có thể hay không phần mặt mũi, có mấy lời muốn cùng Tần tiên sinh nói." Lục Đông Phong khách khí nói, dạng như vậy để Lý Đại Chính tất cả giật mình.

Tần Hạo nhẹ gạt đầu, hắn dù sao có thời gian.

Một đoàn người đi ra cảnh sát hình sự đại đội, sau đó đi tới một cái dưới bóng cây mát, Lục Đông Phong liền chuẩn bị bắt đầu nói chuyện.

Tần Hạo tròn mắt hốc mồm, chỉ chỉ chung quanh, liền ở trong môi trường này nói chuyện, đây cũng quá móc một điểm đi.

Lục Đông Phong cũng có chút xấu hổ, hắn xấu hổ cười một tiếng, nói ra: "Khụ khụ, kinh phí khẩn trương, có thể tiết kiệm liên tiết kiệm, ta hiện tại thành tâm mời Cuồng Y Tần Hạo gia nhập Thiên tổ

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Kim Bảng cao thủ

"Không đi."

Tần Hạo trực tiếp cự tuyệt, một chút cũng không do dự.

"Người người này làm sao dạng này, người khác nghĩ muốn gia nhập Thiên tổ đều không có cơ hội kia đâu."

Một người nữ sinh đứng dậy, thờ phỉ phò nhìn chăm chăm Tần Hạo, một mặt bất mãn.

"Con người của ta thích thanh tĩnh, không thích già có phiền phức, các người Thiên tổ ngoại trừ phiền phức vẫn là phiền phức, ta không có hứng thú." Tần Hạo kiên nhẫn giải thích.

Lục Đông Phong tinh tường, muốn mời đến Tần Hạo cao thủ như vậy, cũng không dễ dàng.

Kim Bảng cường giả, đều là Thiên Tôn Kim Đan cao thủ, loại người này vô luận là ở đâu bên trong, đều là tuyệt đối cường giả, bất kỳ một thế lực nào muốn bọn hắn gia nhập, đều phi thường khó khăn.

Bởi vì bọn hắn một người, cơ hồ thì tương đương với một cái nhất lưu thế lực lớn.

"Tần Hạo, ngươi phải biết Thiên tổ ý nghĩa, một khi gia nhập Thiên tổ, ngươi đem có được khó thế tưởng tượng tiện lợi, mà lại ta có thể cam đoan, không có chuyện quan trọng, tuyệt đối không làm phiền ngươi, bình thường ngươi có thể làm chính mình sự tình." Lục Đông Phong vẻ mặt thành thật nói.

Tần Hạo cau mày, hắn tự nhiên biết tiến vào Thiên tổ ý nghĩa, thậm chí một khi muốn đi vào Thiên tổ, hắn muốn làm một ít chuyện, đều sẽ đơn giản rất nhiều.

Nhưng là, hắn còn đang do dự, bởi vì vì bản thân cực kỳ không thích trời buộc.

"Ngươi thật suy nghĩ thật kỹ một chút, tỉ như nói sự tình hôm nay, nếu là ngươi có một cái Thiên tổ thân phận, liền hoàn toàn khác nhau, chỉ cần nói ra, phiền toái gì cũng không dám tìm ngươi, tương đối Thiên tổ mang tới tiện lợi tới nói, cái gọi là phiền phức đối với ngươi mà nói, cũng không tính là phiền phức, mà lại ta cam đoan Thiên tổ tuyệt đối sẽ không trời buộc ngươi." Lục Đông Phong tiếp tục khuyên giải.

Tất cả mọi người đứng ở một bên, không nói gì, chỉ là mong đợi nhìn chăm chăm Tần Hạo.

Một cái Kim Bảng cường giả gia nhập, đối với Thiên tổ tới nói, tuyệt đối là một kiện vô cùng chuyện trọng đại, bọn hắn đều hi vọng Tần Hạo có thể gia nhập.

"Ta biết ngươi một ít chuyện, nếu như ngươi muốn đến trong kinh thành làm một ít chuyện, chỉ có gia nhập Thiên tổ, mới sẽ không bị Thiên tổ ngăn cản, bởi vì ngươi là người một nhà." Lục Đông Phong mở miệng lần nữa.

Tần Hạo trong mắt tinh quang lóe lên, hắn nhìn chăm chăm Lục Đông Phong, hỏi: "Ngươi là người phương nào?"

"Muội muội ta là Lục Yên Nhiên." Lục Đông Phong cười nói.

Tần Hạo minh bạch, Thiên tổ Phó tổ trưởng Lục Yên Nhiên, khó trách biết chuyện của hắn.

"Ta đã biết, ta đồng ý gia nhập Thiên tổ, bất quá ta còn có một vấn đề."

"Vấn đề gì?"

Lục Đông Phong kích động mà hỏi, hắn khó mà che giấu sự hưng phấn của mình.

Trong lòng của hắn âm thầm quyết định, vô luận Tần Hạo vấn đề này đến cỡ nào khó làm, hắn đều muốn làm thành. Vì một cái Kim Bảng cao thủ, cái gì đều là đáng giá.'

"Thiên tổ một tháng mở cho ta bao nhiêu tiền?" Tần Hạo hỏi, một mặt chờ mong.

Lục Đông Phong sắc mặt có chút cứng đờ, hắn trông mắt đều kém một chút tròng roi mắt, không nghĩ tới Tần Hạo hỏi lại là vấn đề này, hắn một cái Kim Bảng cao thủ, vậy mà tại hồ tiền tài, cái này khiến hắn quá bó tay rồi.

"Ta làm chủ cho ngươi cung phụng cấp bậc tiền lương, một tháng năm vạn, xứng đáng ngươi đi, phải biết ta tiền lương của mình một tháng mới hơn ba vạn." Lục Đông Phong rất là hào khí mà nói.

Cái này đến phiên Tần Hạo tròn mắt hốc mồm, ba vạn? Năm vạn? Hắn cho là mình nghe lầm.

Trước kia vẫn luôn nghe nói Thiên tổ nghèo, nhưng là nghèo đến nước này, hắn còn thật không nghĩ tới.

Hắn đường đường một cái Kim Bảng cao thủ, thế mà liền cho điểm này tiền, truyền đi đủ để cho rất nhiều người cười đến rụng răng.

"Vì nhân dân phục vụ, không quan tâm nhiều tiền Tiền thiếu." Lục Đông Phong chính khí mưng mưng.

Tần Hạo mặt mũi tràn đầy im lặng, hắn còn không có cao như thế giác ngộ.

Bất quá, hắn như là đã đáp ứng đối phương, đương nhiên sẽ không đổi ý.

"Tốt, không cùng các ngươi nhiều lời, ta đi, quay đầu có thời gian đem giấy chứng nhận đưa cho ta." Tần Hạo nói xong, khoát tay đón một chiếc xe liền rời đi.

Lục Đông Phong siết chặt nắm đấm, hắn kích động hồng.

"Ha ha, Kim Bảng cao thủ a, lắc lư một cái Kim Bảng cao thủ tiến đến, ha ha ha ha."

Lục Đông Phong cười to, đều có một loại lời nói không có mạch lạc cảm giác.

Chung quanh đường người thần sắc cổ quái, bọn hắn xa xa trốn tránh Lục Đông Phong, ánh mắt kia hiển nhiên đem Lục Đông Phong trở thành một người bị bệnh thần kinh.

Cái khác Thiên tổ người, ngược lại là biết Lục Đông Phong vì cái gì cao hứng như vậy, một cái Kim Bảng cao thủ, đối ý nghĩa của bọn họ quá lớn.

Lục Đông Phong lấy điện thoại di động ra, trực tiếp cho tổng bộ gọi một cú điện thoại.

Thiên tổ tổng bộ nhận được tin tức, rất nhiều người đều không bình tĩnh.

"Ngọa tào, Lục Đông Phong tiểu tử kia vận tốt như vậy, vậy mà lác lư Cuồng Y cái này mãnh nhân tiến đến." Có người trông mắt đều nhanh tròn lòi ra.

"Quá ngu, Cuồng Y a, không nói võ công, chỉ là y thuật tác dụng, liền có thể so với một cái Kim Bảng cao thủ, huống chi hắn tự thân võ công càng là siêu cấp kinh khủng."

Một đám người đang thần phục, Thiên tổ tổ trưởng càng là kích động đứng lên.

"Ta muốn cho Lục Đông Phong tiểu tử kia nhớ đầu công, nhanh cho Cuồng Y căn cứ chính xác kiện chế tác tốt, trước tiên đưa đến Cuồng Y trong tay." Thiên tổ tổ trưởng kích động mà nói.

Đây là một cái sáu mươi ra mặt lão già, nhìn tinh thần phấn chấn, một đôi mắt thậm chí so với tuổi trẻ người đều muốn thanh tịnh sáng tỏ.

"Yên Nhiên, ngươi tự mình đưa qua." Lão già nhìn về phía cách đó không xa đứng đấy một nữ tử.

"Vâng, tổ trưởng." Lục Yên Nhiên gật đầu.

Tần Hạo không biết, bởi vì vì sự gia nhập của mình, toàn bộ Thiên tổ đều kinh hãi, trầm tĩnh tại một loại vui sướng ở trong.

Lý Đại Chính bọn hắn hiện tại rất đau đầu, bởi vì vì cái này đến cái khác điện thoại gọi tới, hỏi thăm hắc Tần Hạo hạ lạc, để hắn tranh thủ thời gian thả người.

Tại hắn giải thích miệng đắng lưỡi khô, cái này mới xem như có một kết thúc.

Trong lòng của hắn sợ hãi thần phục, cái này Tần Hạo rốt cuộc là ai? Tại sao có thể có nhiều như vậy đại nhân vật gọi điện thoại.

Cái này cũng chưa hết, một cái đội xe vọt vào, cầm đầu là một cái vô cùng có uy nghiêm nam nhân.

Hắn nhìn hơn bốn mươi tuổi, bên người đi theo một đám người, đi đến.

"Mạnh Thiên Vũ."

Khi thấy người này về sau, Lý Đại Chính có chút choáng váng, hắn có một loại trực giác, đối phương là vì Tần Hạo mà đến.

"Theo nói các người bắt Tần tiên sinh, xin thả hắn." Mạnh Thiên Vũ đi tới, trực diện Lý Đại Chính.

"Tần tiên sinh đã đi, đến tại bây giờ ở nơi nào ta cũng không biết." Lý Đại Chính cười khổ nói.

Mạnh Thiên Vũ nhún mày, hắn không cho rằng Lý Đại Chính có can đảm lừa gạt mình.

Ngay tại Mạnh Thiên Vũ chuẩn bị rời đi thời điểm, một nữ nhân đi đến, một thân chỉnh tề trang phục nghề nghiệp, dung mạo tinh xảo, đẹp đến cực điểm, co lại tóc, càng làm cho nữ nhân có một loại cao không thể chạm uy nghiêm cùng thánh khiết.

Hạ Mộng Thiên, nàng biết tin tức, trước tiên chạy tới.

Quét Mạnh Thiên Vũ một chút, Hạ Mộng Thiên không để ý đến đối phương, nàng nhìn chăm chăm Lý Đại Chính, hỏi: "Lý đội trưởng, vị hôn phu ta Tần Hạo đâu."

Hạ Mộng Thiên vị hôn phu, Lý Đại Chính hít vào một ngụm khí lạnh, hắn rốt cuộc minh bạch vì cái gì nhiều người như vậy gọi điện thoại cho mình.

Có Mạnh Thiên Vũ cùng Hạ Mộng Thiên tại, khó trách có thể mời được những đại nhân vật kia.

"Tần Hạo đã đi, không ở nơi này, Hạ tổng, người có thể gọi điện thoại cho hắn, hỏi thăm hắn ở đâu là được rồi." Lý Đại Chính cười khổ mà nói.

Chương 28: Thân huynh đệ

Hạ Mộng Thiên lấy điện thoại di động ra, bấm Tần Hạo dãy số.

"Mộng Thiên, nhớ ta a, lúc này gọi điện thoại cho ta." Tần Hạo cười hỏi.

"Người bây giờ ở nơi nào?" Hạ Mộng Thiên lộ ra yên tâm thần sắc, chỉ cần Tần Hạo nhận điện thoại, vậy liền khẳng định không sao.

"Trong nhà đâu, ra một chút sự tình, cho nên ta về nhà, đúng, ban đêm người cùng ta chuyển vào một chỗ đi thôi, chờ người trở về ta lại giải thích với người." Tần Hạo cười nói.

"Àn."

Hạ Mộng Thiên lộ ra một vòng tiểu dung, nàng đưa điện thoại di động quai điệu.

Lúc này, một đám người vọt vào, Giang Thần Hồ hô lớn: "Lý Đại Chính, người đi ra cho ta, nghe nói người đem ta ca bắt vào tới, tranh thủ thời gian thả người."

Lý Đại Chính nhưc đầu, cái này chủ hôm nay làm sao cũng tới?

"Giang tổng, ca của người là vị nào?"

"Tần Hạo."

Giang Thần Hồ đương nhiên nói.

Lúc này, hắn thấy được một bên Hạ Mộng Thiên, lập tức lộ ra cung kính thần sắc, hướng nàng bái, hô: "Tàu tử."

Hạ Mộng Thiên thần sắc cổ quái, nàng nhìn chằm chằm Giang Thần Hồ, ánh mắt bên trong mang theo một chút hoang mang.

Giang Thần Hồ trước đó nhưng là đối với nàng nhất định phải được, làm sao đột nhiên có chuyển biến lớn như vậy, vậy mà gọi nàng tàu tử. Nghe Giang Thần Hồ ý tứ, hắn vậy mà giống như là nhận Tần Hạo vì đại ca.

Hạ Mộng Thiên làm sao biết Giang Thần Hồ cùng Tần Hạo ở giữa sự tình, hắn nhưng là bị hù dọa, đối Tần Hạo hoàn toàn chịu phục.

"Tần Hạo đã đi ra, không tin người hỏi Hạ tổng." Lý Đại Chính cười khò, cái này Giang Thần Hồ thế mà cũng là vì Tần Hạo mà đến.

"Tàu tử? Ca đi ra sao?" Giang Thần Hồ hỏi.

Nhẹ gật đầu, Hạ Mộng Thiên cuối cùng mở miệng: "Tần Hạo đã ở nhà."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Giang Thần Hồ thở dài một hơi, sau đó hắn đem ánh mắt rơi vào Mạnh Thiên Vũ trên thân, khẽ chau mày, nói ra: "Mạnh Thiên Vũ, người lão tiểu tử này muốn làm gì? Ta ca nên không phải người cho làm tiến đến a, người là không phải sống đủ rồi, nghe nói Vinh Thiên Vũ muốn cho người đi xin cơm, người còn dám chọc ta ca, là không phải là không muốn tốt hơn."

Dựa theo Mạnh Thiên Vũ địa vị, lúc đầu Giang Thần Hồ là không thể nào dạng này nói chuyện cùng hắn.

Bất quá bây giờ Mạnh Thiên Vũ rất chật vật, Giang Thần Hồ cho nên căn bản cũng không sợ hắn.

Mạnh Thiên Vũ trà trộn cửa hàng, rất có lòng dạ, hắn cũng không tức giận, mà là đem ánh mắt rơi vào Hạ Mộng Thiên trên thân, hắn vừa cười vừa nói: "Kỳ thật ta là tới tìm Hạ tổng, ta đem Thiên Vũ tập đoàn 51% cổ phần, chuyển nhượng cho Hạ tổng, không có bất kỳ cái gì điều kiện."

"Cái gì? Người điên rồi." Giang Thần Hồ giật mình.

Hạ Mộng Thiên cũng hơi kinh ngạc, bất quá rất nhanh nàng liền hiểu được.

Mạnh Thiên Vũ sở dĩ làm như vậy, chủ yếu là vì bảo trụ mình, càng là bảo trụ Thiên Vũ tập đoàn, mặc dù ngày sau Thiên Vũ tập đoàn khả năng liền không họ Mạnh, nhưng ít ra hắn sẽ không đi xin cơm.

"Tần tử, ngàn vạn không thể đáp ứng hân, hiện tại ai cũng biết, Vinh Thiên Vũ muốn đánh áp thiên vũ tập đoàn, người nếu là hiện tại tiếp nhận Thiên Vũ tập đoàn, tương đương với cùng Vinh Thiên Vũ đối nghịch, đến lúc đó ngay cả các người Hạ gia đều muốn bị tác động đến." Giang Thần Hồ tranh thủ thời gian nhắc nhở.

Nghe được Giang Thần Hồ, Mạnh Thiên Vũ y nguyên mang theo tiểu dung, nói ra: "Thần Hồ, người khả năng không biết, sở dĩ Vinh tổng muốn đánh ép ta Thiên Vũ tập đoàn, cũng là bởi vì đệ đệ ta đắc tội Hạ tổng, chỉ cần Thiên Vũ tập đoàn trở thành Hạ tổng sản nghiệp, Thiên Vũ tập đoàn liền sẽ không hủy đi, chúng ta cũng có thể không ra đường xin cơm, thậm chí, có Hạ tổng cái này một mối liên hệ, Thiên Vũ tập đoàn có lẽ sẽ phát triển so trước kia càng tốt hơn."

"Cái gì?" Giang Thần Hồ giật mình, Hạ Mộng Thiên thế mà nhận biết Vinh Thiên Vũ.

Hạ Mộng Thiên biết Giang Thần Hồ đang suy nghĩ gì, nàng thân nhiên nói: "Ta cũng không nhận ra Vinh Thiên Vũ, nhận biết Vinh Thiên Vũ chính là Tần Hạo tiểu đệ, giữa bọn hân quan hệ không tệ."

Liền xem như Mạnh Thiên Vũ đã biết điểm này, nhưng là vẫn là không nhin được trong lòng hơi nhúc nhích một chút. Tiểu đệ đều có thể mời được Vinh Thiên Vũ, hân khó có thể tưởng tượng cái kia Tần Hạo đến cùng có bao nhiêu lợi hại.

Giang Thần Hồ cũng giật nảy mình, Tần Hạo tiểu đệ đều mạnh như vậy, hân thật bị hù dọa.

Một bên Lý Đại Chính mí mắt trực nháy, mẹ nó, cái kia Tần Hạo rốt cuộc là ai?

"Chẳng qua nếu như người thật muốn đem Thiên Vũ 51% cổ phần cho ta, vậy ta khẳng định hội nhận lấy." Hạ Mộng Thiên khước miệng hơi nhịu, nàng là một cái thương nhân, đến miệng thịt mỡ, đương nhiên sẽ không không ăn.

Mạnh Thiên Vũ không chỉ không có có thất vọng, ngược lại lộ ra tiểu dung.

"Lão hồ ly."

Giang Thần Hồ lâm bảm một câu, lấy thông minh của hân, tự nhiên có thể đoán được Thiên Vũ tập đoàn giao cho Hạ Mộng Thiên về sau, có thể lấy được chỗ tốt.

Lúc này Tần Hạo không có chuyện gì, Giang Thần Hồ cũng không có lưu lại, hân cùng Hạ Mộng Thiên cáo từ.

"Mạnh thúc, người lần này xem như làm ra quyết định chính xác, về sau phát đạt, nhưng không nên quên tiểu chất a." Giang Thần Hồ trước khi đi cùng Mạnh Thiên Vũ trên chọc.

"Để nói dễ nói." Mạnh Thiên Vũ mỉm cười.

Lý Đại Chính bọn hân cảm thán, những người này kiếm nhiều tiền như vậy, cũng là có lý do, chỉ là da mặt này, bọn hân cũng không sánh nổi. Vừa rồi Giang Thần Hồ còn gọi Mạnh Thiên Vũ lão tiểu tử đâu, hiện tại liền biến thành Mạnh thúc.

Hạ Mộng Thiên không có trở về, Mạnh Thiên Vũ đã muốn đem Thiên Vũ tập đoàn 51% cổ quyền cho nàng, nàng tự nhiên là muốn trước nhận lấy.

Bất quá, Hạ Mộng Thiên vẫn là cho Tần Hạo phát một cái tin nhắn, để hân nói cho Dạ Hoàng, Thiên Vũ tập đoàn hiện tại là nàng, đừng lại giày vò.

Dù sao nếu là Thiên Vũ tập đoàn hủy đi, nàng liền xem như nắm bắt tới tay cũng không có chỗ tốt.

Tần Hạo tiếp vào tin nhắn, trực tiếp đi tìm Dạ Hoàng.

Ở chỗ này hân thấy được một người khác, Lão Yêu ngồi tại Dạ Hoàng trong nhà, ngay tại ăn đồ vật, một mặt hài lòng.

Tần Hạo vuốt vuốt ánh mắt của mình, hân sợ mình nhìn lầm.

Liên tục sau khi xác nhận, Tần Hạo đầu ngón tay một điểm ngân quang chột hiện, Lão Yêu xuất hiện tại Dạ Hoàng trong nhà, còn như thế hài lòng, vậy chỉ có một loại khả năng, liền là Dạ Hoàng bị xử lý.

Ngay lúc này, Dạ Hoàng từ trong phòng bếp bung ra một bàn hoa quả, nhìn thấy Tần Hạo, hân nhẹ gật đầu, sau đó đem hoa quả bỏ vào Lão Yêu trước mặt.

Tần Hạo triệt để lộn xộn, hân nhìn qua Dạ Hoàng, nhin không được lật ra một cái liếc mắt: "Ta cần một lời giải thích."

"Ta là đệ đệ hân, thân đệ đệ." Lão Yêu thay Dạ Hoàng trả lời.

"Ngày."

Tần Hạo hướng hai người dựng lên một ngón giữa, cái này quan hệ của hai người ẩn tàng quá tốt rồi, e là cho dù là Thanh Long đều chưa hân biết.

"Ta hi vọng người cũng có thể thu lưu đệ đệ ta, ta không muốn hân tại sát thủ giới lộn tiếp nữa rồi, kia là hoàn toàn không có tương lai một cái thế

giới." Dạ Hoàng nhìn qua Tần Hạo.

"Không có vấn đề, bất quá các người khả năng không biết, cùng ở bên cạnh ta, chưa hẳn liền sẽ so sát thủ giới an toàn." Tần Hạo nhắc nhở.

Dạ Hoàng cười cười, hắn gật đầu nói: "Chúng ta biết, bất quá thế giới này nơi đó có tuyệt đối an toàn, bước vào siêu tự nhiên giới, liền không có chân chính an toàn, nhưng cầu hài lòng thôi."

"Ta cũng giống như nhau ý nghĩ." Lão Yêu cắn một cái quả táo, mơ hồ không rõ nói.

Nói đều nói đến mức này, Tần Hạo tự nhiên không thể đang nói cái gì.

"Đúng rồi, có kiện sự tình để người xử lý." Tần Hạo nhìn về phía Dạ Hoàng.

"Giết ai?" Dạ Hoàng nhận tình sáng lên.

Tần Hạo lật ra một cái liếc mắt, gia hỏa này vẫn là không có từ bỏ sát thủ mao bệnh: "Không phải giết người, người gọi điện thoại cho Vinh Thiên Vũ, nói cho hắn biết đừng lại gây vò cái kia Thiên Vũ tập đoàn, hiện tại Thiên Vũ tập đoàn bị Mộng Thiên tiếp quản đã."

Dạ Hoàng có hơi thất vọng, nguyên lai chỉ là sự tình này.

Bất quá, hắn vẫn là gọi điện thoại, để Vinh Thiên Vũ đừng lại động thủ, tốt nhất có thể giúp đỡ còn giúp một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Bài hành lão tứ

Vinh Thiên Vũ tự nhiên không có vấn đề, kia trời tình hướng buổi tối hắn đã từ một ít con đường hiểu rõ.

Dạ Hoàng đều là người kia tiểu đệ, dựa theo kia cá nhân ý nghĩ làm việc, nếu không phải niên kỷ không khớp, Vinh Thiên Vũ thậm chí coi là Tần Hạo liền là Thanh Long.

Đương nhiên, vô luận Tần Hạo đến cùng là thân phận gì, Dạ Hoàng đều thành tiểu đệ của hắn, đối Tần Hạo sự tình, Vinh Thiên Vũ đương nhiên sẽ không khinh thị.

Trên thực tế, Vinh Thiên Vũ đối Tần Hạo thân phận gì, cảm thấy rất hứng thú.

"Kính thành Tần gia cháu ruột, bất quá cái thân phận này, hiển nhiên còn không có khả năng để Dạ Hoàng trở thành tiểu đệ của hắn, cái này Tần Hạo, hắn là còn có thân phận khác, chỉ là ta tra không được mà thôi."

Vinh Thiên Vũ âm thầm nghĩ tới, hắn gọi một cú điện thoại, để cho mình trợ lý tiến đến, sau đó hắn đem sự tình phản phó xuống dưới.

Thiên Vũ tập đoàn biến thiên, Hạ Mộng Thiên trở thành Thiên Vũ tập đoàn chủ nhân.

Cái này làm cho tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm, có chút khó mà tiếp nhận.

Hạ Chấn Quốc cũng có chút không thể tin, nữ nhi của mình lúc nào mạnh như vậy.

Thanh Vân tập đoàn hiện tại là Hạ Mộng Thiên hoàn toàn chưởng khống, Hạ Chấn Quốc đã hoàn toàn mặc kệ, trừ phi là gặp được Hạ Mộng Thiên hoàn toàn không thể giải quyết sự tình.

Bất quá loại chuyện này, cơ hồ không có.

"Không được, ta muốn gọi điện thoại để Mộng Thiên trở về, hỏi nàng đến cùng là chuyện gì xảy ra." Hạ Chấn Quốc có chút bất an.

Có một số việc, cũng không phải là đạt được lợi ích liền là chuyện tốt, hắn sợ Hạ Mộng Thiên bị hố.

"Người ngữ khí tốt một chút, lần trước sự tình người làm Mộng Thiên trong lòng rất không cao hứng, lần này nếu như nói ngữ khí không tốt, Mộng Thiên

chưa chắc sẽ nguyện ý trở về gặp người, cái kia Tần Hạo kỳ thật ta cảm thấy ngược lại là rất tốt, mặc dù làm sự tình có chút xông động, nhưng là kia thân thủ cũng rất không tệ, ta rất thích, mà lại vì con gái chúng ta, hấn cường thế như vậy, cái này cũng nói hấn là chân chính yêu thích chúng ta nữ, thấy thế nào đều so Giang Thần Hồ cái kia nhị thế tổ mạnh hơn." Khương Tú ở một bên quờ trách lấy lão công của mình, một bên khích lệ Tần Hạo.

Hạ Chấn Quốc sắc mặt hắc hắc, nghĩ đến Tần Hạo, hấn liền có loại muốn kích động đến mức muốn nhảy lên.

Tên kia lại còn nói khí xấu hấn không có việc gì, hấn động y thuật, có thể trị, hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy loại này hỗn trưởng tiểu tử đâu.

"Ta biết người đang suy nghĩ gì, ta ngược lại thật ra cảm thấy tên tiểu tử kia rất có ý tứ, rất hài hước a." Khương Tú che miệng cười trộm, đối với mình lão công ý nghĩ, nàng rất rõ ràng.

"Hài hước cái rắm" Hạ Chấn Quốc khó được bạo nói tục.

Bất quá hấn cuối cùng vẫn là tiếp nhận lão bà của mình đề nghị, cho Hạ Mộng Thiên gọi một cú điện thoại.

Hạ Mộng Thiên kết nối, trong điện thoại Hạ Mộng Thiên rất bình tĩnh, nàng nói cho Hạ Chấn Quốc, mình rất nhanh liền trở về.

Thiên Vũ trong tập đoàn, hết thảy đều đã chuẩn bị xong, mặc dù đem lớn như vậy cơ nghiệp đưa cho người khác, nhưng là làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc là, Mạnh Thiên Vũ thế mà đang cười.

Hạ Mộng Thiên tuyên bố, Thiên Vũ tập đoàn y nguyên từ Mạnh Thiên Vũ chủ trì, bất quá giống như là Mạnh Thiên Cương loại người này, nhất định phải thanh lý ra ngoài.

Sau đó Hạ Mộng Thiên liền rời đi, nàng về đến trong nhà.

"Thiên Vũ tập đoàn đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Hạ Chấn Quốc hỏi thăm, hấn nhìn chăm chăm Hạ Mộng Thiên, trong thần sắc mang theo một tia chất vấn.

Ngược lại là Hạ Mộng Thiên lộ ra rất bình tĩnh, đem sự tình từ đầu đến cuối nói rất rõ ràng.

Hạ Chấn Quốc ngậy ngậy cả người, hấn không nghĩ tới lại là nguyên nhân này.

Tần Hạo một tiểu đệ, thế mà nhận biết Vinh Thiên Vũ, một chiếc điện thoại, liền để Vinh Thiên Vũ hỗ trợ làm việc.

Hạ Chấn Quốc cảm thấy mình khả năng đang nghe Thần Thoại, Vinh Thiên Vũ kia là người thế nào? Ai có thể sai sử hấn? Kia là căn bản liên chuyện không thể nào.

Chỉ là, hiện ở loại tình huống này, cũng chỉ có thể đủ như thế giải thích.

"Ta đã là Tần Hạo nữ nhân, liền xem như ba ba người lại không thích hấn, ta đời này cũng chỉ đi theo hấn." Hạ Mộng Thiên cho thấy lập trường của mình.

Trước đó nếu nói chỉ là tìm một cái tám mợ, bởi vì Hạ Mộng Thiên là thật không thích Giang Thần Hồ.

Hiện tại nàng lại là thật tâm thích Tần Hạo, thích hấn thần bí, thích hấn che chở, thậm chí thích hấn không gì làm không được.

Nghe được Hạ Mộng Thiên, Hạ Chấn Quốc giận không chỗ phát tiết.

Khương Tú cho lão công mình nháy mắt, để hấn không nên tức giận, có như vậy có bản lĩnh một con rết, người bình thường cao hứng còn không kịp đâu.

Hạ Chấn Quốc hừ lạnh một tiếng, chung quy là không nói gì thêm.

"Nữ nhi, buổi tối hôm nay về nhà ngủ đi? Luôn ở bên ngoài, người nhìn người cũng gầy." Khương Tú thừa cơ nói.

Nàng muốn nữ nhi của mình về nhà chiếu cố, mà không phải một người ở bên ngoài.

Hạ Mộng Thiên lắc đầu, nàng giải thích nói: "Dao Dao đến Bạch Hải thị, ta đi trước theo nàng mấy ngày, qua mấy ngày mới trở về đi."

"Lâm Lộ Dao?" Hạ Chấn Quốc có chút giật mình.

Hạ Mộng Thiên gật đầu, khẳng định Hạ Chấn Quốc suy đoán.

"Người nhất định phải hảo hảo đối với người ta, muốn cái gì, đều cho làm xong, nhưng tuyệt đối không nên đắc tội Lâm Lộ Dao a." Hạ Chấn Quốc tranh thủ thời gian nhắc nhở.

Lâm Lộ Dao là thân phận gì, hấn biết rõ, chỉ cần hầu hạ tốt vị này, sau lưng nàng người một cao hứng, bọn hấn Thanh Vân tập đoàn cũng sẽ có chỗ tốt.

"Chúng ta là bằng hữu, ta chỉ là đơn thuần coi nàng là làm bằng hữu." Hạ Mộng Thiên nhàn nhạt nói.

Nàng sẽ không lợi dụng bằng hữu vì nàng làm chuyện gì, bằng không mà nói, chỉ sợ Lâm Lộ Dao cùng nàng ở giữa, cũng sẽ không như thế muốn tốt.

Cũng là bởi vì giữa các nàng hữu nghị cực kỳ đơn thuần, cho nên Lâm Lộ Dao mới thích Hạ Mộng Thiên, cùng nàng trở thành bằng hữu tốt nhất.

Điểm này Hạ Chấn Quốc không hiểu, cũng không hiểu, hẳn chung quy là một cái thương nhân.

"Hừ, người chưa hề đều không nghe lời của ta." Hạ Chấn Quốc không vui nói.

Hạ Mộng Thiên cười nhạt một tiếng, cũng không giải thích.

"Tốt, nữ nhi thật vất vả trở về, người cũng không cần như vậy dài dòng, Mộng Thiên, ta làm cho người người thích nhất ra đường phen giò." Khương Tú từng Hạ Chấn Quốc một chút, nhưng là nói chuyện với Hạ Mộng Thiên lại về mặt ôn hoà.

Hạ Chấn Quốc một mặt bị phẫn, hẳn nhện không được bất mãn nói: "Ta trong nhà này địa vị càng ngày càng thấp, hết thấy liền ba người, ta đứng hàng lão tam, đây là nhất gia chi chủ sao?"

"Sai, người xếp hạng thứ tư." Khương Tú bĩu môi, nàng uốn nắn Hạ Chấn Quốc.

"Nhà chúng ta còn có người thứ tư sao?" Hạ Chấn Quốc mở to hai mắt nhìn.

"Đóa Đóa tới, nói cho cái này cái nam nhân, người mới là lão Tam." Khương Tú hô một tiếng. Một con khách quý từ ổ chó bên trong nhảy đi qua, đứng thẳng người lên, dẫn Khương Tú bán mạnh nững nịu.

"Ồc nhật."

Hạ Chấn Quốc nhện không được lật ra một cái liếc mắt, hẳn cảm thấy mình liền là người không bằng chó điển hình.

Thấy cảnh này, Hạ Mộng Thiên nhện không được che miệng trộm vui, chính mình cái này phụ thân, cũng chỉ có ở trước mặt mẫu thân, mới có thể một mực kinh ngạc đi.

Khương Tú sờ lên Đóa Đóa đầu, để nó tìm Hạ Chấn Quốc bọn hắn đi chơi, sau đó mới đi tiến phòng bếp.

Về phần Tàn Hạo, hẳn ngay tại cho Cố lão gia tử trị liệu, đồng thời cơm trưa cũng chuẩn bị tại Cố lão gia tử nhà ăn.

Lão Yêu cùng Dạ Hoàng mặt dạn mày dày đuổi đi theo, bọn hắn nhưng không biết làm cơm, mà lại Cố lão gia tử nhà cơm nước kia là tương đối tốt.

Cố Tuyết Kỳ hơi kinh ngạc, những người khác cũng giống như vậy, đều có chút ngoài ý muốn, bất quá Cố lão gia tử con mắt thế nhưng là rất độc, liếc mắt liền nhìn ra hai người Bất Phàm, hẳn nhiệt tình chào hỏi hai người, một chút cũng không có lãnh đạm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đã biết

Cố Tuyết Tùng là Cố Tuyết Kỳ ca ca, hẳn tại lão gia tử ám chỉ phía dưới, tự mình chào hỏi Tàn Hạo bọn hắn.

Đặc biệt là Dạ Hoàng cùng Lão Yêu, hẳn không có một chút lãnh đạm.

"Hai vị nếu là bình thường không có người nấu cơm, có thể tới trong nhà của ta ăn cơm, chính dễ dàng nào nhiệt một chút." Cố lão gia tử cười nói, chào hỏi hai người.

"Vậy liền làm phiền." Dạ Hoàng gật đầu.

"Ta có chút việc, đêm nay bắt đầu, muốn ở vào trường học, các người có chuyện gì, trực tiếp tới trường học tìm ta." Tàn Hạo đột nhiên nói.

Hắn vừa nghĩ ra cái này một gốc rễ, vừa vắn cùng hai người nói một lần.

"Người có chuyện gì?" Cô Tuyết Kỳ có chút kinh ngạc hỏi, nàng thế nhưng là biết Tần Hạo không có ở trường, ở trường học không có ký túc xá.

"Bảo hộ một người người nhà, người kia đối với chúng ta nhà có ân, cho nên ta không thể cự tuyệt." Tần Hạo ngược lại là không có che giấu, đây cũng là giải thích cho Lão Yêu hai người nghe.

"Yên tâm đi, liền xem như Thanh Long đích thân đến, hai người chúng ta liên thủ, chống đỡ tới trường học vẫn có thể làm được." Lão Yêu chẳng hề để ý mà nói.

Những người khác không biết bọn hắn nói là có ý gì, chỉ có Cổ lão gia tử cùng Cổ Tuyết Tùng hai người mặt mũi tràn đầy hải nhiên, bọn hắn không biết mình là không phải lý giải sai, nếu là cái này Thanh Long, là bọn hắn nghe nói qua Thanh Long, trước mắt hai người kia địa vị cũng quá kinh khủng đi.

Đề Thanh Long tự mình xuất thủ, hơn nữa còn có thể chạy đi, thân phận của bọn hắn một khi lộ ra ánh sáng, tuyệt đối là kinh người.

"Người như là như thế này tự tin, ta cam đoan các người không đến được trường học." Tần Hạo cười lạnh, hắn nhắc nhở hai người.

Lão Yêu sừng sốt một chút, hắn không nghĩ tới Tần Hạo thế mà nhìn như vậy nhẹ bọn hắn.

"Người khẳng định cho là ta xem nhẹ người, nhưng là ta đã từng cùng Thanh Long mặt đối mặt qua, lúc kia, thực lực của ta không kém gì người bây giờ, ta không có nắm chắc chống nổi hắn mười chiêu, nếu là hắn đâm giết, ta khả năng một chiêu cũng đỡ không nổi." Tần Hạo mặt mũi tràn đầy cười lạnh.

Lão Yêu trong mắt tinh quang lấp lóe, hắn rốt cục nghiêm túc.

"Các người nói là cái gì?" Cô Tuyết Kỳ hiếu kỳ, nàng nghe có chút mơ hồ.

Tần Hạo lộ ra tiểu dung, nói ra: "Không có việc gì, chỉ là nói một cái trong trò chơi sự tình, một cái tên là Thanh Long thích khách luôn đánh lên chúng ta, ba người chúng ta chuẩn bị liên thủ làm hắn."

Cô Tuyết Kỳ trợn nhìn Tần Hạo một chút, nàng đỡ khóe đỡ cười, nói ra: "Trò chơi có gì vui, vẫn là nhiều học tập một chút, ngày sau đi đến trên xã hội, mới sẽ không hối hận."

Cô Tuyết Tùng nghe xong liền cười, hắn nhìn không được nhắc nhở: "Muội muội, người nhìn Tần Hạo cần học tập những vật kia sao? Chỉ là hắn cái kia một tay y thuật, cả đời này chỉ sợ đều không cần vì sinh kế phát sầu."

Lúc này Cô Tuyết Kỳ mới ý thức tới mình nói nói nhảm, Tần Hạo thấy thế nào cũng không giống là người bình thường, nàng những lời kia đối hải từ nói vẫn được, nhưng là đối Tần Hạo tới nói, cần bản cũng không áp dụng.

Thề lưỡi, Cô Tuyết Kỳ có chút ngượng ngùng nói ra: "Ở trường học giáo dục người khác quen thuộc."

Nhìn nàng đáng vẻ khả ái, mọi người đều nhịn cười không được.

Liền ngay cả Tần Hạo cũng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Cô Tuyết Kỳ còn có dạng này một mặt, không hề giống là trong trường học nghiêm túc Cổ lão sư, ngược lại giống như là một cái đáng yêu thiếu nữ.

"Nhìn cái gì vậy, chưa có xem mỹ nữ nha." Cô Tuyết Kỳ trừng Tần Hạo một chút.

Nàng dữ dằn đáng vẻ, hoàn toàn không giống như là một người trầm ổn phó hiệu trưởng.

"Khụ khụ, chưa có xem Cổ lão sư xinh đẹp như vậy mỹ nữ." Tần Hạo chẳng chặc đảng hoàng mà nói.

Cô Tuyết Kỳ cười đắc ý, rồi mới lên tiếng: "Tính người có ánh mắt."

"Hình tượng."

Cổ lão gia tử trừng Cô Tuyết Kỳ một chút.

Cô Tuyết Kỳ lúc này mới thu liễm, lần nữa khôi phục bình thường trạng thái.

Một bữa cơm ăn xong, Tần Hạo vì Cổ lão gia tử thời cung quá huyết, thuận tiện đưa vào một chút chân khí, trợ giúp hắn điều trị thân thể, lúc này mới cùng Dạ Hoàng bọn hắn rời đi.

Chạng vạng tối, Hạ Mộng Thiên trở về, khi thấy Tần Hạo bên người lại thêm một cái người, nàng hơi kinh ngạc.

"Người gọi hắn Lão Yêu là được rồi, gia hỏa này là Dạ Hoàng đệ đệ, sát thủ giới xếp hạng thứ sáu." Tần Hạo giải thích.

Hạ Mộng Thiên rung động trong lòng, nhưng là trên mặt lại rất bình tĩnh, nàng hướng Lão Yêu gật đầu, không mất phong độ.

Lão Yêu cũng kinh ngạc Hạ Mộng Thiên mỹ mạo, bất quá gia hỏa này cũng coi là kiến thức rộng rãi, hắn chỉ là hơi sừng sốt một chút, liền kịp phản ứng.

hướng Hạ Mộng Thiên nhẹ gật đầu.

"Buổi tối hôm nay chúng ta dọn nhà, ở vào trường học, dạng này ta cũng yên tâm một điểm." Tần Hạo nói với Hạ Mộng Thiên.

"Được."

Hạ Mộng Thiên khẽ gật đầu, đối với điểm này, nàng là không có ý kiến.

Mà lại, Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao ở giữa, cũng là thời gian rất lâu không có gặp mặt.

Tần Hạo tùy tiện thu thập một chút, chủ yếu là cảm mấy bộ y phục, hắn cùng Hạ Mộng Thiên lên xe.

Vừa lên xe phía trên, Hạ Mộng Thiên do dự một chút, vẫn là hướng Tần Hạo mở miệng: "Có kiện sự tình ta phải nói cho ngươi."

"Ta đều biết, Lâm Lộ Dao cùng ngươi là tỷ muội, ta là nàng giới thiệu cho ngươi." Tần Hạo cười nhạt một tiếng.

Hạ Mộng Thiên bình tĩnh mặt trong nháy mắt lộ ra vẻ giật mình, nàng hiển nhiên không có nghĩ tới chỗ này.

Tần Hạo lộ ra tiểu dung, hắn chỉ vào lỗ tai của mình nói ra: "Lâm Lộ Dao đưa cho ngươi gọi điện thoại, ta đều nghe được, ai bảo lỗ tai của ta dễ dùng, liền xem như tại bên ngoài phòng, cũng có thể nghe được các ngươi nói chuyện, lần này để ngươi vào ở đi, cũng là nghĩ để các ngươi tỷ muội hảo hảo tụ một chút."

"Ngươi không tức giận?" Hạ Mộng Thiên đôi mắt sáng như nước, nhìn chăm chăm Tần Hạo, nàng lúc đầu cho là hắn hội rất tức giận.

Tần Hạo nhún vai, hắn nâng lên Hạ Mộng Thiên cái cằm, vừa cười vừa nói: "Đưa cho ta xinh đẹp như vậy hiển thực một cái lão bà, ta cảm tạ nàng còn đến không kịp đâu, làm sao lại tức giận, ngươi yên tâm đi."

Hạ Mộng Thiên sắc mặt đỏ lên, nàng đưa lên mình môi đỏ, cảm tạ Tần Hạo không trách tự trách mình.

Xe phát động, chạy tới trường học.

Xe dừng ở Trạm Lam công ngu trong ga-ra, Tần Hạo nhấn chuông cửa.

Lâm Lộ Dao một mặt không tình nguyện khai môn, khi thấy Hạ Mộng Thiên thời điểm, trên mặt nàng bản năng lộ ra một vòng tiểu dung, bất quá rất nhanh thu lại, sau đó có chút khẩn trương nhìn Tần Hạo một chút, sợ bị hắn phát giác.

"Hắn đã biết." Hạ Mộng Thiên ôm lấy Lâm Lộ Dao, vừa cười vừa nói.

"A."

Lâm Lộ Dao kinh hô một tiếng.

"Không phải ta nói cho hắn biết, là chính hắn nghe được ngươi gọi điện thoại, ngươi hắn phải biết Tần Hạo là luyện võ, thánh lực phi thường tốt." Hạ Mộng Thiên giải thích.

Lâm Lộ Dao lộ ra ảo não thần sắc, sau đó ác hung hăng trợn mắt nhìn Tần Hạo một chút, nàng mặt mũi tràn đầy khó chịu nói ra: "Ngươi quả nhiên là một tên đại bại hoại, thế mà nghe lên người khác góc tường."

Tần Hạo dở khóc dở cười, đối phương tính toán mình, hắn còn không có gây sự với nàng, hiện tại thế mà ác nhân cáo trạng trước.

Bất quá Tần Hạo cũng lười cùng Lâm Lộ Dao nói nhảm, hắn cảm mình cùng Hạ Mộng Thiên bao khóa, trực tiếp tiến vào viện tử.

Đi vào trong phòng khách, Tần Hạo trực tiếp tuyển một cái phòng, mở cửa phòng, đi vào, sau đó Tần Hạo trực tiếp mắt tròn, nơi này đầy giường đều là màu hồng nội y.

"Đây là gian phòng của ta." Lâm Lộ Dao kinh hô.

Tần Hạo bĩu môi, hắn lui ra, thuận miệng nói ra: "Nhìn không ra ngươi phẩm vị vẫn rất đặc biệt, chỉ thích màu hồng."

"A, ta muốn giết ngươi." Lâm Lộ Dao kinh hô, nàng đơn giản muốn điên rồi, nội y của mình tất cả đều bị Tần Hạo thấy hết, thật sự là quá mất mặt.

Chương 31: Ngũ tinh tiệm cơm

Tần Hạo căn bản không để ý tới nàng, một bên Hạ Mộng Thiên cũng kéo lại Lâm Lộ Dao, để nàng không nên sinh khí.

Lâm Lộ Dao hung tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, hàm răng cạ xát, hận không thể tại Tần Hạo trên thân cắn xuống đến một miếng thịt.

Tần Hạo tuyển một căn phòng khác, cũng tại một tầng, tốt như vậy bảo hộ Lâm Lộ Dao.

Hắn đi vào, bên trong có giường, thu thập vẫn là vô cùng sạch sẽ.

Đem hành lễ buông ra, sau đó lại giúp Hạ Mộng Thiên đem hành lý đưa vào gian phòng của mình.

Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, nàng nhìn chăm chăm Tần Hạo, có chút khó tin nói: "Người muốn làm gì? Mộng Thiên không muốn cùng với người ngủ, chúng ta có đầy đủ gian phòng, mà lại nàng liền xem như ngủ, cũng là cùng ta cùng một chỗ."

"Lão bà của ta tự nhiên cùng ta cùng một chỗ ngủ, người muốn cùng nàng cùng một chỗ ngủ, ta tùy thời hoan nghênh." Tần Hạo khoe miệng bốc lên một vòng cười tà.

Lâm Lộ Dao trợn mắt hốc mồm, người này làm sao có thể vô sỉ như vậy.

Đợi đến Lâm Lộ Dao kịp phản ứng, nàng vội vàng nói: "Người nằm mơ."

Bất quá không có chờ Tần Hạo nói chuyện, Lâm Lộ Dao giống như là lại cải biến chủ ý, nàng một mặt cười lạnh nói: "Ngủ là ngủ, ai sợ ai?"

"Trâu."

Tần Hạo duỗi ra ngón tay cái, hắn mới không sợ đâu, có loại nha đầu này liền đến, dù sao thua thiệt người chắc chắn sẽ không là hắn.

Hạ Mộng Thiên dở khóc dở cười, hai người kia thấy thế nào đều như là một đôi oan gia.

"Ừng ục ục."

Một tiếng thanh âm cổ quái vang lên, Lâm Lộ Dao có chút đỏ mặt.

"Ta đói." Nàng có chút ủy khuất nói.

Vì chờ Tần Hạo bọn họ chạy tới, nàng một mực không có ra ngoài, về phần thức ăn ngoài, nàng không dám gọi, bởi vì thân phận nguyên nhân, nàng hiện tại quả thật có chút phiền phức.

"Ra đi ăn cơm." Tần Hạo nói, hắn cũng có chút đói bụng.

"Được."

Lâm Lộ Dao hoan hô một tiếng.

Tần Hạo nhìn nàng một cái, lúc này Lâm Lộ Dao vẫn có chút đáng yêu.

"Nhìn cái gì vậy, không có nhìn qua mỹ nữ à." Lâm Lộ Dao có chút dữ dằn nói.

Tần Hạo lắc đầu, hắn chỉ chỉ Hạ Mộng Thiên, ý tứ rất rõ ràng.

Lâm Lộ Dao khí điểm trong nháy mắt biến mất, nàng trừng Tần Hạo một chút, không lại nói cái gì. Tại Hạ Mộng Thiên trước mặt tự xưng mỹ nữ, vẫn là cần rất lớn dũng khí.

"Không muốn khi dễ Lộ Dao." Hạ Mộng Thiên giận Tần Hạo một chút.

Tần Hạo cười hắc hắc, hắn mở cửa, suất đi ra ngoài trước.

"Gia hỏa này ngược lại là nghe lời người." Lâm Lộ Dao cẩn thận nói với Hạ Mộng Thiên.

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, trong nội tâm nàng tin tưởng, Tần Hạo không phải nghe lời, mà là đối tôn trọng của nàng.

Bọn hắn đi ra trường học, lúc này cũng không ít học sinh đi ra ngoài, không ít người nhìn thấy Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao mặt, nhin không được kinh hô lên, các nàng đáng dấp xác thực quá đẹp một điểm.

Tần Hạo cúi đầu xem xét điện thoại, nửa ngày mới ngẩng đầu.

"Tìm được một cái không tệ tiệm cơm, chúng ta đi ăn đi." Tần Hạo cười nói.

"Thật sao? Mấy sao?" Lâm Lộ Dao nhin không được tò mò hỏi.

Mấy sao, vấn đề này đem Tần Hạo bị sặc, nhin Lâm Lộ Dao một bộ đương nhiên đáng vẻ, Tần Hạo rất nghiêm túc cân nhắc, sau đó hồi đáp: "Trên mạng nhin thấy chính là ngũ tinh, số không soa bình."

"Quá tốt rồi, khẳng định ăn thật ngon." Lâm Lộ Dao hoan hô một tiếng.

Khi đi tới cái kia "Ngũ tinh" tiệm cơm thời điểm, Lâm Lộ Dao tròn tròn mắt.

Nàng lần thứ nhất nhin thấy dạng này "Ngũ tinh tiệm cơm", chỉ có một cái nho nhỏ bề ngoài, bên trong tầm mười bàn lớn, đều đã ngồi đầy người.

Lâm Lộ Dao chỉ vào quán cơm nhỏ, nàng thờ phỉ phò nhin chằm chằm Tần Hạo, chất vấn: "Đây chính là người nói ngũ tinh tiệm cơm?"

Tần Hạo đã sớm chuẩn bị, hắn lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra phần mềm, đặt ở Lâm Lộ Dao trước mặt, nói ra: "Đừng thế, dân mạng đánh giá ngũ tinh, không sai, liền là ngũ tinh tiệm cơm."

Lâm Lộ Dao mắt tròn tròn, tình cảm hai người bọn họ nói ngũ tinh tiệm cơm không là một chuyện.

"Loại này đều là cống ngầm dầu, ta không ăn." Nàng trực tiếp lắc đầu, nói đùa, nàng từ nhỏ đã không có ở loại địa phương này ăn cơm xong.

Tần Hạo nhẹ nhàng khẽ nhăn một cái cái mũi, hắn cười nhạt một tiếng, nói ra: "Yên tâm đi, nơi này dầu tuyệt đối không phải cống ngầm dầu."

Lấy khứu giác của hắn, tự nhiên có thể tùy tiện phân biệt ra được tốt xấu.

Lâm Lộ Dao còn muốn nói chuyện, Tần Hạo trực tiếp hướng trong tiệm đi qua: "Yêu có ăn hay không?"

Cái này khiến Lâm Lộ Dao kém một chút phát điên, gia hỏa này không có chút nào để cho nàng.

"Đi thôi."

Hạ Mộng Thiên lôi kéo Lâm Lộ Dao.

Lâm Lộ Dao lúc này mới bắt đầu đi theo hai người tiến vào trong tiệm, tầm mười bàn lớn, chỉ còn lại một trương, nhưng là thu thập phi thường sạch sẽ.

Ba người vừa tiến tới, lập tức làm cho cả quán cơm nhỏ đều yên lặng.

Tất cả mọi người giật mình nhin Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao, căn bản là nghĩ không ra lại có dạng này người xuất hiện tại tiểu trong quán ăn.

Hai nữ nhân vừa nhin liền biết phi thường không tầm thường, vô luận là Hạ Mộng Thiên vẫn là Lâm Lộ Dao, đẹp đơn giản giống như là tiên nữ đồng dạng, so những Thiên Tiên kia mình tinh đều mỹ lệ hơn, mà lại trên người các nàng có một cổ ưu nhã cùng quý khí, cùng nơi này lộ ra không hợp nhau.

Lúc đầu có chút cao đàm khoát luận người, lúc này vậy mà đều không dám nói chuyện.

Tần Hạo bọn hắn vừa ngồi lên, liền có phục vụ viên đi tới, đây là một cái mười tám mười chín tuổi tiểu cô nương, đáng dấp phi thường thanh tú, một đôi mắt như là hai viên đại bảo thạch đồng dạng.

"Ngài tốt, xin hỏi ba vị ăn chút gì?"

Nữ hài ngọt ngào hỏi, tiếng phổ thông so ra mà nói có chút không phải rất tiêu chuẩn, nhưng lại rất xộp giòn, mang theo Ngô nông mềm giọng hương vị.

"Nơi này có món gì ăn ngon?" Lâm Lộ Dao hỏi, nàng nhin nhiều nữ hài vài lần, hiển nhiên đối với cái này tiểu quán tử bên trong lại còn có xinh đẹp như vậy nữ hài cảm giác được hơi kinh ngạc.

"Chúng ta nơi này có hành dầu trộn lẫn mặt, mì Dương Xuân, mì hoành thánh, thang bao, bánh mật, đều là chúng ta đặc sắc, ăn rất ngon, còn có menu phía trên còn có một số khác đồ ăn, ba vị cũng có thể nhin một chút, đều ăn rất ngon." Nữ hài cười khanh khách nói, rất là kiên nhẫn.

"Ta muốn một bát mì Dương Xuân, lại đến một phần thang bao." Tần Hạo nói.

"Hai vị xinh đẹp tỷ tỷ muốn cái gì?" Nữ hài đem ánh mắt nhin về phía Hạ Mộng Thiên hai người.

"Ta muốn một bát mì hoành thánh." Lâm Lộ Dao nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định ở chỗ này ăn.

Hạ Mộng Thiên thì là muốn một phần hành dầu trộn lẫn mặt, nàng ban đêm sức ăn không lớn.

Không lâu sau, đồ vật liền đã bung lên, có một cỗ mùi thơm xông vào mũi, lập tức để cho người ta thèm ăn nhỏ dãi.

"Nhìn xem giống như ăn rất ngon bộ dáng." Nhìn xem kia một bát lớn mì hoành thánh, Lâm Lộ Dao nuốt nước miếng một cái.

Tần Hạo không để ý tới nàng, trực tiếp thúc đẩy.

Hương vị quả thật không tệ, rất hợp khẩu vị của hắn.

Những thứ kia đều làm phi thường chính tông, liền xem như một chút lớn Hoài Dương đồ ăn tiệm cơm, cũng tuyệt đối không có nhà bọn hắn làm tốt.

Khó trách tại trên mạng nơi này đánh giá là ngũ tinh, vô luận là vệ sinh hay là hương vị đến xem, hoàn toàn tìm không ra đến mao bệnh.

Về phần Lâm Lộ Dao, đã hương nói không ra lời, nàng xem như người phương bắc, nhưng là lúc này lại tương đương thích những này phương nam đồ ăn.

Mà lại, thừa dịp Tần Hạo không chú ý, nàng còn trộm Tần Hạo một tô canh bao, cái này khiến nàng cười đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Nhiệt huyết vẫn tại

Tần Hạo thấy được, bất quá đương nhiên sẽ không để ý.

Hắn lại muốn một lồng bánh bao, ba người đều ăn một điểm.

Bất quá, cũng chính là điểm này đồ vật, Hạ Mộng Thiên hai người liền đã ăn no rồi, biểu thị rốt cuộc ăn không vô nữa.

"Các người thật dễ nuôi." Tần Hạo cảm thán.

"Lại, người biết cái gì, ban đêm chúng ta là sẽ không ăn nhiều, vì mỹ hảo đáng người, chỗ nào giống như là người đồng dạng, liền là một con lợn." Lâm Lộ Dao bĩu môi, bần thiêu Tần Hạo.

"Phục vụ viên, tính tiền." Tần Hạo lười nhác cùng nàng tranh luận, dạng này lộ ra không có phong độ.

Hắn phát phát tay, hô phục vụ viên tới.

Nữ hài đi tới, nàng nhìn một chút tờ đơn, nói ra: "Tạ ơn hân hạnh chiếu cố, hết thảy năm mươi lăm khối tiền."

"Dễ dàng như vậy?" Lâm Lộ Dao có chút giật mình.

"Hàng đẹp giá rẻ, chúng ta tiêu điểm nhất lợi ích thực tế, hai vị xinh đẹp tỷ tỷ có rảnh lại đến a." Nữ hài cười nói, vì trong tiệm mời chào sinh ý.

"Nhất định."

Lâm Lộ Dao gật đầu, nàng thật cảm thấy nơi này ăn thật ngon, chuẩn bị lại đến.

Mà lại, đối phương đồ vật, đúng là hàng đẹp giá rẻ, nàng ở kinh thành ném qua không ít Hoài Dương đồ ăn, rẻ nhất người đồng đều cũng cần trên trăm nguyên, ba người liền xem như chỉ ăn mì Dương Xuân, ít nhất cũng phải bảy tám chục khối tiền.

Tần Hạo bỏ tiền, đưa cho nữ hài, Lâm Lộ Dao hào phóng nói ra: "Không muốn tìm, còn lại chính là của người tiền boa."

"Đó là của ta tiền." Tần Hạo kháng nghị.

"Có ý kiến gì không? Người làm sao nhỏ mọn như vậy?" Lâm Lộ Dao trừng Tần Hạo một chút.

Tần Hạo lười nhác cùng nàng so đo, hấn nhún vai, nói ra: "Coi như ta không nói."

"Cám ơn đại ca, tạ ơn hai vị tỷ tỷ." Nữ hài ngược lại là phi thường lớn phượng, không có tri hoãn, có thể có được hơn bốn mươi đồng tiền tiền bo, đối với nàng tới nói, cũng coi là một bút không ít thu nhập.

Nàng cũng nhìn ra đến, mấy người kia đều không phải người bình thường, cũng căn bản cũng không quan tâm điểm này tiền.

Tần Hạo ba người đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Nhưng vào lúc này, một đám người vọt vào.

"Văn Văn đâu, người Trương ca tới, mau ra đây gặp ta."

Đây là một cái chừng ba mươi tuổi nam nhân, bên cạnh hấn đi theo mấy cái hai tay để trần nam nhân, một bộ ngang ngược đáng vẻ, lập tức để rất nhiều người nhú mày.

Bất quá nhìn thấy nam nhân một bộ đáng vẻ lưu manh đáng vẻ, mọi người cũng đều biết hấn không dễ chọc, không ai dám nói chuyện.

Lúc này, nữ hài kia sắc mặt trắng bệch, theo bản năng trốn vào Tần Hạo sau lưng.

Cử động của nàng lập tức đưa tới Tần Hạo chú ý của bọn hấn, Lâm Lộ Dao càng là hỏi: "Người chính là Văn Văn?"

"Ta gọi Hà Văn." Hà Văn nhỏ giọng trả lời.

Nàng không muốn gây nên sự chú ý của đối phương, nhưng là tiệm cơm liền như vậy lớn một chút, cái kia Trương ca vẫn là phát hiện Hà Văn.

Bất quá, khi thấy Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Mộng dao thời điểm, Trương ca nhãn tình sáng lên, hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy đâu.

Trương ca không có dám làm càn, hấn cũng là lẫn lộn giang hồ người, chỗ nào nhìn không ra Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao không đơn giản, nói không chừng chính là cái gì có quyền thế nhà hài tử.

Loại người này, hấn chọc không được.

Trương ca cũng nhìn thấy Hà Văn, hấn cười hắc hắc, nói ra: "Văn Văn, người tránh ở trong đó làm cái gì, Trương ca chỉ là ghé thăm người một chút, người không cần phải sợ, đến, bồi Trương ca ngồi một chút."

Hà Văn lắc đầu, sắc mặt nàng trắng bệch.

Lúc này, bếp sau đi tới một người trung niên nam nhân, khi thấy Trương ca thời điểm, hấn lập tức lộ ra tiểu dung, nói ra: "Trương ca tới, hôm nay ta mời khách, mời Trương ca cùng huynh đệ nhóm hảo hảo ăn một bữa, Văn Văn, còn không đi bếp sau hỗ trợ, hảo hảo làm mấy món ăn ra."

"Ừm."

Hà Văn biết mình lão bản là vì để nàng trốn qua Trương ca quấy rối, tranh thủ thời gian gạt đầu, liền muốn đi vào bếp sau.

Trương ca trực tiếp đứng lên, hấn cười lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm lão bản, nói ra: "Người cho ta cút sang một bên, không muốn cho mặt không muốn, hôm nay Văn Văn ngay ở chỗ này, chỗ nào cũng không thể đi."

Nghe được trương ca, lão bản sắc mặt hơi đổi một chút, hấn biết lần này Trương ca là quyết tâm muốn chiếm Hà Văn tiện nghi.

"Trương ca, ngài làm gì khó xử Văn Văn đâu, nàng vẫn chỉ là một đứa bé, còn nhỏ, không xứng với Trương ca ngài." Lão bản cười khổ mà nói.

"Tiểu? Ha ha, không nhỏ, lão tử liền thích như thế non." Trương ca âm hiểm cười, hấn một đôi mắt tại Hà Văn trên thân đánh giá.

Hà Văn sắc mặt tái nhợt, có chút chân tay luống cuống.

"Trương ca, liền xem như cho huynh đệ một bộ mặt, không nên làm khó Văn Văn, nàng một cái tiểu cô nương, phụ thân còn sinh bệnh, cũng không dễ dàng." Lão bản tiếp tục nói.

"Ba."

Một cái bàn tay quất vào lão bản trên mặt, đem hấn đánh một cái lão đảo, Trương ca một mặt cười lạnh.

"Thao, người thì tính là cái gì, lão tử dựa vào cái gì muốn nể mặt người, cút sang một bên, tại Bạch Hải thị lão tử còn không cần cho ai mặt mũi đâu." Trương ca cuồng vọng mà nói.

Ánh mắt tại Hà Văn trên thân đảo qua, Trương ca cười lạnh nói: "Hôm nay ta nói liền đặt xuống ở chỗ này, Văn Văn ta chắc chắn phải có được, ai còn dám so tài một chút, đừng trách ta không nể mặt mũi."

"Trương ca, người đừng khinh người quá đáng, Văn Văn là ta chiến hữu nữ nhi, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi dễ nàng, người đừng quá mức." Lão bản nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt bắn ra một đạo hàn quang.

Lâm Lộ Dao lòng đầy căm phẫn, nàng thờ phỉ phò nhìn chăm chăm Trương ca, rất muốn đi lên cho hắn một bàn tay, gia hỏa này vậy mà hư hỏng như vậy, như thế khi dễ một cái tiểu cô nương.

Lão bản để Trương ca cười, hắn khinh thường quét lão bản một chút, cười lạnh nói: "Người đạp ngựa cho là mình là ai? Lãnh Phong sao? Ta nhìn người là Chiến Lang đã thấy nhiều, cho là mình là chúa cứu thế đi? Người dám đụng đến ta một chút thử một chút."

Lão bản siết chặt nắm đấm, hắn nhìn chăm chăm Trương ca, hô hấp có chút nặng nề.

Trương ca không chút kiêng kỵ cười, rất là cuồng vọng.

"Ta thao mô phỏng mẹ, người dám khi dễ ta chiến hữu hài tử, lão tử liền giết chết người."

Sau một khắc, Trương ca không cười được, một cái nắm đấm trực tiếp đập vào trên mặt của hắn, để tiếng cười của hắn im bật mà dừng.

Lão bản đưa tay rất sắc bén tác, hắn đập đối phương một đấm về sau, lại cầm lên bên cạnh một cái ghế, trực tiếp đập vào Trương ca trên thân.

Trương ca ngã trên mặt đất, hắn phát ra thanh âm thống khổ, kém một chút ngất đi.

Mấy người khác gặp lão bản thật dám động thủ, tranh thủ thời gian tiến lên, vây công lão bản.

Lão bản mặc dù có chút thân thủ, nhưng là những người này đều là đầu đường bên trên lưu manh, thường xuyên đánh nhau ẩu đả, ra tay cũng rất đen, rất nhanh liền chống đỡ không được.

"Không cần đánh nữa." Hà Văn sốt ruột, nàng muốn xông tới kéo ra đám người.

Hạ Mộng Thiên tranh thủ thời gian giữ chặt Hà Văn, sợ nàng bị ngộ thương.

Lâm Lộ Dao nhìn Tần Hạo một chút, nàng có chút nóng nảy nói: "Người còn nhìn xem làm cái gì, nhanh đi hỗ trợ a, loại này hỗn đản, nên hung hăng giáo huấn bọn hắn."

"Đại ca, cầu ngài giúp một chút Chu thúc thúc." Hà Văn nghe xong, tranh thủ thời gian nói với Tần Hạo, nàng đều kém một chút cho Tần Hạo quỳ xuống.

Tần Hạo vuốt vuốt cái mũi, hắn người này tại một số thời khắc, mềm lòng nhất, mà lại Trương ca hành vi, hắn cũng không quen nhìn. Đối với lão bản hành vi, Tần Hạo ngược lại là phi thường tán thưởng.

Lão binh bất tử, mặc dù nhưng đã xuất ngũ nhiều năm, nhưng là nhiệt huyết vẫn tại, hắn tại lão bản trên thân thấy được điểm này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Mười chân vẫn là mười vạn?

Gặp Tần Hạo thật muốn xuất thủ đáng vẽ, Trương ca rống lên một tiếng: "Ta xem ai đạp ngựa dám giúp hắn."

Hắn trừng trừng mắt, có chút gian nan đứng lên, một đôi mắt mang theo sát khí, nhìn về phía Tần Hạo.

"Đừng."

Một cái nắm đấm đập vào Trương ca trên mặt, hắn ôm mình mặt lại ngồi xổm xuống.

"Ta ghét nhất người khác làm ta sợ." Tần Hạo bất mãn nói.

"Người đập ngựa muốn chết, người biết ta là thật sao?" Trương ca một cái tay che lấy mặt mình, một cánh tay chỉ vào Tần Hạo.

"Đừng."

Lại là một cước đập trên mặt của hắn, Trương ca ngã trên mặt đất, sau đó lờ đi đều không nói.

Làm xong những này, Tần Hạo tiến lên, một phát bắt được vây công nhìn lão bản một tên lưu manh cổ, sau đó một tay lấy đối phương ném ra ngoài.

Tên côn đồ kia bay thẳng ra năm sáu mét, sau đó hung hăng đâm vào cách đó không xa thùng rác phía trên, phát ra một tiếng kinh người tiếng vang.

Những người khác giật nảy mình, bọn hắn ép căn cũng không có nghĩ tới một màn này, tiện tay liền đem một người ném đi năm sáu mét, đây là khí lực gì.

"Hắn dám đánh đại ca, giết chết hắn."

bên trong một cái người hò, mình nhưng không có xông lên.

Vây công lão bản những người kia, trực tiếp hướng Tần Hạo lao đến.

Bọn hắn ý vào nhiều người, chỗ này còn nhỏ, liền xem như Tần Hạo khí lực lại lớn, cũng không thể có thể đánh thắng được bọn họ mấy người này mới đúng.

Sự thật chứng minh bọn hắn nghĩ sai, Tần Hạo đá ra một cước, trực tiếp đem xông lên phía trước nhất tên kia đập bay ra ngoài, sau lưng những người kia căn bản liền chưa kịp phản ứng, liền bị hắn đụng bay ra ngoài.

Năm sáu tên côn đồ, kết quả chỉ là một cước, tất cả đều bay ra ngoài.

Hà Văn giật mình đến mức há hốc mồm, nằng mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn qua Tần Hạo, vị đại ca kia cũng quá mạnh một điểm đi.

Trương ca lúc này cũng run run một chút, hắn biết mình gặp mãnh nhân.

Hắn đứng lên muốn chạy, không muốn ở lại chỗ này lại bị đánh.

Tần Hạo bắt lại Trương ca, hắn cười lạnh nói: "Đánh người liền muốn chạy?"

Trương ca biết mình tạm thời là chạy không thoát, hắn về mặt cầu xin, nói ra: "Đại ca, tiểu đệ có mắt mà không thấy Thái Sơn, cầu đại ca tha tiểu đệ đi, ta sai rồi, về phần lão Chu tổn hại, ta bồi hắn hai ngàn khối tiền được hay không?"

"Hai ngàn, người đâu này ăn mày đâu?" Tần Hạo một mặt xem thường.

"Đại ca, ngài nói bao nhiêu?" Trương ca nuốt nước miếng một cái.

"Mười vạn."

Tần Hạo nói thẳng ra một con số, đem Trương ca giật nảy mình.

Hắn không phải là không có mười vạn khối, nhưng là muốn để hắn cứ như vậy cho người ta mười vạn, hắn tự nhiên không nguyện ý.

"Đại ca, ngài đây là ép buộc, mười vạn khối cũng không phải một con số nhỏ." Trương ca cười khan một tiếng, trên mặt mặc dù mang theo máu, nhưng lại có vẻ hơi bại hoại.

Loại người này liền là vô lại, Tần Hạo rất rõ ràng, hắn căn bản là không thèm phí lời với hắn, một cước trực tiếp đá ra ngoài, trúng Trương ca trước ngực.

"Phốc."

Trương ca một ngụm máu tươi phun tới, trên đùi hắn mềm nhũn, trực tiếp quỵ trên mặt đất,

"Ta không thích nói nhảm" Tần Hạo nhàn nhạt nói.

Lâm Lộ Dao liú lưỡi, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tần Hạo hung hăng như vậy bộ dáng, có chút bị hù dọa.

"Không cần, ta đánh ngươi mười lần, nếu như có thể chịu đựng được, ngươi cũng không cần cầm mười vạn khối." Tần Hạo nhàn nhạt nói.

Mười lần, Trương ca mặt mũi trắng bệch, nếu là thật bị đập mười lần, hắn liền tính là không chết, đoán chừng cũng không xê xích gì nhiều.

"Cầm, ta cầm." Trương ca vội vàng nói.

"Cho ngươi mười phút đồng hồ thời gian, để cho người ta đem tiền đưa tới, ta không có thời gian cùng ngươi ở chỗ này hao tổn." Tần Hạo ngáp một cái,

có chút không nhịn được nói.

"Chính ta đi lấy có thể chứ?" Trương ca nhỏ giọng hỏi.

Tần Hạo giống như cười mà không phải cười nhìn hắn một cái, hắn thản nhiên nói: "Ngươi cứ nói đi?"

Khẳng định là không được, Trương ca nuốt nước miếng một cái, hắn lấy ra một tấm thẻ, giao cho bên trong một tên lưu manh, sau đó ở bên tai của hắn nói nhỏ một trận, đối phương liền rời đi.

Không đến mười phút đồng hồ, tiền liền đưa tới.

Mười vạn khối, thật dày một xấp tiền, đặt ở Tần Hạo trong tay.

"Ngươi có thể lăn." Tần Hạo đập Trương ca một cước.

Trương ca thở dài một hơi, ánh mắt hắn chỗ sâu hiện lên một vòng âm tàn, cái này tràng tử hắn khẳng định hội tìm trở về.

"Ngươi muốn là muốn trả thù, tốt nhất suy nghĩ kỹ càng một chút, đúng, quên nói cho ngươi một việc, ta có một tiểu đệ gọi là Giang Thần Hồ, ta nghĩ ngươi hẳn nghe nói qua hắn."

Tần Hạo chỗ nào không nhìn thấy ánh mắt của đối phương, hắn thản nhiên nói.

Giang Thần Hồ, Trương ca giật nảy mình, hắn tự nhiên nghe nói qua, đây chính là một cái mảnh khoé Thông Thiên nhân vật.

Trương ca trong lòng mặc dù nửa tin nửa ngờ, nhưng là không có biết rõ ràng trước đó, hắn khẳng định là sẽ không trả thù, bằng không, nếu thật là chọc không chọc nổi người, hắn muốn khóc cũng không kịp.

"Không dám, nào dám đâu." Trương ca chê cười nói, sau đó mang theo thủ hạ của mình, xám xịt rời đi.

Gặp Trương ca bọn hắn đi, Tần Hạo lúc này mới đem tiền ném cho tiểu chủ tiệm.

"Ngươi tiền thuốc men."

Tiểu chủ tiệm tiếp nhận, không có chối từ, hắn nói với Tần Hạo: "Tạ ơn vị huynh đệ kia."

Sau đó hắn đem tiền trực tiếp đưa cho Hà Văn, vừa cười vừa nói: "Nha đầu, ta không cần đến tiền này, ngươi lấy về dùng đi, vừa vặn ngươi năm nay vừa vào cấp ba, cũng không cần mỗi ngày đến chỗ của ta hỗ trợ, chờ ngươi đại học về sau, mới đến giúp thúc thúc làm việc đi."

"Không, ta không thể nhận." Hà Văn giật nảy mình, nàng tranh thủ thời gian khoát tay.

Mười vạn khối tiền đối với nàng mà nói, có thể nói là thiên văn số tự, tại phụ thân nàng sinh bệnh về sau, nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều như vậy tiền.

Nhưng là, nàng lại không muốn, dưới cái nhìn của nàng, đây cũng là thuộc về tiểu chủ tiệm, thậm chí hắn là thuộc về Tần Hạo, cùng nàng không có bất cứ quan hệ nào.

Ngược lại bởi vì nàng nguyên nhân, cho bọn hắn mang đến phiền phức, trong nội tâm nàng rất áy náy.

"Cái gì có thể thu không thể nhận, ta để ngươi cảm ngươi liền cảm lấy, thúc thúc những năm gần đây trong nhà gánh nặng, cũng không có hảo hảo đã giúp ngươi cái gì, số tiền này ngươi liền cảm lấy, bất quá ngươi phải thật tốt tạ ơn vị huynh đệ kia." Lão bản đem tiền nhét vào Hà Văn trong tay, hắn mặt nghiêm túc nói.

Hà Văn có chút chân tay luống cuống, nàng còn muốn từ chối.

"Liền ngươi cảm đi, tiền này lại không nhiều." Lâm Lộ Dao ở một bên khuyên giải, dưới cái nhìn của nàng, số tiền này thật không coi là nhiều, nàng một tháng tiền tiêu vặt, đều so cái này nhiều.

"Ngươi cho rằng ai đều là người dạng này đại tiểu thư a." Tần Hạo nhếch miệng.

Lâm Lộ Dao trừng Tần Hạo một chút, bất quá bởi vì vừa rồi Tần Hạo biểu hiện, nàng cũng không dám cùng Tần Hạo nổi đăm.

Tần Hạo đưa ánh mắt về phía Hà Văn, hắn vừa cười vừa nói: "Ngươi liền cảm lấy đi, còn có ngươi phụ thân sinh bệnh gì? Có thể hay không nói cho ta, muốn là nếu có thể, ta muốn đi xem."

"A?" Hà Văn có chút giật mình.

Đám người cũng đều có chút ngoài ý muốn, thậm chí lão bản nhìn qua Tần Hạo ánh mắt đều có chút bất thiện, hắn coi là Tần Hạo coi trọng Hà Văn đâu, lòng mang ý đồ xấu.

Tần Hạo biết bọn hắn khả năng hiểu lầm, hắn mỉm cười, nói ra: "Không nên hiểu lầm, ta hiểu một điểm y thuật, bình thường bệnh, không đáng kể."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Sợ quỷ sao?

"Vô dụng, cha của hắn là bị viên đạn làm hỏng cột sống, căn bản cũng không nhưng có thể trị hết." Lão bản cười khổ nói.

Hà Văn sắc mặt có chút trắng bệch, nàng có chút sa sút.

Lâm Lộ Dao nhìn không được kinh hô một tiếng, nàng không nghĩ tới Hà Văn phụ thân thể mà không phải là bởi vì sinh bệnh, mà là bị viên đạn đánh.

"Chúng ta cùng một chỗ lúc thi hành nhiệm vụ, đối phương phản kháng rất kịch liệt, phụ thân hắn liền thụ thương, những năm gần đây, một mực nằm ở trên giường." Lão bản thở dài.

"Có lẽ có thể trị." Tần Hạo ánh mắt sáng rực.

Lão bản ngây ngẩn cả người, mà Hà Văn trong mắt càng là bộc phát ra kinh người hào quang.

Nàng cả đời này nguyện vọng lớn nhất, liền là trị tốt cha mình bệnh.

Lão bản lại không tin, hắn không là tiểu hài tử, loại kia bệnh làm sao có thể chữa khỏi, trừ phi tốn hao thiên đại giá tiền,

"Ta cảm thấy có thể thử một chút, hắn đã nói có thể trị, vậy liền khẳng định có thể." Hạ Mộng Thiên đột nhiên mở miệng.

Cái này khiến mấy người đều có chút ngoài ý muốn, thậm chí Lâm Lộ Dao cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hiện tại Hạ Mộng Thiên thể mà đối Tần Hạo có lòng tin như vậy.

"Ta tin tưởng vị đại ca kia." Hà Văn đột nhiên mở miệng.

Lời này vừa nói ra, đám người kinh ngạc, tất cả, ánh mắt đều nhìn về phía Hà Văn.

Bị nhiều như vậy ánh mắt nhìn chăm chú, Hà Văn có chút xấu hổ, nàng cúi đầu xuống, nhỏ giọng nói ra: "Vị đại ca kia vừa rồi đều ra tay giúp chúng ta, mà lại nhiều tiền như vậy, hắn đều không cần, hắn khẳng định là người tốt."

Còn có một chút nàng chưa hề nói, cái kia chính là Tần Hạo bên người có hai cái so với nàng xinh đẹp nhiều nữ nhân, khẳng định cũng không phải là bởi vì dung mạo của nàng, cho nên mới cố ý tiếp cận nàng.

Tự thân không có cái gì làm cho đối phương toan tính đồ vật, vậy đã nói rõ, đối phương nói liền là thật, là thật có thể trị phụ thân của mình.

Mặc dù có chút khó tin, nhưng là Hà Văn lại tin tưởng phán đoán của mình.

"Thế nhưng là."

Lão bản còn có chút do dự.

"Chu thúc thúc, người yên tâm đi, trên thế giới này vẫn là nhiều người tốt." Hà Văn trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy chăm chú.

Nàng với cái thế giới này tràn đầy thiện ý, cho nên mới cảm thấy nhiều người tốt.

"Tốt a, bất quá vị huynh đệ kia, người chừng nào thì cho phụ thân nàng trị liệu, muốn cái gì, ta hỗ trợ chuẩn bị một chút, đến lúc đó ta cũng đi, như vậy, muốn cần muốn làm gì, còn có người trợ giúp." Chu lão bản cười nói.

Hắn kỳ thật cũng không phải là đi hỗ trợ, mà là không yên lòng, cho nên muốn đi nhìn xem.

Tần Hạo trong lòng tình tường, nhưng là hắn lại không nói ra.

"Ngày mai chín giờ sáng đi, đúng lúc là thứ bảy, ta cũng không có lớp, về phần đồ vật, không cần chuẩn bị, ta cần nhìn một chút bệnh nhân tình huống." Tần Hạo cười nhạt một tiếng.

"Kia tốt." Chu lão bản gật đầu.

Tần Hạo lúc này mới rời đi, ba người biến mất tại cái này một con phố khác.

"Người thật tin tưởng hần sao?" Chu lão bản lại liếc mắt nhìn Hà Văn, hần hướng Hà Văn đặt câu hỏi.

Hà Văn gật đầu, nàng nói nghiêm túc: "Tin tưởng."

"Vì cái gì?" Chu lão bản có chút không hiểu.

Hà Văn mặc dù đơn thuần, nhưng là cũng là một cái thông minh tiểu cô nương, nàng hần là tình huống cha mình cái chủng loại kia bệnh là trị liệu không tốt mới đứng.

"Chu thúc thúc, ta mặc dù không biết cái kia đại ca là ai, nhưng là bên cạnh hần xinh đẹp nhất tỷ tỷ kia ta lại gặp qua, tại trên TV." Hà Văn trên mặt có chút sùng bái.

"Nàng là có chút quen mắt? Chẳng lẽ là cái gì đại minh tinh?" Chu lão bản kinh ngạc.

Hà Văn lắc đầu, nàng hưng phấn nói: "Nàng so đại minh tinh còn muốn lợi hại hơn đâu, ngài biết bốn thị Thanh Vân tập đoàn a? Nàng liền là Thanh Vân tập đoàn chủ tịch Hạ Mộng Thiên."

"Là nàng, khó trách ta nói làm sao nhìn quen mắt như vậy chứ." Chu lão bản lộ ra vẻ giật mình, trải qua Hà Văn nhắc nhở, hần cũng nghĩ tới.

Bạch Hải thị thứ nhất nữ cường nhân, Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ, dạng này người, bên người cùng đương nhiên sẽ không là người bình thường, khó trách đối phương không đem mười vạn khối để ở trong mắt.

"Người là gặp được quý nhân." Lão bản lộ ra một vòng tiểu dung.

Hà Văn cũng có chút kích động, trên mặt khó mà che giấu đi vui vẻ thần sắc.

Nàng ở trong lòng âm thầm thề, chỉ cần đối phương chữa trị xong phụ thân của mình, muốn nàng làm cái gì, Hà Văn đều sẽ đáp ứng.

"Không nghĩ tới người người này còn rất hào tâm."

Đi trên đường, Lâm Lộ Dao nhìn không được nói một câu.

Tần Hạo im lặng, hần đương nhiên nói: "Ta vốn cũng không phải là người xấu."

"Hoàn toàn nhìn không ra." Lâm Lộ Dao thề lưỡi.

Tần Hạo hướng nàng so đo nắm đầm, nha đầu này liền không thể nói hai câu lời hữu ích sao?

Bọn hần một đường về tới trường học, mở ra Trạm Lam công nghệ đại môn, Tần Hạo đột nhiên đứng vững.

"Thế nào?" Hạ Mộng Thiên hỏi, nàng hơi nghi hoặc một chút.

"Các người sợ quỷ sao?" Tần Hạo đột nhiên hỏi.

Quý, cái từ này để cho hai người giật mình.

Thân là nữ sinh, dù cho là Hạ Mộng Thiên dạng này nữ cường nhân, đối với loại này những thứ không biết, cũng sẽ có một loại bản năng sợ hãi.

Lâm Lộ Dao chỉ là sợ một chút, nàng liền cảm ứng tới, bất mãn nói: "Người nói bậy bạ gì đó, trên thế giới nơi đó có cái quỷ gì, không muốn cố ý làm chúng ta sợ."

Hạ Mộng Thiên không nói gì, nàng biết Tần Hạo không phải một cái nói hươu nói vượn người.

"Người không sợ?" Tần Hạo lờm Lâm Lộ Dao một chút, giống như cười mà không phải cười mà hỏi.

"Không có quỷ đương nhiên không sợ."

Lâm Lộ Dao ngao ngễ mà nói, giống như là một đầu kiêu ngạo Tiểu Không Tước.

"Vậy liền cùng ta đi vào đi."

Tần Hạo nói xong, nhận lấy chìa khoá, hấn mở cửa, nhẹ nhàng đẩy cửa ra đi vào.

Lâm Lộ Dao ngoài miệng nói không sợ, nhưng là nhưng trong lòng vẫn là lấm bầm, nàng đi theo Tần Hạo đằng sau.

Trong phòng một mảnh đen như mực, không biết có phải hay không là bởi vì Tần Hạo nói lời nguyên nhân, Lâm Lộ Dao cùng Hạ Mộng Thiên đều cảm giác được một cỗ không giống bình thường ý lạnh, cái này để các nàng hải hùng khiếp vía.

Ngay lúc này, Tần Hạo đột nhiên đem đèn mở ra.

Một đạo màu đen Ảnh Tử trong nháy mắt hướng bọn hấn đánh tới, mang theo một cỗ hắc khí.

"Lăn."

Tần Hạo xuất thủ, dụng thẳng chưởng làm đao, trực tiếp đánh xuống, chân khí màu tím huy sái ra ngoài, như là một đạo ngọn lửa màu tím, rơi vào hắc khí trên thân.

"A."

Một tiếng hét thảm, hắc khí bị chém thành hai khúc, sau đó lại lần ngưng tập hợp một chỗ, từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Tần Hạo không có truy, hấn mang trên mặt một tia cười lạnh, hấn dưới một kích này đi, đối phương khẳng định nhận lấy thương thế không nhẹ.

Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, các nàng căn bản cũng không có thấy rõ ràng đó là vật gì, chỉ là nhìn thấy một cỗ hắc khí mà thôi, sau đó liền bị Tần Hạo đánh chạy.

Thật chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết Tiểu Quỷ? Nghĩ tới đây, các nàng nhin không được đánh run một cái.

"Vậy rốt cuộc là cái gì?" Lâm Lộ Dao thanh âm có chút phát run.

"Tiểu Quỷ."

Tần Hạo trả lời, hấn ngược lại là lộ ra phi thường tinh tường, bởi vì loại này Tiểu Quỷ, liền xem như hấn không xuất thủ, đều không tổn thương được hấn, tại Tần Hạo gặp qua người bên trong, loại tầng thứ này Tiểu Quỷ, xem như yếu nhược.

"Thật là quỷ?"

Liền ngay cả Hạ Mộng Thiên mặt cũng thay đổi, trên thế giới này vậy mà thật sự có quỷ.

Lâm Lộ Dao sắc mặt càng là trắng bệch, bị bị hù quá sức.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Thần giáo

Tần Hạo thần sắc như thường, hấn đương nhiên sẽ không sợ cái gì quỷ.

"Đây không phải bình thường quỷ, nghe qua tà thuật sư sao? Đây là tà thuật sư lợi dụng vừa ra đời liền từ vong hải từ luyện chế ra đến Tiểu Quỷ, là tà thuật sư bình thường nhất thủ đoạn, dùng để giết người bình thường, về phần cái khác quỷ, cũng không phổ biến, các ngươi không cần lo lắng."

Tần Hạo giải thích, không muốn hai người như thế sợ hãi.

"Mỗi ngày đều chết nhiều người như vậy? Làm sao lại không phổ biến? Người gạt chúng ta a." Lâm Lộ Dao không tin.

Tần Hạo cười cười, hấn biết hai người dọa sợ, cho nên kiên nhẫn giải thích: "Nhân có nhân đạo, quỷ có Quỷ đạo, muốn gặp được quỷ không phải dễ dàng như vậy, người sau khi chết, linh hồn hội tiến vào bị đưa vào Âm Ti bên trong, cho nên người bình thường căn bản là không gặp được."

Đương nhiên, còn có ngoại lệ, bất quá Tần Hạo chưa nói cho bọn hắn biết.

Vậy chính là có Lệ Quỷ, tránh thoát Âm Tỉ truy nã, biến thành Lệ Quỷ, chiếm cứ tại dương thế, đã có thành tựu, loại này quỷ đáng sợ nhất.

Đương nhiên, loại này quỷ cũng khó gặp nhất đến, bởi vì Hoa Hạ còn có khác ngăn cản, đặc biệt nhằm vào một chút phiền toái đồ vật, những này Lệ Quỷ đồng dạng không dám quá phận.

Cũng không bài trừ những cái kia đầu óc không thích hợp, liền muốn làm chuyện xấu, dạng này bình thường đều chết rất thảm.

"Nói đúng là, trong trời đất này trên cơ bản không có quỷ?" Lâm Lộ Dao minh bạch Tần Hạo ý tứ.

"Đúng."

Tần Hạo gật đầu.

Hô hô.

Lâm Lộ Dao thở dài một hơi, vừa rồi nàng thật bị dọa đến quá sức.

Hạ Mộng Thiên cũng minh bạch điểm này, nàng cũng thở dài một hơi.

Chỉ cần là người, cũng rất ít có không sợ quỷ.

"Bất quá quần lấy người vật này, nhưng không chết ti quỷ, nó vừa rồi chỉ là bị ta chém bị thương, khẳng định sẽ còn trở lại." Tần Hạo nhắc nhở Lâm Lộ Dao.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao dọa đến sắc mặt trắng bệch, nàng có chút luống cuống.

"Không có việc gì, Tần Hạo khẳng định hội bảo vệ người." Hạ Mộng Thiên ôm Lâm Lộ Dao, đồng thời nhìn Tần Hạo một chút, để hắn đừng lại hù dọa Lâm Lộ Dao.

"Khẳng định, người yên tâm đi, chỉ cần có ta ở đây, không có cái gì quỷ mị dám đi vào." Tần Hạo gật đầu.

Lâm Lộ Dao lúc này mới thở dài một hơi, nàng nghĩ đến vừa rồi Tần Hạo thủ đoạn, đối với hắn, cũng là mười phần tin tưởng.

"Không biết lần này gia gia đến cùng treu chọc người nào, lại có Tiểu Quỷ tới giết ta, hắn có thể bị nguy hiểm hay không?" Lâm Lộ Dao có chút lo lắng.

"Yên tâm, lấy lão gia tử địa vị, bên người khẳng định không thể thiếu năng nhân đệ tử, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện." Hạ Mộng Thiên an nguy.

Lâm Lộ Dao nghĩ nghĩ, nàng cũng cảm thấy mình lo lắng có chút hơi thừa.

Lấy gia gia của nàng địa vị, ai dám tùy tiện hướng hắn ra tay, kia là muốn xảy ra vấn đề lớn.

"Tốt, đi tắm ngủ đi, sắc trời không còn sớm, cũng nên nghỉ ngơi."

Nhìn một chút thời gian, Hạ Mộng Thiên nhắc nhở.

"Chúng ta cùng nhau tắm rửa đi." Lâm Lộ Dao lời kéo Hạ Mộng Thiên tay, rất là chờ mong.

Nhìn Tần Hạo một chút, Hạ Mộng Thiên lúc này mới gật đầu, nói ra: "Được."

Nàng lúc đầu dự định cùng Tần Hạo cùng nhau tắm, hiện tại Lâm Lộ Dao mời nàng, nàng tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Ta có thể hay không cùng nhau tắm?" Tần Hạo nhắc tay.

"Lăn."

Đây là Lâm Lộ Dao trả lời.

Tần Hạo sờ lên cái mũi, hắn cười hắc hắc, nói ra: "Cẩn thận có quỷ a."

"Em gái người."

Lâm Lộ Dao mặt đều dọa đến trợn nhìn.

Hạ Mộng Thiên cũng thân thể có chút kinh ngạc một chút, nàng trợn nhìn Tần Hạo một chút, nàng cũng bị hù dọa.

Tần Hạo cái này mới cười khò một tiếng, nói ra: "Cố ý hù dọa các người, yên tâm đi, chỉ cần có ta ở đây địa phương, phương viên trăm mét phạm vi bên

trong, không có cái gì tà vật dám đi vào."

Khỏi cần phải nói, chỉ là Tàn Hạo kia bằng bạc huyết khí, tràn ngập kinh người dương cương chỉ lực, người bình thường cảm giác không thấy, nhưng là quý mị lại phi thường tinh tường, tự nhiên không dám đến gần.

Tàn Hạo tự thân tu luyện, càng là Đạo gia tử khí, thuộc về cao quý không tả nổi một loại chân khí, càng là một chút tà vật khắc tinh.

Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao lúc này mới yên tâm, các nàng tiến nhập trong phòng tắm.

Nghe rầm rầm tiếng nước, còn có hai nữ hài đánh thanh âm huyền ảo, Tàn Hạo có chút ý nghĩ kỳ quái.

Bất quá, hắn không có quá nhiều dừng lại, mà là lộ ra một tia cười lạnh, nhẹ nhàng từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Trường học bên ngoài, một cái sắc mặt khô héo nam nhân khỏe miệng có một tia máu tươi, hắn có chút thống khổ dựa vào ở trên tường, đem toàn bộ người ẩn tàng trong bóng đêm.

Tại nam nhân bên ngoài, một đoàn màu đen khí thể chấp trùng, khi thì hóa thành tiểu hải mặt, kia là một trường tràn đầy oán khí mặt, lúc này phía trên lại tràn đầy thống khổ.

"Người nói có cao người đem người đã thương, không nghĩ tới tại Hoa Hạ thế mà còn có người có thể khắc chế ta Tiểu Quý, thật là coi thường nơi này."

Nam nhân mở miệng, nói lại không phải tiếng Hoa, mà là Đào Quốc ngôn ngữ.

"Bất quá, hắn dám làm tổn thương ta Tiểu Quý, ta muốn hắn đền mạng, muốn hắn một thân tinh huyết chữa trị thương tổn của người." Nam tử trung niên trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn.

"Ta một thân tinh huyết, chỉ sợ người cảm không đi."

Ngay lúc này, một cái thanh âm lười biếng vang lên, lập tức để trong lòng nam nhân giật mình.

Hắn mạnh xoay người, cái này mới nhìn đến một thanh niên đã đứng ở sau lưng hắn, không biết nhìn bao lâu thời gian.

Nam nhân con người có chút co rụt lại, hắn nhìn chằm chằm thanh niên, trong thần sắc tràn đầy đề phòng.

Đối mới có thể vô thanh vô tức ra hiện ở phía sau hắn, đủ để chứng minh đối phương Bất Phàm, thực lực tương đương đáng sợ.

"Người là ai?" Nam nhân dùng Đào Quốc nói hỏi.

Bên cạnh hắn Tiểu Quý, vang lên một tiếng thê lương hô to, giống như là đang chỉ trích Tàn Hạo.

Nam người sắc mặt hơi đổi một chút, hắn cười lạnh nói: "Nguyên lai liền là người thương ta Tiểu Quý, đã như vậy, người liền cho ta Tiểu Quý đền mạng đi."

Nam nhân hai tay kết pháp ấn, hắn nói lầm bầm, từng đạo màu đen khí tức, từ trong thân thể hắn phóng xuất ra, hướng Tàn Hạo quần lách đi qua.

Tàn Hạo im lặng, hắn trực tiếp đi qua, không có bất kỳ cái gì động tác, những cái kia màu đen khí tức liền biến mất ở trong hư không.

Cái này làm cho nam nhân trợn mắt hốc mồm, có chút khó có thể tin, bình thường hắn những chú ngữ này, vừa ra tay liền là mọi việc đều thuận lợi, chưa hề đều không có có thất bại qua.

Nhưng là hiện tại, lại đối nam nhân trước mắt này không có một chút tác dụng.

"Dừng."

Tàn Hạo một cước đá vào nam trên mặt người, trực tiếp đem hắn đập ngã trên mặt đất, lăn đến mấy mét.

"Bất quá chỉ là học được một điểm Hoa Hạ ma đạo môn phái một chút da lông mà thôi, liền dám đến Hoa Hạ khoe khoang, thật sự là không biết sống chết." Tàn Hạo cười lạnh, hắn đi một cước giẫm tại trên mặt của đối phương, nhìn qua ánh mắt của đối phương giống như là đang nhìn một cái rác rưởi.

"Người thả ta, nếu không thần dạy sẽ không bỏ qua người." Nam tử dùng có chút cứng ngắc tiếng Hoa uy hiếp.

Đào Quốc thần giáo, xem như Đào Quốc bản thổ thần giáo, tại Đào Quốc có địa vị cực cao.

Tàn Hạo lại một mặt cười nhạo, hắn thần nhiên nói: "Một đám yêu ma quỷ quái mà thôi, còn dám chọc tới ta, tất cả đều trăm một sạch sẽ."

Vừa mới nói xong, Tàn Hạo mũi chân nhẹ nhàng tại đối phương trên đầu một điểm, một cổ chân khí chui vào nam tử trong đầu, trực tiếp đem bên trong chấn động đến hiếm toái.

Nam nhân con người âm thầm xuống, sinh mệnh khí tức biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Mỗi ngày ăn

"Yamamoto-kun chết rồi."

Kinh thành một cái trong từ điển, một cái Đảo Quốc người mở miệng, bên cạnh hắn còn có bốn cái Đảo Quốc nam tử.

"Gấu bốn quân, Yamamoto-kun thực lực mặc dù không tính mạnh, nhưng là chỉ là đối phó một cái tiểu nữ hài mà thôi, tại sao có thể có nguy hiểm, tình báo của chúng ta biểu hiện, những cao thủ kia đều tại Hoa Hạ kinh thành, không có ai đi Bạch Hải thị." Đại nguyên chính hùng cau mày, có chút không hiểu.

Gấu bản triệt cười nhạt một tiếng, hắn nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, ánh mắt bên trong mang theo kính sợ: "Hoa Hạ chi địa, thần bí khó lường, cao nhân càng là tầng tầng lớp lớp, trăm năm trước, thế giới các quốc gia siêu tự nhiên cường giả cùng nhau nhằm vào Hoa Hạ, mới để chúng ta thừa cơ đặt xuống Hoa Hạ nửa giang sơn, nhưng là cuối cùng vẫn thất bại, lấy Yamamoto-kun cá tính, hơi Trương Dương tự đại, hơn phân nửa là đụng phải Hoa Hạ dị nhân, cho nên bị giết."

"Xem ra Yamamoto-kun hắn là thất bại, gấu bốn quân người mang theo giếng đi xuống một chuyến Bạch Hải thị, cần phải giết Lâm Lộ Dao, chúng ta thừa dịp Lâm gia đại loạn thời điểm, lại giết Lục Văn hiên, nhiệm vụ của chúng ta liền xem như hoàn thành." Đại nguyên chính hùng nói, hắn là một nhóm người này nhất Cao chỉ huy người.

"Vâng."

Gấu bản triệt tranh thủ thời gian trả lời.

Bọn hắn lên đường, biến mất ở chỗ này.

Bọn hắn nhưng lại không biết, hành động của mình, đều đã bị người xem ở trong mắt.

"Lão gia, bọn hắn ám sát tiểu thư người thất bại, hiện tại lại có hai người cao thủ tiến về Bạch Hải thị, cần chúng ta động thủ sao?"

Đây là một cái nhìn ngoài ba mươi nữ tử, nàng đứng tại một cái trước mặt của lão gia, mang trên mặt một vòng lãnh ý cùng tức sát.

"Không cần, có tiểu tử kia tại, sẽ không xuất hiện bất cứ vấn đề gì, yên tâm đi."

Lục Văn hiên lắc đầu, nghĩ đến mình tra được Tần Hạo những tài liệu kia, liền xem như hắn đều có chút sợ hãi thần phục.

Mấy tên tiểu quý tử mà thôi, nếu là có thể tổn thương Cường Y người bảo vệ, đó mới là một chuyện cười đầu.

"Ta đã biết."

Ngô tỷ gật đầu, nàng trong thần sắc hơi nghi hoặc một chút, cảm thấy mình gia lão gia quá tin tưởng tên tiểu bối kia.

Mặc dù đối phương đánh lui Đảo Quốc người một lần ám sát, nhưng là Tần Hạo cuối cùng quá trẻ tuổi, tổng cho người ta một loại không đáng tin cậy cảm giác.

Nghĩ tới đây, Ngô tỷ rời khỏi thư phòng về sau, lại gọi một cú điện thoại, an bài hai tên cao thủ, tiến đến âm thầm nhìn chăm chăm gấu bản triệt bọn hắn.

Gấu bản triệt bọn hắn căn bản cũng không biết, từ khi bọn hắn tiến vào Hoa Hạ về sau, nhất cử nhất động của bọn họ đều bị người giám khống, bọn hắn tất cả tiểu động tác, đều bị người ta biết nhất thanh nhị sở.

Đợi đến Tần Hạo lúc trở về, hai nữ nhân đã tắm xong.

Hắn dứt khoát cởi quần áo ra, đi vào tắm một cái, sau đó chuẩn bị trở về gian phòng của mình.

Vừa mở cửa, Tần Hạo tròn tròn mắt, hai người mặc áo ngủ nữ nhân nằm ở trên giường, đã nặng nề ngủ thiếp đi.

Tần Hạo im lặng, đây chính là gian phòng của hắn.

Hắn nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, nhưng sau đó nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Nhìn thoáng qua chung quanh, Tần Hạo trực tiếp nằm ở trên ghế sa lon ngủ thiếp đi.

Hắn có chút buồn bực, đặt vào mình biệt thự lớn không ở, tới đây ngủ đất phát, Tần Hạo oán thăm hai tiếng, sau đó liền ngủ thiếp đi.

Giây vò một ngày, Tần Hạo cũng có chút mệt mỏi.

Cái này một giấc trực tiếp ngủ thẳng tới hừng đông, đương Tần Hạo mở mắt thời điểm, đã là bảy giờ sáng.

Hắn duỗi cái lưng mệt mỏi, chậm rãi đi tới toilet, bắt đầu thuận tiện.

Ngay tại hắn giải quyết đang vui thời điểm, cửa bị đẩy ra, một nữ hài đi đến.

Khi thấy Tần Hạo đáng vẻ, Lâm Lộ Dao trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn, nàng lập tức tỉnh táo lại.

"A."

Lâm Lộ Dao kinh hô một tiếng, tiếng hét chói tai âm cơ hồ muốn đem pha lê đánh rách tả tơi.

Tần Hạo dọa đến run một cái, hắn nhanh lên đem quần nhấc, sau đó một tay bịt Lâm Lộ Dao miệng.

"Người không muốn hô, không biết còn tưởng rằng ta đối với người làm cái gì đây?" Tần Hạo tức giận nói.

Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, nhìn qua Tần Hạo tay, một bộ gấp quỳ đáng vẻ.

Tần Hạo cái này mới nhớ tới một vấn đề, mình không có rửa tay, hắn nhanh lên đem tay thu vào, sau đó cười khan một tiếng: "Ta không phải cố ý."

"Oe."

Lâm Lộ Dao nôn.

Tần Hạo tranh thủ thời gian thừa cơ hội này chạy ra ngoài, hắn cười khan một tiếng, xông lên lầu hai, nơi đó cũng có một cái toilet, hắn ở bên trong rửa mặt một lần, liền chuẩn bị ra ngoài.

"Dao Dao thế nào?" Hạ Mộng Thiên cũng rời giường, thần sắc có chút lười biếng, nàng còn buồn ngủ, ngạo nhân đáng người lộ rõ.

Tần Hạo nuốt nước miếng một cái, con mắt đều kém một chút nhìn thẳng.

Hạ Mộng Thiên gặp Tần Hạo biểu hiện, nàng mỉm cười, không chỉ không có che giấu, ngược lại bày ra một cái poss, mặc cho Tần Hạo thương thức.

"Không muốn dụ hoặc ta, bằng không mà nói, hôm nay liên sự tình gì đều không làm được."

Cưỡng ép để cho mình chuyển đi ánh mắt, Tần Hạo đi ra ngoài.

"Ta mua ít đồ trở về ăn, rất nhanh liền trở về."

Lúc này, Hạ Mộng Thiên mới nhớ tới Lâm Lộ Dao.

Nàng đi vào, tuần hồi rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Lâm Lộ Dao hung tợn đem sự tình vừa rồi nói một lần, nàng nôn nửa ngày, cũng không có phun ra thứ gì, vậy mà không biết đem miệng nhỏ của mình tẩy bao nhiêu lần, da thịt trắng nõn đều có chút đỏ lên.

"Ta còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra đâu, nguyên lai liền chút chuyện này a." Hạ Mộng Thiên lại có chút xem thường.

Lâm Lộ Dao cổ quái nhìn chằm chằm Hạ Mộng Thiên, nàng là lạ nói ra: "Người đương nhiên không cảm thấy có cái gì, người mỗi ngày đều ăn đâu, nhân gia thế nhưng là hoàng hoa đại khuê nữ."

Nàng lập tức đem Hạ Mộng Thiên làm một cái đỏ chót mặt, nàng nhẹ nhàng bóp Lâm Lộ Dao một chút, sắc mặt hồng hồng nói ra: "Người nha đầu này nói những gì đấy."

"Ta mới không có nói quàng đâu, nhìn người đỏ mặt thành bộ dạng này, khẳng định bị ta nói trúng đi." Lâm Lộ Dao mặt đắc ý.

Hạ Mộng Thiên đương nhiên sẽ không như vậy mà đơn giản bị Lâm Lộ Dao một chút, đột nhiên xấu vừa cười vừa nói: "Người không phải cũng nghĩ ăn đầu, nếu là người, ta không ngại, buổi tối hôm nay liền cho các người đăng địa phương."

"Người nói bậy bạ gì đó, nhân gia mới không cần đụng bản như vậy đồ vật đâu." Lâm Lộ Dao sắc mặt đỏ bừng, trái tim nhỏ bịch bịch nhảy loạn.

"Nhìn người đỏ mặt, khẳng định là bị ta nói trúng đi." Hạ Mộng Thiên một mặt đắc ý.

"Không nói với người, sắc nữ."

Lâm Lộ Dao không tiếp chiêu, nàng chung quy là một cái khuê nữ, cùng Hạ Mộng Thiên loại này người từng trải nói những này, làm sao đều khó có khả năng so với đối phương lợi hại hơn.

Không lâu sau, Tần Hạo trở về, cầm một bao bữa sáng.

Gặp Lâm Lộ Dao không có hướng mình nổi lên, Tần Hạo thờ dài một hơi, sau đó đem điểm tâm đặt ở trên mặt bàn.

"Ăn cơm, một hồi còn muốn đi công chuyện đâu." Tần Hạo hô một tiếng.

Lâm Lộ Dao trừng Tần Hạo một chút, cuối cùng không có phát tác, bất quá trong lòng lại có chút là lạ.

Điểm tâm rất phong phú, Tần Hạo mua rất đa dạng từ, Bạch Hải đại học nhà ăn, tại cả nước đều là nổi danh tốt, cho nên liền xem như Lâm Lộ Dao cùng Hạ Mộng Thiên, đều ăn say sưa ngon lành.

Một bữa cơm ăn xong, Hạ Mộng Thiên đi, nàng cần phải đi công ty, còn có một ít chuyện chờ lấy nàng xử lý.

Lâm Lộ Dao thì là nhìn chăm chăm Tần Hạo, nàng nghĩ đến Hạ Mộng Thiên, hiện tại cô nam quả nữ cùng ở một phòng, cái này khiến Lâm Lộ Dao nhip tim có chút gia tốc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Người trong nghề

Tần Hạo nhìn Lâm Lộ Dao một chút, cái này khiến Lâm Lộ Dao có chút khẩn trương.

"Người muốn làm gì?" Lâm Lộ Dao cảnh giác nhìn chăm chăm Tần Hạo.

"Ra ngoài." Tần Hạo nói thẳng.

Lâm Lộ Dao lộ ra thần sắc nghi hoặc, ra đi làm cái gì?

"Chữa bệnh." Tần Hạo cấp ra đáp án.

Lâm Lộ Dao lúc này mới nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua, Tần Hạo đáp ứng hôm nay cho phụ thân của Hà Văn chữa bệnh.

"Người thật đúng là hiểu y thuật a?"

Lâm Lộ Dao thần sắc có chút khó tin.

Tần Hạo không nhịn được muốn cho nàng một cái liếc mắt, nếu không biết y thuật, hẳn làm gì nói câu nói như thế kia.

"Thế nhưng là, ta tại sao muốn đi theo người? Ta còn muốn đi chơi đâu." Lâm Lộ Dao không nguyện ý đi theo Tần Hạo, nàng muốn mình đi ra ngoài chơi.

Tần Hạo đứng lên, hần nhẹ gạt đầu, nói ra: "Vậy được rồi, dù sao gặp lại ngày hôm qua tên tiểu quý, ta nghĩ người cũng sẽ không sợ sệt."

Hắn đi ra ngoài, vậy mà thật liền bỏ mặc Lâm Lộ Dao một người lưu tại nơi này.

Lâm Lộ Dao tự nhiên không biết, ngày hôm qua tên tiểu quý cùng Tiểu Quý chủ nhân, đều bị Tần Hạo xử lý.

Nghĩ đến đêm qua một màn kia, Lâm Lộ Dao trực tiếp đánh run một cái, nàng không nói hai lời, đứng lên, đi theo Tần Hạo liền đi ra ngoài.

"Làm gì?" Tần Hạo nhú mày một cái hỏi.

"Khụ khụ, ta nhớ ra rồi, cái kia Hà Văn vẫn là thật đáng yêu, ta muốn đi lại gặp nàng một chút." Lâm Lộ Dao suy nghĩ một cái lý do, nàng đương nhiên sẽ không nói cho Tần Hạo mình là bởi vì sợ.

Tần Hạo giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Lâm Lộ Dao, thẳng đến đêm Lâm Lộ Dao nhìn muốn thẹn quá thành giận, lúc này mới chuyển đi ánh mắt.

"Đi đánh một cái phòng sai đi, độc như vậy Thái Dương, người không muốn trở thành Hắc Nữ, tốt nhất làm tốt phòng hộ." Tần Hạo chỉ chỉ bên ngoài.

Mặc dù nhưng đã là mùa thu, nhưng là Bạch Hải thị Thái Dương, lại như cũ cùng nóng bỏng.

Nắng gắt cuối thu không phải tùy tiện nói một chút, hiện tại tia tử ngoại cường độ, tuyệt đối có thể để một cái phần nộ tiểu cô nương, trực tiếp đen hơn ba độ.

"Chờ ta một chút."

Lâm Lộ Dao vừa rồi chỉ là sốt ruột, trải qua Tần Hạo nhắc nhở, lúc này mới nhớ tới, nàng nhanh đi về bổ sung phòng sai.

Sau hai mươi phút, bọn hắn xuất phát.

"Người thật giống như hiểu được vẫn rất nhiều." Lâm Lộ Dao cổ quái nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Phải biết phòng sai cái này khái niệm, cũng là gần nhất mấy năm này mới ở trong nước hưng khởi, bình thường nam sinh căn bản là nghĩ không ra điểm này.

"Ta là một cái bác sĩ, có nhiều thứ nhất định phải hiểu rõ, tỉ như người dùng cái này kem chống nắng, lan khẩu tính thuần cách ly sữa, xem như trên thị trường rất không tệ một cái phòng nắng, ta nói có đúng không." Tần Hạo hời hợt nói.

"Người trong nghề nha."

Lâm Lộ Dao giật mình, Tần Hạo thế mà đoán đúng rồi.

"Ta có thể làm được so với nó tốt hơn." Tần Hạo xem thường.

Hắn tùy tiện mân mê một cái phương thuốc, hiệu quả liền sẽ so với cái kia quốc tế hàng hiệu muốn tốt hơn nhiều.

Trung y truyền thừa xa xưa, mà lại Tần Hạo y thuật, còn dính đến siêu tự nhiên giới, kia là khoa học kỹ thuật đều không thể liên quan đến lĩnh vực.

Gặp Lâm Lộ Dao mắt sáng lên, Tần Hạo khoát tay: "Người đừng hi vọng ta sẽ cho người đi làm, ta không có cái kia thời gian rồi."

"Quý hẹp hòi." Lâm Lộ Dao bĩu môi.

Bọn hắn một mặt nói chuyện, một đường đi tới ngày hôm qua quán cơm nhỏ.

Hôm qua đánh người cái kia Trương ca cũng tại, cái này khiến Lâm Lộ Dao hơi biến sắc, nàng còn tưởng rằng Trương ca lại tới tìm phiền toái đâu.

Bất quá Tần Hạo lại biết, cái này Trương ca khẳng định không dám tìm phiền phức, bởi vì Giang Thần Hồ ở chỗ này.

"Ca, không nghĩ tới thật là người, hôm qua gia hỏa này tới tìm ta nghe ngóng tin tức, ta còn tưởng rằng hắn là đang lừa ta đây."

Nhìn thấy Tần Hạo xuất hiện, Giang Thần Hồ lộ ra một vòng tiểu dung, hắn đi tới, rất là nhiệt tình.

Nếu là người không biết, còn thật cho là bọn họ là từ nhỏ đến lớn thân huynh đệ đâu, trên thực tế Tần Hạo tại trước đây không lâu, vừa đoạt Giang Thần Hồ vị hôn thê.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Hạ Mộng Thiên ép căn bản không hề đồng ý đính hôn, nàng vốn là nguyện ý cùng Giang Thần Hồ đính hôn.

"Ha ha, xem ra hắn còn muốn báo thù a." Tần Hạo uể oải nói, hắn ép căn bản không hề đem Trương ca coi ra gì.

"Không dám, Tần gia ta ép căn bản không hề ý tứ kia, chỉ là một đợt hiểu lầm mà thôi, cầu Tần gia tha thứ, là ta có mắt mà không thấy Thái Sơn." Trương ca dọa đến run rẩy, hắn đơn giản muốn quất chính mình, hôm qua cho tiền liền không sao, hắn thế mà còn hảo chết không chết đi tìm tới Giang Thần Hồ hỏi thăm, kết quả đem mình cho hổ.

Giang Thần Hồ căn bản cũng không nhìn Trương ca một chút, hần hướng Tần Hạo hỏi: "Ca, ngươi nhìn xử lý như thế nào gia hỏa này, muốn sống muốn chết liền là ngươi một câu."

Tần Hạo lườm hần một cái, hần dở khóc dở cười: "Bất quá chỉ là một chút chuyện nhỏ mà thôi, nói cái gì sinh tử, thả hần đi, chỉ cần hần về sau không tìm đến phiền phức là được rồi."

"Ta đại ca cùng ngươi nói, ngươi đã nghe chưa?" Giang Thần Hồ đá Trương ca một cước.

Trương ca tranh thủ thời gian gạt đầu, nói đùa, đều đến mức này, hần làm sao không biết trước mắt người này là mình không đắc tội nổi người.

Trương ca xám xịt rời đi, Tần Hạo lúc này mới đưa ánh mắt về phía Chu lão bản cùng Hà Văn hai người.

Hà Văn thần sắc có chút sợ sệt, hiển nhiên mới vừa rồi bị Giang Thần Hồ biểu hiện của bọn hần dọa sợ.

"Ngươi muốn không có chuyện gì cũng đi thôi, ta còn có chuyện phải làm." Tần Hạo nói với Giang Thần Hồ.

"Ta còn thực sự có chút việc." Giang Thần Hồ không hề rời đi.

"Nói."

Tần Hạo nhìn Giang Thần Hồ một chút, nhìn đối phương như thế bên trên đạo tình huống dưới, chỉ cần không phải quá chuyện phiền phức, hần vẫn là có thể hỗ trợ.

Giang Thần Hồ do dự một chút, rồi mới lên tiếng: "Ta muốn cùng tàu từ công ty hợp tác, ca ngươi có thể giúp ta nói một chút không?"

Gặp Tần Hạo không có trả lời, Giang Thần Hồ vội vàng nói: "Nếu như ca cảm thấy không được, quên đi, ta không có ý tứ gì khác."

Giang Thần Hồ sợ Tần Hạo hiểu lầm hần tặc tâm bất tử, còn muốn có ý đồ với Hạ Mộng Thiên, cho nên tranh thủ thời gian giải thích.

"Song phương đều có lợi?" Tần Hạo hỏi thăm.

"Vâng, có ca làm người trung gian bảo đảm, song phương công ty tín nhiệm lẫn nhau, hội kiếm nhiều tiền." Giang Thần Hồ gạt đầu, thần sắc có chút kích động.

Tần Hạo gạt đầu, nói ra: "Chuyện này mời ta đồng ý, ngươi đi cùng Mộng Thiên nói đi, liền nói là ta đồng ý."

"Tạ ơn ca." Giang Thần Hồ một mặt kính hi.

"Đi thôi." Tần Hạo khoát tay.

Giang Thần Hồ mang theo tiểu dung rời đi, hiện tại cùng Thanh Vân tập đoàn hợp tác, đối với bọn hần công ty tới nói, đơn giản liền là một kiện chuyện tốt to lớn.

Bởi vì Vinh Thiên Vũ quan hệ, còn có Thiên Vũ tập đoàn hiện tại cũng dung nhập Thanh Vân tập đoàn, toàn bộ Thanh Vân tập đoàn trong thời gian ngắn, thực lực bạo đã tăng tới một cái mức độ kinh người, mượn cái này gió, Giang Thần Hồ có thể để song phương đều kiếm bòn măn bất dật.

"Hà Văn đứng không, mang bọn ta đi nhà ngươi, ta trước muốn nhìn một chút phụ thân ngươi tình huống."

Tần Hạo đưa ánh mắt về phía Hà Văn, hần vừa cười vừa nói.

"Tốt, ngài đi theo ta."

Hà Văn gạt đầu, có chút kích động.

Nàng cảm thấy mình bệnh của phụ thân, khả năng thật sẽ bị chữa khỏi, khỏi cần phải nói, chỉ là thân phận của Tần Hạo, cũng không nên là tùy tiện nói người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 38: Trị liệu

Hà Văn nhà ở cũng không xa, bọn hắn đi đường đã đến.

Đây là một cái cái hẻm nhỏ, thoáng có chút loạn, tràn đầy khí tức của thời gian, nhìn đã rất có tuổi rồi.

Đi đến trong ngõ nhỏ ở giữa, Hà Văn tại một cái viện trước mặt dừng lại.

Cái viện này rất phá, chỉ có một tầng gian phòng, mở cửa về sau, là một cái không lớn địa phương, hết thấy ba gian phòng ốc, ở giữa dựng một cái giá áo, phơi nắng một chút quần áo.

Lâm Lộ Dao có chút hiếu kỳ, loại phòng này nàng chưa hề đều không có đi vào đâu.

Nàng chỗ ở, không phải biệt thự, liền là trang viên, liền xem như đến trường, đều có Trạm Lam công ngu chỗ như vậy có thể ở lại, loại địa phương này, thậm chí đều rất ít gặp đến, chỉ ở trong TV nhìn qua.

Gặp Lâm Lộ Dao có chút hiếu kỳ, Hà Văn có chút ngượng ngùng nói ra: "Thật xin lỗi, nhà ta quá phá."

Tần Hạo khoát tay, hắn vừa cười vừa nói: "Không tính phá, còn tính là không tệ, so ta trước kia ở tầng hầm mạnh hơn nhiều."

Lời này vừa nói ra, đám người kinh ngạc, Tần Hạo thế mà còn ở qua tầng hầm, theo bọn hắn nghĩ, Tần Hạo dạng này người, liền là hắn là trời sinh ở tại trong khu nhà cao cấp.

Tần Hạo mỉm cười, không để ý đến kinh ngạc của của bọn hắn, cũng không giải thích.

"Văn Văn, trong nhà người đến sao?"

Một cái có chút hư nhược âm thanh âm vang lên, hắn là phụ thân của Hà Văn.

"Đúng vậy, ba ba, là Chu thúc thúc tới, mà lại ta mời được một vị bác sĩ, hắn có thể trị hết thân thể của người." Hà Văn tranh thủ thời gian trả lời.

Nàng thối lui chính giữa cánh cửa kia, đi vào.

Tần Hạo bọn hắn cũng đi theo đi vào, có chút cũ nát trong nhà, nhưng lại rất sạch sẽ, không nhiễm trần thế đáng vẻ hoàn toàn có thể thấy được chủ nhân là bậc nào bảo vệ cái nhà này.

"Lão Chu, người không muốn luôn đến xem ta, bận bịu chuyện của mình người trọng yếu." Hà Văn phụ thân mở miệng, sau đó hắn đem ánh mắt nhìn về phía Tần Hạo, lộ ra thần sắc nghi hoặc.

"Lão Chu, Văn Văn nhà đầu này không hiểu chuyện, người làm sao cũng đi theo làm càn, ta cái bệnh này là không chữa khỏi, mời vị tiên sinh này đi thôi."

Đây là một cái chừng bốn mươi trung niên nam nhân, cứ như vậy nằm ở trên giường, nhưng lại quản lý phi thường sạch sẽ.

Chu lão bản cười khổ, hắn nhìn Tần Hạo một chút.

Tần Hạo mỉm cười, hắn đi tới, nói ra: "Đều còn không có thử đâu, liền làm sao biết ta trị không hết người, chẳng lẽ người nghĩ tại cái này trên giường nằm cả một đời, một mực liên lụy con gái của người?"

"Có quý mới muốn tại cái này trên giường nằm cả một đời đâu." Hà Văn phụ thân cắn răng nói.

"Đã dạng này, cũng không cần so tài một chút, ta giúp người trị liệu là được rồi, phí lời gì." Tần Hạo nói chuyện nhưng không biết cái gì gọi là khách khí, đặc biệt là người khác nghi vấn y thuật của hắn thời điểm.

Hà Phong trợn mắt hốc mồm, bác sĩ này làm sao như vậy hoành.

Hà Văn thề lời, nàng cũng không biết nên nói như thế nào.

Bất quá nhìn thấy Tần Hạo trấn trụ phụ thân của mình, nàng ngược lại là cảm thấy tỉnh mình lại đi giải thích.

Tần Hạo đi đến bên giường, hắn nhẹ nhàng vén lên, liền để Hà Phong thân thể lật quay lại.

Sau đó một cái tay của hắn thuận Hà Phong xương sống sờ một cái đi, không đến năm giây, Tần Hạo liền đưa tay thu vào, hắn cau mày.

"Tần đại ca, thế nào?" Hà Văn có chút khẩn trương.

"Có hơi phiền toái." Tần Hạo về mặt nghiêm túc.

Hà Văn trong lòng chợt lạnh, nàng lập tức lộ ra âm nhiên thần sắc, quả nhiên vẫn là không cách nào trị liệu không?

"Muốn trị hết, cần một tháng, ta mỗi cái tuần lễ vì hấn làm một lần trị liệu, thật sự là đủ phiền phức, cột sống của hấn đứt gãy thời gian quá dài." Tàn Hạo một mặt phiền muộn.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người há to miệng, bọn hấn đơn giản cho là mình nghe lầm.

Vừa mới bắt đầu nghe được Tàn Hạo nói có hơi phiền toái, bọn hấn còn tưởng rằng là không thể trị liệu đâu, ai có thể nghĩ đến, hấn nói phiền phức, chỉ là cần một tháng mà thôi.

"Thật?" Hà Phong thanh âm đều có chút run rẩy.

"Không tệ."

Tàn Hạo gật đầu.

Hấn cũng không hỏi đối phương, trong tay Kim Quang lóe lên, một cây kim châm liền xuất hiện ở Tàn Hạo trong tay, hấn nhìn Hà Phong thân thể một chút, trực tiếp hạ châm.

"A."

Hà Phong trong nháy mắt kêu thảm, thanh âm kia giống như là giết như heo.

"Không có sao chứ."

Hà Văn luống cuống.

Chu lão bản cũng giống như vậy, hấn từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này hạ châm, đơn giản chính là muốn mệnh, nhìn cũng không nhìn liền đâm xuống.

"Không cần lo lắng, thân thể của hấn vấn đề thời gian quá dài, bắt đầu cần dùng đột nhiên tay trị liệu, đau là bình thường." Tàn Hạo nói phong khinh vân đạm.

Chu lão bản cùng Hà Văn liếc nhau, mặc dù vẫn còn có chút lo lắng, nhưng là chung quy là yên tâm không ít.

Tàn Hạo tiếp tục hạ châm, Hà Phong tiếng kêu thảm thiết âm liền không có đình chỉ qua, mãi cho đến thứ sáu châm hạ xong, hấn mới toàn thân đại hấn, nằm ở trên giường, miệng lớn thở dốc.

Làm xong đây hết thấy, Tàn Hạo tay phải sau lưng Hà Phong nhẹ nhàng nén, từng đạo chân khí đi vào Hà Phong thể nội, loại trừ hấn hư mất những bộ phận kia, sau đó một lần nữa chữa trị cột sống của hấn.

Loại kia vừa đau lại cảm giác nhột, đơn giản để Hà Phong muốn điên rồi.

Hà Văn muốn nói chuyện, lại sợ quấy rầy đến Tàn Hạo, nàng một câu lời cũng không dám nói, đứng ở nơi đó, thần sắc khản trương.

10 phút sau, Tàn Hạo đem châm lên lên, sau đó tay nhẹ nhàng lắc một cái, kim châm biến mất không thấy gì nữa.

"Cám ơn người."

Hà Phong mặc dù cần, nhưng là vẫn hướng Tàn Hạo nói lời cảm tạ. ,

Cái này khiến tất cả mọi người hơi kinh ngạc, hấn bị làm thành cái dạng này, thế mà còn hướng Tàn Hạo nói lời cảm tạ.

"Ta từ khi tê liệt về sau, cái này toàn thân là chưa hề đều không có cảm giác, hiện tại có thể cảm giác được đau, điều này nói rõ vị này Tàn bác sĩ trị liệu chỗ hữu dụng, hấn là thật có y thuật." Hà Phong giải thích.

"Làm sao người biết hấn họ Tàn?" Chu lão bản có chút ngoài ý muốn.

"Vừa rồi nha đầu hồ hấn một tiếng Tàn đại ca, ta lại không ngốc." Hà Phong dờ khóc dờ cười.

Chu lão bản giật mình, hấn gãi đầu một cái, thế mới biết mình hỏi một câu ngốc nói.

"Ta mở một cái phương thuốc, mỗi ngày ăn một bộ, một tuần lễ về sau, ta lại đến cấp người châm cứu một chút, tuần sau, người đại khái liền có thể đơn giản hoạt động, bốn lần, người hấn là liền có thể khôi phục như thường." Tàn Hạo mở miệng, hấn mặc dù nói hấn là, nhưng là ngữ khí lại cực kì khẳng định.

Hà Văn mang giấy bút tới, Tàn Hạo trực tiếp viết một cái phương thuốc ra, sau đó có ghi bên trên chú ý hạng mục, đồng thời còn lưu lại số điện thoại

của mình, đề nàng có phiên toái gì thời điểm liền gọi điện thoại cho mình.

"Thật xinh đẹp chữ." Lâm Lộ Dao hơi kinh ngạc.

"Cám ơn người, Tần đại ca."

Tiếp nhận phương thuốc, Hà Văn hướng Tần Hạo nói lời cảm tạ, nàng đỏ ngầu cả mặt, kia là kích động.

Hà Văn nguyện vọng lớn nhất, chính là mình phụ thân có thể đủ tốt.

Tần Hạo khoát tay áo, nói ra: "Không cần cảm ơn ta, hảo hảo ở tại nhà chiếu cổ ba ba của người đi, ta còn có chút sự tình, đi trước."

"Ta đưa các người."

Hà Văn gật đầu, nàng không có giữ lại, biết Tần Hạo dạng này người, đã muốn đi, liền không có giữ lại tất yếu, hắn không cần dạng này khách sáo.

"Không nghĩ tới người người này cũng thực không tồi." Lâm Lộ Dao nhìn qua Tần Hạo, trong thần sắc có chút ngòai ý muốn.

Tần Hạo bữu môi, hắn uể oải nói: "Con người của ta vốn chính là người tốt, chỉ là có người mất mùi, không nhìn thấy mà thôi."

"Hừ."

Hà Văn trừng Tần Hạo một chút, sớm biết liền không khen gia hỏa này.

Ngay lúc này, Tần Hạo đột nhiên biến sắc, một cỗ sát ý trực chỉ Hà Văn, nồng đậm tới cực điểm.

Tần Hạo trong mắt hàn quang lấp lóe, hắn ngang nhiên xuất thủ, hướng một cái phương hướng đánh qua.

Một cái tay giống như là từ hư giữa không trung hiển hiện, cùng Tần Hạo tay đụng vào nhau.

Chân khí cường đại bộc phát, dưới chân bọn hắn mặt đất xi măng, tất cả đều chia năm xẻ bảy.

Tần Hạo lùi lại mấy bước, hắn che lại Hà Văn, trong đôi mắt mang theo kinh người sát ý, nhìn chăm chăm vừa rồi kia một chỗ hư không.

Một nữ tử xuất hiện, thân mặc màu đen váy dài, tóc đâm tại sau lưng, tinh tế lông mày có chút thượng thiêu, khóe miệng mang theo một tia lãnh ý, mũi cao thẳng, một đôi mắt lẳng lẹ, cho người ta một loại kiệt ngạo bất tuân cảm giác.

Vừa rồi chính là nàng xuất thủ, cùng Tần Hạo ngạnh bính một kích.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Thất bại thăm dò

Tiên Thiên Kim Đan, đây chính là nữ tử thực lực, chỉ là một lần va chạm, Tần Hạo liền đã cảm giác được thực lực của đối phương.

Đây là một cái thực lực rất mạnh nữ nhân, tuyệt đối là kim trên bảng cao thủ.

"Tiểu quỷ tử nơi đó lúc nào có người loại cao thủ này rồi? Thế mà đến ám sát một cái tiểu cô nương, thật sự là vô si." Tần Hạo cười lạnh nói, hắn là dùng Đảo Quốc lời nói, khẩu âm phi thường thuần khiết.

Người tới không nói gì, chỉ là trên thân phóng xuất ra sát ý, tiếp tục hướng Tần Hạo phát động công kích.

Tần Hạo bảo vệ Lâm Lộ Dao, hắn tránh thoát một kích này, sau đó trong tay ngân quang điểm điểm, trong nháy mắt hóa thành mấy trăm điểm ngân quang, giống như một mảnh tinh thần, hướng nữ tử bạo bắn xuyên qua.

"Chắc chắn, ta nhìn người khá quen, sẽ không ta đã từng download qua a? Đảo Quốc cô nàng liền là mở ra, không nghĩ tới Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, thế mà cũng có chụp ảnh thói quen." Tần Hạo cảm thán, hắn tại kích thích đối phương.

Nữ tử lúc đầu sắc mặt rất bình tĩnh, nhưng là Tần Hạo lời nói xong về sau, nàng con ngươi trong nháy mắt lăng lệ lên, trong tay xuất hiện một cây chủy thủ, trực tiếp mở ra những cái kia ngân quang, sau đó hướng Tần Hạo giết tới.

Tần Hạo bị nữ tử đột nhiên bộc phát, làm cho có chút luống cuống tay chân.

Như là chính hấn, khẳng định tương đương thông dong, nhưng là bây giờ còn có một cái vướng víu.

Chật vật tránh thoát đối phương một kích, Tần Hạo không tiếp tục tránh né dự định.

Hắn hừ lạnh một tiếng, chín cái ngân châm hiển hiện, tạo thành một cái huyền ảo trận thế, sau đó trong nháy mắt đâm tới.

Một cổ khổng lồ sát cơ bộc phát, để nữ tử biến sắc.

"Phượng Vũ Cửu Thiên."

Nữ tử quát nhẹ, chủy thủ trong tay múa, một con Phượng Hoàng thành hình, đục hòa mà cuồng, đối cứng Tần Hạo ngân châm.

Tần Hạo lộ ra thần sắc kinh ngạc, hắn có chút giật mình nói: "Ngươi không phải quý tử, ngươi là Lục Yên Nhiên."

Hắn trực tiếp lui lại, không còn cùng nữ tử run rẩy.

Phượng Vũ Cửu Thiên là Lục Yên Nhiên tuyệt kỹ thành danh, tiểu quý tử đương nhiên sẽ không động.

Nàng bản tính tu luyện liền là Thần Phượng biến, Phượng Vũ Cửu Thiên chỉ có Thần Phượng biến mới có thể thôi động.

"Hừ." Lục Yên Nhiên cười lạnh, nàng tiếp tục công kích.

Tần Hạo cau mày, hắn có chút khó chịu.

Vốn chính là đối phương đột nhiên xuất thủ, Tần Hạo tự nhiên sẽ hiểu lầm nàng là địch nhân, mặt địch nhân, tự nhiên là không để lại dư lực đả kích.

Hiện tại Lục Yên Nhiên lại không buông tha, cái này khiến Tần Hạo có chút khó chịu.

"Đều rồi, xú nữ nhân, lại động thủ, ta liền đánh ngươi." Tần Hạo hô một tiếng, hắn cũng không phải loại kia thụ ngược đãi cuồng, vừa thấy được nữ nhân liền mềm nhũn.

Trong mắt hắn, ngoại trừ cùng hắn có quan hệ người, những người khác liền xem như lớn lên giống là Thiên Tiên, cũng không có tư cách để hắn muốn cho một điểm.

Gặp Lục Yên Nhiên không buông tha, Tần Hạo có chút tức giận, hắn đem Lâm Lộ Dao để ở một bên, sau đó xuất thủ.

Lần này, Tần Hạo toàn lực xuất thủ, không có một chút lưu thủ.

Phô thiên cái địa ngân quang hướng Lục Yên Nhiên đã đâm đi, mang theo kinh người chân khí.

Mạnh như Lục Yên Nhiên đều biến sắc, nàng thực lực cùng Tần Hạo tương đương, nhưng là đối mặt Tần Hạo công kích, thật là có điểm luống cuống.

Loại công kích này rất đáng sợ, Tần Hạo lấy chân khí ngự ngân châm, tự thân lại có thể rảnh tay, đơn giản tương đương với hai người tại công kích.

Hiện tại đến phiên Lục Yên Nhiên tránh né, nàng đem thân pháp thi triển đến cực hạn, muốn né tránh Tần Hạo công kích.

Chỉ là, thân phận của Tần Hạo không chút nào thấp hơn Lục Yên Nhiên, thậm chí muốn càng thêm đáng sợ, một đường đuổi theo, sau đó một thanh nắm Lục Yên Nhiên cổ.

Đầy trời ngân châm biến mất, Tần Hạo nhìn chăm chăm Lục Yên Nhiên, khóe miệng của hắn lộ ra một tia cười lạnh.

Lục Yên Nhiên sắc mặt khó coi, nàng là Thiên tổ thứ hai cao thủ, người đồng lứa bên trong, càng là rất ít gặp được địch thủ,

Hôm nay lúc đầu chỉ là muốn thử một chút Tần Hạo thực lực, muốn biết hắn cái này Kim Bảng cao thủ rốt cuộc mạnh cỡ nào. Nhưng là nàng lại không nghĩ tới, mình vậy mà dễ dàng như vậy bị Tần Hạo đánh bại.

"Liền ngươi chút thực lực ấy, còn dám tùy tiện xuất thủ, thật không biết chữ "chết" viết như thế nào, về sau không nên như vậy, sẽ bị đánh." Tần Hạo buông ra Lục Yên Nhiên cổ, hắn tà vừa cười vừa nói,

Lục Yên Nhiên sắc mặt khó coi, loại này giáo dục tiểu hài tử khẩu khí, đơn giản để nàng muốn bạo tẩu.

Bất quá nàng mới vừa rồi cùng Tần Hạo động thủ, biết mình căn bản không phải đối thủ của đối phương, muốn hướng Tần Hạo trút giận, đều khó có khả

năng

"Hừ."

Không có cách nào phía dưới, Lục Yên Nhiên đành phải hừ lạnh một tiếng.

"Tốt, giao ra đi." Tần Hạo vươn tay.

"Cái gì?" Lục Yên Nhiên lạnh lùng nhìn Tần Hạo một chút.

"Giấy chứng nhận, ngươi không phải đến cho ta đưa giấy chứng nhận sao? Đương nhiên, ngươi nếu là không muốn cho ta gia nhập Thiên tổ, kỳ thật ta cũng không để ý, ta nhìn trời tổ không có hứng thú gì." Tần Hạo hững hờ nói.

Lục Yên Nhiên hung hăng trợn mắt nhìn Tần Hạo một chút, vẫn là đem mang tới giấy chứng nhận đưa cho Tần Hạo.

Tần Hạo đối với Thiên tổ không có hứng thú, nhưng là Thiên tổ lại đối Tần Hạo tràn đầy hứng thú, nếu là để người ta biết, bởi vì nàng nguyên nhân, đem dạng này một cái Kim Bảng cao thủ cho làm không có, chỉ sợ Thiên tổ tổ trưởng đều sẽ không bỏ qua nàng.

Lục Yên Nhiên mặc dù Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, lại cuối cùng không có tiến vào Kim Bảng.

"Tốt, ngươi có thể đi." Tần Hạo khoát tay, một bộ không nhìn được bộ dáng.

Cái này khiến Lục Yên Nhiên nghiêng răng nghiêng lợi: "Không nên quên, ngươi gia nhập Thiên tổ, liền là thù hạ của ta."

"Kia ngươi mệnh lệnh ta một chút, nhìn ta có thể hay không nghe ngươi." Tần Hạo tiện tiện cười một tiếng, hắc một đôi sáng lạ thường con ngươi nhìn chằm chằm Lục Yên Nhiên, trêu chọc ý tứ mủi phần.

Lục Yên Nhiên muốn chửi mẹ, nàng nhìn cũng không nhìn Tần Hạo một chút, xoay người rời đi.

Lục Yên Nhiên cảm thấy, mình nếu là lại nói chuyện với Tần Hạo, nhất định sẽ bị hấn tức chết.

Đây hết thầy phát sinh ở trong điện quang hóa thạch, chờ đến Lâm Lộ Dao kịp phản ứng, Lục Yên Nhiên đều đã rời đi.

Nàng nhìn qua Tần Hạo, nhìn không được hỏi: "Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

"Nữ nhân kia, Thiên tổ, ngươi hẳn là nghe qua tổ chức này, ta hiện tại cũng gia nhập Thiên tổ, nàng cho ta đưa giấy chứng nhận." Tần Hạo đơn giản giải thích một lần.

Như là người khác, thậm chí liền là Hạ Mộng Thiên, khẳng định cũng không biết Thiên tổ ý tứ.

Nhưng là Tần Hạo lại có thể khẳng định, Lâm Lộ Dao tuyệt đối biết Thiên tổ tồn tại.

Quả nhiên, Lâm Lộ Dao trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra thần sắc kinh ngạc, nàng nhìn từ trên xuống dưới Tần Hạo, khó có thể tin nói: "Nhìn ngươi thể nào đều không giống như là người tốt, không nghĩ tới lại có thể gia nhập Thiên tổ, chẳng lẽ là lão thiên gia không có mọc ra mắt sao?"

Nha đầu này tùy thời cũng sẽ không quên nói móc một chút Tần Hạo.

"Là bọn hấn cầu ta gia nhập, cũng không phải chính ta yêu cầu gia nhập." Tần Hạo bĩu môi, hắc một mặt ngạo nghễ.

Bất quá lúc này, Lâm Lộ Dao đã xoay người, nàng mới không tin Tần Hạo thì sao đây.

"Ngươi muốn đi làm cái gì?"

Gặp Lâm Lộ Dao đi xa, Tần Hạo tranh thủ thời gian hô một tiếng.

"Đi mua quần áo." Lâm Lộ Dao cũng không quay đầu lại.

Tần Hạo chỉ có theo sau, hắc hiện tại là Lâm Lộ Dao bảo tiêu, dù sao cũng không có chuyện gì, đối phương muốn mua quần áo, Tần Hạo cũng thừa cơ hội này đi đi dạo một chút đường phố.

Đối với nam nhân khác căm thù đến tận xương tủy đạo phố, Tần Hạo nhưng xưa nay không ghét, phản mà thích vô cùng, chỉ ít tại trên đường cái nhìn mỹ nữ, liền là một kiện rất cảnh đẹp ý vui sự tình.

Chương 40: Quên tổ tông đồ vật

Tiệm đồ lót bên trong, Lâm Lộ Dao một mặt đắc ý, nhìn qua Tần Hạo.

Nàng liền là cố ý, ai bảo Tần Hạo lão sư đổi nàng.

Bất quá, Tần Hạo biểu lộ như thường, hắn đánh giá một phen Lâm Lộ Dao, sau đó từ bên cạnh cầm một cái báo vắn lót ngực, đưa cho Lâm Lộ Dao, nghiêm trang nói: "Cái này kích thước tương đối thích hợp ngươi."

"A."

Lâm Lộ Dao kinh hô một tiếng, sau đó đỏ mặt lấy nhảy ra, nàng nhận cũng không được, mà không nhận cũng không được.

"Mau thả dưới, ngươi một cái nam nhân cầm thứ này làm cái gì." Lâm Lộ Dao nhỏ giọng nói, sắc mặt đỏ bừng.

Nàng không nghĩ tới Tần Hạo là gan thể mà như thể lớn, tại nội y cửa hàng bên trong, bình thường nam nhân có thể bôi theo ở bên trong đi dạo, cũng đã là cực lớn dũng khí, giống như là Tần Hạo dạng này, trực tiếp cầm lên, sau đó trước mặt mọi người đưa cho nàng đơn giản liền là không thể nào.

"Lúc đầu ta chính là cùng ngươi mua nội y, có cái gì không thể cầm, cái này thật thích hợp ngươi, nhanh đi thử một chút." Tần Hạo lại không để xuống, hắn cao giọng nói, trên mặt không có chút nào thần sắc khó xử.

Rất nhiều người bị hắn hấp dẫn, nhìn sang, đương nhìn thấy màn này, cũng là nao nao.

Bất quá, rất nhiều nữ sinh trong mắt lại lộ ra thường thức thần sắc.

Cầm một cái lót ngực, tại nam nhân khác làm được, nhìn có lẽ có chút hèn mọn, nhưng là Tần Hạo đường đường chính chính, lại tự nhiên có một loại nghiêm nghị chi khí, vậy mà cho người ta một loại đương nhiên cảm giác.

"Vị nữ sĩ này, ngài tiên sinh ánh mắt thật tốt, đây là trong chúng ta áo trong tiệm xa hoa nhất nội y, cùng ngươi phi thường dụng, tin tưởng ngài nếu là mặc vào, ngài tiên sinh hội càng thêm vì ngươi điên cuồng." Câu nói sau cùng, nhân viên cửa hàng là nhỏ giọng nói.

Lâm Lộ Dao sắc mặt đỏ bừng, nàng tranh thủ thời gian khoát tay, nói ra: "Ngươi hiểu lầm, chúng ta không phải..."

"Ta hiểu."

Nhân viên cửa hàng cho Lâm Lộ Dao một cái thần bí ánh mắt.

Lâm Lộ Dao im lặng, cái này còn giải thích không rõ ràng.

Bất quá, nàng vẫn là cầm cái kia nội y đi vào thử một chút, cái này kiểu dáng nàng vẫn là thật thích.

Không lâu sau, Lâm Lộ Dao ra, nàng đem nội y đưa cho nhân viên cửa hàng, hiển nhiên là chuẩn bị muốn.

"Tính tiền đi." Lâm Lộ Dao nói với Tần Hạo.

Nàng mới không có chuẩn bị xuất tiền đâu, hôm nay muốn để Tần Hạo xuất huyết nhiều.

Tần Hạo nhún vai, trực tiếp đi tính tiền đi, hơn một ngàn khối tiền, đối với hắn mà nói còn không tính là cái gì.

Đồ vật gói kỹ về sau, Lâm Lộ Dao mình tự mình cầm, đây là nàng muốn mặc đồ vật, cũng không muốn để Tần Hạo cầm.

Hai người đi ra tiệm đồ lót, Lâm Lộ Dao đột nhiên quay người, nhìn qua Tần Hạo, hỏi: "Ngươi là làm sao biết ta kích thước?" Nàng một mặt hồ nghi, lo lắng Tần Hạo đối mình đã làm gì sự tình.

"Ta liếc mắt một cái liền nhìn ra." Tần Hạo chỉ chỉ ánh mắt của mình, đối với hắn mà nói, đây không phải một việc khó.

"Trời sinh sắc phối." Lâm Lộ Dao cười lạnh.

Tần Hạo nhìn chăm chăm Lâm Lộ Dao, kia không chút kiêng kỵ ánh mắt lập tức để Lâm Lộ Dao luống cuống.

"Người muốn làm gì?" Lâm Lộ Dao có chút khản trương, nàng ôm mình ngực lui về phía sau mấy bước.

Lúc này, Tần Hạo lại thu hồi ánh mắt, hấn một mặt ghét bỏ: "Quá xấu."

"Ta liều mạng với người." Lâm Lộ Dao giận dữ.

Bất quá lúc này Tần Hạo, đã bỏ trốn mất dạng.

Giữa trưa, hai người tại cửa hàng ăn một chút đồ vật, Tần Hạo cầm Lâm Lộ Dao mua đồ vật, cùng sau lưng Lâm Lộ Dao đi ra cửa hàng.

Bọn hắn đi ra cửa hàng, chuẩn bị ngăn đón một chiếc xe, sau đó về trường học.

Ngay lúc này, hai người mặc thể chiến thứ hai Đào Quốc quân phục nam tử xuất hiện, bọn hắn một mặt cầm điện thoại di động trực tiếp, một mặt hô to tám cách răng đường.

Tần Hạo lông mày nhíu lại, trong mắt hiem thấy lộ ra một tia giận dữ.

Có ít người vì muốn đồ, ngay cả tổ tông cũng không cần.

Lúc này, một thanh niên tiến lên, không nói hai lời, liền là một cước.

"Đánh, ca môn tiếp tục đánh, người dạng này phối hợp tốt, chúng ta nhân khí liền cao hơn." Cái kia bị đánh người chẳng biết xấu hổ, một bên hưng phấn nói, một bên làm cho đối phương tiếp tục.

Tự tập nhân số càng ngày càng nhiều, bọn hắn lại như cũ miệng thảo luận lấy tám cách răng đường.

"Bọn hắn tại sao có thể dạng này?" Lâm Lộ Dao khuôn mặt nhỏ đều đỏ lên vì tức.

"Nghĩ đánh bọn hắn sao?" Tần Hạo hỏi.

Lâm Lộ Dao gật đầu, nàng có rất ít đánh người xúc động, nhưng là bây giờ lại cảm thấy mình nắm đấm ngứa.

"Vậy liền đánh a, loại này tiện nhân lưu lấy bọn hắn làm gì, ngay cả tổ tông đều quên đồ chơi, đánh chết đáng đời." Tần Hạo giật dây, để Lâm Lộ Dao động thủ.

"Ừm"

Lâm Lộ Dao tâm động, rốt cục hành động, tiểu nha đầu chạy tới liền cho một người trong đó một cước.

"Đánh bọn hắn."

Theo Lâm Lộ Dao động tác, mấy trăm người vây lại, bắt đầu ầu ẩu đá hai người.

Lâm Lộ Dao đạp hai cước, lại bị cái trận thế này hù dọa, nàng tranh thủ thời gian xuyên qua đám người.

Gặp Tần Hạo chính ở chỗ này chờ đợi mình, nàng thè lưỡi, mang trên mặt nụ cười vui vẻ, đi tới.

"Ta đánh người." Nàng có chút kích động.

"Vui vẻ là được rồi." Tần Hạo nhún vai, cũng không cảm thấy có cái gì.

Lâm Lộ Dao quay người nhìn thoáng qua, lại có chút bận tâm: "Bọn hắn không có sao chứ?"

"Đánh chết tốt nhất." Đây là Tần Hạo trả lời.

Lâm Lộ Dao trợn nhìn Tần Hạo một chút, nàng cũng không muốn đánh chết người.

"Tốt, chúng ta trở về đi." Tần Hạo nói xong, ngăn cản một chiếc xe liền ngồi xuống.

Lâm Lộ Dao thè lưỡi, mặc dù còn có chút bận tâm, nhưng là vẫn ngồi vào xe taxi.

"Ai nha, cái này không có xe thật không tiện, Tần Hạo người đi mua chiếc xe đi, bảo tiêu của ta đều không có có xe, thật sự là thật mất thể diện." Lâm Lộ Dao ngoạ đầu nói.

"Không có vấn đề." Tần Hạo gật đầu, hắn cũng cảm thấy mua một chiếc xe tương đối dễ dàng.

"Người muốn mua mấy trăm vạn xe? Thuận tiện đưa ta một cỗ đi." Lâm Lộ Dao cười hì hì nói.

Tần Hạo gật đầu, nói ra: "Có thể, hai ngày nữa ta mua hai chiếc QQ đưa người một cỗ."

Lâm Lộ Dao: "..."

Lái xe sự phụ đều bị chọc phát cười, hấn cảm thấy tiểu tử này cùng tiểu cô nương thật hài hước.

Xe đi vào Trạm Lam công ngụ phía dưới, bọn hấn xuống xe, Tần Hạo đem đồ vật đều dời đi vào.

Ngoài dự liệu của hấn là, Trạm Lam công ngụ bên trong đã có người.

Cái này khiến Tần Hạo như rụng mảy, hấn nhìn Lâm Lộ Dao một chút, muốn biết đây có phải hay không là bằng hữu của nàng.

"Triệu Ngụy đủ, ai bảo người tiến nhà ta?" Lâm Lộ Dao trên mặt lộ ra rõ ràng sắc mặt giận dữ.

Đây là một cái vóc người cao lớn thanh niên, rất là Tuấn Tú, trên người hấn có một loại sự tự tin mạnh mẽ, chỉ là một đôi mắt thoảng có chút âm trầm, cái này khiến Tần Hạo có chút không thích người này.

Ở bên cạnh hấn, còn có một cái lão giả, cúi thấp đầu, nhìn cũng không nhìn Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao một chút, thần thái bình tĩnh.

Tần Hạo có thể cảm giác được, đây là một cao thủ, thực lực không yếu, đã phá vỡ mà vào Tiên Thiên cảnh giới.

Đối mặt Lâm Lộ Dao chất vấn, Triệu Ngụy đủ trên mặt lộ ra một vòng tiểu dung, nói ra: "Dao Dao, ta nghe nói người đi vào Bạch Hải thị, cho nên chuyên môn tới thăm người một chút, ban đêm ta mời người ăn cơm, phần mặt mũi đi."

"Người cảm thấy ta hội đáp ứng sao?" Lâm Lộ Dao cười lạnh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Kim Đan chi uy

"Ta đợi đến người đáp ứng ta mới thôi." Triệu Ngụy đủ vừa cười vừa nói.

Nghe được hấn, Lâm Lộ Dao có chút phát điên, gia hỏa này oanh đều oanh không đi, từ trước kia đến bây giờ đều là như vậy, hấn da mặt quá dày.

Nếu là Lâm Lộ Dao không đáp ứng hấn lời nói, Triệu Ngụy đủ thật hội một mực chờ ở chỗ này, thẳng đến Lâm Lộ Dao đáp ứng mới thôi.

Nàng lộ ra khổ não thần sắc, lúc này, Tần Hạo cũng nghe được, cái này Triệu Ngụy đủ liền là Lâm Lộ Dao một cái người theo đuổi, hấn cảm thấy cái này cùng mình không có quan hệ, cho nên một bên mang theo đồ vật, vừa đi về phía Lâm Lộ Dao gian phòng, chuẩn bị đem đồ vật bỏ vào.

Lâm Lộ Dao nhìn thấy Tần Hạo, nàng lập tức nhãn tình sáng lên, đây không phải có sẵn một cái tám mộc, nàng vậy mà đem Tần Hạo đem quên đi.

Nghĩ tới đây, Lâm Lộ Dao lộ ra một vòng vô cùng đáng thương biểu lộ: "Ta cũng muốn đáp ứng người, đáng tiếc vị hôn phu ta chỉ sợ sẽ không đáp ứng."

"Người vị hôn phu? Ai?" Triệu Ngụy đủ sắc mặt lập tức lạnh xuống.

Lâm Lộ Dao chỉ vào Tần Hạo, mà lúc này đây, Tần Hạo vừa vặn từ Lâm Lộ Dao gian phòng đi ra.

"Hấn liền là vị hôn phu của ta, gia gia của ta cho ta đặt thân, cho nên Triệu Ngụy đủ người liền chết tâm đi, ta và người không có kết quả, ta chỉ thích vị hôn phu của ta." Lâm Lộ Dao nghiêm trang nói, nàng ngoại trừ thích Tần Hạo bên ngoài, cái khác đều không phải nói láo, liền xem như Triệu Ngụy đủ đi hỏi thăm gia gia của nàng, cũng giống như nhau kết quả.

"Người tin tưởng nàng sao?" Tần Hạo nhún mảy, hấn trong nháy mắt minh bạch Lâm Lộ Dao ý tứ.

"Dao Dao mặc dù có đôi khi không đáng tin cậy, nhưng là tuyệt đối sẽ không cảm nàng nhà lão gia từ ra nói dối, bởi vì rất dễ dàng bị phơi bày." Triệu Ngụy đủ nhàn nhạt nói.

"Nàng nói không sai." Tần Hạo thừa nhận.

Hắn trừng có chút đắc ý Lâm Lộ Dao một chút, nha đầu này rõ ràng không muốn cùng mình có quan hệ, hiện tại có phiền toái, lại hướng đẩy lên người của hắn.

"Người rồi đi Dao Dao đi." Triệu Ngự đủ nhàn nhạt nói, nhưng là trong giọng nói giọng ra lệnh, ai cũng có thể nghe được.

Tần Hạo lúc đầu rất muốn nói cho đối phương, mình đã muốn cùng Lâm Lộ Dao giải trừ hôn ước, nhưng là nghe được Triệu Ngự đủ khẩu khí, Tần Hạo khó chịu, gia hỏa này cho là mình là ai, cũng dám mệnh lệnh hắn.

"Nếu như ta không nói gì?" Tần Hạo hỏi lại.

Hắn nhìn chằm chằm Triệu Ngự đủ, khỏe miệng còn bốc lên một vòng tiểu dung, hiển nhiên đối với Triệu Ngự đủ không phải rất dễ bụng.

Triệu Ngự đủ cười nhạt một tiếng, hắn nhìn lão già một chút, nói ra: "Vậy người khả năng không sống quá ngày hôm nay."

"Triệu Ngự đủ, người không muốn làm ầu." Lâm Lộ Dao có chút lo lắng, nàng nhưng biết Triệu Ngự đủ bên người lão già kia, kia là cùng Ngô tỷ đồng dạng mãnh nhân.

Nếu là Triệu Ngự đủ thật hạ lệnh, lão già là hội giết người.

Tần Hạo cười, sau một khắc, hắn cường thế đem Lâm Lộ Dao kéo vào trong ngực, sau đó nhắm ngay môi của nàng hôn một cái đi.

Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, gia hỏa này tại sao có thể như vậy? Nàng chỉ là đem Tần Hạo xem như tấm mộc, nhưng không có để Tần Hạo chiếm mình tiện nghi.

Nàng một cái tay ở phía dưới hung hăng bóp Tần Hạo một thanh, để Tần Hạo buông ra chính mình.

Bất quá Tần Hạo lại hôn một cái đủ, sau đó mới buông ra Lâm Lộ Dao.

Hắn đem thở hồng hộc Lâm Lộ Dao kéo vào trong ngực, nhìn chằm chằm Triệu Ngự đủ, cười lạnh nói: "Người nại ta cùng?"

Triệu Ngự đủ khí toàn thân phát run, Lâm Lộ Dao là hắn nhìn trúng nữ nhân, bây giờ lại bị nam nhân của người khác ôm vào trong ngực hôn, hắn cảm giác được một con lửa giận trực tiếp đốt tới đỉnh đầu.

"Giết hắn."

Triệu Ngự đủ khàn giọng nói, trong mắt của hắn đều nhanh bốc lửa.

Tại mệnh lệnh của hắn vang lên một khắc này, lão già bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt của hắn tuôn ra kinh người hào quang, có chút khô gầy tay, trực tiếp hướng Tần Hạo cổ bắt tới.

Nhìn ra, lão già đối thực lực của mình tự tin vô cùng, căn bản cũng không sợ Tần Hạo phản kháng.

Trên thực tế, ở trong mắt ông lão, Tần Hạo tựa như là một người bình thường đồng dạng, căn bản cũng không nhưng có thể ngăn cản hắn tiện tay một kích.

Ngay tại tay của hắn nhanh phải rơi vào Tần Hạo trên cổ thời điểm, Tần Hạo động, hắn một cái tay phát sau mà đến trước, bắt lấy lão già cổ, tại đối phương kinh ngạc ánh mắt bên trong, trực tiếp đem hắn ném ra ngoài.

Lão già quẳng xuống đất, hắn trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, vừa rồi Tần Hạo ném hắn thời điểm, hướng trong thân thể hắn thâm nhập một đạo chân khí, trực tiếp chấn thương nội tạng của hắn.

Lão già trong lòng tỉnh táo, hắn cùng Tần Hạo chỉ ở giữa chênh lệch, thật sự là quá lớn, đối phương nếu như muốn giết hắn, dễ như trở bàn tay liền có thể làm được.

"Sở thích, người không sao chứ."

Triệu Ngự đủ giật nảy mình, hắn tranh thủ thời gian xem xét lão già thương thế.

Bất quá, Triệu Ngự đủ chẳng qua là một người bình thường, hiển nhiên cũng nhìn không ra đến cái gì nguyên do ra.

Sở thích lắc đầu, hắn nhìn về phía Tần Hạo ánh mắt bên trong, tràn đầy kiêng kỵ.

"Tại hạ có mắt mà không thấy Thái Sơn, vậy mà đắc tội Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, là giết là róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, còn xin tha thiếu gia nhà ta, hắn chỉ là một người bình thường." Sở thích đứng tại Tần Hạo trước mặt, hắn không tiếp tục tính toán ra tay, bởi vì hắn biết rõ, lấy thực lực của mình, căn bản liền không phải là đối thủ của Tần Hạo, lại xuất thủ, chỉ là tự rước lấy nhục.

Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, Triệu Ngự chung da tê rần, thế mới biết Sở thích vì sao lại bại.

Sở thúc mặc dù nhưng đã tiến vào Tiên Thiên cảnh giới, nhưng là cùng Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, còn kém hai cái cảnh giới, căn bản cũng không có thể là Tàn Hạo đối thủ.

Lại đối với Tàn Hạo còn trẻ như vậy, vậy mà liền thành Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, hẳn vẫn là vô cùng khiếp sợ.

Tàn Hạo lờm Sở thúc một chút, hẳn thân nhiên nói: "Nếu ta là một người bình thường, vừa rồi các ngươi nhưng sẽ bỏ qua ta?"

Sở thúc biểu tình ngưng trọng, đáp án này hết sức rõ ràng, hiển nhiên là không thể nào

"Ngài khả năng có chỗ không biết, thiếu gia nhà ta là Triệu gia Thiếu chủ, nếu là ngài giết hắn, Triệu gia khẳng định hội trả thù, đến lúc đó liền xem như ngài là Tiên Thiên Kim Đan, thậm chí còn là Lâm gia cháu rể, cũng không thể có thể đỡ nổi Triệu gia trả thù."

Sở thúc nói tiếp, đây coi như là uy hiếp.

Lâm Lộ Dao sắc mặt hơi đổi, nàng tự nhiên tình huống Triệu gia ở kinh thành địa vị, trên thực tế Triệu Ngự đủ có thể như vậy không có sợ hãi, đều bởi vì Triệu gia cường đại, kia là một cái không thua bọn hắn Lâm gia gia tộc cự phách.

"Uy hiếp Thiên tổ thành viên, không biết các ngươi có mấy cái Triệu gia có bao nhiêu đầu đủ Thiên tổ chém vào." Tàn Hạo cười lạnh.

Lời này vừa nói ra, Sở thúc sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Liền ngay cả Triệu Ngự đủ sắc mặt, cũng biến thành phi thường khó coi.

Thiên tổ thành viên, bọn hắn căn bản cũng không có nghĩ đến Tàn Hạo lại còn có cái thân phận này.

Các đại gia tộc trong lòng rất rõ ràng, Thiên tổ thần bí khó lường, khó khăn nhất trên chọc.

Lúc này, liền ngay cả Sở thúc đều không dám nói chuyện.

Tàn Hạo nhìn bọn hắn một chút, hẳn lộ ra một tia cười lạnh, trách mắng: "Cút đi, thứ mất mặt xấu hổ, nếu như về sau để ta biết các ngươi ý vào Cổ Vũ tôn thương người bình thường, cái gì Sở gia cũng không giữ được các ngươi."

Tàn Hạo cuối cùng không có giết bọn hắn, cũng không phải là không dám, chỉ là không muốn để cho căn biệt thự này nhuộm máu, cũng không muốn tại Lâm Lộ Dao trước mặt giết người thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Hắc Mẫu Đan

Tác giả: Hàn gia lão đại số lượng từ:2805 trở về trang sách bình luận cuốn sách này báo cáo bản chương tiết sai lầm / đổi mới quá chậm

Đề cử đọc: Tam sinh tam thế trên gối sách đình Nhị Cầu liệt diễm nhân sinh Tuyệt Thế Vô Thần quân cưới chọc người hoàn mỹ thế giới ta từng phong quang gả cho người thần hồn chí tôn điện hạ chìm hôn xấu Angel nam nữ hoan ái sủng phi siêu cấp bảo an tại đô thị Xà vương nguyên rủa: Ma Ma muốn đẻ trứng đô thị Tiêu Dao tu thần nông thôn sống quả

Triệu Ngự Tề xám xịt chạy trốn, cái này khiến Lâm Lộ Dao kinh hãi, rốt cục thiếu một cái người theo đuổi, mà lại là cực kỳ đáng ghét cái chủng loại kia.

Bất quá nghĩ đến vừa rồi Tàn Hạo chiếm tiện nghi của mình, đem nụ hôn đầu của nàng đều cướp đi, Lâm Lộ Dao lại muốn tình trạng.

"Ngươi cảm ơn ta đi."

Đợi đến hai người triệt để đi xa, Tàn Hạo cái này nói với Lâm Lộ Dao.

Hắn một bộ tranh công dáng vẻ, phi thường đắc ý.

Ba.

Một cái bàn tay đánh vào Tần Hạo trên mặt, Lâm Lộ Dao cắn răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Tần Hạo, nàng mắng một tiếng: "Đồ lưu manh."

Nói xong, Lâm Lộ Dao liền vọt vào gian phòng của mình.

Tần Hạo sờ lên mặt mình, hắn cảm thấy mình rất ủy khuất, rõ ràng là vì đối phương, lại bị đối phương đánh một bàn tay.

Đương nhiên, vừa rồi hắn nếu là muốn tránh khỏi, cũng phi thường dễ dàng, chỉ là hắn cuối cùng cướp đi con gái người ta nọ hôn đầu tiên, cho nên liền không có tránh né.

Tần Hạo chỉ có ở trong lòng cảm thán, đầu năm nay người tốt không dễ làm.

Triệu Ngụy Tề hai người rời đi biệt thự về sau, hắn càng nghĩ càng sinh khí, sắc mặt đều đen, .

"Sở thúc , ta muốn báo thù." Triệu Ngụy Tề giọng căm hận nói.

Sở thúc lộ ra do dự thần sắc, đối phương nếu chỉ là một gã Tiên Thiên Kim Đan, bọn hắn Triệu gia còn dám động, nhưng là đối phương thân sau có thiên tổ, Triệu gia mặc dù cường đại, nhưng lại không nguyện ý đắc tội Thiên Tổ.

Giết chết Thiên Tổ một gã Tiên Thiên Kim Đan, đây quả thực là tại cùng Thiên Tổ tuyên chiến.

"Ta biết người tại cổ kị cái gì, chúng ta có thể không tự mình ra tay, có thể mời sát thủ xuất thủ." Triệu Ngụy Tề cười lạnh nói.

"Tiên Thiên Kim Đan không phải dễ giết như vậy, mà lại lai lịch của đối phương, chúng ta cũng không biết, muốn chỉ là bình thường Tiên Thiên cao thủ còn dễ nói, nếu là Kim Bảng cao thủ, chúng ta Triệu gia chưa hẳn có thể động hắn." Sở thúc cười khổ nói.

Kim trên bảng cao thủ, kia đều là chân chính mãnh nhân, một người tương đương một cái thế lực lớn.

Bọn hắn là chán nản cấp lực lượng, một người thì tương đương với hình người đạn hạt nhân, đi tới chỗ nào đều không có mấy người nguyện ý trêu chọc, trừ phi là đồng dạng kim trên bảng cao thủ.

"Hắn làm sao có thể là Kim Bảng cao thủ, Sở thúc người là già nên hồ đồ rồi đi, hắn mới bao nhiêu lớn." Triệu Ngụy Tề bất mãn nói, hắn mang trên mặt cười lạnh, nói ra: "Mà lại, phụ thân ta muốn Lâm gia đồng dạng đồ vật, chỉ có ta cưới Lâm Lộ Dao, mới có thể có được, người này là nhất định phải diệt trừ."

Sở thúc biết, Triệu Ngụy Tề thực sự nói thật, hắn nhẹ gật đầu, nói ra: "Tốt, ta đi an bài, trong vòng ba ngày, tiểu tử kia hắn phải chết, vô luận hắn là ai."

Hiển nhiên, Sở thúc đối với Triệu gia thực lực, có tuyệt đối tự tin.

Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, xác thực lợi hại, nhưng là cũng không có nghĩa là bọn hắn không thể giết, ngoại trừ kim trên bảng những người kia bên ngoài, bình thường Tiên Thiên Kim Đan, cũng không phải là vô địch.

Tần Hạo còn không biết những này, hắn bị Lục Đông Phong tìm tới, đối phương nói cho hắn biết một tin tức.

Hùng Bán hai người tới Bạch Hải thị, là vì giết Lâm Lộ Dao mà đến.

Lấy Thiên Tổ mạng lưới tình báo, tra được Hùng Bán tin tức của hai người cùng hành tung, vô cùng đơn giản.

Tần Hạo trực tiếp muốn cụ thể địa chỉ, hắn đi ra Trại Lam công ngư.

Buổi chiều, thu được về Thái Dương thiêu nướng đại địa, nhưng là đã không có ngày mùa hè uy năng, mùa thu thời gian dần trôi qua tới, cho dù trời nắng chang chang, cũng hầu như về là có một chút hơi lạnh.

Tần Hạo tìm được Hùng Bán hai người nơi ở, đây là một cái khách sạn, bọn hắn tạm thời ở lại, chờ đợi đêm tối giáng lâm.

Bất quá, chờ Tần Hạo mở cửa thời điểm, hai người cũng đã chết rồi.

Một người mặc màu đen váy dài nữ tử, ngồi trong phòng, ưu nhã nghỉ ngơi, đương Tần Hạo sau khi đi vào, nàng mở ra con ngươi, kia là một cái giống như mộng ảo con mắt.

Hắc Mẫu Đan, sát thủ giới cùng Bạch Mẫu Đơn đặt song song thứ mười sát thủ cường giả, cũng là Bạch Mẫu Đơn muội muội.

So sánh dưới, nàng lại so Bạch Mẫu Đơn càng giống là tỷ tỷ, ưu nhã mà cao quý, giống như là một cái kiêu ngạo thiên nga đen, liền như thế nhìn qua người, liền để cho người ta có một loại cảm giác tự ti mặc cảm.

Tần Hạo đi qua, hắn không có khách khí, nằm tại Hắc Mẫu Đan bên người, một tay lấy Hắc Mẫu Đan ôm, sau đó thật sâu ngửi nàng một chút, Tần Hạo lộ ra cảm thán thần sắc: "Vẫn là như vậy dễ ngửi."

Hắc Mầu Đan trên mặt lộ ra một vòng tiểu dung, sau đó một cái tay trực tiếp nắm vào Tần Hạo trên lỗ tai, nàng trên mặt mang cười lạnh: "Rất lợi hại a, lúc này mới bao lâu thời gian không thấy, liền đã có nữ nhân khác, mà lại còn không chỉ một cái, ngươi đem ta xem như gió thoảng bên tai sao?"

"Ai bảo ta đáng đẹp trai như vậy, ta cũng không có cách nào, trời sinh vận người mê mà thôi." Tần Hạo tranh luận, bắt quả hấn lại nghe rằng trợn mắt, Hắc Mầu Đan vận lỗ tai của hấn đó là thật dùng sức.

"Đẹp trai cái rắm, ta muốn giết mấy cái kia nữ nhân." Hắc Mầu Đan tinh xảo trên dung nhan bộc phát ra một vòng sát ý, để cho người ta có chút tim đập nhanh.

Ngược lại là Tần Hạo không có chút nào lo lắng, hấn ôm Hắc Mầu Đan eo, nói ra: "Ngươi sẽ không, ta thích đồ vật, ngươi chưa hề cũng sẽ không đi tổn thương."

"Hừ."

Hắc Mầu Đan hừ lạnh, nàng không có trả lời, nhưng là nhưng trong lòng tình huống Tần Hạo nói đúng.

Coi như hấn thích chính là những nữ nhân khác, Hắc Mầu Đan cũng sẽ không đi tổn thương đối phương, bởi vì nàng không muốn nhìn thấy Tần Hạo thương tâm.

Hai người cứ như vậy ôm, nửa ngày Hắc Mầu Đan mới đứng lên.

"Ta phải đi, chờ có thời gian trở lại thăm ngươi." Hắc Mầu Đan thản nhiên nói.

"Có nhiệm vụ?" Tần Hạo trong lòng hơi động.

"Vâng, làm xong lần này, rời khỏi sát thủ giới, ta lưu tại bên cạnh ngươi." Hắc Mầu Đan nhàn nhạt nói, giống là nói một chuyện bé nhỏ không đáng kể đồng dạng.

"Được."

Tần Hạo cũng sớm đã muốn cho Hắc Mầu Đan hai người lui ra ngoài, bây giờ đối phương muốn rời khỏi, chính là một cái cơ hội tốt.

"Chỉ sợ không được bao lâu, Thanh Long liền sẽ đích thân đến tìm ngươi gây chuyện, hiện tại bên cạnh ngươi thế nhưng là có Lão Yêu, Dạ Hoàng cùng hai chúng ta, sát thủ giới mười lớn trong cao thủ có bốn cái tại bên cạnh ngươi, liền xem như Thanh Long lại bình tĩnh, chỉ sợ cũng phải nhịn không được đi." Nói đến đây, Hắc Mầu Đan khóe miệng lộ ra một vòng cười xấu xa.

Tần Hạo tự nhiên cũng tình huống, hấn cái này góc tường đào có chút quá mức, quá phận đến Thanh Long không có phản ứng đều không được.

Bất quá, Tần Hạo cũng không sợ, Thanh Long nếu là dám làm loạn, phản kích của hấn cũng không phải ăn chay.

"Hấn tại trên người của ta không chiếm được lợi lộc gì." Tần Hạo cười nói, trong giọng nói nhưng lại có không nói ra được ngạo nghễ.

Hắc Mầu Đan mỉm cười, nàng liền thích Tần Hạo loại này tự tin.

Cùng Tần Hạo ngắn ngủi trò chuyện, Hắc Mầu Đan không có làm dừng lại, nàng rời đi nơi này.

Lúc này, Tần Hạo đã thông điện thoại báo cảnh sát.

Rất nhanh, cảnh sát gào thét mà tới, dẫn đội là Tần Hạo người quen biết cũ, lại là Lý Đại Chính.

"Đây là người giết?" Lý Đại Chính chỉ lấy nằm trên đất hai người.

Tần Hạo gật đầu, lập tức những cảnh sát kia đem thương trong tay giơ lên, có chút khản trương.

"Đừng làm loạn, nghe hấn nói xong." Lý Đại Chính vội vàng nói, hấn nhưng không có quên, Tần Hạo là cùng Lục Đông Phong cùng đi, Lục Đông Phong bọn hấn làm sự tình, nhưng cho tới bây giờ đều không cần đến bọn hấn những cảnh sát này đi quản.

Tần Hạo để Lý Đại Chính tới, hấn đem giấy chứng nhận lấy ra, đặt ở Lý Đại Chính trước mặt.

Lý Đại Chính lập tức trong lòng giật mình, hấn liền muốn nhắc tay cúi chào.

"Không cần dạng này, hai người kia là Đào Quốc gián điệp, không cần lộ ra, thi thể trực tiếp kéo ra ngoài xử lý sạch là được rồi, có người muốn hỏi nguyên nhân, trực tiếp để bọn hấn tìm Thiên Tô đi." Tần Hạo phản phô.

"Vâng."

Lý Đại Chính tranh thủ thời gian gật đầu.

"Còn có, người cho ta một chiếc điện thoại, có chuyện gì, ta hỏi cái thứ nhất tìm người tới giúp ta." Tần Hạo nghĩ nghĩ, hắn muốn một cái Lý Đại Chính điện thoại.

Giải quyết tốt hậu quả loại chuyện này, để Lý Đại Chính tới làm, không thể thích hợp hơn.

Lý Đại Chính lập tức nhân tình sáng lên, hắn có chút kích động, đem số điện thoại của mình cho Tần Hạo.

Tần Hạo tồn xuống dưới, sau đó vỗ vỗ Lý Đại Chính bả vai, hắn trực tiếp rời khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thánh Tông

Tác giả: Hàn gia lão đại số lượng từ:2550 trở về trang sách bình luận cuốn sách này báo cáo bản chương tiết sai lầm / đổi mới quá chậm

Đề cử đọc: Tam sinh tam thế trên gối sách đỉnh Nhị Cầu liệt điểm nhân sinh Tuyệt Thế Vô Thần quân cưới chộc người hoàn mỹ thế giới ta từng phong quang gà cho người thần hồn chí tôn điện hạ chìm hôn xấu Angel siêu cấp bảo an tại đô thị nam nữ hoan ái Xà vương nguyên rùa: Ma Ma muốn đẻ trứng sùng phi đô thị Tiêu Dao tu thần nông thôn sống quả

Trong kinh thành, Đại Nguyên Chính Hùng bọn hắn đã biết hai người tin chết.

Bọn hắn hải hùng khiếp vía, lúc này mới ý thức tới, có lẽ hành tung của bọn hắn cũng không bí ẩn, một mực bị nhìn chăm chăm đầu.

"Nhanh lên chuyển đi." Đại Nguyên Chính Hùng nói.

Bất quá, bọn hắn còn chưa kịp hành động, liền bị người ngăn chặn.

Thiên Tổ xuất thủ, ngăn cản Đại Nguyên Chính Hùng bọn hắn, sau đó bắt bọn hắn.

Bất quá chỉ là thần giáo một chút lâu la mà thôi, đối mặt Thiên Tổ cao thủ, không có một chút sức phản kháng.

Tần Hạo không biết những này, hắn trực tiếp về tới trường học.

Bất quá, đương tiền Trạm Lam công ngu, Tần Hạo lại phát hiện Lâm Lộ Dao không có ở bên trong.

Hắn nhượng mảy, lập tức lấy ra điện thoại, bấm Lâm Lộ Dao gọi điện thoại.

Bất quá, điện thoại lại ép căn bản không hề người tiếp.

"Hồn đàn này nha đầu." Tần Hạo có chút phát điên

Mà lúc này đây, Lâm Lộ Dao chính mặt mũi tràn đầy đắc ý, ở bên ngoài dạo phố.

Bên người đi theo một cái theo đuôi, nàng mới không thích đầu.

"Vị tiểu thư xinh đẹp này, ngài tốt, xin hỏi có thể mời người theo giúp ta ăn một bữa cơm sao?"

Ngay tại Lâm Lộ Dao đắc ý thời điểm, bả vai nàng đột nhiên bị người vỗ một cái, nàng quay người lại, liền thấy một Trương Anh Tuấn tới cực điểm mặt.

Nghe được đối phương, Lâm Lộ Dao trở nên hoảng hốt, trên mặt nàng lộ ra thần sắc mờ mịt, sau đó vô ý thức nhẹ gạt đầu.

Sau đó, nàng liền cùng tại phía sau người đàn ông kia, đi theo nam nhân rời khỏi nơi này.

Không bao lâu, Tần Hạo đi tới kia một con đường, hắn khẽ cau mày, trong mắt lóe lên một đạo tàn khốc, sau đó quyết định một cái phương hướng, chạy tới.

Một cái phá trong kho hàng, Lâm Lộ Dao triệt để tỉnh táo lại, nàng nhìn lên trước mắt cái kia anh tuấn nam nhân, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

"Người thả ta ra."

Lúc này nàng bị trói tại một cái trên mặt ghế, căn bản là không tránh thoát được.

"Thả ra người? Đó là không có khả năng, Lâm tiểu thư, ta không có có ý muốn thương tổn người, chỉ muốn muốn hỏi Lâm lão gia từ muốn một vật." Nam nhân mỉm cười, nhìn thậm chí có một loại thật thà cảm giác.

"Người chỉ cần thả ta, người muốn cái gì, ta đều sẽ để gia gia của ta đưa cho người." Lâm Lộ Dao vội vàng nói.

Nam nhân lắc đầu, hắn vừa cười vừa nói: "Chỉ cần ta được đến vật kia, liền sẽ thả người."

"Nếu là không chiếm được đâu?" Lâm Lộ Dao hỏi.

"Ha ha, vậy liền có lỗi với đâu, Lâm Lộ Dao tiểu thư đến lúc đó chỉ sợ hạ tràng sẽ không tốt bao nhiêu, có lẽ sẽ bị bán sang Phi châu bán thịt, có lẽ sẽ bị ta một chút huynh đệ chà đạp đến chết, dù sao tuyệt đối sống không được bao lâu." Nam nhân khẽ cười nói, nhưng là lời nói bên trong nội dung, lại làm cho Lâm Lộ Dao một trận ác hàn.

Muốn thật sự là loại kia kết quả, còn không bằng hiện tại liền giết nàng tính toán đâu.

"Chết Tần Hạo, người làm sao còn chưa tới cứu ta, người cái này bảo tiêu làm cũng quá không xứng chức đi." Lâm Lộ Dao ở trong lòng âm thầm nghĩ đến.

Ngay lúc này, một bóng người xuất hiện ở trước mặt nàng, chính là bị nàng nhắc tới Tần Hạo.

Lâm Lộ Dao dùng sức nháy nháy mắt, nàng còn cho là mình sinh ra ảo giác đâu.

Rất nhanh, Lâm Lộ Dao liền xác định, không phải mình sinh ra ảo giác, Tần Hạo đúng là tới, bởi vì cái kia anh tuấn nam nhân, lúc này cũng có phản ứng, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, vẻ mặt nghiêm túc.

"Kỳ thật còn có một loại kết quả, chính là ta xử lý người, sau đó đưa nàng cứu ra ngoài." Tần Hạo nhìn chăm chăm nam nhân, hắn trên mặt mang lười nụ cười lười biếng.

Anh tuấn trong lòng nam nhân ngưng trọng, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, căn bản cũng không biết đối phương là thế nào xuất hiện.

"Thánh Tông làm việc, hi vọng người không muốn xen vào việc của người khác, đừng tìm phiền toái cho mình." Anh tuấn nam nhân lạnh lùng nói.

Thánh Tông, Tần Hạo hơi có chút kinh ngạc, đây cũng không phải bình thường môn phái, chính là là trong ma đạo nổi danh đại môn phái, không nghĩ tới lại là bọn hắn hướng Lâm Lộ Dao động thủ.

Như là người khác, nghe được tên Thánh Tông, chỉ sợ đều muốn tránh lui, đáng tiếc bọn hắn hôm nay gặp phải là Tần Hạo.

"Thánh Tông Nhị trưởng lão hiện tại hoàn hảo sao? Hắn chân gãy dài xong chưa?" Tần Hạo cười hi hi hỏi.

Nhìn như ân cần thăm hỏi, lại làm cho nam nhân sắc mặt đại biến, hắn hoảng sợ nhìn chăm chăm Tần Hạo, trong lúc biểu lộ lại có chút hoảng sợ.

"Người rút cuộc là ai?"

Nam nhân nhìn chăm chăm Tần Hạo, Thánh Tông Nhị trưởng lão tại nửa năm trước đó, dẫn một đám người đi hủy diệt một cái tiểu môn phái, kết quả lại toàn quân bị diệt.

Nhị trưởng lão Hàn Băng bản nhân, cũng bị đánh gãy một cái chân, kém một chút bị xử lý, cuối cùng chật vật chạy về.

Chuyện này, trong chốn võ lâm cái khác cao thủ, căn bản cũng không biết, chỉ có bọn hắn Thánh Tông biết.

Trước mắt người này, rõ ràng không phải Thánh Tông người, hắn đã có thể nói ra chuyện kia, vậy chỉ có một khả năng.

"Không tệ, Hàn Băng lão chó già kia chân chính là ta đánh gãy, gia hỏa này quá hung tàn, diệt nhân gia một nhà, chó già không tha, lão tử lúc ấy vừa vặn đi ngang qua, liền thuận tiện xử lý thủ hạ của hắn, cái này lão câu chạy nhanh, chỉ bị ta đánh gãy một cái chân, chính là đáng tiếc." Tần Hạo cảm thán nói.

Hắn ở chỗ này cảm thán không có giết đối phương, nhưng là nam nhân lại dọa sợ nổi da gà.

Phải biết bọn hắn Nhị trưởng lão, kia nhưng là chân chính Tiên Thiên Kim Đan cao thủ a, có thể đánh bại hắn là cái dạng gì tồn tại, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết,

Mà anh tuấn nam nhân chỉ là Thánh Tông một tiểu đệ tử, thực lực thậm chí cũng chưa tới Tiên Thiên.

Nghĩ tới đây, hắn trong mắt lóe lên một đạo hàn quang, hướng Tần Hạo quát: "Người không cần làm ta sợ, chúng ta Thánh Tông làm việc, không tới

phiên ngoại nhân đến xen vào chuyện bao đồng, đã nguoi muốn xen vào việc của người khác, vậy thì chờ chết đi."

Nam nhân một bộ liễu mạng đáng vẽ, hấn vận chuyển tất cả chân khí, thấy chết không sòn.

Liền ngay cả Tần Hạo đều có chút ngoài ý muốn, hấn đứng ở nơi đó , chờ đối phương xuất thủ, muốn làm cho đối phương chết có tôn nghiêm một điểm

Người trong võ lâm bội phục nhất cương liệt người, vô luận cái nào người là Chính Đạo còn là ma đạo, trên thực tế Chính Đạo cùng ma đạo không có bao nhiêu khác nhau, đều là thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết, chỉ là một cái đánh lấy chính nghĩa ngụy trang mà thôi.

Nam nhân rống lớn một tiếng, nhưng sau xoay người chạy.

Cái này khiến Tần Hạo nhìn sững sốt, sau đó trên mặt sinh ra sắc mặt giận dữ, gia hỏa này thế mà dùng loại này thấp kém thủ đoạn lừa chính mình.

Hấn lạnh hừ một tiếng, thân hình như điện, trực tiếp đuổi theo.

Bất quá chỉ là trong nháy mắt mà thôi, hấn liền đuổi kịp nam nhân, tại nam nhân hoảng sợ ánh mắt bên trong, Tần Hạo một cước đá vào hậu tâm của đối phương.

Nam nhân té lăn trên đất, trong miệng hấn tuôn ra đại lượng máu tươi, trái tim đã bị Tần Hạo một cước đá nát.

Hấn chỉ chỉ Tần Hạo, cũng không nói gì ra, liền ngoe đầu, ngã trên mặt đất.

Tần Hạo nhìn cũng không nhìn đối phương một chút, hấn trở lại nhà kho.

Lúc này Lâm Lộ Dao chính mặt mũi tràn đầy hưng phấn nhìn qua Tần Hạo, một mặt khát vọng.

Tần Hạo nhưng không có lập tức giải khai Lâm Lộ Dao dây thừng, hấn đứng tại Lâm Lộ Dao trước mặt, ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt kia nhìn Lâm Lộ Dao có chút run rẩy.

"Nguoi muốn làm gì? Lâm Lộ Dao bất an nói.

"Đã ngoại hoang vu, cô nam quả nữ, nguoi nói ta muốn làm gì?" Tần Hạo cười hì hì hỏi, ánh mắt hấn từ trên xuống dưới dò xét, nhìn Lâm Lộ Dao toàn thân đều nổi da gà, trong nội tâm nàng lạnh buốt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Tần mục

Gặp Tần Hạo càng ngày càng tiếp cận mình, Lâm Lộ Dao nhắm mắt lại, nàng một mặt bi ai nói ra: "Tần Hạo, ta nhìn lầm nguoi, hại Mộng Thiên."

Cho tới bây giờ, nàng nghĩ đều không phải mình, mà là cảm thấy mình hại Hạ Mộng Thiên.

Dù sao, Tần Hạo nếu thật là như thế không chịu nổi, nàng đem Tần Hạo giới thiệu cho Hạ Mộng Thiên, rõ ràng liền là hại nàng.

Đợi một đoạn thời gian, chuyện trong dự liệu không có phát sinh, Lâm Lộ Dao mở to mắt, nàng nhìn thấy Tần Hạo một mặt ghét bỏ thần sắc.

"Quá xấu, ta thật không hạ thủ được, ai, vẫn là thả nguoi đi."

Tần Hạo một mặt ghét bỏ, một bộ không chịu được bộ dáng.

"Nguoi nằm mơ đi, vậy mà làm ta sợ, mau đem ta buông ra."

Lâm Lộ Dao trừng Tần Hạo một chút, lúc này nàng mới ý thức tới, Tần Hạo căn bản chính là nói đùa, cố ý hù dọa chính mình.

Về phần mình xấu không xấu, Lâm Lộ Dao lại không phải người ngu, mỗi ngày đều có thể trong gương nhìn thấy mình, mà lại từ nhỏ như vậy bị người truy phùng, nàng tự nhiên không có khả năng xấu.

Tần Hạo chính liêu chính kiểm sắc, hần nhân nhạ nói: "Đây coi là là đối ngườ trừng phạt, để ngườ không cùng ta nói một tiếng liền thì ra mình ra, lần tiếp theo nếu lại là như vậy, ta tuyệt đối không cứu ngườ."

"Biết, Tần mụ." Lâm Lộ Dao nhếch miệng, một mặt ủy khuất.

Tần Hạo sừng sốt, Tần mụ? Đây là tại gọi hần?

"Ngườ vừa rồi gọi ta cái gì?"

Hần cho là mình nghe lầm, mặc dù Tần Hạo cũng biết, thân vì Tiên Thiên Kim Đan cao thủ mình, căn bản lại không tồn tại nghe lầm chuyện này.

"Tần mụ, chẳng lẽ ngườ không cảm thấy mình lải nhải cả ngày đáng vẽ, giống như là lão mụ giống nhau sao?"

Lâm Lộ Dao chẳng chặc đảng hoàng mà nói, nàng thật cảm thấy Tần Hạo rất đông dài.

Tần Hạo cũng không biết nên nói cái gì cho phải, hần vậy mà lại bị ngườ nói thành đông dài, làm sao có thể? Muốn để ngườ trong võ lâm biết, tà mị bá đạo Cuồng Y bị ghét bỏ đông dài, hồ làm Tần mụ, đoán chừng sẽ cho ngườ cười đến rụng răng.

"Ta đang suy nghĩ muốn hay không thả ngườ." Tần Hạo nghiêm trang nói.

"Tần mụ ta sai rồi, ngườ thả ta đi."

Lâm Lộ Dao mau nhận sai, bắt quá Tần mụ xưng hô thế này nhưng không có từ bỏ.

Tần Hạo im lặng, bắt quá hần cũng không thể nào để cho Lâm Lộ Dao ở chỗ này không thả nàng, hần nhẹ nhàng trong nháy mắt, một đạo chân khí rơi xuống, trực tiếp cắt đứt dây thừng.

Lâm Lộ Dao đứng lên, nàng ôm lấy Tần Hạo, đột nhiên trên mặt của hần hôn một cái.

"Cám ơn ngườ đã cứu ta Tần mụ."

Trên mặt bay qua một đoàn đỏ ửng, Lâm Lộ Dao gặp Tần Hạo có chút sững sờ, nàng tranh thủ thời gian giải thích: "Ngườ tuyệt đối không nên hiểu lầm, đây chỉ là biểu đạt cảm tạ, không có ý tứ gì khác."

Tần Hạo lắc đầu, hần chẳng chặc đảng hoàng nói: "Ta chẳng qua là cảm thấy bị một cái xấu cô nương hôn một cái khí, có chút Tuyệt Vọng, ngườ không cần hiểu lầm"

"Lăn."

Lâm Lộ Dao trực tiếp đập Tần Hạo một cước, nhưng sau xoay ngườ rồi đi, gia hỏa này làm sao lại chán ghét như vậy đâu.

Tần Hạo mỉm cười, hần đi theo Lâm Lộ Dao đi ra ngoài.

Đi ra nhà kho, Lâm Lộ Dao lúc này mới phát hiện, nơi này căn bản liền là vùng ngoại ô, căn bản là không nhìn thấy xe.

"Làm sao trở về?" Lâm Lộ Dao có chút mắt tròn tròn.

"Ta mang ngườ trở về đi." Tần Hạo nói, hần lôi kéo Lâm Lộ Dao tay, sau đó trong nháy mắt biến mất ở chỗ này.

Lâm Lộ Dao phát ra một tiếng kinh hô, nàng cảm giác được bên ngườ cảnh tượng đang nhanh chóng rút lui, hai ngườ tại trên ngọn cây lao vùn vụt, tốc độ nhanh đến cực điểm, ngườ bình thường căn bản là không nhìn thấy, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một đạo hắc ảnh hiện lên.

Chờ Tần Hạo bọn hần đến Trại Lam công ngu, bắt quá mới qua hai phút đồng hồ thời gian.

Ở trong đó lộ trình, chỉ ít vượt qua ba mươi dặm đường.

"Trời, đây chính là võ công sao? Tần mụ, ngườ có thể dạy ta sao?" Lâm Lộ Dao con mắt tỏa sáng.

"Có thể."

Tần Hạo gật đầu, không chút do dự.

"Có thể hay không rất khó?"

Gặp Tần Hạo đáp ứng thống khoái như vậy, Lâm Lộ Dao ngược lại là có chút bất an, nàng có chút lùi bước mà hỏi.

"Ta dạy cho ngườ, không tính là rất khó, nếu là cùng ngườ khác học, tuyệt đối phải phi thường khó." Tần Hạo nói.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao có chút ngoài ý muốn, chẳng lẽ Tần Hạo so người khác đặc thù một điểm.

"Ta đã có sẵn Luyện Khí pháp môn, nếu là người khác, cần trước luyện một thân cơ bắp, ngươi có thể chịu được sao?" Tần Hạo cười hỏi.

Lâm Lộ Dao điên cuồng lắc đầu, nói đùa, luyện một thân cơ bắp, suy nghĩ một chút cái kia tràng diện nàng đã cảm thấy rất khủng bố.

"Hiện tại liền học sao?" Lâm Lộ Dao mong đợi hỏi.

Tần Hạo lắc đầu, hần cần chuẩn bị mấy ngày.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao có chút thất vọng, nàng còn tưởng rằng hiện tại liền có thể học võ công đâu.

Bất quá nghĩ đến vừa rồi Tần Hạo biểu hiện, nàng có chút chờ mong.

Không có đến tối, Hạ Mộng Thiên liền trở lại, nàng biểu lộ có chút mệt mỏi.

Tần Hạo tiếp nhận Hạ Mộng Thiên bao, thả ở trên ghế sa lon mặt, sau đó hai cánh tay nhẹ nhàng đè lại Hạ Mộng Thiên huyết Thái Dương, một tia chân khí đưa vào Hạ Mộng Thiên thân thể, lập tức để nàng tinh thần chấn động.

"Cảm ơn ngươi lão công, ta cảm giác tốt hơn nhiều." Hạ Mộng Thiên cảm giác trên người so sánh quét sạch sành sanh.

"Ngươi tiếp tục như vậy không được, ta dự định dạy xấu nha đầu công phu, ngươi cũng đi theo học đi, không chỉ có thể để ngươi tinh lực dồi dào, chủ yếu nhất là có thể trú dung dưỡng nhan."

Tần Hạo mang trên mặt thần sắc quan tâm.

"Thật? Vậy thì tốt quá, ta học, bất quá thời gian của ta không đủ ài." Hạ Mộng Thiên có chút bận tâm, nàng còn có rất nhiều trên phương diện làm ăn sự tình.

Tần Hạo lộ ra một vòng tiểu dung, nói ra: "Mỗi ngày chỉ cần một giờ, so giấc ngủ đều hữu dụng, không tốn bao nhiêu thời gian."

Hạ Mộng Thiên lúc này mới yên tâm, nàng là khẳng định phải học, chỉ là trú dung dưỡng nhan phía trên, đã làm cho nàng đi học tập.

Ban đêm, ba người lại đi Chu lão bản cái kia tiểu điểm, Hà Văn cũng ở bên trong bận rộn, vừa thấy được Tần Hạo bọn hắn đến đây, nàng lập tức lộ ra nụ cười vui vẻ, nghênh đón tiếp lấy.

"Phụ thân ngươi tốt một điểm sao?" Hạ Mộng Thiên hỏi, nàng đối với buổi sáng trị liệu cũng không rõ ràng.

"Tốt hơn nhiều, thân thể hiện tại đã có cảm giác, còn muốn đa tạ Tần đại ca." Hà Văn cảm kích nhìn về phía Tần Hạo, nếu không phải hắn, phụ thân nàng cả đời này chưa chắc có cơ hội đứng lên.

Chu lão bản cũng đi tới, hắn vừa cười vừa nói: "Ba vị hôm nay ăn cái gì tùy tiện điểm, ta mời khách."

"Vậy thì cảm ơn Chu lão bản." Tần Hạo mỉm cười, không có cự tuyệt.

Bọn hắn điểm một chút đồ ăn, rất nhanh đồ ăn liền đi lên, một chút cũng không có chậm trễ.

Vẫn là như vậy ngon miệng, rất phù hợp ba người khẩu vị.

Một bữa cơm ăn xong, Tần Hạo bọn hắn cáo từ, sau đó rời đi trở lại Trại Lam công ngũ, thừa dịp hai nữ hài tắm rửa, Tần Hạo lần nữa chạy ra ngoài.

Năm người đứng ở trường học trong rừng cây, bọn hắn nhìn chằm chằm Tần Hạo, trong mắt sát ý nghiêm nghị.

"Thánh Tông người, động tác của các ngươi ngược lại là rất nhanh." Tần Hạo cảm thán.

Hắn hôm nay vừa giết một cái Thánh Tông đệ tử, đối phương liền tìm tới cửa, loại hiệu suất này rất kinh người.

Cầm đầu người kia ở vào Hậu Thiên đỉnh phong, cơ hồ muốn bước vào Tiên Thiên cảnh giới, hắn cười lạnh nói: "Nếu biết chúng ta Thánh Tông, ngươi lại còn dám giết chúng ta Thánh Tông đệ tử, xem ra ngươi là thật không muốn sống."

Chương 45: Tranh thủ hạnh phúc

Tần Hạo ngoẹo đầu, nhìn chăm chăm năm người này.

Thực lực của đối phương không biết, nhưng là khẩu khí cũng rất kinh người.

Đám nói hần không muốn sống người không phải là không có, nhưng là tuyệt đối không nhiều, chỉ ít mấy người này không có thực lực kia.

"Người biết ta là ai không?" Tần Hạo nhún vai hỏi.

Cầm đầu cái kia Thánh Tông đệ tử cười lạnh, hần khinh thường nói: "Ta chẳng cần biết người là ai, nhưng là người hôm nay chết chắc."

"Ha ha."

Tần Hạo cười, đối phương thật quá tự tin, tự tin để hần đều có chút im lặng.

"Ta nếu là người, hiện tại khẳng định cười không nổi." Cầm đầu Thánh Tông đệ tử cười lạnh.

Hần cảm giác đối phương thật sự là có chút cuồng vọng, mình năm cao thủ ở chỗ này, đối phương thể mà còn tại cười.

Sau một khắc, hần giật mình đến mức há hốc mồm, bởi vì Tần Hạo trên thân tách ra tử sắc quang mang, bên người mơ hồ có Long Hổ quần quanh.

Long Hổ Đại Đạo, Kim Đan cao thủ.

Lúc này, cái kia Thánh Tông đệ tử đơn giản muốn cho mình một bàn tay, hần vậy mà uy hiếp một cái Kim Đan cao thủ.

Bọn hần Thánh Tông mạnh là phi thường cường đại, nhưng là cho dù bọn hần mạnh hơn, cũng không có khả năng không nhìn một gã Tiên Thiên Kim Đan cao thủ.

Loại này cường giả, cái nào đều không phải là tốt trên chợ.

Lại, Tần Hạo nhìn còn trẻ như vậy, có thể tại ở độ tuổi này, thành tựu Kim Đan, tuyệt đối có kinh người địa vị, chưa hần liền so với bọn hần Thánh Tông kém.

"Trở về nói cho các người biết nhà Thánh Chủ, liền nói Lâm gia ta Tần Hạo bảo vệ, muốn muốn đánh Lâm gia suy nghĩ, chớ có trách ta Tần Hạo không chừa cho hần mặt mũi." Tần Hạo cười lạnh nói.

Hần mặc dù không biết Thánh Chủ rốt cuộc muốn cái gì, nhưng là nghĩ đến hần là vật rất quan trọng, hần nói ra những lời này, Thánh Chủ muốn đối với Lâm gia động thủ, cũng muốn ước lượng đo một cái.

"Tần Hạo, Cường Y."

Cái kia năm cái Thánh Tông đệ tử biến sắc cuồng biến.

"Không tệ."

Tần Hạo thừa nhận thân phận của mình.

Thánh Tông đệ tử trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới nếu là tên sát tinh này. Đặc biệt là cầm đầu cái kia Thánh Tông đệ tử, hần biết sự tình nhưng so sánh những người khác nhiều hơn nhiều.

Nhị trưởng lão chân, liền là Cường Y đánh gãy, nhưng là cho tới bây giờ, cũng không có gặp Thánh Tông đi gây sự với Cường Y.

"Cường Y, chúng ta sẽ mạng lại cho Thánh Chủ, như vậy cáo từ."

Cầm đầu Thánh Tông đệ tử, mang theo sư huynh đệ của mình quay người rời đi, không có một chút chần chờ,

Kim Bảng thứ hai mươi Cường Y, cái kia chính là một cái đạn hạt nhân di động, không có có người nào thể lực có can đảm tùy tiện trên chợ.

Nhìn lấy bọn hần rời đi, Tần Hạo cũng chưa đi, hần đem ánh mắt nhìn về phía một cái phương hướng, hơi nghi hoặc một chút.

Ở chỗ đó, một đạo hắc ảnh hiện lên, biến mất không thấy gì nữa.

"Được rồi, không xen vào chuyện bao đồng." Tần Hạo nghĩ nghĩ, thân hình hắn lóe lên, rời đi nơi này.

Chờ Tần Hạo sau khi trở về, hai nữ nhân đã rửa sạch, các nàng ngồi ở trên ghế sa lon mặt xem tivi, chỉ mặc đồ ngủ, lúc này hai người dựa chung một chỗ, cánh tay ngọc chân trắng xuất hiện tại Tần Hạo trước mặt, để ánh mắt hắn đều kém một chút nhìn thẳng.

Gặp Tần Hạo kia một bộ Trư ca đáng vẻ, Lâm Lộ Dao trong lòng sinh ra một cổ kiêu ngạo cảm xúc, để người nói bản tiểu thư xấu, hiện tại mới lộ ra nguyên hình đi, biết bản tiểu thư là xinh đẹp dường nào.

Bất quá Tần Hạo rất nhanh tỉnh táo lại, hắn thở dài một cái.

"Thế nào?" Hạ Mộng Thiên có chút nghi ngờ hỏi.

Tần Hạo lần nữa thở dài một hơi, hắn cảm thán nói: "Lão bà, người vốn là cực đẹp, nhưng là cùng cái này xấu nha đầu cùng một chỗ, đều đưa người cấp bậc thấp xuống, ta thay người đáng tiếc."

"Tần Hạo, ta muốn giết người." Lâm Lộ Dao phát điên.

Hạ Mộng Thiên giận Tần Hạo một chút, nàng giữ chặt Lâm Lộ Dao, vừa cười vừa nói: "Dao Dao, người không nên tức giận, hắn là nói đùa, cố ý chọc giận người đây, dung mạo người phi thường đẹp, so tỷ tỷ cũng còn muốn đẹp đâu."

"Hừ, vẫn là Mộng Thiên có ánh mắt, ta không cùng loại kia mù lòa so đo, buổi tối hôm nay ta và người ngủ." Lâm Lộ Dao ôm Hạ Mộng Thiên, sau đó đắc ý nhìn Tần Hạo một chút.

"Không muốn."

Tần Hạo kêu thảm, đặt vào một cái đại mỹ nhân lão bà, lại làm cho hắn phòng không gối chiếc, hắn làm sao chịu được.

Ăn tùy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, hắn nhưng là một cái huyết khí phương cương thanh niên, hơn nữa còn so với bình thường nam nhân cường tráng hơn nhiều.

"Ha ha."

Lâm Lộ Dao đắc ý cười.

Ban đêm, Lâm Lộ Dao thật vọt vào gian phòng của bọn hắn, muốn cùng Hạ Mộng Thiên cùng ngủ.

Tần Hạo đỏ ngầu cả mặt, hắn cảm thấy mình muốn triển khai hành động, bằng không, sẽ bị nha đầu này ăn gấu gao, hắn về sau cuộc sống hạnh phúc đều sẽ không có.

Cẩn rằng một cái, Tần Hạo cũng đi theo vào.

"Người muốn làm gì?" Lâm Lộ Dao kinh hô.

Tần Hạo cởi xuống áo của mình, hắn làm bộ muốn cởi quần.

"Ta tại gian phòng của mình đi ngủ, người nói ta muốn làm gì?" Tần Hạo đương nhiên mà nói.

Hắn vừa ngoan tâm, làm bộ muốn cởi quần.

Lúc này, Lâm Lộ Dao triệt để hồng mắt, nàng kinh hô một tiếng: "Luru mạnh."

Sau đó trực tiếp từ trên giường đứng lên. Liền xông ra ngoài.

Tần Hạo trực tiếp đóng cửa lại, cái này cuối cùng không có người quấy rầy bọn hắn.

"Người quá xấu rồi." Hạ Mộng Thiên giận Tần Hạo một chút.

"Ta chỉ là làm một người nam nhân bình thường chuyện nên làm, tốt, thời điểm không còn sớm, lão bà chúng ta an giấc đi." Tần Hạo đương nhiên nói, sau đó đóng lại đèn.

Một đêm xuân sắc, một căn phòng khác bên trong Lâm Lộ Dao nửa đêm ngủ không được ngon giấc.

Từ khi Tần Hạo tiến vào phòng ngủ về sau, động tĩnh liền không có dính chỉ qua, bình thường ổn trọng Hạ Mộng Thiên, lúc này lại hoàn toàn không có bình thường ổn trọng cùng thận trọng, thanh âm liền chưa từng nghe qua, mà lại càng ngày càng cao vang.

Từ chín giờ, mãi cho đến rạng sáng bốn giờ tả hữu, mới xem như kết thúc.

"Gia hỏa này là gia súc sao?" Lâm Lộ Dao trong óc lóe lên ý nghĩ này, rốt cục ngăn cản không nổi nặng nề buồn ngủ, ngủ thiếp đi.

Tần Hạo ôm lấy Hạ Mộng Thiên, cũng ngủ thiếp đi.

Trong bóng đêm nổi lên một tia sáng, kia là tức sẽ xuất hiện Triều Dương, nhưng là ngay lúc này, Bạch Hải thị lại phát sinh kinh người sự tình.

Năm người nam tử phơi bày đầu đường, bị một cái bảo vệ môi trường công nhân phát hiện, lập tức báo động.

Lý Đại Chính bọn hắn đuổi tới hiện trường, lập tức phong tỏa hiện trường.

"Đội trưởng, những người này đều là bị ngân châm giết chết."

Đương kết quả sau khi đi ra, tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm.

Tại năm người nam tử mi tâm, đều có một cây tinh tế ngân châm, trực tiếp rút vào mi tâm của bọn họ bên trong, đem bọn hắn đánh giết.

Cái này căn bản liền không phù hợp lẽ thường, ngân châm cũng có thể giết người? Đây chẳng qua là đang tiểu thuyết võ hiệp hoặc là trong phim ảnh nhìn qua, thật chính xuất hiện ở trước mặt mọi người, liền có chút quá kinh thế hãi tục.

"Bảo vệ tốt hiện trường, ta gọi điện thoại." Lý Đại Chính vẻ mặt nghiêm túc, hắn bấm Thiên Tổ điện thoại.

Rất nhanh, Lục Đông Phong bọn hắn tới, khi thấy năm người về sau, bọn hắn sắc mặt biến hóa.

"Là Thánh Tông người." Lục Đông Phong vẻ mặt nghiêm túc.

Hắn biết muốn xảy ra chuyện, Thánh Tông năm người đệ tử, cùng một chỗ tại Bạch Hải thị bị giết chết, lấy bọn hắn tác phong làm việc, khẳng định phải náo ra một chút động tĩnh ra.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Thiên Diện

Mộc Vũ Thần cau mày, hắn kiểm tra xong thi thể, có chút lo lắng.

"Thế nào?" Lục Đông Phong hỏi, hắn biết chắc có vấn đề gì.

Mộc Vũ Thần hít một hơi, rồi mới lên tiếng: "Bọn hắn đều là bị ngân châm xử lý, thủ đoạn này giống như là một người."

"Tần Hạo."

Lục Đông Phong nói ra hiện tên Tần Hạo.

Mộc Vũ Thần gật đầu, hắn chính là cái này ý tứ.

"Ta tìm Tần Hạo hỏi một chút." Lục Đông Phong nói.

Nơi này thi thể bị xử lý sạch, Lục Đông Phong thì là đã thông Tần Hạo điện thoại.

Mà lúc này Tần Hạo ngay tại ôm Hạ Mộng Thiên đi ngủ, hôm qua giày vò quá lợi hại, Hạ Mộng Thiên từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất trốn việc.

Đương nhiên, thân là công ty chủ tịch, liền xem như nàng lại trốn việc, người khác cũng sẽ không nói nàng cái gì.

Chuông điện thoại di động vang lên, Tần Hạo hơi không kiên nhẫn, cho dù ai bị quấy rầy mộng đẹp, cũng sẽ không cao hứng.

Bất quá, hắn vẫn là tiếp thông điện thoại.

"Thánh Tông hôm qua tại Bạch Hải thị chết năm người đệ tử, đều là bị ngân châm xử lý, không phải người giết à?" Lục Đông Phong trực tiếp hỏi, cũng không có che giấu mục đích của mình.

Trong lòng của hắn tình tường, cùng Tần Hạo cái này dạng người nói chuyện, căn bản cũng không cần vòng vo, bằng không mà nói, ngược lại sẽ gây nên đối phương phản cảm.

"Ta hôm qua gặp qua kia năm người, bọn hắn là vì kinh thành Lâm gia tôn nữ mà đến, bất quá bọn hắn không phải ta giết, bất quá hôm qua ban ngày tại vùng ngoại ô một cái nhà kho, ta ngược lại thật ra xử lý một cái Thánh Tông đệ tử." Tần Hạo nói thẳng.

"Ta đã biết, cái này phiền toái, Thánh Tông khẳng định sẽ tìm sự tình, ta muốn chuẩn bị một chút." Lục Đông Phong nói, hắn có chút đau đầu, bất quá cũng không phải là rất kiêng kị, chẳng qua là cảm thấy phiền phức mà thôi.

Trên giang hồ các loại chém giết, bọn hắn mặc kệ, chỉ cần không nháo quá phận, không chạm tới ranh giới cuối cùng.

Thiên Tổ rất siêu nhiên, bất quá sự tình dính đến trên người của bọn hắn, xử lý cũng không phải rất đơn giản.

"Chuẩn bị cái gì, bọn hắn dám đến, ta liền dám giết, quên cùng các người nói một tiếng, hiện tại Dạ Hoàng cùng Lão Yêu đều là tiểu đệ của ta, bọn hắn đến bao nhiêu, ta để bọn hắn lưu lại bao nhiêu." Tần Hạo đằng đằng sát khí, đối cái này Thánh Tông, hắn có chút không quen nhìn.

Dạ Hoàng cùng Lão Yêu thành Cuồng Y tiểu đệ, tin tức này để Lục Đông Phong trợn mắt hốc mồm, đây chính là sát thủ hạng xếp hạng mười vị trí đầu nhân vật, mặc dù không phải Kim Đan cao thủ, nhưng nếu là chân chính đâm giết, Kim Đan cao thủ cũng chưa chắc có thể tránh thoát được.

"Khụ khụ, vạn sự hòa vi quý, mà lại chủ yếu nhất là muốn tìm ra ai hãm hại người, không thể bạch bạch cho người khác công nổi không phải." Lục Đông Phong làm vừa cười vừa nói.

Hắn đương nhiên sẽ không lấy giọng ra lệnh nói chuyện với Tần Hạo, kia là tìm cho mình không thoải mái.

Kim Bảng cao thủ, cái nào không phải ngạo khí mười phần, Tần Hạo dễ nói chuyện, đây chẳng qua là mặt ngoài, thật gặp ngay phải sự tình, tuyệt đối thả bị gãy chứ không chịu cong.

"Người trước tra một chút, chính ta cũng chú ý một chút, ta ngược lại thật ra muốn biết, ai dám tính toán ta." Tần Hạo trong mắt lóe lên một tia lãnh ý.

Cúp điện thoại, Tần Hạo nhìn qua đã tỉnh ngủ Hạ Mộng Thiên, hắn vừa cười vừa nói: "Không có việc gì, chỉ là một chút phiền toái nhỏ, người ngủ đi, không cần lo lắng."

"Ừm."

Hạ Mộng Thiên gật đầu, lẩn nữa nặng nề ngủ thiếp đi.

Lục Đông Phong vuốt vuốt trán của mình, những người khác thành viên thì là nhìn qua hắn.

"Năm người này không phải Tần Hạo giết, hắn hẳn là sẽ không nói dối, nhưng là hắn xác thực giết một cái Thánh Tông người, tại vùng ngoại ô một cái nhà kho."

Nghe được Lục Đông Phong, Mộc Vũ Thần bọn hắn có chút im lặng, như vậy, Tần Hạo cùng Thánh Tông là khẳng định phải đối mặt.

"Chúng ta nên làm cái gì? Không bằng đem Tần Hạo đưa cho Thánh Tông xử lý đi, dù sao gia hỏa này cũng không phải một người tốt." Đây là lần trước quát lớn Tần Hạo nữ sinh kia, lúc này mở miệng đề nghị, để đám người dờ khóc dờ cười.

Lục Đông Phong càng là tại nữ sinh cái đầu nhỏ bên trên gõ một cái, hắn dờ khóc dờ cười nói ra: "Người tại nói mò gì, tiểu nha đầu người biết cái gì gọi là người tốt người xấu, mà lại đem Tần Hạo giao ra, chúng ta Thiên Tổ ngày sau còn có thể Hoa Hạ hỗn sao?"

"Nhân gia liền là nhìn hắn không thuận mắt." Lý kiều vênh lên miệng nhỏ nói, rất rõ ràng nàng nói là hờn dỗi nói.

Lục Đông Phong cũng không để ý tới nàng, hắn cau mày, nói ra: "Ta liên lạc một chút Thánh Tông, chuyện nơi đây, bọn hắn hơn phân nửa đã biết."

"Hiện tại cũng chỉ có thể đủ làm như vậy." Mộc Vũ Thần nhẹ gật đầu nói.

Tần Hạo cùng Hạ Mộng Thiên, thẳng tới giữa trưa mới rời giường.

Hạ Mộng Thiên vội vàng sau khi rửa mặt, ngay cả cơm đều không có ăn, trực tiếp đuổi đi làm rồi.

Về phần Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao, hai người không biết làm cơm, chỉ có thể đi trường học nhà ăn.

May mắn Bạch Hải đại học nhà ăn tuyệt đối được cho mỹ vị, bằng không, hai người thật đúng là muốn đi ra ngoài ăn cơm đâu.

Sau bữa ăn, Tần Hạo cho Dạ Hoàng gọi một cú điện thoại, để hắn đến bảo hộ một chút Lâm Lộ Dao, Lão Yêu đi bảo hộ Hạ Mộng Thiên, mà Tần Hạo mình, thì là muốn đi giải quyết một vài vấn đề.

"Có phiền toái?" Dạ Hoàng rất nhanh tới, hắn hướng Tần Hạo hỏi thăm.

Tần Hạo gật đầu, hần lo lắng nói ra: "Không tính là đại phiền toái, liền là Thánh Tông chết mấy người đệ tử, có người vu oan đến trên người của ta."

Dạ Hoàng hít vào một ngụm khí lạnh, cái này cũng chưa tính là đại phiền toái?

Thánh Tông, Hoa Hạ tiếng tăm lừng lẫy ma đạo môn phái, có mấy cường giả có can đảm trêu chọc bọn hắn?

"Bất quá, bọn hắn muốn đến tìm ta gây phiền phức, cũng không gì đáng trách, bởi vì ta xác thực giết bọn hắn một người đệ tử." Tần Hạo nói tiếp.

Lúc đầu Dạ Hoàng còn cảm thấy, vấn đề này muốn tra rõ ràng, có lẽ còn không cần cùng Thánh Tông lên xung đột, bất quá nghe xong Tần Hạo về sau, hắn triệt để bỏ đi ý nghĩ này.

"Người yên tâm đi thôi." Dạ Hoàng nhận thật cùng Tần Hạo nói một câu.

Tần Hạo trực tiếp một cước đạp tới, gia hỏa này nói chuyện làm sao như thế điềm xấu.

Dạ Hoàng cười to, thân hình hắn lóe lên, biến mất không thấy gì nữa, tiến về Trại Lam công ngũ chung quanh.

Tần Hạo triệt để yên tâm, có Dạ Hoàng ở chỗ này, đừng nói là bình thường sát thủ, liền xem như Tiên Thiên Kim Đan cao thủ muốn động Lâm Lộ Dao, cũng gần như không có khả năng.

Lão Yêu thực lực cùng Dạ Hoàng tương đương, bảo hộ Hạ Mộng Thiên, cũng là dư xài, tiếp xuống, liền là Tần Hạo muốn tìm tới là ai hãm hại mình.

Hắn rời đi trường học, trực tiếp hướng Lục Đông Phong hỏi thăm Thánh Tông đệ tử bị giết vị trí, sau đó tìm tới.

Nơi này là đường cái, đi qua thời gian dài như vậy, trong không khí lưu lại khí tức đã biến mất không sai biệt lắm, bất quá Tần Hạo y nguyên bắt được Thánh Tông đệ tử khí tức, còn có một khác một cổ khí tức, cho hắn một loại cảm giác đã từng quen biết.

Tần Hạo trong mắt tinh quang lóe lên, hắn biến mất ở chỗ này.

Bóng đêm dần dần giáng lâm tại Bạch Hải thị, mà lúc này Tần Hạo thì là tìm được một cái trong quán rượu, hắn ngồi tại một nữ nhân bên người, trên mặt mang một tia cười lạnh.

"Người so ta trong tưởng tượng nhanh hơn."

Nữ nhân xoay đầu lại, đây là một trương cực kỳ kinh diễm dung mạo, yêu diễm tới cực điểm, mỗi một chỗ đều tản mát ra sức mê hoặc trí mạng.

"Thiên Diện, ngươi còn có hết hay không, ta đều đã nói, phụ thân ngươi không phải ta giết, ngươi tìm nhầm người." Tần Hạo hơi không kiên nhẫn, tại biết Thánh Tông đệ tử tin chết thời điểm, Tần Hạo liền đã đoán được xuất thủ người là ai.

Nguyên ý dùng bất cứ thủ đoạn nào vì hắn gia tăng đối thủ đối phó hắn người, chỉ có một người, cái kia chính là Thiên Diện.

Nàng là bạch băng đệ nhất cao thủ, Tiên Thiên Ngưng Đan cảnh giới đệ nhất nhân, liền suốt đêm hoàng bọn hắn cùng Thiên Diện chính diện đối đầu, cũng chưa hắn là đối thủ của nàng.

Mà lại, Thiên Diện còn có một cái tuyệt kỹ, cái kia chính là dịch dung thuật, nếu không phải Tần Hạo cùng Thiên Diện tiếp xúc qua rất nhiều lần, hắn cũng chưa chắc có thể nhận ra đối phương.

Thiên Diện cười lạnh, nàng nếu là tin tưởng Tần Hạo, liền sẽ không một mực tại gây sự với Tần Hạo.

"Ta tận mắt nhìn thấy, còn có thể là giả?" Thiên Diện hỏi lại.

"Có đôi khi con mắt nhìn thấy, chưa hẳn liền là thật." Tần Hạo đáp lại.

Bất quá, Thiên Diện thờ ơ, tương tự đối thoại, tiến hành qua không chỉ một lần, kết quả chính là không có bất kỳ cái gì kết quả.

"Người nếu không giết ta, ta liền đi." Thiên Diện đứng lên, nàng chuẩn bị rời đi, bởi vì nàng biết Tần Hạo sẽ không giết nàng.

"Thánh Tông đệ tử đáng chết, ngươi giết bọn hắn ta không có ý kiến, nhưng là hi vọng ngươi không muốn lan đến gần cái khác người vô tội." Tần Hạo căn dặn, cái này là ranh giới cuối cùng.

Cũng chính bởi vì Thiên Diện chưa từng có vượt qua ranh giới cuối cùng, cho nên Tần Hạo mới chưa từng có xuống tay với nàng, bằng không mà nói, hắn sẽ không giữ lại Thiên Diện sống đến bây giờ.

Thiên Diện không nói gì, nàng rời đi nơi này.

Nàng biết Tần Hạo ranh giới cuối cùng, cho nên chưa hề điều động siêu việt ranh giới cuối cùng, đây cũng là nàng từ trước đến nay Tần Hạo đối nghịch, nhưng lại chưa từng có nhận Tần Hạo công kích nguyên nhân.

Tần Hạo hung hăng hít một hơi, trong lòng của hắn tình huống, mình lại muốn trên lưng một miệng Hắc oa.

Hắn đi ra từ ba, về tới trường học, nửa đường bên trên liền bị người Tiết xuống dưới.

Đây là một già một trẻ hai nam tử, lão giả đại khái sáu mươi tuổi khoảng chừng, thiếu tuổi chưa qua chừng hai mươi tuổi, bất quá bọn hắn mỗi một cái đều là đằng đằng sát khí, ánh mắt như dao, nhìn chăm chăm Tần Hạo.

"Ta hiện tại tâm tình thật không tốt, cho nên không quản các ngươi là ai, hiện tại cũng xéo ngay cho ta, bằng không, có lẽ các ngươi không gặp được ngày mai mặt trời." Tần Hạo tức giận nói.

Từ đối phương sát khí bên trong, hắn liền có thể cảm giác được, kẻ đến không thiện, đối phương là muốn giết hắn.

Đây không phải Thánh Tông người, càng giống là sát thủ.

"Lấy người tiền tài." Lão giả nhàn nhạt nói.

"Cùng người tiêu tai." Đây là thiếu năm.

Hiển nhiên, bọn hắn không có khả năng rút đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thánh Tông người đến

Tần Hạo ngoẹo đầu xem bọn hắn, sau đó lộ ra một vòng tiểu dung.

"Vừa vặn ta hiện tại trong lòng kìm nén một luồng khí nóng, các ngươi đến thật là đúng lúc, trước vậy các ngươi há giận."

Vừa mới nói xong, Tần Hạo liền chủ động xuất thủ.

Sau ba phút, Tần Hạo thân thanh khí sáng đứng ở nơi đó.

"Ngươi đến cùng là ai?" Lão giả sắc mặt tái xanh, hắn nhìn chòng chọc vào Tần Hạo.

"Người giang hồ xưng Cuồng Y."

Tần Hạo nắm vuốt cằm của mình, một bộ thâm trầm đáng vẻ.

"Phốc." Lão giả phun thối một ngụm máu tươi, sau đó chật vật nói một câu: "Là Triệu gia người tìm chúng ta đến giết ngươi."

Câu này nói xong, lão giả ngoẹo đầu, không có khí tức.

Lão giả cảm thấy là Triệu gia người hồ bọ hắn, thế mà để cho bọn họ tới giết kim cao thủ trên bảng, cho nên tại trước khi chết, trực tiếp đem Triệu gia bán.

Mặc dù giết bọn hắn, nhưng là Tần Hạo lại một chút cũng không có cảm giác áy náy, trên người đối phương tuyệt đối có rất nhiều cái nhân mạng, loại này sát thủ chết không có gì đáng tiếc.

Hắn cho Lục Đồng Phong gọi một cú điện thoại, để hắn tới đây xử lý một chút.

"Ngọa tào, đây không phải già trẻ song sát sao? Sát thủ giới tiếng tăm lừng lẫy gia hỏa, thanh danh đuổi sát mười đại sát thủ, Thiên Tổ đuổi giết bọn hắn thời gian rất lâu, không nghĩ tới thế mà bị Tần Hạo xử lý." Mộc Vũ Thần trợn mắt hốc mồm, nhìn trên mặt đất hai bộ thi thể, hắn một mặt chán kinh.

Hai người này cùng hung cực ác, luôn tại Hoa Hạ gây án, bị Thiên Tổ truy kích cũng không phải một ngày hai ngày.

Chỉ là bọn hắn tương đối trơn trượt, thực lực cũng tương đối mạnh, rất ít tại một chỗ dừng lại lâu, liền không ngót tổ đều một mực chưa bắt lại bọn hắn.

"Đây chính là một cái công lớn, ha ha, Tàn Hạo thật sự là phúc của ta đem a." Lục Đông Phong cười to.

Ngay cả Tàn Hạo cùng Thánh Tông đối đầu sự tình, đều bị hắn ném tới một bên, già trẻ song sát Ác Quán Mãn Doanh, diệt trừ bọn hắn, bọn hắn Bạch Hải thị Thiên Tổ muốn tại đồng liêu trước mặt đại xuất danh tiếng.

"Kim Bảng cao thủ, quả nhiên danh bất hư truyền." Mộc Vũ Thần cảm thán.

Lý kiều lúc này cũng thề lưỡi, nhin không được nói ra: "Gia hỏa này còn thật lợi hại."

Nào chỉ là lợi hại, lý kiều trong lòng thậm chí đối Tàn Hạo đều muốn đổi cái nhìn, ngay cả già trẻ song sát đều có thể xử lý, loại thực lực này năng đơn giản không thể tin được.

Mà lúc này bọn hắn bội phục Tàn Hạo, đang bị con tin hỏi, muốn hiểu rõ hắn đến cùng đi nơi nào.

"Người cũng không phải lão bà của ta, ai cần người lo." Tàn Hạo tức giận nói.

Hắn cảm thấy Lâm Lộ Dao có chút chó lại bắt chuột, mình đi nơi nào cùng nàng có quan hệ gì?

Lâm Lộ Dao bị Tàn Hạo một câu chấn đến quá sức, bất quá nàng rất nhanh kịp phản ứng, mặt mũi tràn đầy cười lạnh nói: "Ta xác thực không phải lão bà của người, nhưng là ta là người cố chủ, người muốn bảo vệ ta, kết quả chính người lại chạy nửa ngày, nếu là ta xảy ra chuyện gì, người làm sao hướng gia gia của ta bàn giao?"

"Ta tự nhiên có sắp xếp, không cần người quan tâm." Tàn Hạo bừa bãi.

Hạ Mộng Thiên ngược lại là nghĩ đến Dạ Hoàng bọn hắn, nàng lập tức tình huống Tàn Hạo an bài.

"Tàn Hạo ra ngoài tự nhiên là có sự tình, hắn không phải người không đáng tin cậy, khẳng định làm an bài, Dao Dao người liền đừng nóng giận." Hạ Mộng Thiên lời kéo Lâm Lộ Dao cánh tay.

"Người làm sao tin tưởng hắn như vậy?" Lâm Lộ Dao dờ khóc dờ cười.

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, nàng nhìn Tàn Hạo một chút, không chút do dự nói: "Bởi vì hắn là nam nhân của ta."

Lâm Lộ Dao im lặng, nàng sinh sinh bị cho ăn một thanh thức ăn cho chó.

"Hắn vạn nhất đi tìm nữ nhân khác đâu? Mộng Thiên, người muốn có một chút ý thức nguy cơ." Lâm Lộ Dao nhắc nhở, dù sao nàng chính là không tin Tàn Hạo.

"Ai có thể so ta càng có mị lực?"

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, mặc dù tại nói mình, lại làm cho không người nào có thể phản bác.

Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ, đó cũng không phải là tùy tiện kêu.

Lâm Lộ Dao không lời nào để nói, nếu là Hạ Mộng Thiên đều đối với mình không có có lòng tin lời nói, cái kia thiên hạ nữ nhân, sợ rằng cũng không có thể an tâm.

"Mà lại bên cạnh ta còn có người dạng này một tiểu mỹ nữ, liền xem như Tàn Hạo muốn vượt quá giới hạn, cũng hắn là tìm người mới đúng, làm sao lại tìm phía ngoài dong chi tục phấn." Hạ Mộng Thiên cười nói, trêu ghẹo Lâm Lộ Dao.

"Nhân gia mới không thích gia hỏa này đâu, chỉ biết khi dễ người nhà." Lâm Lộ Dao trợn nhìn Tàn Hạo một chút, đối với hắn rất là khó chịu.

Tàn Hạo lập tức lộ ra thờ dài một hơi đáng vẽ, cái này khiến Lâm Lộ Dao chán nản.

"Tốt, không nên ồn ào, ban đêm ăn chút cơm, sau đó liền nghỉ ngơi đi, hôm nay hơi mệt." Hạ Mộng Thiên nói, nàng để Tàn Hạo hỗ trợ đi mua một chút cơm.

Tàn Hạo gật đầu, hắn rời phòng, rất nhanh lại trở về, trong tay mang theo một bao lớn đồ ăn.

Hai nữ nhân ban đêm ăn không nhiều, còn lại đều bị Tàn Hạo quét sạch một sạch sẽ, kết quả lại bị Lâm Lộ Dao khinh bỉ, nói hắn là một con lợn.

Tàn Hạo mặc kệ nàng, thu thập xong bàn ăn, liền chuẩn bị nghỉ ngơi đi.

Lục Đông Phong hiện tại đang cùng một người thương lượng, đối phương rất cường thế, cho dù đối mặt Thiên Tổ, cũng không nguyện ý lùi bước.

"Hàn Băng, không muốn cho mặt không muốn, chuyện này xác thực không phải Cuồng Y làm, chúng ta Thiên Tổ có thể cam đoan, các người Thánh Tông không muốn cố tình làm bậy, bằng không mà nói, đừng trách Thiên Tổ không nể mặt các người." Lục Đông Phong lạnh lùng nói.

Tại Lục Đông Phong trước mặt, là một cái trung niên bộ dáng nam tử, hắc thân mặc tây phục, mái tóc màu bạc, rất là dễ thấy, hơi có vẻ phổ thông dung mạo, nhưng lại mang theo một tia âm lãnh, để cho người ta có một loại thấy mà sợ cảm giác.

"Chúng ta chỉ tin tưởng Thánh Tông chỗ tra được kết quả, người kia rõ ràng liền là Tần Hạo, người nói không phải, cho ta một cái không phải lý do?"
Hàn Băng lạnh lùng nói.

Đối mặt Thiên Tổ, Thánh Tông cũng có chút kiêng kỵ, nhưng là có chứng cứ xác thực tình huống phía dưới, hắn cũng không sợ Thiên Tổ nổi lên.

Lục Đông Phong cau mày, trong lòng thăm mắng mình chủ quan, vậy mà làm cho đối phương lấy được ngay lúc đó giám sát.

Bên trong biểu hiện xuất thủ người liền là Tần Hạo, mặc dù Lục Đông Phong biết, cái kia Tần Hạo hơn phân nửa là giả.

Nhưng là hiện tại Hàn Băng cắn chết kia là Tần Hạo, căn bản cũng không phải là giả, hắn cũng phản bác không được.

Thiên Tổ làm sự tình, càng cần hơn chứng cứ.

Hàn Băng gặp Lục Đông Phong không nói lời nào, hắn cười nhạt một tiếng, nói ra: "Chúng ta tự nhiên không muốn cùng Thiên Tổ phát sinh xung đột, nhưng là giang hồ quy củ, chúng ta Thánh Tông đệ tử bị người giết, tự nhiên không thể ngồi yên không lý đến, bằng không mà nói, ngày sau ta Thánh Tông như thế nào trên giang hồ hành tẩu."

"Người muốn thế nào?" Lục Đông Phong xanh mặt hỏi.

"Nợ máu trả bằng máu." Hàn Băng lộ ra một vòng nhe răng cười, một cái tay của hắn theo bản năng sờ soạng một chút chân gầy của mình, đây đều là Tần Hạo lưu lại.

"Không có khả năng."

Lục Đông Phong đứng lên, hắn cảm tức nhìn Hàn Băng.

"Chẳng lẽ Thiên Tổ muốn đổi trắng thay đen, ý thế hiệp người sao?" Hàn Băng chất vấn.

Lục Đông Phong hít một hơi thật sâu, hắn tự nhiên không thể thừa nhận điểm này, mặc dù hắn rất nhớ đó a làm.

Hàn Băng lộ ra một vòng nụ cười âm lãnh, hắn thân nhiên nói: "Đã Thiên Tổ không có quyết đoán xử lý Cuồng Y, liền để chúng ta Thánh Tông làm thay đi, tình Cuồng Y lại cho Thiên Tổ gây phiền toái."

Nói xong những này, Hàn Băng xoay người rời đi.

"Bọn hắn quá phách lối." Mộc Vũ Thần mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ.

Bọn hắn là Thiên Tổ, thế thiên làm việc, lúc nào nhận qua dạng này khí.

"Không có cách, ai để bọn hắn có chứng cứ, bất quá ta vững tin người kia không phải Tần Hạo, có tình báo biểu hiện Tần Hạo lúc ấy ngay tại Trại Lam công ngũ đi ngủ." Lục Đông Phong hít một hơi thật sâu.

"Vậy thì cùng bọn hắn nói nha, chẳng lẽ Thánh Tông không muốn tìm đến hung thủ thật sự?" Mộc Vũ Thần có chút kỳ quái hỏi.

Lục Đông Phong khòe miệng lộ ra một tia cười lạnh, nói: "Hung thủ thật sự là ai, đối với bọn hắn tới nói, căn bản là không quan trọng, bọn hắn muốn làm, liền là muốn mượn có đánh giết Cuồng Y, lại bắt Lâm lão tôn nữ, hắn Hàn Băng chân làm sao đoạn, người khác không biết, ta lại biết."

"Vậy chúng ta nên làm cái gì?" Mộc Vũ Thần sắc mặt biến hóa.

Lục Đông Phong cười lạnh, hắn thân nhiên nói: "Thông tri Tần Hạo, sau đó yên lặng theo dõi kỳ biến, chuyện này chúng ta xác thực không thích hợp tham dự vào, sau đó liền chuẩn bị cho Hàn Băng bọn hắn nhất xác."

Có Dạ Hoàng cùng Lão Yêu tại, Hàn Băng bọn hắn căn bản là không chiếm được lợi lộc gì, điểm này Lục Đông Phong có thể xác định.

Thánh Tông người căn bản cũng không có nghĩ đến Tần Hạo còn có giúp đỡ, cho nên lần này bọn hắn thua thiệt là ăn chắc.

Một giờ sáng nhiều, Tần Hạo nhận được điện thoại, hắn đang ngủ say.

Bất quá nhìn thấy điện báo dãy số, Tần Hạo vẫn là nhận nghe điện thoại.

"Thánh Tông người đến?" Tần Hạo hỏi.

"Vâng, hắn là tại hai ngày này hướng người động thủ, là Hàn Băng dẫn đội, hắn là còn có cái khác ẩn tàng cao thủ, bọn hắn nhận định người là hung thủ, ta ngăn không được." Lục Đông Phong trầm giọng nói.

Tần Hạo gật đầu, hẳn hiểu được Lục Đông Phong ý tứ.

"Thiên Tổ khó xử ta biết, người yên tâm đi, không cần Thiên Tổ xuất thủ, lần này Hàn Băng bọn hắc một người cũng đi không nổi." Tần Hạo lộ ra một tia cười lạnh, hẳn cũng không phải loại kia bị người đánh đến tận cửa còn thật dễ nói chuyện người.

Tần Hạo cúp điện thoại, sau đó phát ra một cái tin nhắn, là cho Lão Yêu cùng Dạ Hoàng.

Bọn hắc cũng không có đi, ngay tại Trạm Lam công ngu chung quanh.

"Xem ra thoái ẩn về sau sinh hoạt, chưa hẳn liền là buồn tẻ vô vị, tại Tần Hạo bên người, so với chúng ta cuộc sống trước kia còn muốn đặc sắc." Lão Yêu lộ ra một vòng tuyệt mỹ tiểu dung, hẳn có chút kích động.

"Ta thích loại cuộc sống này." Dạ Hoàng cũng tại cười to.

Hai người liếc nhau, đều có thể nhìn thấy trong mắt đối phương kích động cùng hưng phấn.

Bọn hắc vốn chính là giết chóc bên trong vương giả, cho dù trong lúc nhất thời chán ghét loại cuộc sống đó, như thế nào lại tình nguyện bình thản.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Không dám động thủ

Lục Đông Phong đem tình huống nơi này bên trên báo lên, Tần Hạo muốn cùng Thánh Tông va chạm, đây tuyệt đối không phải một chuyện nhỏ.

"Không cần phải để ý đến hắc, tùy tiện Tần Hạo làm thế nào, Thánh Tông những năm này quá can rờ, cũng nên có nhân giáo huấn bọn hắc một chút." Thiên Tổ tộc trưởng mở miệng, không có một chút chần chờ.

Cái này khiến Lục Đông Phong kinh ngạc, phải biết vị này chính là một mực không hi vọng có cái gì động tĩnh lớn.

Tần Hạo bọn hắc nếu là cùng Thánh Tông đối đầu, động tĩnh chỉ sợ cũng nhỏ không được.

"Lúc khi tới hậu trọng yếu, cho Tần Hạo một chút trợ giúp, muốn để bọn hắc biết, cái này Hoa Hạ đã không phải là trước kia Hoa Hạ, còn chưa tới phiên bọn hắc những người kia hoành hành bá đạo." Lão giả tiếp tục nói.

Lúc này, Lục Đông Phong đã hoàn toàn minh Bạch tổ trưởng thái độ, hẳn vội vàng nói: "Minh bạch."

Điện thoại quái điệu, Lục Đông Phong tìm đến Mộc Vũ Thần, để hắc giám thị Thánh Tông động tĩnh, nếu là Tần Hạo bọn hắc rơi vào hạ phong, bọn hắc liền lập tức xuất kích.

"A, khó nói chúng ta không phải đi bình sự tình sao?" Mộc Vũ Thần có chút giật mình.

Hắc còn chưa bao giờ gặp loại tình huống này, vậy mà không phải bình sự tình, mà là để bọn hắc chuẩn bị xuất động, đối phó Thánh Tông.

"Phía trên mệnh lệnh." Lục Đông Phong chỉ chỉ trời.

Mộc Vũ Thần đột nhiên cười, trong mắt của hắc tinh quang lấp lánh, nói ra: "Quá tốt rồi, đã sớm nhìn Thánh Tông những này vương bát đản không vừa mắt, ta đi chuẩn bị."

Lục Đông Phong mỉm cười, là hẳn biết hội là kết quả như vậy.

Gần nhất những ngày này, Thánh Tông làm việc càng thêm bá đạo, động một tí hủy gia diệt phái, bọn hắc đối Thánh Tông cũng tương đương có ý kiến, phía trên như là đã lên tiếng, bọn hắc đương nhiên sẽ không chịu đựng.

"Tìm được Hàn Băng tung tích của bọn hắc."

Ngày thứ hai, Tần Hạo nhận được Lão Yêu điện thoại.

Bọn hắn tìm được Hàn Băng chỗ, thông tri Tần Hạo.

"Chúng ta đi cùng bọn hắn đàm một chút." Tần Hạo lộ ra một tia cười lạnh, hắn chủ động xuất kích.

Bất quá, trước khi đi, Tần Hạo vẫn là dặn dò Lâm Lộ Dao, đề nàng chỗ nào đều không cần đi.

"Nghe ngươi mới là lạ chứ." Lâm Lộ Dao ngoài miệng rất cứng, nhưng là chuyện lúc trước, lại đưa nàng hù dọa, căn bản cũng không có đi ra dự định.

Tần Hạo tự nhiên nhìn ra Lâm Lộ Dao con vịt chết mạnh miệng, hắn cũng không để ý tới, biết hắn sẽ không ra đi, sau đó Tần Hạo liền rời đi trường học.

Đây là vùng ngoại ô một ngôi biệt thự, Hàn Băng bọn hắn liền ở tại trong đó.

Nơi này toàn bộ đều thuộc về Thánh Tông, khu biệt thự bên trong chỉ có Thánh Tông đệ tử.

Tăng thêm Hàn Băng ở bên trong, hết thảy hơn hai mươi người, đều là cao thủ.

Tần Hạo xuất hiện tại ngoài cửa lớn, hắn thành thạo thành thạo cất bước, đi vào bên trong.

Thủ vệ hai cái Thánh Tông đệ tử biến sắc, bọn hắn quát lớn: "Người nào? Nơi này là tư nhân biệt thự, bên ngoài người không thể đủ tiến vào."

"Ta tìm đến Hàn Băng." Tần Hạo thần nhiên nói.

Lời này vừa nói ra, kia hai cái Thánh Tông đệ tử lập tức biến sắc, bọn hắn biết tới không phải người bình thường, bằng không mà nói, không có khả năng biết bọn hắn tên Nhị trưởng lão.

Bọn hắn liếc nhau, sau đó cung kính mà hỏi: "Xin hỏi các hạ tôn tính đại danh."

"Tần Hạo."

Tần Hạo nhàn nhạt nói ra tên của mình, lập tức để hai cái Thánh Tông đệ tử sắc mặt đại biến.

Cuồng Y Tần Hạo, bọn hắn tự nhiên không xa lạ gì, biết đây là bọn hắn muốn đối phó mục tiêu, chỉ là bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, đối phương vậy mà chủ động tới cửa.

Hai người lập tức nhấn xuống một cái nút, hướng Hàn Băng bọn hắn cảnh báo, sau đó cảnh giác nhìn chăm chăm Tần Hạo.

Hai người này không có động thủ, hiển nhiên bọn hắn cũng tính toán, mình không phải là đối thủ của Cuồng Y.

Một đám người từ trong biệt thự lao ra, từng cái đằng đằng sát khí.

Người cầm đầu là Hàn Băng, hắn đi đứng còn có chút không tiện, khi thấy Tần Hạo thời điểm, trong mắt của hắn tuôn ra kinh người sát ý.

Cái này đánh gãy hắn một cái chân cừ nhân, thế mà cứ như vậy ra hiện ở trước mặt của hắn.

"Hàn Băng, đã lâu không gặp, chân ngươi còn tốt chứ?" Tần Hạo chào hỏi, hắn cười híp mắt hỏi, cái này khiến Hàn Băng kém một chút thổ huyết.

Đối phương đánh gãy hắn chân, cái này bị Hàn Băng coi là trong đời sỉ nhục nhất sự tình, hiện tại thế mà vừa thấy mặt liền xách chuyện này, đây rõ ràng là hết chuyện để nói, để Hàn Băng sắc mặt khó nhìn tới cực điểm.

"Thiên Đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại đâm đầu, Cuồng Y, hôm nay ngươi đã tới, cũng không cần đi." Hàn Băng lạnh lùng nói, trong mắt của hắn sát ý tung hoành.

Theo Hàn Băng, một đám người vây quanh Tần Hạo.

Trong đó có bốn người phá lệ cường đại, đều là Tiên Thiên Ngưng Đan cảnh giới cao thủ, bọn hắn liền thù với Hàn Băng, đánh giết một gã Tiên Thiên Kim Đan, cũng không phải là một việc khó.

Đây cũng là Hàn Băng tự tin nguyên nhân, hiện tại loại này đội hình, Tần Hạo căn bản cũng không có thể là bọn hắn đối thủ.

Tần Hạo lắc đầu, hắn nhún vai, nói ra: "Trước đừng động thủ, ta là tới giải thích, kia năm người thật không phải ta giết."

"Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng ngươi sao?" Hàn Băng cười lạnh, coi như thật không phải Tần Hạo giết, hắn cũng muốn làm làm Tần Hạo giết, thừa cơ đem Tần Hạo đánh giết.

Huống chi bọn hắn nghĩ tại muốn động Lâm Lộ Dao, Tần Hạo bảo hộ lấy Lâm Lộ Dao, bọn hắn tự nhiên muốn đẩy ra Tần Hạo cái này chướng ngại vật, đem oan ức chụp tại Tần Hạo trên thân, đối bọn hắn là có lợi nhất.

Tần Hạo cũng cười, hất một bộ nhìn thẳng ngốc ánh mắt: "Ngươi cho rằng ta sẽ quan tâm ngươi có tin hay không?"

Hàn Băng biểu tình ngưng trọng, hất nhìn chăm chăm Tần Hạo, lạnh lùng nói: "Vậy ngươi là có ý gì?"

"Ta chỉ nói là một tiếng, cũng không cần ngươi có tin hay không, hiện tại đã nói, ngươi có thể động thủ." Tần Hạo cười tủm tỉm mà nói.

Nghe được Tần Hạo, Hàn Băng ánh mắt ngưng tụ, hất có chút cảnh giác đem ánh mắt quét hướng bốn phía.

"Ngươi mời Thiên Tổ người tới?"

Hàn Băng cảm thấy Tần Hạo có chút quá mức không có sợ hãi, hất lo lắng Tần Hạo có cái gì tính toán, cho nên không dám động thủ.

"Ta gia nhập Thiên Tổ không có hai ngày, đương nhiên sẽ không phiền phức bọn hất, ngươi làm sao vẫn là như vậy nhát gan, cùng lão thử đồng dạng, nhiều người như vậy còn không dám ra tay với ta." Tần Hạo lắc đầu, một mặt xem thường.

Nghe được Tần Hạo, Hàn Băng hít một hơi, hất càng thêm không dám động thủ.

Người này liền là như thế, đối mặt nhỏ yếu, hất phi thường cường thế bá đạo, nhưng là gặp được cường giả chân chính, hoặc là cảm thấy có chút không đúng thời điểm, cũng không dám lỗ mãng.

Tần Hạo mang trên mặt tiếu dung, nhưng là rất nhanh, nụ cười kia biến mất, hất nhìn chăm chăm Hàn Băng, lạnh lùng nói: "Hàn Băng, nếu như không dám động thủ, liền mang câu nói cho các ngươi Thánh Chủ, Lâm gia là ta che chở, chó cho mình tìm không thoải mái."

"Tần Hạo, ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi?" Hàn Băng lạnh lùng nói, trong mắt của hất sát ý ngập trời.

"Động thủ đi."

Tần Hạo đứng chấp tay.

Hàn Băng siết chặt nắm đấm, hất rất muốn hạ lệnh, nhưng lại đang do dự.

Đối mặt Tần Hạo, hất có hận ý, nhưng là bản năng lại có một cỗ khiếp ý.

Đối phương để lại cho hất ấn tượng quá sâu, tiện tay liền đánh gãy một cái chân của hất, nếu không phải lúc ấy hất một chút thủ hạ liều chết quán lấy Tần Hạo, hất hiện tại đã là một người chết.

Lúc này Tần Hạo một bộ vẻ không có gì sợ, cái này khiến Hàn Băng do dự tới cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Thả đi Hàn Băng

Thánh Tông đệ tử đều nhìn chăm chăm Hàn Băng, chờ đợi hất hạ lệnh.

Lúc này, Hàn Băng càng thêm do dự, hất tin tưởng vững chắc mình một đám người có thể đánh bại, thậm chí có thể đánh giết Tần Hạo, nhưng là hất liền là không dám động thủ.

Đây là Tần Hạo trong lòng hất lưu lại bóng ma, nhưng là càng nhiều hơn chính là Hàn Băng trực giác, hất một mực có một loại cảm giác bất an.

"Ngươi thật dám động thủ sao?"

Nhưng vào lúc này, một cây chùy thủ đặt ở Hàn Băng trên cổ mặt, lập tức để Hàn Băng xù lông, thân thể của hất trực tiếp cứng đờ.

Vừa rồi hất tâm thần có chút không tập trung thời điểm, thế mà bị người khác mò tới bên người, dùng chùy thủ gác ở trên cổ của hất mặt.

Đây là một cao thủ, am hiểu ám sát cao thủ, mặc dù thực lực không bằng Hàn Băng, nhưng lại để Hàn Băng căn bản cũng không dám có một chút động tác.

Nhưng là, cái này cũng chưa hết, ngay lúc này, mấy đạo hàn quang lóe lên, kia bốn cái Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ cổ tay đều là tê rần, tất cả đều xuất hiện một đạo vết máu.

"Những vết thương này muốn là xuất hiện ở trên cổ của các người mặt, các người đoán hội là cái dạng gì kết quả?" Một cái âm lãnh âm thanh âm vang lên, đây là một cái xinh đẹp quá phận nam nhân, lúc này hắn vuốt vuốt một cây tiểu đao, thần sắc nghiền ngẫm.

Tất cả Thánh Tông đệ tử trong lòng lạnh buốt, lúc này liền xem như đồ đàn đều có thể thấy được, nếu là đối phương nguyên ý, bọn hắn bên này năm lớn Tiên Thiên cao thủ, toàn đều đã là người chết.

"Tần Hạo, người quả nhiên đến có chuẩn bị, đã bị người bắt được, người muốn giết cứ giết, muốn róc thịt liền róc thịt, ta Hàn Băng nếu là một chút nhúu mày, ta cũng không phải là gia môn." Hàn Băng lạnh lùng nói, hắn thân vì Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, điểm này ngạo khí vẫn phải có.

Lại, giang hồ nhân sĩ trong giang hồ, đã sớm xem quen rồi sinh tử, bọn hắn cũng sớm đã nghĩ tới mình có một ngày cũng sẽ bị giết.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, Dạ Hoàng cùng Lão Yêu ả núp xuống tới, quả nhiên là một kích thành công.

Đối với Hàn Băng, Tần Hạo lộ ra một vòng nụ cười khinh thường, hắn nhàn nhạt nói đến: "Người nếu là thật như vậy thấy chết không sờn, vừa rồi liền sẽ không do dự không dám ra tay."

Hàn Băng hừ lạnh một tiếng, nhưng không có phản bác Tần Hạo, trong lòng của hắn tỉnh táo, Tần Hạo nói đúng.

"Vẫn là câu nói kia, trở về nói cho các người biết Thánh Chủ, đừng chọc ta, đừng chọc Lâm gia, bằng không, đừng trách ta đem Thánh Chủ biến thành quang can tư lệnh." Tần Hạo ánh mắt lạnh lẽo.

Theo Tần Hạo, Lão Yêu đột nhiên động, hắn giống như một tia chớp, phóng tới bốn cái Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ.

Sau một khắc, tại đối phương còn chưa kịp phản ứng thời điểm, kia bốn cái Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ tất cả đều che lấy cổ ngã xuống.

Bọn hắn mở to hai mắt nhìn, có chút không thể tin tưởng, vừa rồi Lão Yêu đều không có giết bọn hắn, lúc này lại đột nhiên xuất thủ, bọn hắn căn bản cũng không có phòng bị, trực tiếp liền bị xử lý.

Chém rụng những người này, Lão Yêu lại giết hướng cái khác Thánh Tông đệ tử.

Hơn hai mươi cao thủ, gần như trong nháy mắt, cũng chỉ còn lại có Hàn Băng.

"Một đám rác rưởi, thế mà còn muốn giết Tần Hạo, thật sự là buồn cười." Dạ Hoàng thanh âm truyền đến, hắn buông ra Hàn Băng, không có giết hắn.

Đối với Hàn Băng trước đó ý nghĩ, Dạ Hoàng cảm giác được phi thường buồn cười.

Chỉ có hắn cái này cùng Tần Hạo quen thuộc người, mới biết được chân chính động thủ là đáng sợ cỡ nào.

Bọn hắn sát thủ giết người là một loại kỹ thuật, mà Tần Hạo đã thăng lên đến đạo hàng ngũ, một khi hắn xuất thủ, tất nhiên là thiên băng địa liệt.

Sát thủ giới bên trong, chỉ có ba người có loại cảnh giới này, cái kia chính là sát thủ bảng ba vị trước.

Hàn Băng toàn thân run rẩy, có khiếp sợ, cũng có bị dọa đến, còn có phần nộ.

Đây chính là bọn hắn môn phái bên trong tinh anh, cứ như vậy bị giết, hắn trở về khó mà bàn giao.

"Ta chưa hề chưa từng đem các người đương làm đối thủ." Tần Hạo cười nhạt một tiếng, địch nhân của hắn không phải những người này, nhưng là nếu như Thánh Tông những người này muốn cùng hắn là địch, Tần Hạo cũng tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.

"Tha cho người một mạng, xem như cho người Thánh Tông mặt mũi, đừng lại cho các người mình tìm không thoải mái." Tần Hạo nói xong, hắn quay người rồi đi, lại là nhìn cũng không nhìn Hàn Băng một chút.

Dạ Hoàng cùng Lão Yêu liếc nhau, cũng đi theo Tần Hạo rồi đi.

Bọn hắn xem như thấy được Tần Hạo bá đạo, liền xem như đối mặt Thánh Tông loại này quái vật khổng lồ, cũng không phải rất để ý, nói giết liền giết.

Đi theo dạng này người, mới gọi là thống khoái.

Đương Lục Đông Phong chạy tới thời điểm, Hàn Băng đã rồi đi.

Nhìn xem thi thể đầy đất, Lục Đông Phong tròn mắt đều nhanh tròn lòi ra.

Hắn biết Tần Hạo cường thế, nhưng là mãnh đến trình độ này, thật đúng là không nghĩ tới.

Hơn hai mươi cái Thánh Tông đệ tử, cũng may Hàn Băng không có chết, bằng không, Thánh Tông tuyệt đối không thể chịu đựng được loại kích thích này.

Bất quá, bốn cái Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ chết, cũng làm cho Lục Đông Phong có chút tê cả da đầu, đây cũng không phải bình thường đệ tử.

Hắn gọi một cú điện thoại, nói cho Thiên Tổ tổ trưởng.

Lúc đầu chỉ là muốn gõ một chút Thánh Tông, kết quả lại nháo đến cục diện này, cái này khiến hắn có chút không biết làm sao.

Thiên Tổ tổ trưởng có chút trầm mặc một chút, rồi mới lên tiếng: "Không có việc gì."

Không có việc gì, chỉ có hai chữ này mà thôi, liền đã cúp điện thoại.

Lục Đông Phong bị ghen đến quá sức, hắn còn có thể nói cái gì.

"Thế nào?" Mộc Vũ Thần hiếu kì hỏi.

"Không có việc gì."

Lục Đông Phong trả lời.

"Cái gì?" Mộc Vũ Thần cũng mộng bức.

Tần Hạo không có gấp trở về, ba cái đại nam nhân quyết định ép đường cái, đồng thời đàm một vài vấn đề.

"Dạ Hoàng hẳn phải biết ta là nơi nào người, chỗ lấy các người muốn đi theo ta, so với các người làm sát thủ muốn nguy hiểm nhiều lắm, các người phải suy nghĩ cho kỹ."

Tần Hạo nói nghiêm túc, để bọn hắn suy nghĩ thật kỹ.

"Không cần cần nhắc, ta cảm thấy dạng này rất kích thích, cũng coi là vì nửa đời trước của mình chuộc tội."

Dạ Hoàng cười nói, hắn giống như là đang nói đùa, nhưng là trong ánh mắt lại mang theo một vòng thâm trầm nhất tổn thương.

Tần Hạo có chút cổ quái nhìn thoáng qua Dạ Hoàng, hắn nhìn không được nói ra: "Có đôi khi ta cảm thấy người không giống như là một sát thủ, giống như là một cái cư sĩ, có người như thế có phật tính sát thủ sao?"

"Sát thủ cũng là người, cũng là sinh mệnh, tự nhiên là có phật tính." Dạ Hoàng bĩu môi, hắn cũng không cảm thấy cái này có lỗi gì.

Nói cũng đúng, Tần Hạo gật đầu, không tại cái này phía trên xoắn xuýt.

"Ta nhưng không là vì cái gì chuộc tội, chỉ là gia hỏa này nghĩ muốn đi theo người, ta cùng hắn là huynh đệ, tự nhiên cũng muốn đi theo người, về phần nguy hiểm ta không lo lắng, ta chẳng qua là cảm thấy kích thích." Lão Yêu nhún vai, hắn ngược lại là không có chút nào quan tâm.

Kích thích, cái này cũng phù hợp Lão Yêu tính cách.

Tần Hạo bọn hắn vừa đi, một bên có một câu không có một câu đang tán gẫu, đột nhiên, một tiếng kinh hô truyền đến, nương theo lấy dừng ngay thanh âm, rất nhiều người đều vậy lại.

Xảy ra chuyện, rất hiển nhiên là tai nạn xe cộ.

Tần Hạo vốn là chuẩn bị rời đi, bởi vì hắn vừa rồi cũng nhìn thấy, cái kia xe tốc độ không nhanh, liền xem như có xe họa, cũng sẽ không có cái gì thương tổn quá lớn.

Ngay lúc này, một nữ hài từ trên xe xuống tới, Tần Hạo lập tức lộ ra ngoài ý muốn, thế mà còn là người quen.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Người giả bị đụng

Chu Thiến, nằng lái một chiếc màu đỏ bảo mã, có chút tay chân luống cuống đứng ở nơi đó.

Mà một cái lão phụ nhân nằm tại phía trước xe, một bộ bị đụng đáng vẽ.

"Đi qua nhìn một chút." Tần Hạo nói.

"Người quen?" Dạ Hoàng lông mày nhíu lại, giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Tần Hạo mỉm cười, không có giải thích, hần đi qua.

"Cái kia, người không sao chứ, ta đưa ngài đi bệnh viện đi." Chu Thiến ngồi xuống, hướng lão phụ nhân kia hỏi.

"Ồi, ta cái này chân a, ai u, ta cái này eo a, đau chết mất, đều đoạn mất a." Lão phụ nhân kêu thảm, một bộ sống không bằng chết đáng vẽ.

Tần Hạo lông mày nhíu lại, lấy nhãn lực của hần chỗ nào nhìn không ra đối phương là trang.

Người giả bị đụng.

Tần Hạo nghĩ đến một cái từ, hần lộ ra một tia cười lạnh.

"Ta đánh 120."

Thấy đối phương nói nghiêm trọng như vậy, Chu Thiến tranh thủ thời gian lấy điện thoại di động ra.

Lúc này, một cái nam nhân đứng dậy, hần ngăn trở Chu Thiến, nói ra: "Cô nương, người nhìn xem đại nương tổn thương thành tình trạng như thế này, nếu là đi bệnh viện, còn không biết muốn xài bao nhiêu tiền đâu, nếu không dạng này, người cho nàng năm ba ngàn, liền xem như giải quyết riêng, sau đó người liền đi a."

Chu Thiến sùng sốt một chút, nằng nhìn lão phụ nhân một chút, một điểm do dự đều không có: "Tạ ơn ngài, chỉ cần có thể chữa trị xong vị này a đi, xài bao nhiêu tiền đều có thể, ta có tiền."

Nam nhân nghe xong liền ngay ngăn cả người, hần ở đâu là hảo tâm, chỉ là muốn để Chu Thiến lấy tiền mà thôi.

Tần Hạo cười lạnh, gia hỏa này rõ ràng cùng lão phụ nhân kia là cùng một bọn, lão phụ nhân căn bản cũng không có sự tình, muốn thật sự là đi bệnh viện, chỉ sợ cũng liền tốn hai trăm khối tiền kiểm tra một chút, một phần tiền đều rơi không đến trong tay của bọn hần.

Gặp Chu Thiến còn muốn gọi điện thoại, nam nhân gấp, nói ra: "Người cô nương này chết như thế nào tâm nhãn đâu, nếu không như vậy đi, người cầm hai ngàn ra, ta để a đi này cùng người giải quyết riêng, ta cái này cũng là vì tốt cho người."

"Ta thật không thiếu tiền, vị này thúc thúc cảm ơn người." Chu Thiến kiên trì.

Nam nhân có chút tức hỏn hỏn, nha đầu này là thiếu thông minh đi.

Lúc này, lão phụ nhân cũng biết sự tình phát triển không đúng, nằng đột nhiên ôm lấy Chu Thiến chân, hô lớn: "Mau tới người nhìn xem a, có người đụng vào người không nguyện ý bồi thường tiền a."

Chu Thiến ngay ngăn cả người, nằng rõ ràng nói là muốn mang nằng đi bệnh viện.

"A đi, người hiểu lầm, ta chỉ là muốn dẫn người đi bệnh viện, hần là thiếu tiền chữa trị, ta không có chút nào hội thiếu, ngài yên tâm đi." Chu Thiến chăm chú giải thích.

"Ta không đi bệnh viện, người khẳng định phải hại ta, người cho ta tiền, ta chỉ cần tiền." Lão phụ nhân căn bản cũng không để ý tới nằng, đi bệnh viện? Kia là nói đùa, đi bệnh viện còn thể nào đòi tiền.

Nếu không bác sĩ tra một cái, nằng cái gì mao bệnh đều không có, nằng cũng lại không đến tiền a.

Lúc này, hai cái tráng hần lao ra, bọn hần một mặt hung hoành nhìn qua Chu Thiến, lạnh lùng nói: "Xú nha đầu, người dám đụng mẹ ta, hôm nay không có một vạn khối, người đừng nghĩ đi."

Chu Thiến mộng, bất quá nằng rất nhanh kịp phản ứng, mình là đụng phải người giả bị đụng.

"Các người sao có thể dạng này? Ta muốn báo cảnh." Nằng lấy điện thoại di động ra, liền muốn gọi điện thoại báo cảnh sát.

Mấy người giật nảy mình, kia hai cái tráng hần càng là trực tiếp liền muốn đến cướp đoạt Chu Thiến điện thoại.

Chu Thiến trong lòng hoảng hốt, lui về phía sau một bước, lại bởi vì bối rối phía dưới, lập tức đau chân.

Nàng rên khẽ một tiếng, sau đó ngã về phía sau.

Đám người kinh hô, muốn biết phía sau thế nhưng là đất xi măng, vạn nhất cái ót chạm đất, rất có thể muốn chết người.

Chu Thiến cũng bị hù nhắm mắt lại, cả người đều cứng đờ.

Ngay tại nàng cho là mình khẳng định phải quảng xuống đất thời điểm, một cái hữu lực cánh tay trực tiếp ôm lấy nàng eo nhỏ nhắn, đưa nàng nằm ở.

"Không sao."

Một cái có chút quen thuộc thanh âm truyền đến, Chu Thiến vừa mở mắt nhìn, cái này mới nhìn đến lại là một khuôn mặt quen thuộc.

Trước đó nàng còn cảm thấy cái này một khuôn mặt nhìn có chút ghê tởm, nhưng là lúc này lại cảm thấy không nói được thuận mắt.

"Cám ơn người." Chu Thiến cảm kích nói.

Vừa rồi nàng muốn thật sự là như thế ngã xuống, không chừng là cái dạng gì kết quả đây.

"Các người đòi tiền đúng hay không?" Tần Hạo nhẹ gật đầu, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía lão phụ nhân bọn hắn.

Gặp Chu Thiến tới bằng hữu, mấy người kia có điểm tâm hự, bất quá bọn hắn vẫn là cố giả bộ kiên cường, hung tợn nhìn chằm chằm Tần Hạo, nói ra: "Không tệ, ít hơn so với một vạn đều không được."

"Trên người chúng ta không có mang như vậy tiền mặt đâu, có thể chờ hay không một chút, ta để cho người ta đưa tới." Tần Hạo cau mày, vẻ khó khăn.

"Tần Hạo, bọn hắn là người giả bị dụ dỗ." Chu Thiến nhắc nhở, sợ Tần Hạo mắc lừa bị lừa.

Mấy người liếc nhau, bọn hắn có chút do dự, sợ Tần Hạo gọi điện thoại báo cảnh sát.

"Yên tâm, ta mở khuếch đại âm thanh." Tần Hạo cười nói.

Nghe được Tần Hạo, bọn hắn yên tâm.

Liên xem như thật báo động, bọn hắn cũng có thể ngay đầu tiên biết, sau đó rời đi nơi này.

"Người gọi điện thoại đi." Đây là cái kia khuyên giải Chu Thiến, để nàng giải quyết riêng người, hiện tại xem ra, cũng là cùng đối phương cùng một bọn.

Chu Thiến hận hận trừng nam nhân kia một chút, một vạn khối tiền đối với nàng tới nói, không tính là cái gì, nhưng là nàng lại không nghĩ dạng này giao cho những người này.

Tần Hạo đánh nói chuyện điện thoại, mở khuếch đại âm thanh, hắn nói thẳng: "Lý ca, ta bên này ra tai nạn xe cộ, cần một vạn khối tiền giải quyết riêng, người cho ta đưa một vạn khối tiền tới."

Điện thoại bên kia không là người khác, chính là Lý Đại Chính, hắn là một cái lão giang hồ, vừa nghe đến Tần Hạo, lập tức biết là có ý gì.

"Huynh đệ hiện tại ở đâu cái vị trí?" Lý Đại Chính hỏi.

"Hữu hảo đường hưng thịnh vườn công." Tần Hạo nhìn thoáng qua biển báo giao thông.

"Một hồi liền đến." Lý Đại Chính đã cúp điện thoại.

Tần Hạo cũng cúp điện thoại, hắn nhún vai, nói ra: "Các người cái này nên tin tưởng ta đi."

"Tốt, chúng ta liền chờ một lát."

Một vạn khối tiền, đó cũng không phải là một con số nhỏ, những người này có đôi khi "Vất vả" một ngày, cũng chưa chắc có thể kiếm nhiều như vậy, hiện tại một đơn "Sinh ý" liền kiếm một vạn khối, bọn hắn tự nhiên nguyện ý chờ một chút.

Bốn người trên mặt đều mang ý mừng, chờ lấy Lý ca đem tiền đưa tới.

Lão Yêu lắc đầu, hắn không hiểu Tần Hạo hành vi, trực tiếp đem bọn gia hỏa này đánh một trận là được rồi, liền xem như giết cũng không có cái gì, hắn cảm thấy Tần Hạo cách làm có chút quá phiến toái.

"Một hồi ta lấy tiền trả lại cho người." Chu Thiến nói với Tần Hạo.

Nàng cũng không có nhiều như vậy tiền mặt, nhưng là nàng đương nhiên sẽ không để Tần Hạo xuất tiền.

Tần Hạo khoát tay, hần vừa cười vừa nói: "Không cần đến."

Hần đề Chu Thiển có chút ngoài ý muốn, bởi vì Tần Hạo nói là không cần đến, mà không phải không cần, cái này ý nghĩa là hoàn toàn không giống.

Nghi ngờ nhìn Tần Hạo một chút, Chu Thiển đứng bình tĩnh ở nơi đó.

"Người có tới không?"

Đội đại khái năm phút đồng hồ, mấy người kia liền hơi không kiên nhẫn.

"Đến rồi đến rồi."

Tần Hạo thấy được Lý Đại Chính, hần mang theo ba thủ hạ chính hướng cái này vừa đi tới.

"Nhuộm một chút." Lý Đại Chính đẩy ra đám người, hần đem ánh mắt rơi vào người giả bị đụng những người kia trên thân, vừa cười vừa nói: "Liền là các người đòi tiền đúng không?"

"Vâng, nhanh lấy tiền." bên trong một cái nam nhân không nhịn được nói.

Lý Đại Chính sờ tay vào ngực, hần trực tiếp móc ra một cái sáng loáng còng tay, một phát bắt được nam tay của người, trực tiếp còng lại.

Lúc này, cái khác ba cảnh sát cũng động thủ, đem còn lại ba người kia đều còng lại.

"Các người là ai? Dựa vào cái gì bắt chúng ta?" Đối phương hô to, cái này là thật gấp.

"Cảnh sát hình sự đại đội trưởng Lý Đại Chính, các người dính líu dọa dẫm, bây giờ bị chính thức bắt giữ, có lời gì đến cảnh sát hình sự đại đội lại nói." Lý Đại Chính cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Thanh Long đến

Người chung quanh đều vỗ tay, từng cái cảm thấy phi thường hả giận.

Hiện tại người giả bị đụng ngoa nhân những người này, nhất nhận người hận, làm cho toàn bộ Hoa Hạ bên trong, lão nhân ngã xuống đất mà không dám đỡ, đường đường văn minh cổ quốc, lại đã mất đi loại kia đại quốc phong độ.

"Các người chờ đó cho ta, chờ chúng ta ra các người đừng nghĩ tốt hơn." bên trong một cái nam nhân một mặt hung ác.

Lý Đại Chính cười lạnh, hần đột nhiên hướng Tần Hạo cúi chào, hô: "Thủ trưởng, người này uy hiếp an toàn của ngài, xử lý như thế nào?"

Thủ trưởng? Hai chữ này để nam nhân kia quá sợ hãi, những người khác cũng lộ ra giật mình thần sắc, trách không được cảnh sát hình sự đại đội trưởng tự mình đến đây, không có nghĩ đến cái này tuổi quá trẻ nam tử, lại còn là cái gì thủ trưởng, hiển nhiên địa vị lớn ghê gớm.

Về phần uy hiếp Tần Hạo nam tử kia, mặt đều trắng bệch, người nào có thể được xưng thủ trưởng, hần không rõ ràng, nhưng lại biết, đây tuyệt đối là mình cần bản cũng không có thể đắc tội người, hần thế mà còn uy hiếp đối phương, đây quả thực là muốn chết.

"Nên xử lý như thế nào, liền xử lý như thế nào, dựa theo pháp luật làm việc là được rồi." Tần Hạo cười nói.

"Vâng."

Lý Đại Chính chào một cái, mang theo mấy cái người giả bộ bị đụng rồi đi.

"Tốt, mọi người cũng tản đi đi, không có gì đẹp mắt, về sau muốn thấy có người người giả bị đụng, đi lên giúp một chút, bọn hần mặc dù ngang ngược, nhưng lại cũng sợ tất cả chúng ta một lòng, chỉ cần chúng ta không ngồi yên không lý đến, loại chuyện này liền sẽ không lại tồn tại, muốn là đối phương dám đùa hoành, các người tìm vừa rồi cái kia cảnh sát hình sự đại đội trưởng, hần lại trợ giúp các người, thực sự không được, còn có ta đây." Tần

Hạo nói với mọi người.

"Được."

Có người dẫn đầu hô.

Cũng không phải là tất cả mọi người không có nhiệt huyết, chỉ là bị hiện thực trói buộc, trên thực tế, vừa rồi không chỉ một người muốn ra mặt, chỉ là lo lắng nhiều lắm.

Hiện tại Tần Hạo đã nói như vậy, một số người tự nhiên có chút nóng máu sôi trào.

Đương nhiên, cũng có chút người xem thường, bọn hắn mới không thích phiền phức đâu.

Bất quá trước mắt là "Thủ trưởng" nói, bọn hắn tự nhiên cũng muốn biểu hiện một chút thái độ, tất cả mọi người vỗ tay.

Tần Hạo mỉm cười, sau đó hướng Lão Yêu bọn hắn chào hỏi một chút, mấy người đều chui vào Chu Thiển trong xe, rời khỏi nơi này.

"Vừa rồi cảm ơn ngươi, bất quá ngươi chừng nào thì thành thủ trưởng rồi? Ngươi không phải học sinh sao?" Chu Thiển tò mò nhìn Tần Hạo.

Hiện tại nàng đối Tần Hạo cảm giác hoàn toàn đổi mới, tuyệt đối với mình trước kia thái độ thật là có điểm quá mức.

Đối phương rất nhiệt tâm, hoàn toàn là nàng ở không đi gây sự.

Dù sao bọn hắn ngay từ đầu cũng không phải là nhận biết, Tần Hạo hoàn toàn không cần thiết vì nàng đắc tội người khác.

Tần Hạo mỉm cười, hắn giải thích nói: "Ngươi chẳng lẽ không có nghe ta hô người kia Lý ca sao? Hắn là ta đại biểu ca, chỉ là sợ người kia tìm ta phiền phức mà thôi, cho nên mới biến ra, ngươi gặp qua còn trẻ như vậy thủ trưởng sao?"

"Gặp qua."

Chu Thiển lại cho Tần Hạo một cái khẳng định đáp án.

Cái này khiến Tần Hạo ngoài ý muốn, chuyện này không có khả năng lắm a?

"Bất quá ngươi hẳn không phải là, nhìn không giống." Chu Thiển nói tiếp, rất là chăm chú.

Như thế để Tần Hạo hơi kinh ngạc, nhìn không được hỏi: "Cái gì không giống?"

"Không thể nói cho ngươi, không phải ca ca ta hội đánh ta." Chu Thiển thè lưỡi, một bộ đáng vẻ khả ái.

Tần Hạo im lặng, kém một chút cho Chu Thiển dựng lên một ngón giữa.

"Đúng rồi, ngươi ở nơi đó? Ta đưa các ngươi trở về." Chu Thiển tò mò hỏi.

"Trạm Lam công ngụ." Tần Hạo trả lời.

Chu Thiển kinh ngạc hơn, Trạm Lam công ngụ loại địa phương này, chỉ có người nào mới có thể vào ở đi, hẳn nhưng là Phi Thường Thanh sở.

"Chúng ta vẫn là hàng xóm đâu, ta ở tại màu đỏ tía nhà trọ." Chu Thiển nhìn không được nói.

Quả nhiên là hàng xóm, Tần Hạo gật đầu, màu đỏ tía nhà trọ ngay tại Trạm Lam công ngụ một bên.

Bất quá từ một điểm này bên trên nhìn, Chu Thiển trong nhà khẳng định cũng không tầm thường, bằng không mà nói, tự nhiên không có khả năng vào ở màu đỏ tía nhà trọ, đó cũng không phải là có chút tiền liền có thể vào ở đi.

"Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ a." Dạ Hoàng tại vừa nói.

Tần Hạo gật đầu, hắn vừa cười vừa nói: "Ta cũng là loại cảm giác này."

Chu Thiển trợn nhìn Tần Hạo một chút, nàng tức giận nói: "Ngươi không nói có Hạ Mộng Thiên sao? Cùng ta có cái gì duyên?"

"Ngươi có thể làm hắn tiểu lão bà, dù sao gia hỏa này sẽ không chỉ có một cái lão bà." Dạ Hoàng tiếp tục mở miệng.

"Ngươi không nói lời nào, không có người coi ngươi là câ điếu." Tần Hạo trừng Dạ Hoàng một chút.

Dạ Hoàng không nói, thế nhưng là lúc này Tần Hạo mặt cũng trầm xuống.

"Thế nào?" Chu Thiển hơi nghi hoặc một chút.

"Xoay trái." Tần Hạo nhìn thoáng qua đường phía trước, trực tiếp ra lệnh.

Chu Thiển mặc dù có chút do dự, nhưng là vẫn xoay trái, nàng cảm thấy Tần Hạo chắc chắn sẽ không đối với mình làm chuyện gì đó không hay.

Xe lái vào một mảnh cỏ xe ít đường cái, Tần Hạo để Chu Thiển dừng xe.

Chu Thiển đem xe ngừng lại, nàng nghi ngờ nhìn qua ba người, không biết Tần Hạo là có ý gì.

Lúc này, Tần Hạo bọn hắn tất cả đều xuống xe, sau đó nhìn qua trần xe.

Một cái nam tử mặc áo xanh đứng tại trên mui xe, hắn chấp hai tay sau lưng, ánh mắt bình tĩnh, lại sâu thẳm như là vũ trụ tĩnh không đồng dạng, ánh mắt của hắn đảo qua Tần Hạo ba người, mang cho bọn hắn áp lực cường đại.

"Thanh Long."

Tần Hạo vẻ mặt nghiêm túc, hắn có rất ít loại thần sắc, liền xem như đối mặt Thánh Tông loại này quái vật khổng lồ, Tần Hạo đều có rất ít loại biểu hiện này.

Chu Thiển cũng đi theo xuống tới, lúc này, nàng mới nhìn đến trên mui xe Thanh Long.

Nàng giật mình nói rộng ra miệng nhỏ, có chút chân tay luống cuống, không biết chuyện gì xảy ra.

"Không có việc gì, hắn sẽ không tổn thương ngươi." Tần Hạo nói, thân là Thanh Long, đương nhiên sẽ không khó xử một cái tiểu cô nương, cho nên không cần lo lắng Chu Thiển an nguy.

"Tần Hạo, ngươi qua."

Thanh Long nhàn nhạt nói, hắn con ngươi lưu chuyển, rơi vào Tần Hạo trên thân, giống như là cả thiên địa đều theo ánh mắt của hắn đặt ở Tần Hạo trên thân.

"Sau đó thì sao?"

Tần Hạo trên mặt bốc lên một vòng tiểu dung, ngoẹo đầu nhìn chăm chăm Thanh Long, lộ ra có chút hững hờ.

Nhưng là vô luận là Lão Yêu vẫn là Dạ Hoàng, bọn hắn đều có thể cảm giác được Tần Hạo trong thân thể băng đằng lấy lực lượng cường đại, hắn tùy thời có thể lấy bộc phát ra kinh người công kích.

"Cần phải cho ta một cái công đạo."

Thanh Long nhàn nhạt nói, hắn không có động thủ, chỉ là đứng bình tĩnh tại trần xe, nhìn xuống Tần Hạo bọn hắn.

Một cái công đạo, làm sao cho? Hay là cho cái gì?

Không có ai biết, Tần Hạo cũng không biết.

Mà lại, ai có thể cấp nổi Thanh Long bàn giao?

Tần Hạo ánh mắt lấp lóe, hắn trầm tư một chút, lúc này mới ngẩng đầu, tà vừa cười vừa nói: "Nếu như ta nói ta không có chuẩn bị cho ngươi bất luận cái gì bàn giao đâu?"

Thanh Long gật đầu, hắn nhàn nhạt nói: "Đây cũng là bàn giao."

Cái gì bàn giao, tự nhiên là khai chiến bàn giao, trông mắt của hắn một nháy mắt lạnh lẽo.

Dạ Hoàng cùng Lão Yêu siết chặt dao găm trong tay, loại này giết người lưỡi dao, ở thời điểm này, lại không thể đủ mang cho bọn hắn mặc cho gì an toàn cảm giác, bởi vì người trước mặt là Thanh Long, sát thủ giới chân chính Thần Thoại, hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.

Chương 52: Lưỡng bại câu thương

"Người muốn làm gì? Ta báo cảnh sát." Ngay lúc này, một cái yếu ớt âm thanh âm vang lên, Chu Thiển cầm điện thoại di động nói.

Nàng cho điện thoại báo cảnh sát phát một cái tin nhắn, bởi vì nàng cảm thấy cái này gọi là Thanh Long người rất đáng sợ.

Thanh Long im lặng, Tần Hạo bọn hắn cũng có chút im lặng.

Đừng nói là cảnh sát chưa hắn có thể chạy đến, liền xem như thật chạy đến, cũng không có một chút tác dụng nào.

Thanh Long muốn giết người, ai có thể chống đỡ được?

Bất quá, trải qua Chu Thiển, lúc đầu có chút kiểm bặt nỗ trương bầu không khí, trong nháy mắt đã thả lỏng một chút.

"Người không phải là đối thủ của ta, ba người các người liên thủ cũng đánh không lại ta một cái." Thanh Long nhàn nhạt nói, hắn trong giọng nói có một loại sự tự tin mạnh mẽ.

Kim Bảng thứ nhất Thanh Long, sát thủ bảng thứ nhất Thanh Long, đây đều là để cho người ta muốn ngưỡng vọng thành tựu.

Tần Hạo căn bản cũng không để ý, hắn thản nhiên nói: "Xác thực đánh không lại người, nhưng lại có thể để người trọng thương, người cho rằng trọng thương phía dưới, người còn có thể sống rồi đi?"

Người đó không phải là nhiều, huống chi là Thanh Long, thân là sát thủ bảng thứ nhất, Kim Bảng thứ nhất, hắn mỗi một bước, đều dính lấy máu, rất nhiều người nghĩ muốn giết hắn.

Một khi Thanh Long người bị thương nặng, sợ rằng sẽ dẫn tới không biết bao nhiêu cường giả giết hắn.

"Ta xưa nay không bị người uy hiếp." Thanh Long thản nhiên nói.

Hắn đứng tại trên mũ xe, một đôi mắt thâm thúy, nhìn chăm chăm Tần Hạo bọn hắn, sát khí tràn trề.

Tần Hạo cười, hắn nhìn chăm chăm Thanh Long, nói ra: "Đây không phải uy hiếp, chỉ là một câu lời khuyên, mà lại người thật coi là ăn chắc chúng ta? Liều mình một trận chiến, chưa hẳn liền không thể kéo người xuống nước, hươu chết vào tay ai, còn không biết đâu."

Hắn rất tự tin, thân là Kim Bảng tên thứ hai mươi, cùng Kim Bảng đệ nhất chênh lệch có thể nghĩ, nhưng là Tần Hạo lại không có chút nào lo lắng, tự tin tới cực điểm.

Thanh Long hít một hơi, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, trầm mặc một hồi, rồi mới lên tiếng: "Tiếp ta ba chiêu, nếu là người bất tử, ta liền tạm thời buông tha các người."

"Ra tay đi."

Tần Hạo cười lạnh, hắn đứng ở nơi đó, mang trên mặt nụ cười tự tin, đồng dạng nhìn chăm chăm Thanh Long, không nhường chút nào đối phương.

Sau một khắc, Thanh Long xuất thủ, một thanh trường kiếm hiển hiện, bị hắn nắm ở trong tay, sau đó trực tiếp hướng Tần Hạo bổ tới.

Một kiếm này rất bá đạo, không có bất kỳ cái gì kỹ xảo, chỉ có đáng sợ chân khí cùng lực lượng.

Tần Hạo thần sắc không thay đổi, quanh người hắn đếm không hết ngân quang hiển hiện, sau đó động xuyên ra ngoài, như là đầy trời tinh thần, bao trùm Thanh Long toàn thân.

Đỉnh đỉnh đang đang.

Thanh Long một kiếm bổ ra những này ngân quang, nhưng là hắn tự thân động tác, cũng bị ngừng.

Ngay lúc này, Tần Hạo động, hắn như cùng một con Liệp Báo liền xông ra ngoài, nhanh như thiểm điện, một quyền hướng Thanh Long trên mặt đập tới.

Dạ Hoàng hai người kinh hô, bọn hắn không nghĩ tới Tần Hạo thế mà chủ động hướng Thanh Long động thủ, mặc dù bọn hắn biết tốt nhất tiến công liền là phòng thủ, nhưng là đối mặt Thanh Long, lại không có mấy người dám nói lời như vậy.

Thanh Long thần sắc không thay đổi, hắn giống như là cũng sớm đã liệu đến Tần Hạo động tác, trường kiếm thu hồi, trực tiếp đâm về Tần Hạo nắm đấm.

Nếu là Tần Hạo một quyền này không thu hồi đi, rất có thể sẽ bị Thanh Long một kiếm gạt sạch bàn tay.

Tần Hạo cười lạnh, hắn không lùi mà tiến tới, tốc độ trong nháy mắt tăng lên gấp đôi, nhanh như thiểm điện, một cái cánh tay yếu đuối không xương, vậy mà quán lên Thanh Long trường kiếm, sau đó trực tiếp bắt lấy Thanh Long cái tay kia.

"Triền Tì Thủ."

Thanh Long con người ngưng tụ, quả quyết từ bỏ trường kiếm, sau một khắc, trường kiếm trực tiếp vỡ nát, vỡ thành vô số khối.

Nếu là Thanh Long vừa rồi tốc độ chậm một chút, bị Tần Hạo cuốn lấy cánh tay, cánh tay của hắn cũng tuyệt đối sẽ là loại kết cục này.

Còn có một kích cuối cùng, bất quá Tần Hạo chiến tích, đã đủ để kinh động thế giới.

Từ Thanh Long bước vào Kim Bảng hạng nhất về sau, dù cho là Kim Bảng thứ hai cao thủ, còn không ai có thể để hắn mất đi vũ khí, nhưng là bây giờ Tần Hạo làm được.

Bất quá, ba chiêu thời hạn, còn thừa lại một chiêu cuối cùng.

Thanh Long nhảy lên thật cao, như là Lăng Không Hư Độ, giờ khắc này, trên người hắn xuất hiện một đạo Thanh Long hư ảnh, sau đó cấp tốc trở nên ngưng thực.

Giờ khắc này, Thanh Long giống như biến thành một tôn giữa thiên địa chúa tể, loại kia siêu nhiên ở trên khí thế, để cho người ta có một loại muốn quý báis xúc động.

"Thanh Long biến, không thể đón đỡ." Dạ Hoàng biến sắc, nhắc nhở Tần Hạo.

Tần Hạo lại không để ý đến hắn, hắn nhìn qua Thanh Long, trên người hắn bộc phát ra nồng đậm tử sắc chân khí, kia là hắn tu luyện ra được Đạo gia Chân Nguyên, sau một khắc, quanh người hắn hiển hiện Lôi Điện, ở nơi đó dữ tợn lóe ra, liền như là một tôn Lôi Thần hạ phàm.

Liền ngay cả Thanh Long đều lộ ra sợ hãi thần sắc, chân khí bên trong nội uẩn Lôi Đình, loại này chỉ ở trong truyền thuyết xuất hiện dị tượng, lại bị Tần Hạo tu luyện được.

Bất quá, hắn không có dừng lại, mà là xuất thủ, đánh ra đáng sợ một kích.

Thanh Long hoành không, sau đó trực tiếp rơi xuống, hướng Tần Hạo xung kích tới.

Giờ khắc này, thiên địa đều phảng phất tại run rẩy, toàn bộ thiên địa đều là kia một đầu Thanh Long thân thể, để cho người ta đơn giản muốn Tuyệt Vọng.

"Thiên Lôi động."

Tần Hạo quát nhẹ, vô tận Lôi Đình theo hắn mà đi, hắn giống như hóa thành một tôn cái thể Lôi Thần, nghịch thiên mà lên, chân khí màu tím mang theo ngập trời Lôi Đình, cùng Thanh Long đụng vào nhau.

Oanh.

Một tiếng vang thật lớn, va chạm địa phương nổ tung, tử sắc cùng màu xanh chỉ riêng nở rộ, cực kỳ chói mắt, căn bản là thấy không rõ.

Một bóng người bay ra, trực tiếp quăng xuống đất, bay mười mấy mét, hung hăng đâm vào trên một cây đại thụ.

"Xoạt xoạt."

Đại thụ hét lên rồi ngã gục, người kia liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, sắc mặt phi thường khó coi.

Dạ Hoàng bọn hắn biến sắc, bởi vì người kia không là người khác, chính là Tần Hạo, hắn vậy mà thụ thương, mà lại cực kỳ nghiêm trọng.

Hai người tiến lên, ngăn tại Tần Hạo trước mặt.

Thanh Long từ cao hơn phiêu nhiên rơi xuống, thân thể của hắn hơi run rẩy một chút, ánh mắt trầm ngưng, nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Cái này khiến Dạ Hoàng cùng Lão Yêu bọn hắn vô cùng gấp gáp, bọn hắn không có bất kỳ cái gì lòng tin đối mặt Thanh Long.

"Trong vòng một năm, ta sẽ không tìm làm phiền người." Thanh Long nói xong, hắn quay người rồi đi, thân hình chỉ là tùy ý lấp lóe hai lần, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tần Hạo chật vật bò lên, hắn lại phun ra hai cái tụ huyết, lúc này mới vận chuyển chân khí, ngăn chặn thương thế, sắc mặt dễ nhìn không ít.

"Quá tốt rồi, trong vòng một năm không cần lo lắng Thanh Long đến tìm phiền toái." Dạ Hoàng thở dài một hơi.

Nghe được hắn, Tần Hạo cười lạnh, hắn khinh thường nói: "Đến tìm phiền toái? Còn muốn hắn Thanh Long có bản sự kia mới được, hắn mặc dù đã

thương ta, nhưng là chính hắn cũng không chịu nổi, nếu là lại lưu một hồi, chỉ sợ cũng lộ ra nguyên hình."

"Cái gì? Thanh Long cũng bị thương?" Dạ Hoàng bọn hắn giật mình, có chút khó có thể tin.

"Không phải các ngươi cho là hắn tại sao muốn rời đi, lại chiến đấu tiếp, hắn có lẽ có thể giết chúng ta, nhưng là chính hắn cũng phải bị trọng thương." Tần Hạo cười lạnh.

Dạ Hoàng cùng Lão Yêu trên mặt lộ ra thần sắc mừng rỡ, bọn hắn quả nhiên áp đối bảo, ngoại trừ Tần Hạo bên ngoài, Kim Bảng bên trên chỉ sợ không ai có thể để Thanh Long ăn thiệt thòi lớn như thế đi.

"Các ngươi cũng đừng cao hứng, nếu ta đoán không lầm, Thanh Long có thể muốn đột phá, một năm về sau, hắn là hắn đột phá thời điểm, các ngươi chờ mong ta cũng có thể tại trong vòng một năm đột phá đi." Tần Hạo lờn hai người một chút, không khỏi đã kích bọn hắn.

Dạ Hoàng cùng Lão Yêu toàn thân rung mạnh, Kim Bảng đột phá, cái kia chính là Địa Tiên cảnh giới, cũng được xưng làm Lục Địa Thần Tiên, kia là cảnh giới trong truyền thuyết

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Vô lại heo

Loại cảnh giới đó, cùng Tiên Thiên Kim Đan tuyệt đối là hai loại khái niệm khác nhau, một khi Thanh Long đột phá, Tần Hạo tuyệt đối không thể nào là đối thủ của hắn.

Bất quá, nhìn thấy Tần Hạo trên mặt không có một chút lo lắng thần sắc, hai người ngược lại là hơi yên tâm một chút.

"Chúng ta tin tưởng ngươi hắn là có thể tại trong vòng một năm đột phá." Dạ Hoàng nhẹ nhõm nói.

Tần Hạo liếc mắt nhìn hắn, hắn cũng không biết Dạ Hoàng lòng tin từ đâu tới.

"Chính ta đều không có có lòng tin." Hắn cười nhạt một tiếng.

Dạ Hoàng: "..."

"Ngươi cũng là vũ giả." Lúc này, Chu Thiến đột nhiên mở miệng, nàng nhìn qua Tần Hạo, thần sắc sợ hãi thán phục.

Tần Hạo nghe ra Chu Thiến lời nói bên trong ý tứ, đối phương tựa như là nhận biết Vũ giả, biết Vũ giả tồn tại.

Lúc đầu Tần Hạo còn muốn lấy tại sao cùng Chu Thiến giải thích đâu, hiện tại xem ra, lại là không cần.

"Ngươi biết Vũ giả?" Hắn tò mò hỏi.

Nhẹ gật đầu, Chu Thiến sắc mặt có chút tiểu kích động, nàng cao hứng nói: "Ca ca ta liền là vũ giả, rất lợi hại cái chủng loại kia."

Đối với Chu Thiến nói ca ca của mình rất lợi hại, Tần Hạo bọn hắn tự động xem nhẹ, bọn hắn yếu nhất đều là sát thủ bằng mười vị trí đầu lớn, Tần Hạo càng là Kim Bảng trước hai mươi, loại thực lực này, bình thường cao thủ, căn bản cũng không đủ nhìn.

Bọn hắn cảm thấy, Chu Thiến ca ca đoán chừng cũng chính là một võ giả mà thôi, thực lực chân chính chẳng mạnh đến đâu.

"Rất lợi hại, có bao nhiêu lợi hại?" Tần Hạo cười hỏi.

Chu Thiến nghiêng đầu một chút, nàng rồi mới lên tiếng: "Ca ca ta nói trên thế giới này người trẻ tuổi bên trong chỉ có một người mạnh hơn hắn, giống như gọi là gì Cuồng Y, danh tự ta quên."

Tần Hạo lộ ra thần sắc kinh ngạc, liền suốt đêm hoàng bọn hắn cũng có chút giật mình.

Có thể hô lên Tần Hạo danh hào, hơn nữa còn dám nói ra lời như vậy người trẻ tuổi tuyệt đối không nhiều.

"Người ca ca không phải là Chu Tuấn à?" Tần Hạo thần sắc cổ quái.

"Làm sao người biết?" Chu Thiển lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Tần Hạo nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, Chu Tuấn gia hỏa này khiêu chiến hắn không chỉ một lần, bất quá mỗi một lần đều bị đánh bại.

Tần Hạo tại Kim Bảng trước hai mươi, mà Chu Tuấn thì là Kim Bảng thứ hai mươi một, hắn tuyệt đối là thế gian này kinh khủng nhất cường giả thanh niên.

Chỉ là, Tần Hạo rất khó tin tưởng, lấy Chu Tuấn kia tính tình, làm sao có thể có dạng này một người mười mười.

Chỉ là nhân phẩm, giữa bọn hắn liền có chênh lệch rất lớn.

"Kia tên du côn heo." Dạ Hoàng cùng Lão Yêu đều có chút giật mình.

Siêu tự nhiên giới có một câu, gọi là tà gây Sát Thần Thanh Long, không gây vô lại tuấn heo, cái này tên du côn tuấn heo, liền là chỉ Chu Tuấn.

Gia hỏa này làm việc, dùng bất cứ thủ đoạn nào, mà lại một khi nếu ai trêu chọc hắn, khẳng định sẽ bị cả đến nổi điên.

Dù cho là một chút siêu cấp thể lực cường giả, cũng bị hắn giầy vò qua, đơn giản liền là xách heo biến sắc.

"Ca ca ta mới không phải vô lại, mới không phải heo đâu." Chu Thiển có chút bất mãn, nàng đôi ca ca của mình nhưng là phi thường sùng bái, không nghĩ tới Tần Hạo bọn hắn thế mà đôi ca ca của mình là loại này đánh giá.

"Khụ khụ."

Tần Hạo ho nhẹ một tiếng, hắn nói sang chuyện khác, nói ra: "Tốt, chúng ta đi về trước đi, ta thụ thương, cần muốn trở về điều dưỡng."

Lúc này, mấy người mới ý thức được vấn đề này, Chu Thiển cũng là giật nảy mình, nàng nhìn không được nói ra: "Ta đưa người đi bệnh viện à?"

Tần Hạo khoát tay, hắn vừa cười vừa nói: "Ta chính là thầy thuốc giỏi nhất, không cần đi bệnh viện, tiễn ta về nhà Trạm Lam công ngụ là được rồi."

"Được."

Gặp Tần Hạo kiên trì, Chu Thiển đành phải đồng ý.

Ba người bọn họ lên xe, về tới trường học.

Trạm Lam công ngụ, đương Lâm Lộ Dao mở cửa về sau, nhìn thấy sắc mặt tái nhợt Tần Hạo, nàng giật nảy mình.

"Người thế nào? Bị người vòng gao sao? Làm sao tiêu tuỵ như vậy." Lâm Lộ Dao giật mình nói, nàng nhìn Chu Thiển một chút, có chút ngoài ý muốn, nhưng là vẫn tiến lên đỡ Tần Hạo.

"Không có việc gì, thụ một chút vết thương nhỏ mà thôi, một ngày liền tốt, tất cả mọi người tiễn đến ngồi đi." Tần Hạo dờ khóc dờ cười, nữ nhân này nói chuyện có thể hay không lại khó nghe một điểm, còn cái gì vòng gao, hắn có loại muốn đánh người xúc động.

"Được rồi, ta còn có chút sự tình, đi về trước." Chu Thiển thề lười, nàng chuẩn bị đi trở về.

"Chúng ta cũng đi, người trước chữa thương đi." Dạ Hoàng nói.

Lão Yêu lạnh lùng gật đầu, hai người cùng rời đi nơi này.

Lúc này chỉ còn lại Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao, Lâm Lộ Dao ánh mắt có chút nguy hiểm, nàng nhìn chăm chăm Tần Hạo, hỏi: "Vừa rồi kia nữ là ai?"

Tần Hạo im lặng, hắn nhìn không được nói ra: "Đại tỷ, ta thụ thương, người còn quan tâm vấn đề này?"

Lâm Lộ Dao lại bất vì sở động, nàng cười lạnh nói: "Người không muốn giả trang cái gì đáng thương, người lúc đầu y thuật liền phi thường lợi hại, liền xem như thụ thương cũng không sợ."

Tần Hạo im lặng, cái này Logic thật sự là có chút để hắn không lời nào để nói.

Biết y thuật liền không sợ bị thương, hắn không biết nên nói cái gì cho phải.

"Được rồi, mặc kệ người, ta muốn chữa thương." Tần Hạo bĩu môi, hắn hướng trong phòng đi đến.

Hắn mặc dù thương thể bị áp chế, nhưng là vẫn phải nhanh chữa thương, dạng này mới sẽ không lưu lại ám thương.

"Hừ, người đừng hòng trốn tránh vấn đề này, ta cho người biết, nếu là người làm có lỗi với Mộng Thiên sự tình, ta liền đem người cắt, sau đó lại hung

hăng giáo huấn nữ nhân kia." Lâm Lộ Dao tức giận nói.

Tần Hạo đột nhiên dừng lại, hần mạnh xoay người, nhìn chăm chăm Lâm Lộ Dao, cười hì hì hỏi: "Thân ngươi có tính không? Ngươi trước giáo huấn một lần chính mình."

"Ngạch?" Lâm Lộ Dao ngây ngẩn cả người, bắt quá nàng rất nhanh liền kịp phản ứng, cười lạnh nói: "Đó là ngươi ép buộc ta, đương nhiên không tính."

Tần Hạo không để ý tới nàng nữa, hần vào phòng, trực tiếp đem khóa cửa bên trên, sau đó bắt đầu chữa thương.

Đạo gia chân khí, thích hợp nhất dưỡng sinh chữa thương, Tần Hạo càng là vì chính mình thi triển châm cứu, chín cái kim châm cắm ở trên người hần, để Tần Hạo thân thể rung mạnh.

Hần nhắm mắt lại, cưỡng ép tiến vào trạng thái tu luyện, bắt đầu chữa thương.

Lần này Tần Hạo tổn thương không nhẹ, Thanh Long tuyệt cường một kích, ở đâu là tốt như vậy tiếp, Tần Hạo kinh mạch trong cơ thể bị hao tổn nghiêm trọng.

Hần chăm chú chữa trị, thiên địa nguyên khí chậm rãi chảy vào trong thân thể hần, bị hần luyện hóa, hóa thành Chân Nguyên, tưới nhuần thụ thương địa phương.

Trải qua thời gian rất lâu, Tần Hạo lúc này mới tỉnh lại, trong mắt của hần tuôn ra hai đạo kinh người hào quang, bắt quá rất nhanh thu liễm.

Tần Hạo đứng lên, hần giãn ra một thoáng gân cốt, cảm nhận được thương thế bên trong cơ thể khôi hần, lập tức lộ ra một vòng tiểu dung.

Thân thể của hần nhẹ nhàng chấn động, những kim châm này bay ra, bị Tần Hạo cầm trong tay, lúc này, một cổ con đoi bụng còn cào cảm giác truyền đến, bụng tại ừng ực ực rung động.

Cùng Thanh Long một trận chiến, tăng thêm chữa thương, Tần Hạo tiêu hao đại lượng thể năng, hần hiện tại cần ăn cái gì, bổ sung trong thân thể tiêu hao.

Tần Hạo đẩy cửa ra, Hạ Mộng Thiên đã trở về, nàng nhìn qua Tần Hạo ánh mắt tràn đầy lo lắng.

"Ta nghe Dao Dao nói ngươi thụ thương rồi? Không có sao chứ?"

Tần Hạo lắc đầu, hần vừa cười vừa nói: "Không có việc gì, ngươi yên tâm đi, chỉ là một chút vết thương nhỏ, ta đã chữa khỏi."

Hạ Mộng Thiên lúc này mới thở dài một hơi, nàng xem như yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Hùng hài tử

Hạ Mộng Thiên không hỏi chuyện gì xảy ra, nàng tin tưởng Tần Hạo nếu là nguyên ý nói lời, khẳng định hội nói cho nàng biết.

Nàng là một cái nữ nhân thông minh, biết lúc nào nên làm bộ dáng gì sự tình.

"Ngươi đói bụng không, chúng ta hôm nay đi ăn chút tiệc đi." Hạ Mộng Thiên ôn nhu nói.

"Tốt , chờ ta tắm rửa, trên thân hiện tại bẩn thiu." Tần Hạo gật đầu.

Lâm Lộ Dao có chút bất mãn, nàng đem hôm nay xuất hiện một nữ hài sự tình cùng Hạ Mộng Thiên nói, nhưng là Hạ Mộng Thiên lại một điểm phản ứng đều không có, cái này khiến nàng rất không minh bạch.

Một mực đợi đến Tần Hạo tắm rửa đi, Lâm Lộ Dao rồi mới lên tiếng: "Ngươi làm sao không hỏi nữ hài kia là ai? Ta dám khẳng định giữa bọn hần khẳng định có tình huống."

"Tần Hạo thân thể, so cái gì khác nữ hài trọng yếu." Hạ Mộng Thiên mỉm cười.

Lâm Lộ Dao nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, nàng cảm thấy Hạ Mộng Thiên đơn giản không có thuốc nào cứu được, thế mà đối Tần Hạo như thế dễ dàng tha thứ, đây cũng quá quan tâm một điểm đi.

"Người không thể nào, liền xem như các người ở cùng một chỗ, cũng không nên dung túng như vậy hửn đi." Lâm Lộ Dao có chút khó tin nói.

Sau đó, nàng nhìn chằm chằm Hạ Mộng Thiên, nhìn không được nói ra: "Người không phải là yêu hửn đi?"

Nàng có chút khó tin, Hạ Mộng Thiên yêu Tần Hạo, thời gian ngắn như vậy bên trong, cái này sao có thể?

"Tại sao lại không chứ?" Hạ Mộng Thiên cười hỏi.

Lâm Lộ Dao mắt tròn tròn, nàng không biết nên làm sao phản bác Hạ Mộng Thiên.

Hạ Mộng Thiên lộ ra một vòng tiểu dung, nàng tiếp tục nói: "Tần Hạo là ta gặp qua nam nhân ưu tú, hửn thần bí mà cường đại, mà lại cơ hồ không gì làm không được, ta chưa hề đều không cảm thấy có nam nhân nào có thể so với ta còn muốn ưu tú, nhưng là ta gặp được Tần Hạo về sau, ta phục, bị hửn chinh phục, vô luận là tâm hồn, vẫn là trên nhục thể."

Lâm Lộ Dao mắt tròn tròn, nàng không nghĩ tới Hạ Mộng Thiên lại nói lên dạng này một phen.

Bị chinh phục, cái này cần đối Tần Hạo cỡ nào tán thành mới có thể lời nói ra a.

Nàng trong con chán động, Hạ Mộng Thiên nhìn qua Lâm Lộ Dao, nàng vừa cười vừa nói: "Kỳ thật người nếu là không mang theo thành kiến đi xem hửn, cũng sẽ cùng ta là giống nhau cảm thụ, ta hiện tại thật có chút sợ hãi cùng lo lắng."

"Người lo lắng cái gì?" Lâm Lộ Dao hơi kinh ngạc.

Đối với Hạ Mộng Thiên trước mặt lời nói, nàng có chút xem thường, căn bản cũng không tán thành.

"Lo lắng người hối hận, sau đó đem Tần Hạo đoạt trở về." Hạ Mộng Thiên nói nghiêm túc.

Nếu là Lâm Lộ Dao thật có loại ý tưởng này, Hạ Mộng Thiên nàng chống cự không được, vô luận là bất luận cái gì trên phương diện tới nói, nàng đều không có tư cách đi tranh đoạt.

Lâm Lộ Dao giống như là nghe được trên thế giới nhất nghe tốt trò cười, nàng nhìn không được cười to, sau đó dờ khóc dờ cười nói ra: "Người nghĩ gì thế? Ta làm sao lại đoạt lại đi tên kia, ta không có chút nào hiếm có hửn có được hay không?"

"Một ngày nào đó, người sẽ minh bạch ta." Hạ Mộng Thiên cười nhạt một tiếng.

Lâm Lộ Dao không muốn tại cái đề tài này bên trên lại làm dây dưa, nàng cảm thấy Hạ Mộng Thiên hơn phân nửa là nhập ma.

Rất nhanh, Tần Hạo đi tới, hửn trùm khăn tắm, lập tức để Lâm Lộ Dao kinh hô một tiếng.

"Luu mạnh."

Lâm Lộ Dao nểng một tiếng, sau đó quay đầu đi.

"Ta mặc quần áo." Tần Hạo lẩm bẩm.

Hửn đi vào phòng ngủ, trực tiếp tìm một bộ quần áo thay đổi, cái này mới đi ra khỏi tới.

"Đi thôi."

Tần Hạo nói, hửn ở phía trước dẫn đầu.

"Đi chỗ nào?" Lâm Lộ Dao hỏi thăm.

Tần Hạo tự nhiên cũng không biết, hửn nhìn Hạ Mộng Thiên một chút, để Hạ Mộng Thiên làm quyết định.

"Ta hiểu rõ một chỗ, vô luận là món ăn vẫn là hoàn cảnh, đều là một cái lựa chọn tốt, chúng ta đến đó đi." Hạ Mộng Thiên đề nghị.

Nàng là một cái công ty lớn tổng giám đốc, tự nhiên thường xuyên xuất nhập loại này nơi chốn, đối với Bạch Hải thị vô cùng quen thuộc.

"Vậy thì tốt, hôm nay người lái xe." Tần Hạo vừa cười vừa nói.

Để Hạ Mộng Thiên làm tài xế cho hửn, cũng liền Tần Hạo có thể làm được.

Bạch Hải tiệm cơm, nhìn như cái tên rất bình thường, nhưng là lấy Bạch Hải làm danh tự, hiển nhiên không giống bình thường.

Trên thực tế, Bạch Hải tiệm com rất có lịch sử, đã tồn tại mấy thập niên, tại Bạch Hải thị mang tính tiêu chí tiệm com, cũng là cấp năm sao tiệm com một trong.

Đương Tần Hạo bọn hắn lại tới đây, bao sương thế mà ngồi đầy người.

Hạ Mộng Thiên nhíu mày, nàng nhìn Lâm Lộ Dao một chút, có chút do dự.'

"Chúng ta đổi một nhà đi." Hạ Mộng Thiên đề nghị.

Dù sao thân phận của Lâm Lộ Dao không tầm thường, mà lại gần nhất đang đứng ở nguy hiểm bên trong, ngồi trong đại sảnh, có thể sẽ rất nguy hiểm.

"An vị ở đại sảnh đi, không có việc gì, có Tần Hạo gia hỏa này tại, ai cũng không dễ thương được ta."

Lâm Lộ Dao nhìn Tần Hạo một chút, lúc này, nàng ngược lại là đối Tần Hạo vô cùng tin tưởng.

Tần Hạo gật đầu, trừ phi Thanh Long xuất thủ đánh lén, bằng không mà nói, muốn ở trước mặt hắn giết Lâm Lộ Dao, cơ hồ là chuyện không thể nào.

Ngay cả Tần Hạo đều như vậy biểu thị ra, Hạ Mộng Thiên lúc này mới gật đầu.

"Có lỗi với Hạ tổng, thật sự là không có ý tứ, lần sau ngài hơi sớm gọi điện thoại, khẳng định vì ngài lưu một cái gian phòng." Quản lý đại sảnh xin lỗi, một mặt không có ý tứ.

Hạ Mộng Thiên hắn tự nhiên nhận biết, đây là bọn hắn khách hàng lớn, bình thường Thanh Vân tập đoàn tới đây mời khách là phi thường tấp nập.

Cho nên, khách hàng như vậy, bọn hắn kiên quyết sẽ không đắc tội, lần này cũng là bị bắt đắc dĩ.

"Không có việc gì, liên vị trí kia đi." Hạ Mộng Thiên hướng một cái không vị đi qua.

Tần Hạo bọn hắn đi ở vị trí này ngồi xuống, ba người lật xem một lượt menu, đến cùng nơi này ăn có không ngon hay không ăn Tần Hạo không biết, nhưng là nơi này phi thường quý ngược lại là thật.

Một cái thịt băm hương cá, lại để cho hơn năm mươi khối tiền, là phía ngoài gấp hai, bình thường đồ ăn, đều tại bảy tám chục phía trên.

Về phần mấy trăm mấy ngàn món ăn, cũng không hiếm thấy.

Cho dù Tần Hạo không thiếu tiền, nhưng là vẫn có một loại bị hố cảm giác.

"Yên tâm, tuyệt đối vật siêu chỗ giá trị" Hạ Mộng Thiên nhìn thấy Tần Hạo một mặt thịt đau, nàng vừa cười vừa nói.

Nàng trong lòng cũng là buồn cười, Tần Hạo tuyệt đối không phải một cái người thiếu tiền, chỉ là gỗ Giang Thần Hồ kia một bút, liền có năm trăm vạn, nhìn Tần Hạo đáng vẻ, lại không có chút nào quan tâm, hắn tự nhiên không thiếu tiền.

Nhưng là hiện tại hắn lại vì đồ ăn giá hơi đắt một điểm mà cau mày, vậy mà cho nàng một loại đáng yêu cảm giác.

Sau khi chọn món ăn xong, Lâm Lộ Dao chơi điện thoại di động, câu được câu không cùng Tần Hạo hai người nói chuyện phiếm, ngay lúc này, một cái bảy tám tuổi tiểu nam hài đi tới, hắn một thanh liền hướng Lâm Lộ Dao điện thoại bắt tới.

"Điện thoại cho ta chơi."

Tiểu nam hài ngừ khí rất có một loại mệnh lệnh ngừ khí, nắm lấy Lâm Lộ Dao điện thoại liền muốn cướp đi.

Lâm Lộ Dao tranh thủ thời gian nắm chặt điện thoại, nàng cau mày, nói ra: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ còn có chuyện phải làm, điện thoại di động này không thể cho ngươi."

"Không được, ta liền muốn chơi, ngươi nhất định phải cho ta." Tiểu nam hài rất bá đạo, cầm điện thoại di động tay một chút cũng không có buông lỏng.

"Ngươi một người lớn, cùng hắn một đứa bé so đo cái gì, điện thoại liền cho hắn chơi không được sao?" Ngay lúc này, một cái ngoài ba mươi nữ nhân đi tới, bắt mắt khiến trách Lâm Lộ Dao.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao có một loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác, điện thoại di động của mình dựa vào cái gì muốn cho người khác chơi? Bọn hắn lại không biết?

Đối phương không chỉ không nói đứa nhỏ này mạo phạm, vậy mà đến chỉ trích nàng, cái này khiến Lâm Lộ Dao có một loại hắc bạch điên đảo cảm giác.

"Oa oa... Nàng là người xấu, nàng khi dễ ta."

Ngay lúc này, cái kia tiểu nam hài đột nhiên khóc lên, chỉ trích Lâm Lộ Dao, mắng nàng là người xấu.

Lâm Lộ Dao kém một chút không có bị tức chết, cái này hùng hài tử, làm sao chán ghét như vậy?

"Tốt, Tiểu Bảo, đừng khóc, chúng ta không để ý tới cái tên xấu xa này." Nữ nhân kia nói, một mặt lạnh lùng trừng Lâm Lộ Dao một chút.

Tiểu Bảo buông tay ra cơ, hần hung tợn trừng mắt Lâm Lộ Dao, đột nhiên vọt tới một bên trên bàn cơm, sau đó bùng lên đến một chậu nóng hổi canh nóng, trực tiếp hướng Lâm Lộ Dao trên mặt giội tới.

Đám người kinh hô, cái này nếu là giội ở trên người, tuyệt đối phải da tróc thịt bong, sẽ trực tiếp hủy dung.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Đổi trắng thay đen

Tần Hạo con người ngưng tụ, hần lắc một cái khăn trải bàn, bàn mở ra, trong nháy mắt ngăn cản những cái kia canh.

Theo canh rơi trên mặt đất, ở tại nữ nhân kia cùng tiểu hài trên đùi, lập tức để bọn hần kinh hô một tiếng.

Bất quá, bọn hần mặc quần, cũng chỉ là tóe lên đến một điểm, nhiều nhất đều hơi hơi đau một cái.

Lâm Lộ Dao lúc này mới phản ứng được, nàng sắc mặt tái nhợt, cảm kích nhìn Tần Hạo một chút, nếu không phải Tần Hạo, nàng liền thật hủy khuôn mặt.

"Các người dám dùng canh bỏng chúng ta, hôm nay các người ai đều không cần đi, ta muốn báo cánh, đem các người đều bắt lại." Nữ người như là như bị điên, nàng đem hài tử ông quần hơi cuốn một điểm, nhìn xem phía trên mấy cái điểm đỏ, lập tức phản nộ gầm thét lên.

Tất cả mọi người đều có một loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác, nhà của một mình người hài tử kém một chút đem người khác hủy khuôn mặt, lại còn muốn báo cánh bắt người ta.

"Lão công, người còn không qua đây, người không có nhìn hai mẹ con chúng ta đều bị người nhanh khi dễ chết rồi." Nữ nhân như là bát phụ hô to.

Lúc này, một đám người lao đến, hết thảy có tám cái, nam nam nữ nữ đều có, về phần nữ nhân lão công, là một cái chừng bốn mươi tuổi nam nhân, mang theo một cái thô thô dây chuyền vàng, cạo một người đầu trọc, lúc này chính lạnh như băng nhìn chằm chằm Tần Hạo bọn hần.

"Các người những người này, vậy mà khi dễ một đứa bé, có gì tài ba, mẹ người không có giáo hội các người làm sao kính già yêu trẻ sao?" Một nữ nhân đi lên chỉ vào Tần Hạo bọn hần liền nặng.

"Tôn trọng một đứa bé, các người cũng làm được, thật là một đám rác rưởi, bảo an nhanh đem bọn hần đuổi ra ngoài." Đây là một cái nam nhân, ngược lại là mặc Âu phục giày da, nói chuyện thần sắc dị thường cao ngạo.

"Tiểu Bảo, không có việc gì a, ba ba giúp người giáo huấn bọn hần." Nam nhân an ủi tiểu hài.

"Hôm nay bọn hần không cho chúng ta một cái công đạo, cũng đừng nghĩ đi." Hài tử mụ mụ cười lạnh.

Một cái nam nhân cười lạnh, hần nhìn chằm chằm Tần Hạo bọn hần, nói ra: "Để bọn hần quỳ xuống dập đầu bồi tội, khi dễ một đứa bé, một đám rác rưởi."

Người chung quanh nhìn tròn mắt hốc mồm, một nhóm người này đổi trắng thay đen năng lực cũng không tệ.

"Rõ ràng là nhà các người hài tử động thủ, nhân gia chỉ là ngăn cản một chút, chẳng lẽ lại còn để hần đem canh nóng giội ở trên người hay sao?" Một cái lão già nhìn không được, hần đứng lên nói.

"Vậy cũng không thể đủ làm bị thương hài tử, thật giội tại trên mặt nàng, ta nên bồi thường bao nhiêu tiền liền bồi thường bao nhiêu tiền, ta là có tiền." Nam nhân đương nhiên nói, hần căn bản cũng không cảm thấy cái này gọi là sự tình.

Người khác làm sao tổn thương cũng không đáng kể, mà nhà mình hài tử, tuyệt đối không thể có chuyện.

Lão già bị tức đều nói không ra lời, còn là lần đầu tiên gặp dạng này người.

Hùng hài tử cùng Hùng gia dài, đây tuyệt đối là tiêu chuẩn thấp nhất, không có loại này cực phẩm Hùng gia dài, liền sẽ không có hùng hài tử.

"Nghe ý lời này của ngươi, nếu như chúng ta đem các ngươi hủy khuôn mặt, chỉ cần cho đầy đủ tiền là được rồi?" Tần Hạo cuối cùng mở miệng.

"Thối ngu bức đầu, ngươi động một cái thử một chút." Nam nhân cười lạnh.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hất rót cho mình một chén nước, sau đó nắm vuốt cái chén, trực tiếp giội cho ra ngoài.

Trong chén nước rơi tại khuôn mặt nam nhân bên trên, hất lập tức hét thảm một tiếng, cả người đỏ lên, trong nháy mắt lên rất nhiều lũ lụt của.

"Trị liệu bao nhiêu tiền, ngươi cùng ta nói, hắt là thiếu một phân đều không ít ngươi, ta là có tiền." Tần Hạo thần nhiên nói.

Loại hành vi này, lập tức để một bên thực khách nhìn tròn mắt hốc mồm, bất quá sau đó vang lên một mảnh tiếng khen.

Nam nhân bùm mặt kêu thảm, những người khác cũng bị dọa tròn tròn mắt, nam hài mụ mụ, càng là vội vàng đỡ lão công của mình, lại bị hắt đẩy ra, hung hăng đâm vào một cái trên mặt bàn, cuộn cuộn nước nước đổ nàng một thân.

Tiểu nam hài là triệt để tròn tròn mắt, hắt làm sao cũng không nghĩ tới một màn này, trong lòng mình vô địch phụ mẫu, có thể giúp tự mình giải quyết phiền phức người, thế mà cũng sẽ bị người khi dễ, cái này khiến hắt tâm linh nhỏ yếu bên trong nhắc lên Kinh Đào Hải Lăng.

Bình thường mạnh nhất chỗ dựa đều bị đánh bại, hắt rốt cực sợ hãi.

"Tiểu gia hỏa, chúng ta đối hài tử tha thứ, nhưng là tuyệt đối sẽ không tha thứ đồng dạng Hùng gia dài, những chuyện ngươi làm, hậu quả đều sẽ từ ngươi cùng cha mẹ của ngươi gánh chịu, bọn hắt hiện tại cái dạng này, cũng là bởi vì nguyên nhân của ngươi." Tần Hạo nhìn chăm chăm nam hài, hắt thần nhiên nói.

Đây là tại giáo dục đối phương, nhưng là để đám người giật mình là, loại này giáo dục thủ đoạn không khỏi có chút quá khốc liệt.

"Lâm tổng, ngươi không sao chứ, nhanh gọi điện thoại, mau báo cảnh sát, gọi xe cứu thương." Nam hài phụ thân bằng hữu hô.

"Làm sao còn không lên đồ ăn." Tần Hạo mở miệng, thanh âm có chút không vui.

Quản lý đại sảnh lúc này đứng ở một bên, có chút chân tay luống cuống, sự tình phát triển đến một bước này, là hắt không có nghĩ tới.

"Để ngươi mang thức ăn lên, liền mau tới đồ ăn." Hạ Mộng Thiên thần nhiên nói.

Nghe được Hạ Mộng Thiên, cái kia quản lý đại sảnh cái này mới phản ứng được, hắt tranh thủ thời gian phân phó mang thức ăn lên.

"Ta cho gia gia gọi điện thoại." Lâm Lộ Dao kịp phản ứng, nàng biết có phiền toái, hơn nữa còn là mình đưa tới.

Tần Hạo cũng không có ngăn cản, có một số việc, Lâm gia thiết lập đến, so với hắt còn tiện lợi hơn.

Rất nhanh, bên kia điện thoại kết nối, Lâm Lộ Dao đem sự tình nói một lần, sau đó nàng liền treo lên.

"Thế nào?" Hạ Mộng Thiên hỏi.

"Bọn hắt phải xui xẻo."

Thề lưỡi, Lâm Lộ Dao có chút xấu hổ.

Hạ Mộng Thiên thương hại nhìn xem nhóm người kia, bọn hắt chỉ sợ đều không biết mình đắc tội là ai đi.

Cũng không lâu lắm, một đám cảnh sát xông tới, không nói hai lời, đem những người kia mang đi.

Dẫn đầu người đứng lúc là Tần Hạo người quen Lý Đại Chính, hắt nhìn thấy Tần Hạo thời điểm, lập tức lộ ra một vòng cười khổ, chỗ nào đều có vị này.

"Thật không phải là ta gây chuyện." Tần Hạo nhún vai.

"Ta biết, này một đám rác rưởi, còn không thả ở trong mắt ngài." Lý Đại Chính vừa cười vừa nói, hắt thái độ đối với Tần Hạo rất cung kính.

Cái này khiến người khác có chút giật mình, trong này nhận biết Lý Đại Chính không ít người, đều biết hắt bình thường xưa nay sẽ không như thế biểu hiện, một khi gặp được sự tình, cương trực công chính, ngu được mặt mũi cũng không cho.

Nhưng là hôm nay, hắt lại không nói hai lời, đem mặt khác một nhóm người mang đi, mà lại nói chuyện với Tần Hạo ngữ khí, còn phi thường cung kính, cái này khiến những người kia đều đang suy đoán thân phận của Tần Hạo, cảm thấy hắt hơn phân nửa là một cái gì người có quyền thế hậu bối.

"Tốt, người bạn bị đi thôi, chúng ta muốn ăn cơm, muốn không lưu lại đến ăn chút?" Tần Hạo chỉ chỉ vừa đi lên đồ ăn.

"Không cần, món ăn ở đây ta tiêu không chịu nổi, muốn thật mời ta ăn cơm, đi một chút tiểu quán tử là được rồi, ta còn có chút sự tình, đi trước." Lý Đại Chính nói xong, hắn liền rời đi nơi này.

Tại ngũ tinh trong tiệm cơm cùng Tần Hạo ăn cơm, hơn nữa còn bắt đi cùng hắn phát sinh mâu thuẫn mặt khác một đám người, nói không chừng sẽ bị người hữu tâm bố trí thành bộ dáng gì.

Lý Đại Chính ngồi ở vị trí này mặt, đồ mắt không ít người, đặc tội người cũng không ít, hắn cũng không muốn bị bắt được người bím tóc

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Nơi đó có người

Hạ Mộng Thiên gọi tới quản lý đại sảnh, nói cho hắn biết mới vừa rồi bị đồ nhào cái bàn những người kia tiền cơm, nằng cho bao hết, đồng thời để một lần nữa cho bọn hắn bên trên một bàn.

Lúc đầu bị đánh lật cái bàn người còn có chút oán khí, bất quá nghe được Hạ Mộng Thiên về sau, oán khí của bọn họ lập tức biến mất, ngược lại còn hướng Hạ Mộng Thiên bọn họ nói tạ.

Dù sao theo bọn hắn nghĩ, chuyện này cùng Hạ Mộng Thiên bọn hắn cũng không có quan hệ, chủ yếu là đối phương gây chuyện.

"Cái này nước ấm." Lâm Lộ Dao rót cho mình một chén nước, sau đó lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Tần Hạo mỉm cười, hắn lấy tới Lâm Lộ Dao cái chén, trong nháy mắt cái cốc kia bên trong nước sôi trào.

Lâm Lộ Dao giật mình, nguyên lai là Tần Hạo ra tay, trách không được lúc đầu nước ấm vậy mà có thể đem người bị phỏng.

Bọn hắn ăn cơm, mấy người đều không uống rượu, ngược lại là không có muốn rượu.

Để Tần Hạo kinh ngạc chính là, thức ăn nơi này cực kỳ mỹ vị, xác thực như là Hạ Mộng Thiên nói đồng dạng, cực kì tốt.

Bất quá, Tần Hạo vẫn cảm thấy, nơi này giá cả có chút cao.

Đương nhiên, hắn không quan tâm số tiền này, vẫn còn là ăn say sưa ngon lành.

"Lão bản, sự tình vừa rồi bị áp xuống tới, Lâm tổng bọn hắn bị mang đi, hơn phân nửa là phải xui xẻo, hắn không phải là Hạ tổng giao thiệp, giống như là kia một đôi thanh niên nam nữ giao thiệp." Quản lý đại sảnh đứng tại một thanh niên phía trước, thần sắc cung kính.

Thanh niên tướng mạo rất thanh tú, ngồi ở trên bàn làm việc mặt, ngón tay thon dài gõ trên bàn mặt, hắn híp mắt nói ra: "Ta đã biết, đưa một trương thẻ khách quý cho nữ hài kia."

"Được rồi."

Quản lý đại sảnh gật đầu.

Lúc này, thanh niên nhìn xem trong máy vi tính giám sát phía dưới, hắn lộ ra một vòng ý cười.

Mặc dù không biết nữ hài là thân phận gì, nhưng là có thể để Hạ Mộng Thiên cùng vị hôn phu của nàng toàn bộ hành trình bồi tiếp người, tự nhiên không phải người bình thường vật.

"Có lẽ, cô gái này có thể trở thành nữ nhân của ta, đến lúc đó cường cường liên hợp, ngược lại là một chuyện tốt tình." Thanh niên khoe miệng bóc lên một vòng tiểu dung.

Hắn tại trong theo dõi rơi mất một cái Lâm Lộ Dao ảnh chụp ra, sau đó phát đưa ra ngoài.

Rất nhanh, thanh niên liền đạt được hồi phục, trong mắt của hắn tinh quang đại thịnh.

"Kính thành Lâm gia tôn nữ, có ý tứ, xem ra ánh mắt của ta quả nhiên không có sai." Thanh niên đại hi.

Lúc này, Tần Hạo như có điều suy nghĩ, hắn xoay người lại, nhìn chằm chằm một cái ẩn nấp giám sát, hắn cảm giác được có người đang dòm ngó nhóm người mình.

"Thế nào?" Hạ Mộng Thiên hỏi.

"Không có việc gì."

Tần Hạo lắc đầu, một cái khách sạn lắp đặt có camera là phi thường bình thường, có lẽ chỉ là camera người phía sau đang quan sát chính mình.

Đội đến Tần Hạo bọn hắn mau ăn cho tới khi nào xong thôi, quản lý đại sảnh đi tới, đem một trương kim sắc thẻ đưa tại Lâm Lộ Dao trước mặt.

"Vị tiểu thư này, đây là lão bản của chúng ta để tặng cho ngài một trương thẻ khách quý, bằng vào cái này một trương thẻ, tại tiệm chúng ta bên trong tiêu phí, có thể giảm 50%, mà lại hôm nay cái này một bữa, cũng có thể miễn phí." Quản lý đại sảnh cung kính nói.

Hạ Mộng Thiên lộ ra thần sắc kinh ngạc, nói ra: "Bạch Hải tiệm cơm thẻ khách quý nhưng không tùy tiện tặng người, lão bản của các ngươi thật đúng là có ánh mắt, bất quá ta Thanh Vân tập đoàn tại các ngươi nơi này hàng năm tiêu phí nhiều như vậy, cũng không nói đưa cho ta một trương, thật sự là có chút không thể nào nói nổi."

Quản lý đại sảnh nhìn không được cười khở, nói ra: "Hạ tổng nói đùa, nếu là cho Thanh Vân tập đoàn giảm 50%, tiêu điểm liền không mở nổi, ngài thể nhưng là chúng ta tiệm cơm khách hàng lớn, chúng ta không thường nổi a."

"Mộng Thiên, hắn không đưa ngươi thẻ khách quý, ta cái này cho ngươi, về sau các ngươi tập đoàn tới đây ăn cơm, liền dùng cái này thẻ khách quý." Lâm Lộ Dao cười hi hi nói, sau đó đem thẻ khách quý đưa cho Hạ Mộng Thiên.

"Vậy ta liền nhận."

Hạ Mộng Thiên mỉm cười.

Quản lý đại sảnh vẻ mặt đau khổ, một bộ phải bồi thường chết đáng vẽ.

Bất quá mấy người đều hiểu, hắn cũng chỉ là giả cái bộ dáng mà thôi, bọn hắn cái này quán cơm món ăn trình độ quá lớn, coi như giảm 50%, cũng là có lợi nhuận, chỉ là không có như vậy bạo lợi mà thôi.

Bữa cơm này không cần bỏ ra tiền, ngược lại là có một loại chiếm món lời nhỏ cảm giác.

Bọn hắn sau khi ăn xong, liền rời khỏi nơi này.

"Cái kia Tần Hạo còn chưa chết, xem ra kia hai tên gia hỏa ám sát thất bại, còn muốn tìm người sao?"

Tần Hạo bọn hắn rời đi không lâu sau, Triệu Ngụy Tề bọn hắn từ một cái gian phòng bên trong đi ra, hắn nhìn qua Tần Hạo rời đi phương hướng, con người âm trầm.

"Thiếu gia, ta cảm thấy vẫn là trước tra rõ ràng cái kia thân phận của Tần Hạo mới tốt, ta có một loại dự cảm, thân phận của hắn tuyệt đối không đơn giản." Sở thúc về mặt nghiêm túc.

Hắn thấy được Tần Hạo thủ đoạn, mà lại trong lòng của hắn tình huống mình tìm tới sát thủ đến cùng là bức nào tồn tại, dạng này đều làm không xong Tần Hạo, chỉ có thể nói rõ Tần Hạo thủ đoạn càng kinh khủng.

Trẻ tuổi như vậy, lại có thủ đoạn như thế, hắn nghĩ tới một người, mơ hồ nhớ kỹ, danh tự của người kia liền gọi là Tần Hạo.

Nếu thật là đối phương, bọn hắn lại đi trêu chọc đối phương, không khác muốn chết.

Nghĩ tới đây, Sở thúc cầm ra điện thoại di động của mình, hắn đăng lục lên một cái trang web.

Khi thấy bên trong một cái xếp hạng thời điểm, hắn toàn thân run lên.

"Thật là hắn."

Sở thúc hoảng sợ nói.

"Ai?" Triệu Ngụy Tề nhíu mày, hắn nhìn về phía Sở thúc.

"Cuồng Y Tần Hạo, Kim Bảng xếp hạng thứ hai mười cao thủ, mơ hồ ở giữa được xưng thế hệ thanh niên đệ nhất nhân, loại người này chúng ta chọc không được." Sở thúc về mặt nghiêm túc.

Kim Bảng cao thủ, không có một cái nào là dễ trêu, bọn hắn không như bình thường Kim Đan cao thủ, đều là chiến lực kinh người gia hỏa.

Mà Kim Bảng năm mươi người, Tần Hạo xếp hạng thứ hai mươi, bởi vậy có thể thấy được thực lực của hắn.

"Không, ta không cam tâm, Kim Bảng cao thủ lại như thế nào? Ta cũng như thế có thể giết hắn, người nếu là không hỗ trợ, ta liền mời người hỗ trợ." Triệu Ngụy Tề lạnh lùng nói, nghĩ đến nữ nhân mình thích liền bị cướp đi, bị người khác tùy ý đùa bỡn, trong lòng của hắn liền gas một cỗ hỏa diễm, không cách nào tự chế.

"Thiếu gia người muốn tìm bọn hắn?" Sở thúc thân thể run lên.

Triệu Ngụy Tề cười lạnh, hắn không nói gì, nhưng là hiển lộ chính là ý tứ kia.

Sở thúc trong lòng lo lắng, nhưng lại không biết làm như thế nào khuyên giải Triệu Ngụy Tề, trong lòng của hắn rất rõ ràng, một khi Triệu Ngụy Tề làm ra quyết định, dù ai cũng không cách nào dao động ý nghĩ của hắn.

Tần Hạo đột nhiên hắt xì hơi một cái, hắn hơi nghi hoặc một chút, nhìn thoáng qua chung quanh, cũng không có cái gì dị thường.

"Kẹt kẹt."

Ngay lúc này, Hạ Mộng Thiên đột nhiên bỗng nhiên một phanh xe.

"Thế nào?" Tần Hạo hỏi.

Hạ Mộng Thiên chỉ vào phía trước, sắc mặt nàng hơi trắng bệch, nói ra: "Nơi đó có người."

Tần Hạo cau mày, hắn hướng về phía trước nhìn lại, lại không thấy gì cả.

"Mộng Thiên, người không nên làm ta sợ, ta không thấy gì cả." Lâm Lộ Dao rung mình một cái, nàng có chút sợ hãi nói.

Hơn nửa đêm Hạ Mộng Thiên lại nói gặp được một người, bọn hắn lại không có cái gì trông thấy, cái này rất dễ dàng để bọn hắn liên tưởng đến một loại đồ vật.

Tần Hạo nhíu mày, hắn vận chuyển chân khí, trong mắt Từ Quang lấp lóe, lúc này, một bóng người hiện lên ở trong tầm mắt của hắn

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Phục Linh

Đây là một cái toàn thân đều là máu tươi nữ tử, mặt mũi tràn đầy xanh xám, lúc này chính nhìn chòng chọc vào trong xe Hạ Mộng Thiên.

Phục Linh, Tần Hạo cau mày, đối phương hắn là xảy ra tai nạn xe cô chết ở chỗ này, oan hồn lưu tại nơi này lấy mạng, tìm tới thể thân về sau, mới có thể giải thoát.

Dưới tình huống bình thường, gặp được loại tình huống này, Tần Hạo sẽ không đi quản nó.

Nhưng là cái này Phục Linh tìm phiền toái lại tìm được Hạ Mộng Thiên trên thân, Tần Hạo cái này liền không khả năng ngồi yên không lý đến.

Mặc kệ đối phương là cỡ nào đáng thương, hắn là không thể nào làm cho đối phương tổn thương Hạ Mộng Thiên.

"Lăn."

Tần Hạo xuống xe, hắn quát lớn một tiếng, uyển như lời đình nổ vang.

Cái kia Phục Linh thân thể run lên, nàng lộ ra vẻ giật mình, hiển nhiên không nghĩ tới Tần Hạo lại có thể phát phát hiện mình.

Rất nhanh, nàng liền kịp phản ứng, lộ ra dữ tợn cười, hướng Tần Hạo nhào tới.

"Muốn chết."

Tần Hạo nhướng mày, hần ôm đồm ra ngoài, trực tiếp đem tên nữ quý đó bắt lấy.

"A."

Nữ quý thét lên, nằng tại Tần Hạo trong tay giấy dựa, lại giấy dựa không đi ra.

Tại Tần Hạo trên tay, từng đạo móng lưng chân nguyên màu tím lưu chuyển, trói buộc nữ quý.

"Ta mặc kệ ngươi có bao nhiêu thâm, nhưng là không muốn tìm ta người bên cạnh làm kẻ chết thay, bằng không, ta để ngươi ngay cả quý đều không làm được." Tần Hạo cười lạnh nói.

Tên nữ quý đó gạt đầu, nằng lộ ra thần sắc kinh khủng, biết mình tìm nhầm người, đây là một cái tử tâm sát.

"Lăn."

Tần Hạo đem nữ quý buông ra, đôi phương hóa thành một sợi khói xanh biến mất.

"Nàng đi."

Chờ Tần Hạo sau khi lên xe, Hạ Mộng Thiên lúc này mới sắc mặt tái nhợt mà hỏi.

"Vâng, ta thả đi nàng, đây cũng là một kẻ đáng thương, mà lại Âm Ti có Âm Ti quy củ, tùy ý sát thương quý mị, hội dẫn phát Âm Ti bất mãn, những này Phục Linh đều xem như trong danh sách quý mị." Tần Hạo giải thích, hần đây cũng là từ trên điển tịch nhìn thấy.

"Nó sẽ không lại tìm Mộng Thiên a?" Lâm Lộ Dao hỏi, vấn đề của nàng để Hạ Mộng Thiên sắc mặt trắng nhợt.

Tần Hạo lắc đầu, hần vừa cười vừa nói: "Yên tâm đi, trừ phi nàng ngay cả quý đều không muốn làm, bất quá những này quý mị tà vật, đúng là một vấn đề, nói không chừng lúc nào sẽ đụng tới, ta cũng không thể một mực đợi tại các ngươi bên người, hai ngày nữa ta tìm cái thời gian, cho các ngươi cầu một chút Pháp khí trở về."

"Ngươi nói là phi kiếm sao? Có thể Ngự Kiếm phi hành sao?" Lâm Lộ Dao liệu lộ ra một vòng tiêu hưng phấn.

Tần Hạo liếc nàng một cái, nha đầu này là tiểu thuyết đã thấy nhiều.

"Nguyên không đi được a." Lâm Lộ Dao có chút thất vọng.

"Nghĩ muốn phi hành, thành là Vũ Thánh nghe nói có thể làm được, đánh nát hư không, thậm chí trở thành Vô Tiên, bất quá loại cảnh giới đó từ xưa đến nay, rất ít nghe người ta đạt tới qua, liền ngay cả Lục Địa Thần Tiên đều hiếm thấy." Tần Hạo giải thích một phen.

Bất quá, hiển nhiên hai người không biết cái gì Vô Thánh cùng Lục Địa Thần Tiên, Tần Hạo lại hao tổn một phen môi lưỡi giải thích một lần, các nàng lúc này mới chột hiểu.

"Đi thôi, trở về đi." Tần Hạo nói.

Xe phát động, rời đi nơi này.

Tại sau khi bọn hần rời đi, một nữ quý đứng ở nơi đó, xanh mặt, đang đợi mình kẻ chết thay.

Trở lại xanh thắm biệt thự, Tần Hạo khó được không có cái gì suy nghĩ, hần trực tiếp ngủ thiếp đi.

Cả ngày hôm nay, làm sự tình thật sự là hơi nhiều, để hần quá mức mệt mỏi.

Đào Quốc thần giáo, một đám người tại mật đàm.

"Bọn hần thất bại, người Hoa hần là tăng lên cảnh giác, nhưng là vật kia, chúng ta sẽ không bỏ rơi, bụi cỏ lá xanh, ngươi mang người đi một chuyến Hoa Hạ, đem cái kia Lâm lão đầu tôn nữ bắt lấy, sau đó bức hiếp hần giao ra vật kia." Đây là một cái đáng người khòil ngô nam tử, lúc này đang cùng một người đáng đáp phi thường cô gái xinh đẹp phát ra mệnh lệnh.

Bụi cỏ lá xanh quỳ trên mặt đất, lên tiếng, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nam nhân nhìn qua bụi cỏ lá xanh rời đi bóng lưng, trong mắt tràn đầy dục vọng.

"Chờ ngươi hoàn thành nhiệm vụ trở về, ta ngươi nhất định phải cái này một đóa thuần khiết nhất hoa anh đào nở rộ, làm nữ nhân của ta." Nam nhân mặt mũi tràn đầy cuồng nhiệt nói, nghĩ đến một ít địa phương, hần hô hấp đều có chút nặng nề.

Lúc này Triệu Ngụy Tề, cũng tiến vào một chỗ, không lâu sau đó, hần mang trên mặt tiểu dung rời đi.

Hàn Băng chặt vật chạy trốn, trong mắt của hắn lóe ra thật sâu oán độc, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho Tần Hạo.

Tần Hạo không có giết Hàn Băng, lại làm cho Hàn Băng cảm giác được càng thêm sỉ nhục.

Ngay tại hắn đang điên cuồng chuyển suy nghĩ thời điểm, một người ra hiện ở trước mặt của hắn, sau đó ngân quang bùng lên, hóa thành đầy trời tinh thần kích bắn xuyên qua.

"Tần Hạo."

Hàn Băng kinh sợ, hắn bị đánh lén, đánh một trở tay không kịp, muốn lại tránh né, căn bản là làm không được, mà lại hắn bản năng cảm thấy Tần Hạo thực lực so với hắn mạnh hơn nhiều lắm.

Tất cả ngân quang đâm vào Hàn Băng quanh thân đại huyết, hắn trước tiên bị đánh giết, khí tuyệt bỏ mình.

Dưới ánh trăng, là Tần Hạo mặt, hắn ánh mắt băng lãnh, khóe miệng bốc lên một tia cười lạnh, sau đó chậm rãi biến mất ở chỗ này.

Một đêm này, phát sinh quá nhiều chuyện, thân là vòng xoáy trung tâm Tần Hạo, lại cái gì cũng không biết.

Đội đến Tần Hạo sau khi tỉnh lại, hắn đạt được tin tức thứ nhất liền là Hàn Băng chết rồi, giết người biểu hiện chính là Tần Hạo.

Tần Hạo sững sốt một chút, sau đó lộ ra một vòng cười khô, người khác không biết là ai làm, nhưng là hắn lại Phi Thường Thanh sở, Thiên Diện, khẳng định lại là nàng làm sự tình.

Tần Hạo có chút đau đầu, hắn sở dĩ không có giết Hàn Băng, liền là không muốn cùng Thánh Tông mâu thuẫn quá mức trở nên gay gắt, nhưng là hiện tại xem ra, liền xem như không trở nên gay gắt đều khó có khả năng.

Thánh Tông Nhị trưởng lão bị giết, thân là Kim Bảng người thứ bốn mươi chín cao thủ, tự nhiên là một kiện đại sự, Thánh Tông chắc chắn sẽ tức giận.

Hạ Mộng Thiên đã rời giường, nàng tại làm điểm tâm.

Mặc dù có chút lạnh nhạt, nhưng lại ra dáng.

"Làm gì mình tự mình xuống bếp nấu, mua một điểm trở về là được rồi." Tần Hạo ôm Hạ Mộng Thiên eo, hắn ngửi ngửi nàng mái tóc mùi thơm nói.

"Ta muốn làm một cái hộp cách thể tử, thời gian của ta bận quá, không thể làm ba trận cơm, nhưng là ngày sau bữa sáng liền giao cho ta." Hạ Mộng Thiên ôn nhu nói.

Nàng ở bên ngoài, mãi mãi cũng là một cái bá đạo nữ tổng giám đốc, nhưng là tại Tần Hạo trước mặt, liền là một cái ôn nhu nữ nhân.

"Cám ơn người."

Tần Hạo hôn Hạ Mộng Thiên một chút, sau đó hắn rời đi phòng bếp, trực tiếp lên lầu hai rửa mặt.

Trước đó kinh lịch, còn rõ mòn một trước mắt, Tần Hạo cũng không muốn cùng Lâm Lộ Dao lại có phiền toái gì.

Một bữa cơm ăn xong, Tần Hạo chuông điện thoại di động vang lên: "Người nên đến đi học."

Bên trong truyền tới một thanh âm, kia là Cố Tuyết Kỳ đánh tới.

"Biết, Cố lão sư."

Tần Hạo tranh thủ thời gian đáp lại, đều kém một chút quên mình vẫn là một cái học sinh.

Điện thoại phủ lên, Tần Hạo nhún vai.

"Là Tuyết Kỳ đi, nàng khẳng định là ăn nhầm." Hạ Mộng Thiên hé miệng cười trộm.

"Không có sự tình, ta cùng Cố lão sư ở giữa không có cái gì." Tần Hạo nhấc tay nói.

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, nàng không nói gì.

Tần Hạo gượng cười, là hắn biết Hạ Mộng Thiên không tin, bất quá hắn xác thực thực sự nói thật.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nhiệt huyết Trương Siêu

Cố Tuyết Kỳ điện thoại đều đánh tới, Tần Hạo tự nhiên muốn đi học, hần nhận điện thoại, lại không đi, liền không nói được.

"Người đi, an toàn của ta làm sao bây giờ?" Trải qua Thánh Tông sự tình, Lâm Lộ Dao có chút bận tâm.

Nàng cảm thấy Tần Hạo mặc dù chán ghét, nhưng là hần ở bên người, xác thực hội tương đối an toàn một điểm.

"Yên tâm, chỉ cần người trong trường học, liền không có việc gì, chỉ cần có sát thủ đi tới trường học bên trong, ta hội thứ trước tiên phát giác." Tần Hạo giải thích.

"Vậy cũng không được, vạn nhất người không có phát giác làm sao bây giờ?" Lâm Lộ Dao vẫn là không yên lòng.

Nói đùa, bọn hần đều không thêm đề ý, làm sao xem xét được cảm giác? Nàng căn bản cũng không tin tưởng.

Tần Hạo đau đầu, cũng không thể chính mình sự tình gì đều không làm đi, chỉ là bồi tiếp nha đầu này, loại chuyện này hần tuyệt đối sẽ không đáp ứng.

"Yên tâm, ta an bài có người cam đoan an toàn của người, là trên thế giới xếp hạng thứ bảy sát thủ." Không có cách nào, Tần Hạo chỉ có thể như một chút Dạ Hoàng xuất động.

"Thứ Thất Sát Thủ? Như thế khốc?" Lâm Lộ Dao con mắt đều sáng lên.

Tần Hạo gật đầu, hần vừa cười vừa nói: "Không tệ, cho nên người yên tâm đi, người không có việc gì."

"Tốt a, người có thể xéo đi." Lâm Lộ Dao khoát tay, một bộ không nhịn được bộ dáng.

"Hần hội trong bóng tối bảo hộ người, người muốn đi nơi nào đều có thể, có hần bảo hộ, trong thiên hạ có thể làm bị thương người đích xác rất ít người, liền xem như có loại người này, cũng sẽ không đối người một cái tiểu cô nương xuất thủ." Tần Hạo nói tiếp.

Lâm Lộ Dao lúc này mới hài lòng gật đầu, nàng nhìn cũng không nhìn Tần Hạo một chút, triệt để không nhìn hần.

"Ồc nhật."

Tần Hạo nhịn không được lật một cái liếc mắt, nữ nhân này thật là quá thực tế.

Nhìn một chút thời khoá biểu, hần cho Dạ Hoàng phát một cái tin nhắn, sau đó Tần Hạo đi, hần cần phải đi lên lớp.

Tần Hạo vừa đi vào phòng học, liền có người gọi hần.

"Lão đại, bên này." Trương Siêu kích động hô.

Lập tức, rất nhiều ánh mắt tập trung ở Tần Hạo trên thân, nam sinh trong ánh mắt tất cả đều hâm mộ và ghen ghét, có ít người thậm chí giống như là muốn ăn Tần Hạo đồng dạng.

Tần Hạo cũng mặc kệ những người kia ánh mắt, trực tiếp ngồi ở Trương Siêu bên người, hần gấp một cái, sau đó nằm sấp trên bàn mặt.

"Lão đại, tiết chế điểm, người trẻ tuổi thân thể còn là trọng yếu nhất."

Trương Siêu vỗ vỗ Tần Hạo bả vai, hần ngữ trọng tâm trường nói.

Tần Hạo trừng mắt liếc hần một cái, trực tiếp một bàn tay đập vào hần trên đầu.

Trương Siêu có chút mộng, hần che lấy đầu của mình, tội nghiệp nhìn qua Tần Hạo.

"Thanh tỉnh sao?" Tần Hạo hỏi.

Nhẹ gật đầu, Trương Siêu rất phiền muộn.

"Thanh tỉnh là được, người cảm thấy ta là loại kia nhược kê sao? Thân thể của ta liền xem như đại chiến bảy ngày bảy đêm, cũng sẽ không có vấn đề,

đây là thiên phú dị bẩm, người căn bản cũng không hiểu." Tần Hạo một mặt xem thường.

Bất quá, đây cũng không phải là nói đùa, hẳn xác thực có loại năng lực kia.

Trương Siêu một mặt bội phục, nhìn về phía Tần Hạo ánh mắt tràn đầy sùng bái.

Bọn hắn trò chuyện, một cái thầy giáo già đi đến, lập tức làm cho tất cả mọi người biến sắc.

Tần Hạo bọn hắn cũng nghiêm túc xuống tới, không nói thêm gì nữa.

Đây không phải nói sợ cái gì, mà là đối lão sư tôn trọng, tôn sư trọng đạo, kia là khắc vào trong xương đồ vật bên trong.

Một tiết trên lớp xong, đến ăn cơm thời gian, Trương Siêu ngăn đón Tần Hạo, muốn mời hắn ăn cơm.

Tần Hạo vốn chính là đến đi học, tự nhiên muốn cùng học sinh bình thường đồng dạng, mà lại hắn đối Trương Siêu cảm giác không tệ, cảm thấy hắn có thể coi như bằng hữu, cho nên tự nhiên đáp ứng.

Trương Siêu có chút cao hứng, hắn cùng Tần Hạo thẳng đến nhà ăn.

Hai người cơm nước xong xuôi, một mặt thỏa mãn rồi đi nhà ăn, bọn hắn vừa đi ra không xa, Trương Siêu ánh mắt liền rơi vào một chỗ, có chút không dời ra.

Tần Hạo theo Trương Siêu ánh mắt trông đi qua, hắn nhìn thấy một đám nam sinh ngăn tại một người nữ sinh trước mặt, biểu lộ hơi có chút lỗ mãng, về phần nữ sinh, mặc dù có giả bộ trấn định, nhưng là trên mặt vẫn là không che giấu được thần sắc hốt hoảng.

Tần Hạo mơ hồ nhớ kỹ, nữ sinh này gọi là Chu Đình, là Trương Siêu coi trọng nữ sinh.

Trương Siêu thần sắc phẫn nộ, hắn siết chặt nắm đấm.

"Muốn đến thi đến đi, vì nữ thần của mình mà chiến, lão đại ủng hộ ngươi." Tần Hạo vỗ vỗ Trương Siêu bả vai.

Trương Siêu toàn thân chấn động, hắn lúc đầu không phải một cái xúc động người, nhưng là bây giờ lại cảm giác được nhiệt huyết dâng lên, nghe được Tần Hạo về sau, hắn càng là khó mà tự kiềm chế, trực tiếp đi quá khứ.

Lúc này, đối phương đang muốn kéo lại Chu Đình tay, Trương Siêu trực tiếp đi quá khứ, ngăn tại Chu Đình phía trước.

"Các ngươi muốn làm gì?" Trương Siêu trừng trừng mắt, đem Chu Đình hộ tại sau lưng.

Hắn căm tức nhìn đối phương, mặc dù chỉ có một người, nhưng lại là không hề nhượng bộ chút nào.

Những nam sinh kia nhìn cười không được, dẫn đầu cái kia là một cái vóc người cao lớn thanh niên, nhìn rất kiệt xuất nhỏ, chỉ là ánh mắt có chút hẹp dãi, nhìn không phải như vậy lương thiện.

"Tiểu tử, muốn học anh hùng cứu mỹ nhân, cũng không đi hỏi thăm một chút ta là người như thế nào? Mà lại Chu Đình vốn chính là vị hôn thê của ta, cùng ngươi có cái rắm quan hệ, cắt sang một bên." Dẫn đầu thanh niên trào vừa cười vừa nói, hắn một mặt xem thường.

Chu Đình là vị hôn thê của đối phương, Trương Siêu ngay ngắn cả người, sắc mặt hắn hơi trắng bệch.

Có chút chật vật xoay người sang chỗ khác, Trương Siêu nhìn về phía Chu Đình.

Chu Đình tự nhiên cũng nhận ra Trương Siêu, trong nội tâm nàng tình tường, Trương Siêu là mình thoát khỏi đối phương duy nhất hi vọng, nàng nhanh chóng lắc đầu, nói ra: "Ta không thích hắn, đính hôn cũng không phải ta tự nguyện ta, ta căn bản cũng không đồng ý."

Nguyên lai là dạng này, Trương Siêu trên mặt huyết sắc phục hồi, hắn biết sự tình cùng chính mình tưởng tượng bên trong không giống.

"Chu Đình nói, nàng không thích ngươi, hiện tại yêu đương tự do, cái gì vị hôn phu thê đều vô dụng, chỉ có tương hổ thích mới có thể cùng một chỗ, hi vọng ngươi không muốn tại quán lấy Chu Đình bạn học." Trương Siêu nhìn chăm chăm nam sinh nói.

Cao lớn nam sinh nhìn cười không được, bất quá rất nhanh, sắc mặt của hắn lạnh xuống, hắn khinh thường nói: "Ta nhìn ngươi chính là một cái cát so, cái gì cũng không biết ở chỗ này mù so tài một chút, không muốn bị đánh liền rút cho ta, ta cho ngươi biết, đừng nhìn nơi này là Bạch Hải đại học, ta liền xem như đánh cho tàn phế ngươi cũng sẽ không có người tìm ta gây phiền phức."

"Ta sẽ không để cho ngươi quán lấy Chu Đình đồng học." Trương Siêu lúc này, cũng rất có cốt khí, hắn ngăn ở Chu Đình phía trước, hung tợn nhìn chăm chăm đối phương, không có chút nào sợ.

"Đừng."

Ngay lúc này, cao lớn nam sinh một cước đá vào Trương Siêu trên bụng, trực tiếp đạp hắn nằm trên đất.

"Hạ Bằng, ngươi đánh như thế nào người đâu?" Chu Đình kinh hô, nàng tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống, muốn đem Trương Siêu nâng đỡ.

Thấy cảnh này, Hạ Bằng con mắt đều tái rồi, kia là bị tức giận, Chu Đình là vị hôn thê của hắn, bây giờ lại dạng này che chở người khác, để hắn giận không kềm được.

"Một đôi câu nam nữ, cho ta đem người nam kia đánh cho tàn phế." Hạ Bằng tức giận nói.

Hạ Bằng dẫn đầu tiến lên, phía sau hắn những người kia cũng tiến lên, hướng Trương Siêu quyền đâm cước đá.

"Đứng lên cho ta đánh lại, ta Tần Hạo bằng hữu, nhưng không có sẽ chỉ bị đánh nhục kê." Lúc này, Trương Siêu trong lỗ tai truyền tới một rõ ràng thanh âm.

Trương Siêu không biết mình thể nội từ đâu tới lực lượng, hắn đột nhiên rống giận đứng lên, sau đó một quyền đập vào Hạ Bằng trên mặt, đem hắn trực tiếp đánh ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Thấy việc nghĩa hăng hái làm

Những nam sinh khác đối Trương Siêu vây công, hắn không thèm quan tâm, trực tiếp nắm lấy Hạ Bằng một người đánh.

Hạ Bằng cả kinh kêu lên: "Đem hắn kéo ra, nhanh một chút, hắn điên rồi, đau chết mất."

Bất quá, Trương Siêu lúc này nhiệt huyết dâng lên, đơn giản đánh mất đồ, hắn bắt lấy Hạ Bằng liều mạng đánh, đến cuối cùng đánh Hạ Bằng mặt mũi tràn đầy đều là máu, thể thảm tới cực điểm.

Những học sinh khác cũng bị hù dọa, bọn hắn chỉ là bình thường cùng Hạ Bằng khi dễ một chút đồng học, thật dễ bọn hắn làm cái gì, bọn hắn cũng không dám.

Hiện tại gặp đánh đến trình độ này, bọn hắn cũng không dám động thủ, ngược lại dùng sức đem Trương Siêu kéo tới.

"Ta dễ ngươi khi dễ Chu Đình, ta đánh chết ngươi." Trương Siêu một bên giãy dụa lấy, một bên trong miệng còn gọi.

Hạ Bằng đứng lên, hắn chà xát một chút máu trên mặt, sau đó phun ra hai cái răng.

"Ta giết chết ngươi." Hắn nhanh muốn điên rồi, lại muốn xông tới.

Trương Siêu con mắt đỏ ngầu, hắn nhìn chòng chọc vào Hạ Bằng, mặc dù bị mấy người lôi kéo, nhưng là còn muốn xông tới, một bộ muốn nhắm người mà phê đáng vẻ.

Cái này Hạ Bằng giật nảy mình, từ trong đáy lòng náo ra một cỗ khí lạnh, hắn vậy mà không còn dám động.

Nuốt nước miếng một cái, cuối cùng Hạ Bằng không có dám động thủ nữa.

Hắn có chút ngoài mạnh trong yếu, hung hắn nói: "Thao, không cùng dạng này Phong Tử so đo, chúng ta đi."

Hắn quay người liền làm, bởi vì thật bị Trương Siêu đáng về hù dọa.

Hạ Bằng là phi thường hoành, nhưng lại sợ Trương Siêu dạng này không muốn mạng.

Hắn không có khả năng thật đem Trương Siêu giết chết, nhưng là Trương Siêu điên cuồng như vậy đáng vẻ, nói không chừng hội thất thủ đem hắn đánh chết, Hạ Bằng cảm thấy mình không thể mạo hiểm.

Một đám người đều rời đi, Trương Siêu lúc này mới thân thể mềm nhũn, ngã trên mặt đất.

Hắn cũng chịu không nhẹ, hơn nữa còn là trong đời lần thứ nhất đánh nhau, hiện tại sau khi đánh xong, cả người đều đang run rẩy.

"Người cái kẻ ngu, người làm sao ngốc như vậy, người chẳng lẽ không sợ bị đánh chết sao?" Chu Đình nước mắt đều rớt xuống.

Mặc dù nàng cùng Trương Siêu vẫn còn không tính là quen thuộc, nhưng là một cái nam sinh có thể đối với hần như vậy, nàng tự nhiên cảm động.

Cái này cùng thiếu nữ trong tưởng tượng anh hùng cứu mỹ nhân có chút khác biệt, lại càng thêm chân thực, có máu có thịt, càng khiến người ta rung động.

"Sợ."

Trương Siêu có chút nghĩ mà sợ nói, hần lòng khẩn trương bản đều nhanh ngưng đập.

"Vậy người còn dám đánh nhau."

Chu Đình trừng Trương Siêu một chút, gia hỏa này vừa rồi nhìn còn rất dũng cảm đâu.

"Ta không nguyện ý nhìn thấy người bị khi phụ."

Trương Siêu thốt ra, không nói chuyện vừa mới nói ra miệng, hần liền không có ý tứ, vụt một chút đứng lên, sau đó nhìn cũng không dám nhìn Chu Đình một chút, chật vật chạy trốn.

Tần Hạo dở khóc dở cười, gia hỏa này trong lúc vô tình nói ra thể gian nhất là dễ nghe lời tâm tình, lại không nắm chắc được cơ hội, thể mà trực tiếp trốn.

Chu Đình lúc đầu rất cảm động, trong lòng có nai con tại đi loạn, khi thấy Trương Siêu chạy trốn đáng về, nàng lại nhịn không được dở khóc dở cười. Gia hỏa này cũng quá đùa đi.

Bất quá nghĩ đến Trương Siêu lời nói mới rồi, nàng cả người đều có chút say.

Tần Hạo đuổi theo, tại rất xa địa phương, mới tìm được Trương Siêu, hần lúc này ngay tại vòi nước phía dưới tấm tay của mình mặt.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ Trương Siêu lưng, Trương Siêu lập tức sắc mặt xích hồng, sau đó liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi.

Thanh này Trương Siêu gạt náy mình, thân thể của hần mềm nhũn, kém một chút ngã trên mặt đất, mấy ngụm máu phun ra ngoài, thân thể của hần lập tức suy yếu tới cực điểm.

"May mắn có ta ở đây, những tên kia xuất thủ không có một cái nào nặng nhẹ, đưa người nội tạng đều đã thương, nếu như không bức ra trong cơ thể người những cái kia tụ huyết, người chỉ sợ ngày mai sẽ phải ở trong địa ngục đi tưởng niệm nữ thân của người." Tần Hạo cảm thán.

Nghe được Tần Hạo, Trương Siêu mặc dù cảm giác được toàn thân không có khí lực, nhưng là trên thân lại dễ dàng rất nhiều.

Hần biết Tần Hạo hơn phân nửa nói không giả, hần cảm kích nhìn thoáng qua Tần Hạo.

"Đi thôi, đi ký túc xá ta cho người châm cứu một chút, sau đó mở mấy pho thuốc, hai ngày nữa liền tốt." Tần Hạo vịn Trương Siêu.

Trương Siêu cảm kích nhìn qua Tần Hạo, đồng thời còn có chút hiếu kỳ, hần sợ hãi than nói ra: "Không nghĩ tới lão đại người còn biết y thuật, ta càng ngày càng nhìn không thấu được người."

"Người chừng nào thì nhìn thấu qua ta?" Tần Hạo hỏi lại.

Trương Siêu nao nao, sau đó mới xấu hổ cười một tiếng, hần lời mới vừa nói xác thực chưa từng có đầu óc.

Mình bạch nói đến, hần cùng Tần Hạo gặp mặt số lần cũng có hạn, đối với Tần Hạo hết thấy đều không hiểu rõ.

"Bất quá tiểu tử người không tệ, còn tính là có chút huyết tính, nếu như ngày sau người có cơ hội bước vào ta vòng tròn, có lẽ thật sự có thể trở thành tiểu đệ của ta." Tần Hạo có ý riêng.

Trương Siêu hơi nghi hoặc một chút, không rõ Tần Hạo nói cái gì.

Tần Hạo cũng không giải thích, hần đem Trương Siêu đưa đến ký túc xá, Trương Siêu tức xá mấy cái nam sinh nhìn thấy Trương Siêu hình dạng, lập tức đều nổ, hỏi thăm là ai đánh Trương Siêu, muốn báo thù cho hần.

"Không cần, tên kia bị ta đánh cũng quá sức, không thể so với ta tốt hơn chỗ nào." Trương Siêu cười nói, có chút đắc ý, lần thứ nhất đánh nhau liền có dạng này chiến tích, hần hiển nhiên rất hài lòng.

Tần Hạo im lặng, hần cũng lười giải thích, vì Trương Siêu làm châm cứu, sau đó liền mở ra một bộ phương thuốc, để Trương Siêu cùng phòng giúp hần mua về, hần liền rời đi.

Như thế giầy vò, đã là buổi chiều hai ba điểm.

"Tần Hạo."

Hắn vừa đi ra ký túc xá không có có bao xa, liền bị một người gọi lại.

Cố Tuyết Kỳ hướng bên này đi tới, biểu lộ có chút nghiêm túc.

"Trương Siêu không có sao chứ?" Nàng có chút lo lắng hỏi.

Cố Tuyết Kỳ từ trong theo dõi biết chuyện này, Trương Siêu làm nàng lớp học học sinh, nàng tự nhiên muốn chú ý.

"Không có việc gì, lúc đầu có chút việc sao, bắt quá đã bị ta chữa khỏi, người tìm hắn là muốn cho hắn một cái thấy việc nghĩa hăng hái làm ngợi khen sao?" Tần Hạo cười hỏi.

Cố Tuyết Kỳ trừng Tần Hạo một chút, nàng tức giận nói: "Ngợi khen cái đầu của ngươi, hắn ở trường học đánh nhau ầu ẩu, ta còn ngợi khen hắn, không tìm hắn gây phiền phức liền xem như không tệ, nam sinh kia lại lịch không nhỏ, hắn có thể sẽ có phiền phức."

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hắn hững hờ nói: "Trương Siêu ta bảo vệ, ai dám tìm hắn gây phiền phức, để cho bọn họ tới tìm ta."

Cố Tuyết Kỳ biết Tần Hạo không đơn giản, chỉ là Hạ Mộng Thiên vị hôn phu cái thân phận này, liền rất đáng sợ.

Mà lại, Cố Tuyết Kỳ hiện tại cũng biết Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao ở cùng một chỗ, nàng mặc dù cùng Lâm Lộ Dao không tính quen thuộc, nhưng lại từ Hạ Mộng Thiên chỗ nào biết đại khái thân phận của Lâm Lộ Dao, Tần Hạo có tư cách nói lời như vậy.

Nghĩ tới đây, Cố Tuyết Kỳ cũng không lo lắng, nàng nhẹ gật đầu, nói ra: "Ngươi chú ý một chút là được, đừng cho Trương Siêu bị khi phụ."

Hiển nhiên, nàng cũng là một cái cực kỳ bao che khuyết điểm chủ, lại chuyện này dưới cái nhìn của nàng, cũng xác thực chẳng trách Trương Siêu.

Nếu không phải sợ trường học những lão gia hỏa kia phản đối, nói không chừng nàng thật đúng là muốn cho Trương Siêu ban một cái thấy việc nghĩa hăng hái làm huy hiệu đầu.

"Ta liền biết Cố lão sư vẫn là tâm thương chúng ta những học sinh này." Tần Hạo mỉm cười.

Trợn nhìn Tần Hạo một chút, Cố Tuyết Kỳ dở khóc dở cười, gia hỏa này lúc nào đem mình xem như qua học sinh.

"Tốt, không nói nhảm, ngươi buổi chiều có thời gian không? Theo giúp ta đi làm một việc, chính ta thật không dám đi." Cố Tuyết Kỳ có chút mong đợi nhìn chăm chăm Tần Hạo, hiển nhiên không muốn nghe đến Tần Hạo cự tuyệt trả lời.

"Được."

Tần Hạo gật đầu, có Dạ Hoàng bảo hộ Lâm Lộ Dao, hắn cũng yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Ngàn độc công

Gặp Tần Hạo đáp ứng, Cố Tuyết Kỳ cái này mới lộ ra tiểu dung.

"Ngươi muốn đi làm cái gì?" Tần Hạo hỏi.

"Ta có một cái đồng học trong nhà ra một chút sự tình, ta cho hắn đưa chút tiền quá khứ, hắn trước kia thời điểm ở trường học rất chiếu cố ta." Cố Tuyết Kỳ hồi đáp.

"Nam đồng học?" Tần Hạo nở nụ cười.

Cố Tuyết Kỳ nhẹ gật đầu, sau đó nàng vội vàng nói: "Ngươi tuyệt đối không nên hiểu lầm, ta cùng hắn ở giữa không có cái gì, lần này cũng không phải

cho người đi làm tắm mộ, chỉ là nhà hán chỗ ở so góc vắng vẻ, ta một người thật không dám quá khứ."

Nguyên lai là dạng này, Tần Hạo gật đầu, biểu thị mình biết rồi.

Cố Tuyết Kỳ lấy xe, Tần Hạo ngồi ở vị trí kế bên tài xế mặt, bọn hán rời đi trường học.

Đương nhiên, cái này lại để không ít nhìn thấy bọn hán người bắt đầu truyền bá lưu ngôn phi ngữ.

Tần Hạo lúc đầu coi là Cố Tuyết Kỳ nói vắng vẻ, có lẽ chỉ là tại vùng ngoại thành, bất quá thật chờ đến cái chỗ kia, Tần Hạo thế mới biết cái gì gọi là vắng vẻ.

Xe căn bản là mở không đi vào, bọn hán đi tới chỗ xa vô cùng, nơi này cơ hồ không có bóng người, sau đó một cái lối nhỏ thông lên Đại Sơn, liếc nhìn lại, tất cả đều đen ngịt đỉnh núi, không nhìn thấy bờ.

Tần Hạo lông mày khẽ nhíu một cái, loại địa phương này thế mà cũng có người ở lại, hán đều cảm thấy có chút khó tin.

Liên xem như siêu tự nhiên cường giả, cũng lười ở ở loại địa phương này, bởi vì thật là quá không tiện, mà lại nơi này cũng không thanh tú, ngược lại có một loại rừng thiêng nước độc cảm giác.

"Người xác định người đồng học kia ở chỗ này?" Tần Hạo kinh ngạc hỏi.

Nhẹ gật đầu, Cố Tuyết Kỳ phi thường khẳng định nói: "Ta trước kia tới qua nơi này, có thể khẳng định chính là chỗ này, nhà hán còn muốn vượt qua vài toà núi mới có thể đến, đoán chừng hôm nay là trở về không được."

Nói đến đây, Cố Tuyết Kỳ khiêm nhiên nhìn Tần Hạo một chút, nàng trước đó sợ Tần Hạo không đáp ứng, cho nên liền chưa nói cho hán biết điểm này.

Tần Hạo lắc đầu, có trở về hay không ngược lại là không quan trọng, chỉ là hán luôn cảm thấy có chút cổ quái.

"Không có việc gì, đi thôi."

Đã xác định là ở chỗ này, Tần Hạo dẫn đầu hướng về phía trước đi đến.

Cố Tuyết Kỳ cảm bao, cùng sau lưng Tần Hạo.

Trên thực tế, nếu là nàng một người, nàng cũng không nguyện ý đến, rất là sợ hãi, nhưng là hiện tại có Tần Hạo đi theo, nàng lại không có chút nào lo lắng.

Đi đến tiểu đạo cuối cùng, bọn hán trực tiếp vào núi.

Lúc này đã là đầu thu, nhưng là thời tiết y nguyên rất nóng, các loại sinh vật nhỏ không ngừng ẩn hiện, dọa đến Cố Tuyết Kỳ liên tục kinh hô.

Tần Hạo tiện tay gãy một cái nhánh cây, hán cùng Cố Tuyết Kỳ hướng lên phía trên leo lên.

Không có đi ra khỏi bao xa, Tần Hạo trong tay nhánh cây liền văng ra ngoài.

Một đầu ngũ thái ban lan Tiểu Xà, lúc đầu hướng Tần Hạo bọn hán bên này xông lại, muốn phát động công kích, lại bị hán trực tiếp dùng nhánh cây đánh tại trên đầu, trên mặt đất gãy dựa, hiển nhiên là không sống nổi.

Cái này đem Cố Tuyết Kỳ giật nảy mình, nàng trắng bệch cả mặt, trực tiếp ôm lấy Tần Hạo cánh tay, toàn thân đều đang run rẩy.

"Không có việc gì, có ta ở đây nơi này, không có gì có thể tổn thương đến người, yên tâm đi thôi." Tần Hạo mỉm cười, trong lòng của hán lại đang lẩm bẩm, dạng này một cái đối người mà nói, hoàn cảnh có thể nói ác liệt địa phương, lại có thể có người ở, hán có chút khó tin.

Theo lý thuyết tại Bạch Hải thị phụ cận, cho dù có núi, cũng không nên tồn ở nơi như thế này mới đúng.

"Ừm."

Cố Tuyết Kỳ sắc mặt trắng bệch, nhưng là vẫn nghe theo Tần Hạo, đi theo hán hướng về phía trước đi đến.

Trên đường đi, chỉ là Tần Hạo bắn giết độc vật, liền có mười mấy, còn có loại kia không có hướng bọn hán phát động công kích độc vật, liền càng không cần phải nói.

Tần Hạo trong lòng tăng lên cảnh giác, nơi này có điểm gì là lạ, nếu là có rắn cái gì, cũng sẽ không nói, nhưng là nơi này lại có rất nhiều độc vật, cũng không nên tồn tại ở nơi này, mà là tại khu vực khác mới có.

Nói cách khác, nơi này độc vật, có thể là có người nuôi thả.

Tần Hạo trong lòng chuyển suy nghĩ, nhưng không có nói cho Cố Tuyết Kỳ.

Hai người bay qua vài toà núi, Cố Tuyết Kỳ mặc dù mặt đầy mồ hôi, nhưng lại không có dừng bước lại.

Bọn hắn cuối cùng đứng tại một cái căn phòng nhỏ phía trước, nhà gỗ nhỏ kiến tạo tại từng lâm ở giữa, chung quanh quét dọn rất sạch sẽ, hiển nhiên là có người ở lại.

Rất hiển nhiên, Cố Tuyết Kỳ đồng học kia, liền ở lại đây.

"Lão Lư, ta tới." Cố Tuyết Kỳ cao hứng hô một tiếng.

Gặp nhà gỗ nhỏ, nàng an tâm, vừa rồi một đường mạo hiểm quên hết đi.

Kẹt kẹt.

Nhà gỗ nhỏ cửa bị đẩy ra, một cái nam nhân đi ra.

Hắn một bộ quần áo sạch sẽ, Hồ Tử tóc chỉnh chỉnh tề tề, hiển nhiên rất quan tâm người hình tượng.

Tần Hạo đánh giá đối phương, đây là một cái hai lăm hai sáu tuổi nam nhân, nhìn rất gọn gàng, hắn nhìn thấy Cố Tuyết Kỳ về sau, mỉm cười, nói ra: "Kỳ Kỳ người cuối cùng là tới, vị này là bằng hữu của người đi, nhanh vào phòng đi."

Cùng Cố Tuyết Kỳ cùng một chỗ vào phòng, nơi này bày biện cũng vô cùng đơn giản, một cái cái bàn, mấy cái ghế, một cái giường, phía trên phủ lên che phủ.

Gặp Tần Hạo đánh giá phòng ngủ, Lão Lư lộ ra một vòng mỉm cười, nói ra: "Vị huynh đệ kia, hàn xá đơn sơ, còn mời bỏ qua cho."

Tần Hạo lại lắc đầu, hắn vừa cười vừa nói: "Núi không tại cao, có tiên thì có danh, nhà gỗ tuy nhỏ, nhưng lại có vị này Lô huynh ở ở trong đó, tự nhiên cũng không tính được đơn sơ."

"Vị huynh đệ kia nói chuyện có ý tứ, các người trước mặt không, ngồi trước một hồi, ta cho các người pha trà." Lão Lư cười nói, hắn đẩy cửa đi ra ngoài.

"Người có lộc ăn, Lão Lư pha trà đều là hắn tự mình xào, mà lại hắn pha trà tay nghề là nhất tuyệt a." Cố Tuyết Kỳ cười nói, lại tới đây, nàng lộ ra phi thường buông lỏng.

"Kỳ Kỳ lại bắt đầu khen ta, chỉ là hợp khẩu vị của nàng thôi, nàng lại luôn đến tán thưởng ta, làm cho ta ngược lại thật ra có chút ngượng ngùng." Lão Lư ở một bên nấu nước, thanh âm truyền tới.

Tần Hạo mỉm cười, không nói gì.

Rất nhanh, nước trà được bưng lên đến, màu xanh biếc nước trà, ẩn chứa một cỗ kì lạ mùi thơm ngát, giống như là lá trúc, lại giống là xạ hương, để cho người ta không nhịn được muốn uống một ngụm.

"Hai vị, mời dùng." Lão Lư cười nói.

Cố Tuyết Kỳ bưng lên đến liền muốn uống, bất quá lại bị Tần Hạo kéo nàng lại cái chén.

"Người không sợ bóng a." Hắn dờ khóc dờ cười.

"Không có việc gì, không có chút nào bóng, đây mới là lão Lô tuyệt chiêu, không tin người thử một chút." Cố Tuyết Kỳ cười hi hi nói, nàng tránh ra Tần Hạo tay, sau đó uống một hơi cạn sạch.

"Thần kỳ như vậy? Ta ngược lại thật ra muốn thử một chút." Tần Hạo lộ ra một vòng tiểu dung.

Hắn đem nước trà nâng lên, sau đó uống một hơi cạn sạch, quả nhiên cửa vào không có chút nào bóng, nhiệt độ rất vừa phải.

"Trà ngon."

Tần Hạo tán thán nói.

"Đúng là trà ngon." Lão Lư cười, chỉ là nụ cười kia nhìn lại có chút dữ tợn.

"Lão Lư, đây là mang cho người ít tiền, mặc dù ta không biết người đang làm cái gì, nhưng là có gì cần liền cùng ta nói, bạn học cũ điểm này tiền vẫn là có thể lấy ra, người cứ mở miệng." Cố Tuyết Kỳ móc ra một xấp tiền, chừng hai ba vạn, đưa cho Lão Lư.

Lão Lư nhưng không có tiếp, hắn nhìn chằm chằm Cố Tuyết Kỳ, tiểu dung có chút âm trầm: "Ta xác thực có cần, nhưng có phải hay không rất cần tiền, mà là cần người."

"Ta?"

Cố Tuyết Kỳ mở to hai mắt nhìn, có chút không rõ ràng cho lắm.

"Không tệ, xác thực cần nguoi, hần muốn luyện tập ngàn độc công, mỗi cách một đoạn thời gian, liền cần một cái thuần khiết nữ tử một thân máu tươi làm kíp nổ luyện công."

Tần Hạo tiếp nhận lời của hai người đầu, uể oải nói.

Lời này vừa nói ra, Lão Lư sắc mặt đại biến, hần nhìn chăm chăm Tần Hạo, thần sắc cảnh giác, hải nhiên mà hỏi: "Nguoi là ai? Thế mà biết ngàn độc công."

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hần vừa cười vừa nói: "Ta không chỉ biết nguoi luyện là ngàn độc công, còn biết nguoi vừa rồi cho chúng ta uống chính là ngàn độc trà, một ngàn loại độc vật chế biến mà thành, chỉ có uống ngàn độc trà về sau, huyết dịch mới có thể bị nguoi lợi dụng, theo ta nhìn, nguoi ngàn độc công đã tiểu thành, chỉ ít hại ba người tính mạng đi."

Lão Lư chấn kinh, hần không nghĩ tới Tần Hạo vậy mà đối ngàn độc công tốt hơn chính mình giống còn hiểu hơn.

Hần trong lòng có chút bối rối, bất quá rất nhanh liền cười, hần khặc khặc cười một tiếng, nói: "Liền xem như nguoi biết lại như thế nào? Hiện tại nguoi uống ngàn độc trà, liền xem như nguoi là Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, lúc này cũng hần không có bất luận cái gì hành động lực."

"Lão Lư, nguoi tại sao có thể như vậy?" Cố Tuyết Kỳ một mặt khó có thể tin, nàng nghĩ đến một việc, kia chính là mình ba cái nữ đồng học mất tích, hiện tại xem ra, hần là Lão Lư hạ thủ.

Mà nàng liền là cái thứ tư, nếu là lần này để Lão Lư thành công, hần nói không chừng còn muốn đối những người khác ra tay.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Múa rìu qua mắt thợ

Lão Lư trên mặt lộ ra một vòng áy náy, hần thở dài nói: "Ta cũng không phải cố ý, nhưng là ta không có cách nào, chỉ có thể tìm các nguoi, mới sẽ không khiến cho quá nhiều người chú ý."

Hần một bộ bộ đáng bi thương, còn nhỏ xuống mấy giọt nước mắt.

"Nước mắt cá sấu." Tần Hạo cười nhạt một tiếng.

Nghe được Tần Hạo, Lão Lư thu hồi nước mắt, hần nhin không được lớn bật cười.

"Đúng là nước mắt cá sấu, vì ta cùng Kỳ Kỳ hữu nghị kết thúc mà thút thít, đáng tiếc, Kỳ Kỳ nguoi chứng mất ta, mặc dù đem ta xem như bằng hữu, nhưng là quan hệ giữa chúng ta, nhưng không có tiến thêm một bước khả năng, bằng không, ta cũng sẽ không muốn lấy muốn giết nguoi."

Lão Lư một mặt đáng tiếc, hần là ưa thích Cố Tuyết Kỳ, nhưng là Cố Tuyết Kỳ lại không thích hần, chỉ là đem hần xem như bằng hữu.

"Vô si."

Cố Tuyết Kỳ nghiêng răng nghiêng lợi, nàng hiện tại phần nộ phi thường.

Bất quá, nàng nhìn Tần Hạo một chút, ngữ khí lại biến mềm nhũn: "Lão Lư, nguoi muốn giết ta có thể, thả ta người học sinh này, hần là vô tội, ta cam đoan hần sẽ không đem nguoi sự tình nói ra."

Lão Lư cười to, hần khinh thường nói: "Nguoi cho rằng ta có tin hay không? Chỉ có người chết mới sẽ không tiết lộ bí mật, mà lại bảo bối của ta nhóm, cũng cần một vài thứ bồi bổ."

Theo lão Lô lời nói, bên ngoài truyền đến sần sật thanh âm, Cố Tuyết Kỳ liếc nhìn lại, nàng sắc mặt đại biến, vậy cũng là một chút độc vật.

Lúc này, nàng mới biết được vì cái gì ngọn núi này bên trong có nhiều như vậy độc vật, lại là Lão Lư chăn nuôi.

"Thật xin lỗi, Tàn Hạo, ta hại ngươi." Cố Tuyết Kỳ nhìn về phía Tàn Hạo, một mặt ảo não.

Nàng nếu là không cho Tàn Hạo đi theo mình đến đây, Tàn Hạo cũng không có chuyện gì.

Kết quả, hiện tại không chỉ hại mình, còn hại Tàn Hạo.

Tàn Hạo cười nhạt một tiếng, hắn cũng không để ý, chỉ là có chút ngoạn vị nhìn chăm chăm Lão Lư, hắn thân nhiên nói: "Ngươi cảm thấy ăn chắc chúng ta sao?"

"Ngươi có ý tứ gì?" Lão Lư biểu lộ có chút ngưng tụ.

Tàn Hạo cười nhạt một tiếng, một đạo tử sắc vàng sáng tại đầu ngón tay lấp lóe, mặc dù yếu ớt, nhưng lại để Lão Lư sắc mặt đại biến.

Nội khí ngoại phóng, đây là Tiên Thiên cao thủ mới có thể có bản sự.

Mà lại, Tàn Hạo uống hẳn ngàn độc trà, thể mà còn có thể vận dụng chân khí, Lão Lư sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Ngươi không có trúng độc?" Hắn có chút khó có thể tin.

"Không có cái gì độc có thể chẳng lẽ Cuồng Y, ngươi hướng ta hạ độc, chẳng phải là mưa riu qua mắt thợ."

Tàn Hạo nhìn chăm chăm lão Lô con mắt, hắn nhàn nhạt cười nói.

Cuồng Y, lão Lô sắc mặt biến đổi lớn.

"Kim Bảng thứ hai mươi vị kia?" Lão Lư còn có chút chưa từ bỏ ý định.

"Đáp đúng, đáng tiếc không có ban thưởng."

Tàn Hạo cười nhạt, hắn nhún vai.

Hắn có lẽ cảm thấy mình rất hài hước, nhưng là Lão Lư lại một chút đều không muốn cười, hắn có loại muốn khóc xúc động.

Nếu là cái khác Tiên Thiên Kim Đan, bên trong hẳn ngàn độc trà, hắn có lòng tin tuyệt đối, có thể đem đối phương cảm xuống.

Nhưng là Cuồng Y là ai, mặc dù chỉ là vừa mới quật khởi, nhưng lại có thể xưng trong giới hạnh lâm truyền kỳ, hắn y thuật kinh người, y thuật độc thuật không phân biệt, hắn tại Tàn Hạo trước mặt dùng độc, thật là mưa riu qua mắt thợ.

Nghĩ tới đây, Lão Lư đột nhiên một thanh hương Cố Tuyết Kỳ bắt tới, trong lòng của hắn rất rõ ràng, một khi Tàn Hạo không có mất đi thực lực, hắn muốn sống sót, cũng chỉ có một biện pháp, cái kia chính là bắt lấy Cố Tuyết Kỳ.

Chỉ là, Tàn Hạo nhưng không có cho hắn cơ hội này, gặp Lão Lư động thủ, Tàn Hạo bắn ra một cây ngân châm, trực tiếp đi vào lão Lô mi tâm.

Lão Lư ngã ngửa lên trời, đã không có khí tức.

Cái này phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, chờ đến Cố Tuyết Kỳ kịp phản ứng, Lão Lư đã ngã trên mặt đất.

"Lão Lư."

Nàng hô lớn một tiếng, thần sắc khẩn trương.

"Chết rồi, loại người này sống tại trên thế giới liền là đối thế giới một loại khinh nhờn." Tàn Hạo thân nhiên nói.

Cố Tuyết Kỳ giật mình, nàng không nghĩ tới Tàn Hạo lại dám giết người.

"Thế nhưng là, liền xem như muốn phán quyết hắn, cũng muốn pháp luật đi làm mới đúng, ngươi giết người, sẽ đem mình cũng rơi vào đi." Cố Tuyết Kỳ thần sắc khẩn trương.

Nàng đang vì Tàn Hạo lo lắng, sợ hắn chọc đại phiền toái.

Tàn Hạo nhin cười không được, hắn vừa cười vừa nói: "Chuyện giang hồ giang hồ, mà lại nói theo một ý nghĩa nào đó, ta cũng coi là cảnh sát, không có phiền phức."

"Có ý tứ gì?" Cố Tuyết Kỳ có chút không rõ.

Tàn Hạo mỉm cười, nói ra: "Đây là mặt khác một người mặt đồ vật, ngươi không cần quá rõ."

Trợn nhìn Tần Hạo một chút, Cố Tuyết Kỳ tức giận nói: "Nói mình giống như rất lợi hại đồng dạng, đừng quên ta mới là lão sư của ngươi."

Tần Hạo cười to, loại vật này cũng không phải lão sư liền biết.

"Bất quá, hấn tốt xấu cùng ta là đồng học một trận, chúng ta cho hấn chôn xuống đi."

Nhìn thoáng qua đã chết đi Lão Lư, Cố Tuyết Kỳ trên mặt lộ ra một vòng đau thương.

"Chuyện này giao cho ta đi, còn có, trong núi này độc vật muốn xử lý một chút, ngươi liền đợi tại cái này trong phòng nhỏ chờ ta, tuyệt đối không nên ra ngoài, nơi này không có cái gì độc vật tới."

Tần Hạo chuyển tới lão Lô thi thể, chuẩn bị đem Lão Lư chôn.

Trong núi độc vật, hấn muốn thanh lý một sạch sẽ, bằng không mà nói, cái này khắp núi độc vật nếu là đi ra ngoài, chỉ sợ phụ cận vài chỗ, đều phải tao ương, đến lúc đó thật là sinh linh đồ thần.

"Ngươi nhanh một chút trở về." Cố Tuyết Kỳ có chút sợ hãi nói.

Tần Hạo nhẹ gạt đầu, hấn mang theo lão Lô thi thể rời đi.

Nhìn qua bốn phía dần dần sắc trời tối xuống, Cố Tuyết Kỳ nhìn không được nuốt nước miếng một cái.

Nghĩ đến Lão Lư vừa ở cái địa phương này chết đi, nàng càng là khản trương, luôn cảm thấy có người nhìn chăm chăm nàng.

Cái này nhất đẳng liền chờ ba, bốn tiếng, sắc trời đã tối hấn xuống tới, Cố Tuyết Kỳ cảm điện thoại di động, dọa đến toàn thân đều tại rất nhỏ run rẩy, nếu không phải điện thoại còn có một chút sáng ngời, hiện tại nàng chỉ sợ đã nhanh muốn điên rồi.

Một mực chờ đến hơn tám giờ tối, Tần Hạo rồi mới trở về, hấn trực tiếp đẩy cửa vào.

Cố Tuyết Kỳ thở dài một hơi, nàng ôm chặt lấy Tần Hạo cánh tay, nói ra: "Ngươi làm sao thời gian dài như vậy mới trở về, đều làm ta sợ muốn chết."

"Không có việc gì, ta dọn dẹp những cái kia độc vật, còn chạy đến địa phương khác tìm một chút ăn, đi đi với ta ăn cái gì đi thôi." Tần Hạo cười nói.

"Ăn cái gì?" Cố Tuyết Kỳ có chút ngoài ý muốn.

Nàng đi theo Tần Hạo đến đi ra bên ngoài, trông thấy một mảnh trên đất trống đã dâng lên đồng lửa, một đầu Dã Trư tẩy sạch sẽ, ngay tại trên kệ nướng.

"Đây là ta biết duy nhất làm gì đó, vừa vặn hấn nơi này có gia vị, ban đêm chúng ta ăn heo nướng." Tần Hạo cười nói, có chút đắc ý.

Đối với mình đồ nướng thủ đoạn, hấn còn là vô cùng tin tưởng.

"Ngươi đánh? Đây chính là một con lợn rừng a." Cố Tuyết Kỳ có chút chán kinh, một người tay không làm sao bắt đến Dã Trư.

Tần Hạo lại có chút xem thường, hấn một bên bôi mỡ, một bên vung lấy gia vị, trong miệng hững hờ nói: "Cái này có cái gì, ta tám tuổi thời điểm liền săn qua một đầu Dã Trư, chín tuổi thời điểm cùng thằng ngu này đầu vật, mười tuổi thời điểm xử lý qua một đầu Siberia hổ."

Cố Tuyết Kỳ trợn mắt hốc mồm, nếu không phải trước mặt bày biện một đầu Dã Trư, nàng còn tưởng rằng Tần Hạo đang khoác lác.

Chỉ là, loại chuyện này làm sao có thể là một người bình thường có thể làm được.

"Đừng quên, ta thế nhưng là võ lâm cao thủ, đối với người trong võ lâm tới nói, thằng ngu này cùng Lão Hồ không tính là cường đại, chỉ có một ít dị thú, mới có uy hiếp được người trong võ lâm thực lực." Tần Hạo cười nói.

"Dị thú là cái gì?" Cố Tuyết Kỳ hiếu kì.

Tần Hạo suy nghĩ một chút, sau đó rồi mới lên tiếng: "Tỉ như Long, Phượng Hoàng, Kỳ Lân, đây đều là dị thú, còn có Thao Thiết, Cùng Kỳ, Bạch Trạch một loại, siêu việt phổ thông thú loại thú loại, đều xem như dị thú."

"Đây không phải là giống như Thần Tiên tồn ở đây sao? Căn bản chính là hư cấu, không tồn tại a." Cố Tuyết Kỳ một mặt mộng bức, nàng cảm giác được thế giới quan của bản thân đều sắp bị lật đổ.

Nghe Tần Hạo ý tứ, giống như là những cái này truyền thuyết bên trong Thần Thú yêu thú, đều là tồn tại đồng dạng, nàng có chút khó có thể tin.

"Sở dĩ các ngươi cho rằng là hư cấu, là bởi vì các ngươi chưa từng gặp qua, ta đã từng thấy qua một con dị thú, dĩ nhiên không phải Long, mà là một đầu tạp huyết Toan Nghê, trong chốn võ lâm xuất động mấy chục cái cao thủ, mới xem như xử lý vật kia." Tần Hạo cảm thán nói.

Trận chiến kia hấn cũng đi, bất quá chỉ là ở một bên trợ công, bởi vì còn có mạnh hơn tồn tại, mà lại lúc kia Tần Hạo còn chưa trở thành Tiên Thiên Kim

Đan.

Toan Nghê, Cố Tuyết Kỳ tự nhiên biết, chỉ là nàng không nghĩ tới thứ này vậy mà thật tồn tại.

"Đừng nói trước, ta phải thật tốt chậm một chút, khó tiếp thụ." Nàng xoa mình huyết Thái Dương, một bộ nhức đầu bộ dáng.

Tần Hạo mỉm cười, tiếp tục nướng Dã Trư.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Rượu thịt hòa thượng

Trầm mặc một hồi, Cố Tuyết Kỳ lại tò mò, hỏi thăm một vài thứ.

Lúc này, Tần Hạo vì Cố Tuyết Kỳ giải thích, hần ngược lại giống như là một cái lão sư.

Theo nói chuyện phiếm tiếp tục nữa, Tần Hạo rót cục nướng xong đầu kia Dã Trư, nồng đậm mùi thơm, truyền khắp cả ngọn núi, màu hoàng kim nướng Dã Trư, nhìn dị thường để cho người ta có muốn ăn.

Tần Hạo động thủ, cắt đứt một khối, đưa đến Cố Tuyết Kỳ trước mặt.

Cố Tuyết Kỳ nhận lấy, có chút phỏng tay, bất quá nàng vẫn là bắt được, nhưng sau đó nhẹ nhàng cắn một cái, lập tức lộ ra một vòng thần sắc kinh ngạc.

Cái này thịt heo nướng vô cùng tốt, thế mà còn có một cổ nồng đậm mật ong hương vị, tựa như là chất mật cánh gà nướng đồng dạng, nhưng lại càng cho thỏa đáng hơn ăn.

"Từ đâu tới mật ong? Ta chưa từng có nếm qua ăn ngon như vậy thịt nướng." Cố Tuyết Kỳ sợ hãi than nói.

Tần Hạo vì chính mình cắt một miếng thịt, hần cắn một cái, sau đó vừa cười vừa nói: "Đây là một loại ong độc trong sào huyết làm, ta tiêu diệt những cái kia độc vật thời điểm, vừa vụn gắp được, liền đem mật ong cho hái."

"Không có độc chứ?"

Nghe được là ong độc, Cố Tuyết Kỳ có chút lo lắng.

"Sẽ không, yên tâm đi, cái này mật ong thế nhưng là thượng đẳng thuốc bổ, nếu là có thể mỗi ngày dùng ăn một muôi, có thể trị hoãn già yếu, muốn là có thể một mực phục dụng, sáu mươi tuổi thời điểm còn giống như là ba mươi tuổi đồng dạng tuổi trẻ, dinh dưỡng giá trị cực cao."

Tần Hạo cười giải thích, trên thực tế, nếu là bị người trong võ lâm biết hần dùng Xích Dương ong mật ong để nướng thịt, tuyệt đối sẽ mắng to hần phung phí của trời.

Xích Dương ong mật ong, tẩm bổ Vũ giả thân thể, đây là tuyệt hảo thuốc bổ, đối với một chút cường giả tiền bối, càng là như vậy, bọn hần niên kỷ quá lớn, Xích Dương ong mật ong có thể bổ sung thân thể bọn họ bên trong sức sống, để bọn hần sống thời gian càng dài.

"Còn gì nữa không?" Cố Tuyết Kỳ nhãn tình sáng lên.

Sáu mươi tuổi còn có thể giống như là ba mươi tuổi đồng dạng tuổi trẻ, cái này đối với phụ nữ mà nói, nhất là nữ nhân xinh đẹp tới nói, là một loại trí mạng dụ hoặc.

"Tất cả đều thịt nướng." Tần Hạo cười hi hi nói.

"Bại gia đồ chơi."

Liền ngay cả Cố Tuyết Kỳ cũng nhận không được nói ra lời ấy.

"Đúng là bại gia đồ chơi, bất quá tiểu tử này dạng này bại gia, ngược lại là không sao, muốn là muốn bảo dưỡng dung mạo, hần điều chế ra được được cao nhưng so sánh cái này mật ong hữu dụng nhiều."

Ngay lúc này, thanh âm của một nam nhân vang lên, lập tức để Tần Hạo giật mình.

Hắn hít một hơi, nhìn về phía một cái phương hướng.

Đây là một người đầu trọc, một thân tăng y, từ trong rừng rậm đi tới, hắn dáng người cao đại, đại khái trên dưới ba mươi tuổi, tướng mạo cực kỳ anh tuấn, bất quá lúc này lại sứt nước bọt, nhìn chăm chăm nướng Dã Trư, một bộ hân không thể lập tức cắn lên mấy ngụm đáng vẽ.

Tần Hạo thân thể kéo căng, hắn chưa từng buông lỏng đề phòng.

"Chớ khẩn trương, ta chỉ là trong lúc vô tình đi ngang qua nơi này, cảm giác được nơi này có một ít độc vật, lúc đầu nghĩ muốn trừ hết, không nghĩ tới bị người xuất thủ trước giải quyết, lại nói người cái này heo nướng thực tình không tệ, hòa thượng ta liền không khách khí."

Trên thực tế, hắn nói thời điểm, liền tự mình kéo xuống một khối thịt heo, sau đó ăn miệng đầy chảy mỡ.

"Rượu thịt hòa thượng Huyền Không."

Tần Hạo trong lòng hơi động, chỉ có gia hòa này, chỉ sợ mới là như thế này một bộ hình dáng, cũng mới có khung bộ như vậy thực lực đi.

"Chính là tại hạ, không nghĩ tới Tần huynh thế mà nhận biết hòa thượng, thật là hòa thượng vinh hạnh a." Huyền Không mỉm cười, một bức rất vinh quang đáng vẽ.

Nếu là không biết hắn người, chỉ sợ thật đúng là cho là hắn thật rất đặc ý đâu, Tần Hạo lại biết, căn bản cũng không phải là có chuyện như vậy.

"Kim Bảng người xếp hạng thứ chín, ta xếp hạng thứ hai mươi, người có thể trực tiếp kêu đi ra tên của ta, hắn là ta vinh hạnh mới đúng." Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hắn cầm một cái trong tay thịt, ánh mắt lại rơi tại Huyền Không trên thân, đây cũng không phải là một người hiền lành từ, đột nhiên xuất hiện ở đây, nhất định là có chuyện gì.

Huyền Không cũng không nói chuyện, chỉ là vui đầu ăn thịt.

Ngược lại là Cổ Tuyết Kỳ hiểu kì đánh giá Huyền Không, đối phương là một tên hòa thượng, nhưng là lại dám ăn thịt, cái này khiến nàng có chút ngần ngại.

"Hắn ngoại hiệu liền là rượu thịt hòa thượng, không có gì hiểu kỳ."

Tần Hạo nhắc nhở, đồng thời cho Cổ Tuyết Kỳ đưa một cái ánh mắt, để nàng không nên quá mức chú ý Huyền Không.

Đây là một cái tà tính gia hỏa, tốt thời điểm, như là Bồ Tát đồng dạng, cứu trợ thế nhân, nhưng là một khi không đúng, lại sẽ lập tức hóa thân trở thành ma đầu, trên tay nhiễm huyết tinh so Tần Hạo nhiều gấp mười cũng không thôi.

Đây là một cái phong bình tốt xấu đều cực kỳ cực đoan người, rất nhiều người đối với hắn kính nhi viễn chi.

Tần Hạo mặc dù không sợ hắn, nhưng lại không muốn trêu chọc loại phiền toái này.

"Ăn no rồi liền xéo đi nhanh lên, nơi này không chào đón người." Tần Hạo mở miệng, nói chuyện không phải rất khách khí.

Bất quá, hắn có vốn liếng này, liền xem như đối mặt Thanh Long, Tần Hạo y nguyên có thể như vậy nói.

Kim Bảng thứ hai mươi, đây chẳng qua là võ công của hắn, còn không thêm bên trên đùng thủ đoạn, thật nếu là át chủ bài tất cả đều xuất động, hắn thậm chí có lòng tin đem Thanh Long kéo xuống nước.

"Người liền không hiểu kỳ ta vì sao lại tới đây?" Huyền Không kinh ngạc nói.

"Người không phải mới vừa nói lý do sao?" Cổ Tuyết Kỳ nhện không được nói.

Huyền Không nhìn nàng một cái, sau đó nhếch miệng cười một tiếng, nói ra: "Kia là lừa gạt các người."

Cổ Tuyết Kỳ: "..."

"Tốt, ta nói cho các người biết, kỳ thật ta là tới hồ khô thè tre Long, đáng tiếc bị hắn chạy, không qua mọi người lại phát hiện một kiện càn chuyện thú vị." Huyền Không cười hi hi nói, nâng lên Thanh Long thời điểm, ánh mắt hắn có chút lạnh một chút.

"Thanh Long là ai?" Cổ Tuyết Kỳ hiểu kì, chẳng lẽ đây là một đầu Linh thú, tựa như là Tần Hạo mới vừa nói đồng dạng.

"Kim Bảng thứ nhất." Huyền Không giải thích.

Cổ Tuyết Kỳ rung động, Tần Hạo bất quá Kim Bảng thứ hai mươi liền lợi hại như vậy, không nghĩ tới cái kia Thanh Long lại là Kim Bảng thứ nhất, mà rượu thịt hòa thượng Kim Bảng thứ chín, hắn lại muốn hồ khô thè tre Long, đây không phải chịu chết sao?

"Không kinh ngạc hơn, nếu là bình thường, ta khẳng định giết không được Thanh Long, nhưng là Thanh Long lại bị trọng thương, liền là bên cạnh người vị này làm." Huyền Không ánh mắt nhìn về phía Tần Hạo, khóe miệng bốc lên một vòng tiếu dung.

Trong lòng của hán kỳ thật cũng sợ hãi thán phục, nếu không phải tin tức này là mấy nhà truyền tói, ai cũng không dám tin tưởng, Kim Bảng thứ hai mươi thể mà đã thương nặng Thanh Long.

"Người thật lợi hại." Cố Tuyết Kỳ đối Tần Hạo có chút sùng bái.

Tần Hạo lắc đầu, hán thần nhiên nói: "May mắn mà thôi, Thanh Long chủ quan, cho nên mới bị ta kích thương, bất quá nói là trọng thương lời nói, cũng không tránh khỏi có chút nói hơi quá."

Sau đó, hán nhìn về phía Huyền Không, cười lạnh nói: "Huyền Không, người hán là may mắn không có đụng phải Thanh Long, bằng không, người bây giờ đã là một cái chết hòa thượng."

"A Di Đà Phật, hòa thượng ta cũng không muốn chết, muốn chết vẫn là Thanh Long chết đi." Huyền Không chấp tay trước ngực, một bộ dáng vẻ trang nghiêm đáng vẻ.

Cố Tuyết Kỳ: "..."

"Người có thể lẩn." Tần Hạo có chút không kiên nhẫn được nữa, một cao thủ như vậy một mực tại bên người, hán nếu là mình một người, cũng không lo lắng, nhưng là còn có một cái Cố Tuyết Kỳ, liền không đồng dạng, hán sợ một khi lên biến hóa gì, hội lan đến gần Cố Tuyết Kỳ.

"Người cũng không tin biết cái kia chuyện thú vị là cái gì?" Huyền Không kinh ngạc.

Tần Hạo nhìn một cái phương hướng một chút, hán cười lạnh nói: "Các người như là muốn chết, có thể đi trêu chọc vật kia, ta cam đoan các người không sống nổi mấy người."

Ngay cả Huyền Không đều phát hiện, Tần Hạo tại mấy cái trên đỉnh núi chém giết độc vật, hán làm sao có thể không có cảm thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Bốn loại không thể gây

Huyền Không trong mắt tinh quang tăng vọt, hán nhìn chăm chăm Tần Hạo, thế mới biết Tần Hạo căn nay đã biết vật kia tồn tại.

Hiện tại Tần Hạo đối với hán lời khuyên, cái này hiển nhiên là không coi trọng bọn hán.

"Bất quá chỉ là một cái tà vật mà thôi, có cái gì tốt e ngại, ta Phật môn Thần Thông, chuyên môn khắc chế những này tà vật." Huyền Không cười lạnh nói.

Tần Hạo thái độ làm cho hán có chút tức giận, đây rõ ràng là cảm giác đến bọn hán không phải cái kia tà vật đối thủ.

"Người nếu không phải mù, nên có thể nhìn thấy, nơi đó là đạo môn vô thượng trấn ma thủ đoạn phong ấn tà vật, một khi phóng xuất, không phải bình thường Vũ giả có thể ngăn trở, ta nói liền nói đến đây, yêu có nghe hay không, không nên bị tham lam che đậy tâm trí." Tần Hạo nhàn nhạt nói, đồng thời ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chăm Huyền Không, hán ý tứ rất rõ ràng, đây là muốn tiễn khách.

Huyền Không nuốt mất trong tay cuối cùng một ngụm thịt, hán đứng lên, gánh vác lấy tay, rời khỏi nơi này.

Gặp hán rời đi, Tần Hạo trong lòng mới thở ra một cái.

"Thế nào? Hán nhìn cũng không đáng sợ a, hơn nữa còn là một tên hòa thượng, người làm sao khản trương như vậy đâu?" Cố Tuyết Kỳ có chút không hiểu.

Không đáng sợ, Tần Hạo cũng nhìn không được lật ra một cái liếc mắt, hán nói với Cố Tuyết Kỳ: "Ta nói cho người, trên giang hồ rượu thịt hòa thượng, phóng đảng ni cô hoặc là đạo cô, cao cao tại thượng Tiên tử, không có điểm mấu chốt ma đầu, những người này là tận lực không nên trêu chọc, mà rượu thịt hòa thượng, liền là vừa rồi tên kia."

"Có cái gì nói sao?" Cổ Tuyết Kỳ có hứng thú hơn.

"Làm hòa thượng ngay cả giới luật cũng không sao cả, hiển nhiên hẳn cũng tuyệt đối không ngại đi giết người, phóng đăng ni cô cùng đạo cô, các nàng dám làm như vậy, đã nói lên các nàng không sợ người khác châm đối với các nàng, dù sao nữ nhân muốn là sinh hoạt không bị kiểm chế, kia là tuyệt đối ngàn người chỉ trở, huống chi tại càng thêm bảo thủ phong kiến trong chốn võ lâm, các nàng dám phóng đăng, đã nói lên các nàng có kính người thủ đoạn cùng bản sự, hoặc là sau lưng có giang hồ bá chủ duy trì, không có người chiêu chọc giận các nàng."

"Cái cuối cùng ta hiểu, nhưng là người nói Tiên tử, ta không rõ." Cổ Tuyết Kỳ có chút mê vông.

Tần Hạo cười, hẳn có chút khinh thường nói: "Những cái kia cao cao tại thượng Tiên tử, từng cái mắt cao hơn đầu, bản sự chưa hẳn lớn, nhưng là tính tình lại không nhỏ, mà lại một đám người theo đuổi, nếu là trêu chọc các nàng, đơn giản liền là võ lâm công địch, mà lại các nàng nhất là bợ đỡ, chớ nói chung ta những này đã lộ ra đòi người, cho nên nhìn thấy các nàng, tốt nhất kính nhi viễn chi."

"A, nguyên lai cái này dạng này, xem ra những Tiên tử đó cũng không phải vật gì tốt."

Cổ Tuyết Kỳ cái hiểu cái không gật đầu, đối khả năng tồn tại cái gì Tiên tử nhóm, không còn có một điểm hảo cảm.

Bọn hắn ăn thịt, một bên nói chuyện phiếm, đêm dần dần khuya.

Lúc này, một tiếng gào thét thảm thiết truyền đến, toàn bộ giữa thiên địa giống như là bị kín một tầng bóng ma, lộ ra càng thêm hắc ám.

"Đó là cái gì thanh âm? Thật là dọa người." Cổ Tuyết Kỳ giật nảy mình, sắc mặt hơi trắng bệch, nàng càng thêm tới gần Tần Hạo, thần sắc lo lắng.

"Một cái quái vật, không có việc gì, nó tạm thời ra không được, yên tâm đi." Tần Hạo vừa cười vừa nói, hẳn cũng không lo lắng.

Trên thực tế, liền xem như quái vật kia thật ra, Tần Hạo cũng không sợ, chỉ ít hẳn có thể mang theo Cổ Tuyết Kỳ rời đi, điểm này bản sự hắn vẫn phải có.

Cổ Tuyết Kỳ tựa ở Tần Hạo trên thân, thời gian dần trôi qua ngủ thiếp đi.

Tần Hạo đem Cổ Tuyết Kỳ ôm vào trong phòng nhỏ, hẳn thì là mở cửa, đi ra ngoài.

Nhìn qua đầy trời tinh thần, Tần Hạo ngồi tại phòng nhỏ trên bậc thang, hắn nhắm mắt lại.

"Cũng không biết Tần Hạo tên kia bây giờ đang làm gì vậy? Có thể hay không đang cùng vị mỹ nữ nào chính hồ thiên hồ địa làm loạn."

Trạm Lam công ngu bên trong, Lâm Lộ Dao vênh lên miệng nhỏ, nằm tại trên ghế sa lon, bất mãn nói.

Nhìn nàng một bộ khó chịu bộ dáng, Hạ Mộng Thiên hé miệng cười một tiếng, nói ra: "Ta nhìn đáng vẻ của ngươi, ngược lại là so ta còn muốn dễ ý, chẳng lẽ lại ngươi thật thích hắn."

"Quý mới thích hắn đâu, cái kia sừ nhân." Lâm Lộ Dao lập tức phủ nhận, nói đùa, nàng làm sao có thể thích Tần Hạo, liền xem như Thiên Hạ nam nhân đều chết hết, vậy cũng là không thể nào.

"Yên tâm đi, Tần Hạo hiện tại cùng với Kỳ Kỳ đâu, Kỳ Kỳ có chút việc muốn Tần Hạo hỗ trợ, không phải trong tưởng tượng của ngươi như thế." Hạ Mộng Thiên giải thích.

Không nghĩ tới nàng cái này một giải thích, Lâm Lộ Dao ngược lại càng thêm không bình tĩnh, nàng mờ to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn chăm chăm Hạ Mộng Thiên, nói ra: "Ngươi đây đều yên tâm? Kỳ Kỳ đáng đáp xinh đẹp như vậy, ngươi xác định Tần Hạo có thể cầm giữ nổi sao?"

Hạ Mộng Thiên im lặng, nha đầu này trong đầu đều nghĩ gì.

"Ta tin tưởng Tần Hạo, nếu là hắn thật cùng Kỳ Kỳ xảy ra chuyện gì, cũng là bị bắt đắc dĩ."

Lâm Lộ Dao: "..."

Nàng thật không biết nên nói cái gì cho phải, Lâm Lộ Dao cảm thấy, Hạ Mộng Thiên thật là bị Tần Hạo triệt để mê hoặc, bằng không, làm sao như vậy tin tưởng Tần Hạo.

Màu đỏ tía nhà trọ, Đường Nguyệt cười to, nàng lộ ra thật cao hứng.

"Thế nào? Ngươi phát sốt đi, làm sao cười dọa người như vậy." Chu Thiên sờ lên Đường Nguyệt cái trán, một mặt không hiểu.

Một bàn tay đem Chu Thiên tay nhỏ đánh rụng, Đường Nguyệt đắc ý nói: "Ca ca ta ngày mai liền đến đến Bạch Hải thị, đến lúc đó ta nhìn Tần Hạo tên kia chết như thế nào."

Nghĩ đến Tần Hạo bị ca ca của mình đánh mặt mũi bầm dập, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ đáng vẻ, Đường Nguyệt liền cười càng thêm xán lạn.

"Cái kia, kỳ thật Tần Hạo người này cũng không xấu, coi như xong đi."

Do dự một chút, Chu Thiên còn là muốn bỏ đi Đường Nguyệt suy nghĩ.

"Không được, ta nộ hôn đầu tiên đều bị hấn cướp đi, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hấn." Đường Nguyệt kiên định lắc đầu, không có chút nào dự định buông tha Tần Hạo.

"Người không phải là lo lắng Tần Hạo bị đánh a?"

Đường Nguyệt đột nhiên kịp phản ứng, nàng nhìn chăm chăm Chu Thiên.

Chu Thiên lắc đầu, nàng tranh thủ thời gian phủ nhận.

"Không đúng, hôm qua trở về về sau, người liền có chút không bình thường, nói cho ta rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

Đường Nguyệt miễn cưỡng phát hiện không đúng, nàng nhìn chăm chăm Chu Thiên, một mặt hoài nghi mà hỏi.

Chu Thiên tranh thủ thời gian khoát tay, nàng tức giận nói: "Có thể có chuyện gì, ta chỉ là lo lắng người ca ca bị đánh."

"Cái gì? Ca ca ta có bao nhiêu lợi hại, người lại không phải là không có nhìn thấy, đánh Tần Hạo cùng chơi đồng dạng." Đường Nguyệt một mặt đắc ý.

Dưới cái nhìn của nàng, Tần Hạo liền xem như lợi hại hơn nữa, cũng tuyệt đối không phải mình ca ca đối thủ.

Dù sao ca ca của nàng, được xưng thế hệ tuổi trẻ kiệt xuất nhất người một trong, võ công xem như thế hệ trẻ tuổi bên trong người nổi bật, có rất ít người có thể thắng Đường Nguyệt ca ca.

Nàng làm sao biết, Tần Hạo đã không bị xem như thế hệ trẻ tuổi, vừa nhắc tới Cuồng Y, lão bối danh túc đều sẽ kính sợ, kia là cường giả chân chính.

Chu Thiên im lặng, không biết nên nói thế nào, nàng là được chứng kiến Đường Long lợi hại, nhưng là nàng càng kiến thức đến Tần Hạo lợi hại, kia như là Thần Ma chiến đấu, để nàng tròn mắt hốc mồm.

Cho nên, Chu Thiên không phải lo lắng Tần Hạo bị đánh, mà là lo lắng Đường Long bị đánh.

Lời này Chu Thiên không có cùng Đường Nguyệt nói, không muốn đã kích Đường Nguyệt, mà lại nói Đường Nguyệt cũng chưa chắc sẽ tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Người hấn là cảm giác được vinh hạnh

Gặp nói không thông Đường Nguyệt, hiện tại Chu Thiên chỉ là hi vọng Tần Hạo cùng Đường Long không muốn gặp được, bằng không mà nói, loại kia kết quả, nàng thực tình không muốn nhìn thấy.

Trên thực tế, lúc này kia một ngọn núi phụ cận Vũ giả không chỉ Huyền Không một cái, lục tục ngo ngoe còn có càng nhiều Vũ giả đến đây, chỉ là bọn hấn cảm ứng được Tần Hạo khí tức, đều không dám đến gần nơi này.

Tiên Thiên Kim Đan đại cao thủ, bọn hấn còn tưởng rằng là cái gì cao nhân tiên bối ẩn ở lại đây đâu, lại Tần Hạo cố ý phóng thích khí tức, mang theo một cỗ người sống chó tiến hương vị, liền xem như kim cao thủ trên bảng, chỉ sợ đều không dám tùy ý tiếp cận.

Bởi vì kia mạng ý nghĩa khiêu khích, rất có thể muốn cùng một gã Tiên Thiên Kim Đan phát sinh liên mạng tranh đấu.

Không người nào nguyện ý tùy tiện trêu chọc một gã Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, Kim Bảng cường giả cũng giống như vậy.

Cố Tuyết Kỳ ngủ rất say, chờ sau khi tỉnh lại, nàng phát phát hiện mình ngủ ở gian phòng trên giường, lập tức liền minh bạch chuyện gì xảy ra.

Nghĩ đến mình là bị Tần Hạo ôm đến trên giường, sắc mặt nàng hơi đỏ lên, lại có chút ít thẹn thùng.

Nàng ra khỏi phòng, Tần Hạo ngồi tại cửa ra vào trên bậc thang, lúc này cũng nghe đến Cố Tuyết Kỳ động tĩnh, hấn ngừng đầu, vừa cười vừa nói: "Tình

ngủ."

Tại ánh nắng sáng sớm phía dưới, Tần Hạo mỉm cười, ánh nắng vẩy xuống trên mặt của hắn, để cho người ta có một có loại cảm giác không thật, giống như là trong mộng. Tần Hạo càng là lộ ra ánh mắt mà suất khí.

"Ừm."

Cố Tuyết Kỳ nhẹ gạt đầu, nàng có chút áy náy nói: "Điều tại ta hại ngươi không có giường ngủ, kỳ thật ngươi có thể đi ngủ trên giường."

Sau khi nói xong, Cố Tuyết Kỳ hơi đỏ mặt, trong nội tâm nàng ngẫm nghĩ một cái mình, cảm thấy mình thật không biết xấu hổ, thế mà ngay cả loại lời này đều nói ra được tới.

"Không cần, ta ngủ rất ngon, chúng ta đi thôi, cần phải trở về." Tần Hạo cười nói.

Cố Tuyết Kỳ gạt đầu, không có tại sự tình vừa rồi phía trên dây dưa, cùng Tần Hạo cùng một chỗ xuống núi.

Bọn hắn trở lại trong biệt thự, Tần Hạo trực tiếp chui vào trong phòng của mình rửa mặt, hắn ở chỗ này lưu có quần áo.

Về phần Cố Tuyết Kỳ, thì là trở lại nhà mình rửa mặt, một đêm không tắm rửa, đối với một cái cô gái thích sạch sẽ từ tới nói, tuyệt đối là một kiện không thể chịu đựng được sự tình.

Tắm rửa xong, Tần Hạo khẽ nhăn một cái cái mũi, hắn lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Hắn thấy được trên mặt bàn có làm tốt đồ ăn, hiển nhiên là người khác đưa tới.

Tần Hạo trực tiếp bắt đầu ăn, hắn điểm tâm không có ăn, đói đến quá sức.

Về phần cái gọi là Tích Cốc, chỉ ít hắn bây giờ còn chưa có loại năng lực kia, có lẽ tiến vào Lục Địa Thần Tiên cấp bậc kia, hội giảm bớt đồ ăn nhu cầu, nhưng là hiện tại tuyệt đối không được.

Một bữa cơm ăn xong, Tần Hạo mở cửa đi ra ngoài.

Hắn đi vào Cố gia, kết quả nhưng không có phát hiện Cố Tuyết Kỳ, hỏi thăm phía dưới, mới biết được Cố Tuyết Kỳ đã đi làm.

Cái này khiến Tần Hạo cảm thán, Cố Tuyết Kỳ thật đúng là kính nghiệp a.

Hắn vì Cố lão gia từ trị liệu, sau đó liền chuẩn bị rời đi.

"Tần Hạo, ngươi cảm thấy nhà ta Kỳ Kỳ thế nào?" Cố lão gia từ đột nhiên mở miệng.

"Rất tốt a, người dung mạo xinh đẹp, hơn nữa còn có bản sự, chủ yếu là tính cách còn tốt, ai nếu là có thể cưới được Cố lão sư, đơn giản liền là người kia đã tu luyện mấy đời phúc phận." Tần Hạo nói tốt, đương nhiên đây cũng không phải là nói hươu nói vượn, Cố Tuyết Kỳ xác thực có ưu tú như vậy.

Nghe được Tần Hạo dạng này tán thưởng nhà mình tôn nữ, Cố lão gia từ trên mặt lộ ra một vòng tiểu dung, hắn vừa cười vừa nói: "Đã ngươi cảm thấy Kỳ Kỳ tốt như vậy, liền đem nàng cho cưới đi."

"Ngạch."

Tần Hạo bị ế trụ, hắn không nghĩ tới Cố lão gia từ lại đột nhiên nói ra một câu nói như vậy.

Sau đó, Tần Hạo tranh thủ thời gian khoát tay, hắn cười khổ nói: "Lão gia từ, ngài cũng không phải không biết, ta là mộng thiên nam nhân, làm sao có thể cưới Cố lão sư, đây không có khả năng."

Cố lão gia từ trừng mắt, hắn tức giận nói: "Làm sao không thể? Liền để Mộng Thiên làm đại lão bà, Kỳ Kỳ làm tiểu lão bà là được rồi."

"Cái gì?"

Tần Hạo trợn mắt hốc mồm, hắn không nghĩ tới Cố lão gia từ thế mà loại suy nghĩ này, để Cố Tuyết Kỳ đương mình tiểu lão bà, Tần Hạo thật không biết nên nói cái gì cho phải.

"Tốt, chuyện này ngươi liền không cần quan tâm, ta thay các ngươi an bài." Cố lão gia từ vung tay lên, rất là bá khí a nói.

Tần Hạo chật vật rời đi Cố gia, đối với chú ý lời của lão gia từ, hắn cực độ im lặng.

Đương nhiên, Tần Hạo trong lòng cũng không có đem chú ý lời của lão gia từ coi ra gì, hắn đi ra cư xá, ngăn cản một chiếc xe, sau đó hướng trường học tiến đến.

Lúc này, một cái đeo kính đen thanh niên, cũng đi vào trường học.

Thanh niên dáng dấp rất đẹp trai, liền xem như đeo kính đen, cũng không che giấu được loại kia đẹp trai nhan.

Đường Nguyệt cùng Chu Thiển chờ ở cửa trường học cách đó không xa, khi thấy thanh niên thời điểm, các nàng hoan hô một tiếng, sau đó cùng một chỗ vọt tới.

"Ca."

"Đường Long đại ca."

Hai người đều hô một tiếng, hiển nhiên cùng soái ca rất quen.

Gặp Đường Nguyệt cùng Chu Thiển xông tới, một chút đối soái ca có hảo cảm nữ sinh lập tức lộ ra thần sắc thất vọng, các nàng biết mình không đùa.

Chỉ ít cùng Chu Thiển hoặc là Đường Nguyệt so sánh, các nàng không có bất kỳ cái gì ưu thế.

Đường Long tháo kính râm xuống, nhưng sau đó nhẹ nhàng ôm một hồi hai người, lại tại trên đầu của các nàng tùy tiện xoa nhẹ hai lần, cái này mới lộ ra nụ cười hài lòng.

"Đường Long đại ca, người nếu là lại khi dễ ta, cẩn thận ta tìm tẩu tử cáo trạng." Chu Thiển hầm hừ nói, tóc nàng đều bị làm rối loạn, gia hỏa này liền là cố ý.

Đường Long biểu lộ cứng đờ, hần lộ ra cười khổ thần sắc, sau đó tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ.

"Cái này còn tạm được." Chu Thiển đắc ý.

Đường Nguyệt thì là lôi kéo Đường Long, nàng vừa cười vừa nói: "Vẫn là ca ca người nhất giảng nghĩa khí, hôm nay người nhất định phải hảo hảo giúp ta giáo huấn tên kia, đánh hần sinh sống không thể tự lo liệu."

"Không có vấn đề." Đường Long lạnh lùng mà nói.

Chu Thiển lại ở trong lòng cầu nguyện, tuyệt đối đừng đụng phải Tần Hạo.

Ngay lúc này, một người lại chậm rãi từ cửa trường học đi tới, cái này khiến Chu Thiển tròn mắt đều nhanh tròn lòi ra, bởi vì người vừa tới không phải là người khác, chính là Tần Hạo.

Chu Thiển trong lòng dờ khóc dờ cười, nàng vốn đang lo lắng gặp được Tần Hạo, kết nếu như đối phương mình liền xuất hiện.

Đường Nguyệt cũng nhìn thấy Tần Hạo, nàng lộ ra tiểu dung, sau đó chỉ vào Tần Hạo, kích động nói: "Ca ca, liền là hần, liền là tên hỗn đản kia khi dễ ta, nhanh đánh hần."

Đường Long quay người, hần chuẩn bị đánh người.

Khi thấy Tần Hạo thời điểm, thân thể của hần bỗng nhiên cứng đờ, sau đó nhìn thoáng qua mũi mũi của mình, sau đó lắp ba lắp bắp hỏi: "Mũi mũi, người xác định liền là hần khi dễ người?"

"Đúng vậy a, ca ca ta không có nhận lầm, người liền đánh đi." Đường Nguyệt kích động mà nói, Tần Hạo muốn bị dạy dỗ, nàng thật cao hứng.

Đường Long thần sắc cổ quái, hần một mặt khó khăn nói: "Kỳ thật ta cảm thấy đi, vị này ngọc thụ lâm phong, mạo như Phan An, mà lại tài trí hơn người, vô luận là trong ngoài, đều là ngàn năm khó gặp kỳ nam tử, liền hơi khi dễ người một chút, cũng là không có cái gì, người hần là cảm giác được vinh hạnh mới đúng."

"Cái gì?"

Đường Nguyệt triệt để phù, ca ca của mình đến cùng đang nói bậy bạ gì đó a.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Tàn Thái Địch

Chu Thiển cũng là mắt tròn tròn, nàng cũng đã gặp qua Đường Long hành vi, hần nói đánh người liền sẽ động thủ, tuyệt đối sẽ không khách khí.

Theo lý thuyết hần hiện tại hần là sẽ trực tiếp xông lên đi, đem Tàn Hạo hành hung một trận mới đúng.

Nhưng là hần nhưng không có làm như vậy, ngược lại trách cứ Đường Nguyệt.

"Ca, người thế nào? Người có phải hay không đi ra ngoài đầu bị con lừa đá." Đường Nguyệt thở phì phò nói.

Lúc đầu chỉ nhìn qua huynh trưởng của mình cho mình xuất khí, kết quả lại căn bản cũng không phải là có chuyện như vậy, Đường Long lại còn trách cứ hần.

"Đồng."

Đường Nguyệt đầu bị gõ một cái, đau nàng nước mắt rung rung.

"Xem xét người nha đầu này, liền biết là tại cáo hắc trạng, phẩm hạnh như thế cao khiết soái ca, làm sao lại đi khi dễ người, người không muốn nói hươu nói vượn nữa." Đường Long chừng chặc đằng hoàng mà nói.

Đường Nguyệt khí muốn cắn hần, nàng hoài nghi mình ca bị đánh tráo, đây tuyệt đối không phải bình thường yêu thương ca của hần.

"Tốt, không muốn trách cứ nàng, ta tha thứ nàng, dù sao còn nhỏ nha, không hiểu chuyện."

Lúc này, Tàn Hạo cũng mở miệng, một bộ đại nhân không chấp tiểu nhân đáng về.

Đường Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, mình nộ hôn đầu tiên đều bị cưỡng ép cướp đi, gia hỏa này thế mà còn một bộ tha thứ chính mình bộ dáng.

"Sur phụ mình giám, ta cô muội muội này liền là ngẫu nhiên không hiểu chuyện, ngài bỏ qua cho, ta về sau hội hảo hảo quản giáo nàng." Đường Long cười hi hi xích lại gần hồ, lại bị Tàn Hạo đá một cái bay ra ngoài.

Sur phụ?

Đường Nguyệt mắt tròn tròn, mà Chu Thiển cũng là mở to hai mắt nhìn.

Các nàng đều biết, sở dĩ Đường Long có thể lợi hại như vậy, đều là bởi vì tại hai năm trước gặp một cái cao nhân.

Đối phương chỉ là truyền thụ hần mấy ngày võ công, Đường Long liền tiến triển cực nhanh, thực lực đột phá, trở thành Hoa Hạ thanh năm bên trong người nổi bật.

Chẳng lẽ hần người sur phụ kia, cư lại chính là Tàn Hạo, cái này để các nàng có chút không thể tin tưởng.

"Đừng, ta đã nói rồi, ta không phải sur phụ của người, người cũng không phải đồ đệ của ta, lúc trước chẳng qua là cảm thấy người người này không tệ, cho nên truyền thụ cho người một vài thứ, ta và người ở giữa không có quan hệ." Tàn Hạo khoát tay, hần mới không cần thu đồ đệ đâu.

Theo Tàn Hạo, đồ đệ ngoại trừ phiền phức bên ngoài, không có bất kỳ cái gì chỗ tốt.

"Sur phụ, ngài liền nhận lấy đệ tử đi, ngài nhìn ta cô muội muội này không tệ, ngài nếu là nguyện ý thu ta vì đệ tử, ta đem muội muội giới thiệu cho người làm bạn gái." Đường Long phi thường quả quyết bán muội muội của mình.

Đường Nguyệt chán nản, nàng muốn bóp chết Đường Long.

Tàn Hạo thần sắc cổ quái, hần cười hi hi nói: "Xem ra người đến trường học trước đó không có hỏi thăm qua đi, muội muội của người muốn truy cầu ta, ta đã đáp ứng nàng truy cầu, sau đó chúng ta còn một hôn định tình, cho nên chúng ta ở giữa đã là nam nữ bằng hữu, người điều kiện này căn bản chính là không có ích lợi gì."

"Cái gì?" Đường Long tròn tròn mắt, hần không nghĩ tới còn có một màn như thế đầu.

"Đúng rồi, còn có cái kia Chu Thiển, cũng là bạn gái của ta, ta cũng đáp ứng nàng truy cầu." Tàn Hạo nói tiếp.

Đường Long: "..."

Hần có chút nao không rõ, không biết đây rốt cuộc là tình huống như thế nào.

"Ca, người đừng nghe hần nói mò, căn bản cũng không có kia chuyện." Đường Nguyệt phát điên, nàng la lớn.

"Không tin, người trực tiếp tìm một cái học sinh hỏi một chút, bọn hần liền sẽ nói cho người biết, sở dĩ nàng không đồng ý, là bởi vì Đường Nguyệt then

thùng mà thôi, có phải hay không a, Tiểu Nguyệt Nguyệt."

Tần Hạo chỉ vào quá khứ sinh viên, hấn một mặt tự tin nói.

Đường Long con người đảo một vòng, hấn mặc dù không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng lại rất nhanh kịp phản ứng, chỉ cần đối phương nói là, vậy được rồi.

Dù sao muội muội của hấn đi theo đối phương, cũng tuyệt đối không thiệt thòi.

"Ta đương nhiên tin tưởng sư phụ, sư phụ, người xem chúng ta đều là loại quan hệ này, người còn không thu ta liền không nói được." Đường Long làm mặt lơ nói.

Hiển nhiên, vì để cho Tần Hạo thu hấn làm đồ, hấn cái gì đều mặc kệ.

Đường Nguyệt phát điên, nàng thật nhìn không được, đối với mình ca ca cái mộng liền là mấy cước, đập xong sau, nàng mới cảm giác dễ chịu một điểm.

Đường Long cũng không quan tâm, hấn là cực kỳ sùng ái cô muội muội này.

"Ta để các người mê đi, được rồi, các người trước chuyện vẫn đi, Đường Nguyệt chúng ta đi." Chu Thiển lời kéo Đường Nguyệt liền muốn rời khỏi.

Lúc này, Đường Nguyệt cũng biết đề ca ca của mình giúp mình xuất khí, hiển nhiên là một loại hi vọng xa vời, nàng cũng không chờ đợi ở đây, bằng không, khẳng định sẽ bị tức chết.

"Chờ một chút muội muội, các người còn không có mang ta đi tìm người đâu." Đường Long tranh thủ thời gian giữ chặt Đường Nguyệt các nàng.

"Không tâm tình, không có thời gian, không có tinh lực, người xéo ngay cho ta." Đường Nguyệt đối ca ca của mình không có chút nào khách khí, trực tiếp đề hấn xéo đi.

Đường Long lại không quan tâm, đối cô muội muội này, hấn thật sự là hiểu rất rõ.

"Liền xem như muốn ta xéo đi, cũng hấn là trước giúp ta tìm tới người mới được." Đường Long không có chút nào quan tâm, hấn tìm người mới trọng yếu.

"Tìm ai?"

Đường Nguyệt cũng biết mình ca ca là có chuyện, nàng hít một hơi thật sâu, rốt cục vẫn là quyết định trợ giúp hấn tìm người.

"Tần Hạo."

Đường Long phun ra một cái tên.

Đường Nguyệt cùng Chu Thiển mắt tròn, các nàng coi là Đường Long đang cùng mình nói đùa.

"Thế nào? Có cái gì không đúng sao?"

Nhìn thấy các nàng một bộ gặp quỷ đáng vẻ, Đường Long nhìn thoáng qua mình, sau đó cau mày nói.

Hấn không có cảm giác được có chỗ nào không đúng, ánh mắt của hai người để hấn có chút mất tự nhiên.

"Người biết hấn là ai sao?" Đường Nguyệt chỉ chỉ Tần Hạo.

Đường Long đương nhiên gật đầu, nói ra: "Đương nhiên biết, hấn là ta sư phụ."

"Sư phụ người gọi là gì?" Đường Nguyệt tiếp tục hỏi.

"Tần Nhật Thiên."

Đường Long trả lời, mình sư phụ danh tự, hấn tự nhiên biết, lúc trước hấn nhưng là phé đi rất lớn kinh, mới từ sư phụ nơi đó hỏi danh tự.

"Phốc."

Hai nữ hài đều không còn gì để nói, các nàng dờ khóc dờ cười.

Náo loạn nửa ngày, Đường Long thế mà cũng không biết Tần Hạo chân chính danh tự.

"Thế nào, ta sư phụ danh tự có phải hay không rất khó, cùng một loại nào đó Thần Thú danh tự đồng dạng." Đường Long cười to, hấn coi là hai người đang cười Tần Hạo danh tự.

Nhật Thiên Thần Thú Teddy, Tàn Nhật Thiên cái tên này, xác thực dễ dàng gây nên giữa hai bên liên tưởng, sau đó cảm giác được buồn cười.

Tàn Hạo mặt đen lên, lúc trước hắn cố ý báo ra một cái tên giả chữ, cũng không có nghĩ nhiều như vậy, mà lại lúc kia, Teddy Thần Thú biệt danh còn không có lưu truyền rộng như vậy hiện.

"Xác thực rất khốc, Tàn Thái Dịch, ha ha." Đường Nguyệt cười to, nhìn thấy Tàn Hạo một mặt xấu hổ, nàng đã cảm thấy hả giận.

Đường Long liếc mắt nhìn hai phía, lúc này, hắn đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, toàn thân trên dưới lạnh buốt, giống như là bị một cỗ sát ý bao phủ.

Chăm chú cảm ứng một chút, Đường Long lúc này mới ý thức được cái này một cỗ sát khí đến từ Tàn Hạo.

"Sur phụ, đệ tử nói đùa." Đường Long làm vừa cười vừa nói, trong lòng của hắn âm thầm oán thầm sư phụ hẹp hòi, không phải liền là mở một trò đùa sao?

"Hắn liền là Tàn Hạo." Đường Nguyệt nhắc nhở huynh trưởng của mình.

"Cái gì?"

Đường Long là thật giật mình, hắn nhìn về phía Tàn Hạo, không nghĩ tới hắn lại chính là mình lần này muốn tìm người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Thiên Tổ nhiệm vụ

Rất hiển nhiên, Tàn Hạo trước kia nói cho hắn biết danh tự, rất hiển nhiên là lừa hắn.

Tàn Nhật Thiên, lúc ấy hắn còn có chút lảm bảm, nào có phụ mẫu cho hải tử lên danh tự như vậy, hiện tại xem xét, quả là thế.

"Người tìm ta có chuyện gì?" Tàn Hạo có chút ngoài ý muốn.

"Chúng ta mượn một bước nói chuyện." Đường Long nhìn muội muội mình cùng Chu Thiên một chút, hiển nhiên có mấy lời không thích hợp ngay trước mặt các nàng nói.

Tàn Hạo gạt đầu, hắn biết thân phận của Đường Long có loại thần bí, hắn là thuộc về một cái tổ chức nào đó, hiển nhiên bọn hắn sớm nói lời, không thích hợp để người bình thường nghe được.

Đường Nguyệt một mặt bất mãn, nàng nhìn chăm chăm ca ca của mình, bọn hắn nói chuyện lại còn muốn tránh đi các nàng, cái này khiến Đường Nguyệt rất tức giận.

"Đề bọn hắn đi nói đi, chúng ta đi." Đường Nguyệt hàm hừ rời đi.

Trước khi đi, nàng cho Đường Long một cái nguy hiểm ánh mắt, mang theo cười lạnh, cái này khiến Đường Long rung mình một cái, trong lòng của hắn tỉnh táo, muội muội mình xem như nhớ thương mình, đây là muốn thu được về tính sổ ý tứ.

Hắn cười khổ một tiếng, hôm nay xem như đem cô muội muội này làm mất lòng.

Bất quá, nghĩ tới nhiệm vụ, hắn vẫn là đem chuyện này ném ra sau đầu.

"Không nghĩ tới người lại là Thiên Tổ người."

Hai người đi đến yên lặng địa phương, Tàn Hạo đột nhiên mở miệng.

Đường Long lấy làm kinh hãi, Tàn Hạo thế mà đoán được thân phận của mình.

"Không có có cái gì kỳ quái đâu, từ hành vi của người, còn có bây giờ có thể tới tìm ta người, cũng chỉ có Thiên Tổ người, nói đi có chuyện gì?"

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, nắm đấm hần liền có suy đoán, hiện tại chỉ là xác nhận mà thôi.

"Sự phụ quả nhiên anh minh thần võ, trí tuệ hơn người." Đường Long một mặt sợ hãi thán phục.

Liếc mắt nhìn hần, Tần Hạo cười lạnh, nói: "Người không cần nhìn nọt ta, ta là sẽ không thu người làm đồ."

Đường Long sắc mặt lập tức khổ xuống dưới, bất quá rất nhanh kiên định, hần kiên định lạ thường nói: "Sự phụ, ta là sẽ không bỏ qua."

Tần Hạo xem thường, hần nhàn nhạt mà hỏi: "Nói đi, đến cùng là chuyện gì?"

Nói đến chính sự, Đường Long biến sắc, hần vẻ mặt nghiêm túc nói: "Sự phụ, trấn Ma Sơn có một đầu Cương Thi sắp xuất thế, số lớn võ lâm cao thủ đã đã chạy tới, rất nhiều người không có hảo ý, phía trên sợ ra nhiều loạn lớn, để người xuất thủ, đánh chết rồi đầu kia Cương Thi, tình bị người hữu tâm đạt được, gây nên ngập trời tai họa."

Tần Hạo không có chút nào ngoài ý muốn, đối phương như không là bởi vì chuyện này tới, đó mới là kỳ quái đâu.

"Phía trên cho ta bao nhiêu người?" Tần Hạo hỏi.

Đường Long chỉ chỉ mình, sau đó liền trầm mặc xuống.

Tần Hạo kém một chút nổ, hần chỉ vào Đường Long, có loại muốn xúc động mà chửi thề.

Nói đùa, liền hai người bọn họ, muốn ngăn cản nhiều như vậy người trong võ lâm, căn bản là là chuyện không thể nào.

Sớm biết chỉ là một cái rượu thịt hòa thượng Huyền Không, liền đủ hần nhức đầu, huống chi khẳng định còn không chỉ Huyền Không một cái, bọn hần rất nhiều người đều là muốn hơ khô thề tre Long người, thực lực đương nhiên yếu không được.

"Bọn hần là chơi ta đây à?" Tần Hạo cười lạnh.

Nghe được Tần Hạo, Đường Long cũng minh bạch hần là có ý gì, Đường Long một mặt cười khổ nói ra: "Nếu là bình thời, Thiên Tổ đương nhiên sẽ không dạng này, nhưng là không biết đoạn thời gian này, Giáo Đình cùng thần giáo có phải điên rồi hay không, thế mà một mực tại cùng chúng ta minh tranh ám đấu, cao thủ đều cơ hồ tất cả đều bị phái đi ra, chúng ta không ai."

Nói đến đây, Đường Long lộ ra một vòng xấu hổ thần sắc, Thiên Tổ lớn như vậy thanh danh, hiện tại lại còn nói không có người, nói ra chỉ sợ sẽ để cho không biết bao nhiêu người chế nhạo.

"Kỳ thật chúng ta cũng không có cách nào, gần nhất những năm gần đây, những Tây Phương đó man di càng ngày càng phách lối, thời gian hai năm, nhân thủ của chúng ta tổn thất ba thành, một đời mới cao thủ không có bồi dưỡng, cho nên mới sẽ chật vật như vậy."

Nói đến đây, Đường Long đỏ ngầu cả mặt, hần nghĩ tới những cái kia chiến tử huynh đệ, trong lòng có ngập trời hận ý.

Tần Hạo thế mới biết, cơ hồ có thể nói là trên thế giới đệ nhất tổ chức Thiên Tổ, thế mà chật vật như vậy.

"Ta đã biết, chuyện này giao cho ta đi, bất quá sự tình giải quyết về sau, phía trên không nên quên cho ta ký đại công." Tần Hạo thản nhiên nói.

Một câu cuối cùng là trọng yếu nhất, Tần Hạo vẫn có niềm tin giải quyết lần này chuyện, nhưng là công lao hần nhưng cũng muốn.

Đường Long có chút sùng sốt một chút, hần không nghĩ tới Tần Hạo hội nói ra lời như vậy.

Hần thấy, chính mình cái này sự phụ liền là một cái kỳ nhân, đối với công lao cái gì, căn bản cũng không để ý.

"Kia là khẳng định, sự phụ chỉ phải giải quyết chuyện lần này, khẳng định liền là một cái công lớn, đến kỳ thời điểm tổ trưởng sẽ cho tương ứng ban thưởng."

Đường Long đây cũng không phải nói bậy, Thiên Tổ đối với công lao khen thưởng, là lớn vô cùng, tuyệt đối sẽ không ủy khuất làm nhiệm vụ người.

"Biết, người yên tâm đi, bất quá người liền không cần đi, tình kéo ta chân sau, người quá yếu." Tần Hạo đầy vẻ khinh bỉ.

Nghe được Tần Hạo, Đường Long sắc mặt tối đen, hần còn là lần đầu tiên bị khinh bỉ quá yếu.

Bất quá nghĩ đến khinh bỉ hần người là ai về sau, Đường Long cũng không thể nói gì hơn, so sánh Tần Hạo, hần thật quá yếu.

Mặc dù Đường Long một lòng muốn bá sự, nhưng là hần rõ ràng hơn Tần Hạo niên kỷ rất nhỏ, so với hần đều ít hơn nhiều, nhưng là hần đã là Tiên Thiên Kim Đan đại cao thủ, hơn nữa còn tại Kim Bảng hạng hai, loại thực lực này thật quá nghịch thiên.

Tần Hạo có tư cách nói phần lớn người yếu, coi như hần được xưng thanh niên một đời ưu tú nhất người.

Bởi vì, Tần Hạo đã không phải là bọn hần có thể so sánh, hần cùng cường giả tiền bối bình khởi bình tọa.

Không để ý tới Đường Long sắc mặt khó coi, Tần Hạo rời đi, đã dự định đối phó đầu kia Cương Thi, hắn liền cần làm chuẩn bị.

Mặc dù không biết cái kia tà vật có bao nhiêu lợi hại, nhưng là chỉ là từ cái kia trấn áp Cương Thi phong ấn cũng có thể thấy được đến, đây tuyệt đối là một cái đại gia hỏa.

Bất quá, để cho nhất Tần Hạo lo lắng còn không phải đầu kia Cương Thi, mà là cùng loại với Huyền Không bọn hắn đám người kia, bọn hắn mới là tiêu diệt Cương Thi lớn nhất trở ngại, những người này cũng sẽ không quản cái gì người bình thường chết sống.

Vuốt vuốt mình huyết Thái Dương, Tần Hạo trong lòng tại cẩn thận tính toán.

Cuối cùng, Tần Hạo lại đứng lên, đi ra biệt thự, hắn cần phải thật tốt nghỉ một hồi.

Bóng đêm dần dần giáng lâm, Bạch Hải thị y nguyên náo nhiệt, nhưng là Tần Hạo lại có thể từ cái này náo nhiệt bên trong cảm giác được một cỗ khí tức ngọt ngào.

Có cái này đến cái khác cường giả giáng lâm tại Bạch Hải thị, bọn hắn không ngăn ngại chút nào phóng xuất ra khí tức của mình, thể hiện ra mình cường đại.

Tần Hạo cảm ứng những cái kia khí tức, sắc mặt hắn hơi có chút âm trầm, cái gì ngưu quỷ xà thần đều dám đến.

Lúc này, Lục Đông Phong đầu đầy mồ hôi, hắn là thật gấp.

Nhiều như vậy siêu tự nhiên tồn tại đi tới Bạch Hải thị, hắn làm địa đầu xà tự nhiên không có khả năng không biết, hiện tại hắn vô cùng nóng nảy.

Những người này nếu là nào sai lầm ra, không biết sẽ là đáng sợ cỡ nào, dù sao tuyệt đối sẽ để đầu hắn đau đến bạo tạc.

"Yên tâm đi, có ta sư phụ tại, sẽ không xuất hiện cái gì nhiều loạn lớn."

Tại Lục Đông Phong phía trước, Đường Long bắt chéo hai chân, cả lờ phất phơ nói, hắn đối Tần Hạo lòng tin mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Dị thường

Lục Đông Phong hơi kinh ngạc, hắn đối Đường Long cũng coi là hiểu khá rõ, hắn nhưng chưa từng có nói qua mình có cái gì sư phụ.

"Ta sư phụ liền là Tần Hạo, hai năm trước gặp được hắn, hắn truyền thụ ta một chút bản sự, cho nên ta mới có thành tựu của ngày hôm nay." Đường Long kiêu ngạo nói.

Lục Đông Phong giật nảy cả mình, hắn biết Đường Long quật khởi tại hai năm trước, đạt được dị nhân truyền thụ, đứng hàng thế hệ trẻ tuổi mạnh nhất trong mây người.

Chỉ là hắn làm sao cũng không nghĩ tới, trợ giúp Đường Long cái kia dị nhân, lại là Tần Hạo.

Tần Hạo tuổi đời hai mươi, liền đứng hàng Kim Bảng thứ hai mươi, có thể xưng nghịch thiên, cũng chỉ có hắn tu luyện công pháp, mới có thể đem một cái nguyên bản thực lực thường thường người, dùng thời gian hai năm đặt chân cao thủ thanh niên người mạnh nhất liệt kê.

"Liền xem như có Tần Hạo, chúng ta cũng chưa chắc có thể lắng lại lần này phiền phức." Lục Đông Phong lắc đầu nói.

"Ta sư phụ nói có thể, vậy liền tuyệt đối có thể." Đường Long tự tin mà nói.

Hiển nhiên, đối với Tần Hạo, hắn có tuyệt đối tự tin.

Lục Đông Phong cau mày, hắn có chút không tin.

Đường Long nhìn ra Lục Đông Phong ý nghĩ, hắn vừa cười vừa nói: "Đây là tổ trưởng, hắn để cho ta trăm phần trăm tín nhiệm ta sư phụ."

Tổ trưởng, Lục Đông Phong gật đầu, hần không lời có thể nói.

Thiên Tổ tổ trưởng sẽ không dễ dàng mở miệng, hần nói ra, tự nhiên có rất lớn đạo lý.

"Tốt a, đã dạng này, chúng ta liền yên lặng theo dõi kỳ biến, bất quá cũng không thể hoàn toàn ngồi yên không lý đến, chúng ta muốn duy trì Bạch Hải thị trật tự, nếu người nào dám lung tung xuất thủ, uy hiếp được người bình thường tính mệnh, giết không tha." Lục Đông Phong trong mắt lóe lên một đạo hàn quang.

Tần Hạo làm thế nào, hần đương nhiên sẽ không đi nhúng tay, nhưng là bọn hần lại không thể đủ một điểm động tác đều không có.

Mặc dù bọn hần tại Bạch Hải thị bên trong lực lượng không tính là cường đại, nhưng là cũng không yếu, chỉ ít uy hiếp rất lớn một bộ phận cường giả, vẫn hữu dụng.

"Kia là tự nhiên, chúng ta cùng một chỗ hành động." Đường Long trong mắt tinh quang lóe lên.

Bên này bọn hần đang hành động, mà Bạch Hải thị bên trong thị dân, cũng phát hiện một chút dị thường.

Chung quanh người mặc kỳ trang dị phục người tăng nhiều, có người mặc áo đuôi tôm người phương Tây, sắc mặt tái nhợt, mang theo ưu nhã khí tức, giống như là từ thời Trung cổ đi ra quý tộc.

Cũng có người mặc tăng bào hòa thượng, còn có Đại Lạt Ma, càng có thân hình cao lớn xuất trần đạo sĩ.

Đương nhiên, cũng có chứa chỗ đồ vết người hiện đại, chỉ là bọn hần từng cái khí vũ hiên ngang, vung tiền như rác.

Trong thời gian này ngược lại để khách sạn cùng một chút tiệm cơm kiếm không ít người, những người này cực đại đa số, phô trương đều phi thường lớn.

Đương nhiên, tất cả mọi người tại kiểm chế mình, không có đi nháo sự.

Bọn hần cảm thấy mình chung quanh có người giám thị, lại lộ ra tiêu chí, kia là thuộc về Thiên Tổ người.

Tại Hoa Hạ bên trong, ai cũng không nguyện ý tùy tiện đắc tội Thiên Tổ.

Tần Hạo tiến vào trấn Ma Sơn bên trong, hần đang quan sát chung quanh cường giả, nơi này không chỉ một vị cường giả đang đối đầu, nhưng là ai cũng không có xuất thủ.

Tần Hạo biết, muốn đem đầu kia Cương Thi phóng xuất, thời gian vẫn chưa tới.

Hần thối lui rời khỏi nơi này, trở về trường học.

"Tần Hạo, ngươi hai ngày này làm cái gì đi, làm sao lén lút lút lút, ngươi nếu là không giải thích cho ta tình huống, đừng trách ta đối ngươi không khách khí."

Tần Hạo vừa rời vào nhà, một cái bất mãn thanh âm liền vang lên.

Lâm Lộ Dao bóp lấy bờ eo thon nhìn chăm chăm Tần Hạo, một bộ muốn nhắm người mà phê cảm giác.

Hiển nhiên, nếu là Tần Hạo trả lời để nàng không hài lòng, Lâm Lộ Dao tuyệt đối sẽ bỏ nhào qua.

"Liên quan gì đến ngươi."

Tần Hạo lật ra một cái liếc mắt, nha đầu này quả cũng quá rộng đi.

Lâm Lộ Dao chán nản, nàng chỉ vào Tần Hạo, tức giận nói: "Ta là đang vì Mộng Thiên bất bình, ngươi đã cùng với Mộng Thiên, liền không nên đi trêu chọc người khác, nếu để cho ta biết ngươi làm có lỗi với Mộng Thiên sự tình, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi."

Tần Hạo nhìn thoáng qua bình tĩnh Hạ Mộng Thiên, hần một mặt im lặng, chính chủ không nói lời nào đâu, Lâm Lộ Dao lại nói không ngừng.

"Tại sao ta cảm giác là ngươi đang ghen đâu?" Tần Hạo thần sắc cổ quái.

Hần vừa nói ra, Lâm Lộ Dao tựa như là mèo bị dấm đuôi đồng dạng nhảy dựng lên, nàng chỉ vào Tần Hạo cái mũi, lớn tiếng nói: "Ngươi đang nói bậy bạ gì đó, liền ngươi kia hùng dạng, ta có thể coi trọng ngươi? Liền xem như nam nhân thiên hạ chết hết, ta đều sẽ không lựa chọn ngươi."

Tần Hạo im lặng, hần một mặt nhìn thẳng ngốc đáng vẽ: "Liền xem như nam nhân thiên hạ đều không chết hết đâu, ta đều không thích ngươi, nếu là nam nhân thiên hạ chết hết, ta càng chương mất ngươi, ta còn không hảo hảo chọn một dưới."

Lâm Lộ Dao bị ghen đến quá sức, bất quá nàng rất nhanh kịp phản ứng: "Ha ha, chỉ sợ chỉ có cường tráng nhất nữ nhân, mới có được giao phối quyền đi, đến lúc đó chỉ sợ không tới phiên ngươi làm lựa chọn."

Gặp bọn họ càng nói càng thái quá, một bên Hạ Mộng Thiên rốt cục ngừng không nổi nữa, nàng dờ khóc dờ cười, lờm hai người một cái, tức giận nói: "Tốt, các người đều không nên nói bậy nói bạ, Dao Dao, ta đều nói, Tần Hạo không có làm có lỗi với ta sự tình, là người đa tâm, hắn có sự tình khác muốn làm."

"Ta mới không tin đâu, chỉ có người cái này đơn thuần nữ nhân, mới có thể bị hắn lừa gạt đến." Lâm Lộ Dao một mặt xem thường.

Hạ Mộng Thiên đều kém một chút bị nước miếng của mình bị sặc, nói nàng người đơn thuần, chỉ sợ cũng chỉ có Lâm Lộ Dao một cái đi,

Thân là giới kinh doanh nữ cường nhân, nàng tuyệt đối cùng đơn thuần hai chữ không dính nổi một bên, mỗi ngày đều đang tính kế một vài thứ.

Tần Hạo thật sự là lười nhác cùng Lâm Lộ Dao nói nhảm, hắn hiện tại cảm thấy Lâm Lộ Dao đầu óc có vấn đề.

"Ta muốn nghỉ ngơi, mặc kệ người."

Tần Hạo nói xong, hắn tiến vào phòng tắm.

Rất nhanh, hắn tắm rửa xong, nhìn cũng không có nhìn Lâm Lộ Dao một chút, đi vào phòng.

"Mộng Thiên, người nhìn hắn là thái độ gì." Lâm Lộ Dao bắt mắt, lật ra cái này đến cái khác bạch nhãn, hiển nhiên cực kỳ bất mãn.

Hạ Mộng Thiên che miệng cười trộm, nàng nhìn không được nói ra: "Ta nhìn các người ngược lại là hai cái hoan hỉ oan gia."

Lâm Lộ Dao kém một chút bị nước miếng của mình hắc ở, nàng thậm chí hoài nghi Hạ Mộng Thiên đầu óc có phải hay không hư mất, thế mà lại có loại này đáng sợ ý nghĩ.

"Được rồi, ta nói không thông người, ta đi ngủ."

Lâm Lộ Dao vuốt vuốt mình huyết Thái Dương, sau đó rời khỏi nơi này.

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, nàng vào phòng.

Lúc này, Tần Hạo đã ngủ thiếp đi.

Hạ Mộng Thiên nằm tại bên cạnh hắn, nhắm mắt lại, an ổn ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai sáng sớm, Tần Hạo đi học, bởi vì Cố Tuyết Kỳ lại cho hắn gọi điện thoại, hắn liền xem như không muốn đi đều không được.

"Người cùng người khuê mật nói một tiếng, không muốn chăm chăm ta như thế gấp có được hay không?" Tần Hạo một mặt phiền muộn, hắn nói với Hạ Mộng Thiên.

Hạ Mộng Thiên mỉm cười, nàng mang theo một vòng thâm ý nói ra: "Đây chính là chính người trên chộc phiền phức, ta nhưng không giúp được người."

Tần Hạo trợn trắng mắt, hắn muốn qua là tự tại sân trường sinh hoạt, mà không phải mỗi ngày đi học, nói như vậy, cái này đại học bên trên hoàn toàn không có ý nghĩa.

Hắn cuối cùng chỉ có thể thờ dài một hơi, vẫn là đi lên lớp đi.

"Khẳng định có vấn đề."

Nhìn chăm chăm Tần Hạo rời đi bóng lưng, Lâm Lộ Dao nghiêng răng nghiêng lợi, nàng con người đảo một vòng, nghĩ đến một ý kiến.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đường Long trọng thương

Tại Tần Hạo rời đi không lâu sau, nàng liền đuổi theo, sau đó trực tiếp đi vào Tần Hạo phòng học.

Đương Lâm Lộ Dao vừa một lúc tiến vào, tất cả ánh mắt đều tập trung trên thân nàng, nam sinh đều lộ ra cuồng nhiệt thần sắc, nữ sinh này quá đẹp, mà lại lúc trước, bọn hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Rất nhiều nam sinh tâm động, ánh mắt theo Lâm Lộ Dao di động, tất cả đều hi vọng nàng có thể ngồi tại bên cạnh mình.

Hiển nhiên bọn hắn phải thất vọng, Lâm Lộ Dao ánh mắt chuyển động, nàng rất nhanh đã tìm được Tần Hạo.

Sau đó nàng di chuyển bước chân, trực tiếp hướng Tần Hạo đi qua.

"Không phải đâu?"

"Lại cùng Tần Hạo có quan hệ? Lão thái gia không mang theo dạng này chơi đi."

Đồng đảo nam sinh đều ai thán, đến cùng còn có để hay không cho bọn hắn sống, thật vất vả xuất hiện một cái giáo hoa cấp mỹ nữ, thế mà còn là cùng Tần Hạo có quan hệ.

Tần Hạo đối với Lâm Lộ Dao xuất hiện, cũng có chút ngoài ý muốn.

"Người làm gì? Đến ta giáo thất làm cái gì?"

Tần Hạo theo miệng hỏi, hắn chỉ là tùy tiện nhìn lướt qua Lâm Lộ Dao, liền không có lại liếc nhìn nàng một cái.

"Ta không yên lòng người, trợ giúp Mộng Thiên coi chừng người, từ hôm nay trở đi, người đi tới chỗ nào, ta liền theo người đi nơi nào, ta nhìn người còn thể nào hái hoa ngắt cỏ."

Lâm Lộ Dao nói xong, một mặt đắc ý thần sắc, nàng cảm thấy mình rốt cuộc tìm được Tần Hạo nhược điểm.

Cứ như vậy, liền xem như Tần Hạo muốn hái hoa ngắt cỏ, đều khó có khả năng, hắn tuyệt đối không dám để cho nàng bắt được chứng cứ.

"Tùy người."

Tần Hạo nhún vai, một mặt không quan trọng.

Nàng căn bản cũng không có tâm tư như vậy, cho nên cũng không thấy phải cần giải thích cái gì.

Về phần Lâm Lộ Dao nghĩ muốn đi theo hắn, Tần Hạo cầu còn không được, như vậy, hắn liền có thể bảo hộ Lâm Lộ Dao, tính nàng ngoài ý muốn nổi lên.

"Tránh ra."

Lâm Lộ Dao đột nhiên nói với Tần Hạo.

"Làm gì?" Tần Hạo có chút mộng bức.

"Ta muốn ngồi ở chỗ này, người hướng một bên ngồi." Lâm Lộ Dao rất bá đạo nói, một mặt đương nhiên.

Đây cũng không phải là có ý gây chuyện, nàng vô luận đi đến nơi nào, đều là loại đãi ngộ này.

Thân là Lâm gia tiểu công chúa, người khác cho nàng nhường chỗ ngồi, vậy cũng là một loại vinh hạnh, là giá trị được ra ngoài khoe sự tình, chỗ nào giống như là Tần Hạo, một mặt không tình nguyện đáng về.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao có chút chán nản, gia hỏa này làm sao không có chút nào thức thời.

Trong nội tâm nàng may mắn, hạnh phúc chính mình không có tính toán gả cho Tần Hạo, bất quá ngược lại là hổ khẩu Hạ Mộng Thiên, nghĩ tới đây, Lâm Lộ Dao trong lòng có chút áy náy.

Tần Hạo để Trương Siêu vào bên trong dời một vị trí, hắn cũng dời một chút, xem như cho Lâm Lộ Dao nhường một vị trí.

Bất quá nếu là cho hắn biết hiện tại Lâm Lộ Dao ý nghĩ trong lòng, Tần Hạo chắc chắn sẽ không cho nàng nhường chỗ ngồi vị, thậm chí càng trước giáo huấn nha đầu này dừng lại mới được.

"Lão đại, vị mỹ nữ kia lại là vị nào? Chẳng lẽ cũng là tẩu tử?" Trương Siêu con mắt tỏa sáng, nhìn chằm chằm Lâm Lộ Dao, có chút giật mình nói.

Lâm Lộ Dao nghe được Trương Siêu, cũng không tức giận, nàng con người đảo một vòng, cười hi hi hỏi: "Người có rất tẩu tử sao?"

Hiển nhiên, Lâm Lộ Dao muốn từ Trương Siêu nơi này thăm dò được một chút tin tức, như vậy, xong đi hướng Hạ Mộng Thiên cáo trạng.

Bất quá, Trương Siêu cũng không ngờ, hắn trong nháy mắt ý thức được mình nói sai, hắn rất nhanh kịp phản ứng, cười hi hi nói: "Không có sự tình, ta chỉ có một cái tàu từ, gọi là Hạ Mộng Thiên, đồng học ngươi cũng hẳn phải biết, chúng ta Bạch Hải thị đệ nhất mỹ nữ."

Vừa rồi Trương Siêu nghe được tên Hạ Mộng Thiên, hắn lập tức ý thức được, trước mắt cái này mỹ nữ, có thể là bạn của Hạ Mộng Thiên.

Hắn đương nhiên sẽ không đem Tần Hạo bán, rất nhanh liền nghĩ kỹ trả lời nói.

Lâm Lộ Dao cười lạnh một tiếng, nàng tự nhiên không tin.

Nhưng Trương Siêu không nói, nàng cũng không thể nói cái gì.

"Ta nói sừ nữ, ngươi nhầm chán không, ta cùng Mộng Thiên sự tình, ngươi nhất định phải nhúng tay làm cái gì?" Tần Hạo có chút khó chịu, hắn cảm thấy Lâm Lộ Dao đầu óc có vấn đề.

"Hừ, Mộng Dao là bằng hữu của ta, ta không cho phép ngươi khi dễ nàng." Lâm Lộ Dao đương nhiên nói.'

Tần Hạo cười lạnh, hắn nhìn chằm chằm Lâm Lộ Dao, lạnh lùng nói: "Nếu như ta không có nhớ lầm, lúc trước đem ta giới thiệu cho Mộng Dao người, liền là ngươi đi, đã ngươi làm ra lựa chọn, liền không nên ở chỗ này nhiều lời, rất đáng ghét đâu."

"Ta hối hận, không được a?" Lâm Lộ Dao trừng mắt.

"Nói cách khác hiện tại ngươi nghĩ muốn gả cho ta rồi? Hối hận đem ta tặng cho Mộng Dao, xem ra ta quả nhiên rất đẹp trai." Tần Hạo lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, một mặt tự hào.

Lâm Lộ Dao giả bộ làm muốn nôn đáng vẻ, nàng nhíu lại tú khí lông mày, nói ra: "Có thể hay không đừng làm người buồn nôn, ta vừa com nước xong xuôi, sợ phun ra."

Hiển nhiên, nàng đã kích Tần Hạo, cũng là không để lại dư lực.

Tần Hạo nhún vai, hắn chuẩn bị không nói với Lâm Lộ Dao bảo.

Ngay lúc này, hai nữ hài vọt vào, thần sắc bối rối.

Tần Hạo lập tức nhận ra được, hai nữ hài không là người khác, chính là Đường Nguyệt cùng Chu Thiển.

"Tần Hạo, nhanh theo ta đi, ta ca xảy ra chuyện, hắn bị người đã thương, hiện tại trạng thái rất nguy hiểm." Đường Nguyệt nhìn lướt qua những học sinh kia, rất nhanh liền thấy Tần Hạo, nàng tranh thủ thời gian hô.

Sở dĩ tìm đến Tần Hạo, là anh của nàng nói, Đường Long nói Tần Hạo có thể trị tốt hắn.

"Chuyện gì xảy ra? Được rồi, ta trước đi qua." Tần Hạo đứng lên, sắc mặt hắn có chút ngưng trọng.

Không ngờ tổ người đều dám đánh, mà lại Đường Nguyệt như vậy đáng vẻ lo lắng, hơn phân nửa Đường Long thương thế không nhẹ.

Tần Hạo vượt qua Lâm Lộ Dao, trực tiếp đi ra ngoài.

Lâm Lộ Dao kinh hô một tiếng, sau đó cũng đi theo Tần Hạo đằng sau, nàng còn phải xem lấy Tần Hạo, để hắn không hái hoa ngắt cỏ đâu.

Tần Hạo cũng không để ý tới nàng, Lâm gia hậu nhân, biết một vài thứ, tự nhiên không có chuyện gì.

Lâm gia cùng trong chốn võ lâm, liên lụy rất sâu, thậm chí bọn hắn có chút không muốn người biết địa phương, kỳ thật liền là trong chốn võ lâm gia tộc.

Bọn hắn trực tiếp lên một chiếc xe, Lâm Lộ Dao cũng tiến vào.

Chu Thiển là gặp qua Lâm Lộ Dao, nàng nhẹ gật đầu.

Về phần Đường Nguyệt, nàng mặc dù không biết Lâm Lộ Dao, cũng không biết nàng đến cùng là làm cái gì, nhưng là hiện tại nàng nhưng không có tâm tư nghĩ nhiều như vậy, chỉ là lái xe, nhanh nhanh rời đi trường học.

"Ca của ngươi tổn thương thế nào? Còn có những người khác sao?" Tần Hạo hỏi.

Đường Nguyệt sắc mặt hơi trắng bệch, nàng có chút khẩn trương nói: "Rất nghiêm trọng, một mực hôn mê bất tỉnh, tỉnh lại qua liền là để cho ta tìm ngươi, hắn những đồng bạn kia, chết rất nhiều người, . Sống sót không có mấy cái."

Tần Hạo trong mắt tuôn ra hai đạo kinh khủng hào quang, ba nữ nhân đều cảm giác được trong xe nhiệt độ đều thấp xuống rất nhiều.

Các nàng rung mình một cái, toàn thân đều đang run rẩy.

Tần Hạo phát hiện không đúng, lập tức thu liễm sát ý, ba người lúc này mới tốt hơn một chút.

"Thật là khủng khiếp, vừa rồi cái kia chính là sát khí sao? Vậy mà đáng sợ như vậy." Lâm Lộ Dao thè lưỡi, nàng nhìn về phía Tần Hạo ánh mắt đều có chút biến hóa, nàng lúc này mới dần dần minh bạch, Tần Hạo đến cùng là một cái gì bộ dáng người.

Hắn một khi nổi giận, sự uy nghiêm đó, để cho người ta thậm chí có chút không thở nổi

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Báo thù không cách đêm

Có thể làm cho gia gia mình coi trọng ân, quả nhiên không giống bình thường, Lâm Lộ Dao ở trong lòng nghĩ đến.

Bọn hắn đi tới một ngôi biệt thự trước, sau đó xuống xe đi vào.

Còn không có vào cửa, Tần Hạo liền cảm thấy mấy đạo yếu ớt khí tức, hiển nhiên là thụ thương mấy người.

Hắn gõ cửa một cái, rất nhanh một cái sắc mặt tái nhợt người đi ra.

Đương Mộc Vũ Thần nhìn thấy Tần Hạo thời điểm, hắn lập tức lộ ra thần sắc kích động.

"Cuồng Y người đã đến, mau vào, Lục đại ca bọn hắn đều sắp không được." Hắn vội vàng lôi kéo Tần Hạo, đi vào bên trong.

Tần Hạo gật đầu, hắn theo Mộc Vũ Thần đi vào.

Trên ghế sa lon trên mặt đất hiện tại nằm đều là thương binh, hết thấy có sáu người.

Lục Đông Phong cùng Đường Long cũng ở trong đó, chỉ là hai người thương thế nghiêm trọng nhất, sắc mặt tái nhợt, giống như là nhanh muốn không được.

Tần Hạo cũng có thể cảm giác được, hai tính mạng con người chỉ hỏa cực kỳ yếu ớt, không cẩn thận, liền sẽ đoạn tuyệt.

"Ca ca, người không sao chứ?"

Đường Nguyệt giết nãy mình, nàng vừa mới rời đi thời điểm, Đường Long còn không có như vậy chứ, nhưng là hiện tại thể mà thành bộ dáng như vậy.

Đường Long lại không để ý đến Đường Nguyệt, hắn nằm tại trên ghế sa lon, hôn mê bất tỉnh.

Tần Hạo đi qua, hắn một cái tay khoác lên Đường Long trên thân, sau đó nhíu mày.

"Thần giáo người làm."

Tần Hạo trong mắt hàn quang lấp lóe, hắn một nháy mắt liền phát giác được Đường trên thân rồng khí tức xuất xứ.

"Đúng, Đường Long là bị một cái thiên nhãn chỗ đá thương, cũng đều là bởi vì chúng ta bắt tranh khí, nếu không phải muốn bảo vệ chúng ta, lấy Đường Long cùng Lục đại ca thực lực, muốn chạy trốn, phi thường dễ dàng."

Nói đến đây, Mộc Vũ Thần cho mình một bàn tay.

Thiên nhãn, Tiên Thiên Ngưng Đan cảnh giới, Tần Hạo cười lạnh một tiếng, trong mắt của hắn lãnh quang lóe lên.

Trong tay hắn mấy đạo kim quang lấp lóe, trực tiếp rơi vào Đường trên thân rồng, trong nháy mắt Đường Long khí tức liền bình ổn lại.

"Tốt?"

Đường Nguyệt mong đợi nhìn qua Tần Hạo, nàng có chút bận tâm.

Tần Hạo lắc đầu, hần thân nhiên nói: "Nơi đó có dễ dàng như vậy, người ca ca cùng bọn hần đều làm bị thương vô cùng nghiêm trọng, nếu là như thế liền dễ dàng chữa khỏi, ta cũng không phải là bác sĩ, mà là thần tiên, ta chỉ là trước ổn định một chút thương thế của hần."

Nghe được Tần Hạo, Đường Nguyệt có chút thất vọng, bất quá nghe được ca ca của mình thương thế ổn định, nàng cũng là thở dài một hơi.

Tần Hạo quay người nhìn về phía Lục Đông Phong, ánh mắt hần dừng đứng lên, sắc mặt âm trầm tới cực điểm, lạnh lùng nói: "Người của giáo đình?"

"Vâng, công kích chúng ta là thần giáo cùng Giáo Đình cao thủ, trong đó thậm chí có khả năng có Hoa Hạ Vũ giả, chỉ là chúng ta lúc ấy bị giết luống cuống, căn bản là không kịp phân biệt."

Nói đến đây, Mộc Vũ Thần trong mắt lóe lên ngập trời hận ý.

Nếu là thần giáo cùng người của giáo đình công kích hần còn dễ nói, bọn hần vốn chính là địch nhân.

Nhưng nếu là có Hoa Hạ Vũ giả, vậy liền không đồng dạng, bọn hần vì bảo vệ quốc gia đã sinh đã tử, du tẩu tại biên giới tử vong, nhưng lại có người muốn giết bọn hần.

Loại chuyện này, tự nhiên không cách nào dễ dàng tha thứ.

"Chuyện này ta sẽ tìm người tra rõ ràng, chỉ cần có tham dự, một cái đều không sống nổi." Tần Hạo thân nhiên nói, hần ngữ khí rất bình tĩnh, nhưng là nói ra, lại sát khí tràn trề.

Mộc Vũ Thần gật đầu, hần nguyện ý tin tưởng Tần Hạo, Kim Bảng thứ hai mươi đại cao thủ, tự nhiên không phải bản tên không đích hạ người.

Mấy người thương thế đều vô cùng nghiêm trọng, trị liệu vô cùng phiền phức, chủ yếu nhất là trong cơ thể của hần có năng lượng kỳ dị, như cũ tại phá hư thân thể của bọn hần, để thân thể bọn họ bị hao tổn vô cùng nghiêm trọng.

Tần Hạo xuất thủ, luyện hóa năng lượng kỳ dị, sau đó lấy kim châm đâm huyết kích phát tiềm năng của bọn hần, trợ giúp bọn hần khỏi hần.

Đây là một cái phi thường to lớn công trình, mạnh như Tần Hạo, cuối cùng sắc mặt đều hơi trắng bệch, hao phí quá nghiêm trọng.

Bất quá, tất cả mọi người thương thế đều ổn định lại, sẽ không xuất hiện vấn đề.

Tần Hạo lấy tới tiền giấy, căn cứ mỗi người trạng thái, vì bọn họ mở phương thuốc, lúc này mới hung hăng thở một hơi, ánh mắt hần đều có chút không mở ra được.

Mộc Vũ Thần có chút bận tâm đi tới, hỏi: "Tần Hạo, người không sao chứ?"

Tần Hạo khoát tay, hần hơi vận chuyển Chân Nguyên, lúc này mới tốt hơn không ít.

"Không có việc gì, chỉ là tiêu hao có chút nghiêm trọng, nghỉ ngơi một chút liền tốt."

Tần Hạo hơi khôi phục một chút, rồi mới lên tiếng.

Mộc Vũ Thần lúc này mới yên tâm một chút, dù sao hiện tại bọn hần cơ hồ có thể nói toàn quân bị diệt, nếu là Tần Hạo lại xuất hiện điểm vấn đề gì, Thiên Tổ tại Bạch Hải thị liền thật không có bất kỳ cái gì lực lượng.

Lần này dân chúng bình thường, khẳng định hội chịu ảnh hưởng.

Những cái kia trong chốn vô lâm nhân sĩ, vô luận là Chính Đạo còn là ma đạo, trên thực tế đều là kẻ giống nhau, bọn hần cao cao tại thượng, mới sẽ không quản người bình thường chết sống đâu.

Lâm Lộ Dao đứng ở một bên, một mực không nói gì.

Nàng nghe được Tần Hạo bọn hần đàm luận, tận mắt thấy loại kết quả này, trong lòng nhịn không được rung động.

Nàng biết có một tổ chức tồn tại, trong bóng tối thù hận lấy người bình thường, Lâm Lộ Dao một mực sùng bái bọn họ, đem bọn hần xem như anh hùng.

Chỉ là nàng không nghĩ tới Tần Hạo thế mà cũng là tổ chức này người, nàng đối Tần Hạo cách nhìn, trong nháy mắt liền cải biến.

"Không nghĩ tới người lại là Thiên Tổ người, xem ra là ta hiểu lầm người, Thiên Tổ người đều là thật vĩ đại." Lâm Lộ Dao nói với Tần Hạo, một mặt khâm phục.

Tần Hạo lại lắc đầu, hần nhật vừa cười vừa nói: "Người nhưng không nên hiểu lầm, ta mặc dù là Thiên Tổ người, nhưng lại không có vì Thiên Tổ làm qua cái gì sự tình, ta vừa gia nhập không lâu, không có chấp hành qua nhiệm vụ."

Bất quá, Lâm Lộ Dao lại không có bất kỳ cái gì dao động, nàng nhìn qua Tần Hạo ánh mắt có chút cực nóng.

"Ta đột nhiên có chút hối hận, gả cho Thiên Tổ nam nhi, mới không bôi nhọ ta Lâm Lộ Dao, ta thích anh hùng." Lâm Lộ Dao nói nghiêm túc.

Trong nội tâm nàng tính tường, gả nhập Thiên Tổ không phải dễ dàng như vậy, tiến vào Thiên Tổ bên trong, liền là đối người này phẩm tính cùng nhân cách một loại khẳng định.

"Anh hùng sao? Ha ha, anh hùng không phải là bọn hán loại kết cục này, cho nên, ta muốn là anh hùng báo thù."

Tần Hạo ánh mắt đảo qua Đường Long bọn hán, trong lòng của hán sát ý ngập trời.

Tần Hạo trong lòng rất rõ ràng, nếu không phải hán ở chỗ này, còn lại trong những người này, chỉ sợ cũng Mộc Vũ Thần còn có thể sống sót, những người khác không có bất kỳ cái gì cơ hội.

Bọn hán bị thương thể vô cùng nghiêm trọng, thậm chí Tần Hạo chạm thêm đến một hồi.

"Người định làm gì? Ta đã cho phía trên gọi điện thoại, minh Thiên phó tổ trưởng sẽ tới."

Mộc Vũ Thần có chút kích động, hán cũng muốn báo thù, nhưng lại muốn chờ đợi phía trên lãnh đạo đến đây.

"Không cần chờ nữ nhân kia, ta Tần Hạo chưa hề đều là báo thù không cách đêm, bọn hán đã dám động thủ, liền chuẩn bị chết sạch sẽ đi."

Tần Hạo cười lạnh, hán lấy điện thoại di động ra, phát ra mấy cái tin nhắn ngắn.

Sau đó Tần Hạo liền nhắm mắt lại, hán đang khôi phục tự thân tiêu hao, lại muốn đem trạng thái bản thân, điều chỉnh đến trạng thái đỉnh cao nhất.

Mộc Vũ Thần không biết Tần Hạo làm cái gì, nhưng là hán dám khẳng định, Tần Hạo khẳng định phải có đại động tác.

Một cái Kim Bảng cường giả lửa giận, kinh khủng bức nào kia là có thể nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Báo thù

Đường Nguyệt các nàng ra ngoài mua thuốc, trở về thời điểm, liền điểm rất nhiều thức ăn ngoài.

Về phần Tần Hạo, hán chưa tỉnh lại, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, không người nào dám quấy rầy Tần Hạo.

Một mực đến Sắc trời tối xuống, Tần Hạo mở mắt, hai đạo tử Sắc quang mang tuôn ra, chừng dài hơn một thước.

Cái này đem Đường Nguyệt các nàng giật nảy mình, còn cho là mình gặp được quái vật đâu.

"Không có việc gì, không cần sợ hãi, đây là chỉ có Kim Đan cường giả mới có thể hiển hóa dị tượng." Mộc Vũ Thần an ủi ba người.

Đường Nguyệt các nàng lúc này mới bình tĩnh trở lại, Sau đó nhìn chăm chăm Tần Hạo.

"Có cơm Sao?" Tần Hạo hỏi.

Đường Nguyệt các nàng chỉ vào trên mặt bàn, vừa rồi các nàng liền đang dùng cơm, đây đã là bữa ăn tối hôm nay.

Về phần Đường Long bọn hán, vẫn không có tỉnh lại, nhưng là khí tức lại vững vàng rất nhiều.

Tần Hạo đi qua, cảm qua bát đĩa, liền bắt đầu ăn.

"Đó là của ta." Lâm Lộ Dao kháng nghị.

Bất quá Tần Hạo nhưng không có để ý đến nàng, tiếp tục ăn lấy đồ vật của mình, hán ăn rất nhanh, cũng ăn rất nhiều.

Hôm nay tiêu hao quá lớn, Tần Hạo cần những thức ăn này bổ Sung thể lực của mình.

Đợi đến Sau khi ăn xong, Tần Hạo lúc này mới đứng lên, hẩn nhìn về phía cổng.

Không biết lúc nào, Dạ Hoàng cùng Lão Yêu đã xuất hiện ở cổng.'

Tần Hạo nhìn thoáng qua điện thoại, hẩn nhẹ gật đầu, nói ra: "Chúng ta cần phải đi."

"Ta và ngươi cùng một chỗ trở về Sao?" Lâm Lộ Dao nhin không được nói.

Tần Hạo lắc đầu, hẩn thần nhiên nói: "Ồ chỗ này chờ ta, ngày mai tới đón ngươi."

Lâm Lộ Dao cái này mới phản ứng được, Tần Hạo hơn phân nửa không phải là muốn trở về, mà là muốn đi báo thù.

Chỉ là, bọn hẩn chỉ có ba người, lại muốn báo thù, chi Sợ không dễ dàng, còn có thể để cho mình gặp nguy hiểm.

Lâm Lộ Dao làm Sao biết, đối với Siêu tự nhiên cường giả tới nói, có đôi khi Số lượng cũng không quyết định hết thảy.

Nhìn qua Tần Hạo bóng lưng của bọn hẩn bức cấn mắt trong bóng đêm, Mộc Vũ Thần có chút kích động, hẩn So Tần Hạo còn muốn khát vọng giết hẩn đồng Sự những người kia.

Tần Hạo cuối cùng không có cùng Thiên Tổ người gặp qua, nhưng là Mộc Vũ Thần lại không giống, bọn hẩn Sớm chiều ở c hồng, nhiều năm như vậy huynh đệ, lúc này lập tức chỉ còn lại bọn hẩn bảy người.

H ai thân ảnh đi theo Tần Hạo phía Sau bọn hẩn, giống như u linh, nhưng là nếu có người nhìn thấy các nàng hình dáng, tuyệt đối Sẽ kinh diễm, đây là đáng đẹp cực đẹp hai nữ tử.

Vùng ngoại ô một cái nhà máy bên trong, lúc này lại không phải bình tĩnh như vậy, một đám người ôm mĩ nữ ở nơi đó uống rượu ca hát, thậm chí có ít người đã làm ra khác người động tác.

"Hôm nay thất bại Hoa Hạ Thiên Tổ, để mọi người tốt tốt thư giãn một tí, ha ha."

Nam dã tú một cười lớn nói, hẩn đối trong ngực nữ tử giờ trò, mặt mũi tràn đầy đều là đắc chí vừa lòng.

"Thiên nhẫn đại nhân thần công vô địch, nho nhỏ Hoa Hạ Thiên Tổ, căn bản là không để trong mắt, trong nháy mắt liền có thể hủy diệt bọn hẩn." Bên cạnh một người vuốt mông ngựa.

"Ha ha."

Nam dã tú một cười to, bất quá hẩn rất nhanh liền ý thức được không ổn, ánh mắt nhìn về phía một phương hướng khác, hẩn có chút khẩn trương nói: "Không nên nói vậy, muốn nói lợi hại, vẫn là thần nhẫn đại nhân lợi hại, ta cùng thần nhẫn đại nhân So Sánh, như là ngay tại chân núi Sâu kiến, ngược nhìn đỉnh núi cao thần linh."

Tại cách đó không xa trong một cái phòng, một cái nam nhân mang trên mặt cười lạnh, nghe được nam dã tú một, cái này mới lộ ra hải lòng thần Sắc.

Nếu là nam dã tú một không nói ra câu nói này lời nói, hẩn không ngại để nam dã tú vừa làm vì pháo hôi.

Một cái thiên nhẫn mà thôi, là tuyệt đối không thể khiêu chiến hẩn thân là thần nhẫn uy nghiêm

Lúc này, ninja kia cũng ý thức được trong lời nói của mình không ổn, hẩn rùng mình một cái, không dám lại nói cái gì.

Thần nhẫn thuộc về thần trong giáo tuyệt đối cao tăng, quyền cao chức trọng, đối tại tính mạng của bọn hẩn, quyền sinh Sát trong tay tùy tâm, nếu để cho thần nhẫn đại nhân không cao hứng, hẩn hẩn phải chết không nghi ngờ.

"Thần linh? Hôm nay ta liền đem cái này cái gọi là thần linh giẫm thành một đồng phân."

Nhưng vào lúc này, một cái băng lãnh thanh âm truyền đến, nói cũng không phải là Đảo Quốc ngôn ngữ, mà là tiếng Hoa.

Bất quá, có thể trở thành ninja, trên cơ bản đối tiếng Hoa cũng hết Sức quen thuộc, bọn hẩn tất cả đều nghe hiểu đối phương ý tứ, từng cái lộ ra thần Sắc tức giận.

Thần nhẫn không dung vũ nhục, bọn hẩn thân là ninja, phải kiên quyết giữ gìn thần nhẫn uy danh.

"B AKa, rút ra đây cho ta, chớ muốn ở chỗ này giả thần giả quỷ."

Nam dã tú giận dữ rống lên một tiếng, trong mắt của hẩn lộ quang lấp lóe.

Trong đội ngũ ngoại trừ một cái thần nhẫn bên ngoài, còn có ba cái thiên nhẫn, tương đương với thần Thiên Ngưng Đan cảnh giới, hẩn tự nhiên muốn cướp bức cứu viện, dạng này mới có thể có được thần nhẫn đại nhân thưởng thức.

"Như người sông muốn."

Cái thanh âm kia vang lên, Sau đó là phô thiên cái địa ngân quang rơi xuống.

Nam đã tú gạt mình giận, hắn muốn ngăn cản, bắt quá ngân châm tốc độ quá nhanh, mà lại dị thường dày đặc, hắn căn bản cũng không có ngăn trở.

"Phốc."

Nam đã tú một bị xuyên thủng, hắn ngã trên mặt đất, toàn thân đều là nhỏ bé lỗ máu.

Tại mi tâm của hắn, một cây ngân châm đi vào trong đó, chỉ còn lại không tới một phần mười ở bên ngoài.

Tần Hạo tới, hắn xuất thủ liền giết một tôn thiên nhân.

Bá đạo như vậy cường thế hành vi, kinh trụ đối phương tất cả mọi người.

Không ai từng nghĩ tới, người tới cư nhiên như thế cường thế kinh khủng, một chiêu đánh giết thiên nhân, e là cho dù là thần nhân đại nhân cũng chưa chắc có thể làm đến đi.

"Giết."

Tần Hạo phát tay, không có cái gì nói nhảm, hôm nay đến nơi này chính là báo thù.

Bốn đạo thân ảnh bay ra ngoài, ngoại trừ Dạ Hoàng cùng Lão Yêu bên ngoài, còn có hắc Bạch Mẫu Đơn hai tỷ muội.

Các nàng bị Tần Hạo gọi tới, trợ giúp hắn ra tay giết người.

Loại tổ hợp này, có thể xưng kinh khủng, Sát thủ giới xếp hạng thứ Sáu thứ bảy cùng đặt Song Song thứ mười cường giả, thêm cái trước Kim Bảng thứ hai mười thiên Kim Đan cường giả, loại thực lực này cơ hồ đều có thể quét ngang một hạng trung môn phái.

Một đám ninja, chừng hơn ba mươi người, nhưng lại gần không được năm người liên thủ.

Bọn hắn cơ hồ là quét ngang qua, một đường quét ngang, ngoại trừ còn Sống hai cái thiên nhân, để bọn hắn ra chiêu thứ hai bên ngoài, tất cả mọi người căn bản là gần không được bọn hắn một kích.

Giết tới cuối cùng, tất cả mọi người ninja đều bị đánh giết.

Tần Hạo đem ánh mắt nhìn về phía một cái phương hướng, ở trong đó có một cỗ cường đại khí tức, đây là một cái thần nhân, tương đương với thiên Thiên Kim Đan cao thủ.

Đối mặt một tôn thần nhân, mạnh như Tần Hạo, cũng không dám khinh thường, thiên Thiên Kim Đan loại này đẳng cấp cao thủ một khi liều mạng, chính là cực kỳ khủng bố.

Bất quá, bây giờ Tần Hạo nhưng cũng không phải rất lo lắng, bọn hắn có năm người, liên thủ, chỉ sợ ngay cả Thanh Long đều muốn chặt vật chạy trốn, hừ hống chỉ chỉ là một cái thần nhân.

"Giết."

Tần Hạo một chương vỡ ra, gian phòng kia tường bị đánh ra một cái động lớn.

Lúc này, một vòng ánh đao lướt qua, thẳng đến Tần Hạo yết hầu.

Liền ngay cả Tần Hạo đều lấy làm kinh hãi, hắn nhận không được rút lui, tránh thoát một đao kia, Suýt nữa thật bị đánh trúng.

Kia một đạo ánh đao không có đạt hiệu quả, đối phương nhưng không có lại ra tay, trực tiếp muốn trốn đi thật xa.

Chân chính cường đại ninja, một kích không trúng, trốn xa ngàn dặm.

Bất quá, Tần Hạo sớm cũng đã nghĩ đến loại khả năng này, hắn cười lạnh một tiếng, muốn từ trong tay hắn đào thoát, chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Tần Hạo xuất thủ, một cây ngân châm bay ra ngoài, trong nháy mắt hóa thành một mảnh màu bạc tinh quang, lấy tốc độ cực nhanh, hướng cái kia thần nhân bạo bắn xuyên qua.

Cái kia thần nhân vốn là muốn chạy trốn, lúc này nhưng lại không thể không dừng lại, hắn tránh khỏi, tránh thoát ngân châm.

Cũng ngay lúc này, Tần Hạo xuất động, trực tiếp đuổi kịp đối phương.

Cái kia thần nhãn cũng là quả quyết, một đao bổ tới, hấn khẳng định Tần Hạo không dám ngạnh binh đao quang của hấn.

Ngay lúc này, Tần Hạo một cái tay quý dị đưa ra ngoài, Sau đó cuốn lấy thần nhãn trường đao, vậy mà hoàn hảo không chút tổn hại.

Triền thể Thủ, liền ngay cả Thanh Long kiếm, Tần Hạo đều có thể băng bùng, huống chi cái này thần nhãn.

Kim Bảng thứ nhất Thanh Long thực lực, đó cũng không phải là cái này thần nhãn có thể So Sánh.

Thần nhãn hết lớn, hấn muốn đem Tần Hạo cánh tay xoắn đứt.

Chỉ là, mặc cho hấn dùng lực như thế nào, đều làm không được, trường đao trong tay của hấn giống như là một cái không cách nào trảm động đồ vật quán chặt lấy, căn bản là bạo không phát ra được uy lực chân chính.

Sau một khắc, Tần Hạo cánh tay đã quán lên thần nhãn cánh tay.

Tại đối phương hoảng sợ ánh mắt bên trong, cánh tay của hấn Sụp đổ, máu tươi vẩy ra, trường đao cũng hoàn toàn đứt đoạn.

Tần Hạo một cái tay trực tiếp bóp lấy cổ của đối phương, hấn nhìn qua một mặt không thể tin được cái kia thần nhãn, hỏi: "Ngày đó cùng các người cùng một chỗ công kích Thiên Tổ Hoa Hạ Vũ giả là ai?"

"Bọn hấn là Thánh Tông cường giả." Thần nhãn mở miệng, một chút cũng không do dự liền bán Thánh Tông.

Cái này thần nhãn trong lòng rất rõ ràng, Tần Hạo khẳng định là Sẽ không bỏ qua cho hấn, không có khả năng để hấn Sống, cho nên hấn liền tác ** đòi cái kia Hoa Hạ thân phận của Vũ giả.

Để các người những người Hoa này tự giết lẫn nhau đi, đây là thần nhãn trước khi chết sinh ra Sau cùng Suy nghĩ, Sau đó hấn liền bị Tần Hạo chặt đứt cổ, triệt để mất mạng.

"Tiếp tục."

Tần Hạo nhìn bốn người một chút.

"Quả nhiên là từ cái chỗ kia ra người tới, giống như Thiên Tổ, không thể chịu đựng bất luận cái gì dị tộc tại cái này một mảnh thổ địa phía trên giương o ai." Dạ Hoàng cảm thán.

Bốn người đều Suy đoán qua thân phận của Tần Hạo, tất cả đều chỉ hướng một chỗ.

Cũng chỉ có cái chỗ kia người nào đó, mới có thể dạy nên hấn dạng này đồ đệ.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hấn nhìn qua tình không, thần nhiên nói: "Coi như không chính là ở đó đi ra người, ta cũng như thế Sẽ làm ra lựa chọn như vậy, đi là trời tổ người báo thù, bởi vì ta là người Hoa."

Người Hoa, câu nói này nói bốn người đều có chút thất thần.

Bọn hấn lúc này mới ý thức được, kỳ thật mình cũng là người Hoa, mặc dù bọn hấn lâu dài ở nước ngoài đi dạo, rất ít tại Hoa Hạ dạo qua, nhưng là dòng máu của bọn họ bên trong, lại chảy xuôi chính là chính tông Hoa Hạ huyết mạch.

Năm người đi vào hắc trong bóng tối, chờ đến bọn hấn xuất hiện lần nữa thời điểm, đã đi tới một cái khác chỗ ở.

"Nơi này chính là Giáo Đình cao thủ chỗ."

Bạch Mẫu Đơn nói, những tin tình báo này, đều là các nàng điều tra ra, thân phận của các nàng không chỉ là một Sát thủ.

"Giết, một tên cũng không để lại."

Tần Hạo dẫn đầu vọt vào, như là một tôn thị huyết ma thần.

Rất nhanh, nơi này Thánh Quang ngập trời, đồng thời có long hổ giao hối dị tượng tán phát ra.

Tần Hạo bọn hấn cùng Giáo Đình giao thủ, đối phương có hai tôn hồng y giáo chủ tại, còn có hai cái Thần Kỵ Sĩ, loại thực lực này mạnh có chút vượt quá dự liệu của bọn hấn.

Nhưng là rất nhanh, bọn hấn c hồng quy là bị chém, không Sống Sót một ai.

Tần Hạo trên bờ v ai có một vết thương, kia là Thần Kỵ Sĩ lưu lại, Sâu đủ thấy xương.

Trên thực tế, nếu không phải Tần Hạo lẩn mất nhanh, vết thương vị trí Sẽ ở trên cổ của hấn mặt.

Hắn lấy ngón chân cầm máu, Sau đó rời đi nơi này.

Thứ ba cái địa phương kia là thuộc về Thánh Tông trụ Sở, dẫn đầu là người hay là hai tôn thánh tông trưởng lão, đều là thần Thiên Kim Đan.

Khi thấy Tần Hạo thời điểm, bọn hắn Sắc mặt thay đổi, căn bản cũng không có nghĩ đến Tần Hạo Sẽ xuất hiện.

Bọn hắn xuất thủ công kích Thiên Tổ, nhưng lại là che mặt, ẩn giấu đi thân phận, nhưng là Tần Hạo lại tới đây, nói rõ bọn hắn đã biết Thánh Tông người xuất thủ.

"Tần Hạo, không nghĩ tới ngươi lại dám chủ động tới tìm mối ta, ha ha, buổi tối hôm nay là tử kỳ của ngươi." Lạnh Sách nhẹ nhàng cười, hắn là Hàn Băng đệ đệ, lần này là tới là vì Hàn Băng báo thù ngách.

"Ta buông tha các ngươi Nhị trưởng lão nhiều lần, không nghĩ tới các ngươi y nguyên không biết hối cải, cấu kết ngoại tộc, đánh giết Thiên Tổ thành viên, xem ra các ngươi Thánh Tông là thật không muốn tồn tại."

Tần Hạo con ngươi lạnh lẽo, thần giáo cùng Giáo Đình còn dễ nói, nhưng là Thánh Tông xuất thủ, Tần Hạo liền không cách nào để đăng tha thứ.

Cái này cùng Hán gian khác nhau ở chỗ nào? Đều là cấu kết ngoại nhân, giết hại đồng bào của mình.

Lạnh Sách hồng tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, hắn tức giận nói: "Đánh rắm, ngươi giết ta đại ca, hiện tại thế mà còn không dám thừa nhận, bất quá cái này đều không trọng yếu, hôm nay ngươi nhất định phải chết, vì ta nhị ca chôn cùng."

Hàn Băng chết rồi? Tần Hạo có chút giật mình, hắn biết trong này khẳng định có cái gì không đúng.

Bất quá Tần Hạo cũng minh bạch, bây giờ nói những này căn bản là vô dụng, từ khi Thánh Tông cấu kết Đảo Quốc thần dạy bọn họ, công kích Thiên Tổ, giữa bọn hắn đã không có chỗ giảng hoà.

Tần Hạo cùng rất nhiều nhiệt huyết người Hoa đồng dạng, đời này của hắn, hận nhất Hán gian

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Diệt Thánh Tông cao thủ

"Đại ca ngươi không phải ta giết, nếu là ta giết, ta tuyệt đối không đến mức không dám thừa nhận, các ngươi Thánh Tông còn không có lớn như vậy uy phong để cho ta kiêng kỵ." Tần Hạo lạnh lùng nói.

"Ha ha."

Hàn Sách căn bản cũng không tin tưởng, hắn ấn định đại ca của mình là Tần Hạo giết.

Tần Hạo cũng không giải thích, hắn biết hiện tại nói cái gì đều không dùng.

"Ta cả đời này, ghét nhất Hán gian, các ngươi làm loại người này, liền không có sống trên thế giới này cần thiết." Tần Hạo lạnh lùng nói.

"Cuồng vọng, ngươi cho rằng chỉ bằng các ngươi mấy người này có thể giết chúng ta? Nơi này đều là Thánh Tông tinh nhuệ." Hàn Sách cười lạnh, hắn lòng tin mười phần.

Chỉ là Tiên Thiên Kim Đan, liền có hai tôn, tăng thêm cái khác cao thủ, bọn hắn lực lượng bây giờ tương đương với Thánh Tông một phân ba.

Mà Tần Hạo một phương này, chân chính Tiên Thiên Kim Đan, cũng chỉ có hắn một người, tự nhiên không thể nào là bọn hắn đối thủ.

"Hắn giống như rất xem thường chúng ta." Lão Yêu ngoẹo đầu nói, trên khuôn mặt tuấn mỹ, mang theo một vòng lãnh khốc cười tà.

Dạ Hoàng gật đầu, hắn cảm thán nói: "Ta cũng phát hiện, bọn hắn chú trọng mất chúng ta, cho nên mới cảm giác cho chúng ta không giết được bọn hắn."

"Kia liền xử lý bọn hắn, để bọn hắn ở trong địa ngục hối hận xem thường chúng ta đi." Hắc Mẫu Đan nhàn nhạt nói, nàng trong mắt phượng lộ xảy ra

nguy hiểm thần sắc.

Nàng ôn nhu, chỉ là đối Tàn Hạo nở rộ, ở trong mắt người khác, nàng mãi mãi cũng là cái kia lãnh khốc tàn nhẫn Hắc Mẫu Đan.

"Giết."

Tàn Hạo chủ động xuất thủ, hấn thẳng hướng Hàn Sách cùng một cái khác Kim Đan cao thủ.

Loại cường giả cấp bậc này thực lực quá mức kinh khủng, sẽ cho Hắc Mẫu Đan bọn hấn mang đến ảnh hưởng.

Về phần những người khác, tại những này mười đại sát thủ trước mặt, còn có chút không đáng chú ý.

Chiến đấu toàn diện bộc phát, bất quá cơ hồ hiện ra nghiêng về một bên tư thái.

Theo Thánh Tông đệ tử từng cái ngã xuống, Hàn Sách bọn hấn triệt để luống cuống.

Bọn hấn không nghĩ tới Tàn Hạo mang tới người mạnh như vậy, đây quả thực là một đám Tu La a, mỗi người giết tay của người pháp, đều gần như hoàn mỹ, ngay cả bọn hấn loại cao thủ này, đều chấn động theo.

"Bọn hấn là ai?" Hàn Sách hoảng sợ hỏi, hấn sắc mặt tái nhợt, biết không tốt.

Thực lực của những người này mặc dù so với hấn thấp một cái cấp độ, nhưng là nếu thật là động thủ, hấn chưa chắc là đối thủ.

Loại kia công kích thật là đáng sợ, có thể vượt vượt cảnh giới giết địch.

"Liên Dạ Hoàng Lão Yêu cùng hắc Bạch Mẫu Đơn ngươi cũng chướng mắt, ngươi cũng coi là lợi hại." Tàn Hạo cảm thán.

Hàn Sách hít vào một ngụm khí lạnh, hấn rút cuộc mình bạch đối phương là ai.

Sát thủ giới xếp hạng mười vị trí đầu tồn tại, khó trách như thế dữ dội, những người này tùy tiện xuất động một cái, đều xem như đại sát khí, hiện tại bốn cái sát thủ bằng cường giả đồng thời xuất động, tăng thêm Tàn Hạo cái này Kim Bảng hai mươi tên tồn tại, bọn hấn làm sao có thể là đối thủ? Cái này là có thể quét ngang một hạng trung lực lượng của môn phái.

Những Thánh Tông đệ tử bị chém giết một sạch sẽ, sau đó bốn người vô giết tới.

Hàn Sách bọn hấn biến sắc, biết không tốt, bọn hấn bộc phát, chân khí bạo dâng, long hổ giao hống dị tượng tán phát ra, hiển nhiên đã đem vận chuyển chân khí đến cực hạn.

Hai người muốn chạy trốn, bọn hấn biết, tiếp tục như vậy nữa, bọn hấn hấn phải chết không nghi ngờ.

Chỉ là, Tàn Hạo căn bản cũng không cho bọn hấn cơ hội này, đầy trời ngân quang bộc phát, cuối cùng Quy Nhất, trực tiếp xuyên thủng một cái khác Kim Đan cường giả mi tâm.

Đối phương ngã ngửa lên trời, chết không nhắm mắt.

Chỉ còn lại Hàn Sách một người, hấn hãi hùng khiếp vía, như cha mẹ chết.

Hiển nhiên, Hàn Sách mình cũng mình bạch, hấn hiện tại nguy hiểm.

Tàn Hạo mấy người cùng một chỗ động thủ, công kích Hàn Sách, chỉ là một kích mà thôi, Hàn Sách liền bị giết, thân thể chia năm xẻ bảy.

Đã từng hướng lên trời tổ động thủ người, tất cả đều bị chém giết, không còn sót một ai.

Tàn Hạo trên người sát ý, lúc này mới thu liễm.

Hấn hướng bốn người nói lời cảm tạ, nếu không phải trợ giúp của bọn hấn, chỉ là Tàn Hạo một người, nghĩ muốn giết những người đó, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

"Không cần cảm ơn chúng ta, chúng ta đã nguyện ý đi theo ngươi, tự nhiên là ngươi muốn chúng ta làm cái gì, chúng ta thì làm cái đó, không cần loại này đối trả khách sáo." Lão Yêu khoát tay, hấn một mặt không kiên nhẫn.

Hấn tương đối thương thức Tàn Hạo không theo lẽ thường ra bài, còn có Tàn Hạo lòng dạ, cho dù tại đối mặt Thanh Long thời điểm, Tàn Hạo đều chưa từng nhượng bộ.

Nhưng là, nếu là Tàn Hạo già là khách khí như vậy, hấn liền sẽ không mất tự nhiên.

"Ngươi càng không cần cảm ơn chúng ta, dù sao chúng ta sớm muộn cũng sẽ trở thành người một nhà." Bạch Mẫu Đơn nhìn muội muội mình một chút, sau đó khanh khách cười không ngừng.

"Người nói hươu nói vượn, ta trực tiếp đưa người ném tới Tần Hạo trên giường đi, dù sao hiện tại tiểu gia hỏa này ném đến ngon ngọt, người đoán sẽ là kết quả gì?" Hắc Mẫu Đan cười lạnh, mặt đối tỷ tỷ của mình, nàng không có chút nào khách khí.

Bạch Mẫu Đan tiểu dung biến mất, nàng tranh thủ thời gian hưởng muối muối của mình xin lỗi, dựa theo Bạch Mẫu Đan đối muối muối mình hiểu rõ, nàng tuyệt đối làm được loại chuyện này.

Nghĩ đến mình nửa đêm bị chế trụ, sau đó ném tới Tần Hạo trên giường, nàng liền rung mình một cái, phải biết lúc này Tần Hạo cũng không phải lấy trước kia loại thuần khiết tiểu bạch thỏ, hẳn ném đến ngon ngọt, Bạch Mẫu Đan dạng này một đại mỹ nữ ném đi qua, hẳn liền xem như có mệnh hơn nghị lực, cũng chưa chắc có thể kiên trì ở.

Tần Hạo không để ý tới hai tỷ muội đầu pháp, hẳn đi ra ngoài.

Hắc Bạch Mẫu Đan cũng không nói thêm gì nữa, các nàng biến mất ở trong màn đêm.

"Thật hâm mộ phúc khí của hắn, nhiều mỹ nữ như vậy vờn quanh." Dạ Hoàng một mặt cảm thán.

Lão Yêu nhìn Dạ Hoàng một chút, hẳn cười lạnh nói: "Ta lại không có chút nào hâm mộ, đây không phải chuyện gì tốt, quá nhiều tinh lực bị liên lụy tại nữ trên thân thể người, đối tu luyện không có bất kỳ cái gì chỗ tốt."

Dạ Hoàng gật đầu, hẳn cũng là ý nghĩ như vậy.

Đương Tần Hạo trở lại biệt thự thời điểm, đã là rạng sáng.

Mộc Vũ Thần tổn thương nhẹ nhất, hẳn đang ngồi chữa thương, nghe được động tĩnh, hẳn lập tức mở mắt.

Khi thấy Tần Hạo về sau, Mộc Vũ Thần lộ ra một vòng vui mừng.

"Thành công?" Mộc Vũ Thần hỏi.

Tần Hạo gật đầu, hẳn vừa cười vừa nói: "Tất cả đều tiêu diệt, không còn một mống."

Mộc Vũ Thần cuồng hỉ, ánh mắt hẳn đỏ bừng, cười to nói: "Quá tốt rồi, cuối cùng là cho những cái kia huynh đệ đã chết báo thù."

Tần Hạo đứng bình tĩnh ở nơi đó, nhìn xem Mộc Vũ Thần vui đến phát khóc.

Thẳng đến Mộc Vũ Thần bình tĩnh trở lại, Tần Hạo lúc này mới lên tiếng: "Lấy Thiên Tổ danh nghĩa, phát một cái thông tri, Thánh Tông cầu kết thần giáo cùng Giáo Đình công kích Thiên Tổ, hiện tại cái này tam phương người đã đều bị tiêu diệt, đồng thời để Thánh Tông tông chủ trong vòng ba ngày đi vào Bạch Hải thị cho Thiên Tổ một cái công đạo, bằng không mà nói, Thánh Tông tất diệt."

Lời này vừa nói ra, Mộc Vũ Thần toàn thân rung mạnh, loại này cường thế tuyên cáo, bọn hắn rất ít làm được, cho dù bọn họ có loại thực lực này.

Thiên Tổ lo lắng quá mức cường thế, sẽ khiến trong chốn võ lâm môn phái bất mãn, đến lúc đó đối bọn hắn hợp nhau tấn công.

Dù sao, trong chốn võ lâm môn phái, đối với công người trong môn, luôn luôn có một ít bản năng kháng cự cùng địch ý.

"Thích hợp sao? Muốn hay không xin phép một chút phía trên?" Mộc Vũ Thần có chút lo lắng hỏi.

Tần Hạo lắc đầu, ánh mắt của hắn thâm thúy, cười lạnh nói: "Không cần, Thiên Tổ nên có Thiên Tổ khí phách, nếu là làm sự tình đều giống như các người đồng dạng lo trước lo sau, khó trách Thiên Tổ hội càng ngày càng tệ, thậm chí còn bị người khác chủ động lấn chiếm tới, trước kia Thiên Tổ, nhưng không có dạng này hèn nhát."

Mộc Vũ Thần thần sắc chấn động, sắc mặt hẳn âm tình không thay đổi, cuối cùng vẫn gật đầu, nói ra: "Ta đã biết, lập tức liền phát ra thông cáo."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Sự thái tốt nhìn quen mắt

Lục Đông Phong không có tính lại, Mộc Vũ Thần xem như lão tư cách, hẳn tự nhiên lợi dụng Thiên Tổ con đường, đem tin tức phát tán ra.

Ngày thứ hai, tất cả mọi người chấn kinh.

Thần giáo cao thủ, còn có Giáo Đình cường giả cùng Thánh Tông cao thủ, thế mà trong vòng một đêm, tất cả đều bị diệt sát một sạch sẽ, cái này hai ngày, bọn hắn tại tương hồ thăm dò, đều biết thực lực của đối phương rất cuộc mạnh cỡ nào.

Theo bọn hắn nghĩ, diệt đi cái này ba cỗ lực lượng, cần phải vận dụng lực lượng, tuyệt đối có thể xưng kinh khủng, Thiên Tổ cường đại cùng cường thế, để bọn hắn rung động.

Đồng thời, bọn hắn còn biết Thiên Tổ để Thánh Tông tông chủ cho bọn hắn một cái công đạo, hạn định thời gian là ba ngày.

Loại này phong cách hành sự, cùng trước kia Thiên Tổ hoàn toàn không giống.

Bọn hắn rất ít làm to chuyện, một bên không đành lòng đến cuối cùng, bọn hắn cũng sẽ không bộc phát.

Nhưng là hiện tại, bọn hắn lại dị thường gọn gàng xử lý trêu chọc bọn hắn người.

Cái này phóng xuất ra một loại tín hiệu, có lẽ ngày sau Thiên Tổ làm việc phong cách liền sẽ cải biến.

Cái này khiến rất nhiều người trong lòng nghiêm nghị, Thiên Tổ thực lực cường đại, có quốc gia làm làm hậu thuẫn, nhất định không thể tùy tiện trêu chọc.

"Khẳng định là người làm, Cuồng Y, người quả nhiên như là trong truyền thuyết mạnh như nhau thế." Một cái đại hòa thượng nhìn chăm chăm Bạch Hái thị, hắn đứng tại vùng ngoại ô trên một ngọn núi, hắn đã đoán được Thiên Tổ vì cái gì cường thế như vậy.

Đây là Cuồng Y Tàn Hạo phong cách hành sự, cường thế dọa người.

"Chúng ta không muốn học Giáo Đình những cái kia ngớ ngẩn, tại Hoa Hạ chi địa, người tài ba xuất hiện lớp lớp, bọn hắn lại dám công kích Thiên Tổ, thật sự là tự tìm đường chết, chúng ta nhất định phải tuân thủ quy củ, tuyệt đối không nên trêu chọc đáng sợ Thiên Tổ."

Đây là một người mặc cùng loại với Châu Âu thời Trung cổ lễ phục nam tử, sắc mặt hắn có chút tái nhợt, lúc này ngay tại căn dặn thủ hạ của mình, để bọn hắn tuyệt đối không nên gây phiền toái.

"Aigues Thân Vương, chúng ta biết."

Những cái kia thủ hạ mở miệng, đáp lại đối phương.

Giáo Đình cao thủ hủy diệt, để bọn hắn phi thường rung động, làm Giáo Đình đối thủ một mất một còn, bọn hắn phi thường đều tỉnh táo, lần này Giáo Đình người tới, thực lực tuyệt đối tại bọn hắn phía trên.

Nhưng là bọn hắn lại tất cả đều bị diệt, cái này cho bọn hắn gõ một cái cảnh báo.

Cũng có chút người khinh thường, cười lạnh liên tục, bọn hắn đối với Thiên Tổ, rất là xem thường.

Tại Hoa Hạ chi địa, cũng không phải là tất cả môn phái võ lâm, đều phục tùng quân giáo, có ít người kiệt ngạo bất tuân, căn bản cũng không đem Thiên Tổ coi ra gì, thậm chí cùng giữa bọn hắn thường xung đột.

Tất cả mọi người phản ứng cũng không giống nhau, bất quá bọn hắn trong lòng Thiên Tổ trọng lượng, lại trong lúc vô hình tăng lên không ít.

Đây chính là Tàn Hạo muốn hiệu quả, có lợi cho hắn tiếp xuống hành động.

Lâm Lộ Dao tại trong biệt thự ngủ thẳng tới ngày thứ hai, đương nàng một sau khi rời giường, nhìn thấy Tàn Hạo, lập tức lộ ra thần sắc mừng rỡ.

"Người trở về, quá tốt rồi, ta lo lắng gần chết."

Lâm Lộ Dao thở dài một hơi, một bộ rốt cục yên tâm bộ dáng.

Cái này Tàn Hạo im lặng, hẳn ban đêm trở về, nghe được Lâm Lộ Dao kia đều đều tiếng hít thở, Lâm Lộ Dao ngủ được gọi là làm một người trầm ổn, Tàn Hạo làm sao cũng cảm giác không thấy Lâm Lộ Dao lo lắng cho mình.

"Tốt, chúng ta cần phải trở về."

Tàn Hạo mở miệng, chuyện nơi đây đã giải quyết, hắn muốn về trường học.

Về phần trên bả vai hắn vết thương, đã xử lý tốt, tăng thêm hắn thể chất cường hãn, hiện tại đã khép lại không sai biệt lắm.

"Đi thôi."

Lâm Lộ Dao ngáp một cái.

"Cám ơn người Tần Hạo." Đường Nguyệt đi tới, hướng Tần Hạo nói lời cảm tạ.

Trong nội tâm nàng tình tường, nếu không phải Tần Hạo, ca ca của mình chỉ sợ cũng mất mạng.

Đường Nguyệt còn nghe nói, Tần Hạo đêm qua ra ngoài, là vì ca ca của mình bọn hắn báo thù đi, đem Đường Long cừ nhân của bọn hắn tất cả đều xử lý.

Cái này khiến Đường Nguyệt cảm kích, trong lòng lúc đầu đối Tần Hạo bất mãn, tất cả đều tan thành mây khói.

"Việc nằm trong phận sự, người không cần cảm ơn ta, đúng, cái kia Lục Yên Nhiên nếu là có cái gì bất mãn, để nàng tới tìm ta." Tần Hạo nói xong, hắn quay người liền chuẩn bị rời đi.

Giống như là Thiên Tổ dạng này tổ chức, quy củ nhiều lắm, hôm qua hành vi của bọn hắn, tương đương với không tuân thủ quy củ.

Mặc dù thu được kết quả tốt, nhưng là nhân gia người ở phía trên chưa hẳn cao hứng.

Nhưng là, đây là Tần Hạo mình làm ra quyết định, hắn không muốn liên lụy Mộc Vũ Thần, chủ yếu nhất là bởi vì Tần Hạo địa vị cùng thực lực, liền xem như hắn làm sự tình thật có lỗi gì lắm, đối phương cũng sẽ không làm khó hắn.

Kim Bảng thứ hai mười cao thủ, vô luận cái nào thế lực đều không bỏ được thật trừng phạt bọn hắn.

Tần Hạo vừa mở cửa phòng, một trương quen thuộc mặt liền ra hiện ở trước mặt của hắn.

Tần Hạo vuốt vuốt ánh mắt của mình, sau đó cảm thán một tiếng: "Sự thái, tốt nhìn quen mắt."

"Lăn."

Lục Yên Nhiên một cước đạp tới.

Tần Hạo né tránh, hắn cười ha ha, một chút cũng không có đối cấp trên kính sợ.

Cũng may Lục Yên Nhiên cũng không có cố chấp cho là mình liền là Tần Hạo thương thế, nàng chỉ là hừ lạnh một tiếng, liền không tiếp tục nói ra cái gì bất mãn.

"Chuyện tối ngày hôm qua, ta cũng đã biết, người làm rất tốt, chờ lần này sự tình kết thúc về sau, phía trên dự định hảo hảo ban thưởng người."

Lục Yên Nhiên những lời này là nói với Tần Hạo, cái này khiến Mộc Vũ Thần kinh hãi, phía trên thế mà không có trách cứ Tần Hạo.

"Không có quên công lao của ta là được, tốt, tạm biệt, ta muốn trở về nghỉ ngơi thật tốt."

Tần Hạo nhún vai, chào hỏi một tiếng, liền muốn rời khỏi nơi này.

"Chờ một chút." Lục Yên Nhiên hô một tiếng.

Tần Hạo có chút ngoài ý muốn, hắn nhìn qua Lục Yên Nhiên, đối phương chẳng lẽ lại còn có chuyện gì hay sao?

"Ta biết người có kế hoạch, nhưng là ta hi vọng gia nhập vào, lấy thực lực của ta, sẽ không kéo người chân sau." Lục Yên Nhiên nói ra yêu cầu của mình.

Lục Yên Nhiên biểu lộ có chút chờ mong, nàng sợ Tần Hạo cự tuyệt.

Đối lại bất kỳ một cái nào Thiên Tổ thành viên, nàng đều sẽ không như thế lo lắng, nhưng là Tần Hạo cũng không phải bình thường người, mặc dù trên danh nghĩa là thủ hạ của nàng, nhưng là Lục Yên Nhiên lại cục đứng không hội ngộ thật đem Tần Hạo đương làm thủ hạ.

Trên dưới đánh giá Lục Yên Nhiên một phen, Tần Hạo lộ ra thần sắc khó khăn: "Yếu là hơi yếu một chút, bất quá miễn cưỡng sẽ không cản trở, tốt a, tám giờ tối hôm nay trước đó, người đi Trạm Lam công vụ tìm ta."

Tần Hạo nói xong, không để ý tới Lục Yên Nhiên bốc lên lông mày, hắn mang theo Lâm Lộ Dao liền rời đi.

"Phó tổ trưởng, ta có thể làm cái gì?" Mộc Vũ Thần thận trọng hỏi, hắn cũng không giống như là Tần Hạo đồng dạng, tại Lục Yên Nhiên trước mặt, còn có thể tự nhiên.

"Im lặng."

Lục Yên Nhiên lạnh lùng nói.

Mộc Vũ Thần trực tiếp bưng kín miệng của mình, không còn dám mở miệng, hẳn có thể thấy được, lúc này Lục Yên Nhiên tâm tình, tương đương không tốt.

Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao ở bên ngoài ngăn cản một chiếc xe, bọn hắn ngồi tại trong xe, về tới trường học.

Lâm Lộ Dao đi học, về phần Tần Hạo, thì là đi về nghỉ, buổi tối hôm nay còn có một trận chiến đấu muốn đánh.

Ngay tại hắn vừa nằm xuống thời điểm, đi một mình tiến đến, Tần Hạo thần sắc không thay đổi, hắn giống như là sớm đã biết sự tồn tại của đối phương.

"Thiên Diện, ngươi đừng lại sai đi xuống, ta sẽ giải thích cho ngươi một lần, hẳn không phải ta giết, mà lại, ta nhấn nại là có hạn độ."

Tần Hạo nhàn nhạt mở miệng, người vừa tới không phải là người khác, chính là Thiên Diện.

Trên thực tế, đang nghe Hàn Băng chết về sau, Tần Hạo liền đã biết, xuất thủ người khẳng định là Thiên Diện.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Không có kế hoạch

Thiên Diện cười lạnh một tiếng, nàng không có chút nào tin tưởng.

Nếu không, nàng liền sẽ không khắp nơi giết người, để hãm hại Tần Hạo.

"Ngươi đến cùng muốn thế nào mới có thể tin tưởng ta?" Tần Hạo cau mày hỏi.

Hắn thật có chút không kiên nhẫn được nữa, đối với Thiên Diện một dây dưa nữa, cảm giác được tâm phiền.

Thiên Diện cuối cùng mở miệng, nàng cười lạnh nói: "Ta sẽ không tin tưởng ngươi, phụ thân ta coi ngươi là bằng hữu tốt nhất, kết quả ngươi lại vì bản thân tư dục, đánh lén giết ta phụ thân, ta hận loại người như ngươi, ta tới đây là phải nói cho ngươi, hiện tại chỉ là một cái mở miệng, về sau chết tại "Ngươi" trên tay người hội càng ngày càng nhiều."

"Lăn."

Tần Hạo cau mày, hẳn thật sự tức giận.

"Ha ha, rốt cục không kiên nhẫn được nữa, có gan ngươi liền giết ta, như vậy, ngươi cũng sẽ không cần trang khổ cực như vậy." Thiên Diện trào phúng cười một tiếng, sau đó rời đi nơi này.

Tần Hạo hít một hơi thật sâu, hẳn bình phục mình tức giận trong lòng.

Nhìn qua Thiên Diện rời đi phương hướng, Tần Hạo thở dài một cái, nói ra: "Ta không phải là không có biện pháp tìm ra chứng cứ để ngươi tin tưởng, chỉ là sợ ngươi không thể tin được mà thôi."

Nghĩ đến chuyện kia, Tần Hạo liền không nhịn được thở dài.

Lắc lắc đầu của mình, đem những này phiền lòng sự tình từ trong óc vãi ra, Tần Hạo nằm ở trên giường nghỉ ngơi, hẳn đang điều chỉnh trạng thái.

Cái này ngủ một giấc đến ban đêm mới xem như tỉnh lại, mà Hạ Mộng Thiên đã trở về.

Gặp Tần Hạo vượt vượt ánh mắt của mình đi ra, Hạ Mộng Thiên lộ ra đau lòng thần sắc, chuyện ngày hôm qua, Lâm Lộ Dao đã nói cho Hạ Mộng Thiên, nàng thế mới biết Tần Hạo đến cùng đang làm cái gì.

"Chúng ta điểm một chút com, một hồi liền đưa tới, một hồi ăn nhiều một điểm." Hạ Mộng Thiên ôn nhu nói.

Tần Hạo gật đầu, gặp Hạ Mộng Thiên một mặt lo lắng bộ dáng, hắn lộ ra một vòng tiểu dung, nói ra: "Dao Dao có phải hay không đã cùng ngươi nói, yên tâm, không có chuyện gì, ta cũng không phải những cái kia con tôm nhỏ, trên giang hồ ta là có ít đại cao thủ, cũng không phải những cái kia con tôm

nhỏ, không cần lo lắng cho ta."

"Ừm."

Hạ Mộng Thiên gật đầu, nàng sẽ rất ít phản bác Tần Hạo, bởi vì nàng biết dạng này sẽ chỉ vì Tần Hạo mang đến phiền phức.

Thức ăn ngoài rất nhanh đưa tới, Tần Hạo tiếp đi đến trong phòng, rất lớn một bao, tất cả đều là ngon miệng đồ ăn.

Hắn ăn như hổ đói, ăn thật nhiều, gần nhất tiêu hao có chút lớn, hắn cần đồ ăn bổ sung thể năng.

Một bữa cơm ăn xong, đã là tám giờ tối.

Lục Yên Nhiên đứng giờ xuất hiện, nàng nhấn chuông cửa.

"Ta đi mở cửa." Lâm Lộ Dao mở miệng, sau đó mở ra đại môn.

Lục Yên Nhiên đi theo Lâm Lộ Dao đi đến, khi thấy Hạ Mộng Thiên thời điểm, nàng lập tức bị kinh diễm đến, hiển nhiên, Lục Yên Nhiên không nghĩ tới Tần Hạo bên người thể mà còn có mỹ nữ như vậy đâu.

Liên xem như Lục Yên Nhiên luôn luôn đối dung mạo của mình phi thường tự tin, lúc này cũng có chút tự ti mặc cảm, cảm giác so ra kém Hạ Mộng Thiên.

"Tối, ăn chưa?" Tần Hạo nhìn Lục Yên Nhiên một chút, chỉ chỉ trên mặt bàn đồ ăn thừa, ý tứ rất rõ ràng, nếu như Lục Yên Nhiên chưa ăn, có thể ăn bọn hắn còn lại đồ ăn.

"Tạ ơn, ăn, đi thôi."

Lục Yên Nhiên khoe miệng hung hăng co quắp một chút, để nàng ăn đồ ăn thừa, cũng liền Tần Hạo dám làm như vậy.

Thân là Thiên Tổ Phó tổ trưởng, vô luận đi đến nơi nào, người khác đều là cung kính có thừa.

Liên xem như Hoa Hạ môn phái mạnh nhất Côn Luân, cũng không dám thất lễ Lục Yên Nhiên.

Thiên Tổ Phó tổ trưởng, cái danh này phi thường kinh người.

"Thật đáng tiếc, tốt bao nhiêu đồ ăn thừa, đã ngại không ăn, vậy thì đi thôi, buổi tối hôm nay vật kia muốn ra."

Tần Hạo một mặt đáng tiếc nói, sau đó đứng dậy, liền chuẩn bị rời đi.

"Cẩn thận."

Hạ Mộng Thiên chỉ nói hai chữ.

"Yên tâm đi."

Tần Hạo nói xong, cũng không quay đầu lại liền rời đi.

Lâm Lộ Dao có chút bất mãn, nàng cảm thấy Tần Hạo cách những lời khác nói quá đơn giản, một chút cũng không có thành ý.

Ra biệt thự, một cỗ xe đậu ở chỗ đó, là một cỗ QQ, cái này khiến Tần Hạo có chút im lặng.

Thiên Tổ Phó tổ trưởng, đi ra ngoài liền lái một xe Chery, hơn nữa còn là loại kia không đến mười vạn khối cái chủng loại kia, làm sao cũng không thể nào nói nổi, thật có chút mất mặt.

"Kinh phí khẩn trương, ngại nếu là chương mất, có thể mình chạy tới." Lục Yên Nhiên cười lạnh nói, nàng nhìn cũng không nhìn Tần Hạo, khai môn liền ngồi xuống.

Tần Hạo đương nhiên sẽ không chạy tới, hắn mở cửa xe, ngồi vào tay lái phụ phía trên.

Xe phát động, rời khỏi nơi này.

Trần Ma Sơn lúc này náo nhiệt tới cực điểm, tiếng người huyên náo, chỉ ít có nhanh một ngàn người, đây đều là siêu tự nhiên cường giả.

Loại này quy mô, đã coi như là cực lớn siêu tự nhiên cường giả tụ hội.

Đương nhiên, lần này bọn hắn không phải là vì ôn chuyện, mà là vì đầu kia trấn áp Cương Thi mà đến.

Tần Hạo bọn hắn xuất hiện, không có gây nên bất cứ ba động gì.

Hai người phi thường điệu thấp, bọn hấn đứng tại vắng vẻ nhất địa phương nhìn xem, một chút cũng không có những người khác khẩn trương như vậy cùng kích động.

"Người có kế hoạch gì?" Lục Yên Nhiên truyền âm hỏi.

Tần Hạo nghĩ cũng không muốn, nói thẳng: "Chờ đã, ai đạt được Cương Thi, liền đoạt tới, sau đó giết chết, nếu là những người này đều bị làm nằm xuống, ta đoán chừng đầu kia Cương Thi cũng không xê xích gì nhiều, đến lúc đó chúng ta ngư ông đắc lợi, bên trên bắt lấy Cương Thi."

Lục Yên Nhiên tròn mắt hốc mồm, nàng nhìn chăm chăm Tần Hạo khoảng chừng hai phút đồng hồ, lúc này mới một mặt không thể tưởng tượng nổi nói: "Cái này chính là của người kế hoạch?"

"Đúng thế, chẳng lẽ người còn có kế hoạch tốt hơn sao?" Tần Hạo hỏi lại.

Lục Yên Nhiên bị chẹn họng một chút, nếu là nàng có kế hoạch tốt hơn, liền sẽ không muốn đi theo Tần Hạo cùng một chỗ hành động.

Chỉ là nàng làm sao cũng không nghĩ tới, Tần Hạo phương pháp cư nhưng liền là đơn giản như vậy, cái này căn bản liền cùng không có kế hoạch đồng dạng a.

Bất quá bây giờ cũng chỉ có thể đủ như thế, bằng không, nàng còn thật không có tốt chủ nghĩa, Tần Hạo biện pháp, cũng coi là một cái biện pháp trong tuyệt vọng.

Bọn hấn chờ ở nơi đó, theo thời gian thoái ý, Trần Ma Sơn phong ấn tại phát sáng, kia là một cái sơn động, một cái trên cửa đá khắc lấy một chút phù văn, bất quá bây giờ lại âm đạm rất nhiều, sắp vỡ vụn.

Mọi người tất cả đều rất khẩn trương, bọn hấn nhìn chăm chăm phong ấn, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Đạt được một đầu Cương Thi chỗ tốt phi thường lớn, thứ này tại một chút môn phái bên trong, có thể được luyện chế thành làm chiến sủng, cũng có chút người muốn lợi dụng Cương Thi huyết dịch luyện công, chỉ phải xử lý hợp lý, cương trong thi thể huyết dịch, so với bình thường thiên tài địa bảo còn phải hữu dụng, đó là bọn họ lực lượng nguồn suối.

Về phần nước ngoài một chút cường giả, đặc biệt là Huyết tộc, bọn hấn là muốn nghiên cứu Cương Thi, sau đó tăng cường bản thân lực lượng.

Bởi vì nói theo một ý nghĩa nào đó, Cương Thi cùng giữa bọn hấn, vô cùng tương tự.

Tất cả mọi người ngo ngoe muốn động, lúc này, đều nhìn chăm chăm hang động.

"Không nóng nảy, chỉ ít mười hai giờ mới có thể xông phá phong ấn, người nhìn những người kia không có chút nào sốt ruột." Tần Hạo theo ngón tay chỉ mấy cái phương hướng.

Lục Yên Nhiên biến sắc, nàng con người có chút co rụt lại, nàng nhận ra những người kia.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74: Thần bảng thứ bảy

"Ngay cả những người này đều tới, sự tình tới hôm nay khó làm." Lục Yên Nhiên truyền âm, nàng vẻ mặt nghiêm túc.

Tần Hạo lại có chút xem thường, hấn nhếch miệng, nói: "Sợ cái gì? Không phải liền là mấy cái Kim Bảng cao thủ sao? Dám cùng ta động thủ, đồng dạng đánh bọn hấn, đánh bọn hấn sinh sống không thể tự lo liệu."

"Rượu thịt hòa thượng Huyền Không xếp hạng nhưng so sánh người còn cao hơn." Lục Yên Nhiên tăng lên.

Tần Hạo xếp hạng thứ hai mươi, nhưng là rượu thịt hòa thượng Huyền Không xếp hạng, lại vượt xa Tần Hạo phía trên, tại Kim Bảng trong cao thủ xếp hạng thứ chín.

Đối với Kim Bảng tính quyền uy, không có người hội chất vấn.

Đương nhiên, Tần Hạo có chút xem thường, như Kim Bảng xếp hạng thật không có cách nào phá vỡ, hẳn liền không khả năng bức lui Thanh Long.

"Đánh cược, ta có thể đối phó hẳn ngươi tin hay không?" Tần Hạo cười hì hì nói.

Hắn rất tự tin, lúc này Huyền Không ánh mắt cũng ném đi qua, hiển nhiên cũng phát hiện Tần Hạo.

Gặp Tần Hạo ánh mắt nhìn sang, Huyền Không khẽ gật đầu, xem như chào hỏi.

Tần Hạo cũng cười gật đầu, xem như đáp lại, bất quá trong lòng hắn lại nghĩ đến muốn thế nào đem Huyền Không đánh thành đầu heo.

"Không tin, ngươi nếu là có thể đánh bại Huyền Không, ta lúc chữ sẽ ghi ngược lại."

Lục Yên Nhiên lắc đầu, nàng tự thân cũng là kim trên bảng cường giả, tự nhiên tinh tường Kim Bảng xếp hạng ý vị như thế nào.

Vị kế tiếp người, trừ phi làm ra đột phá, nếu không rất khó là so với hắn xếp hạng cao cường giả đối thủ.

"Không cần ngươi lục viết ngược lại, ngươi đáp ứng ta một cái điều kiện là được rồi." Tần Hạo mang trên mặt cười tà, ánh mắt tại Lục Yên Nhiên trên thân trên dưới dò xét, nhìn nàng có chút rung mình.

Lục Yên Nhiên có chút trầm mặc, không có lập tức đáp ứng.

"Không dám?" Tần Hạo lông mày nhíu lại.

"Có cái gì không dám, ngươi nếu là có thể đánh bại huyền Không hòa thượng, ta cao hứng còn không kịp đâu, đáp ứng ngươi một cái điều kiện thì thế nào?" Lục Yên Nhiên nhất chịu không được kích thích, nàng lập tức lông mày nhíu lại, đáp ứng Tần Hạo.

Rất nhanh, Lục Yên Nhiên kịp phản ứng, nàng nhìn chăm chăm Tần Hạo, phi thường nghiêm túc nói: "Nhưng là có chút suy nghĩ ngươi không thể có, không thể để cho ta làm cái gì bản thủ sự tình."

"Làm sao ngươi biết ta trong đầu đang suy nghĩ gì?" Tần Hạo quá sợ hãi.

"Ha ha, ta đương nhiên biết, đàn ông các ngươi chính là như vậy ác." Lục Yên Nhiên một mặt cười lạnh, nàng thần sắc rất khinh thường.

Tần Hạo đầy vẻ khinh bỉ, hắn ghét bỏ nói: "Ngươi thật dơ bẩn, trong đầu lại có loại kia suy nghĩ, thật sự là thể phong nhật hạ a."

Lục Yên Nhiên chán nản, rõ ràng là gia hỏa này không có hảo ý.

Ngay tại nàng nghĩ muốn lúc nói chuyện, cái kia phong ấn lại đột nhiên nổ tung, có người xuất thủ, từ bên ngoài hủy đi phong ấn.

"Người nào?"

Rất nhiều người quát lớn, lộ ra sắc mặt giận dữ.

Bọn hắn đều chờ đợi phong ấn đi tiêu hao Cương Thi lực lượng, kết quả lại bị người trực tiếp hủy đi.

Rất nhiều cường giả xuất thủ, chém ra từng đạo đao khí cùng kiếm khí, rơi vào cửa hang.

Nhưng là, cửa hang không có vật gì. Căn bản cũng không có bất luận kẻ nào.

"Rỗng"

Rỗng to một tiếng truyền đến, một cái kim sắc thân ảnh vọt ra, trực tiếp liền nắm qua tới một người, sau đó cắn một cái tại người kia trên cổ.

Cái kia bị bắt lại người trực tiếp khô quắt xuống, trong nháy mắt liền thành cây khô.

"Quả nhiên là con to, lại là một đầu Kim Thi, ta nhìn năm đó nếu là không phong ấn nó, gia hỏa này đều sắp trở thành Hạng Bạt." Tần Hạo có chút giết mình nói.

Cương Thi đẳng cấp chia làm Cương Thi, Thiết Thi, đồng thi, Ngân Thi, Kim Thi, Hạng Bạt.

Mà đầu này Cương Thi, toàn thân hiện kim sắc, hiển nhiên chính là Kim Thi.

Mặc dù Kim Thi đồng đẳng với Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, nhưng là Cương Thi Tiên Thiên nhục thân cường hãn, chỉ là Ngân Thi liền có thể cùng Tiên Thiên Kim Đan cao thủ chém giết.

Một đầu Kim Thi, trừ phi có Lục Địa Thần Tiên xuất thủ, bằng không mà nói, Tiên Thiên Kim Đan cao thủ đều rất khó vây công chết nó.

Bất quá, Tàn Hạo hiện tại quan tâm cũng không phải là những thứ này, hắn kéo lại Lục Yên Nhiên, hướng một phương hướng khác chạy tới.

"Người muốn làm gì? Kim Thi đã xuất hiện, chúng ta hẳn là chờ lấy ra tay."

Lục Yên Nhiên có chút nóng nảy, bây giờ rồi đi, để nàng trong lòng bất an.

"Kim Thi nhất thời bán hội đi không nổi, chúng ta đi bắt một con cá lớn." Tàn Hạo trong mắt tinh quang lấp lóe.

Vừa rồi những cái kia trong chốn vô lâm cường giả, có lẽ không biết là ai xuất thủ, nhưng là Tàn Hạo lại cảm nhận được khí tức quen thuộc.

Hoa Hạ có Kim Bảng, tại địa phương khác cũng có tương tự bảng xếp hạng.

Đây là một cái tại Đảo Quốc thần trong bảng xếp hạng thứ bảy thần nhãn Cung Bản Thứ Lang, Tàn Hạo không nghĩ tới, hắn đối thần giáo ra tay, thế mà còn có dạng này một cái cá lợt lợt.

"Vừa rồi người kia?"

Lục Yên Nhiên nhãn tình sáng lên, nàng lập tức kịp phản ứng.

"Trẻ nhỏ dễ dạy."

Tàn Hạo gạt đầu, hắn lộ ra tán dương thần sắc.

Lục Yên Nhiên cho Tàn Hạo một cái liếc mắt, sau đó không gãy dựa nữa, bọn hắn hướng về phía trước chạy tới.

Một tòa núi nhỏ phía trên, một người xuất hiện, hắn người mặc kimono, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, nhìn tuổi tác hẳn là tại năm mươi tuổi trên dưới, người này không là người khác, chính là Cung Bản Thứ Lang.

"Những người Hoa kia tuyệt đối không nghĩ tới, lại là ta Cung Bản Thứ Lang xuất thủ hủy đi phong ấn, đầu kia Kim Thi vừa ra tới, có những này Hoa Hạ Vũ giả chịu, ha ha, chờ bọn hắn chiến đấu đến cuối cùng, bản tọa chính dễ dàng ngư ông đắc lợi." Cung Bản Thứ Lang cười to, hắn đối mưu kế của mình vừa lòng phi thường.

Đầu này Cương Thi, nếu là bị hắn luyện chế thành vì thức thần, hắn sợ rằng sẽ nhất cử trở thành Đảo Quốc đệ nhất cường giả.

"Thật sự là biện pháp tốt, ta đều cảm thấy người rất thông minh."

Ngay tại Cung Bản Thứ Lang đắc ý thời điểm, một thanh âm vang lên, lập tức đem hắn giật nảy mình.

Cung Bản Thứ Lang trong mắt hàn quang lóe lên, hắn quát lớn: "Là ai, đi ra cho ta?"

Cung Bản Thứ Lang không có đảo tẩu, vừa rồi có nhiều như vậy Hoa Hạ Vũ giả, cho nên hắn mới có thể trước tiên rút đi, nhưng là hiện tại, chỉ cần đối phương người tới không nhiều, hắn đều không lo lắng.

Thân là thần bảng thứ bảy cao thủ, Cung Bản Thứ Lang tự tin cho dù tại Hoa Hạ chi địa, cũng không có mấy người có thể tùy tiện chiến bại hắn.

Hai đạo nhân ảnh xuất hiện, chính là Tàn Hạo cùng Lục Yên Nhiên.

Lục Yên Nhiên mang trên mặt vẻ giật mình, nàng rút cuộc mình bạch Tàn Hạo trong miệng cá lớn ý tứ, Cung Bản Thứ Lang gia hỏa này phi thường hung tàn, bọn hắn Thiên Tổ bên trong có không ít người đều là chết tại Cung Bản Thứ Lang trong tay.

Lục Yên Nhiên không nghĩ tới Cung Bản Thứ Lang thế mà cũng đi tới Hoa Hạ, hơn nữa còn cố ý đánh vỡ phong ấn.

"Thiên Tổ Phó tổ trưởng."

Cung Bản Thứ Lang cũng có chút giật mình, làm thần trong giáo nhiệm vụ trọng yếu, hắn đối Lục Yên Nhiên cũng không xa lạ gì, giữa bọn hắn là chân chính kẻ thù sống còn.

Sau đó, Cung Bản Thứ Lang cười, hắn mắt chỉ riêng chăm chú nhìn chăm chăm Lục Yên Nhiên, cười lạnh nói: "Rất tốt, thật rất tốt, nếu là ta bắt Thiên Tổ Phó tổ trưởng trở về, sau đó huấn luyện trở thành hầu gái, nhất định sẽ làm cho ta tại Đảo Quốc phi thường có mặt mũi, cũng sẽ cực kì đã kích Hoa Hạ Thiên Tổ, thật là rất không tệ, ha ha."

Hắn rất đắc ý, ánh mắt nhìn chăm chăm Lục Yên Nhiên, mang theo một vòng cuồng nhiệt.

Lục Yên Nhiên mặt đều khí trợn nhìn, đối phương thế mà loại suy nghĩ này, cái này khiến nàng lên cơn giận dữ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Một bước không lùi

Tần Hạo thương hại nhìn qua Cung Bản Thứ Lang, gia hỏa này thật sự là không biết sống chết.

Thần băng thứ bảy, loại thực lực này tại Đảo Quốc xem như hàng đầu.

Nhưng là Lục Yên Nhiên là ai? Kim Băng thứ ba mươi ba, nhìn như xếp hạng cũng không phải là rất cao.

Nhưng là Hoa Hạ chi địa cùng Đảo Quốc chi địa, tự nhiên không cách nào đánh đồng, Hoa Hạ đất rộng của nhiều, cường giả như mây, xếp hạng thứ ba mươi ba, thực lực sẽ không thua đối phương xếp hạng thứ bảy tồn tại.

Thần băng hàm kim lượng, mặc dù đồng đẳng với Kim Băng, nhưng là Đảo Quốc cao thủ tự nhiên không có Hoa Hạ nhiều như vậy.

Có thể tại Hoa Hạ giết vào Kim Băng, đều là tuyệt đỉnh cao thủ chân chính.

"Người muốn chết."

Lục Yên Nhiên trực tiếp xuất thủ, nàng nén giận xuất kích, Chân Nguyên phun trào, long hổ giao hốt, kia là chân nguyên vận chuyển tới cực hạn biểu hiện.

"Xùy."

Một vòng đao quang sáng lên, kinh thiên động địa, giống như là trong nháy mắt đem thiên địa chém thành hai khúc, trong nháy mắt mà tới.

Bạt Đao Thuật, Cung Bản Thứ Lang không có bất kỳ cái gì lưu thủ, lấy mạnh nhất tư thái nghênh chiến.

Lục Yên Nhiên oanh ra chân nguyên cùng đao quang va chạm, nơi đó nổ tung, trong vòng mười thước núi đá vỡ nát, đại thụ đều bị xoắn nát, vụn cây bay tán loạn.

Bọn hắn đồng thời lui lại, một kích này cân sức ngang tài.

Lục Yên Nhiên cười lạnh, nàng cầm ra một bộ bao tay, trực tiếp mang trên tay, hỗn tạp thân xông tới.

Cung Bản Thứ Lang thần sắc hơi có chút ngưng trọng, trường đao trong tay của hắn rơi xuống, trực tiếp chém về phía Lục Yên Nhiên đầu lâu.

Vừa rồi hắn mặc dù nói phải bắt được Lục Yên Nhiên trở về làm hầu gái, nhưng là hạ tay lại không có một điểm lưu thủ.

Hoa Hạ Kim Băng cao thủ, thực lực thâm bất khả trắc, dám khinh thị bọn hắn người, chín mươi chín phần trăm đều hạ Địa Ngục.

Lục Yên Nhiên đương nhiên sẽ không chủ quan, nàng mang lên trên thủ sáo, một cái tay trực tiếp chụp vào đối phương trường đao.

Thủ sáo đao thương bắt nhập, chặn Cung Bản Thứ Lang trường đao, lại Lục Yên Nhiên chủ động xuất thủ, hung hăng thẳng hướng đối phương.

Nàng một cái tay ngăn trở trường đao, một cái tay khác bá đạo vô cùng, trực tiếp oanh sát xuống tới, vậy mà so nam tử đều muốn cương liệt.

Mạnh như Cung Bản Thứ Lang đều bị chấn liên tiếp lui về phía sau, hắn oa oa gầm thét, một đao so một đao càng hung hiểm hơn, như là giống như cuồng phong bạo vũ đánh tới.

Tần Hạo cảm thán, Đảo Quốc thứ bảy, quả nhiên danh bất hư truyền, xác thực có thực lực kia.

Bất quá, Lục Yên Nhiên cái này Thiên Tổ thứ hai cao thủ, lại cường thế hơn, nàng càng thêm cương mãnh, một bước không lùi, lấy công đối công, cuối cùng chấn động đến Cung Bản Thứ Lang không ngừng rút lui, thân thể tại hơi run rẩy.

"Đảo Quốc, nơi chật hẹp nhỏ bé mà thôi, cũng dám ở ta Hoa Hạ giương oai, hôm nay liền hái đầu lâu của ngươi, để cho thần giáo biết, ta Hoa Hạ không phải là các ngươi có thể chọc nổi."

Lục Yên Nhiên quát lớn, nàng khí tức ngập trời, như cùng một cái cái thể Nữ Chiến Thần, đánh đầu thắng đó, trực tiếp lấy nghiền ép tư thái đánh Cung Bản Thứ Lang rút lui.

Cung Bản Thứ Lang thể mới biết, mình không địch lại Lục Yên Nhiên, không phải là đối thủ.

Nghĩ tới đây, hấn sinh ra thoái ý, bất quá hấn xuất thủ lại cuồng bạo hơn, có phần có một loại muốn ngọc đá cùng vỡ ý nghĩ.

Tần Hạo trong mắt tinh quang lóe lên, hấn lộ ra một tia cười lạnh, nói ra: "Hấn muốn chạy trốn."

"Đi không được."

Lục Yên Nhiên xuất thủ, chấn động đến Cung Bản Thứ Lang ho ra máu, sau một khắc, nàng nắm một cái thủ ấn, khí tức cường đại từ trên người nàng bắn ra đi, một đầu Thần Long hóa hình bay ra, rơi vào Cung Bản Thứ Lang trên thân.

"Cầm Long công."

Tần Hạo giật mình, đây chính là một môn dương cương tới cực điểm công kích pháp môn, liền xem như nam tử đều chưa hấn có tư cách tu luyện, căn tính cách cực kỳ cương nghị hạng người, mới có thể tu luyện thành công, không nghĩ tới Lục Yên Nhiên thể mà cũng biết.

Cầm Long công tu luyện tới cực hạn, nghe nói có thể bắt lại cửu thiên chi thượng Thần Long.

Hiển nhiên Lục Yên Nhiên bây giờ còn chưa có uy năng cỡ này, nhưng là cũng đủ rất khủng bố. Chỉ ít đối phó một cái thần băng thứ bảy, cũng không thành vấn đề.

Cung Bản Thứ Lang vùng động trong tay Đông Doanh đao, hấn muốn bỏ ra Thần Long, nhưng là vừa mới tiếp xúc, trường đao trong tay của hấn liền đứt đoạn, sau đó đầu kia Thần Long quấn quanh ở Cung Bản Thứ Lang, tại hấn hoảng sợ ánh mắt bên trong, Thần Long bộc phát, trực tiếp đem hấn xoắn thành vài đoạn.

Cung Bản Thứ Lang bị giết, thần băng thứ bảy cường giả, cứ như vậy vẫn lạc tại Hoa Hạ.

Tần Hạo vỗ tay, hấn một mặt cảm thán nói: "Không hổ là Thiên Tổ đệ nhị cường giả, Sát Thần băng cao thủ, như đồ heo chó, bạc cân quắc không thua đáng mà râu a, Tần Hạo bội phục."

Đây cũng không phải nói đùa, hấn là thật bội phục, nữ tử bởi vì sinh lý nguyên nhân, về mặt tu luyện mặt cùng nam so sánh, phải ăn thiệt thòi không ít, cho nên có rất ít nữ tử có thể trở thành cao thủ.

Giống như là Lục Yên Nhiên, nàng có thể đi đến một bước này, đã đầy đủ kinh người, có thể khinh thường thế gian nam nhi, nàng nỗ lực cố gắng, cũng là cực kỳ kinh người.

Lục Yên Nhiên đứng ở nơi đó, còn duy trì vừa rồi tư thế, một mặt lãnh ngạo.

"Tốt, người cũng đã xử lý, người không cần lại bày poss." Tần Hạo nhắc nhở.

Lúc này, Lục Yên Nhiên cuối cùng mở miệng, nàng hữu khí vô lực nói ra: "Mau tới đây điu ta một chút, ta toàn thân không có khí lực, lại động một cái liền khẳng định phải ngã sấp xuống."

Nàng mới không phải là muốn bảo trì cái tư thế này đâu, Cầm Long công uy lực to lớn, nhưng là tiêu hao cũng là to lớn, vì nhất kích tất sát, nàng vận dụng toàn thân Chân Nguyên, hiện tại thì là một chút khí lực cũng không có.

Tần Hạo sững sốt một chút, hấn thể mới biết, Lục Yên Nhiên thể mà thoát lực, cái này khiến hấn có chút dở khóc dở cười.

Vừa rồi nàng cùng đối phương ngạnh bính, căn bản cũng không có nghĩ tới tiết kiệm lực lượng, hiện tại ngược lại tốt, ngay cả động đập một chút lực lượng cũng không có.

Tần Hạo đi qua, vịn Lục Yên Nhiên, một cổ chân khí từ trong tay của hấn đi vào Lục Yên Nhiên thể nội, trợ giúp nàng khôi phục chân khí.

Lục Yên Nhiên lúc này mới tốt hơn không ít, nàng dẫn động Tần Hạo đưa vào kia một cổ chân khí, tại thể nội vận hành, trong nháy mắt khôi phục không ít lực lượng.

"Làm gì ngu như vậy, cùng cùng giai cao thủ cứng đối cứng, chiêu thức của hấn tuyệt đối so ra kém người." Tần Hạo nhắc nhở Lục Yên Nhiên, lần này nếu không phải hấn tại nơi này, Lục Yên Nhiên tại một đoạn thời gian rất dài bên trong đều không có sức chống cự, đừng nói là võ lâm cao thủ, liền xem như một người bình thường đều rất dễ dàng giết nàng.

"Cùng Đào Quốc người đánh nhau, một bước cũng không thể lui, người Hoa không thể để tiểu quý tử xem thường."

Lục Yên Nhiên đương nhiên mà nói, nàng tự nhiên không phải ngốc, chỉ là đối mặt chính là Đào Quốc cao thủ, hơn nữa còn có Tần Hạo áp trận, cho nên nàng không có chút nào lo lắng.

Lý do này, quả thực để Tần Hạo không cách nào phản bác. Thậm chí Tần Hạo còn phi thường đồng ý, tại tiểu quý tử trước mặt, tự nhiên là muốn một tác không lùi, trực tiếp cường thế nghiền ép, cách làm này xác thực rất thoải mái.

"Lời hại, ta là thật tâm bội phục ngươi, bất quá ngươi vẫn là trước khôi phục một chút lực lượng đi, một hồi chúng ta đi tìm đầu kia Kim Thi, đoán chừng còn có một trận ác chiến đâu."

Tần Hạo trong mắt tinh quang lấp lóe, đầu kia Kim Thi khó đối phó.

"Hiện tại đi thôi, vạn nhất Kim Thi chạy trốn sẽ không tốt." Lục Yên Nhiên có chút lo lắng.

Về phần nàng hiện tại tình trạng, nàng cũng không quản được nhiều như vậy, hiện tại nàng ngược lại là có chút hối hận cùng tiêu quý từ ngạnh bỉnh, bằng không, cũng sẽ không tiêu hao lớn như vậy.

"Yên tâm, nếu là Kim Thi chạy trốn, có người sẽ cùng theo nó, mà lại nhiều cao thủ như vậy ở nơi đó, Kim Thi liền xem như muốn chạy trốn, đều không có dễ dàng như vậy." Tần Hạo nhẹ nhàng nói.

"Ngươi có sắp xếp?"

Trong lòng hơi động, Lục Yên Nhiên nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Tần Hạo gật đầu, khẳng định Lục Yên Nhiên suy đoán.

Lục Yên Nhiên không nói hai lời, nàng móc ra một hạt đan dược, sau đó nuốt vào, trực tiếp ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu khôi phục.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 76: Liên thủ Huyền Không

Trần Ma Sơn bên trong, Kim Thi hung tàn vô cùng, nó tại Vũ giả bên trong tung hoành, không nhìn bọn hắn công kích, đem cái này đến cái khác cường giả xé thành hai nửa.

Rất nhiều người hãi nhiên, liền ngay cả Huyết tộc cường giả đều biến sắc, cái này cùng bọn hắn có thể nói là đồng loại đồ vật cũng quá kinh khủng đi, bọn hắn một Công Tước đều kém một chút bị xé xác.

Ngoại trừ Kim Đan cường giả, cơ hồ không người nào dám cùng đầu này Kim Thi ngạnh bỉnh, bị nó giết người ngã ngựa đổ.

Lại, đầu này Kim Thi có trí tuệ, biết lẩn tránh cường giả, một đòn có chân chính có thể uy hiếp nó cường giả đánh tới, nó hội trước tiên tránh thoát khỏi đi.

Cho nên, thời gian không lâu, nơi này chết trên trăm cái cường giả.

Rất nhiều sắc mặt người trắng bệch, đầu này Kim Thi hung tàn, để bọn hắn phát ra từ nội tâm sợ hãi.

Liền ngay cả Kim Đan cao thủ, đều vẻ mặt nghiêm túc, bọn hắn biết phiền toái.

Những người này có ấn ý quát lớn đệ tử của mình, để hắn lui lại, sau đó cùng một chỗ giết tới.

Hết thấy mười tám cái Kim Đan cao thủ, bao quát Huyền Không ở bên trong, từng cái trên thân long hổ giao hỉ, hiển nhưng đã đem tự thân lực lượng tăng lên tới cực hạn.

Trong lòng bọn họ tình huống, đầu này Cường Thi thật đáng sợ, chỉ riêng là dựa vào bọn hắn đơn độc lực lượng, căn bản là rất khó đem hắn cầm xuống, chỉ có bọn hắn đồng loạt ra tay, mới có thể trấn áp đầu này Kim Thi.

Nơi này có đạo có phật, cũng có một thân Hạo Nhiên chính khí nho sinh, còn có một tôn Huyết tộc Thân Vương, thực lực tương đương tại Tiên Thiên Kim Đan, càng nhiều hơn chính là trong chốn vô lâm môn phái, một thân hung hãn khí tức.

Bọn hắn đồng loạt ra tay, vây công Kim Thi, mạnh như Kim Thi cũng chịu không được, lúc này đã rơi vào hạ phong.

Nói cho cùng, liền xem như Lục Địa Thần Tiên bị mười tám cái Kim Đan cường giả vây công, cũng muốn vò đầu, huống chi Kim Thi chỉ là chiến lực

tương đối mạnh, trên thực tế cũng chỉ là tương đương với Tiên Thiên Kim Đan.

Bất quá, Huyền Không bọn hắn cũng không dám chút nào chủ quan, đầu này Kim Thi phản kích cực kỳ đáng sợ, để bọn hắn nghiêm nghị.

Một khi cùng Kim Thi va chạm, bọn hắn liền sẽ toàn thân cự chiến, huyết khí bốc lên.

Theo mười hai giờ tới gần, Kim Thi lực lượng kinh khủng hơn, vậy mà đang không ngừng lên cao.

"Satan đại thân ở trên, vật này quá mạnh." Aigues bị đánh bay, hắn cảm giác được toàn thân đều kém một chút tan thành từng mảnh.

Huyết tộc nhục thân rất mạnh, tốc độ cực nhanh, nhưng là cùng Kim Thi so sánh, lại tồn tại chênh lệch cực lớn.

Lại, đầu kia Kim Thi giống như là tập trung vào Aigues, đuổi theo hắn đánh, cái này khiến Aigues chật vật tới cực điểm.

"Cuồng Thi cũng khi dễ người nước ngoài a."

Aigues chật vật quá, hắn sắp không chịu nổi.

Những người khác không chỉ không có xa xưa Aigues, ngược lại cố ý buông lỏng trên tay mình công kích.

Theo bọn hắn nghĩ, Aigues tuyệt đối là một cái cường đại đối thủ cạnh tranh, nếu là bị Kim Thi xử lý, bọn hắn liền thiếu một cái cường đại người cạnh tranh.

Chỉ có huyền Không hòa thượng xuất thủ, không có nhường, ngược lại tăng cường công kích.

"Một đám tiểu nhân, đầu này Kim Thi so với các ngươi trong tưởng tượng còn cường đại hơn, muốn đưa nó cảm xuống, liền muốn tề tâm hợp lực, nếu là lại như là năm bầy bầy đồng dạng, liền xem như chúng ta tử quang, cũng đừng nghĩ cảm xuống Kim Thi." Huyền Không lạnh lùng nói, hắn giận mắng cường giả khắp nơi.

Bất quá, những người kia lại xem thường, bọn hắn đối thực lực của mình, vẫn là vô cùng có tự tin.

Huyền Không hòa thượng trên mặt anh tuấn lộ ra sắc mặt giận dữ, hắn đột nhiên hô lớn: "Cuồng Y, ngươi ta liên thủ, đuổi đi đám rác rưởi này, sau đó xử lý đầu này Kim Thi, ta chỉ cần nó Kim Thi máu."

Lời này vừa nói ra, trong lòng mọi người một trận, Cuồng Y, cái kia tại Kim Bảng xếp hạng thứ hai mươi cao thủ thanh niên, hắn thế mà cũng tới.

Mà lại, đến bây giờ còn không có xuất thủ, hắn hẳn là muốn ngư ông đắc lợi mới đúng.

"Được."

Liền tại bọn hắn khiếp sợ thời điểm, hai người đứng dậy, chính là Tần Hạo cùng Lục Yên Nhiên.

"Ngoại trừ huyền Không hòa thượng, những người khác có thể đi, bằng không mà nói, ngay tại chỗ giết chết." Tần Hạo con ngươi lạnh lùng, đảo qua những người kia.

Không ít người biến sắc, bọn hắn lộ ra kinh sợ thần sắc.

"Cuồng Y, ngươi cũng quá cuồng."

Có người quát lớn, đây là một cái Chính Đạo cao thủ, đến từ Mao Sơn.

Nếu là hắn đem Kim Thi luyện chế thành vì mình chiến sủng, đến lúc đó lấy Kim Thi thực lực, chỉ sợ hắn có thể khiêu chiến trong truyền thuyết Lục Địa Thần Tiên.

Tần Hạo cười lạnh một tiếng, lúc này, Huyền Không xuất thủ, trực tiếp thẳng hướng cái kia phái Mao Sơn Tiên Thiên Kim Đan cường giả.

Đối mặt Huyền Không đánh lên, cái kia phái Mao Sơn Tiên Thiên cường giả căn bản cũng không có cơ hội phản ứng, trực tiếp liền bị giết chết.

Một gã Tiên Thiên Kim Đan chết rồi, cái này khiến những cao thủ kia hãi nhiên, bọn hắn cảnh giác nhìn chằm chằm Huyền Không.

Càng là có Long Hồ sơn cao thủ quát lớn: "Huyền Không, ngươi phải suy nghĩ kỹ, Tần Hạo chỉ là một người mà thôi."

"Một mình hắn chống đỡ qua các ngươi một trăm cái, mà lại các ngươi có phải hay không mù? Ngay cả Kim Bảng thứ ba mươi ba Thiên Tổ Phó tổ trưởng cũng không nhận ra, thật không biết các ngươi là thế nào trên giang hồ lẫn vào." Huyền Không một mặt cười lạnh.

Đám người giật mình, cái này mới nhìn đến Lục Yên Nhiên.

Chỉ bất quá vừa rồi Tần Hạo vừa xuất hiện, một biết hắn thân phận của Cuồng Y, mọi người đều bị kinh trụ, lại quên đi tại Tần Hạo bên cạnh, còn có

một người tồn tại.

Lúc này, một số người mới nhận ra đến Lục Yên Nhiên, bọn hắn sắc mặt cực kỳ khó coi.

Kim Bảng cao thủ, cùng không có tiến vào Kim Bảng cao thủ, hoàn toàn không phải một cái khái niệm.

Ba người liên thủ, có thể quét ngang bọn hắn.

Lúc này, bốn đạo thân ảnh giống như u linh xuất hiện.

Khi thấy bốn người bọn họ về sau, có ít người hít vào một ngụm khí lạnh.

"Dạ Hoàng, Lão Yêu, hắc Bạch Mẫu Đơn."

Bốn người này để những cao thủ kia toàn thân rung mạnh, sát thủ giới xếp hạng mười vị trí đầu cao thủ, liền ngay cả Kim Đan cường giả đều muốn run rẩy.

"Thiên Tổ tổ trưởng nói, lần này Kim Thi nhất định phải tiêu diệt, nếu là xảy ra ngoài ý muốn, hắn sẽ lên tất cả tham dự vây công Kim Thi môn phái đến hỏi trách, đến lúc đó ta nhìn các người như thế nào cho hắn bàn giao." Lục Yên Nhiên lạnh lùng nói.

Lời này vừa nói ra, đám người hãi nhiên.

Thiên Tổ tổ trưởng tự nhiên không phải người bình thường, Kim Bảng thứ hai, xếp hạng chỉ ở Thanh Long phía dưới.

Thậm chí có người nói, nếu không phải tuổi của hắn quá lớn, không có khả năng cùng Thanh Long đánh lâu, đến cùng hắn cùng Thanh Long ai là thứ nhất, thật đúng là khó mà nói.

Nhưng là, hắn lực uy hiếp, lại thậm chí so Thanh Long còn kinh khủng hơn, bởi vì hắn lưng sau có thiên tổ, mà Thiên Tổ thuộc về công môn, có toàn bộ Hoa Hạ chèo chống.

Nhất quốc chi lực, kinh khủng bậc nào.

Thiên Tổ hỏi tội, ai dám đối mặt?

Tất cả mọi người mạnh động thoái ý, bọn hắn lần thứ nhất mỗi ngày tổ cường thế như vậy, trong lòng nghiêm nghị.

Lúc này, Kim Thi phát cuồng, hắn phóng tới một người trong đó.

Cái kia Tiên Thiên Kim Đan hãi nhiên, muốn tránh né, đã không còn kịp rồi, trực tiếp bị Kim Thi bắt lấy, nương theo lấy một tiếng gào thét, cái kia Tiên Thiên Kim Đan cao thủ sinh sinh bị xé nát.

Kim Thi không ngừng, lần nữa phóng tới một người khác.

Nó có trí tuệ, thừa cơ hội này, muốn giết càng nhiều người.

Lúc này, huyền Không hòa thượng xuất thủ, ngăn trở Kim Thi.

Hắn nắm phật ấn, phật quang phổ chiếu, khắc chế Kim Thi, cùng nó đại chiến.

"Lập tức đi ngay, nếu không xuất thủ, giết không tha."

Tần Hạo nhìn một chút sắc trời, nếu là Zabuzza giết Kim Thi, liền có phiền toái.

Một khi đến mười hai giờ, Kim Thi thực lực sẽ tăng lên đến một mức độ khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Quy củ đối ta không dùng được

Hắn trực tiếp hạ tràng, thẳng hướng những người khác.

Những Tiên Thiên Kim Đan đó cao thủ biến sắc, đối mặt Kim Bảng cao thủ, bọn hắn lực lượng không đủ.

Cũng có người không phục, bọn hắn cho rằng Tần Hạo tuổi còn rất trẻ, mặc dù tiến vào Kim Bảng thứ hai mươi, nhưng là thực lực chân chính, chưa hẳn liền sẽ mạnh hơn bọn họ quá nhiều.

Long Hồ son cái kia Tiên Thiên Kim Đan xuất thủ, hắn muốn ước lượng đo một cái Tần Hạo thực lực.

Hai người giao thủ, không có ba chiêu, Tần Hạo tay nắm lấy Long Hồ son cường giả kia cổ.

"Tha mạng."

Long Hồ son Tiên Thiên Kim Đan cường giả mở miệng cầu xin tha thứ, hắn không nghĩ tới mình thậm chí ngay cả Tần Hạo ba chiêu cũng đỡ không nổi.

Tần Hạo tay bên trong dùng lực, Long Hồ son kia cao thủ cổ trực tiếp bị vặn gãy.

Tiện tay đem hắn ném tới một bên, Tần Hạo ánh mắt quét qua tất cả người, hắn quát lạnh nói: "Lăn."

Liền ngay cả Huyền Không đều bị Tần Hạo bá khí kinh trụ, đây chính là Long Hồ son cao thủ, lại còn nói giết liền giết.

Những người khác cũng là run một cái, bọn hắn hoảng sợ nhìn qua Tần Hạo, gia hỏa này thật đúng là dữ dội, Cường Y chi danh, danh bất hư truyền.

Một cái cường chữ, đem Tần Hạo miêu tả sinh động như thật.

Những người khác mặc dù không cam lòng, nhưng là lúc này thật đúng là không dám trêu chọc Tần Hạo.

Ngay cả Huyết tộc Aigues Thân Vương đều rút lui, bọn hắn tại Tây Phương luôn luôn phách lối, nhưng là đối mặt Tần Hạo làm như vậy, cũng không dám nói thêm cái gì.

"Các ngươi đại khái có thể giấu ở bốn phía, nhưng là tốt nhất đừng để cho ta cảm giác được, bằng không mà nói, giết chết bất luận tội." Tần Hạo nói tiếp.

Sau đó, hắn nhìn cũng không nhìn những người kia, trong tay quang hoa lóe lên, trực tiếp hướng Kim Thi giết tới.

Kim Thi có thể cảm giác được Tần Hạo trong thân thể lực lượng cường đại, thậm chí mơ hồ ở giữa, còn có một cỗ để nó kiêng kỵ khí tức.

Bất quá, nó chung quy là một đầu hung vật, chỉ cần không hóa thành Hạng Bạt, liền không có quá mạnh linh trí.

Mặc dù cảm thấy Tần Hạo trên người có để nó kiêng kỵ khí tức, nhưng Kim Thi vẫn là vọt tới.

Tần Hạo toàn thân Tử Quang tăng vọt, có Lôi Đình ở trong đó lấp lóe, đây là Đạo gia chân khí tu luyện đến mức độ kinh người biểu hiện.

Hắn cùng Kim Thi giao thủ, mỗi một kích đều xen lẫn lôi đình chi lực, đánh Kim Thi không ngừng lui lại.

Lôi Đình là hết thầy tà uế khắc tinh, mạnh như Kim Thi cùng Tần Hạo giao thủ, cũng bị áp chế một nửa lực lượng.

Cái này khiến còn chưa từng đi xa những cường giả kia rung động, bọn hắn đều là Tiên Thiên Kim Đan, tự nhiên biết Đạo gia chân khí tu luyện đến nước này, đến cùng là đáng sợ đến bậc nào.

Trách không được Tần Hạo có loại này tự tin, chân khí bên trong uẩn Lôi Đình, hắn liền là Kim Thi khắc tinh.

Lại, liền xem như đến lúc này, Tần Hạo trên thân còn chưa có xuất hiện long hổ giao hối dị tượng, nói rõ hắn chân nguyên còn chưa từng vận chuyển tới cực hạn.

Kim Thi bị áp chế, nó gầm thét liên tục, ánh mắt bên trong lộ ra một vòng sợ hãi, sinh ra thoái ý.

"Đã ra, liền đi không được."

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hắn con ngươi lảng lệ, một cây ngân châm huyền hóa ra khắp trời đầy sao, xuyên thủng qua đi.

Phốc phốc phốc.

Kim Thi bị xuyên thủng, trên người có mấy trăm cái lỗ nhỏ, mỗi một cái lỗ máu nhỏ đều có lôi đình chi lực tràn ngập.

Kim Thi kêu thảm, nó xoay người chạy.

"A Di Đà Phật."

Một tiếng niệm Phật vang lên, Huyền Không xuất thủ, trực tiếp liền là một cái Mật tông đại thủ ấn.

Phật môn lực lượng nồng đậm, rơi vào Kim Thi trên thân, để Kim Thi kêu thảm, nó lần nữa bị thương.

Lực lượng của hai người đều khắc chế Kim Thi, lúc này liên dưới tay, Kim Thi trực tiếp đã rơi vào hạ phong.

Cái này cũng ấn chứng vừa rồi Huyền Không, một cái Tần Hạo bù đắp được vừa rồi những cái kia tất cả Tiên Thiên Kim Đan.

Kim Thi thét dài, trên người nó tràn ra từng đạo hắc khí, đem trong thân thể năng lượng kỳ dị tiêu diệt, sau đó điên cuồng phóng tới Huyền Không.

Hiển nhiên, vừa rồi bị thương kích phát Kim Thi hung tính, lúc này Kim Thi trở nên điên cuồng, không công kích liều mạng.

Lục Yên Nhiên muốn lên đến giúp đỡ, lại bị Tần Hạo ngăn lại.

"Thủ ở chung quanh, như có người muốn ngư ông đắc lợi, giết không tha, chúng ta còn có thể đối phó đầu này Kim Thi."

Tần Hạo truyền âm, sau đó chủ động giết tới.

Trong tay hắc quang hoa lưu chuyển, một thanh trường kiếm màu tím xuất hiện, hoàn toàn là Chân Nguyên huyền hóa ra tới.

"Trảm."

Tần Hạo quát nhẹ, trường kiếm trong tay trực tiếp chém xuống.

"Phốc."

Kim Thi bị chém trúng, trên lưng xuất hiện một đạo vết máu, nhưng lại không có chém vào quá sâu.

Cái này khiến Tần Hạo cảm thán, đầu này Kim Thi nhục thân thật quá mạnh, liền xem như một mét dày sắt thép, hắc một kiếm này xuống dưới, cũng tuyệt đối có thể chém thành hai nửa, bây giờ lại hoàn toàn không cách nào trăm phá Kim Thi nhục thân.

Bị đau Kim Thi, hướng Tần Hạo lao đến.

Tần Hạo vùng động trong tay trường kiếm màu tím, lần nữa đánh rớt, lần này hắc nhảm ngay chính là Kim Thi cánh tay.

"Phốc."

Trường kiếm màu tím chém vào trong đó một nửa, Kim Thi bị đau, nó một cái tay khác hướng Tần Hạo trước ngực vỗ tới.

"Bạo."

Tần Hạo ánh mắt mãnh liệt, trường kiếm màu tím trực tiếp nổ tung, triệt để chặt đứt Kim Thi kia một cái cánh tay, sau đó khí lưu cường đại trực tiếp đem Kim Thi nổ bay ra ngoài.

Tần Hạo phiêu nhiên lui lại, sau một khắc, hắc như cùng một đầu giống như du long, trong nháy mắt đi vào Kim Thi trước người.

Một thanh trường kiếm màu tím ngưng tụ, lần nữa chém về phía Kim Thi một cánh tay còn lại.

Kim Thi ăn một lần thua thiệt, lần này vậy mà bắt đầu tránh né.

Bất quá Tần Hạo cũng không thèm để ý, hắc biến ảo chiêu thức, chém về phía Kim Thi cổ.

Kim Thi hải nhiên, nó ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, cấp tốc tránh né.

Lúc này, tại phía sau nó sinh ra một đoàn Phật quang, Huyền Không xuất thủ, một đóa Liên Hoa thành hình, chặn Kim Thi đường lui.

"Phốc."

Tần Hạo kiếm rơi vào Kim Thi trên cổ mặt, như là vừa rồi đồng dạng, chém vào.

Sau một khắc, Huyền Không xoay người rời đi, bởi vì hắc biết Tần Hạo muốn làm gì.

Quả nhiên, Tần Hạo trực tiếp để cái kia thanh Chân Nguyên hóa thành trường kiếm màu tím nổ tung, trong nháy mắt nơi này huyết nhục văng tung tóe.

Tần Hạo cũng tránh khỏi, hắn có chút thờ dốt, hiển nhiên vừa rồi công kích hao phí hắn không ít lực lượng.

Bất quá, hắn tu luyện chính là Đạo gia Chân Nguyên, hắn chỉ là hơi chuyển động chân khí, liền gần như hoàn toàn khôi phục.

Kim Thi đầu lâu nổ nát vụn, không đầu thi thể đang không ngừng run rẩy, hiển nhiên còn chưa chết hẳn.

"Huyền Không, ngươi lấy máu tươi, ta muốn đốt đi nó." Tần Hạo nhìn Huyền Không một chút, hắn đáp ứng Huyền Không sự tình, tự nhiên sẽ làm đến.

"Tốt, giảng cứu." Huyền Không hướng Tần Hạo vươn ngón tay cái.

Lục Yên Nhiên do dự một chút, nàng nhìn không được nói ra: "Những cương thi này máu không thể chảy ra đi, bằng không mà nói sẽ là không ổn định nhân tố."

"Ta tin tưởng Huyền Không." Tần Hạo nhàn nhạt nói.

"Đây là quy định." Lục Yên Nhiên cau mày nói.

"Đối ta không dùng được." Tần Hạo nhếch miệng cười một tiếng.

Cái này khiến Lục Yên Nhiên chau mày, nàng còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn đến Tần Hạo sắc mặt, cuối cùng vẫn thờ dãi một hơi, không tiếp tục nói.

Huyền Không hướng Tần Hạo thụ một cái ngón tay cái, hắn xuất ra lúc đầu chuẩn bị xong bình sứ, giả một chút cương thi huyết, sau đó đứng lên, hướng Tần Hạo cáo biệt.

"Cương thi huyết chưa hẳn hữu dụng." Tần Hạo đột nhiên mở miệng.

Huyền Không toàn thân chấn động, hắn quay người nhìn qua Tần Hạo, giống như là đang suy đoán hắn lời nói bên trong ý tứ.

"Nếu là không được, ngươi tìm đến ta." Tần Hạo nói xong, không tiếp tục để ý Huyền Không.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Khác nhau đối đãi

Huyền Không nhìn thật sâu Tần Hạo một chút, nhưng sau đó xoay người rời đi.

"Tần huynh, nơi này cương thi huyết ngài muốn sao?" Có người hỏi.

Đây là vừa mới rời khỏi Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, tại Tần Hạo đánh giết Kim Thi về sau, lại chuyển trở về.

Bọn hắn thấy được Huyền Không đạt được cương thi huyết, hiện tại nhìn thấy đầy đất cương thi huyết, tự nhiên đỏ mắt.

Kia đều là đồ tốt, chỉ cần phương pháp đạt được, có thể tăng lên công lực, hiệu quả so với bình thường thiên tài địa bảo còn tốt hơn, cũng có thể tẩy luyện nhục thân, tăng cường thể phách.

"Không có ý tứ, Thiên Tổ có quy định, giống như là cương thi huyết thuộc về không ổn định nhân tố, không thể lưu trên thế giới này." Tần Hạo thân nhiên nói, một mặt giải quyết việc chung.

Cái kia Tiên Thiên Kim Đan cao thủ kém một chút thổ huyết, vừa rồi Huyền Không muốn thời điểm, Tần Hạo nhưng không phải như vậy nói, đây là rất rõ ràng khác nhau đối đãi.

"Ngươi tại sao có thể như vậy? Quá phận."

Cái kia Tiên Thiên Kim Đan cao thủ phát ra kháng nghị, rất là không cam lòng.

Tần Hạo liếc xéo lấy đối phương, hắn cười lạnh nói: "Làm sao nhỏ? Ngươi có ý kiến?"

Cảm nhận được Tàn Hạo ánh mắt, cái kia Tiên Thiên Kim Đan trong lòng...cao thủ run một cái, hắc đột nhiên ý thức được, trước mắt người này thể nhưng là Cuồng Y, mới vừa rồi còn xử lý một gã Tiên Thiên Kim Đan cao thủ đâu.

Thậm chí đám người bọn họ đều không làm gì được Kim Thi, đều bị Tàn Hạo xử lý.

Hắn nếu quả như thật dám nói mình có ý kiến, nói không chừng cũng sẽ bị xử lý.

Cuồng Y làm việc, không gì kiêng kị, từ hắn không chút do dự đánh giết một cái Long Hồ sơn cao thủ cũng có thể thấy được đến, cái này căn bản là một cái không sợ trời không sợ đất mãnh nhân.

Lục Yên Nhiên một mặt im lặng, đối với Tàn Hạo hành vi cũng không biết nói cái gì cho phải.

Hắn vừa rồi dễ nói, Thiên Tổ quy củ đối với hắn không dùng được, bây giờ lại tuân theo Thiên Tổ quy củ, để cho người ta dị thường im lặng.

Lục Yên Nhiên xem như nhìn ra, cái gì Thiên Tổ có quy củ hay không, đối với Tàn Hạo tới nói, chỉ cần là đối hắn hữu dụng, liền là quy củ, đối với hắn không có ích lợi gì, liền không có chút tác dụng chỗ.

Hắn căn bản liền sẽ không bị bất luận cái gì quy củ trói buộc, làm việc hoàn toàn dựa theo ý nghĩ của mình.

Tàn Hạo xuất thủ, chân khí phun trào, nương theo lấy Lôi Đình, tại tịnh hóa những cương thi kia máu.

Còn có Kim Thi huyết nhục, đều bị chân khí của hắn tịnh hóa.

Cái này khiến những Tiên Thiên đó cao thủ nhìn trái tim đều tại run rẩy, bọn hắn nhìn qua Tàn Hạo, ánh mắt kia hận không thể ăn hắn.

Hiện tại Địa Cầu, thiên địa linh khí thừa thớt, thiên tài địa bảo càng là khó gặp.

Giống như là loại này cương thi huyết, tuyệt đối là bảo vật vô giá, nhưng là cứ như vậy biến mất tại trước mắt của bọn hắn.

Bọn hắn rất muốn ra tay, nhưng là Dạ Hoàng bọn hắn lại nhìn chằm chằm, tăng thêm còn có hai cái Kim Bảng cao thủ, những cường giả kia căn bản cũng không dám ra tay.

Mặc dù Tàn Hạo bọn hắn nhân số tương đối ít, nhưng là chân chính chiến đấu, ai cũng không dám cam đoan mình liền nhất định có thể thắng lợi.

Đến lúc cuối cùng một tia huyết dịch cùng huyết nhục bị tịnh hóa về sau, Tàn Hạo lúc này mới phui tay, hắn ngẩng đầu một cái, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc: "Các ngươi còn ở nơi này làm cái gì? Muốn cùng ta đánh nhau đúng hay không? Vậy thì tới đi."

Hắn dọn xong tư thế, một bộ chuẩn bị động thủ bộ dáng.

Những Tiên Thiên Kim Đan đó cao thủ sắc mặt khó coi, bọn hắn tự nhiên không muốn cùng Tàn Hạo tranh đấu, hiện tại cương thi huyết đã hoàn toàn không có, bọn hắn hoàn toàn không có tranh đấu ý nghĩa.

Một đám người quay người rời đi, mang lên nhà mình đệ tử thi thể.

Tàn Hạo lộ ra một vòng tiểu dung, bọn gia hỏa này liền là thích ăn đòn, cùng bọn hắn thật dễ nói chuyện, căn bản lại không được, cho nên hắn mới trực tiếp uy hiếp.

"Nhiệm vụ hoàn thành, nhớ ở cửa ta ban thưởng, chúng ta đi."

Tàn Hạo gấp một cái, sau đó mang theo Dạ Hoàng bọn hắn rời đi, chỉ để lại Lục Yên Nhiên một người.

Lục Yên Nhiên trong lòng tĩnh lặng, lần này Tàn Hạo công lao lớn.

Phát hiện thần bảng thứ bảy, mặc dù đánh giết người của đối phương là nàng Lục Yên Nhiên, nhưng là nếu không có Tàn Hạo phát hiện đối phương, nàng cũng không có khả năng thành công, cho nên ở trong đó công lao có Tàn Hạo một phần.

Đánh giết Kim Thi, càng là một cái công lớn, Tàn Hạo ban thưởng tuyệt đối không thể thấp, hơn nữa còn muốn đối Tàn Hạo hữu dụng mới được.

Một gã Tiên Thiên Kim Đan cường giả, vẫn là Kim Bảng xếp hạng thứ hai mươi cao thủ, tự nhiên không phải bình thường đồ vật có thể đuổi.

Tàn Hạo bọn hắn trở về, chuyện nơi đây xem như đã qua một đoạn thời gian.

Hắc Bạch Mẫu Đơn rời đi, các nàng còn có chính mình sự tình.

Về phần Dạ Hoàng cùng Lão Yêu, bọn hắn dự định một mực đi theo Tàn Hạo.

Lúc đầu coi là rời khỏi sát thủ giới về sau, khẳng định sẽ phi thường nhàn chán, bất quá gần nhất những chuyện này, nhưng lại làm cho bọn họ hoàn toàn phủ nhận loại kia ý nghĩ.

Trong lòng bọn họ minh bạch, chỉ muốn đi theo Tần Hạo, liền tuyệt đối sẽ không nhàm chán, ngược lại sẽ so cuộc sống trước kia càng thêm đặc sắc.

Nếu nói tại Lão Yêu trong lòng, trước đó còn có một chút mâu thuẫn, tại Tần Hạo đánh lui Thanh Long, còn có vẻ sau kinh lịch nhiều chuyện như vậy về sau, trong lòng của hắn mâu thuẫn liền hoàn toàn biến mất.

Loại người này sinh, có thể xưng phong phú, hắn làm sao lại không thích? Không có chút nào đọng vào.

Tần Hạo về đến nhà mới mười hai giờ, Hạ Mộng Thiên còn đang làm việc, nàng nhũn chặt lông mày, một bộ bối rối đáng vẽ.

Tần Hạo mở cửa, lập tức đánh thức Hạ Mộng Thiên.

Nhìn thấy Hạ Mộng Thiên giữa lông mày một sợi không có tiêu tán bối rối, Tần Hạo ôm lấy Hạ Mộng Thiên, hắn cười hỏi: "Lão bà, có cái gì phiền lòng sự tình, người nói cho ta, ta giúp người giải quyết."

Hạ Mộng Thiên đem đầu của mình tựa ở Tần Hạo trên lồng ngực, nàng ôn nhu nói: "Chỉ là sinh ý bên trên một ít chuyện, không có quan hệ, yên tâm ta có thể giải quyết."

Nhìn nàng một mặt đáng vẽ tự tin, Tần Hạo gật đầu, hắn không tiếp tục hỏi.

Đã Hạ Mộng Thiên muốn tự mình giải quyết, Tần Hạo đương nhiên sẽ không miễn cưỡng.

Hắn kéo lại Hạ Mộng Thiên tay, một đạo chân khí đi vào Hạ Mộng Thiên trong thân thể, để nàng toàn thân chấn động.

"Ta dạy cho người tu luyện đi, như vậy, người liền sẽ có càng nhiều tinh lực đi làm việc." Tần Hạo tại Hạ Mộng Thiên bên tai nói.

Nhìn Hạ Mộng Thiên như thế đáng vẽ mặt mũi, hắn có chút đau lòng.

"Được."

Hạ Mộng Thiên không chần chờ, nàng trực tiếp đáp ứng.

Hai người trở lại trên giường, Tần Hạo vì Hạ Mộng Thiên giảng giải.

Lúc đầu Hạ Mộng Thiên liền là một cái người cực kỳ thông minh, chỉ là giảng giải một lần, Hạ Mộng Thiên liền hoàn toàn nhớ kỹ, một chút chỗ nào không hiểu, hỏi thăm một chút Tần Hạo, liền bắt đầu tại Tần Hạo dẫn đạo dưới, bắt đầu tu luyện.

Hạ Mộng Thiên mặc dù niên kỷ không nhỏ, nhưng là tu luyện thiên tư cũng rất kinh người, nàng rất nhanh liền nhập định, tại Tần Hạo dẫn dắt phía dưới, vận chuyển Chu Thiên.

"Ta bà lão này vẫn là một cái luyện võ kỳ tài hay sao?" Tần Hạo có chút giật mình nói.

Hắn lui ra chân khí của mình, để Hạ Mộng Thiên mình vận chuyển, Tần Hạo thì là ra ngoài tắm một cái, sau đó ngủ thiếp đi.

Sáng sớm tỉnh lại, Hạ Mộng Thiên đã không thấy tăm hơi.

Tần Hạo ngáp một cái, đem qua đại chiến, đối với hắn mà nói, tiêu hao quả thật có chút nghiêm trọng, hắn ngủ một giấc đến bây giờ mới tỉnh lại, thậm chí cũng không biết Hạ Mộng Thiên lúc nào đi ra.

Chờ Tần Hạo đi vào phòng khách thời điểm, bữa sáng đã còn tại đó, Hạ Mộng Thiên vừa cúi xuống tạp dề, nhìn thấy Tần Hạo xuất hiện, trên mặt nàng lộ ra một vòng tiểu dung.

"Ăn cơm."

Nàng như cùng một cái thê tử, vì Tần Hạo thịnh tốt đồ ăn, thả ở trước mặt của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tát Mãn đệ tử

Lâm Lộ Dao lúc này cũng từ toilet đi tới, khi thấy Tần Hạo thời điểm, hần lộ ra thần sắc kinh ngạc, kinh ngạc hỏi: "Người còn sống?"

Tần Hạo lúc đầu uống một ngụm cháo, nghe vậy kém một chút bị sặc.

Hần hưng hăng trọn mắt nhìn Lâm Lộ Dao một chút, sau đó vui đầu ăn đồ vật của mình, hần là không thêm đề ý đối phương.

"Đứng rồi, một hồi theo giúp ta đi ra ngoài một chuyến, ta muốn tiếp một người." Lâm Lộ Dao nói với Tần Hạo.

"Ai?" Tần Hạo nhú mày hỏi.

"Một cái so người đẹp trai gấp trăm lần người." Lâm Lộ Dao trong ánh mắt bốc lên ngôi sao nhỏ.

Cái này khiến Tần Hạo rất có một ít khó chịu, hần nhếch miệng, phun ra hai chữ: "Hoa si."

"Người nói người nào?"

Lâm Lộ Dao vén tay áo lên muốn cùng Tần Hạo đánh nhau.

Hạ Mộng Thiên có chút đau đầu, nàng đỡ khóc đỡ cười nói ra: "Hai người các người có thể hay không yên tĩnh một điểm, thật là một đôi hoan hỉ oan gia."

"Mới không phải đâu."

Hai người trăm miệng một lời nói, một chữ không kém.

Bọn hần tương hỗ trừng lên, mở miệng lần nữa: "Không cho phép học ta."

Lần này ngay cả Hạ Mộng Thiên đều nhìn không được cười lên, còn nói không phải hoan hỉ oan gia, ngay cả nói chuyện cũng là giống nhau.

Tần Hạo cũng có chút im lặng, hần cảm thấy đây đều là trùng hợp.

Bất quá, hần cũng lười giải thích.

Mặc dù trong lòng không nguyện ý, bất quá Tần Hạo còn là theo chân Lâm Lộ Dao đi.

"Một hồi tới đó không được nói lung tung, người chỉ là bảo tiêu của ta, nhớ kỹ." Lâm Lộ Dao căn dặn Tần Hạo, nàng biểu lộ có vẻ hơi kích động, hiển nhiên người muốn gặp rất không bình thường.

Tần Hạo không nói gì, chỉ là trong lòng hơi có chút không thoải mái.

Gặp Tần Hạo không nói lời nào, Lâm Lộ Dao cũng lười lại cùng hần nói cái gì.

Xe lái đến sân bay, Lâm Lộ Dao chờ tại cửa ra phi trường, chuẩn bị tiếp người.

Tần Hạo đứng ở bên cạnh hần, hần liếc mắt nhìn hai phía, mơ hồ ở giữa cảm giác được một cỗ sát ý, cái này khiến hần có chút cảnh giác.

Tại Tần Hạo bọn hần cách đó không xa, một nữ tử vẻ mặt nghiêm túc, nàng vừa định muốn tiếp cận mục tiêu, cũng cảm giác được nguy hiểm, cho nên nàng không có động thủ, trong nháy mắt đi xa.

"Thế nào?"

Gặp Tần Hạo nhìn trái phải, Lâm Lộ Dao hỏi.

"Không có việc gì."

Tần Hạo lắc đầu, dù sao cùng Lâm Lộ Dao nói cũng vô dụng, hần dứt khoát không có nói cho Lâm Lộ Dao dự định.

Nghe Tần Hạo nói không có việc gì, Lâm Lộ Dao cũng không hỏi nữa, nàng chỉ là khần trương nhìn xem lối ra.

Rất nhanh, một đám người đi ra, khi thấy một người trong đó thời điểm, Lâm Lộ Dao mắt sáng rực lên.

Nàng khoát tay áo, hô lớn: "Kim đại ca, ta ở chỗ này đây."

Tần Hạo theo Lâm Lộ Dao ánh mắt trông đi qua, một cái cao lớn anh tuấn nam tử, hướng bên này đi tới, hần hai mươi tám hai mươi chín tuổi trên dưới, mặc một thân vừa vặn đồ vét, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, đi trong đám người, vô cùng xuất chúng, có một loại hạc giữa bầy gà cảm giác.

Tại nam tử trên thân còn có một cổ quý khí, hiển nhiên hắn không phải sinh ra ở gia đình.

Nghe được Lâm Lộ Dao tiếng la, trên mặt hắn lộ ra một vòng nụ cười nhàn nhạt, sau đó đi tới.

Lâm Lộ Dao rất kích động, nàng tiểu chạy tới, giữ chặt cánh tay của nam tử, cao hứng nói: "Kim đại ca, người quả nhiên nói lời giữ lời, đến Bạch Hải thị nhìn ta, người ăn cơm chưa? Ta mời người ăn cơm."

Nàng lộ ra thật cao hứng, thậm chí sắp đem Tần Hạo quên hết, trong mắt chỉ có một cái Kim đại ca.

Tần Hạo đứng ở nơi đó, thần sắc bình tĩnh, nhìn lấy một màn trước mắt, nhưng là ánh mắt lại đang không ngừng đánh giá cái kia Kim đại ca.

Sau đó, khóe miệng của hắn lộ ra một tia cười lạnh, hiển nhiên là đã nhìn ra một vài thứ.

Kim đại ca cười lắc đầu, nói ra: "Ta đã ăn, ở trên máy bay ăn bữa sáng, đi thôi, chúng ta đi trước người chỗ ở nhìn xem, sau đó ta còn có một chút sự tình muốn làm đâu, ban đêm mới đi mời người ăn cơm."

"Được."

Lâm Lộ Dao gật đầu, lộ ra rất hưng phấn, Tần Hạo từ trước tới nay chưa từng gặp qua nàng cái dạng này.

Nàng lôi kéo Kim đại ca, hướng bãi đỗ xe đi qua, ngay cả cùng Tần Hạo chào hỏi đều không có, hiển nhiên đem Tần Hạo quên một sạch sẽ.

Tần Hạo vuốt vuốt cái mũi của mình, bị như thế xem nhẹ, hắn còn là lần đầu tiên kinh lịch.

Bất quá cái này Kim đại ca lai lịch, hắn lại đã nhìn ra, vô cùng không đơn giản.

Lâm Lộ Dao cùng Kim đại ca còn nói lại cười, thẳng đến đi đến xe bên cạnh, lúc này mới nhớ tới Tần Hạo.

Nàng tranh thủ thời gian quay người, lập tức nhìn thấy Tần Hạo cùng sau lưng nàng, Lâm Lộ Dao lúc này mới thở dài một hơi.

"Tần Hạo, người lái xe đi, ta muốn cùng Kim đại ca trò chuyện hội trời."

Lâm Lộ Dao vươn tay, muốn đem chìa khóa xe đưa cho Tần Hạo.

Tần Hạo nhìn cũng không nhìn Lâm Lộ Dao một chút, trực tiếp mở cửa xe, hắn ngồi vào tay lái phụ.

"Sẽ không mở."

Đây là Tần Hạo trả lời, đương nhiên khẳng định không phải sẽ không mở, hắn chỉ là có chút khó chịu mà thôi.

Kim đại ca biểu lộ có chút kinh ngạc, hắn nhìn Tần Hạo một chút, kinh ngạc hỏi: "Hắn là ai?"

Lâm Lộ Dao có chút xấu hổ, nàng lúng túng nói: "Bảo tiêu của ta, tính tình hơi lớn một điểm, Kim đại ca người không cần để ý."

Kim đại ca lộ ra một tia cười lạnh, thần sắc nhàn nhạt nói: "Nguyên lai chỉ là một cái hạ nhân, thế mà như thế không nghe lời, dạng này bảo tiêu không cần cũng được."

Nói xong, hắn đem ánh mắt rơi vào Tần Hạo trên thân, thần sắc nhàn nhạt nói: "Người tiền lương tháng này bao nhiêu tiền, đây là một tờ chi phiếu, cầm lên lấy."

Hắn rất không khách khí, thái độ ngạo mạn, tiện tay bóp một tờ chi phiếu, ném cho Tần Hạo.

Lâm Lộ Dao trong lòng nhảy một cái, nàng biết hồng.

Tần Hạo là cái gì tính tình, những ngày này nàng xem như lĩnh giáo qua, gặp được dạng này nhục nhã, Tần Hạo nếu là không phát tác, kia mới chính thức kỳ quái đâu.

Quả nhiên, Tần Hạo từ trong xe đi tới, hắn còn cầm kia một tờ chi phiếu, ánh mắt rơi vào Kim đại ca trên thân.

"Tần Hạo, người đừng làm loạn." Lâm Lộ Dao tranh thủ thời gian nhắc nhở.

Tần Hạo nhìn cũng không nhìn nàng một chút, hắn nhìn chăm chăm Kim đại ca, thần sắc nhàn nhạt nói: "Hành tẩu giang hồ, nhà người Tát Mãn đại nhân không có dạy qua người không nên trêu chọc người mình không trêu chọc nổi sao?"

"Người có ý tứ gì?" Kim niệm thanh con người co rụt lại, hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, có chút hãi nhiên mà hỏi.

Kim niệm thanh đúng là đạo Tát Mãn đệ tử, chỉ là hắn không nghĩ tới lại bị người nhìn ra.

"Không có có ý gì, chỉ là dạy người tôn trọng tiền bối."

Tần Hạo nói xong, trong tay hắn chỉ phiếu phía trên bao trùm một tầng chân khí màu tím, sau đó trong nháy mắt bắn ra, đánh trúng kim niệm xong lòng ngực.

Kim niệm thanh căn bản cũng không có bất kỳ phản ứng nào, thực lực của hắn cùng Tần Hạo so sánh, có thể nói yếu không hợp thói thường.

Hắn phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp lui tám mươi bước, sau đó ngã trên mặt đất, thần sắc thống khổ.

"Tần Hạo, ngươi làm cái gì? Người có phải điên rồi hay không?" Lâm Lộ Dao kinh hô, nàng cuống quýt chạy hướng kim niệm thanh, sau đó khẩn trương hỏi: "Kim đại ca, ngươi không sao chứ?"

Kim niệm thanh không có trả lời Lâm Lộ Dao, mà là hoảng sợ nhìn chằm chằm Tần Hạo, hắn có chút chật vật mở miệng nói ra: "Tiền bối, văn bối có mắt mà không thấy Thái Sơn, đắc tội tiền bối chỗ, còn xin tiền bối thứ lỗi, nếu là tiền bối trong lòng còn có bất mãn, ta sẽ để cho sư tôn ta Lý Thành núi hướng tiền bối nói xin lỗi."

Kim niệm thanh xách ra sư phụ của mình, mặc dù nói là phải hướng Tần Hạo xin lỗi, nhưng cũng là đang nhắc nhở Tần Hạo mình sư tôn thân phận, để hắn không nên quá phận.

Tất Mãn Tế Tự Lý Thành núi, cái này kim niệm thanh lại là đệ tử của hắn.

Như là người khác, khẳng định đều đã nói ra tha thứ kim niệm thanh lời nói, Lý Thành núi là có tiếng khó chơi.

Nhưng là Tần Hạo không động dung chút nào, hắn cười nhạt một tiếng, nói ra: "Kim Bảng thứ hai mươi lăm Lý Thành núi, xác thực rất đáng sợ, bất quá muốn dùng hắn tới dọa ta, chỉ sợ không phải quá dễ sử dụng, nếu là hắn thật cùng ta đối đầu, chắc chắn sẽ xoay người chạy."

"Tiền bối đến cùng là ai?" Kim niệm thanh hải nhiên mà hỏi.

Ngay cả hắn sư tôn đều không địch lại, hắn đơn giản khó mà tin được.

Nếu nói Tần Hạo thật là một cái cường giả tiền bối, có lẽ hắn còn sẽ tin tưởng, nhưng là Tần Hạo dáng vẻ rõ ràng chỉ là một thanh niên, niên kỷ còn không bằng hắn lớn đâu, làm sao có thể lợi hại như vậy?

"Ta tại kim trên bảng, xếp hạng thứ hai mươi." Tần Hạo mỉm cười.

"Cuồng Y Tần Hạo."

Kim niệm thanh run một cái, hắn kém một chút muốn một bàn tay hút chết mình, hắn vậy mà đem Cuồng Y xem như bảo tiêu, còn nói ra như thế nhục nhã.

Tần Hạo không có một bàn tay chụp chết hắn, đã coi như là hạ thủ lưu tình.

Bình thường Kim Bảng cao thủ nếu là như vậy chịu nhục, hắn kim niệm thanh đã là một người chết.

"Tiền bối, văn bối sai, xin tiền bối tha thứ." Kim niệm thanh quỳ trên mặt đất, hướng Tần Hạo cầu xin tha thứ.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, trong lòng kim niệm xong hình tượng có chút sụp đổ.

Nàng Kim đại ca, tại sao có thể như vậy? Trong lòng của nàng, kim niệm thanh là trên thế giới này nhất là nam nhân ưu tú, Lâm Lộ Dao cự tuyệt cùng Tần Hạo ở giữa hôn ước, chưa hẳn liền không phải là bởi vì kim niệm xong nguyên nhân.

Nhưng là hiện tại, nàng mới biết mình cho tới nay ý nghĩ là cỡ nào buồn cười.

Kim niệm thanh không có nàng trong tưởng tượng như vậy hoàn mỹ, mà vị hôn phu của nàng, càng là không có nàng trong tưởng tượng như vậy không chịu nổi, ngay cả trong nội tâm nàng gần như hoàn mỹ, cường đại đến để cho người ta sùng bái kim niệm thanh, đều muốn cho Tần Hạo quỳ xuống, ở trong đó chênh lệch, có thể nghĩ.

"Tốt, chuyện này cứ như vậy đi, người có thể lần."

Tần Hạo nhếch miệng, hắn lười nhác cùng đối phương so đo, lấy mạnh hiếp yếu, Tần Hạo không thích làm chuyện như vậy.

Sở dĩ sẽ đối với kim niệm thanh ra tay, hoàn toàn là bởi vì đối phương nhục nhã hắn.

Thân vì Tiên Thiên Kim Đan cường giả, còn tại kim trên bảng nổi danh, Tần Hạo nếu là một điểm phản ứng đều không có, về sau sợ rằng sẽ trên giang hồ trở thành trò cười.

Kim niệm Thanh Đại vui, hắn nói với Tần Hạo: "Đa tạ Cuồng Y tiền bối, văn bối cái này cáo lui, về sau cũng không tiếp tục tiếp cận Lâm Lộ Dao, đa tạ tiền bối ân không giết."

Sau khi nói xong, kim niệm thanh nhìn cũng không nhìn Lâm Lộ Dao một chút, xoay người rời đi.

Hắn muốn mua vé máy bay, lập tức rời đi Bạch Hải thị.

Cuồng Y quá kinh khủng, hắn còn đắc tội đối phương, kim niệm thanh cảm thấy mình đầu này mạng nhỏ thật đều là nhặt về, Kim Bảng cao thủ có rất ít như thế để nói chuyện.

Tần Hạo ánh mắt rơi vào Lâm Lộ Dao trên thân, hắn nhếch miệng, có chút dở khóc dở cười nói ra: "Ngươi sáng sớm tới nơi này, liền là tiếp dạng này một cái đồ chơi? Ngươi ánh mắt cũng quá kém a?"

Tần Hạo thật rất im lặng, hắn thấy, kim niệm thanh làm người ngạo mạn nhất gan, căn bản chính là một cái phế vật, Lâm Lộ Dao thế mà rất có thể thích một người đàn ông như vậy, hắn cảm thấy Lâm Lộ Dao ánh mắt thật quá kém.

"Hừ, còn không phải là bởi vì ngươi, Kim đại ca mới không có ngươi nói như vậy không chịu nổi đâu." Lâm Lộ Dao bất mãn, nếu không phải Tần Hạo, nàng Kim đại ca cũng sẽ không như thế uất ức.

Bất quá, trong nội tâm nàng lại mơ hồ có một loại ý nghĩ, kỳ thật vừa rồi đây mới thực sự là kim niệm thanh, chỉ là nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua mà thôi.

Nghĩ tới đây, Lâm Lộ Dao phản mà không có cái gì cảm giác mất mát.

"Ồ trước mặt ta, hắn liền là một cái phế vật." Tần Hạo cười lạnh.

Hắn có nói loại lời này tư cách, trên thực tế, Tần Hạo nhìn người, xưa nay sẽ không bởi vì người kia năng lực cao thấp mà có cái gì khác biệt, chủ yếu nhất là đối phương đồ hèn nhất, để Tần Hạo rất xem thường.

Đương nhiên, kim niệm thanh nếu là xương cứng, Tần Hạo hội hủy đi tới hắn toàn thân xương cốt, hắn liền là một cái mềm không được cứng không xong người.

Cuồng Y cái danh hiệu này, không phải gọi không.

Lâm Lộ Dao không lời nào để nói, nàng thử phi phò ngồi vào trong xe.

Tần Hạo cũng ngồi vào tay lái phụ, hắn nhìn chăm chăm Lâm Lộ Dao, nhìn không được nói ra: "Ta hiện tại thật rất hiếu kỳ, các ngươi Lâm gia đến cùng có đồ vật gì, làm sao nhiều người như vậy gấp gáp, vừa rồi tiểu tử kia tiếp cận ngươi, hơn phân nửa cũng là không có hảo ý."

"Ta làm sao biết, hỏi gia gia của ta đi." Lâm Lộ Dao tức giận nói.

Tần Hạo không nói chuyện, hắn thật là có loại này dự định.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Ngọc tử truyền quốc

Kim Niệm thanh nhìn thấy Tần Hạo bọn hắn đi xa, hắn lấy điện thoại di động ra, bấm một số điện thoại.

"Sur tôn, có phiền tới." Kim Niệm thanh thanh âm có chút khàn khàn.

Điện thoại bên kia truyền tới một nam nhân thanh âm hùng hậu: "Thế nào rồi? Ngươi thụ thương, ai đánh ngươi?"

"Cuồng Y, hắn tại Lâm Lộ Dao bên người, đệ tử cùng hắn phát sinh xung đột, kết quả bị hắn đá thương." Kim Niệm thanh mang trên mặt oán hận, cũng còn có một cổ e ngại.

Có thể tại Kim Bảng cao thủ thủ hạ mạng sống, thật là một kiện khó khăn sự tình.

Điện thoại bên kia trầm mặc một chút, sau đó truyền đến Lý Thành Sơn thanh âm: "Ngươi về tới trước đường thương đi, ta tự mình đi gặp một lần Cuồng

Y."

"Sư tôn, Cường Y xếp hạng cao hơn ngài, không muốn vì đệ tử sự tình đi cùng hấn phát sinh xung đột."

Kim Niệm thanh cổ ý nói, trong lòng của hấn tình huống, hấn nói như vậy, mình sư tôn ngược lại càng muốn đi gây sự với Tần Hạo.

Quả nhiên, Kim Niệm thanh vừa dứt lời, liền nghe đến Lý Thành Sơn cười lạnh thanh âm: "Hừ, xếp hạng cũng không có nghĩa là hết thấy, cũng không biết những người kia là không phải già nên hồ đồ rồi, thế mà đem một tên mao đầu tiểu tử xếp tại lão phu phía trước, ta ngược lại thật ra muốn nhìn, hấn cái này Kim Bảng thứ hai mươi, đến cùng có năng lực gì."

Sau khi nói xong, Lý Thành Sơn cúp xong điện thoại.

Kim Niệm Thanh Lộ ra một tia cười lạnh, Tần Hạo dám dạng này vũ nhục hấn, hấn đương nhiên sẽ không buông tha đối phương.

Mà lại, Kim Niệm thanh cũng cảm thấy, liền xem như Tần Hạo lợi hại hơn nữa, mình sư tôn cũng có thể cầm xuống đối phương.

Lâm Lộ Dao rất phiền muộn, nàng buổi sáng có khóa, nhưng lại không có đi bên trên, mà là tìm thấy được một nhà cửa hàng, chuẩn bị dạo phố mua đồ.

Tần Hạo ngược lại cũng không để ý, bản thân hấn đối với dạo phố, cũng phi thường có hứng thú, đây là hấn có khác với nam nhân khác địa phương.

Nhìn thấy Tần Hạo đi dạo đến say sưa ngon lành, Lâm Lộ Dao ngược lại không cam lòng.

"Về nhà."

Nàng thở phì phò nói, quay người liền muốn đi ra ngoài.

"A."

Một tiếng kinh hô, Lâm Lộ Dao cùng một nữ tử đụng vào nhau.

Nữ tử rút lui, ngồi trên mặt đất, nàng một mặt chưa tỉnh hồn.

Lâm Lộ Dao một cái lão đảo, lúc đầu muốn ngã sấp xuống, lại bị Tần Hạo đỡ.

Nàng đứng vững vàng về sau, đi nhanh lên quá khứ, đưa tay đem trên mặt đất nữ tử đỡ lên, sau đó khàn khàn hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Nhìn ra, Lâm Lộ Dao có chút bận tâm.

Tần Hạo đánh giá đối phương, đây là một người mặc kimono nữ tử, tướng mạo phi thường xinh đẹp, ngũ quan xinh xắn, vừa đúng trang dung, đây tuyệt đối là một cái không thua Lâm Lộ Dao mỹ nữ.

"Không có việc gì, thật xin lỗi, là ta đụng phải ngài."

Nữ tử mở miệng, nàng hướng Lâm Lộ Dao bái, mặt mũi tràn đầy áy náy nói.

Lâm Lộ Dao có chút xấu hổ, rõ ràng là nàng không có nhìn đường, đem đối phương đụng, bây giờ đối phương lại hướng nàng nói xin lỗi.

"Đều là ta không đúng, cùng ngươi không có quan hệ." Lâm Lộ Dao vội vàng nói.

"Đã tất cả mọi người không có chuyện, vậy thì đi thôi, chúng ta cũng cần phải trở về." Tần Hạo mở miệng, nhắc nhở Lâm Lộ Dao.

Chỉ là ánh mắt của hấn, lại nhìn chăm chăm vào kimono nữ tử, không biết đang suy nghĩ một thứ gì.

Kimono nữ tử gạt đầu, nàng để qua hai người, liền muốn rời khỏi.

Lâm Lộ Dao lại hung hăng tròn mắt nhìn Tần Hạo một chút, nàng giữ chặt kimono nữ tử, sau đó vừa cười vừa nói: "Vị tỷ tỷ này, vẫn là chờ một hồi lại đi thôi, vạn nhất có chuyện gì đâu? Như vậy đi, ta mời ngươi uống cà phê, lại quan sát một chút."

Đương nhiên, Lâm Lộ Dao cũng không phải là thật cho là có sự tình, nàng chính là muốn cùng Tần Hạo đối nghịch.

Đối phương muốn đi, nàng hết lần này tới lần khác liền không rời đi.

Kimono nữ tử do dự một chút, rồi mới lên tiếng: "Vậy xin đa tạ rồi, vừa vặn ta cũng có chút vấn đề, chính dễ dàng thỉnh giáo ngài."

Hai người đi hướng một bên quán cà phê, Tần Hạo nhún vai, chỉ có thể đi theo quá khứ.

Muốn ba ly cà phê, bọn hấn ở chỗ này ngồi xuống.

Lâm Lộ Dao các loại phục nữ tử bất chuyện, rất nhanh liền quen thuộc.

Tần Hạo bọn hắn cũng biết kimono nữ tử danh tự, gọi là bụi cỏ lá xanh, nàng là bởi vì ngưỡng mộ Hoa Hạ văn hóa, cho nên mới đi vào Hoa Hạ.

Bụi cỏ lá xanh hướng hai người hỏi thăm liên quan tới Bạch Hải thị hết thảy, bất quá rất hiển nhiên, Lâm Lộ Dao hiểu rõ cũng không nhiều, ngược lại là Tần Hạo vì bụi cỏ lá xanh giải đáp.

Không thể không nói, bụi cỏ lá xanh bản thân cho người ta một loại phi thường cảm giác thoải mái, không lâu sau, Lâm Lộ Dao cùng bụi cỏ lá xanh ở giữa liền đã tỷ muội xưng hô.

Mà bụi cỏ lá xanh đối Tần Hạo uyên bác, cũng cảm giác được bội phục.

"Thanh Diệp tỷ tỷ, ngươi nếu là có thời gian, ngày mai chúng ta cùng đi chơi, liền đi kia cái gì đất đồ chùa." Lâm Lộ Dao phát ra mời.

"Tốt lắm, tạ ơn Dao Dao, ngày mai ta đi nơi nào tìm các ngươi đâu." Bụi cỏ lá xanh lộ ra thật cao hứng.

Bất quá đây cũng là hợp tình lý, một thân một mình tại tha hương nơi đất khách quê người, quen biết một người bạn, tự nhiên cao hứng.

"Ta ở tại Bạch Hải đại học Trại Lam công ngu, tỷ tỷ ở nơi đó? Là ngươi tìm đến ta vẫn là ta đi tìm ngươi?" Lâm Lộ Dao cười hi hi hỏi.

"Ta ở tại như quán rượu, liền là cát dương bên đường cái kia, vẫn là ta đi tìm ngươi đi, ta cũng nghĩ mở mang kiến thức một chút Bạch Hải đại học là cái dạng gì, đối với Hoa Hạ văn hóa, ta thật rất hướng tới đâu." Bụi cỏ lá xanh cười nói, nàng lộ ra thật cao hứng.

"Được rồi, kia sáng sớm ngày mai ta liền đợi đến thanh Diệp tỷ tỷ, không gặp không về a." Lâm Lộ Dao cười hi hi nói.

Lúc đầu bởi vì Kim Niệm thanh sinh ra phiền muộn, lúc này tất cả đều tiêu tan hết, nàng cái này mới phát giác được, kỳ thật Kim Niệm thanh cũng không có cái gì trọng yếu.

Hai người không thôi cáo biệt, Lâm Lộ Dao nhìn qua bụi cỏ lá xanh bóng lưng, một mặt hưng phấn, nàng chờ mong ngày mai đến.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hắn không nói gì thêm.

Lâm Lộ Dao rốt cục phải đi về, chờ bọn hắn về tới trường học, đều đã là xế chiều.

Tần Hạo nhìn thoáng qua điện thoại, phía trên có không ít điện thoại chưa nhận, đều là Cố Tuyết Kỳ đánh tới, hắn lúc này mới nhớ tới hôm nay còn có lớp.

Nhún vai, Tần Hạo dứt khoát trực tiếp xem nhẹ những này miss call, hắn đưa điện thoại di động để vào túi.

"Cùng cái kia bụi cỏ lá xanh tiếp xúc thời điểm, ngươi muốn thêm chút tâm." Tần Hạo lờm Lâm Lộ Dao một chút, đột nhiên nhắc nhở.

Lâm Lộ Dao chán nản, nàng hưng hăng tròn mắt nhìn Tần Hạo một chút, tức giận nói: "Ngươi có phải hay không cảm thấy ta người bên cạnh đối ta đều có ác ý? Ngươi tiếp tục như vậy nữa, ta sẽ trở nên không có bằng hữu."

"Chỉ là nhắc nhở thôi." Tần Hạo nhún vai.

"Hừ, lòng tiểu nhân." Lâm Lộ Dao không cam lòng.

Tần Hạo cũng lười cùng nàng nói nhảm, dù sao có hắn ở bên người, liền sẽ không có cái gì ngoài ý muốn.

Hắn đi vào phòng, cho mình gia lão đầu gọi một cú điện thoại, hỏi thăm Lâm gia đến cùng có đồ vật gì, khiến cái này người như vậy ngáp ngáp.

"Ngọc tử truyền quốc."

Nghe tới cha mình về sau, Tần Hạo hơi kinh ngạc.

Ngọc tử truyền quốc, cái này tràn đầy thần bí truyền thuyết đại ẩn, thế mà tại Lâm gia trong tay.

"Vật kia có làm được cái gì? Không phải liền là một cái tảng đá vụn sao?" Tần Hạo cau mày.

"Ngọc tử truyền quốc có lớn bí, chỉ cần khám phá bí mật trong đó, liền có thể trở thành nhất thống thiên hạ, cho nên những người kia mới muốn có được ngọc tử truyền quốc, ngươi nhất định phải bảo vệ cẩn thận Lâm Lộ Dao, tuyệt đối không nên để nàng có ngoài ý muốn."

Tần Hạo phụ thân trong điện thoại căn dặn, rất là nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Mộng Thiên bị bắt

Tần Hạo phụ thân mình đối ngọc ti truyền quốc, thì là không có cái gì suy nghĩ, kia là hấn ân nhân gia tộc đồ vật.

"Ta minh bạch, yên tâm nàng không có việc gì đâu." Tần Hạo thần nhiên nói.

Tại bên cạnh hấn, liền xem như Thanh Long xuất thủ đối phó Lâm Lộ Dao, đều không phải là dễ dàng như vậy, huống chi là những người khác.

Cúp điện thoại, đã có hiểu biết, Tần Hạo liền biết nên ứng phó như thế nào.

Ngày sau Lâm Lộ Dao chỉ sợ muốn trở thành trọng điểm chăm sóc đối tượng, hấn lại so với trước kia còn phải cẩn thận.

Ngọc ti truyền quốc liên quan trọng đại, không chỉ một thực lực muốn hướng Lâm Lộ Dao động thủ, ngay cả thần giáo đều có cao thủ tham gia tiến đến, lại càng không cần phải nói Hoa Hạ những này môn phái vô lâm.

Bọn hấn đối ngoại bất lực, nhưng là nội chiến thời điểm, lại cực kỳ có năng lực, dùng bất cứ thủ đoạn nào, cho nên Tần Hạo trọng điểm phòng ngự chính là những tên kia.

Về phần ngoại lai những người kia, bọn hấn so ra mà nói, không có khả năng đem quá lớn lực lượng đầu nhập Hoa Hạ chuẩn bị, cho nên Tần Hạo cũng không quá lo lắng.

Đình linh linh.

Một trận tiếng chuông cửa âm vang lên, Tần Hạo có chút ngoài ý muốn, hấn đi ra phòng ngủ, sau đó mở cửa.

Một bó hoa tươi đầu tiên xuất hiện ở trước mặt của hấn, Tần Hạo nhũ mảy, hấn không để cho đối phương vào phòng, mà là hỏi: "Tìm ai?"

"Xin hỏi Lâm Lộ Dao tiểu thư ở đây sao? Nàng hoa tươi."

Đưa hoa tươi người mở miệng, những này hoa tươi lại là đưa cho Lâm Lộ Dao.

"Ném thùng rác."

Tần Hạo còn không có phản ứng, bên kia liền truyền đến Lâm Lộ Dao thanh âm.

Tần Hạo một thanh cầm qua hoa tươi, trực tiếp ném vào một lần trong thùng rác, hấn thần nhiên nói: "Tốt, hoa của ngươi đưa đến, có thể đi."

Cái kia tặng hoa công nhân nhẹ gạt đầu, hấn cũng không dám nói gì, loại tình huống này hấn cũng đã gặp qua, đương nhiên sẽ không đi phân biệt.

Dù sao hoa hấn là đưa đến, về phần người khác làm sao thu, vậy liền là người khác sự tình.

"Phiền chết, không nghĩ tới đi vào Bạch Hải thị cũng không có thể thanh yên tĩnh một chút, cũng không biết là cái nào hỗn đản biết ta ở chỗ này, cho ta tặng hoa tới." Lâm Lộ Dao một mặt phiền muộn.

Rất hiển nhiên, Lâm Lộ Dao trước kia không có thiếu nhận loại này quấy rối, cho nên mới sẽ xử lý như vậy quả quyết.

"Ngươi còn có người theo đuổi?" Tần Hạo một mặt kinh ngạc.

Trùng Tần Hạo một chút, Lâm Lộ Dao tức giận nói: "Bản tiểu thư dung mạo xinh đẹp đây, vóc người lại đẹp, có người theo đuổi thật kỳ quái sao? Ngươi đừng tưởng rằng ngươi nói ta xấu, ta liền thật cảm thấy mình xấu, bản tiểu thư nếu là xấu, trên thế giới này cũng không có mấy cái nữ nhân xinh đẹp."

Đối dung mạo của mình, Lâm Lộ Dao vẫn là tương đối tự tin.

"Ai, ngươi có thể nghĩ như vậy liền tốt." Tần Hạo một mặt vì Lâm Lộ Dao suy nghĩ đáng về.

"Ngươi có ý tứ gì?" Lâm Lộ Dao nổi tung, gia hỏa này muốn chọc giận chết mình a.

Tần Hạo vừa muốn mở miệng, ngay lúc này, hân điện thoại di động vang lên.

Lấy điện thoại di động ra xem xét, đây là một cái mã số xa lạ, Tần Hạo nhướn mày, hân nhận nghe điện thoại.

"Nghĩ muốn cứu nữ nhân của ngươi sao? Ta tại vùng ngoại ô mộ phần núi, tranh thủ thời gian đến đây." Bên trong truyền tới một âm trầm thanh âm, sau đó đã cúp điện thoại.

Tần Hạo sắc mặt khó coi, hân lập tức bấm Hạ Mộng Thiên điện thoại.

Điện thoại tiếp thông, nhưng không ai nghe.

"Thế nào?" Gặp Tần Hạo sắc mặt khó coi, Lâm Lộ Dao tò mò hỏi.

"Có người bắt Mộng Thiên." Tần Hạo trong mắt hân quang lấp lóe.

Lâm Lộ Dao giật nảy mình, nàng vội vàng nói: "Nhanh một chút báo động, để cảnh sát tìm người a."

Tần Hạo lắc đầu, hân lạnh lùng nói: "Không cần, ta đi ra ngoài một chuyến."

Nói xong câu đó, Tần Hạo xoay người rời đi, không có một chút do dự.

"Cẩn thận." Lâm Lộ Dao sau lưng Tần Hạo hô to.

Tần Hạo không nói gì, hân rời đi biệt thự.

Tần Hạo thân ảnh biến mất ở trong màn đêm, hân tiến về cái kia mộ phần núi.

Lên mạng rất dễ dàng tìm thấy được nơi này chỗ, đây là đã từng một cái bãi tha ma, có rất nhiều không có có hậu nhân mộ phần chôn ở nơi đó, đến bây giờ lâu năm thiếu tu sửa, nghe nói thường xuyên có quỷ khóc sói gào thanh âm truyền đến, để cho người ta rùng mình.

Tần Hạo không có đón xe, trực tiếp lấy khinh công đi đường, tốc độ của hân nhanh đến cực hạn.

Hơn hai mươi dặm đường khoảng cách, chỉ là vài phút đã đến.

Tiếp cận mộ phần núi về sau, Tần Hạo thu liễm khí tức, hân như cùng một cái như u linh ở trong màn đêm tiến lên, không có gây nên một tia gọn sóng.

Ngẫu nhiên có một đầu thu rắn đi ngang qua, cũng không có bị kinh động, lúc này Tần Hạo giống như là cùng thiên địa đều hòa làm một thể, không có một chút khí tức tiết lộ.

Hân lên mộ phần núi, Linh giác phát vung tới cực hạn, tại cảm ứng hoàn cảnh chung quanh.

Rất nhanh, Tần Hạo phát hiện một số người.

Có núp trong bóng tối, cũng có một số người đứng ở ngoài sáng, Hạ Mộng Thiên đứng ở nơi đó, không có bị trói buộc, nhưng lại cũng trốn không thoát.

Nàng cuối cùng chỉ là một người bình thường, mà người tới nhưng đều là võ lâm cao thủ, căn bản cũng không có chạy trốn chỗ trống.

"Ngươi quả nhiên là một cái không giống bình thường nữ tử, yên tâm, giống như là như thế nữ nhân ưu tú, ta là không sẽ giết ngươi, chờ chém cái kia Tần Hạo, ta sẽ thả ngươi trở về."

Đây là một người trung niên nam tử, nhìn qua Hạ Mộng Thiên ánh mắt bên trong mang theo thương thức.

"Ngươi không giết được hân, ta cũng không cần ngươi thả, Tần Hạo sẽ đến tiếp ta đi."

Hạ Mộng Thiên thần sắc không thay đổi, nàng Tĩnh Tĩnh đứng ở nơi đó, không có chút nào lo lắng, đối Tần Hạo tràn đầy tín nhiệm.

"Ha ha, xem ra ngươi rất thích Cuồng Y a, hân xác thực rất lợi hại, nhưng là hiện tại ta ở chỗ này bố trí xuống thiên la địa võng, hân chỉ cần đến đây, liền khẳng định đi không nổi."

Nam tử trung niên ngạo nghễ nói, hân còn không biết Tần Hạo đã đến nơi này.

Đều biết Cuồng Y y thuật kinh người, lại không có ai biết, Tần Hạo kỳ thật còn tinh thông ám sát chi thuật.

Những cái kia mai phục tại người chung quanh tất cả đều bị xử lý, trong thời gian này không có phát ra một điểm âm thanh.

Tần Hạo giống như là một cái thu hoạch sinh mệnh Tử thần, lặng lẽ liền đem những người này sinh mệnh thu hoạch được.

"Có chút không đúng."

Nam tử trung niên sắc mặt đột nhiên hơi đỏ, hần người thấy một điểm mùi máu tươi, đây tuyệt đối không bình thường.

"Cẩn thận, Tàn Hạo tới."

Nam tử trung niên hô lớn một tiếng, trong mắt của hần tinh quang tăng vọt, đằng không mà lên, nhìn hướng bốn phía, quát: "Tàn Hạo, ngươi đã tới, liền hiện thân đi, làm gì làm loại này chuyện trộm gà trộm chó."

Ngay lúc này, Tàn Hạo xuất hiện, hần thẳng hướng lưu ở trên mặt đất hai người.

Kia là hai tiên thiên Ngưng Đan cảnh giới đại cao thủ, đối mặt Tàn Hạo tập kích, bọn hần rất trầm ổn, đồng loạt ra tay, công kích Tàn Hạo.

Tàn Hạo hơi kinh ngạc, hai người này khẳng định luyện qua hợp kích chi thuật, bằng không mà nói, không có khả năng như thế ấy, thế mà để hần có một loại không chỗ hạ thủ cảm giác.

Bất quá, hần cũng không sợ, một cái tay ngăn trở một người trong đó công kích, một cái tay khác thi triển Thiên Tỉ Thủ, trực tiếp cuốn lấy đối phương cánh tay.

Tại đối phương hoảng sợ ánh mắt bên trong, Tàn Hạo trực tiếp xoắn đứt hần kia một cái cánh tay.

Một cao thủ khác cũng bị đẩy lui, thần sắc hần hoảng sợ nhìn chăm chăm Tàn Hạo, bình thường Kim Bảng cao thủ cũng không thể nào làm được điểm này, Tàn Hạo quá lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Cửu cửu Đoạn Hồn châm

Tàn Hạo ánh mắt băng lãnh, hần một cái tay phía trên từ sắc quang hoa lóe lên, hóa ra một thanh trường kiếm màu tím, trầm tối.

Cái kia bị xoắn nát một cái tay cường giả tránh né, lại bị Tàn Hạo một kiếm chém trúng lòng ngực, trực tiếp rạch ra một cái lỗ hồng lớn, bạo ngược kiếm khí xông vào đối phương tạng phủ bên trong, trực tiếp đem hần tạng phủ tất cả đều xoắn nát.

Cường giả kia nhìn chòng chọc vào Tàn Hạo, sau đó ngửa mặt lên trời ngã trên mặt đất.

Một cái Tiên Thiên Ngưng Đan bị chém giết, chỉ còn lại cuối cùng hai người.

Tàn Hạo trong tay kiếm ánh sáng tán ra, hần ngăn tại Hạ Mộng Thiên phía trước, nhìn chăm chăm hai người, cười lạnh nói: "Thánh Tông tông chủ, các ngươi chạm đến ta ranh giới cuối cùng."

Ánh mắt của hần rất lạnh, mang theo sát ý, rơi vào trên người của hai người, dị thường đáng sợ.

Lúc này Tàn Hạo giống như một tôn Tử Thần, đứng tại đỉnh núi, nhìn qua hai người, ánh mắt kia không có một chút tình cảm.

Nam tử trung niên không là người khác, chính là Thánh Tông tông chủ rừng dương.

Sắc mặt hần khó coi, nhìn chòng chọc vào Tàn Hạo, mới vừa rồi còn nói Tàn Hạo chỉ cần đến đây, liền khẳng định chết chắc, kết quả trong nháy mắt, thủ hạ của hần tất cả đều bị chém giết, chỉ còn lại hần một cái.

"Ta để ngươi ba ngày sau đó cho ta một cái công đạo, không nghĩ tới ngươi chính là như vậy lời nhẩn nhừ, rất tốt, đã như vậy, hôm nay cũng không cần đi, tất cả đều lưu tại nơi này đi." Tàn Hạo lạnh lùng nói, hần sát ý nghiêm nghị.

Rừng dương cười lạnh, hần ánh mắt âm trầm, lạnh giọng nói: "Khẩu khí thật lớn, không nên quên, kim trong bảng, ta xếp hạng thứ mười chín, so ngươi cao hơn một vị."

Thánh Tông tông chủ rừng dương, thành linh cũng là một tôn Kim Bảng cao thủ, lại xếp hạng so Tàn Hạo còn cao hơn.

Tăng thêm bên cạnh hần còn có một cái Tiên Thiên Ngưng Đan, loại cục diện này, hần không có chút nào ăn thiệt thòi.

Tần Hạo cười khế, hắn mặc dù luôn cầm Kim Bảng xếp hạng nói sự tình, nhưng là thật đến hắn nơi này, hắn nhưng lại có không giống thuyết pháp: "Cái gọi là Kim Bảng xếp hạng, bất quá chỉ là một cái tham khảo mà thôi, người lại còn coi thật rồi? Xếp hạng căn bản là không tính là cái gì, ta muốn giết người, liền xem như người là thứ nhất, người cũng muốn chết."

Đây là thuộc về Tần Hạo tự tin, hắn khinh thường đối phương, trên thân sát ý kinh người, giống như là biển gầm, xung kích quá khứ.

"Vậy ta liền muốn nhìn người hôm nay đến cùng dựa vào cái gì giết ta."

Rừng dương mặt mũi tràn đầy lãnh khốc cười, hắn xuất thủ, chân khí màu đen bạo phát đi ra, nơi này ma khí ngập trời, long hồ giao hội, cái này là vận chuyển chân khí đến cực hạn dị tượng.

Cùng lúc đó, cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan Thánh Tông cao thủ cũng giết tới đây, hắn tại rừng dương về sau công kích, muốn đánh Tần Hạo một trở tay không kịp.

Tần Hạo cười to, hắn vận chuyển chân khí, chân khí màu tím bên trong Lô Đỉnh lấp lóe, trực tiếp lấy mạnh nhất tư thái xuất kích.

"Thiên Lô động."

Tần Hạo mang theo đầy trời Lô Đỉnh trấn áp mà xuống, kỳ thể huy hoàng, như là thiên địa chỉ uy, đáng sợ vô cùng.

Oanh.

Hắn cùng rừng dương va chạm, hai người quyền chưởng tương giao, bọn hắn tất cả đều toàn thân rung mạnh, sau đó nhện không được rút lui.

Rừng dương trên mặt lộ ra nụ cười gần, hắn nhìn qua Tần Hạo, một bộ nhìn người chết đáng sợ.

Bởi vì cái này thời điểm, cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ, đã thắng hướng Tần Hạo, ở trong tay của hắn, một cây chủy thủ lóe ra băng lãnh hàn mang, hướng Tần Hạo trái tim đâm tới.

Lúc này, chính là Tần Hạo lực cũ đã hết, lực mới chưa sinh thời điểm, hiển nhiên cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ nắm giữ thời cơ phi thường tốt.

Tần Hạo rút lui, hắn thần sắc bình tĩnh.

Ngay tại chủy thủ sắp đâm vào trái tim của hắn thời điểm, một tia chớp từ Tần Hạo trong tay bay ra ngoài, trực tiếp rơi tại cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ trên thân.

Đối phương kêu thảm, bay ngang ra ngoài.

Hắn căn bản cũng không có phòng bị, bị Tần Hạo đánh một trở tay không kịp.

"Người vẫn là Dị Năng giả." Rừng dương sắc mặt khó coi, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới chỗ này.

Một cái cường đại như thế Vũ giả, Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, thế mà còn là một dị năng giả, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết Cổ Vũ cùng dị năng hoàn toàn là hai loại khác biệt hệ thống, theo tu vi vô đạo tăng trưởng, liền xem như có thức tính dị năng tư chất, đều sẽ hóa thành Cổ Vũ tiềm năng, chỗ lấy vũ giả không thể lại dị năng.

"Rất không có ý tứ, hai ta tuổi thời điểm liền đã thức tính Lô hệ dị năng, cho nên ta mặc dù là Vũ giả, nhưng là đồng dạng là một cái cường đại Dị Năng giả, các người muốn thừa dịp ta lực tấn thời điểm giết ta, đó là không có khả năng." Tần Hạo cười nhạt một tiếng, dị năng xem như lá bài tẩy của hắn một trong.

Trên thực tế, hắn dị năng cường đại, không thua Vũ đạo.

Rừng dương sắc mặt khó coi, hắn lạnh lùng nhìn chăm chăm Tần Hạo, biết mình coi thường đối phương.

Chỉ là, dù cho là dạng này, hắn cũng có lòng tin, có thể chém giết Tần Hạo.

Cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ cũng đứng dậy, hắn mặc dù thụ thương, nhưng còn có lại chiến đấu lực lượng.

Tần Hạo rất thông dong, hắn đi chuyển bước chân, chủ động giết đi qua.

Lô Đỉnh hoành không, đây là Tần Hạo lần thứ nhất tại địch nhân trước mặt vận dụng dị năng, nhưng là hiệu quả lại dị thường tốt.

Hắn kích chiến rừng dương, lại dùng dị năng công kích cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ, tương đương với hai người đồng thời tại chiến đấu.

Cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cường giả bị đánh toàn thân cháy đen, hắn mặc dù cực lực trốn tránh, nhưng lại tránh không khỏi Tần Hạo công kích.

Cuối cùng, hắn cắn răng một cái, hướng một bên Hạ Mộng Thiên vọt tới.

Tần Hạo ánh mắt lạnh một chút, hắn đem rừng dương đẩy lui, sau đó giống như là một tia chớp, vọt tới.

Sau một khắc, đầy trời ngân quang bộc phát, như là ngôi sao màu bạc, trực tiếp rơi xuống.

Cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan hải nhiên, hắn cảm nhận được khí tức từ vọng.

"Không."

Tại hắn ánh mắt khiếp sợ bên trong, đầy trời ngân quang rơi ở trên người hắn, để hắn trực tiếp bay ngang ra ngoài.

Đội đến cái kia Tiên Thiên Ngưng Đan cao thủ rơi trên mặt đất, lại đã không có hô hấp.

Bất quá, Tần Hạo cũng bỏ ra đại giới, hắn bị rừng dương một chương đánh vào trên lưng, một ngụm máu tươi hung hăng phun tới.

"Tần Hạo."

Hạ Mộng Thiên kinh hô, nàng muốn chạy tới.

"Không được qua đây, ta không sao." Tần Hạo lắc đầu, hắn trong nháy mắt đứng lên, chặn rừng dương lại một lần nữa công kích.

Hai người kịch chiến, Tần Hạo liên tiếp lui về phía sau, khóe miệng của hắn chảy máu.

Hiển nhiên, vừa rồi thụ thương, ảnh hưởng đến Tần Hạo chiến lực.

"Ha ha, bây giờ ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi cái này Kim Bảng thứ hai mươi, như thế nào giết ta cái này Kim Bảng thứ mười chín." Rừng dương khóe miệng lộ ra nụ cười gần.

Hắn thừa cơ hội này, xuất thủ càng hung hiểm hơn, muốn nhất cử đánh giết Tần Hạo.

"Ngươi thật sự coi chính mình nắm chắc phần thắng?" Tần Hạo cười lạnh.

Đầu ngón tay hắn một đạo ngân quang hiện lên, trực tiếp đâm về rừng dương mi tâm.

Rừng dương cũng không lui lại, hắn chặn Tần Hạo cánh tay, sau đó một quyền hướng Tần Hạo tim đánh tới.

Ngay lúc này, Tần Hạo ngân châm trong tay bay ra ngoài, đâm thẳng rừng dương mi tâm.

Một khi rừng dương không né tránh, hắn liền xem như đánh trúng vào Tần Hạo trái tim, hắn cũng sẽ bị Tần Hạo ngân châm giết chết.

Rừng dương không chần chờ chút nào, hắn trực tiếp cải biến quyền thế, trốn đến một bên.

Tần Hạo thừa cơ cùng rừng dương kéo dài khoảng cách, hắn đứng ở nơi đó, điều tiết khí tức của mình, một đôi mắt lạnh lẽo tới cực điểm, nhìn chăm chăm rừng dương, mang theo đáng sợ sát ý.

"Ngươi muốn biết ta như thế nào giết ngươi? Vậy ta liền thành toàn ngươi, cứu cứu Đoạn Hồn châm."

Theo Tần Hạo, chín cái ngân châm bay lên, tạo thành một cái huyền ảo trận thế, một cỗ khí tức mang tính chất hủy diệt từ trong đó phóng xuất ra, kinh người tới cực điểm.

Về sau một ngày giữ gốc ba canh, đây là ngày hôm qua Canh [3], cầu cát giữ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 83: Giết Kim Bảng Thập Cửu

Rừng dương biến sắc, cửu cửu Đoạn Hồn châm, đây là Cuồng Y tuyệt kỹ thành danh, nghe nói uy lực to lớn, có thể chém giết so với mình chiến lực còn mạnh hơn cao thủ.

Hắn vốn đang rất xem thường, nhưng là lúc này thật đối mặt, mới có thể cảm giác được loại kia đáng sợ khí tức, để hắn cảm thấy tử vong khí cơ.

"Ma Thần thôn thiên."

Rừng dương rộng to, kinh người ma khí bộc phát, hóa thành một đầu Ma Thần, trực tiếp cúi vọt tới.

Màu bạc chỉ riêng xen lẫn không lồ từ sắc chân khí, cùng Ma Thần đụng vào nhau.

Oanh.

Nơi này nổ lớn, loạn thạch vẩy ra, cảnh tượng kinh khủng tới cực điểm, giống như là hai đầu đến từ viễn cổ cự thú ở chỗ này chém giết.

Đội đến quang mang tan hết, Tần Hạo ôm Hạ Mộng Thiên, đứng tại một nơi khác, hắn nhìn chăm chăm cách đó không xa.

Rừng dương trên người có mấy chỗ huyết điểm, hắn sắc mặt tái nhợt, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Hạo, lần đụng chạm này, hắn bị thiệt lớn, bị mấy đạo ngân quang đâm nhập thể nội, hiện tại có mấy cổ lẳng lẹ khí tức, trong cơ thể hắn khắp nơi tán loạn, trắng trợn phá hư.

Tần Hạo cười lạnh, hắn đem Hạ Mộng Thiên đặt ở chỗ đó, sau đó giết tới.

Đối với rừng dương, Tần Hạo không có một chút thương hại, trong lòng của hắn tình huống, nếu là mình ở vào hạ phong, rừng dương cũng tuyệt đối sẽ không buông tha mình, lại càng không có bất luận cái gì lòng thương hại.

Lại, rừng dương chạm tới ranh giới cuối cùng của hắn, Tần Hạo căn bản cũng không có buông tha hắn dự định.

Buổi tối hôm nay, Kim Bảng thứ mười chín nhất định vẫn lạc.

Rừng dương chế trụ kia mấy đạo tán loạn khí tức, hắn cũng ho ra mấy ngụm máu tươi, bất quá chung quy là có sức đánh một trận.

Gặp Tần Hạo đánh tới, rừng dương gầm thét, hắn cũng vọt tới, cùng Tần Hạo đại chiến.

Bọn hắn chém giết gần người, mỗi một chiêu đều cực kỳ hung hiểm.

Tần Hạo rất hừ lạnh, hắn huy động mình Thiết Quyền, phía trên mang theo chân khí màu tím, đánh ra một quyền lại một quyền, tốc độ nhanh đến cực điểm.

Nắm đấm của hắn bá đạo vô cùng, giống là có thể vỡ nát hết thảy.

Mà rừng dương cũng giống như vậy, trong tay hắn nắm quyền ấn, lấy quyền đối quyền, cùng Tần Hạo va chạm, tại hắn trong khi xuất thủ, ma khí ầm ầm, quỷ khóc thần hào, để cho người ta có một loại đặt mình vào Ma vực cảm giác.

Ma quyền, danh tự mặc dù đơn giản, nhưng lại là một loại bá đạo tới cực điểm quyền pháp, không phải Thánh Tông tông chủ, đều không có tư cách tu luyện.

Tần Hạo quyền pháp cũng có lai lịch, hắn phát vung tới cực hạn, có tiếng sấm nổ vang lên.

"Lôi quyền, ngươi là đệ tử của hắn."

Rừng dương đột nhiên lộ ra hoảng sợ thần sắc, hắn rốt cuộc biết Cuồng Y lai lịch, nhưng là hiển nhiên đã chậm.

Tần Hạo bộc phát, toàn thân đều mang theo Lôi Đình, hắn xuất thủ kinh khủng hơn, đánh rừng dương rút lui, toàn thân cự chiến.

To lớn lôi đình chi lực, để rừng dương nhục thân run lên, đây là một loại khắc chế thể gian sinh linh lực lượng.

Lúc này liền xem như rừng dương muốn chạy trốn, đều gần như không có khả năng, thân thể của hắn bị lôi đình chi lực xâm lấn, cả thân thể đều có chút tê dại, tốc độ tự nhiên mau không nổi.

Tần Hạo xuất thủ kịch liệt hơn, long hổ giao hội, hắn toàn thân Lôi Đình vạn trọng, mấy trăm điểm ngân quang hiển hiện, như là đầy trời Tinh Thần rơi xuống.

"Phốc."

Rừng dương lần này không ngăn được, hắn bị xuyên thủng, trên thân xuất hiện mấy trăm cái huyết động.

Hắn một đôi mắt nhìn chòng chọc vào Tần Hạo, ánh mắt bên trong tràn đầy oán độc.

"Người sẽ hối hận."

Rừng dương nói xong, ngã trên mặt đất, trực tiếp không có sinh cơ.

Kim Bảng thứ mười chín, cứ như vậy bị chém rụng.

Tần Hạo không có bị thương, hấn rất thông dong.

Trên thực tế, hấn bản thân thực lực đến cùng có thể sắp xếp bao nhiêu vị, trong lòng của hấn rất rõ ràng, cho nên đối mặt rừng dương thời điểm, mới tự tin như vậy.

Người khác đều cảm thấy Tần Hạo ngồi tại Kim Bảng thứ hai mươi trên vị trí, thật sự là xem trọng hấn, hấn cuối cùng chỉ là một tên tiểu bối, tuổi không lớn lắm, bất quá chừng hai mươi.

Nhưng chỉ có xếp hạng người kia trong lòng tinh tường, vị trí này kỳ thật vẫn là ủy khuất Tần Hạo.

Chỉ là, dù cho là bài xuất Kim Bảng xếp hạng người kia, cũng không biết Tần Hạo thực lực đến cùng đạt tới cái gì cấp độ.

Có lẽ Thanh Long biết, nhưng là hiển nhiên không có mấy người đi hỏi thăm Thanh Long, rừng dương cũng giống như vậy.

"Đi thôi."

Tần Hạo lôi kéo Hạ Mộng Thiên, hấn vừa cười vừa nói.

Hạ Mộng Thiên lộ ra một vòng tiểu dung, nàng từ đầu đến cuối không có chút nào sợ hãi, đối Tần Hạo có một loại không hiểu lòng tin, luôn cảm thấy Tần Hạo nhất định sẽ tới cứu nàng.

Quả nhiên, Tần Hạo tới, cứu nàng.

Đây quả thực như là đồng trong lời nói vương tử cứu vớt công chúa đồng dạng, để Hạ Mộng Thiên có một loại đặt mình vào truyện cổ tích thế giới cảm giác. Liền xem như nàng là tung hoành cửa hàng nữ cường nhân, cũng có chút kích động, bị Tần Hạo nắm, có một loại cực độ cảm giác hạnh phúc.

Bọn hấn xem như lên xe trước, sau mua vé bỏ sung, nhưng là chân chính cùng một chỗ về sau, yêu thương lại nảy mầm rất nhanh, theo thời gian trôi qua, càng thêm hùng hực.

Hai người đều là ưu tú người, tương hổ hấp dẫn, đây là một loại tất nhiên kết quả.

Đương hai người về tới trường học, Lâm Lộ Dao rốt cục thở dài một hơi, nàng vừa rồi kém một chút nhịn không được cho gia gia mình gọi điện thoại, để gia gia mình phái người tới cứu người.

Bất quá nghĩ đến Tần Hạo biểu hiện, nàng chung quy là nhịn được, cuối cùng không có gọi cú điện thoại kia.

Tần Hạo cũng không để cho nàng thất vọng, mang theo Hạ Mộng Thiên trở về.

"Mộng Thiên, người không sao chứ?" Lâm Lộ Dao khẩn trương hỏi.

Hạ Mộng Thiên lắc đầu, nàng vừa cười vừa nói: "Không có việc gì, bọn hấn không có làm gì ta."

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Lâm Lộ Dao nhìn chằm chằm Tần Hạo.

Tần Hạo cũng không có che giấu, trực tiếp mở miệng: "Là vấn đề của ta, có người tìm ta báo thù, kết quả liên lụy Mộng Thiên."

Trầm mặc một chút, Lâm Lộ Dao khiêm nhiên nói với Hạ Mộng Thiên: "Ta hối hận đem cái này cái nam nhân giới thiệu cho người, tại bên cạnh hấn quá nguy hiểm."

Hạ Mộng Thiên lại không phải như vậy nghĩ, mặc dù kinh lịch một trận nguy hiểm, nhưng là nàng lại càng thêm thông dong cùng trầm ổn, trên mặt lộ ra một vòng cười khê, nói: "Ta không có chút nào hối hận, nếu không phải đi theo Tần Hạo bên người, ta làm sao biết trên thế giới này vậy mà như thế rực rỡ màu sắc."

Sau đó, Hạ Mộng Thiên nhìn Tần Hạo một chút, trên mặt nàng thổi qua hai đóa Hồng Vân, nhỏ giọng nói: "Mà lại, ta xác thực đã yêu Tần Hạo, hấn là ta cả đời này nam nhân duy nhất."

Yêu Tần Hạo, Lâm Lộ Dao có chút sửng sờ.

Sau đó, Lâm Lộ Dao trừng Tần Hạo một chút, nàng khó chịu nói ra: "Người thật sự là tổ tiên tích tám đời đức."

"Ta tổ tiên nhưng không có tích đức, bọn hấn tương đối thất đức." Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hấn nghĩ tới thân thể của mình, trong mắt lãnh quang lóe lên.

Lâm Lộ Dao có chút im lặng, nàng không biết Tần Hạo sự tình, nghe được Tần Hạo dạng này bản thủ mình tổ tiên, nàng không nhận được muốn giáo huấn Tần Hạo.

Hạ Mộng Thiên lại kéo lại Lâm Lộ Dao, để nàng không nên nói chuyện, nàng đã nhìn ra, ở trong đó khẳng định có cái gì cổ sự, cho nên Tần Hạo mới là như thế này biểu hiện.

"Tốt, Mộng Thiên ngươi lo lắng hải hùng thời gian dài như vậy, tẩy tã rửa nghỉ ngơi đi, yên tâm, về sau loại chuyện này sẽ không phát sinh, ta ngày mai ra một chuyến cửa, sẽ an bài người bảo hộ các ngươi, về phần Dao Dao, ngươi cùng cái kia Thiên Thảo Thanh Diệp nói một tiếng, ngày mai tạm thời không đi ra, đổi thành Hậu Thiên, Hậu Thiên ta liền sẽ trở về." Tần Hạo vừa cười vừa nói, hắc trong mắt lóe lên một đạo lãnh quang.

"Ngươi muốn làm gì đi? Mang theo ta cùng đi chứ sao." Lâm Lộ Dao nhàn tình sáng lên.

"Không cửa." Tần Hạo quả quyết cự tuyệt.

"Hẹp hòi."

Lâm Lộ Dao bất mãn, nàng vênh lên miệng nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Giết tới Thánh Tông

Hạ Mộng Thiên nhìn Tần Hạo một chút, nàng giống như là đoán được Tần Hạo muốn đi làm cái gì, biểu lộ có chút lo lắng.

Bất quá, Hạ Mộng Thiên chung quy là cũng không nói gì, đã thích cái này cái nam nhân, liền muốn hoàn toàn tin tưởng hắn, vô luận tại bất luận cái gì phương diện.

Rửa mặt hoàn tất, ba người tùy tiện ăn một điểm đồ ăn, lúc này mới đi nghỉ ngơi.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tần Hạo liền xuất phát, hắn rời đi Bạch Hải thị.

Mà Dạ Hoàng cùng Lão Yêu, thì là bắt đầu chuyển động, bọn hắn bảo hộ Hạ Mộng Thiên cùng Lâm Lộ Dao.

Về phần bụi cỏ lá xanh, nàng không có tới tìm Lâm Lộ Dao, sáng sớm thời gian, Tần Hạo buộc Lâm Lộ Dao cho bụi cỏ lá xanh gọi một cú điện thoại, để bụi cỏ lá xanh ngày mai mới tới tìm hắn.

Một ngày này, đất Thục nghênh đón một cái khách không mời mà đến.

Rất nhanh, Thục chấn động, bởi vì Cường Y giết tới Thánh Tông, liên trăm đối phương bảy mươi tám cao thủ, cuối cùng nhệ lướt đi.

"Ai động nữ nhân của ta, ta muốn ai mệnh, các ngươi không giảng cứu, đừng trách ta tàn nhẫn Vô Tình."

Đây là Tần Hạo lưu lại, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ giang hồ.

Lúc này, mới có tin tức phóng xuất, Thánh Tông tông chủ rừng dương tự mình gây sự với Tần Hạo, bắt Tần Hạo nữ nhân, kết quả tất cả cao thủ liên thông rừng dương ở bên trong, tất cả đều bị Tần Hạo đánh giết.

Mà chính là bởi vì nguyên nhân này, Tần Hạo mới giết tới Thánh Tông, gây sự với Thánh Tông.

Tất cả nghe được tin tức này người, đều là một mặt rung động.

Rừng dương tại Kim Bảng xếp hạng cao hơn Tần Hạo ra một, thế mà bị Tần Hạo chém giết, cái này cũng quá kinh người đi, mà lại, nghe nghe đồn ý tứ, rừng dương còn mang theo cao thủ, thậm chí còn bắt Tần Hạo nữ nhân.

Nhưng là, hắn vẫn là bị giết, thậm chí liên lụy toàn bộ Thánh Tông.

Rất nhiều người đàm luận Tần Hạo thực lực, kết hợp hẳn tại trấn Ma Sơn biểu hiện, thậm chí có người cảm thấy, Tần Hạo thực lực có lẽ không thua Kim Bảng mười vị trí đầu.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán.

Rất nhiều người đối Tần Hạo sùng bái, cũng có người đổ kỵ, càng nhiều người là ôm xem náo nhiệt tâm tính.

Kinh Thành một cái tiểu trong tứ hợp viện trung, hai cái lão giả đánh cờ, một người trong đó đột nhiên nói ra: "Xem ra thiên hạ này, muốn không bình tĩnh."

"Gió nổi mây phun, đại thế như ca, bình tĩnh thời gian dài như vậy, cũng nên không bình tĩnh." Một cái khác lão giả nhàn nhạt nói.

Nếu là Lục Yên Nhiên ở chỗ này, khẳng định có thể nhận ra, hai cái này lão giả bên trong một người, chính là Thiên Tổ tổ trưởng, về phần một cái khác lão giả thân phận, càng là thần bí.

Bắt đầu nói chuyện lão giả kia mỉm cười, hẳn cảm ra điện thoại di động của mình, bấm một cái mã số, nói ra: "Đem Tần Hạo hơn phân nửa xếp hạng an bài đến người thứ mười lăm."

Nói xong một câu nói kia, hẳn liền đã cúp điện thoại.

Thiên Tổ tổ trưởng hơi sững sờ, hẳn có chút kinh ngạc nói: "Xem ra ngươi muốn cho tiểu tử này gia tăng một chút ma luyện, hẳn giết Thập Cửu, lại tiến vào mười lăm, khẳng định sẽ có người không phục, xem ra sau này cuộc sống của hắn sẽ không bình tĩnh."

"Không có ma luyện, làm sao có thể trưởng thành đến càng nhanh đâu, Tần Hạo hiện tại là các ngươi Thiên Tổ người, hẳn càng là cường đại, đối với các ngươi Thiên Tổ liền càng có chỗ tốt, tiểu tử, ta đây là đang giúp ngươi đâu." Lão giả thần bí mỉm cười.

Nếu là có người nghe được hẳn nhìn trời tổ tổ trưởng xưng hô, khẳng định hội nhìn không được hải nhiên, hẳn thế mà xưng hô Thiên Tổ tổ trưởng vì tiểu tử, giữa thiên địa, ai có tư cách như vậy.

Mà lại nghe hẳn ý tứ, hẳn lại là an bài Kim Bảng người kia.

Cái này càng kinh người, Kim Bạch Hắc tam bảng đến cùng là ai bài xuất tới, không có ai biết.

Nhưng là có thể thu thập Thiên Hạ cao thủ, làm ra cái bài danh này, ý vị này hẳn có không lồ mạng lưới tình báo, cũng có được rất nhiều cao thủ.

Bảng không mà nói, căn bản cũng không khả năng ước định như vậy kỹ càng cùng quyền uy.

Thậm chí, những người kia thực lực có chỗ biến ảo thời điểm, bọn hắn đều sẽ lập tức điều chỉnh.

Thấp một cái thứ tự người, rất khó khiêu chiến cái trước thứ tự người, vẫn luôn là dạng này.

Chỉ có Tần Hạo phá vỡ cái này thông thường, hẳn giết so với mình xếp hạng cao người.

"Tiền bối cũng không phải không biết, hẳn là cái chỗ kia ra người tới, liền xem như tạm thời lưu tại Thiên Tổ, Thiên Tổ chưa hẳn có thể lưu được hẳn, miếu quá nhỏ." Thiên Tổ tổ thờ dài nói.

Đối tại bình thường người mà nói, thậm chí đối với Tiên Thiên cao thủ tới nói, đều là một cái khó mà tiến vào địa phương.

Thiên Tổ cao thủ nhiều như mây, cũng không phải là cái gì người đều có thể gia nhập.

Nhưng là Thiên Tổ tổ trưởng lại cảm thấy mình miếu nhỏ, dung không được Tần Hạo.

"Chưa hẳn, chỉ cần có tình cảm, liền có thể lưu lại." Lão giả thần bí mỉm cười.

Thiên Tổ tổ trưởng trong lòng hơi động, nhìn thấy đối phương trên mặt kia có chút nụ cười bí ẩn, hẳn đột nhiên có chút minh ngộ.

Có lẽ, thật có thể đem Tần Hạo lưu tại Thiên Tổ bên trong. Tối thiểu nhất có thể để Tần Hạo cùng Thiên Tổ một mực có quan hệ, hẳn đã nghĩ đến biện pháp.

Về phần lúc này Tần Hạo, hẳn chính đang ngồi ở buổi tối chuyến bay phía trên, trở về Bạch Hải thị.

Hắn căn bản cũng không biết, lúc này trong chốn vô lâm náo nhiệt tới cực điểm, thật nhiều người đều đang đàm luận một trận chiến này.

Về phần Thánh Tông, càng là có cường giả phát ra kinh người gầm thét, bọn hắn không cam tâm tới cực điểm.

Thân là ma đạo đại môn phái, thế mà bị người dạng này giết tới cửa, đây quả thực là vô cùng nhục nhã.

Mà lại nghe đồn rằng, bọn hắn cũng đã biết, tông chủ của mình đã bị Tần Hạo đánh chết.

"Yên tâm, thù này nhất định sẽ bảo đảm, Tàn Hạo phải chết, mới có thể rửa sạch ta Thánh Tông sỉ nhục." Thánh Tông Đại trưởng lão lạnh lùng nói.

Bây giờ Thánh Tông tông chủ vẫn lạc, hắn là thánh trong tông người đứng đầu.

"Đại trưởng lão, muốn không mời ra Thánh tử?" Có một trưởng lão nhin không được nói.

Tiếng nói của hắn vừa dứt, liền bị Đại trưởng lão một bàn tay rút trên mặt.

Thánh Tông Đại trưởng lão ánh mắt lạnh lẽo, hắn nhìn chăm chăm người trưởng lão kia, tức giận nói: "Thánh tử can hệ trọng đại, là ta Thánh Tông huy hoàng hi vọng, tại thân công không có Đại Thành trước đó, Thánh tử tồn tại tin tức tuyệt đối không thể truyền đi, ngươi nếu là còn dám nói ra Thánh tử hai chữ, không muốn treo ta tự tay giết ngươi."

"Thuộc hạ không dám, cầu Đại trưởng lão thứ tội." Người trưởng lão kia dọa đến toàn thân run lên, tranh thủ thời gian quỳ xuống, hướng Thánh Tông Đại trưởng lão thỉnh tội.

"Đứng lên đi, chuyện này, đừng nhắc lại, về phần Thánh Tông cừu hận, ta tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp đi báo thù, không cần các ngươi quan tâm." Thánh Tông Đại trưởng lão lạnh lùng nói.

"Vâng." Người trưởng lão kia vội vàng nói.

Những người khác trong lòng cũng may mắn, hạnh phúc chính mình không có nói ra đến Thánh tử sự tình, bằng không, bị đánh người khẳng định chính là bọn họ.

"Các ngươi tất cả đi xuống đi, ta phải thật tốt nghĩ một hồi." Thánh Tông Đại trưởng lão khoát tay.

Những người kia lui ra, rồi đi đại diện bên trong.

"Ảnh Tử, ngươi thấy thế nào?" Ngay tại tất cả mọi người rời đi thời điểm, Thánh Tông Đại trưởng lão đột nhiên mở miệng.

Lúc này, đại diện bên trong đã không ai tồn tại.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm bằng bầu trời vang lên: "Thuộc hạ cảm thấy, chúng ta muốn liên hợp thần giáo cùng Giáo Đình, cùng một chỗ hướng Tàn Hạo ra tay, chém giết Cuồng Y, chỉ là chúng ta tự thân lực lượng, trừ phi vận dụng những cái kia át chủ bài, bằng không mà nói, rất khó là Cuồng Y đối thủ."

"Liên thủ sao?" Đại trưởng lão thần sắc có chút do dự.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Đất đỏ chùa lai lịch

Thánh trong tông, Đại trưởng lão ở nơi đó suy nghĩ.

Về phần Tàn Hạo, hắn về tới Bạch Hải thị, bất quá thời gian đã là nửa đêm.

Chặn một chiếc taxi, Tàn Hạo nói cho đối phương biết địa chỉ, liền nhắm mắt lại dưỡng thần.

Xe đi đến nửa đường bên trên, Tàn Hạo đột nhiên mở miệng, nói ra: "Sur phụ, đường đi nhầm."

Lái xe cười nhạt một tiếng, hắn bình tĩnh nói: "Không có sai, tiền ngoi lên đường, đi liền là đầu này nói."

"Ngươi biết ta là ai?" Tàn Hạo hơi kinh ngạc.

Thậm chí Tàn Hạo đều có chút hoài nghi, chẳng lẽ hiện tại Kim Bảng cao thủ tên tuổi đều không tốt sử, cái gì a miêu a cầu cũng dám tại trêu chọc hắn.

"Hiện tại Kim Bảng thứ mười lăm, đáng tiếc ngoi trêu chọc phải người không nên trêu chọc, cho nên ngoi nhất định phải chết."

Lái xe cười nhạt một tiếng, hần chuẩn xác mà nói ra tên Tần Hạo.

Tần Hạo con người ngưng tụ, hần cánh tay kia trực tiếp hướng lái xe cổ bắt tới.

Ngay lúc này, người tài xế kia trực tiếp mở cửa xe nhảy ra ngoài.

Oanh.

Xe trong nháy mắt bạo tạc, đem Tần Hạo bao phủ tại một ánh lửa bên trong.

Lái xe nhìn qua bạo tạc xe, hần vỗ vỗ trên người bùn đất, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh: "Cái gì Kim Bảng cao thủ, còn không phải một cái phế vật, võ công mạnh có làm được cái gì, không phải là muốn chết?"

Hần một mặt đắc ý, đánh chết một cái Kim Bảng thứ mười lăm cao thủ, hần đạt được ban thưởng khẳng định không thể thiếu.

"Người là nói ta sao?"

Một thanh âm tại người tài xế kia phía sau vang lên, lập tức để hần một cái giật mình.

Lái xe mãnh xoay người, hần thấy được Tần Hạo, lúc này chính một mặt nhàn nhả đứng ở sau lưng hần.

"Người nói giết người cũng liền giết người, hảo hảo một chiếc xe, người làm gì muốn làm hư, thật sự là lãng phí."

Tần Hạo một mặt đáng tiếc, rất là cảm thán.

Người tài xế kia lại rừng mình là, hần biết không tốt, mình coi thường Kim Bảng cao thủ, an bài như vậy, có lẽ có thể giết chết cao thủ, nhưng là đối Kim Bảng cao thủ, hiển nhiên không có tác dụng quá lớn.

Hần không nói hai lời, sờ tay vào ngực, trực tiếp móc ra một cây súng lục, chỉ vào Tần Hạo, liền muốn bóp cò.

Liền xem như Tiên Thiên Kim Đan, chưa từng vận chuyển chân khí, bị khoảng cách gần như thế bị súng ngắn đánh trúng, cũng khẳng định phải thụ thương.

Bất quá, Tần Hạo phản ứng lại càng nhanh, tay của đối phương chỉ là vừa móc ra súng ngắn, hần liền động, một đạo chân khí từ đầu ngón tay của hần bay ra ngoài, trực tiếp chặt đứt cổ tay của đối phương.

Một cái không đến Tiên Thiên Vũ giả mà thôi, ở trước mặt hần, căn bản cũng không có một điểm sức chống cự.

"Là ai bảo người tới giết ta?" Tần Hạo hỏi.

Hần không nghĩ ra được sẽ là ai tìm đến sát thủ, biết thân phận của hần, còn cần dạng này một cái bất nhập lưu gia hỏa tới giết hần, Tần Hạo cũng không biết nên nói cái gì cho phải, đối phương thật quá xem thường hần.

Người tài xế kia khoe miệng đột nhiên chảy ra máu đen, hần hung tợn nhìn chăm chăm Tần Hạo, khoe miệng lộ ra một nụ cười đắc ý.

Nuốt độc, Tần Hạo lập tức ý thức được điểm này.

Hần có thể cứu sống đối phương, nhưng lại hoàn toàn không có động thủ, đối phương đã không nói, kia cũng không cần nói.

Tần Hạo có thể khẳng định, đối phương nếu như nếu lại đối tự mình động thủ, hần sớm muộn cũng sẽ biết thân phận của đối phương.

Gặp người tài xế kia chết đi, Tần Hạo lúc này mới quay người, hần hướng nội thành chạy tới.

Hắn trong bóng tối, hần như cùng một cái như u linh, trong nháy mắt xuất hiện tại mấy chục mét bên ngoài, tốc độ nhanh đến cực điểm.

Rất nhanh, Tần Hạo đã đến Bạch Hải đại học công, hần đi vào.

Lâm Lộ Dao các nàng đều đã ngủ, Tần Hạo lúc này, cũng là phi thường mỏi mệt,

Hần từ cửa sổ nhảy vào gian phòng của mình, trực tiếp chui được ổ chăn liền ngủ thiếp đi.

"A."

Ngày thứ hai, rít lên một tiếng truyền đến, lập tức đem Tần Hạo dọa đến một cái giật mình.

Hần xoay người nhìn lại, lập tức mắt tròn.

Một người mặc áo ngủ nữ tử ra hiện ở trước mặt của hắn, không phải Hạ Mộng Thiên, mà là Lâm Lộ Dao.

Tần Hạo thế mà ôm Lâm Lộ Dao ngủ một đêm, chỉ là, đây rõ ràng là gian phòng của hắn, làm sao nữ nhân này hội ngủ ở bên trong.

Lúc này, tại Lâm Lộ Dao phía bên kia, Hạ Mộng Thiên vuốt vuốt ánh mắt của mình, nàng ngồi dậy.

Khi thấy Tần Hạo thò tay ra, nàng lộ ra một vòng tiểu dung: "Người trở về, quá tốt rồi."

"Hắn khi dễ ta."

Lâm Lộ Dao lên án Tần Hạo.

Lúc này, Hạ Mộng Thiên mới phản ứng được, nàng lập tức minh bạch, hơn phân nửa là Tần Hạo nửa đêm trở về, trực tiếp tiến gian phòng liền đi ngủ, cũng không có chú ý tới kỳ thật ngủ trên giường còn có một người khác.

Lúc này, Tần Hạo hai tay ôm ngực, môi hắn đều đang run rẩy, chỉ vào Lâm Lộ Dao, phẫn nộ nói: "Người không có đối ta làm cái gì a?"

"Cái gì?" Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, có một loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác, gia hỏa này là có ý gì?

"Mộng Thiên, người phải làm chủ cho ta, nữ nhân này chiếm ta tiện nghi."

Tần Hạo một mặt ủy khuất, hắn nói với Hạ Mộng Thiên.

Lâm Lộ Dao sắp điên rồi, gia hỏa này chiếm nàng tiện nghi, thế mà còn ác nhân cáo trạng trước.

"Ta muốn giết người." Nàng một cước hướng Tần Hạo đạp tới.

Bất quá Tần Hạo phản ứng cũng nhanh, hắn trực tiếp từ trên giường nhảy dựng lên, sau đó mở cửa phòng chạy ra ngoài.

"Tức chết ta rồi."

Lâm Lộ Dao nghiêng răng nghiêng lợi.

"Dù sao người cũng không có ăn thiệt thòi, không nên tức giận." Hạ Mộng Thiên khuyên giải.

Nàng tự nhiên biết hai người không có chuyện gì phát sinh, bằng không mà nói, nàng không có khả năng không bị đánh thức, mà lại lấy Tần Hạo kia gia súc sức chiến đấu, ngày thứ hai, Lâm Lộ Dao tuyệt đối không thể có thể tinh thần như vậy.

"Ta đều bị hắn ngủ." Lâm Lộ Dao kém một chút khóc lên, cái này còn gọi là không có việc gì, kia cái gì gọi là có chuyện.

Nàng cảm thấy Hạ Mộng Thiên có chút không bình thường, hoàn toàn cùng nàng trước đây quen biết không giống.

Hạ Mộng Thiên kém một chút bị hắc ở, Lâm Lộ Dao rất dễ dàng tạo thành hiểu lầm.

Nàng kiên nhẫn thuyết phục, cuối cùng vẫn để Lâm Lộ Dao bình tĩnh trở lại, bất quá Lâm Lộ Dao cũng thế, cũng không tiếp tục tiến Hạ Mộng Thiên phòng ngủ.

Các nàng đi ra thời điểm, Tần Hạo đã mua được bữa sáng, mình ăn say sưa ngon lành.

Lâm Lộ Dao trừng Tần Hạo một chút, cuối cùng không nói gì thêm.

Một bữa cơm ăn xong không đến bao lâu, Hạ Mộng Thiên liền đi làm.

Tại Hạ Mộng Thiên sau khi đi không đến bao lâu, một người tới cửa, chính là bụi cỏ lá xanh.

Nàng trên mặt mang lễ phép tiểu dung, lộ ra rất khách khí.

Nhìn thấy bụi cỏ lá xanh Lâm Lộ Dao lộ ra thật cao hứng, các nàng cười cười nói nói, hơi chuẩn bị một chút, liền xuất phát, chạy tới đất đỏ chùa.

"Bình thường chùa miếu luôn luôn có cái lai lịch, cái này đất đỏ chùa là lai lịch gì?" Bụi cỏ lá xanh tò mò hỏi.

Tần Hạo mỉm cười, hắn nói thẳng: "Cái này muốn từ thế chiến thứ hai thời điểm nói đến, lúc kia, tiểu quý tử đánh tới Bạch Hải thị, Bạch Hải thị trú quân vừa đánh vừa lui, một mực thối lui đến đất đỏ chùa, ở nơi đó cùng tiểu quý tử một đoàn binh lực kịch chiến, đánh tới đạn đều đã quang, cuối cùng vật lộn, lấy không đến đôi phương một phần mười binh lực, giết tiểu quý tử chỉ ít hơn phân nửa nhân mã, nghe nói sau khi chiến đấu, nơi đó Thổ Địa đều bị nhuộm đỏ, cho nên được xưng đất đỏ chùa, tiểu quý tử thật sự là thất đức, táng tận thiên lương a."

Tần Hạo vừa nói, một Biên tiểu quý tử hô hào, đến cuối cùng càng là trực tiếp mắng lên, cái này khiến bụi cỏ lá xanh có chút mất tự nhiên.

Lâm Lộ Dao cho Tần Hạo nháy mắt, gia hỏa này hôm nay làm sao đầu óc chậm chạp đầu, mở miệng một tiếng tiểu quý tử, hần chẳng lẽ không có có ý thức đến bên cạnh mình cái này đại mỹ nữ, liền là một cái Đảo Quốc người.

Gặp bụi cỏ lá xanh thần sắc mắt tự nhiên, Tần Hạo làm ra một bộ bưng tỉnh đại ngộ thần sắc, hần một mặt khiêm nhiên nói ra: "Thật xin lỗi, bụi cỏ thanh Diệp tiểu thư, ta quên ngươi cũng là tiểu quý tử, a không, Đảo Quốc người."

Bụi cỏ lá xanh miễn cưỡng cười một tiếng, nói ra: "Không có chuyện gì, ta biết Tần quân không phải cố ý."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Tự cho là thông minh

"Chẳng lẽ Thiên Thảo Thanh Diệp tiểu thư không cảm thấy những Tiểu Quý đó từ táng tận thiên lương sao?" Tần Hạo hỏi, thần sắc có chút không vui.

Thiên Thảo Thanh Diệp sắc mặt nhìn không tốt, nhưng là vẫn mạnh vừa cười vừa nói: "Tiền bối sự tình, ta chờ không có tư cách đánh giá, đến cùng ai đúng ai sai, cuối cùng không ai nói rõ được."

Nàng đây cũng là đáp lại, hiển nhiên không đồng ý Tần Hạo.

"Dừng xe."

Ngay lúc này, Lâm Lộ Dao đột nhiên mở miệng.

Tần Hạo đem xe dừng lại, hần hơi kinh ngạc nhìn qua Lâm Lộ Dao.

"Thiên Thảo Thanh Diệp, ngươi có thể xuống xe." Lâm Lộ Dao khuôn mặt nhỏ căng cứng lên, lộ ra phi thường không cao hứng.

Thiên Thảo Thanh Diệp có chút sững sờ, không biết Lâm Lộ Dao là có ý gì? Vừa rồi cũng không phải là hảo hảo, hiện tại thế mà để nàng xuống xe.

"Vì cái gì?" Thiên Thảo Thanh Diệp nhin không được hỏi.

Nàng đã làm tốt kế hoạch, hiện tại xuống xe, căn bản hiếm khi thấy tay.

"Bởi vì ngươi không phải người tốt, không thừa nhận lịch sử, vì những tên khốn kiếp kia giải vây, ngươi cũng không phải là bằng hữu, thân vì một người hoa hạ, ta đương nhiên sẽ không để ngươi ngồi tại trên xe của ta mặt." Lâm Lộ Dao đương nhiên nói.

Tần Hạo hướng Lâm Lộ Dao duỗi ra ngón tay cái, nhìn không ra, Lâm Lộ Dao thế mà còn là một cái phần thanh.

Chỉ là, dạng này ngược lại để Tần Hạo cảm giác được rất thoải mái, đối phó loại này không tôn trọng lịch sử người, liền phải như vậy.

Thiên Thảo Thanh Diệp trợn mắt hốc mồm, nàng không nghĩ tới thế mà ở trên đây xảy ra vấn đề, đối phương là một cái phần thanh.

Nhưng nếu là để Thiên Thảo Thanh Diệp nói trái lương tâm, nàng tự nhiên cũng không nguyện ý, bởi vì nàng liền là loại ý nghĩ này.

Lại, Thiên Thảo Thanh Diệp cảm thấy, năm đó chiến tranh, bọn hần cũng không có bất kỳ cái gì sai lầm.

Đương nhiên, loại lời này nàng tự nhiên không thể ngay trước Tần Hạo bọn hần nói ra.

"Mau cút." Lâm Lộ Dao quát lớn.

Nàng không có chút nào để ý đem đối phương ném ở vùng ngoại ô, đây coi như là một loại trừng phạt.

Thiên Thảo Thanh Diệp sắc mặt lạnh xuống, nàng cố nén xuất thủ xúc động, chậm rãi xuống xe.

"Nhớ kỹ, ngươi cho rằng ngươi tôn trọng lịch sử, mà bị đuổi xuống xe." Lâm Lộ Dao nói xong, nàng ra hiệu Tần Hạo lái xe.

Tần Hạo phát động xe, trực tiếp rời đi nơi này.

Thiên Thảo Thanh Diệp nắm đấm nắm thật chặt, nòng hung tợn nhìn chằm chằm xe rồi đi phương hướng, đơn giản có muốn ăn Lâm Lộ Dao trái tim.

Xe lái ra khỏi một khoảng cách, Lâm Lộ Dao căng cứng khuôn mặt nhỏ cái này mới khôi phục, nòng có chút chột dạ hướng Tần Hạo hỏi: "Vừa rồi ta làm đúng không đúng? Hội sẽ không quá mức phận rồi?"

Nàng mặc dù là một cái tiểu phần thanh, nhưng là thật dễ Thiên Thảo Thanh Diệp, nàng vẫn có chút bất an.

Nàng cuối cùng quá thiện lương, không đành lòng tổn thương người khác.

Tần Hạo nhìn cười không được, hẳn thật cảm thấy Lâm Lộ Dao quá đáng yêu, nha đầu này rõ ràng rất hiền lành, mới vừa rồi còn một bộ cường ngạnh đáng vẽ, kết quả nói cho cùng vẫn là gượng chống.

"Không có chút nào quá phận." Tần Hạo cười nói.

Lâm Lộ Dao lúc này mới tốt hơn một chút, bất quá nàng vẫn còn có chút bất an, nói ra: "Sẽ không xuất hiện nguy hiểm a?"

"Sẽ không, nàng mới thật sự là nhân vật nguy hiểm." Tần Hạo mỉm cười.

Lâm Lộ Dao không rõ Tần Hạo là có ý gì, Thiên Thảo Thanh Diệp liền xem như quan điểm cùng bọn hắn không giống, không đồng ý kia một đoạn lịch sử, nhưng là nàng cũng chỉ là một cái nữ hài tử, hẳn không có cái uy hiếp gì mới đúng.

Tần Hạo lại một mực nói Thiên Thảo Thanh Diệp rất nguy hiểm, trước đó còn nói cho nàng cẩn thận Thiên Thảo Thanh Diệp.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao một mực có chút không rõ, nghi ngờ nhìn qua Tần Hạo.

"Người chẳng mấy chốc sẽ đã hiểu." Tần Hạo mỉm cười.

Ngay lúc này, một đạo đáng sợ đao khí bộc phát, trực tiếp chém tới.

Tần Hạo lộ ra cười lạnh, hắn trực tiếp dồn sức đánh tay lái, xe lấy một cái không thể tưởng tượng nổi góc độ tránh thoát kia một đạo đao khí.

Sau một khắc, Tần Hạo mang theo Lâm Lộ Dao rời đi xe.

Một đạo đao khí trút xuống xuống tới, trực tiếp đem xe chém thành hai nửa.

Tần Hạo vẻ mặt nghiêm túc, khoe miệng bốc lên một tia cười lạnh, hắn mang theo Lâm Lộ Dao đứng tại ven đường, ánh mắt quét hướng bốn phía, lại không có một bóng người.

"Chuyện gì xảy ra?"

Lâm Lộ Dao có chút sợ hãi nói, bọn hắn bị công kích, nhưng lại không gặp được đối phương Ảnh Tử, cái này khiến nàng nghĩ đến một vật, cái kia chính là quý.

Nữ hài tử sợ nhất liền là quý, mặc dù bây giờ là giữa ban ngày, nhưng là Lâm Lộ Dao lại cảm giác được mình sau sống lưng phát lạnh.

"Không có việc gì, không phải quý, nhìn qua Đảo Quốc phim hoạt hình sao? Đây là ninja." Tần Hạo nói, hẳn để Lâm Lộ Dao không cần phải sợ.

Bất quá, dù cho là Tần Hạo, cũng chưa bao giờ gặp lợi hại như vậy ninja.

Loại thực lực này, tuyệt đối là thần trong bảng cao thủ, bình thường thần nhãn đều không có loại thực lực này.

"Đảo Quốc ninja?"

Lâm Lộ Dao sững sờ một chút, sau đó nàng ý thức được, sắc mặt khó coi nói ra: "Là Thiên Thảo Thanh Diệp?"

"Không tệ, nàng cùng lần trước muốn người giết người hơn phân nửa là tới từ cùng một nơi, đều là Đảo Quốc thần giáo cao thủ, nếu như ta nhớ không lầm, thần bảng thứ sáu cao thủ liền gọi là Thiên Thảo Thanh Diệp, hẳn là vừa rồi nữ nhân kia." Tần Hạo trong mắt lãnh quang lấp lóe.

Lâm Lộ Dao hít vào một ngụm khí lạnh, nàng thế mới biết Tần Hạo không phải bắn tên không đích, đối phương thật sự có vấn đề.

Lại, bọn hắn ở cái địa phương này, chỉ có Thiên Thảo Thanh Diệp một người biết, không phải nàng, căn bản liền sẽ không có người khác.

May mà nàng mới vừa rồi còn bởi vì đem Thiên Thảo Thanh Diệp đuổi xuống xe mà có chút hối hận, trong lòng bất an, bây giờ mới biết, đối phương liền là đến giết nàng.

"Quả nhiên không hổ là Kim Bảng thứ hai mươi Cuồng Y, người cũng sớm đã nhìn ra lai lịch của ta đi?"

Một thanh âm vang lên, chính là Thiên Thảo Thanh Diệp, nàng thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến, căn bản là phán đoán không được vị trí của nàng.

Tần Hạo khoe miệng bóc lên một tia cười lạnh: "Người che giấu phi thường tốt, nhưng là người sai liền sai tại tự cho là thông minh, dùng Thiên Thảo Thanh Diệp cái tên này, vừa vặn con người của ta nhất cẩn thận, liền tra xét một chút thân phận của người, phát hiện quả nhiên thật là Thiên Thảo Thanh Diệp."

"Quả nhiên là tự cho là thông minh." Thiên Thảo Thanh Diệp cảm thán nói.

Nàng lúc đầu coi là dùng tên của mình, Tần Hạo ngược lại sẽ không hoài nghi, dù sao liền xem như có người muốn đến giết Lâm Lộ Dao, cũng không có khả năng dùng mình lúc đầu danh tự.

Cho nên, nàng liền đi ngược lại con đường cũ, hào phóng xuất hiện, dạng này ngược lại sẽ không khiến cho hoài nghi.

"Đùa bốn mưu kế, người Hoa là tổ tông cấp."

Tần Hạo cười lạnh, hắc ánh mắt đột nhiên lẫm lẫm lên, sau đó một đạo ngân quang gấp bắn đi ra, đi vào trong đó trong một vùng hư không.

Đương.

Một vòng đạo quang sáng lên, chém vỡ kia một đạo ngân quang, Thiên Thảo Thanh Diệp từ hư giữa không trung rơi xuống ra.

Nàng cuối cùng vẫn là bị Tần Hạo tìm đến vị trí rồi, luận ám sát cùng ẩn tàng tung tích bản lĩnh, Tần Hạo cũng không so với bình thường thần nhãn chênh lệch, thậm chí muốn cao hơn một bậc.

Thiên Thảo Thanh Diệp thần sắc không thay đổi, nàng huy động trường đao, trực tiếp giết tới đây.

Thần băng thứ sáu, nàng đối thực lực của mình vô cùng tin tưởng, cho dù chính diện Tần Hạo, cũng không sợ đối phương.

Tần Hạo mang theo Lâm Lộ Dao tránh né, sau đó một quyền đánh ra ngoài, chân khí cường đại xen lẫn Lôi Đình, oanh kích Thiên Thảo Thanh Diệp.

Bởi vì có việc, hôm nay đặc biệt một môi, liền một chương này

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Tiểu sư thúc

"Phong."

Thiên Thảo Thanh Diệp quát nhẹ, một đạo chém ra ngoài, màu xanh đao khí trực tiếp đối cứng Tần Hạo chân khí.

Oanh.

Một tiếng vang thật lớn, Thiên Thảo Thanh Diệp rút lui, trong mắt nàng lóe ra hai đạo thanh sắc quang mang, nhìn chăm chăm Tần Hạo, con mắt chỗ sâu có một vòng chân kinh.

Nàng một kích toàn lực, thế mà đều không có chiếm được một chút lợi lộc, ngược lại còn bị đánh lùi.

Cái này khiến Thiên Thảo Thanh Diệp có chút khó tin, phải biết nàng thế nhưng là thần băng thứ sáu, dựa theo Đảo Quốc người loại kia tự đại cá tính tới nói, nàng cho là mình không thua Kim Băng thứ sáu cường giả.

Tần Hạo bất quá chỉ là Kim Băng hai mươi, nàng hẳn là có thể đánh bại hẳn mới đúng.

Nhưng trên thực tế, nàng đã rơi vào hạ phong.

"Thật yếu."

Tần Hạo lắc đầu, hấn che chở Lâm Lộ Dao, một mặt cảm thán.

Thiên Thảo Thanh Diệp tức giận, nàng huy động trường đao, từng đao màu xanh phong nhận hiển hiện, sau đó đánh trúng cùng một chỗ, hóa thành một đạo vòi rồng hướng Tần Hạo hai người giết đi qua. ,

Màu xanh vòi rồng quét sạch thiên địa, cái này giống như là thuật pháp, phi thường kinh người.

Lâm Lộ Dao tròn mắt hốc mồm, thế này sao lại là người lực lượng? Đơn giản liền là Thần Tiên sao?

Nàng có chút sợ hãi, bất quá khi nhìn thấy Tần Hạo kia sắc mặt bình tĩnh về sau, Lâm Lộ Dao lại đột nhiên yên tâm.

Nàng có một loại cảm giác, chỉ cần Tần Hạo tại bên người nàng, nàng liền sẽ không nhận bất cứ thương tổn gì.

"Thiên Lôi động, phá cho ta."

Tần Hạo quát nhẹ, hấn toàn thân bị Lôi Đình bao phủ, sau một khắc, chân khí màu tím xen lẫn Lôi Đình, trực tiếp đánh vào trong vòi rồng.

Đùng.

Kia một đạo vòi rồng nổ tung, bị Tần Hạo đánh nát.

Thiên Thảo Thanh Diệp đôi mi thanh tú khẽ nhú, nàng cảm giác được khó giải quyết, chưa hề chưa bao giờ gặp Tần Hạo như thế đối thủ khó dây dưa.

Nàng thân hình thoát một cái, ẩn vào hư giữa không trung.

Hiển nhiên, Thiên Thảo Thanh Diệp còn muốn ám sát, mục tiêu của nàng là Lâm Lộ Dao, chỉ cần giết Lâm Lộ Dao liền tốt.

Ngay lúc này, Tần Hạo đánh ra, hấn trực tiếp giết vào trong một vùng hư không, sau đó xuất thủ, đem một người từ trong đó đánh ra.

Thiên Thảo Thanh Diệp lồng ngực lõm, trong miệng nàng phun máu tươi tung toé, hoảng sợ nhìn chăm chăm Tần Hạo, đối phương làm sao biết vị trí của nàng.

"Phương pháp giống nhau, không muốn ở trước mặt ta sử dụng lần thứ hai."

Tần Hạo cười lạnh, hấn truy đánh tới, trực tiếp một cước đạp xuống.

Đùng.

Một tiếng vang trầm, Thiên Thảo Thanh Diệp đầu lâu bị Tần Hạo giẫm tại dưới chân, trực tiếp nổ tung, bị hấn đánh giết.

Cao thủ giao thủ, một nước đi không cẩn thận cả bàn cờ đều thua, thần bàng thứ sáu, vẫn lạc tại nơi này.

Tần Hạo bấm Lý Đại Chính điện thoại, để hấn đến xử lý một chút.

Lý Đại Chính vội vàng lái xe chạy tới, lúc này, Tần Hạo bọn hấn rời đi.

Khi thấy cái kia bị giẫm nổ đầu, bọn hấn hai mặt nhìn nhau, cái này cần muốn khí lực lớn đến đâu mới có thể làm đến a, mà lại là bao lớn thù hận a.

"Đừng nói nữa, trước xử lý tốt nơi này, đem thi thể lấy đi." Lý Đại Chính phản phó thủ hạ.

"Vâng."

Những cảnh sát kia mặc dù cảm giác được buồn nôn, nhưng là vẫn bắt đầu chuyển động.

Lúc này Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao, đã xuất hiện ở đất đỏ chùa.

Đất đỏ chùa bình thường du không ít người, lúc này lại đều bị ngăn tại bên ngoài.

Một đám hòa thượng đứng tại chùa cửa miếu, giống như là đang chờ đợi người nào đó.

Cái này khiến những người kia bất mãn, cho rằng đất đỏ chùa quá mức hiệu quả và lợi ích, khẳng định là bởi vì người có quyền thế, cho nên mới không để bọn hấn đi vào thấp hương.

Đất đỏ tự chủ cảm là một cái lão hòa thượng, mặt mũi hiền lành, dáng người cũng không cao lớn, ngược lại có vẻ hơi gầy yếu, hấn đứng ở nơi đó, không vui không buồn, không có một chút tâm tình chấp chôn, một bộ đắc đạo cao tăng dáng vẻ.

Đương Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao đi tới, nhìn thấy như thế lớn chiến trận, hấn khòe miệng giật một cái, kém một chút có một loại quay đầu bước đi xúc động.

Hắn chỉ là nói cho cái này già hòa thượng chính mình muốn đi qua, đối phương thế mà làm ra như thế lớn chiến trận, cái này khiến Tần Hạo rất im lặng.

"Không biết lại là tên hỗn đản kia muốn đi qua, lấy ra như thế lớn chiến trận, gia gia của ta xuất hành đều không có như thế Trương Dương, thật sự là hỗn đản." Lâm Lộ Dao bắt mắt nói, nguyên rủa tên hỗn đản kia.

Tần Hạo khoe miệng co giật một chút, hắn một mặt im lặng, bắt quá vẫn là mang theo Lâm Lộ Dao hướng cổng đi qua.

Lâm Lộ Dao lại ngăn cản Tần Hạo, nói ra: "Chớ đi, khẳng định là cái nào có tiền có thế hỗn đản muốn tới, bằng không, không có khả năng tình cảnh lớn như vậy, người không thấy những người khác chờ ở bên ngoài, chúng ta vào không được."

Tần Hạo nhưng không nói lời nào, sắc mặt hắn có chút hơi đen, tiếp tục đi vào bên trong.

Lâm Lộ Dao không có cách nào, chỉ có thể đi theo Tần Hạo, trong nội tâm nàng lại tại oán trách, Tần Hạo là vừa rồi giết Thiên Thảo Thanh Diệp nhận lấy kích thích sao? Thế mà như thế bướng bỉnh?

Rất nhiều người ánh mắt đều tại rơi vào Tần Hạo cùng Lâm Lộ Dao trên người của bọn hắn, bắt quá rất nhanh liền dời đi, có ít người lộ ra cười trên nỗi đau của người khác thần sắc, bọn hắn hiển nhiên không cho rằng những này hòa thượng chờ đợi chính là hai cái thanh niên, rất nhiều người thậm chí chờ mong nhìn thấy hai cái này thanh niên kinh ngạc đáng vẽ.

Tần Hạo tiếp tục tiến lên, ngay lúc này, đất đỏ tự chủ cảm đột nhiên lộ ra một vòng tiểu dung, hắn đi nhanh tới, sau đó đi đến Tần Hạo trước mặt, cúi đầu liền bái: "Sư diệt Vân Hư gặp qua sư thúc."

Đám người xôn xao, trông mắt đều nhanh trọn lời ra, lúc này những cái kia người mới biết, nguyên lai cái này Vân Hư đại sư đợi nửa ngày người, cư lại chính là cái này hai người trẻ tuổi.

bên trong một người trẻ tuổi, thế mà còn là sư thúc của hắn.

Cái này khiến người ở chỗ này trọn mắt hốc mồm, nguyên lai tưởng rằng đại nhân vật gì, nhưng là không nghĩ tới là Vân Hư đại sư trưởng bối.

Chỉ là, cái này trưởng bối cũng quá trẻ tuổi một điểm đi.

Tần Hạo nhếch miệng, hắn không có chút nào khách khí, nhẹ nhàng đá Vân Hư đại sư một cước, tức giận nói: "Ta chỉ là tới một chuyến, làm lớn như vậy chiến trận làm cái gì? Người có phải hay không nhân?"

Liền ngay cả Lâm Lộ Dao đều có chút nhìn không được, nàng nhẹ nhàng chọc lấy Tần Hạo một chút, để hắn khách khí một điểm.

Vân Hư cười khổ, hắn coi là người tuổi trẻ đều thích phô trương, nhưng lại không nghĩ tới mình người Tiểu sư thúc này thế mà một bộ không đáng vẽ cao hứng.

"Tốt, đứng lên đi, chúng ta đi vào nói chuyện phiếm." Tần Hạo ho nhẹ một tiếng, hắn cũng không muốn ở chỗ này mất mặt xấu hổ, lại lưu một hồi, nói không chừng muốn lên tin tức.

Nhìn thoáng qua chờ đợi chùa miếu phía ngoài đám người, Tần Hạo tức giận nói: "Tốt, để các người những đệ tử kia tránh ra, thả người vào chùa, nhân gia thật vất vả đến một chuyến, người để người ta cản ở bên ngoài tính là gì sự tình."

"Đúng vậy, sư thúc."

Vân Hư chà xát một chút trên đầu mồ hôi lạnh, hắn đứng lên, sau đó khoát tay chặn lại.

Những đệ tử kia tướng môn tránh ra, lập tức chờ ở ngoài cửa khách hành hương tất cả đều vào bên trong xông đi vào.

Bọn hắn muốn đốt đầu hương, liền xem như không giành được đầu hương, hơi gần phía trước một điểm thấp hương cũng là có thể.

"Chúng ta đi vào nói chuyện." Tần Hạo nhìn Lâm Lộ Dao một chút, đi vào bên trong.

Vân Hư tranh thủ thời gian ở phía trước dẫn đường, hắn đối người Tiểu sư thúc này không phải hiểu rất rõ, chỉ là gặp qua hai mặt, duy nhất biết đến liền là người Tiểu sư thúc này phi thường lợi hại, mà lại cũng cực kỳ nhận sư tổ sùng ái.

Chương 88: Thiếu nữ tâm nhất mục nát

Bọn hấn tại Vân Hư dẫn dắt phía dưới, đi tới một chỗ an tĩnh biệt viện, cái này thuộc về trong chùa không mở ra cho người ngoài địa phương, là Vân Hư nơi ở.

Bọn hấn tiến vào trong viện, Tần Hạo trực tiếp nói thẳng ý đồ đến, hấn là muốn mấy cái Pháp khí.

"Sư thúc chờ một lát." Vân Hư mở miệng, rất nhanh, hấn liền từ gian phòng cầm một đồng đồ vật ra, Lâm Lộ Dao hiểu kì nhìn thoáng qua, thế mà tất cả đều là tràng hạt.

"Người sẽ không cầm một chút rất phổ thông đến lừa phỉnh ta a?" Tần Hạo hoài nghi nhìn chăm chăm Vân Hư.

Tùy tiện như vậy lấy ra một đồng, có chừng mười mấy đầu mang châu, cái này khiến Tần Hạo có một loại rất giá rẻ cảm giác.

Nghe được Tần Hạo, Vân Hư cười khò, hấn tranh thủ thời gian giải thích nói: "Sư thúc, những này mang châu tất cả đều là ta tự mình Khai Quang, sau đó tuyển dụng thượng đẳng nhất vật liệu tạo ra, ẩn chứa trong đó rất cường đại Phật lực, bình thường tà vật cùng tai hoạ, đều có thể ngăn trở, nếu là đối lại người khác tới, liền xem như ngàn vạn nguyên mua một chuỗi, ta đều khó có khả năng bán."

"Là người đồ tốt nhất sao?" Tần Hạo cũng sẽ không như vậy mà đơn giản thỏa mãn.

"Đúng."

Vân Hư gạt đầu, một mặt thành khẩn.

"Kia đều cho ta đi, dù sao người có thể lại làm." Tần Hạo không có chút nào khách khí, trực tiếp bắt lấy những này tràng hạt, sau đó đưa cho một bên Lâm Lộ Dao.

Lâm Lộ Dao cầm trong tay, nàng đánh giá những này tràng hạt, phát hiện những này tràng hạt tất cả đều không tầm thường, đây là tràng hạt bên trong mạng châu, có thể mang trên tay, nhưng là kiểu dáng phi thường tinh mỹ, đơn giản tựa như là hàng mỹ nghệ đồng dạng, lại cầm trong tay, có một loại dễ cho người ta an tâm cảm giác.

Nàng là gặp người thế diện quá lớn, biết cho phép không có nói quàng, những này tràng hạt, thật là năm ngàn vạn một chuỗi cũng không thể bán. Nếu là những phú hào kia nhìn thấy, chỉ sợ ra bao nhiêu tiền đều nguyện ý, đây mới thực là đồ tốt.

Lập tức cảm đối phương mười mấy xuyên, nàng đều có chút không biết làm sao.

"Cái này không được đâu?" Nàng nhin không được nói.

Tần Hạo trừng nàng một chút, hấn đương nhiên nói: "Hấn là sư diệt ta, hấn liền là của ta."

Vân Hư cười khò, người Tiểu sư thúc này thật đúng là không khách khí.

"Đương nhiên, ta cũng không bạc đãi hấn." Tần Hạo lờm Vân Hư một chút.

Vân Hư lập tức mặt sáng rực lên, hấn lộ ra một vòng vui mừng.

Tần Hạo đã nói không bạc đãi hấn, vậy liền chắc chắn sẽ không bạc đãi hấn.

Trên thực tế, Vân Hư mặc dù là Tần Hạo sư diệt, nhưng là chân chính nói đến, chỉ có thể xem như Tần Hạo nhất mạch kia ngoại môn đệ tử, Vân Hư sư tôn, cũng chỉ là Tần Hạo sư phụ ký danh đệ tử.

Tần Hạo sư tôn, là một cái chân chính kỳ nhân, Nho Thích Đạo ba môn, không gì không biết. Y thuật độc thuật đạo thuật, không gì không giỏi.

Liền xem như Tần Hạo cái này thân truyền đệ tử, cũng chỉ là chuyên học được Đạo Môn bản lĩnh cùng y thuật, về phần nho Thích cái này hai môn, cũng chỉ là có một ít đọc lướt qua.

Bằng không mà nói, Tần Hạo cũng không cần đến hỏi Vân Hư muốn pháp khí.

"Đa tạ Tiểu sư thúc, Tiểu sư thúc ân đức, Vân Hư ghi nhớ trong lòng." Vân Hư có chút kích động nói.

Tần Hạo liếc mắt nhìn hấn, hấn hơi kinh ngạc, hỏi: "Người biết ta muốn giúp người cái gì?"

"Vâng, sư tôn nhắc nhở một chút ta, nói Tiểu sư thúc có thể sẽ tới giúp ta giải quyết trong thân thể một vài vấn đề." Vân Hư mỉm cười, nói ra nguyên nhân.

"Ta ngược lại thật ra cùng sư huynh nhắc qua, người cùng ta đi vào đi." Tần Hạo gật đầu, đã đối phương đã biết, hẳn liền không cần giải thích.

Tần Hạo cũng rút cuộc minh bạch, vì cái gì đối phương long trọng như vậy, mà lại nguyện ý cho ra đến nhiều pháp khí như vậy.

Một phe là bởi vì Tần Hạo là sư thúc của hắn, một mặt khác, là bởi vì biết Tần Hạo muốn tới giúp hắn.

Tương đối Tần Hạo làm sự tình, mười mấy xuyên tràng hạt, ngược lại là lộ ra không tính là cái gì.

Tiến vào trong phòng, Tần Hạo nhìn Vân Hư một chút, nhìn không được lúc đầu nói: "Đáng tiếc sư tổ người lão gia hỏa kia không nguyện ý xuất thế, bằng không, người vấn đề này cũng sớm đã giải quyết, chỉ sợ hiện tại người coi như không phải Lục Địa Thần Tiên, cũng ít nhất là Tiên Thiên Kim Đan đỉnh phong đại cao thủ, chỗ nào mới bắt quá Ngưng Đan đỉnh phong."

Nghe được Tần Hạo, Vân Hư tràn đầy đồng cảm, bắt quả hắn cũng không dám đối sư tổ có cái gì oán khí, ngay cả sư tôn của hắn đều chỉ là ký danh đệ tử đầu.

"Tốt, không nói những cái kia nhiều lời, ta tới nhìn người một chút, thương thế kia hắn là có mấy thập niên a? Đáng tiếc sư huynh lúc ấy quá lười, nếu là hắn từ sư tôn chỗ nào học được một điểm y thuật, người cái này thương thế đều không phải là vấn đề gì." Tần Hạo một mặt thôn thức, lại bắt đầu quở trách mình Đại sư huynh.

Vân Hư không nói gì, hắn lại không dám nói mình sư tôn cái gì.

Trên thực tế, hắn sư tôn chuyên tu Phật đạo, tại lĩnh vực này đi tới mức độ kinh người, tự nhiên không có tinh lực còn học cái gì y thuật, bằng không mà nói, hắn sư tôn Phật đạo tu vi, cũng không có khả năng cao như vậy.

"Sư thúc, thân thể ta tốt trị liệu không?" Vân Hư lo lắng hỏi.

Tần Hạo không nói gì, chỉ là để hắn phối hợp.

Không đến nửa giờ, Tần Hạo từ bên trong phòng đi tới, sắc mặt có chút tái nhợt, mà Vân Hư thì là thần thanh khí爽, hồng quang đầy mặt.

Lâm Lộ Dao thần sắc cổ quái, nàng ánh mắt rơi vào Tần Hạo trên thân, mang theo một tia đau lòng cùng thương hại.

"Người thật sự là chịu khổ, vì chúng ta, làm ra hy sinh lớn như vậy, sớm biết chúng ta cũng không cần cái này tràng hạt." Lâm Lộ Dao có chút khổ sở nói.

"Có ý tứ gì?" Tần Hạo có chút mờ mịt mà hỏi.

Hắn không có hiểu rõ Lâm Lộ Dao ý tứ, mặc dù hắn chân khí tiêu hao một chút, nhưng là rất nhanh liền có thể khôi phục, cái này không tính là bao lớn hi sinh a?

Lâm Lộ Dao không để ý tới hắn, mà là đem ánh mắt phần nộ nhìn về phía Vân Hư, nàng có chút phần nộ nói: "Mặc kệ người cảm thấy Tần Hạo cỡ nào đẹp mắt, nhưng là hắn chung quy là sư thúc của người, người tại sao có thể như vậy đối với hắn?"

"Thật xin lỗi, là lão nạp sai." Vân Hư hồng quang đầy mặt, trên mặt lại lộ ra áy náy thần sắc, dù sao hắn cảm thấy để cho sư thúc của mình hao phí nhiều như vậy công lực, quả thật có chút không thể nào nói nổi.

Chỉ là, hắn không rõ Lâm Lộ Dao nói Tần Hạo đẹp mắt là có ý gì.

"Người có phải hay không làm biết cái gì rồi?" Tần Hạo càng nghe càng không thích hợp.

Lâm Lộ Dao cắn môi của mình, nàng thương hại nói ra: "Tốt, Tần Hạo, người không muốn che giấu, ta không biết cười nói người, ta cũng biết người là bởi vì vì an toàn của chúng ta, cho nên mới hiển thân cho người người sư đệ này, ta sẽ không chế giễu người."

"Phốc."

Tần Hạo có một loại muốn thổ huyết xúc động, nữ nhân này đang nói gì đây.

"Người nói cái gì đó? Ta chỉ là chân khí hao phí quá lượng, không phải trong tưởng tượng của người như thế, người nữ nhân này có thể hay không thuận khiết một điểm?"

Tần Hạo rút cuộc minh bạch nữ nhân này rút cuộc là ý gì, hắn nhìn không được bạch nhãn cuồng lật.

"A."

Lâm Lộ Dao mở to hai mắt nhìn, sau đó một mặt đáng tiếc nói ra: "Nguyên lai không có a."

"Người đang đáng tiếc cái gì?" Tần Hạo dùng ánh mắt giết người nhìn qua nàng.

Đều nói thiếu nữ tâm nhất mục nát, trước kia Tần Hạo vẫn không cảm giác được đến, hiện tại hắn mới phát giác được, lời nói này chính là có đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Người quá yếu

"Khụ khụ, hôm nay thời tiết coi như không tệ a." Lâm Lộ Dao nhìn trái phải mà nói hần.

Tần Hạo liếc bầu trời một cái, trên trời Thái Dương đã không thấy, thay vào đó là dày một tầng dày mây.

Bất quá, hần lười nhác cùng Lâm Lộ Dao so đo, trực tiếp đi ra ngoài.

"Người làm gì? Không nên tức giận nha, nhân gia cũng không phải cố ý." Lâm Lộ Dao hô.

"Nhanh trời mưa, ta muốn trở về, buổi chiều còn có lớp đâu." Tần Hạo thanh âm truyền tới từ xa xa.

Lâm Lộ Dao thề lười, nàng hướng hồng quang đầy mặt Vân Hư bái, sau đó lúc này mới chạy chậm đến đuổi theo.

Đào Quốc thần trong giáo, một cái nam nhân sắc mặt tái xanh, Thiên Thảo Thanh Diệp vẫn lạc, đại biểu cho nàng sinh mệnh linh hồn chi đèn đã tắt.

Đây đã là thần giáo mấy ngày qua bị giết chết thứ hai tôn cao thủ, cái thứ nhất là thần băng thứ bảy Cung Bản Thứ Lang.

Hai cái thần băng cao thủ, đối thần giáo đơn giản liền là đã kích cực lớn.

"Giáo Chủ, Đông Phương cường giả như mây, chúng ta không nên lại đi chủ động trên chọc bọn hần rồi?" Một cái thần nhẫn mở miệng, nói ra ý nghĩ của mình.

Được xưng Giáo Chủ nam nhân kia lộ ra một tia cười lạnh, ánh mắt của hắn rơi tại cái kia thần nhẫn trên thân, lạnh lùng nói: "Ta không muốn được nghe lại loại lời này, nếu là lại từ trong miệng người nói ra lời như vậy, người liền mổ bụng đi.""

Cái kia thần nhẫn run lên, cuối cùng không dám nói nữa.

Tại thần trong giáo, không có người có thể vi phạm Giáo Chủ ý chí, cho dù hần là thần nhẫn cũng giống như vậy.

"Ngọc tí truyền quốc gánh chịu lấy Hoa Hạ đại khí vận, chúng ta nghĩ muốn bắt lại Hoa Hạ chi địa, liền muốn lấy được ngọc tí truyền quốc, liền xem như nỗ lực lớn hơn nữa đại giới cũng là đáng." Giáo Chủ lạnh lùng nói.

Mặc dù không ít người cũng không cho rằng như vậy, nhưng là lúc này, lại không người nào dám phản bác thần giáo giáo chủ.

"Giáo Chủ, vậy kế tiếp chúng ta nên làm cái gì?" Đây là một cái tà thuật sư, cùng thần nhẫn bình khởi bình tọa, thực lực kinh người.

"Giết cái kia Tần Hạo, sau đó bắt đi Lâm Lộ Dao, dùng nàng trao đổi ngọc tí truyền quốc." Thần giáo giáo chủ lạnh lùng nói.

"Thuộc hạ nguyện ý tiến về Hoa Hạ, kích giết cái kia Cường Y." Cái kia tà thuật sư chủ động mời chiến, trong mắt của hắn sát ý ngập trời.

Không phải là bởi vì thật muốn cái này một phần công lao, cái này tà thuật sư là ưa thích Thiên Thảo Thanh Diệp, kết quả hiện tại Thiên Thảo Thanh Diệp bị giết, hần muốn vì Thiên Thảo Thanh Diệp báo thù.

"Dã nguyên quân thực lực của người mặc dù mạnh, nhưng là một người chưa hần là cái kia Tần Hạo đối thủ, để đại nguyên Reiko bồi tiếp người cùng đi chứ." Thần giáo giáo chủ thần nhiên nói.

Đại nguyên Reiko, cái này là trừ Thiên Thảo Thanh Diệp bên ngoài, duy vừa tiến vào thần băng Đào Quốc nữ tính, nàng cũng là thần giáo ninja, đương nhiên, tại thanh danh phương diện, đại nguyên Reiko hoàn toàn so ra kém Thiên Thảo Thanh Diệp, nàng trời sinh tính phóng dăng, cùng nơi này đồng đảo nam nhân đều có một chân.

Nghe được thần giáo giáo chủ, đại nguyên Reiko yêu kiều cười một tiếng, nói ra: "Thỉnh giáo chủ yên tâm, đại nguyên Reiko nhất định sẽ hảo hảo phối hợp dã nguyên quân, đem Lâm Lộ Dao mang về, đồng thời trăm giết cái kia Cường Y."

Sau khi nói xong, đại nguyên Reiko còn hướng dĩa nguyên rộng giới vớt ra một cái mị nhân.

Dĩa nguyên rộng giới mặt không biểu tình, khóe miệng của hắn lại nhẹ nhàng co quắp một chút, mặc dù hắn cùng đại nguyên Reiko cũng đã từng trải qua một chút sự tình, nhưng là hắn là phát ra từ thật lòng không thích đại nguyên Reiko.

Nhưng là, thần giáo giáo chủ đã mở miệng, hắn khẳng định không thể vi phạm, vội vàng nói: "Vâng."

"Đi thôi."

Thần giáo giáo chủ khoát tay, để bọn hắn chuẩn bị đi.

Cái này hai người cao thủ xuất thủ, hắn cho rằng chém giết Tần Hạo là dễ như trở bàn tay, thần bạng thứ tám cùng thần bạng thứ tư, bọn hắn đều là trong cao thủ cao thủ, một khi liên thủ, tại Tiên Thiên Kim Đan bên trong cơ hồ không có đối thủ.

Tần Hạo còn không biết, lại có người muốn đến tìm phiền toái với mình.

Hắn sau khi trở về, đem tràng hạt phân phát cho hai người, còn lại liền thu vào.

Những vật này, muốn thêm cũng không có tác dụng quá lớn, còn không bằng cho hữu dụng người.

"Người nên không phải muốn tặng cho những nữ nhân khác à?" Lâm Lộ Dao một mặt hoài nghi nhìn chăm chăm Tần Hạo.

"Cùng người có nửa xu quan hệ sao?" Tần Hạo hỏi lại.

Lâm Lộ Dao chán nản, nàng càng nghĩ càng thấy đến hoài nghi.

Tần Hạo cũng không để ý tới hắn, hắn nhìn về phía ngoài cửa, cảm giác được có người đến đây.

Cao thủ, đây là một cái tuyệt đối cao thủ.

Tần Hạo hí mắt, hắn trong đầu lục soát, rất nhanh đã tìm được một cái phù hợp người của đối phương.

Tất Mãn Tế Tự Lý Thành Sơn, không nghĩ tới hắn thế mà tới.

Trước đây không lâu Tần Hạo đã từng giáo huấn qua Kim Niệm thanh, hiện tại Lý Thành Sơn đến, tự nhiên không thể nào là cùng hắn nói cái gì cho phải nói, hơn phân nửa muốn cùng hắn một trận chiến.

Kim Bạng thứ hai mươi lăm, lại dám tới khiêu chiến hắn, Tần Hạo cảm thấy, cái này Lý Thành Sơn vẫn là rất có dũng khí.

Không có chờ Lý Thành Sơn nhấn chuông cửa, Tần Hạo liền mở ra cửa.

Cùng hắn trong tương tượng có chút không giống, Lý Thành Sơn một bộ trung niên nhân bộ dáng, Âu phục gầy da, không giống như là võ lâm nhân sĩ, ngược lại giống như là một cái thành công thương nhân, hắn nhìn sẽ không vượt qua ba mươi lăm tuổi. Bất quá Tần Hạo lại biết, tuổi của hắn ít nhất đã bảy mươi tuổi trở lên.

Đương nhiên, đối với Tiên Thiên Kim Đan cao thủ tới nói, bảy mươi tuổi không tính là bao lớn niên kỷ, cũng bất quá là vừa vặn đến trung niên, cuộc sống sau này còn sớm đây.

"Cuồng Y?"

Lý Thành Sơn hỏi thăm, hắn kỳ thật đã biết thân phận của Tần Hạo.

Nơi này duy nhất Vũ giả liền là Tần Hạo, hắn thân vì Tiên Thiên Kim Đan, đương nhiên sẽ không cảm ứng sai.

"Không tệ, Lý Thành Sơn, ngươi là đến cấp ngươi đồ đệ báo thù sao?" Tần Hạo nhàn nhạt mà hỏi.

"Phải thì như thế nào? Đệ tử của ta, còn chưa tới phiên người khác tới giáo huấn." Lý Thành Sơn vô cùng cường ngạnh, hắn cười lạnh liên tục, nhìn chăm chăm Tần Hạo, đằng đằng sát khí.

Tần Hạo cũng cười, hắn vốn cũng không phải là một cái thụ khí dễ người, hắn cười lạnh một tiếng, nói ra: "Tiên Thiên Kim Đan không thể nhục, ngươi đệ tử bất quá chỉ là một cái văn bối, lại dám vũ nhục ta, ta không có gét hắn, đã coi như là nể tình, ngươi không muốn cho mặt không muốn."

Đối phương không khách khí, Tần Hạo tự nhiên cũng không có cái gì lời hữu ích.

Hai người tranh phong tương đối, trong mắt tỏa ra ánh lửa.

"Có dám theo ta ra ngoài một trận chiến." Lý Thành Sơn hỏi, ánh mắt của hắn sáng rực, nhìn chăm chăm Tần Hạo.

Trên thực tế, lúc này Lý Thành Sơn đã biết Tần Hạo tiến vào người thứ mười lăm, nhưng là hắn một điểm cũng không sợ, đối thực lực của mình, có rất mạnh tự tin.

"Người quá yếu, ta không muốn khi dễ người." Tần Hạo một mặt xem thường.

Bất quá, lời này cũng không phải nói bậy, mà là thật biểu lộ cảm xúc.

"Cuồng vọng."

Lý Thành Sơn tức giận, trong mắt của hắn hàn quang lấp lóe, như nơi này không phải trường học, hắn đã động thủ.

Lý Thành Sơn vừa dứt lời, Tần Hạo một bàn tay vỗ ra.

Bàn tay mang theo chân khí cường đại, tốc độ nhanh đến cực điểm, trực tiếp hướng Lý Thành Sơn trên mặt quạt tới.

Lý Thành Sơn biến sắc, hắn lui một bước, sau đó một quyền đánh tới.

Oanh.

Một tiếng vang thật lớn, Lý Thành Sơn rút lui mấy bước, hắn hoảng sợ nhìn chăm chăm Tần Hạo, vừa rồi va chạm, đối phương vậy mà một điểm cảm giác đều không có, ngay cả nửa bước đều không có lui.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Lão phu nhân cho mời

"Chỉ là tu vi người cũng không bằng ta, huống chi là thủ đoạn, Tát Mãn kia một chút thủ đoạn, ta không dám nói đều tinh tường, nhưng là cũng biết không ít, người tin hay không, người nếu là cùng ta thật khai chiến, trong vòng năm chiêu, ta tất nhiên giết người."

Tần Hạo nhìn chăm chăm Lý Thành Sơn, hắn cười lạnh nói.

Đây là thuộc về hắn cường đại tự tin, trên thực tế, càng là tuổi trẻ liền quạt khỏi người, thủ đoạn ngược lại càng khủng bố hơn.

Bởi vì tuổi tác càng nhỏ cường giả, bọn hắn muốn quạt khỏi, cần chính là khó có thể tưởng tượng cơ duyên.

Loại cơ duyên này, thậm chí hơn được một chút cường giả tiền bối một thân khổ tu.

Đương nhiên, có danh sư chỉ đạo cũng coi là cơ duyên, bất quá loại kia sư phụ, đều tuyệt đối mạnh, thậm chí đều là truyền thuyết.

Cũng có cả môn phái tài nguyên, bồi dưỡng một người trong đó, như là các đại môn phái Thiếu chủ các loại, bọn hắn tại thực lực lớn thành trước đó, rất ít xuất hiện trong giang hồ, nhưng là một khi xuất hiện, đủ để kinh thiên động địa.

Tần Hạo biểu hiện, kinh trụ Lý Thành Sơn.

Hắn nhìn chăm chăm Tần Hạo, giống như là muốn nhìn ra Tần Hạo lai lịch.

Tần Hạo nhàn nhạt nhìn chăm chăm Lý Thành Sơn, hắn rất bình thản.

Vô luận là thực lực chân chính vẫn là xếp hạng, hắn đều tại Lý Thành Sơn phía trên, đối mặt Lý Thành Sơn, có tuyệt đối tự tin.

Lại, cho dù đối mặt Thanh Long, Tần Hạo đồng dạng dám ra tay, đối phương đến cuối cùng cũng không có làm sao hắn.

Lý Thành Sơn sắc mặt âm tình bất định, hắn giống như là đang suy nghĩ mình phần thắng.

Bất quá, vô luận từ bất luận cái gì phương diện đến xem, hắn đều không có hi vọng thắng lợi.

Cuối cùng, Lý Thành Sơn vẫn là rời đi.

Hắn không có nắm chắc đối phó Tần Hạo, lúc trước mặc dù nghĩ tương đối tốt, nhưng là chân chính sau khi giao thủ, mới biết được Tần Hạo đáng sợ, căn bản là không đối phó được Tần Hạo.

Một khi bọn hắn chân chính đại chiến, Lý Thành Sơn hoàn toàn không có nắm chắc thắng lợi.

Lý Thành Sơn đi, Tần Hạo cũng thở dài một hơi, Tất Mãn Tế Tự tự nhiên không chỉ Lý Thành Sơn một cái, thật chém Lý Thành Sơn, đằng sau sợ rằng sẽ dẫn xuất càng nhiều người.

Lại, Lý Thành Sơn cùng tiền triều một chút di lão di thiếu có quan hệ, tỉ như Kim Niệm thanh người này, Tần Hạo vừa nghe đến tên của hắn, liền biết lai lịch của hắn.

Ái Tân Giác La sửa họ vì kim, danh tự còn gọi làm niệm thanh, đến từ Đông Bắc, không cần nghĩ cũng biết Kim Niệm xong lai lịch.

Mặc dù Tần Hạo rất chướng mắt những di lão này di thiếu, nhưng là có thể không dậy nổi xung đột, vẫn là tốt nhất đừng lên xung đột.

Về phần Kim Niệm thanh tiếp cận Lâm Lộ Dao, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết hắn muốn làm gì.

Tần Hạo trong lòng xem thường, ngọc ti truyền quốc bất quá chỉ là một cái biểu tượng mà thôi, hắn không tin ngọc ti truyền quốc thật có thể quyết định Thiên Hạ vận mệnh.

Đạt được ngọc ti truyền quốc liền có thể nhất thống thiên hạ, cái này căn bản liền là chuyện không thể nào.

Trong lòng chuyển suy nghĩ, Tần Hạo về đến phòng.

"Vừa rồi thế nào?" Lâm Lộ Dao tò mò hỏi.

Các nàng đều nghe được động tĩnh bên ngoài, nhưng là đối với chuyện gì phát sinh, lại có chút không rõ ràng.

"Một cái tiểu mao tặc tìm đến sự tình, bị ta đập trở về, không có việc gì." Tần Hạo qua loa tới.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tần Hạo còn chưa có tỉnh ngủ, cửa liền bị người đập ra.

Cố Tuyết Kỳ vọt vào, không có chút nào khách khí, trực tiếp xóc lên Tần Hạo chấn mền.

Cái này đem Tần Hạo hạ nhảy một cái, hắn tranh thủ thời gian nhảy dựng lên, mò lên quần áo liền văng thân thượng bộ.

Sau đó nhìn qua một mặt đỏ bừng Cố Tuyết Kỳ, Tần Hạo tức giận nói: "Cố lão sư, lên xông vào người khác phòng ngủ, đây là phi thường không có có lễ phép hành vi."

Hắn là trống trơn đang ngủ, hiện tại tất cả đều bị thấy hết.

Cố Tuyết Kỳ đỏ bừng cả khuôn mặt, bất quá nàng lại cố giả bộ trấn định, một đôi xinh đẹp con ngươi nhìn chăm chăm Tần Hạo, cười lạnh nói: "Ngươi còn biết ta là lão sư, đã dạng này, vì cái gì không đến lên lớp?"

"Ta có việc, ta bề bộn nhiều việc." Tần Hạo giải thích.

"Ha ha, ngươi lão sư còn bận bịu đúng không?" Cố Tuyết Kỳ cười lạnh.

Nàng mặc dù cảm thấy Tần Hạo không phải người bình thường, nhưng là muốn nói Tần Hạo so với nàng còn bận bịu, kia liền không khả năng, nàng thế nhưng là Bạch Hải đại học phó hiệu trưởng.

Bất quá Tần Hạo thành thật gật đầu, nói ra: "Đúng thế."

Cái này khiến Cố Tuyết Kỳ chẹn họng một chút, kỳ thật trong nội tâm nàng rất rõ ràng, Tần Hạo dạng này người, lên lớp không lên lớp, kỳ thật không có gì khác nhau, chỉ là y thuật của hắn cùng thân thủ, liền không khả năng vì tương lai của mình lo lắng.

Nàng sờ dĩ giết đến tận cửa, nói trắng ra là chỉ là muốn gặp Tần Hạo một mặt, nàng cũng không hiểu tại sao mình lại có loại này xúc động.

Cố Tuyết Kỳ còn muốn nói điều gì, lúc này, trong đại sảnh lại truyền đến Lâm Lộ Dao chất vấn thanh âm: "Các ngươi là ai? Tôi làm cái gì?"

Tần Hạo lông mày khẽ nhíu một cái, hắn đi ra ngoài.

Bốn cái thân mặc tây trang màu đen nam tử đi đến, từng cái biểu lộ lãnh khốc.

Tần Hạo trong lòng hơi động một chút, bốn người này đều là Tiên Thiên cao thủ, mặc dù vừa tiến vào cảnh giới này, nhưng là lập tức xuất hiện bốn cái, hiển nhiên lai lịch rất không bình thường.

Bất quá, coi như đối phương là Thiên Vương lão tử, Tần Hạo cũng không thèm để ý.

"Các ngươi là ai? Vì sao xông ta chỗ ở, không cho ta một cái giá thỏa mãn, các ngươi hôm nay cũng không cần trở về." Tần Hạo thần nhiên nói, cái này hoàn toàn là dựa theo trên giang hồ quy củ làm,

Đối phương như thế ngang ngược xông tới, hẳn hoàn toàn có thể đánh giết đối phương.

bên trong một cái nam tử mở miệng, hắn thần nhiên nói: "Tần tiên sinh, nhà ta lão phu nhân cho mời, còn xin Tần tiên sinh cùng chúng ta đi một chuyến."

"Nhà các ngươi lão phu nhân là ai?" Tần Hạo lông mày nhíu lại, đối phương nói chuyện không có chút nào khách khí, hắn tự nhiên không có khả năng đi theo liền đi.

Hắn là Cuồng Y, Kim Bảng cường giả, không phải là cái gì người đều có thể mời được.

"Ngươi đi thì biết." Nam tử kia nói.

Hiển nhiên, hắn cũng không tính nói ra bản thân lão phu nhân danh tự.

Tần Hạo cười lạnh một tiếng, hắn thần nhiên nói: "Không phải cái gì a miêu a câu đều có tư cách mời ta."

Lời này vừa nói ra, bốn nam tử tất cả đều biến sắc.

"Ngươi làm càn."

"Nói khoác không biết ngượng."

Bọn hắn quát lớn, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hiển nhiên, bọn hắn cho rằng Tần Hạo, vũ nhục bọn hắn lão phu nhân, bốn người nhìn qua Tần Hạo ánh mắt đều mang một cỗ sát ý.

Tần Hạo cũng cười, bất quá xác thực giận quá mà cười.

Những người này sáng sớm Thần xông vào chỗ ở của bọn hắn, một mặt phách lối mời hắn đi gặp người, lại ngay cả danh tự đều không chịu nói ra đến, thế mà còn cùng hắn sinh khí.

Tần Hạo sắc mặt cũng lạnh xuống, hắn nhìn chăm chăm bốn người, cười lạnh nói: "Thu lại các ngươi cái kia buồn cười cảm giác ưu việt, ta không quản các ngươi đến từ chỗ nào, lại là người nào thù hạ, tại ta chỗ này toàn đều không tốt làm, đừng nói các ngươi kia cái gì lão phu nhân, liền xem như Thanh Long ở trước mặt ta, cũng không dám càn rỡ như vậy."

Lời này vừa nói ra, kia bốn nam tử sắc mặt biến hóa.

Bọn hắn mặc dù cuồng vọng, nhưng là nghe được Thanh Long cái tên này, vẫn là cảm giác được kinh hãi, kia là một cái đề cho người ta run rẩy giống như thần nam tử.

Kim Bảng thứ nhất, sát thủ bảng thứ nhất, hai cái này bảng danh sách, để Thanh Long cực điểm huy hoàng.

Lúc này, bọn hắn mới ý thức tới, trước mặt người này mặc dù không phải Thanh Long, nhưng là cũng là kim trên bảng hiển hách cao thủ nổi danh, càng là lấy tay đoạn cường ngành lấy xưng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Long lão thái quân

Bốn nam tử nhìn nhau một cái, trong lòng bọn họ tính toán, nếu là không nói ra lão phu nhân thân phận, chỉ sợ là làm không được nhiệm vụ này, không mời nổi Tần Hạo.

Về phần mạnh đến, bọn hấn chưa từng có nghĩ tới, bọn hấn bắt quá chỉ là bốn cái Tiên Thiên Chân Nguyên cảnh giới Vũ giả thôi, đi trên chọc Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, thuần túy là muốn chết.

"Chúng ta lão phu nhân chính là Long lão thái quân."

Một người nam tử mở miệng, nói ra lão phu nhân thân phận.

"Cái gì Long lão thái quân, các ngươi còn tưởng rằng đây là tại xã hội xưa đâu?" Lâm Lộ Dao bất mãn nói.

Mặc dù có chút nhìn có chút không quen Tần Hạo, nhưng là nàng lại đối bốn người xâm nhập chỗ ở của bọn hấn, càng là bất mãn.

Đối phương quá ngang ngược, có chút không coi ai ra gì.

Tần Hạo lại khoát tay, để Lâm Lộ Dao đừng nói nữa, hấn lộ ra một vòng nụ cười nhàn nhạt, nói ra: "Nếu là Long lão thái quân cho mời, xác thực không thể chậm trễ, đi thôi."

Cái này khiến Lâm Lộ Dao giật mình, Hạ Mộng Thiên cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Các nàng mặc dù cùng với Tần Hạo thời gian không dài, nhưng lại tính tường tính cách của hấn, đây là một cái tuyệt đối không cúi đầu người, bây giờ lại rút lui, cái này lập tức để các nàng minh bạch, cái kia Long lão thái quân địa vị, chỉ sợ lớn đến đáng sợ.

"Không phải là các ngươi trong tưởng tượng như thế, Long lão thái quân bất quá là một kẻ đáng thương mà thôi." Tần Hạo giải thích, hấn có thể cảm giác được mấy người ý nghĩ, nhưng là hấn lại tính tường, sự thật cũng không phải là bọn hấn trong tưởng tượng như thế.

"Đi thôi."

Tần Hạo cả sửa lại một chút mặc, hấn cùng bốn nam tử cùng rời đi.'

Cố Tuyết Kỳ có chút lo lắng, nàng nhìn không được hỏi: "Tần Hạo không có sao chứ, nếu không, ta gọi điện thoại cho bảo vệ chỗ, để bọn hấn đem người cản lại."

Lâm Lộ Dao dở khóc dở cười, bảo vệ chỗ người phải hữu dụng, kia mới chính thức kỳ quái đâu.

"Không cần, Tần Hạo đã muốn đi, liền chắc chắn sẽ không xuất hiện sự tình gì, để hấn đi thôi." Hạ Mộng Thiên lắc đầu.

Nàng hết thấy như thường, bắt đầu ăn cơm, sau đó chuẩn bị đi làm.

Cái này khiến Lâm Lộ Dao cùng Cố Tuyết Kỳ tròn mắt hốc mồm, các nàng đều biết Hạ Mộng Thiên là thật thích Tần Hạo, nhưng là biểu hiện như vậy, quả thật làm cho các nàng có chút im lặng.

Theo lý thuyết bọn hấn đều quan tâm, Hạ Mộng Thiên hấn là càng thêm quan tâm mới đúng.

Thế nhưng là, Hạ Mộng Thiên lại giống như là người không việc gì đồng dạng, làm lấy chính mình sự tình.

"Ta tin tưởng Tần Hạo." Đây là Hạ Mộng Thiên nói lời, nàng không còn giải thích cái gì.

Về phần lúc này Tần Hạo, hấn ngồi tại trên xe, cuối cùng lái vào một mảnh trong trang viên.

Tần Hạo cảm thán, đều biết Long lão thái quân ẩn cư, nhưng là không ai từng nghĩ tới, nàng thế mà không có ẩn cư tại địa phương khác, ngay tại Bạch Hải thị bên trong.

Đương Tần Hạo muốn đi vào thời điểm, lại bị ngăn cản.

Hấn đem ánh mắt nhìn về phía kia bốn nam tử, khẽ cau mày.

"Thật xin lỗi, làm theo thông lệ, trước muốn soát người, nhìn ngươi có hay không mang vũ khí gì." bên trong một cái nam tử mở miệng, đến nơi này, hấn liền không lại lo lắng Tần Hạo có thể náo ra động tĩnh gì nhìn.

Người đã mời đi qua, liền xem như Tần Hạo không muốn đi vào, lúc này cũng không được.

"Nếu như ta không đồng ý đâu?" Tần Hạo nhàn nhạt mà hỏi.

"Kia thì sẽ không thể đi vào." Thủ vệ một người cười lạnh nói.

Tần Hạo cũng cười, như là người khác, khẳng định hội xoay người rời đi, nhưng là hấn lại không giống.

"Ta đã tới, liền khẳng định phải gặp một chút Long lão thái quân, có câu nói quen nói cho các ngươi biết, thành thần dễ dàng đưa thần khó, đừng tưởng rằng ai cũng không dám chọc giận nàng một cái lão thái thái." Tần Hạo nói xong, hấn trực tiếp đi vào bên trong.

Mấy người muốn ngăn lấy hắn, lại bị Tần Hạo bạo phát đi ra chân khí cường đại oanh đến đi một bên.

Trong trang viên người cũng bị kinh động, bọn hắn vọt ra, khi thấy Tần Hạo thời điểm, từng cái ánh mắt băng lãnh.

Dám xông vào bọn hắn Long gia đại viện người, còn thật không có mấy cái.

Mất thấy những người kia xúm lại, Tần Hạo cất cao giọng nói: "Long lão thái quân, là người mời ta tới, những người này là có ý gì? Bọn hắn nếu là lại tới gần, đừng trách ta xem như địch nhân, ra tay ác độc vô tình."

Đây là lời khuyên, cũng coi là một loại uy hiếp.

Chỉ là, đối phương phách lối đã quen, chắc chắn sẽ không nghe Tần Hạo.

Bọn hắn tiếp tục xúm lại tới, mắt lộ ra hung quang.

Tần Hạo lại cũng không thèm nhìn bọn hắn một chút, hắn đang chờ Long lão thái quân đáp lại.

"Còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở ta Long gia đại viện giương oai."

Một cái có chút thanh âm già nua truyền đến, nhưng lại lực lượng mười phần.

Tần Hạo cười, vậy liền coi là trả lời.

Sau một khắc, hắn đưa tay vung ra một đạo ngân châm, trực tiếp đi vào bên trong một người mi tâm.

Người kia khoảng cách Tần Hạo gần nhất, hắn căn bản là né tránh không được, bị ngân châm quán xuyên đầu, trực tiếp ngã trên mặt đất, đã mất đi sinh cơ.

Cái này khiến chung quanh những người kia sắc mặt thay đổi, không ai từng nghĩ tới, đối phương xuất thủ liền giết người, căn bản cũng không có một điểm chần chờ.

"Cẩn thận, hắn là Cuồng Y Tần Hạo, không phải bình thường Vũ giả."

Mời Tần Hạo đến đây nam tử mở miệng, hắn vẻ mặt nghiêm túc.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người là nhìn không được chấn động.

Cuồng Y Tần Hạo, bọn hắn tự nhiên biết người này là ai, kia là Kim Bảng thứ mười lăm cao thủ.

Rất nhiều người trực tiếp lui lại, không còn dám tới gần.

Đương nhiên, cũng có người không tin tã, hướng Tần Hạo tới gần, trong mắt bọn họ đằng đằng sát khí.

Đây là ba cái Tiên Thiên Kim Đan cường giả, thực lực mạnh phi thường, mặc dù chưa từng tiến vào Kim Bảng, nhưng là thực lực tuyệt đối không thể khinh thường.

"Các người cũng muốn chết sao?" Tần Hạo nhàn nhạt mà hỏi.

Hắn ngữ khí không lớn, nhưng lại để cho người ta nghiêm nghị, một cỗ đáng sợ sát ý từ Tần Hạo trên thân bạo phát đi ra, kinh người tới cực điểm, để chung quanh nhiệt độ không khí đều giống như trong nháy mắt hạ thấp điểm đóng băng.

Kia ba cái cao thủ thần sắc không thay đổi, hướng Tần Hạo tới gần.

Thân vì Tiên Thiên Kim Đan, bọn hắn đối thực lực của mình tương đương tự tin.

Tần Hạo cười lạnh, hắn chuẩn bị xuất thủ, giết chết cái này ba cái Tiên Thiên Kim Đan.

Ngay lúc này, âm thanh già nua kia vang lên: "Dừng tay."

Ba cái Tiên Thiên Kim Đan cao thủ trong nháy mắt dừng tay, bọn hắn lộ ra cung kính thần sắc, nhìn về phía một cái phương hướng.

Một cái niên kỷ lớn vô cùng lão thái thái, trong tay chống một cái quả trứng, đi theo phía sau một đám người, hướng bên này đi tới.

Nàng tóc bạc trắng, không giận tự uy, để cho người ta thấy một lần phía dưới, nhìn không được trong lòng nghiêm nghị.

Đây chính là Long lão thái quân, Tần Hạo lại không phải rất để ý, hắn đánh giá đối phương một chút, sau đó có chút chấp tay, nhợt vừa cười vừa nói: "Tần Hạo gặp qua Long lão thái quân."

Long lão thái quân hừ lạnh một tiếng, trong mắt nàng hàn quang lấp lóe, lạnh lùng nói: "Tần Hạo, ngươi thật to gan, dám giết ta người của Long gia."

Đây là tại hồi tội, Long lão thái quân cường thế đã quen, liền xem như đối mặt Kim Bảng cao thủ, cũng giống như vậy.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hần trực tiếp đáp lại: "Long gia người là gan cũng không ít, lại dám mạo phạm Kim Bảng cao thủ, hôm nay không có đồ Long gia, ta đã coi như là nhân từ, giết một cái phế vật mà thôi, Long lão thái quân hẳn là cảm tạ ta mới đúng."

"Ngươi làm càn." Long lão thái quân tức giận, nàng không nghĩ tới mình xuất hiện về sau, Tần Hạo còn dám như thế càn rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Nguyên do

"Càn rỡ người là ngươi."

Tần Hạo cười lạnh, hần tranh phong tương đối, rất không kiên nhẫn.

Như là người khác, Tần Hạo nói không chừng liền động thủ, hần mới sẽ không cùng đối phương ở chỗ này khua môi múa mép đầu khẩu với nhau..

Nhưng là, Long lão thái quân quả thật có chút không giống.

Đối phương một môn trung liệt, trượng phu của nàng hài tử đều là Thiên Tổ thành viên, vì thù hộ Hoa Hạ đại địa, tất cả đều chiến tử.

Cho nên, mọi người đối Long lão thái quân rất trọng lượng ròng, liền không ngớt tổ tổ trường, đều để nàng ba phần, khách khí, sẽ không cùng nàng chăm chỉ.

Cứ như vậy, ngược lại là dưỡng thành Long lão thái quân nói một không hai cục diện.

Qua nhiều năm như vậy, chỉ sợ Long lão thái quân đều có một loại đương nhiên cảm giác.

Cho nên, nàng mặt Tần Hạo, mới như thế ương ngạnh.

Không có mấy người nguyện ý đắc tội Long lão thái quân, bởi vì sẽ bị người chỉ trích, nếu là làm quá mức, có lẽ sẽ gây nên chúng nộ.

Tần Hạo lại không phải người như vậy, hần sẽ không nuông chiều đối phương.

Sáng sớm Thần không hiểu thấu đem hần đưa đến nơi này, còn địch ý mười phần, thậm chí càn vây giết hần, hần chỉ động thủ giết một người, chấn nhiếp đối phương, đã coi như là nhân từ.

"Ngã kính trọng Long gia một môn trung liệt, nhưng là cũng không có nghĩa là sự khoan dung của ta không có bất kỳ cái gì hạn độ, không nên quên, ta là người trong võ lâm, là một cái Kim Đan cường giả, Kim Bảng càng là xếp hạng thứ mười lăm, ta còn không có mềm yếu đến người khác cười tại trên cổ đi ị đều không có bất kỳ cái gì phản ứng tình trạng, hôm nay các ngươi mời ta tới, nếu là không cho ta một cái giá thỏa mãn, chỉ sợ Long gia hôm nay thời gian không dễ chịu." Tần Hạo mặt mũi tràn đầy cười lạnh, hần đằng đằng sát khí.

Lời này vừa nói ra, Long gia đám người biến sắc, bọn hần không nghĩ tới Tần Hạo sẽ nói ra như thế một phen.

Bất quá, bọn hần quả thật có chút nghĩ đương nhiên, nhận vì tất cả mọi người hần là để lấy bọn hần, lại quên đi người trong võ lâm nhất chịu không được liền là chịu nhục.

Cường Y xưng hô thế này cũng không phải kêu không lên tiếng, Tần Hạo tuyệt đối đạt đến một cái cuồng chữ.

Cho nên, mới có cục diện bây giờ, thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó.

"Ta không tin ngươi dám coi trời bằng vung." Long lão thái quân cười lạnh.

"Ngươi có thể thử một chút."

Tần Hạo nhếch miệng cười một tiếng.

Không khí nơi này lập tức lâm vào trong giằng co, được chứng kiến Tần Hạo thực lực về sau, nơi này cho dù có Tiên Thiên Kim Đan cao thủ, nhưng là trong lòng cũng phát lạnh.

Bọn hắn sinh ra một loại cảm giác, liền xem như bọn hắn liên thủ, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của Tần Hạo, lúc này Tần Hạo cho người cảm giác thật sự là thật là đáng sợ.

Ngay lúc này, Long gia đại môn bị thôi lui, một cái tư thế hiên ngang nữ tử đi đến.

Nhìn thấy hiện trường cục diện, nàng lông mày khẽ nhíu một cái, sau đó tách ra đám người, hướng Long lão thái quân đi tới.

"Gặp qua lão thái quân." Lục Yên Nhiên đi đến Long lão thái quân trước mặt, có chút hành lễ.

Long lão thái quân lộ ra một vòng tiểu dung, sau đó liền trở nên ủy khuất lên, nàng kéo qua Lục Yên Nhiên tay, ủy khuất nói: "Yên Nhiên người tới thật đúng lúc, ta hi vọng người cho Thiên Tổ tổ trưởng mang một câu, Thiên Tổ đã từng nói, Long gia thân thuộc ai cũng không có thể tổn thương còn tính hay không rồi? Người xem một chút hiện tại, có người tới cửa khi dễ ta cái này cô lão thái bà."

Có người tự nhiên chỉ là Tần Hạo, về phần tới cửa khi dễ nàng, thuận tụy là đối trắng thay đen.

Tần Hạo cười lạnh một tiếng, hắn thân nhiên nói: "Ta còn không có nhảm chán như vậy, không phải cái gì a miêu a câu đều có thể để cho ta chủ động đi khi dễ."

Tần Hạo trong lòng tinh tường, đã Lục Yên Nhiên tới, lần này khẳng định liền không đánh được.

Bất quá, trong miệng hắn lại không tha người, nói chuyện không có chút nào khách khí.

Trợn nhìn Tần Hạo một chút, Lục Yên Nhiên không nói gì thêm, nàng lộ ra một vòng tiểu dung, hướng Long lão thái quân nói ra: "Nếu như ta nói không sai, Tần Hạo hắn là lão thái quân người mang tới, hắn không có chủ động tới cửa khi dễ lão thái quân đi."

Lời này vừa nói ra, Long lão thái quân sắc mặt hơi đổi một chút, nàng lập tức tinh tường, muốn lắt lư Lục Yên Nhiên là không thể nào, đối mới biết chuyện từ đầu đến cuối.

Nàng nghiêm sắc mặt, chỉ trên mặt đất người kia, nói ra: "Ta hảo hảo mời hắn tới làm khách, kết quả hắn vừa vào cửa liền giết ta một cái thù hạ, ta cái này đáng thương cô lão thái bà, liền muốn bị người bắt nạt, nếu là ta nhà những cái kia nam nhi vẫn còn, ai dám đối với ta như vậy? Ta tốt nghỉ bọn hắn."

Nói đến đây, Long lão thái quân ngược lại là rơi lệ, nàng thật tưởng niệm mình chiến tử lão công cùng nhi tử.

Nếu không phải bọn hắn một môn nam đinh đều chết trận, Long gia cũng xác thực sẽ cường đại hơn.

Chỉ là, như nói không người nào dám tới cửa lấn phụ bọn họ, vậy thì có điểm hít hà.

Dù sao, cho dù cường đại nhất thời điểm Long gia, tại một cái Kim Bảng thứ mười lăm trong mắt cường giả, cũng không phải không thể trêu chọc.

Lục Yên Nhiên lộ ra thần sắc khó khăn, nàng cười khổ nói: "Chuyện nguyên nhân, kỳ thật ta cũng đã biết, lão thái quân, cho ta một bộ mặt, chuyện này cứ định như vậy đi."

Rất hiển nhiên, Lục Yên Nhiên muốn chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Mặc dù Long gia chết một cái gia đình, nhưng là Tần Hạo xuất thủ, chỉ là giết một người, đã coi như là rất nể tình.

"Người có ý tứ gì? Quả nhiên là người đi trà mát, nếu nói như vậy, ta cái này cô lão thái bà cũng không cần các người Thiên Tổ quản, người đi đi, liền để ta cái này cô lão thái bà một người ở chỗ này bị người giết đi." Long lão thái quân ngồi dưới đất, trực tiếp lớn khóc lên.

Tần Hạo nhìn chằm chằm Long lão thái quân, hắn hơi nghi hoặc một chút nói: "Nói thật, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua Long lão thái quân, cũng chưa từng sai lầm người của Long gia, ta có chút rất kỳ quái, Long lão thái quân vì sao muốn tìm ta gây phiền phức?"

Đây chính là Tần Hạo nghi ngờ địa phương, án lý thuyết hắn cùng Long gia không hề có quen biết gì, cũng không nhớ rõ mình đã từng trêu chọc qua người của Long gia.

Tần Hạo địch nhân, trong lòng của hắn đều nắm chắc, căn bản là cùng Long gia không đáp bên cạnh.

Long lão thái quân lẩm bẩm, nhưng không nói lời nào.

Lục Yên Nhiên cười nhạt một tiếng, nàng mở miệng nói ra: "Người còn nhớ rõ có một cái gọi là Triệu Ngụy Tề người kia sao?"

Tần Hạo gật đầu, hắn tự nhiên nhớ kỹ, chỉ là đối phương họ Triệu, cũng không phải là họ Long a.

"Hắn tìm một đôi sát thủ giết ta, ta chính là muốn tìm một cơ hội, trực tiếp xử lý tên kia đầu, thế nào? Hắn cùng Long gia có quan hệ?" Tần Hạo hơi kinh ngạc, đồng thời nói ra ý nghĩ của mình, lập tức để Long lão thái quân sắc mặt đại biến.

Trợn nhìn Tần Hạo một chút, Lục Yên Nhiên tức giận nói: "Người muốn tìm người báo thù trước đó, muốn trước tra rõ thân phận của đối phương, hắn là lão thái quân duy nhất ngoại tôn, lão thái quân có một đứa con gái, gả cho Kinh Thành Triệu gia."

"Thì tính sao? Dựa vào cái gì hắn có thể giết ta, ta lại không thể đủ giết hắn? Nguyên lai cũng là bởi vì cái này phá sự, đã các người nhắc nhở ta, một hồi ta liền đi tìm Triệu Ngụy Tề."

Tần Hạo rất khó chịu, hắn muốn xử lý tiểu tử này.

Long lão thái quân trắng bệch cả mặt, nàng không nghĩ tới biết thân phận của Triệu Ngụy Tề, Tần Hạo thế mà đã quyết định giết hắn ý nghĩ.

"Quên đi thôi, cho ta một bộ mặt, cũng coi là cho chết đi Long gia nam nhi một bộ mặt, người bây giờ cũng là Thiên Tổ người, đừng để ta cùng tổ trưởng khó làm có được hay không?"

Câu nói sau cùng, Lục Yên Nhiên thanh âm phi thường nhu hòa, mang theo thỉnh cầu hương vị.

Trong nội tâm nàng tình tường, Tần Hạo dạng này người, tới cứng cần bản là vô dụng, ngược lại đến mềm, có lẽ còn có một chút tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cuồng Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Tân nhiệm mệnh

Tần Hạo cười lạnh, hắn không nói gì.

Rất hiển nhiên, Tần Hạo không đồng ý loại thuyết pháp này, cho nên mới không nói gì.

Long lão thái quân cấp nhãn, nàng chỗ có hậu nhân bên trong, chỉ còn lại một đứa con gái cùng ngoại tôn, cho nên nàng cực kỳ yêu thương đứa cháu ngoại này.

Đang nghe Triệu Ngụy Tề thỉnh cầu về sau, nàng nghĩ cũng không muốn, đáp ứng Triệu Ngụy Tề thỉnh cầu.

Kết quả, nàng không nghĩ tới, mình không có giải quyết Tần Hạo, ngược lại Tần Hạo nghĩ phải giải quyết Triệu Ngụy Tề.

"Lão Long a, người ở trên trời mở to mắt xem một chút đi, có người muốn đem chúng ta Long gia huyết mạch duy nhất đều muốn giết, thật sự là muốn để Long gia triệt để tuyệt hậu a, ai bảo người lấy trước như vậy liều mạng, liều chết thủ vệ Hoa Hạ, cái này tốt, muốn đoạn tử tuyệt tôn." Long lão thái quân khóc lóc ni non.

Lục Yên Nhiên thở dài, nàng biết đối phương nói là cho nàng nghe, nàng nhìn về phía Tần Hạo.

"Trước đó ta còn không có ý định giết hắn, hiện tại ta quyết định, lập tức tìm tới hắn xử lý hắn, ta ghét nhất loại kia bức hiếp ta người, người để ta có một loại bị bức hiếp cảm giác."

Tần Hạo nhếch miệng cười một tiếng, nhưng là nói ra lại làm cho Long lão thái quân lạnh cả người.

Nàng chỉ vào Tần Hạo, toàn thân đều đang run rẩy, làm sao biết đối phương cần bản chính là một cái không theo lẽ thường ra bài người.

Lục Yên Nhiên trong lòng tình tường, Tần Hạo là thật bị chọc giận.

Long lão thái quân một chiêu này nhìn trời tổ thành viên khác có lẽ có dùng, nhưng là Tần Hạo là vừa gia nhập vào, mà lại hắn thân là Kim Bảng cao thủ, vốn chính là ngạo khí mười phần, Long lão thái quân mặc dù khóc lóc ni non, trên thực tế lại là muốn dùng mình cả nhà trung liệt đi bức hiếp Tần Hạo, điểm này lấy Tần Hạo đầu não, không có khả năng nhìn không ra.

Cho nên Tần Hạo mới là tức giận như vậy, thậm chí tuyên bố phải lập tức xử lý Triệu Ngụy Tề.

"Người muốn giết ta nhà ngoại tôn, ta trước hết giết người, ra tay giết hần, không tiếc bất cứ giá nào." Long lão phu nhân mở miệng, hần rống to, nàng rút cục không che giấu nữa, bởi vì Tần Hạo nói muốn giết Triệu Ngự Tề, xúc động thần kinh của nàng.

Ba cái kia Tiên Thiên Kim Đan tới gần, Lục Yên Nhiên nhướng mày, nàng có chút không vui nói: "Lão thái quân, ngại cái này khiến ta có chút khó khăn."

"Có cái gì khó xử? Nghĩ muốn trợ giúp chúng ta Long gia, liền đi lên hỗ trợ, không muốn trợ giúp chúng ta Long gia, người liền đứng ở một bên không hề làm gì, ta không tin bốn cái Tiên Thiên Kim Đan còn không giết được hần một tên tiểu bối." Nói đến đây, Long lão thái quân trên thân bộc phát ra một cỗ cường đại khí tức.

Nàng nhìn như già nua, trên thực tế vậy mà cũng là một gã Tiên Thiên Kim Đan cao thủ.

Tần Hạo cũng sớm đã nhìn ra điểm này, hần cười nhạt một tiếng, không có chút nào kỳ quái.

Lục Yên Nhiên cau mày, nàng không phải vì Tần Hạo sinh mệnh an toàn lo lắng, mà là lo lắng Long gia một môn.

Bốn cái Tiên Thiên Kim Đan, nhìn như cường đại, nhưng là thật muốn cùng Tần Hạo một trận chiến, khó có phần thắng.

Trần Ma Sơn một trận chiến, Lục Yên Nhiên liền đã biết, Tần Hạo thực lực không phải mặt ngoài đơn giản như vậy, hần còn có rất nhiều thủ đoạn, chỉ là thế nhân không biết mà thôi, mọi người đối hần hiểu quá ít.

"Đủ rồi, tổ trưởng có mệnh, ai cũng không thể khó xử Tần Hạo, người vi phạm giết không tha." Lục Yên Nhiên đột nhiên mở miệng, lập tức để Long lão thái quân toàn thân chấn động.

Nàng có chút khó tin nhìn chằm chằm Lục Yên Nhiên, sau đó lộ ra một tia cười lạnh, cả giận nói: "Tốt, tốt rất đâu, tên kia xem ra thật là quên đi nhà chúng ta lão Long công tích, đã dạng này, chúng ta Long gia từ nay về sau, cùng các người Thiên Tổ nhất đao lưỡng đoạn."

Long lão thái quân nói xong, liền trực tiếp hướng Tần Hạo giết tới, nàng mang theo lửa giận ngập trời cùng oán hận, cảm thấy sự tình phát triển đến một bước này, tất cả đều là bởi vì Tần Hạo nguyên nhân.

Nàng lại không có nghĩ qua, mình quá mức sùng ái ngoại tôn của mình, không hỏi xanh đỏ đen trắng, liền hướng Tần Hạo xuất thủ, rõ ràng hết thảy đều là tự tìm.

Ba cái kia Tiên Thiên Kim Đan cũng xuất thủ, thẳng hướng Tần Hạo.

Tần Hạo thần sắc không thay đổi, hần vận chuyển chân khí, long hồ giao hối, mang theo ngập trời Lôi Đình, phát động công kích.

Oanh.

Hần cùng bên trong một gã Tiên Thiên Kim Đan va chạm, đối phương trực tiếp hoành bay ra ngoài, trong miệng phun máu.

Sau một khắc, Long lão thái quân bọn hần công kích cũng đạt tới.

Tần Hạo hơi lờm bọn hần, thân hình hần biến ảo, tránh thoát bọn hần công kích, sau đó xuất thủ, đầy trời màu bạc tinh quang xen lẫn chân khí màu tím, âm vang rơi xuống.

Ba người biến sắc, bọn hần tất cả đều đánh ra chân khí, muốn ngăn cản những này Ngân Tinh.

Bất quá, những cái kia Ngân Tinh lại xuyên thấu chân khí của bọn hần, trực tiếp đánh vào thân thể của bọn hần.

Ba người tất cả đều lui lại, bọn hần bước chân lao đảo, lộ ra thần sắc thống khổ.

Tiếp xúc ngắn ngủi, bốn cái Kim Đan cao thủ, tất cả đều thụ thương.

Cái này để người ta hãi nhiên, trong lòng bọn họ có một loại cảm giác, Tần Hạo nếu như muốn giết bọn hần, tuyệt đối không phải một việc khó, có thể nói dễ như trở bàn tay.

Chỉ là, hần chung quy là lưu thủ, không có giết người.

"Cho người một bộ mặt, lưu lại tính mạng của bọn hần, cái kia Triệu Ngự Tề ta cũng sẽ không giết hần, nhưng là hi vọng hần dừng lại đến trâu chọc ta, bằng không mà nói, ta mới mặc kệ cái gì Triệu gia cùng Long gia, tất cả đều chém."

Tần Hạo mở miệng, thần sắc hần có chút lạnh, trong mắt sát ý lấp lóe.

"Yên tâm, ta cam đoan bọn hần sẽ không lại tìm làm phiền người." Lục Yên Nhiên đại hỉ, đồng thời có chút khiếm nhiên nhìn qua Tần Hạo.

Lục Yên Nhiên trong lòng tình tường, trong chuyện này mặt, Tần Hạo là chịu ủy khuất.

"Hừ, không có chuyện gì, gặp lại." Tần Hạo chuẩn bị rời đi.

"Chờ một chút." Lục Yên Nhiên hô một tiếng.

Tần Hạo đứng vững, nhìn qua Lục Yên Nhiên, hắn đang chờ đợi đối phương mở miệng.

"Lục Đông Phong bởi vì lần trước thụ thương, cho nên hiện tại Bạch Hải thị Thiên Tổ không có người lãnh đạo, xét thấy người lần trước trấn Ma Sơn trừ ma có công lao, tổ trưởng quyết định đưa người thắng làm Bạch Hải thị Thiên Tổ người phụ trách, về sau toàn bộ Bạch Hải thị Thiên Tổ thành viên, tất cả đều từ người điều động." Lục Yên Nhiên nói ra Thiên Tổ bổ nhiệm.

Cái này khiến Long lão thái quân bọn hắn giật mình, Bạch Hải thị người phụ trách, cái này thậm chí so với bình thường một cái tỉnh Thiên Tổ người phụ trách còn muốn có địa vị.

Mà lại, Tần Hạo một khi trở thành Thiên Tổ tại Bạch Hải thị người phụ trách, bọn hắn chỉ sợ thời gian liền không dễ chịu lắm.

Trước đó Lục Đông Phong thật không dám trêu chọc bọn hắn, cho nên đối với bọn hắn làm một ít chuyện mở một con mắt, nhắm một con mắt, nhưng là Tần Hạo cũng tuyệt đối không phải người như vậy.

Tất cả người của Long gia đều biết, lần này phiền phức lớn rồi.

Long lão thái quân sắc mặt âm trầm, không biết đang suy nghĩ một thứ gì.

"Chức vị này không cao a." Tần Hạo bĩu môi, có chút xem thường.

"Lại đến đi chính là ta cái này Phó tổ trưởng, nếu không ta Phó tổ trưởng vị trí tặng cho người?" Lục Yên Nhiên giận không chỗ phát tiết, nếu là người khác đạt được dạng này một cái chức vụ, cao hứng cũng không kịp đâu, Tần Hạo lại tại ghét bỏ.

Tần Hạo bĩu môi, hắn khinh thường nói: "Quên đi thôi, ta muốn làm cũng không làm Phó tổ trưởng, đương phó rất không phải, tổ trưởng vị trí cho ta, có lẽ ta còn có thể suy tính một chút."

"Người mơ mộng hảo huyền."

Lục Yên Nhiên cười lạnh, nàng đều có chút không bình tĩnh, cảm thấy nói chuyện với Tần Hạo thật có chút quá khí nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Hai người thủ hạ

Tần Hạo đột nhiên nhớ tới một vấn đề, hắn lúc đầu đều dự định rồi đi, kết quả lại dừng lại, có chút mong đợi hỏi: "Ta có bao nhiêu thủ hạ?"

Hắn nghĩ tới Lục Đông Phong đương người phụ trách thời điểm, đây chính là một đám người đi theo a.

Bất kể nói thế nào, mặc dù Tần Hạo không quan tâm những này, nhưng là có một đám tiểu đệ, vẫn tương đối uy phong.

"Hai cái."

Lục Yên Nhiên có chút lúng túng nói.

Tần Hạo cho là mình nghe lầm, hắn nhìn một chút Lục Yên Nhiên, gắp nàng gật đầu, thế mới biết mình nghe không sai.

Hai người thủ hạ, hắn có chút im lặng, cái này tại đùa hắn đâu?

"Lần trước Thiên Tổ Bạch Hải thị thành viên tổn thương quá nghiêm trọng, tạm thời về không được, cần điều dưỡng, hiện dưới tay người chỉ có hai người, người nếu là cảm thấy nhân thủ không đủ dùng, có thể mình đi chiêu mộ, nhưng là tiền đề nhất định là người tốt, nóng yêu tổ quốc của chúng ta cùng nhân dân." Lục Yên Nhiên thần sắc nghiêm túc.

Tần Hạo lật ra một cái liếc mắt, hắn đều chẳng muốn nhiều lời.

"Tốt, ta đã biết, gặp lại." Hần hữu khí vô lực, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Lục Yên Nhiên nhìn thấy Tần Hạo rời đi, nàng lộ ra một vòng tiểu dung, có gia hỏa này tọa trấn tại Bạch Hải thị bên trong, hẳn là liền sẽ không xuất hiện loạn gì.

Nàng chuyển qua ánh mắt, nhìn thoáng qua có chút thất hồn lạc phách Long lão thái quân, thần nhiên nói: "Lão thái quân, ngài lời nói mới rồi, ta đều không nhớ rõ, hi vọng ngài về sau đừng lại nói ra lời như vậy, về phần Thiên Tổ cùng Long gia quan hệ, trước kia là cái dạng gì, hiện tại còn là cái dạng gì, sẽ không cái biến."

Nói xong những này, nàng còn muốn nói thêm gì nữa lời nói, nhưng là Lục Yên Nhiên lại đã ngừng lại, nàng thở dài một hơi, cuối cùng chỉ nói bốn chữ: "Tự giải quyết cho tốt."

Tự giải quyết cho tốt, bốn chữ này có chút ý vị thâm trường.

Bất quá, mọi người ở đây đều hiểu đây là ý gì.

Lục Yên Nhiên rời đi, Long lão thái quân lộ ra một vòng nụ cười dữ tợn, nàng lạnh lùng nói: "Tự giải quyết cho tốt, ha ha, tốt một cái tự giải quyết cho tốt, ta nhớ kỹ, tiền khách."

Lục Yên Nhiên cười nhạt một tiếng, nàng rời khỏi nơi này.

"Kim Bảng thứ mười lăm thì thế nào? Đắc tội ta Long gia, hẳn đồng dạng phải chết, liên hệ người bên kia." Long lão thái quân lạnh lùng nói.

"Ý của ngài là?" Có hạ nhân hỏi.

Long lão thái quân lộ ra một tia cười lạnh, nói: "Hắn Tần Hạo không phải lợi hại sao? Ta liền để những người khác tới giết hắn, Kim Bảng thứ mười lăm chúng ta không đối phó được, nhưng là tin tưởng những người kia tuyệt đối có thể bắt lấy hắn, dù sao những người kia cũng không muốn bởi vì Tần Hạo nguyên nhân, để bọn hắn cùng chúng ta không làm được sinh ý."

"Lão phu nhân cao minh."

Một đám người tán thưởng.

Tần Hạo không có đi xa, hắn tại ngoài trang viên mặt chờ lấy, khi thấy Lục Yên Nhiên đi lúc đi ra, Tần Hạo nghênh đón tiếp lấy.

"Người chuyên môn ở chỗ này chờ ta sao?" Lục Yên Nhiên có chút ngoài ý muốn.

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, vừa cười vừa nói: "Nếu như nơi này không có có người khác, hẳn là chờ ngươi."

"Có chuyện gì không?" Lục Yên Nhiên hỏi.

"Đây chính là ta muốn hỏi ngươi." Tần Hạo cười, hắn nhìn chăm chăm Lục Yên Nhiên.

Lục Yên Nhiên thần sắc hơi động một chút, nàng nhìn chăm chăm Tần Hạo, sau đó cảm thán nói: "Cùng người thông minh nói chuyện thật chính là vô cùng đơn giản."

Tần Hạo cười nhạt một tiếng, xem như tiếp nhận đối phương kích lệ.

Lục Yên Nhiên biểu lộ nghiêm, nàng trầm giọng nói: "Tổ trường đề ta cho ngươi biết, tiếp cận Long gia, bọn hắn có khả năng cùng Đào Quốc thần giáo ở giữa có lui tới."

Tần Hạo lộ ra vẻ giật mình, hắn không nghĩ tới lại là như vậy một việc.

Hắn đoán được Long gia khả năng có vấn đề, bằng không, Thiên Tổ không có khả năng để hắn làm người phụ trách này.

Trần Ma Sơn công lao lại lớn, cũng không có khả năng một bước lên trời.

Cho nên, Thiên Tổ khẳng định là muốn hắn làm chuyện gì, bởi vì biết Long gia tồn tại, Tần Hạo mới suy đoán cùng Long gia có quan hệ. Chỉ bất quá hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Long nhà thế mà có khả năng cùng Đào Quốc thần giáo có quan hệ.

Một môn trung liệt người, thế mà cùng thần giáo có vãng lai, đây quả thực là buồn cười lớn nhất.

"Có thể xác định sao?" Tần Hạo trầm giọng hỏi.

Lục Yên Nhiên lắc đầu, nàng cười khổ nói: "Chính là không có chứng cứ, chỉ là suy đoán, cho nên mới để ngươi chú ý, người khác hội cố kỵ Long gia công huân, ngay cả ta đều như thế, nhưng là ngươi tuyệt đối sẽ không, tăng thêm chuyện đã xảy ra hôm nay, ngươi liền thích hợp hơn."

"Ta cũng không muốn cuối cùng bị người gán khi dễ cô lão thái bà thanh danh." Tần Hạo bĩu môi.

Lục Yên Nhiên không nói gì, nàng biết Tần Hạo căn bản liền không quan tâm những thứ này.

"Đúng rồi, Kinh Thành Tần gia gần nhất có một cao thủ muốn tới Bạch Hải thị, tựa như là bởi vì cảm giác được thân phận của ngươi." Lục Yên Nhiên đột nhiên nói, đây là tổ trưởng chuyên môn để nàng mang cho Tần Hạo tin tức.

Tần Hạo biểu lộ ngưng tụ, hần nhìn chăm chăm Lục Yên Nhiên, hỏi: "Hắn là ai?"

"Dựa theo bối phận tính, hắn là người Thất thức, hắn là một cái võ học kỳ tài, mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng là tại thức thức của người bối người trong, có thể xếp tới trước ba, tại Kim Bảng tên thứ mười bảy." Lục Yên Nhiên giải thích.

Kim Bảng tên thứ mười bảy, tại Tần gia cái kia một đôi người bên trong, cũng chỉ là bài danh thứ ba, cái này đầy đủ nói rõ Tần gia cường đại.

Trên thực tế, nếu không phải Tần gia cường đại như vậy, lấy Tần Hạo cá tính, cũng sớm đã giết đến tận cửa, căn bản liền sẽ không chờ tới bây giờ.

Cổ Vũ Tần gia, kia là một cái truyền thừa không biết bao nhiêu năm gia tộc, thực lực cực kỳ khủng bố.

"Ta đã biết, nếu là hắn dám tìm ta gây phiền phức, chỉ sợ cái này Kim Bảng thứ mười bảy liền muốn thay người." Tần Hạo cười lạnh, trên người hần hiện lên một đạo sát ý.

Đối Tần gia bất luận kẻ nào, Tần Hạo đều không có hảo cảm.

Lục Yên Nhiên gật đầu, tin tức nàng đã dẫn tới, không cần thiết lại lưu lại, nàng hướng về phía trước đi đến, chuẩn bị rời đi nơi này.

"Cám ơn ngươi Lục đại nỷ nữ." Tần Hạo hô một tiếng.

Lục Yên Nhiên thân thể có chút dừng lại, sau đó bước chân không ngừng, tiếp tục hướng phía trước.

Tần Hạo sau khi trở về, Lâm Lộ Dao lúc này mới yên tâm, nàng thở dài một hơi.

Sau đó, Lâm Lộ Dao lập tức cho Hạ Mộng Thiên gọi một cú điện thoại, Hạ Mộng Thiên nghe được Tần Hạo bình an tin tức, cũng yên tâm.

Nàng trước đó nói tin tưởng Tần Hạo, nhưng là trong lòng nếu là nói một điểm lo lắng đều không có, đó là không có khả năng.

Rất nhanh, Tần Hạo hai người thủ hạ tìm tới.

Đều là người quen, một cái là Mộc Vũ Thần, một cái khác liền là đã từng quát lớn qua Tần Hạo cái nha đầu kia.

Bất quá lúc này nàng lại phàn nàn cái mặt, làm sao cũng không nghĩ tới Tần Hạo đột nhiên thành vì cấp trên của mình, nàng cảm giác đến phiền phức của mình lớn.

Tần Hạo cũng giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm tiểu nha đầu, nụ cười trên mặt để nàng lo sợ nhưng.'

"Ta có thể hay không rời khỏi Thiên Tổ?"

Cuối cùng, Lý Kiều thật sự là có chút chịu không được, nàng về mặt cầu xin nói.

Mộc Vũ Thần dở khóc dở cười, hần nói với Tần Hạo: "Lão đại, cũng không cần lại khi dễ Kiều Kiều, nàng nhát gan, sẽ bị ngươi hù đến."

Tần Hạo thở dài một hơi, sau đó gật đầu, nói: "Tốt a, đã dạng này, vậy ta liền không dọa nàng, bất quá Thiên Tổ cũng thật sự là xem trọng ta, hai người các ngươi yếu như vậy, ta xử lý như thế nào toàn bộ Bạch Hải thị sự tình?"

Lần này, Tần Hạo là thật nhưc đầu.

Mộc Vũ Thần vừa tiến vào Tiên Thiên cảnh giới, về phần Lý Kiều, còn không có bước vào Tiên Thiên cảnh giới đâu, trông cậy vào hai người thủ hạ, Tần Hạo cảm thấy tương đương không đáng tin cậy, hần có một loại Thiên Tổ tổ trưởng đang cố ý cả cảm giác của hần.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Cường Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.